

5460

ஸ்ரீ

இராமஜெயம்

அஸ்வமேதபர்வம்.

சுளத்தூர்த் தமிழ்ப்புலவர்

வேதகிரிமுதலியார்

குமாரர்

ஆறுமுகமுதலியாரால்

பரிசோதித்து.

தக்கோலம்.

நரசிம்மலுநாயகரவர்களது

விவேகசந்திரோதய-அச்சங்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அகாபவாசி—பங்குனிமீ

ROJA. MUTHIAH

ARTIST

KOTTAYIL R. O.

விளம்பரம்.

இதனால் யாங்குக்குத் தெரியப்படுத்துவதுயாதெனில்- சென்
னாட்டணம் - பெத்திராயகன்பேட்டையில் முல்லாவீதிக்கடுத்த
தான்டவராயப்பிள்ளை வீதியில் (108) வ-து-கெம்பர் வீட்டிலிருக்
கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தக்கோலம் - கரகிம்முலுராயகாவர்களிடத்தில்ப
லவிதமான தமிழ்-தெலுங்கு - புத்தகங்கள் வேண்டியவர்கள் விலை
சாசமாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

செவ்வியாசபகவான் தோத்திரம்

ஸ்ரீ

இராமஜெடம்.

அஸ்வமேதபர்வம்.

வியாசபகவான் தோத்திரம்.

சுலோகம்.

வியாசம் வநிஷ்டமப்தாரம் சக்தேபௌதீரமகல்மஷிம்
பாரசராத் மஜம்வந்தே சுகதாதம் தபோநிதம்
விபாசாய விஜ்ஜனுருபாய விபாசருபாய விஷ்ணுவே
நமோவை பிரம்மநிதயே வநிஷ்டாய நமோநமா.

இந்தப்படி வேதவியாசனாத் தோத்திரஞ்செய்து ஐந்தாம்வே
தமாதிய ஸ்ரீமத்மகாபாரதசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம், அஃதெ
ப்படியென்றால், பூர்வத்தில் சந்திரவம்சமகாராஜாவாகிய ஜெனமே
ஜெயமகாராஜாவானவர் மந்திரிபிரதானிகள் முதலான சேனைகளும்
புடைகுழந்தைக்கதாகச் சகல சம்பிரமத்துடன் ரத்தின சிங்கா தனத்தி
ல் சொல்லுகமாகவிந்நருங்கும்பொழுது அவரிடத்திற்குப் பரமபா
கவத சிகாமணியாகிய வேதவியாசர் சிஷ்யனென்கிற ஜெயமுனிந்திர
னென்னுமகாரிஷியானவர் எழுந்தருளிவந்தார் அப்போது அவனாக்க
ண்டு ஜெனமேஜெயமகாராஜாவானவர் சிங்காதனத்தைவிட்டிற்ங்கி த
ண்டஞ்செய்து அவருக்கு அரக்கியபாத்தியமுதலானசகலஉபசாரங்க
ளுஞ்செய்து புகைசெய்து ஆராசனங்கொடுத்தி அதன்மேலெழுந்த
ருளப்பண்ணி அந்த முனிஸவரரைப்பார்த்து ஜெனமேஜெயமகாரா
சாவானவர் ஒருவாமி, ஜெயமுனிந்திரரோ பூர்வத்தில் எங்கள் பாட்டனா
ன தர்மமரசாவானவர் அஸ்வமேதமாகஞ்செய்த சிவ்வியசரித்திரத்
தைச் சொல்லியிருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்- அது
கேட்டு செயமுனிந்திரரானவர் சந்தோஷிப்பட்டுச்சொல்லுகின்றார்
ஓ ஜெனமேஜெயமகாராசனேநீர் இப்போதுகேட்ட அஸ்வமேதயாக
சரித்திரமானது வேதசாரமாகியும்மகாபகவியமாகியும் இருக்கிறதுஅ
தையாதாமொருத்தர் திரிகரணசுத்தியாபிருந்து கேட்பாராகில் அவ
ர்கள் முற்பவத்தஞ்செய்துள்ள-கோடூத்தி பிரம்மஹத்தி- ஸதிரீஹ
த்தி- சிசுஹத்தி-முதலானசகலபாவங்களுந்ங்கி இம்மைப்பிற்சகலபா
தபாக்ஷியங்களையும் அனுபவித்து இருத இருத்தியராய் மறுமையில்
ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடையபாதாவிந்தங்களையும் பெறுவார்கள். அப்
படிப்பட்டபுண்ணியசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம், நீதேட்பாயா

கவென்று செயமுனிந்திரமான்வர் தனது ஆசிரியராகியவேதலியாச
ரைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு செனமேசெய மகாராசாவுக்குச்
சொல்லத்தொடங்கினார்.

அஃதெப்படியென்றால் கேளுமையாசெனமேசெயமகாராசா
வேமுன்னே உங்கள் பாட்டன தர்ம்மராசனவர் கவுரவர்களுடனே
பதினெட்டு நாள்வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்து செயம்பெற்றுபட்டாபி
ஷேகராய் இருபத்தைந்துவருஷம் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து வ
வருகிறநாளில் ஒருநாள்தர்ம்மராசாவானவர் கொலுவாயிருக்கும்பொ
ழுது அவரிடத்திற்குவேதலியாசமகாமுனிவர் எழுந்தருளிவந்தார், அ
வரைக்கண்டு தர்ம்மராசாவானவர் எழுந்திருந்து அவருக்குப்பூசை நம
ஸ்காரமுதலியசகலஉபசாரங்களுஞ்செய்து அவரை ஒரு ஆசனத்திலே
முந்தருளச்செய்து அவரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்றார் ஓ
சுவாமி அடியேன் வெகுபிரஜாக்களம்பண்ணி அதனாலவெகு பாவங்க
ளைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேன் அதுவுமல்லாமல் கவுரவஸ்திரீக ளெ
ல்லாரும் எந்நேரமுங்கூகாவென்று அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள்—
அந்த அகோரத்தை என்னால்கேட்டுச் சகிக்கமுடியவில்லை, அல்லா
மலும் சத்தியசந்தனராகியும் பரமபாகவதராகியும் பராக்கிரமசாலியா
கியும் புண்ணியமூர்த்தியாகியும் எங்களைக்கிருபையுடனே உளர்த்து
ரகூர்த்தவராகியும் விளங்கிய பிஷ்மாசாரியரைணக்களத்திலேபடுக்க
வைத்தேன் அதுவுமல்லாமல் பெரியவராகியும் பூததய வள்ளவராகி
யும் அகண்டிதவீர பராக்கிரம முடையவராகியும் வில்லுக்கு ஆசாரி
யராகியும் அதிரதசிரோஷ்டராகியும் எங்கள் குருசிகாமணியாகியும் விள
ங்கிய துரோணாச்சாரியரைக்கொன்றுவிட்டேன் அதுவுமல்லாமல் பி
தாவுக்குப் பிதாவாயிருந்த கன்னனைத் தமையெனன்று எவ்வளவுமெ
ண்ணாமல் இராச்சியபரிபாலன அபேகையினாலே கண்டித்து விட்
டேன், பின்னும் அண்ணன், தம்பி, மாமன், மைத்துனன், உற்றார்,
பெற்றார், சிநேகிதர், முதலானமற்றுமுள்ள ராசாக்களையுங்கொன்று
வெகுபாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டேன் ஆகையினால் சுவாமி இந்தரா
ச்சியவாஞ்சை மிகவுங்கெட்டது இதுஎன்னராச்சியம் என்னசுகம்நா
ன்இனிமேல் ஒருநிமிஷமாகிலும் இந்தராச்சியத்தைப் பரிபாலனஞ்
செய்யமாட்டேன் ஆனபடியினால் இந்தராச்சியத்தை என் தம்பிமா
ர்கையில் ஒப்பிவைத்துப்போட்டு நான் பரமபவித்திரனாய்க்காட்டுக்கு
ப்போய் மரவரியுடுத்திக்கொண்டு சருகுசலபக்ஷணஞ்செய்து தபசு
பண்ணி சகலபாவங்களையும் போக்கடித்துக்கொண்டு கிருககிருத்திய
னுகின்றேன், அதற்குத்தேவரீர் அனுக்கைபண்ண வேண்டுமென்று
தர்ம்மபுத்திரமகாராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுவி
யாசமுனிவரானவர் புன்னகைகொண்டு தர்ம்மராசாவைப் பார்த்துச்
சொல்லுகிறார்.

ஓ தர்ம்மநந்தனா நான் உனக்கு எத்தனை யாகச் சொன்னாலுந் தெ
ளிவுண்டாகவில்லை துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வது ரா

சதர்மமேயல்லாமல் வேறல்ல ஆனாலும் பூர்வத்தில் சூரியவம்சராசா
வாசிய பூராமரானவர் இராவணா திராசுஸம்ஹாரஞ் செய்து அந்த
ப்பாவங்கள் போகத்தக்கதாக அஸ்வமேதபாகஞ்செய்து புண்ணியதே
சராய்க் கிருதகருத்தியராய்ப்புலோகத்திற் கீர்த்திபெற்றிருந்தார் அ
வணப்போல நீரும் அஸ்வமேதபாகஞ்செய்து சகலபாவங் களையும்
போக்கடித்துக் கொள்ளும் இனி நீர் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை
யென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மபுத்திரர் சந்தோஷித்தராய் ஓ
சுவாமி முனிநாதரே தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே அந்த அ
ஸ்வமேதபாக சந்தேகம் செய்வோமென்றால் அதற்கு வெகு திரவியஞ்செ
ல்லுமே அவ்வளவு திரவியம் எனக்கு எப்படி கிடைக்கப்போகிற தெ
ன்று தர்மராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு வேதவியா
சர் சொல்லுகின்றார், ஒதர்மநந்தரே நீர் திரவியத்தைக் குறித்து அணு
வளவும் விசாரிப்பத வேண்டியது இல்லை முன்பு சூரிய வங்கிஷாதிபரான
மருத்து மகாராசாவென்கிறவர் அஸ்வமேதபாகஞ் செய்து அபரிமி
தமாய்ப்பிராமணாளுக்கு வெகு திரவியத்தைத் தானக்கொடுத்தார் அப்
பொழுது அவர்கள் எடுக்கமாட்டாமல் அந்த திரவியத்தை இமோர்ப்ப
பர்வதத்தண்டையில் போட்டுவிட்டுப் போனார்கள் அந்த திரவியத்
தை இப்போது நீர் எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து யாகஞ்செய்து முடி
க்கலாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர் சிந்தாக்கிராந்
தராய்க் கிலேசப்பட்டு, வேதவியாசனாட்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்,
ஓசுவாமி- முனிநாதரே தேவரீர் நல்லகாரியஞ்செய்யச் சொன்னீர் இ
து உமக்கு நன்றாயிருக்கிறதோ நாமுன்னியே பிரஜாசுபம் பண்ணி
அந்தப்பாவத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு வழிகாணுமளிருக்கிறபோது
பின்னையும் பிராமணாள் உடைமையை அபகரித்துக்கொண்டு அந்த
தோஷமுஞ்சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டுமோ இப்படிக்கொத்தகா
ரியம் நான் சொர்ப்பனத்திலுஞ் செய்மமாட்டேனென்று தர்மபுத்தி
ரர் சொல்ல அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்.

ஓ தர்மதயாநிதி நாய்பாவத்துக்கு அனுகூலமானகாரியஞ்சொ
ல்லுவோமோ அப்படி ஒருக்காலும் நீர் நினைக்கவேண்டாம் அந்தமரு
த்துமகாராசா அஸ்வமேதபாகஞ்செய்து அநேகமாயிரம் பிராமண
ர்களுக்கு அவ்வவர்கள் ஆசைதணியத்தக்கதாக வெகு திரவியத்தைத்
தானக் கொடுக்கும்போது அந்தப்பிராமணர்களெல்லாம் வெகுசந்
தோஷித்துடனே தானம் வாங்கிக்கொண்டு எடுக்கமாட்டாமல் மெத்
தவந் தாபந்திரியப்பட்டு அவரவர்கள் சுமக்கத்தகுந்த திரவியத்தை
எடுத்துக்கொண்டு மிச்சமான திரவியத்தை இமோர்ப்பர்வதத் தண்
டையில் குடும்பலாய்ப்போட்டு இந்த திரவியத்தை எவர்கள் கண்டாலும்
அவர்கள் சுகபா எடுத்துக்கொண்டு போகக்கடவர்களென்று சொல்லி
ப்போய்விட்டார்கள் அதுவுமல்லாமல் பூயியிலிருக்கிற பொருள்கள் தர்
மராசாக்களுக்கென்று வேதத்திற் சொல்லி யிருக்கிறது ஆகையினால்
நீர் ஒன்றுக்கும் யோசனைபண்ணாமல் அந்த திரவியத்தை எடுப்பித்து

கொண்டுவந்து யாசஞ்செய்யுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மரா
சாவும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து ஓ முனி சிரேஷ்டரோ
அந்த அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிற விதம் எப்படி அதை நன்றாய் எனக்
குத்தெரியச் சொல்ல வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு
வேதவியாசபகவானுவர் தர்மராசாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கேளுமையாதர்மநந்தனா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிற விருத்தா
ந்தத்தைச் சொல்லுகிறோம் என்னவென்றால் அந்தயாகத்துக்குத்தகு
ந்தகுதியாயானது சரீரமுழுதும் வெளுப்பாகவும், வால்கறுப்பாகவு
ம், கழுத்துமவயிறுங் குங்குமநிறமாகவும், இடதுகாதுபச்சைநிறமா
கவும், வலதுகால்மஞ்சள் நிறமாகவும், உடுபவளம்போலும் இருக்க
வேண்டும் இப்படிக்கொத்தஸ்வலக்ஷணமுள்ள அஸ்வத்தைக் கொண்
டுவந்து ஸ்நானம்பண்ணுவித்து பூசைசெய்து மந்திர பூர்வகமாய்த்
தோத்திரம்பண்ணி மந்திர ஆவாகனஞ்செய்து யாகஞ் சூண்டத்தைப் பிரத
க்ஷணம்பண்ணுவித்து உம்முடைய பிரதாபசௌரியத்தை ஒருபொ
ற்பட்டத்திலெழுதி அந்தப்பட்டத்தை அஸ்வத்தினுடைய நெற்றியி
லேகட்டி பிற்பாடுகந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளால் மந்திர பூர்வகத்துட
ன் அந்த அஸ்வத்தைப் பூசித்துப் பிராமணர்களுக்கு அநேக தானங்
கொடுத்து அதை ஒரு உருபுரியந்திரம் பூயிபிரதக்ஷணம் பண்ணு
வித்து அங்கங்கே எதிர்த்துவந்த ராசாக்களையெல்லாஞ் சங்கரித்து
செயம்பண்ணி குதிரையை நடப்பித்துக் கொண்டுவந்து யாகஞ் சூண்டத்
தில் மந்திரபூர்வகத்துடன்கூடியம்பண்ணி தேவர்களுக்கெல்லாம் அ
விர்ப்பாகக்களைக்கொடுத்து அந்தயாகஞ்செய் விக்கின்ற பிராமணர்க
ளுக்குப்பின்னும் அநேகமாயிரம்பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடு
க்கவேண்டும் அஃதெப்படி யென்றால் ஒவ்வொருந்தருக்கு ஆனை
யொன்று, குதிரை-மூன்று, தேர்- ஏழு, காலாள்-ஒன்பது- ஸ்திரீகள்-
நாலு, தங்கம்-ஒருபாரம்- இந்தப்பிரகாரங்கொடுத்து மஹாகீர்த்திப்
பிரகாசத்தைப்பொருந்துமென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்திரர்
சிந்தாக்கிரந்தனாய் விசாரப்பட்டு வேதவியாசனைப் பார்த்துச் சொல்
லுகின்றார் ஓ முனிநாதரோ நன்றாச் செய்து அஸ்வமேதக் குதிரையைப்
பிரத்திக் கொண்டு எந்தவரசர்களாவது எதிர்த்தால் அவ்வரசர்க ளுட
னே போராடும்படி சொன்னீரோ அப்படிப்பட்ட பிரஜாகூடிய மாய்க்
கடும்பிரயத்தனமாயிருக்கிற காரியந்நான் செபியப் படுவேனெனக்
குப்பிரஜாகூடியமென்கிற காரியத்தை நினைத்தாலும் சரீரம் நங்கிறது
மனது விசாரமாயிருக்கின்றது ஆகையால் நான் எந்த விதமாக இந்த அ
ஸ்வமேதயாகத்தைச் செய்து முடிப்பேன் சொல்லுமையாவென்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார் ஓ
தர்மநந்தனா நீர் அடிக்கடி இப்படி சொல்லவேண்டாம் நாம்கட்ட
ளையிட்டபடி நீர் அந்தயாகத்தை செய்து முடித்தால் பிரமஹத்தி
முதலான எவ்வகைப்பட்ட மகாபாவங்களும் குரியனக்கண்ட பனி
போல நீங்கிப்போம் இதுவல்லாமலும் ஸ்ரீ அக்ஷாண்டகோடி பிரமா

ண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணதேவரிருக்கும்போது உம்முடையகாரியம் அனுக்ஷலமாசாமற் போகுமோ அந்தகிருஷ்ணமூர்த்தியேபுண்ணியபாவங்களுக்குக் காரணமானவர் ஆதலால் அவருடைய அனுமதியினாலே இந்தயாகத்தைச் செய்து நிறைவேற்றுமென்று வேதவியாசர் சொல்ல அதுகேட்ட தர்மபுத்திரரானவர் அந்தயாகத்திற்குத் தகுந்த குதிரைஎவ்விடத்திற் சம்பாதிக்கப்போகிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார்.

ஓதர்மம்மந்தனா, அஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தகுந்த குதிரையானதுபத்திராவதி பட்டணத்தையாளுகிற எவ்வாளுகவ மகாராசாவினிடத்திலிருக்கின்றது, அதையுபாயமகக் கொண்டுவரவேண்டும் அந்தராசாவுக்குப் பத்து அக்குரோணிசேனைகளிருக்கின்றது, அதுவுமல்லாமல் அந்தராசன் மகாவீராதிரன் விஷ்ணுபத்தியுடையவன் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனிடத்திலிருக்கின்ற குதிரையை எப்படியாவது அழைப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர்சந்தோஷித்தராய் இதற்கெப்படியென்று ஆலோசனைசெய்யும்போது அந்தக்கேரீலு விலிருக்கின்ற மகாவீர பராக்கிரமசாலியாகியவீமசேனன்சொல்லுகின்றான். ஓ அண்ணா தர்மநீதி அடியேன்சொல்லுகின்ற விண்ணப்பத்தைக்கேளும் அஃதென்னவென்றால் அந்த எவ்வாளுகவனுடைய புஜபல பராக்கிரமும் அவனுடைய சேனைகளின்பிறதாபமும்எம்மாத் திரமென்றுயோசிக்கின்றீர் அவர்களை யெல்லாம் என்னுடைய கதாயுதத்துக்கிரையாகும்படி ஒருநொடியில்துறுங்கடித்து அந்தராசாவைக்கொலித்து அவனிடத்திலிருக்கிற அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையை நானேபோய்க்கொண்டுவருகிறேன் என்னுடையபராக்கிரமத்தைப்பாரும் அப்படியேசெயம்பெற்று அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டுவராமற்போவேனாகில்மாதாபிதாக்களைத் தூஷித்தபேர்கள் போகின்றபாவத்திலேயும் குருத்துளோகந் தெய்வத்துளோகஞ்செய்தவர்கள் போகின்றபாவத்திலும்போவேனென்று மகத்தாகிய சபதஞ்செய்தான். அதுகேட்டுதர்மபுத்திரர் மனங்கலங்கி ஒவீமசேனன்கொஞ்சமாகிலும்எதிரியினுடைய பலாபலங்களை யோசிக்காமல் இப்படியாகப்பதரி சபதஞ் செய்யலாமோ அந்தராசன் அதிக பலாஷ்டியன் அதுவுமல்லாமல் (சயாபஜயம்) ஒருவர்பங்கல்லவே அப்படியிருக்க, நீஇப்படி சபதஞ்சொல்லி விட்டாயே அதர்க்குஎன்ன செய்யலாமென்று தர்மராசாவானவர் யோசிக்கும் போது அதுதெரிந்து கன்னன் குமாரனாகிய விஸ்வகேது சொல்லுகின்றான் ஓ-ஐயா ராசகேசரா நீங்கள் இப்படியோசிக்கவேண்டுமோ அந்தராசன் பேரில்என்னை அனுப்பிவைப்புகள் என்கிறியதகப்பனாகிய வீமசேனமகாராசனை அப்புறம்வைத்துவிட்டு நான்ஒருவனாகத்தனித்துப் போய்பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து அந்தராசனையும் அவனுடைய ரதஃசதுரகபதாதிகளையுஞ்சின்னப்படுத்திவிட்டு சயலட்சுமி சமேதனாய் செயபேரினைமுழங்கத்தக்கதாக அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டுவருகிறேன் என்

சாமர்த்தியத்தைச் சந்திரபாருங்கொண்டு சொல்ல, அதுகேட்டுத் தர்மராசாவானவர் விசாரப்பட்டு ஓசுமரகா, புத்திரரத்தினமேநாங்கள் உன்னை யுத்தத்துக்கு அனுப்பிவைக்கிற தர்மமல்லவேநீசிறுபிள்ளை யாச்சுதே உன்னைச் சகலபோகபாக்கியங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வதும் நல்ல எவ்வண்ணஸ்தீர்களைக்கூடி லீலாவினோதமாயிருக்கச் செய்வதுமல்லாமல் உன்னை யுத்தமுகத்திற்கு அனுப்புவது நியாயமல்லவே இதுவுமல்லாமல் உன்தகப்பனாகிய கன்னன் தந்தையெனன்று அறிந்துகொள்ளாமல் அர்ச்சனன்கையில் கொல்லும்படி செய்தேன் அந்த திக்கமே இன்னமும் பொறுத்து முடியாமல் உன்னைப்பார்த்து பொறுத்திருக்கிறேன் நீசண்டைக்குப்போகவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேது சொல்லுகின்றான். ஓ ஐயா நீர் இப்படிசந்தேகப்படவேண்டாம். என்னுடைய தகப்பனாகிய கன்னன் நடுவுநிலைமையாகிய தர்மத்தைவிட்டு அதர்மத்திற்கு உட்புகுந்து துன்மாரீகர்களை துரியோதனாகளுடன்கூடிக்கொண்டு உங்களுக்குவெகு ஆபத்துகளுண்டாக்கினபடியால், இரும்புடனேகூடின நெருப்புக்கும் அடிபடும், என்பதுபோல அந்தக்கன்னனும் மடிந்துப்போனான் அதற்குநீங்கள் ஏன் விசனப்படுகிறீர்கள் அப்படி விசனப்படாமல் எனக்குசண்டைக்கு அனுமதிபண்ணி அனுப்பிவையுங்கள் உத்தமகூத்திரியராகப்பிறந்துசண்டைக்குப்பயப்படுவார்களோ நீங்கள் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் என்சவுரியபராக்கிரமத்தை நீங்களே சொல்லப்போகிறீர்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டுத் தர்மராசாவானவர் சம்மதப்பட்டு இருக்கும்போது வீமசேனன்பேரனும் கடோரீக்கசன் குமாரனுமாகிய மேகவண்ணன் சொல்லுகின்றான்,

ஓபாட்டா, தர்மசகிபா, என்னுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேளும். எங்கள்பாட்டன் வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் அந்தராசாவின் சேனைகளுடனே போராடியுத்தம்பண்ணுகிறபோது நான் என்னுடையராட்சதமாய்கைகளையுண்டாக்கி ஒருவருக்குந்தெரியாமல் பட்டணத்துட்புகுந்து அந்தஅஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு இவ்விடத்துக்குவருகிறேன் ஓசுவாமிஎனக்குச்செலவுகொடுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கட்டிக்கொண்டுபத்திவினயத்துடன்கேட்க அதுகேட்டுத் தர்மராஜா ஆச்சரியப்பட்டு ஓ மேகவர்ணநீசிறுபிள்ளை நீ போகவேண்டாம் குதிராவேண்டுமானால் வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும்போகிறார்கள் நீசகமாய்சகலசவுக்கியங்களையும் மனுபவித்துக்கொண்டிருவென்று சொல்ல அதர்க்குமேகவர்ணன் நகைத்துபாட்டனாகிய தர்மராஜாவுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி எப்படியும் நான் போகவேணுமென்று அனுமதிபெற்றுக்கொண்டான் இப்போதுசூரியாஸ்தமானமாச்சுது அதுகண்டு வேதவிபாசர் சந்திரானுஷ்டானக் கிரிபைகளை முடித்துக்கொள்ளவேண்டிதம்முடைய ஆசீர்மத்திற்கு எழுந்தருளினார், அப்பொழுது தர்மராசாவானவரீமன்-அர்ச்சனன்-நகுலன்-சகாதேவர்களுடனும் மந்திரிசாமந்திரிகளுடனும் கொலுவவிட்டு எழுந்தி

ருந்துபோய் சந்தியானுஷ்டான செபதங்களை முடித்துக்கொண்டு
மறுபடியும்வந்துசகலசேனைகளும் புடைசூழத்தக்கதாக கொலுவா
யிருந்து தர்மராசாவானவர்தன்னவியாசபகவான் அஸ்வமேதயாகம்
பண்ணச்சொன்னதும் தான் சம்மதித்ததும் எவ்வர்களுகரன் பட்ட
ணத்துக்கு வீமசேனன் விஸ்வகேது மேகவர்ணன் இவர்கள் போகி
றோமென்றுசொல்லியவார்த்தைபையும் நினைத்துஇதுவெல்லாம் அ
சாத்திபமான காரியமாகயிருக்கிறதுஇதற்கென்னசெய்யலாம்இவை
களுக்கெல்லாம் கிருஷ்ணமூர்த்தி யிருக்கிறான் என்றுஅவரை மனதி
லேதியானித்து ஓ கிருஷ்ண துவாரகாபுரிவாசா வாசுதேவா தேவகி
நந்தனா கோவிந்தா ஹரிஹரிகோபாலா அனாதரக்ஷகா ஆபத்பாந்
தவா ஓ சுவாமியென்று அநேகவிதமாய்க்கொண்டாடி அர்ச்சனை
ப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ அர்ச்சனா நீகாலமே துவாரகா புரிக்கு
ப்போய் நமதுகுருசுவாமிவாகிய கிருஷ்ணதேவரை அழைத்துக்கொ
ண்டிவா நமக்குஅவகையல்லாமல் ஒருகாழ்பமும் நடவாதென்றுசொ
ல்ல அப்படியேநல்லதென்றுஅர்ச்சனராசனும்சம்மதித்திருக்க அந்
தச்சமயத்தில் வாசல்காக்கிறதலையாரிகள்வந்துதெண்டனிட்டு ஓஜயா
ராசேந்திரா ராசமார்த்தாண்டராசகெம்பீராராசசேகரா அதோ அர
ண்மனைவாசலில் லோககர்த்தாவாகிய கிருஷ்ணதேவர்வந்திறங்கி அர
ண்மனைக்குள்வரலாமாவென்று கேட்கச்சொன்னார் அந்தசேகிதேவர்
ரிசித்தமறியவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துநிற்க அதுகேட்டு
தர்மநந்தனார் ஆநந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவராய்த்திருக்கென்றெ
ழுந்திருந்து தம்பிமாருந் தானுமாக எதிர்கொண்டுபோய் மிகுந்த
தரித்திரனுக்கு திரவியநிக்ஷேபத்தைக்கண்டால்எவ்வளவு அபேகை
யிருக்குமோ அவ்வளவுஅபேகையாய் அரண்மனைவாசலில்வந்து நி
ற்கிற கிருஷ்ணபகவானைக் கண்டு ஓ புண்டரீகாக்ஷா ஓ சுவாமி உமக்
குக்காவலுண்டோ ஏன்லோகநடனஞ்செய்கிறீர்ஒன்றுசொல்ல அது
கண்டுகிருஷ்ணதேவர் தர்மராசாவுக்கு சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனி
ட்டார் அப்பொழுது தர்மராசாவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியை எடுத்து
மார்போடணைத்துக்கொண்டார் வீமசேனனும் கிருஷ்ண தேவருந்
தழுவிக்கொண்டார்கள் அர்ச்சனன்-நகுலன்-சகாதேவன் - இவர்கள்
மூவரும் கிருஷ்ணதேவரை அழைத்துக்கொண்டு வந்து அரண்மனை
யிற்புகுந்துகொலுவில்உட்கார்ந்தார்கள், அப்போது அந்தப்புரத்தி
லிருந்த திளொபதியம்மன்வந்து கிருஷ்ணதேவருக்குத் தெண்டனி
ட்டு ஓ அண்ணா தேவகிநந்தனுவந்தீர்களோ முன்னாலேஎன்னைத்துரி
யோதனனானவன் அந்தராச சபையில் அவன் தம்பியாகிய துச்சா
தனனைவிட்டு மானபங்கஞ்செய்யும்போது அக்யமாகக்காத்தூரகி
த்தமகானுபாவா சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ் செய்ப அதுகண்டு
கோபால சூடாமணியாகிய கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார், ஓ அ
ம்மாபுண்ணியவதி உன்னுடைய பதிவிரதாதர்மத்தினாலும் தர்மநந்

தனருடைய சத்திபத்தினும் ஒருகுறைவுமில்லாமலும் துவாரகையி
 ல் எல்லோருஞ்சுகமேயிருக்கிறார்கள் என்னுலோருகாரியமுமில்லைத்
 மராசாவினுடைய அணுகிரகத்தினாலே சுகல ஆத்மகோடிகளும் ஆநந்
 தமுண்டாச்சுது அம்மா இனிநீ அந்தப்புரத்துக்குப்போம் இங்கேயி
 ருக்கவேண்டாமென்று சொல்ல அதகேட்டுத்தொளபதியும் ஒ அண்
 னை ருக்குமணிமனோகரா இவ்விடத்தில் தமையனாகியதாமும் என்புரு
 ஷீர்களும் மல்லாமல் வேறே எவர்களுமில்லையே நானிருந்தால்தான் என்
 னவென்று சொல்ல அம்மா நீ இந்தசபையிலிருக்கவேண்டாமென்று
 திரும்பவும் கிருஷ்ணதேவர் சொல்லியருளினார் அதுகண்டு துள்ள
 பதியும் அப்படியே நல்லதென்று அந்தப்புரத்திற்குப் போய்விட்
 டாள், பின்பு தர்மராசாவானவர் கிருஷ்ணதேவரைப் பார்த்து ஓ கப
 டநாட சூஸ்த்ராவதாரீ ஓகிருஷ்ண நான் இப்பொழுது அரிச்சனனுக்
 குத்துவாரகைக்குப்போய் உங்களை அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி க
 ட்டளையிட்டேன் அதற்குள் தேவரீரும் வந்துவிட்டீர்மென்று சொல்ல
 அதுகேட்டுகிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மராசாவைப்பார்த்து ஓ ராசேந்
 திராமம்மைப்பற்றி ஏதாகிலுங்காரியமுண்டோ சொல்லுமென்று கே
 ட்கதர்மபுத்திரர் சொல்லுகிறார் ஓ பரமபுருஷாதேவாதேவா வேதவி
 யாசர் இவிடத்திற்கு எழுந்தருளிவந்து என்னை அஸ்வமேதயாகஞ் செய்
 து பாபங்களைப்போக்கடித்துக்கொள்ளுமென்றும் அதற்கு திரவிபம்
 வேண்டுமெயென்று நான் சொன்னதற்கு மருத்துமகாராசாயாகம்ப
 ண்ணரி அந்தயாகத்தில்பிராமணர்களுக்கு தக்ஷணை கொடுத்தார் அவர்க
 ள் அந்த திரவிபத்தை சுமந்துகொண்டு போகமாட்டாமல் இமோர்ப்ப
 ர்வதத்தண்டையில் போட்டுவிட்டுப்போனார்கள் அதை யெடுத்துக்
 கொண்டுவந்து செலவுபண்ணுமென்று அஸ்வமேதயாகத்திற்குத்தரு
 ந்த அஸ்வமானது எவ்வாறாகவ மகாராசாவினிடத்தி லிருக்கின்றது
 அதை அழைப்பியுமென்று சொல்லிப்போனார், பிற்பாடு வீமசேனன்
 அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்லிசபதங்குறிநா
 ன் ஆகையால் இதுகளுக்கெல்லாம் தேவரீரையல்லாமல் ஒரு அணுவாகி
 லும் அசையமாட்டாதேயென்று நினைத்து உங்களை அழைத்துக்கொ
 ண்டுவரச்சொன்னேன் சுவாமியென்று சொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ண
 பகவானும் புன்னகைகொண்டு தலையையசைத்து சற்றுநேரம் யோச
 னைபண்ணி இந்தயாகத்திலே நமது காரியமெல்லாம் நிறைவேறவே
 ண்டுமல்லவோவென்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு அந்ததேவனை
 வர் மேகமானது கற்றித்தாப்போல ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறார் ஓத
 ரீமநந்தனா நீங்கள் சற்றுகிலும் நமது பலத்தையும் மாற்றாதுடையப
 லத்தையும் எண்ணிச்செய்கிறதில்லை அந்த வியாசருக்கும் வேலையில்
 லே தேவர்கள் முதலானவர்களுக்கும் அசாத்தியமான காரியத்தைச் செ
 ய்யும்படி சொல்லிப்போனார் அப்படியானாலும் இந்தவீமசேனன்மு
 ன் னும் பின்னும் யோசிக்காமல்பதறி எவ்வாறாகவன் வசத்திலிருக்கி
 ற குதிரையைக்கொண்டு வருகிறேனென்று எப்படிசபதங்குறிநான்

அந்த எவ்வாறுசுவனுக்குப்பத்த அசுக்கு ரோணிசேனைகளிருக்கின்ற
 அதுவனெசத்தியவந்தன் வீராதிவீரன்விஷ்ணுபக்தன் அவனைச்செ
 யிச்சுஎனக்குக்கூட சக்தியமல்லவே புலியின்வாயில் அகப்பட்டமா
 பிசந்தரும்பவும் ஒருவருக்குக்கிடச்சுமோ நீங்கள் என்னைக்கும்இ
 ப்படிதான் முன்பின் எண்ணிப்பாராமல் யோசனை பண்ணுகிறீர்கள்,
 முன்னாலே'பாரதயுத்தத்திலே இந்த அர்ச்சுனன் சயிந்தவனைக்கொல்
 லுகிறேனென்றுசபதங்கூறிஅதனால்எத்தனை ஆபத்துவந்தது அதுவு
 மல்லாமல் இந்தயாகஞ்செய்வது கொஞ்சத்திலில்லைமுன்பு ஸ்ரீராமர்
 அஸ்வமேதயாகம்பண்ணவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டுருதிறையை
 விட்டாரந்தக்குதிறையைச் சுரதமென்கிறராசன்பிடித்துக்கட்டிவிட்
 டி அதன்பிறகேவந்த அனுமார் சுக்ரீபன்முதலான இரண்டுபெள்ள
 ன்ரீசேனைகளைச்சின்னப்பின்னப்படுத்தித்தூரத்திவிட்டான்,அதுகேட்
 டிஸ்ரீராமானவர் வெகுசேனாசமுத்திரத்தினுடனே அந்தராசாவை
 எதிர்த்து வெகுபிரயாசமடைந்து அவனைச்செயித்து அந்தகுதிறை
 யைக்கொண்டுவந்துபின்பு அந்தயாகத்தைச்செய்துமுடித்தார், அப்
 படிபட்டமகானுபாவனுக்கே சக்தியமாகாதகாரியம் உங்களுக்குச்ச
 சக்தியமாகுமோபூமியில் அந்தந்தமாயிரம்பலசானிகளான அரசர்களி
 ருத்திரர்கள்அவர்களை யொருவராகிலுஞ்செயிக்கமுடியாது,அதுவும
 ல்லாமல் பூலோகத்தில்தந்தராசன்அஸ்வமேதபாசஞ்செய்கின்றானே
 அந்தக்குதிறையைக்கொண்டுபோவோமென்றுநினைத்துதேவந்திர
 ன்திரிந்துகொண்டேயிருப்பான் இதுகளியாகஞ்செய்து நிறைவே
 ந்துகிறதுமெத்தவும்கடினம் ஆனாலும் ஒதர்மநந்தனா, நீநினைத்தகாரிய
 த்தைமுடியாவிட்டாலும் ஆசாது இதற்க்கெப்படியென்று ஸ்ரீகிருஷ்
 ணதேவர் அவ்வவர்கள்மனதைச்சோதிக்கும்படிக்கேட்டருளினார்அது
 கேட்டு தர்மபுத்திரர்சொல்லுகிறார்ஒதேவகிந்தனாதேவரீர்எங்கள்ம
 னதைச்சோதிக்கும்பொருட்டுக்கேட்டதெயல்லாமல் நிசமாகக்கேட்ட
 வார்த்தையல்ல,தேவரீர்மேருவைத்துரும்பாகச்செய்வீர்,தரும்பை
 மேருவாகச்செய்வீர், அப்படிபட்ட நீர் நினைத்தகாரியம்நிறைவேரு
 மற்போகுமோ கபடநாடகஞ்ஸத்ராவதாரியானதேவரீர்கடாகூடம் எ
 ங்கள்பேரில் பூரணமாயிருக்கிறபோது அந்தயாகந்தான்எவ்வளவு வீ
 மசேனன்செய்தபிரதிக்கினைதான்எம்மாத்திரம்ஆகையால்இந்துப்பரி
 காசவார்த்தைகளைவிட்டுவிட்டுஎன்கையினால் இந்தஅஸ்வமேதயாகம்
 பண்ணுவித்துஎன்னைப்பாரம்பலித்திரனாச்செய்வது மன்றிஇந்தவீம
 சேனன்பிரதிக்கினைப்படியேருதிறையையும்அழைப்பித்துக்கொடும்ச
 வாமியென்றுசொல்ல,வீமசேனனும்ஒசவாமிதேவரீரதுகடர்கூட வீட்ச
 ண்யமிருப்பதிலுல்லவோ அப்படி சபதஞ்செய்து நிறைவேருமந்
 போகுமோஎங்களைஎன்இப்படிமிரட்டுகிறீர்ஒன்று பரிகாசமாகச்சொ
 ன்னான்அர்ச்சுனனும்ஒகிருஷ்ணதேவரீர் மச்சான்வரிசைகொண்டு இ
 ப்படி விளையாடுகிறீரல்லாமல் உண்மையாய்ச் சொன்னசொல்லல்ல
 வே ஆகையினால்பிரம்மாநினைத்தால் ஆயுசுக்குக் குறைவுண்டோவெ

ன்பதுபோல தர்மமபுத்திரர் நினைத்தகாரியத்திற்கு ஒருகுறைவுவரு
மோஒருக்காலும் குறைவுவருகிறதில்லைசுவாமியென்றுசொன்னான்
குலனும் சகாதேவனும் அப்படியே சொன்னார்கள் இதுகொல்லாம்
கிருஷ்ணமூர்த்திகேட்டு புன்சிரிப்புகொண்டு சந்தோஷித்தராய்ச்
சொல்லுகிறார் - ஒதர்மமநந்தனா நான் உங்கள்மனதையறியவேண்டி
இப்படிச்சொன்னேனல்லாமல் நீங்கள் நினைத்தகாரியம் முடியாமற்
போகிறதில்லை நீங்கள் தர்மமசோபமா யிருக்கிறவர்கள் உங்களுக்கு
ஒருநாளும் குறைவுவருகிறதில்லை ஆதலால் சம்சயப்படாமல் குதி
லையைக்கொண்டு வருகிறதற்கு வீமசேனனை யனுப்பும் குதையின்
பிறகே அர்சனையைனுப்பும் நீர் சகமாகயந்தயாகத்தை முடியுமெ
ன்று கிருஷ்ணதேவர் பரிபூரணதபவுடன் திருவுளம்பந்தியருளினார்,
அதுகேட்டுப் பாண்டவர்கள் சந்தோஷ சமுத்திரத்திலுமுழுகினார்க
ள், அப்போது அந்தப்புறத்திலிருந்த திளையினை வந்துபோசனத்
துக்குளமுந்தருளவெண்டுமென்றழைத்தாள், அப்படியேகிருஷ்ண
மூர்த்தியும் தர்மபுத்திரரும் வீமன் - அர்சனன் - நகுலன் - சகா
தேவர்களுடன் எழுந்திருந்து போய் ஸ்நாநானுஷ்டான கிரியைசுளை
முடித்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து கைகால்சுத்திபண்ணிக்கொ
ண்டு வெகுசம்பிரமத்துடன் கந்தபுஷ்பபரிமளாதிக ளணிந்து கர்ப்
பூரமுதலியபரிமளவஸ்துக்களோடுந் தாம்பூலந் தரித்துக்கொண்டு த
ர்மநந்தனரிடத்திற்செலவுபெற்றுக்கொண்டு கிருஷ்ணபசுவான் நவ
ரத்தகசிதாமாதிய சப்பிரகூட மஞ்சத்தின்பேரில் நித்தினைசெய்தார்க
ளதன் பின்புகூரிய பகவானும் திருடர்களை வெளிப்படுத்தவும், சோ
ரஸதீர்களைப் பங்கப்படுத்தவும் சகலசிவகோடிகளுக்கும் ஆனந்தமு
ண்டாகவும் கிழக்குத்திசையி லுதயமாகினார், அப்பொழுதுஆகாய
த்திற் றேன்றுகிற நட்சத்திரங்கள் மறைந்தவிட்டது தடாகங்கள்
தோறும் நிறைந்துள்ள தாமரைப்புஷ்பங்க கொல்லாமலர்ந்து இப்ப
டி சூரியனுதயமாகு முன்னமே சங்கீதசாகித்தியவித்வசனங்கள்முத
லானவர்களும் கூட்டமாகச்சுடிக்கொண்டு நவரத்தமயமாகியசப்பிர
கூடமஞ்சத்தின்பேரில்சடனித்திருக்கிறகிருஷ்ணதேவரிடத்திற்குவந்
துதங்கள் தங்கள் வித்தைகளை ஏற்பாடுசெய்து அம்புருவீனையாழ்வா
ணஸதமுதலியகருவிசளில் சுதுகூட்டிக்கொண்டுமுப்பத்திரண்டுராக
ங்களாலும் அவைகளுக்கிசைந்த வர்ணசுரங்களும் திருப்பள்ளியெ
ழுச்சியென்னுந்திருப்பாசுரங்களாலுந்தோத்திரஞ்செய்து நித்தினை
யெழுப்புகின்றார்கள் அஃதெப்படியென்றால், ஓ துவாரகாபுரிவாசா
தேவதநந்தனா எழுந்தருளும், பூதகியென்கிறராஷ்சி முலையையுண்
டு அவளுடையபிராணனை உறிஞ்சிக்கொண்டு அவளுக்கு வைகுந்தங்
கொடுத்தலுகிருஷ்ணாஎழுந்தருளும் (சகடாகூரனென்கிறராஷ்சிதன் த
ம்மைக்கொல்லவந்தா நென்றறிந்து அவனைத்திரு உடிகளாலுதைத்து
ச்சங்கரித்தகோவிந்தாஎழுந்தருளும், கோபாலர்கள்வருஷத்திற்கொ
ருதரம் தேவேந்திரனை மோக்கிப் பிரிந்தாவனத்தில் பொங்கலிட்டுக்

சொன்னவருகிறபோது அந்த நியமத்தைத் தவிர்த்துக் கொவர்த்தனகிரி
 சீருடுவிக்க அதற்குத் தேவந்திரன்கொபித்துக்கொண்டுகன்மழைவ
 ருஷிக்க வதுகண்டு கொவர்த்தனகிரியை யேந்திச் சூடையாகப் பிடித்
 து அவர்களைக்காத் துட்கித்த கொபாலசூடாமணி எழுந்தருளும், தே
 னுபாசூன்-பநாசூன்-முதநானம் அனேமராட்சதவீரர்களைச் சங்கரித்
 த புண்டரீகாட்சா எழுந்தருளும், வாணசூரனவன் தம்மைமெய்திர
 த்துவர அவனுடனே தேவரீர்போராடிச்சச்சிராயுதத்தினால் அவனது
 ஆயிரங்கைகளையும் துண்டந் துண்டமா மக்கண்டிக்கிறபோது ஸ்ரீகை
 லாசபதியான (சாம்பமுர்த்திவந்து) ஓகிருஷ்ண இவன் நம்முடையப
 க்தன் இவனை இரட்சிக்கவேண்டுமென்று வெண்டி கொண்டபடியினு
 லே அவனை நாலுகைகளையும் இரண்டுகொலையுமாசவிட்டு இரட்சித்தக
 மலமேத்திரா எழுந்தருளமென்று தோத்திரஞ்செய்தபொழுது அந்
 தகிருஷ்ணபகவானவன் நித்திராதெளித்து எழுந்தருளியெளியேவ
 ந்து காலோஜிதமான நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தர்மம்
 புத்திரருந்தாமுமாகஸ் நானாநுஷ்டானகிரியைகளை முடித்துப்போ
 ஜனஞ்செய்துகைகால்சத்திபண்ணிக்கொண்டு கந்தபுஷ்பபரிமளாகி
 களையணிந்து தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு திவ்விபவஸ்திராபரணங்க
 ளையலங்கரித்துக்கொண்டு தர்மம் ராஜாவுந்தாமுமாக ஆபதானமண்
 டபத்துக்குவந்து கிருஷ்ணபகவான் நவரத்தகஜிதமான பொற்பிடத்
 தின்பேரில் உட்கார்ந்தருளினார் தர்மம் புத்திரருந்தங்கமயமான ஒருசி
 ங்காதனத்தில் உட்கார்ந்தார் அர்ச்சுனன்- நகுலன் சகாதேவன்-சாத்
 தகி-கருதவர்மன்-சஞ்சயன்-விதுரன்-கருபாசாரியார் முதலானவ
 ர்களும் மந்திரிமுதலியசகலமானபேர்களும்வந்து தர்மம் புத்திரரு
 க்கும், கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும், நமஸ்காரம்பண்ணி அவ்வவர்கள்ஸ்தா
 னத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்

வீமசேனன் அஸ்வமேதக் குதிரைகொண்டுவர,
 விடைபெற்று ஏகுதல்.

வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும்மேகவர்ணனும் போஜனஞ்செ
 ய்து யுத்தசன்னுத்தராய்வந்துதார்புத்திரருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தி
 க்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி ஓகிருஷ்ண சநார்த்தன எங்களுக்குச்செல
 வுகொடும் நங்கள் குதிரையைக்கொண்டுவரப்போகிறோம் இராத்திரி
 தானேதேவரீர் ஆலோசனைபண்ணி ஏற்பாடுசெய்தீர்களேமறுபடியும்
 அதற்கு ஆலோசனையென்னயிருக்கிறது, நாங்கள் பத்திராவதிபட்டண
 த்திற்குப்போய்வருகிறோம் தேவரீர் இங்கே தர்மம் புத்திரையுமந்
 துமுண்டானபேர்களையும் பார்த்துக்கொள்ளும் அங்கே எங்களுக்கு
 ஜெயம்பொருந்தத்தக்கதாக அனுக்கிரகம்பண்ணிரட்சியுமென்று சொ
 ல்கிரு அணபகவானிடத்தில்விடை பெற்றுக்கொண்டு தாராமாதிய
 குந்திதேவிபாரிடத்திற்குப்போய் நமஸ்காரஞ்செய்து ஷீஅம்மாநா
 ங்கள் கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியினால் எவ்வாறுசுவன்பட்ட
 ணத்திற்குப்போய் குதிரைகொண்டு வரப்போகிறோம் எங்களுக்குச்

செயமுண்டாகத்தக்கதாக ஆசீர்வாதம்பண்ணுமென்று சொல்ல அது
கேட்டுநீந்திதேவிபாருஞ் சந்தோஷசரமாய் (விஜயபவாவென்று
ஆசீர்வாதஞ்செய்து அனுப்பிவைத்தாள் பிற்பாடு விமசேனன் திடு
பதியண்டைக்குப்போய் எங்களுக்குச் செலவுகொடுநாங்கள் குதிரை
பைக்கொண்டு வரப்போகிறோமென்று சொல்ல, அப்படியேயந்தப
திவிரதாசிரோமணியும் போய்வாருங்கொன்றுவிடைகொடுத்தனுப்
பினான் அவிடம்விட்டு விமசேனன் - விஸ்வசேது - மெகவர்ணன் - இவர்
கள் மூன்றுபேரும் - அர்ச்சனன் - நகுலன் - சகாதேவர்களிடத்திலும் ம
ற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் சிறியோர்களிடத்திலுஞ்சொல்லி செல்வு
பெற்றுக்கொண்டு அஸ்திரபுரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு சிக்கரவன
ங்கள் - பூஞ்சோலைகள் - கழிகள் - ஆறுகள் - மடுவுகள் - இதுகளைத்தாண்டி
காடுகள் - மீடுகள் - வனங்கள் - வனந்திரங்கள் - பர்வதங்கள் குன்றுகள்
டந்துபோய் அப்புறம்பத்திராவதிப்பட்டணத்திற்குச்சம்பமாகவந்து
திவ்பபரிமளம் வீசுத்தக்கதாக வெண்ணாமரைசெந்தாமரை முதலி
யபுட்பங்கள் புட்பித்து - ஆமை - முதலை - மச்சங்கள் முதலான சகலவி
செந்துக்களும் சஞ்சரிக்கும்படி சமுத்திரம்போல விஸ்திரமாவ
னங்கப்பட்ட ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதனிடத்தின்போய்த்தங்கள் தா
கத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு அப்புறமந்தத்தடாகத்தீர்த்திலிருந்து பத்
திராவதிப்பட்டணத்தைப்பார்த்து விமசேனன் விஸ்வசேதுவுடன
சொல்லுகிறான் ஒருமுந்தாய் விஸ்வகேதா கண்டாயோ இந்தப்பட்ட
ணத்தில்தவாலயம் பிரமாலய முதலிய கூடகோபுரங்களும், மாடமா
ளிகளும், சங்கமமாகவிளங்குகின்றது - எந்தோமும் வெகுசம்பி
ரமமாக பதினெட்டுமேளவாத்தியங்களுமுழங்குகின்றது இந்தப்பட்ட
ணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லோரும் விஷ்ணுபக்தர்களும் சத்திபசந்
தனர்களும் மாயிருக்கின்றார்கள் இதுவும் லாமல் இந்தப்பட்டணத்தை
யாளுகின்ற எவ்வாறுசுவமஹாராசனும்பத்தக்குரோணிசேனனும்
ம், மந்திரி சாமந்திரிகளும், பிள்ளைகள் - பேரன்மார் - அண்ணன் - ம
பிமார்களும் புடைசூழத்தக்கதாகச் சுகமாயிருந்து ராச்சியபரிபாலன
ம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான் நாமிகுனித்திலிருக்கிற அஸ்வமேத
க்குதிரையை எப்படி காணப்போகிறோமென்று சொல்லி அந்தத்தடா
கத்தின்விசித்திரங்களைமுழுதும் நன்றாகப்பார்த்து அங்கே காணப்போ
கின்றபிடித்துபின்னுஞ்சொல்லுகிறான் ஒரு விஸ்வகேதா - மெகவர்ண
னுதோகண்டர்களோ இந்தத்தடாகக்கூடையைச்சுற்றிலும் செனைசுரு
டைய அடிகளும், ஆனைகுதிரைகளைய அடிகளும்மாக விருக்கின்றது
இந்தப்பட்டணத்திற்கு வேறே துரவுகணறுகளில்லை யோ இந்தக்கு
த்தினுடைய சலத்தைதாழைசகலசனங்களும் கொண்டு போகிறா
ள் அதோகுதிரைகள் வந்து தண்ணீர் குடித்துப்போன காலடிகளைப்
பார்த்தீர்களோ ஆகையினாலிந்தப்பட்டணத்தையெங்குக்கும் ஆனை
குதிரைகளாகும் இந்தத்தண்ணீரையல்லாமல் வேறே தண்ணீரில்லை
யிவிடத்தில்தானே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம், தினைத்துவந்தகு

தினையும் இந்தத் தடாகத்தில் தண்ணீர்க்குடிக்கவரு மப்பொழுததன்பி
றகேவந்தசனக்களைக் கண்டதுண்டஞ்செய்து குகினையைச் சொண்டு
பொலோமென்று ஆலோசனைசெய்துகொண்டு அங்கேயொரு பர்
வதத்தின்புறில் மூன்றபேரும் நிறுநருகையிலே ஒளித்துக் கொண்
டிருந்தார்கள் அப்பொழுதுபத்திராவதிபட்டணத்திலிருந்து அநேக
ஆணைக்கூட்டங்கள் கும்பல்கும்பங்களாய்வந்து அந்தக்குளத்தில் வி
ழுந்துசலக்கிரீடைபண்ணிதண்ணீர்க்குடித்துப்பட்டணத்துக்குப்போ
ய்விட்டதுகளிப்பிப்பாடு அநேகமாயிரங்குதிநாசனும் பசுக்களும்வந்
து தண்ணீர்க்குடித்துப் போய்விட்டதுகள் அதுகண்டு வீமசேனனை
ப்பார்த்து விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான், ஓ ஐயா, வீமசேனா இந்தப்
பட்டணத்திலிருந்து வேறே அநேக- ஆணைகள்- குகினைகள்- பசுக்க
ள்- முதலான துகளும்வந்துதண்ணீர்க்குடித்துப்போகின்ற துகளல்லா
மல்லாம் நாடிவந்தகுதிநாமாத்திரம்வரக்காரனும் ஆகையினால் அவ
ர்களந்தக்குதிநாயைபனுப்பாமல் அவ்விடத்தில்தானே கட்டிவைத்து
கவளந்தண்ணீர் புழுமுதலான துகளும் கொடுப்பிக்கிறதாகத்தோன்
றுகிறதென்றுசொல்லும்பொழுது அந்தக்கோட்டைவாசலைவிட்டுஅ
ஸ்வமேதக்குதிநாயானது வேண்டாமனைகள் வெள்ளைக்குடைகள் பி
டித்துவரத்தக்கதாகவும், கட்டிக்காரர்- கத்திக்காரர்- குதிநாக்காரர்- ர
தக்காரர்கள் பின்னும் அநேகவீராதிரீர்களாகிய சேவர்களுடனே
கொனிப்பட்டு வருகிறதைக்கண்டு விஸ்வசேதுசந்தோஷிப்பட்டு ஓஐ
யா, வீமசேனாஇதோநாம்நினைத்துவந்த குதிநாவருகிறது இனிஎன்
னுடைய சாமர்த்தியத்தைப்பாரும் தேவரீரிந்தமலையின்பேரிலிரு
ம் நானந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டுவருகிறேனென்றுசொல்ல அதுகே
ட்டுவீமசேனன் சந்தோஷிப்பட்டு ஓ அப்பாவிஸ்வசேதா நீசற்றுநே
ரம் பொறுத்திருவென்று கையமர்த்தி மேகவர்ணனைப்பார்த்து ஒமே
கவர்ணா நீஉன்தகப்பனாகியகடோர்க்க்சனைப்பார்க்கிலும் அதிகமான
ராட்சசமாய்கையறிந்த சாமர்த்தியஞ்சுத்தே எதோ பார்ப்போம் அ
ந்தக்குதிநாயைக்கொண்டு வா வென்றுசொல்ல, அதுகேட்டுமேகவர்
ணனும் மகாசந்தோஷிவுச்சாகத்துடனே எழுந்திருந்து ஐயா பாட்
டாஇன்றைக்கு என்னுடைய வல்லமையைப்பாரும் ஒருவனாய்மதிக்க
காமல்குதிநாயைக்கொண்டுவருகிறேன்நீங்களிங்கேதானேயிருங்கோ
ளென்றுசொல்லிவிட்டு தன்தகப்பன் கடோர்க்க்சன்சொன்ன சாம்ப
ரியென்கிற ராட்சசமந்திரத்தைச் செபம்பண்ணினான் அப்பொழு
து அந்தமந்திரசத்தியினாலேகாளுடமேகங்களுண்டாகி எங்கேபார்த்த
தாலும் கண்ணக்கறலென்று யிருட்டிக்கொண்டது அந்தச்சமயத்தி
ல்மேகவர்ணனும் ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி குடுகுடுவென்று சிங்க
நாதத்தை அட்டகாசம்பண்ணிக்கொக்கரித்தான் அந்தசத்தத்தினாலே
திரிலோகத்திலுள்ளவர்களும் பயந்தார்கள் அப்போது தேவேந்திர
ன் திகிலடைந்து தேவகுருவாகிய (பிரகஸ்பதியை) அழைப்பித்துஆ
லோசனைசெய்து இரண்டு தூதரை யழைப்பித்து ஓ தூதரோ நீங்கள்

போய் இந்தசங்கதிகளை யெல்லாம் வினாவில்விசாரித்துக்கொண்டு வா
ருங்களென்று சொல்லியனுப்ப, அவர்களும்வந்து மேகவர்ணனைக்
ண்டுவினாதினா நீயார் உன்பெயரென்ன இப்படிப்பட்டவற்பா
தகாரியங்களை ஏன்செய்தோய் எங்களை யெல்லாம் ஏன்உதைப்படுத்
துகிறாய்உன்னுடைய ஆரவரத்தை எங்கள் ராசாவாகியதேவேந்திரன்
கேட்டு விசாரித்துவாச்சொன்னார் நீரிப்படிச்செய்யவேண்டாம்மெ
ன்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அந்தத்தூதர்களைப்பார்ந்து மேகவர்ணன்
சொல்லுகிறான்.

ஓ தூதர்களே நானிலாகங்களை வதைப்படுத்தவில்லைபூலோக
த்தில் தர்மராசாவானவர் அஸ்வமேதபாகஞ்செய்யவேண்டுகிறாண
பகவானுடைய அனுக்கூடிய இவ்வண்ணாசுவன்வசந்திலிருக்கிறகுதி
றையைக்கொண்டு போகும்படி வந்திருக்கிறதே யல்லாமல் உலகத்தி
லுள்ள வர்களை வருத்துகிறதற்குவரவில்லை யென்றுசொன்னான்அது
கேட்டுத் தேவதூதர்களும் தேவேந்திரனிடத்திற்குவந்து நமஸ்கா
ஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தராய்நின்றுகொண்டுஅந்தச்செதியைக்கொ
ன்னார்கள் அதுகேட்டுதேவேந்திரனும் சந்தோ அகரமாய்நமக்குச்ச
காயமாய் நாம்செய்யப்போகிறகாரியம் அவனைசெய்தால் நமக்கு
நன்மைதானேஅப்படியே ஆகட்டுமென்றுசொல்லித்தூதர்களையனு
ப்பிவிட்டுதேவேந்திரனானவன் தர்மராசா யாகம்பண்ணுகிறதைக்
குறித்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் இவ்விடத்தில் மேக
வர்ணனுப் தனதுராட்சசமாடிகைகளை வந்த சேனைகள்பேரில்நிறை
த்து அவர்கள்கண்ணுக்கு ஒன்றந்தோன்றவொட்டாமற்செய்துபூ
மியிலிறங்கி அந்தக்குதிரையைமாத்திரம் அவதானலிலையாகத்துங்கி
இடையானவன் ஆட்டுக்குட்டியைத்தோளின்பேரில்போட்டுக்கொ
ண்டதுபோல தோளின்பேரில்போட்டுக்கொண்டு ஆகாசவீதியில்ச
ரோவென்றெழும்பினான் அப்போது அங்கிருந்தசேவகர்களெல்லா
ரும் திகிலடைந்து குதிரையைக்காணாமல் ஆகாசத்தைப்பார்த்து ரா
ட்சதனைக்கண்டு அந்தசேவர்கள் ஓடிவந்து பட்டணத்திப்புருந்து
எவ்வண்ணாசுவ மகாராஜனிடத்தில் முறையிட்டு, ஐயர,ராஜேந்திரநா
ங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைத் தண்ணீர்குடிப்பிக்கும்படி பட்டண
த்திற்குவெளியே கொண்டுபோம்போது ஆரோரு ராஷதன்
மாய்கையாய்வந்து எங்களுக்குத்தெரியாமல் குதிரையைத்தூக்கித்
தோளின்பேரில் போட்டுக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமா யெழும்பிப்
போனென்றுசொல்ல - அதுகேட்டு எவ்வண்ணாசுவ மகாராஜனும்
வெகு கோபங்கொண்டு ஓசேவர்களேநீங்கள் ஒருநாளுமில்லாதவிந்
தையானவார்த்தை இன்றைக்குச்சொன்னீர்கள், ஆ ஆ ஆச்சரிய
கரமாயிருக்கின்றது ராஷதனாவது நம்முடையகுதிரையைப் பிடிக்க
ிறதாவது அப்படிப்பட்டகாரியம் இன்றைக்கு நடந்ததல்லவா எல்
லது ஆகட்டுமென்றுசொல்லி எவ்வண்ணாசுவன் தன்னிடத்திலிருக்கிற
(சந்தர்வராஜாக்களில்) நாலாயிரம்ரதக்காரரை அழைப்பித்துநீங்கள்

போய் அந்தராக்ஷத்தைக்கொன்றுகுதிரையைபக்கொண்டிவாருங்களை
 ன்று செலவுகொடுத்தனுப்பினான், அப்படியேநல்லதென்று அவர்க
 னும் யுத்தசன்னுத்தராய்மகாரோஷத்துடன் புறப்பட்டுவந்துஆகா
 சத்திலிருக்கிற மேகவர்ணனைக்கண்டு தங்கள் தங்கள் ரதங்களை ஆகாச
 த்தில்நிறுத்தி பிரசண்டமாகியவிலகளை எடுத்து குணத்தொனிசெ
 ய்துசகலலோகங்களுஞ் செவிநிபடத்தக்கதாக மேகவர்ணன்பேரி
 ல் அநேகமாயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்
 டிமேகவர்ணனும் கலீலென்றுநகைத்து அணுவளவாகிலும் சஞ்சல்
 னியப்படாமல் மகா உக்ஞராகாரத்துடனே புஜத்தின்பேரிலிருக்கிற
 குதிரையைஇடதுபக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டிவலதுகையினால் ஒருமலை
 பைப்பிடுங்கிக்கொண்டு அந்தமலையினால் அவர்கள்விட்ட பாணங்களை
 யும்ஆயுதங்களையும்தடுத்து முறித்துவிட்டுசக்கிராகாரமாய்த்திரிந்து
 கொண்டு அவர்களுடைய ரதகஜதிரகபதாதிகளையெல்லாம் பொடி
 பொடியாகத் தும்சப்படுத்தி ஒருக்ஷணப்பொழுதி லந்தநாலாயிர
 ம்ரதக்கார னையும் சுவர்க்கத்திற்கனுப்பிவிட்டுஜெயம்ஜெயமென்று
 சிங்கநாதஞ்செய்தான் அதைஎவ்வர்ணசுவன்கேள்விப்பட்டுமகாகோ
 பங்கொண்டு மறுபடியும் ஆயிரம்ஆனைகளையும்மூவாயிரம்ரதங்களை
 யும், பதினாயிரங்குதிரைகளையும் பத்துலட்சங்காலாஸ்களையுங்கூட்டி
 யனுப்பிவித்தான், அவர்களும்வந்துமேகவர்ணனைச்சூழ்ந்துகொண்
 டார்கள் அதுகண்டிமேகவர்ணனும்நகைத்துஅந்தஅஸ்வத்தைக்கொ
 ண்டிவந்துமலையின்பேரிலிருக்கிற வீமசேனன்கையில் ஒப்பிவித்து
 பிறகு ஒருமாததைப்பிடுங்கிக்கொண்டு அந்தசேனைகளையெல்லாங்க
 ண்டித்து ஒருத்தனையாகிலுந் தப்பிப்பிழைத்துப்போகவொட்டா
 மல் தும்சப்படுத்திவிட்டான் அதிலுந்தப்பிப்பிழைத்துப்போன சி
 லசேவகர்கள் ஒடிப்போய்எவ்வர்ணசுவனுடையபாதத்தில் விழுந்து
 ஓசுவாமி எங்களால் அந்தராட்சத்தைஜெயிக்கமுடியாதென்றுமுறை
 யிட அதுகேட்டு எவ்வர்ணசுவனும் கோபவிசுந்துதன்னுடையசே
 னைகளையெல்லாம் புறப்படச்சொல்லி தானும் யுத்தசன்னுத்தனய்
 தம்பிமார்-பிள்ளைகள்-மந்திரி- சாமந்திரிகள்-மருடவர்த்தனர்கள்மு
 தலான சதுரங்கசேனைகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்திற்குவெளி
 டேவந்து ரணபேரிகையறைவித்துத் தன்னுடையசேனைகளையெல்
 லாம் மேகவர்ணன்பேரில்ஏவினான் அவர்கள் மேகவர்ணனைச்சுற்றிக்
 கொண்டு அநேகஅஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையும்எய்தார்கள் அது
 களுக்கு மேகவர்ணன்சலிபாமல் எதிர்த்துப்போராடுகிறபோது வீ
 மசேனைப்பார்த்து விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான்-ஐயாநீங்கள் இங்
 கேதானே குதிரையைக்காத்துக்கொண்டிருங்கள் மேகவர்ணன்இளை
 ப்படைந்திருக்கிறான் நான்போய்வருகிறேனென்று செலவுபெற்று
 க்கொண்டிவந்து தன்கையிலிருந்தவில்லை குணத்தொனிசெய்துதா
 ன் வந்தசேதி மேகவர்ணனுக்குத் தெரியப்படுத்தி தனதுவில்லிப

மாக மகாதீட்சண்யமானபாணங்களைத் தொடுத்தபிரயோகஞ்செய்து அந்தராசன் அனுப்பினசேனைகளை யெல்லாங்கால்வேறுகைவேறு தலைவேறுகக்கண்டித்து வயிற்றைறப்பிநிரத்தவெள்ளம்பெருகும்படி செய்து கழுகு கூளிகளுர்கு விருந்தாக்கிவைத்தான் அதிர்ச்சிசேனைகள் தப்பி ஓடிப்போய்விட்டது. மேகவர்ணனும் மலையின்பேரிலே குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் குகையில்வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவன்வந்தாலுங்குதிரையை விடவேண்டியதில்லையென்று சொல்லியிருந்தான் இங்கேதன்னுடையசேனைகளெல்லாம் முறிந்துபோனதுகண்டு எவ்வாற்றாகவன் பின்னும் அநேகஞ்சேனைகளை ஏவினான் அவர்களும்புத்தமுகத்தில்தெருங்கி மகா வேகத்துடனே எதிர்த்துநின்றார்கள் அதுகண்டு வீமசேனன்சிந்தாக்கிரந்தராய் சிறுபிள்ளைபேரில் எத்தனைதளம்வந் தெதிர்த்ததென்றுதனதுகதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்திக்கொண்டியூயியில்குதித்துஓடிவருகிறபோது அதுகண்டு விஸ்வகேதுசிறியதகப்பனுக்குத் தெண்டனிட்டு ஐயாநான் இந்தசேனைகளாகிற ஸ்திரீயின்பேரில் அபேட்சித்தேன் ஆகையால் நானேயனுபவிக்கவேண்டும் உங்களுக்கு மரியாதையல்ல மருமகளை மாமனார் தீண்டிவாரோஐயாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனனும் ஓவிஸ்வகேதா புருஷனுக்கு அடங்காதஸ்திரீயை மாமனார் தெண்டிக்கவேண்டாமோவென்றான்அதற்குவிஸ்வகேதுவும் ஐயா புருஷன்கையில் ஸ்திரீ அடங்காமற்போனால் பிறகு மாமனார்விசாரிக்கவேண்டும், ஆதலால் நீங்கள் மலையின்பேரிலேதானேயிருந்து வேடிக்கைப்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள் இந்தஅற்பமானசேனைகளைக்குறித்து நீங்கள் வரவேண்டுமோவென்றுசொல்லியனுப்பிவிட்டு பிற்பாடுவில்லைசீருணத்தொனிசெய்து அந்தவில்லினிடமாக திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகம்பண்ணிஅந்தசேனைகளையெல்லாங்கொன்று ரத்தப்பிரவாகமுண்டாக்கி, ஆஆவென்று சிங்காநாதஞ்செய்துவில்லைப்பூயியிலுன்றிக்கொண்டு பார்க்கப்பயங்கரமாகவிருந்தான் அப்போது எவ்வாற்றாகவனானவன் தனதுசேனாவெள்ளங்கள் மடிந்துகிடப்பதையும் விஸ்வகேதுவையும்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுசொல்லுகுறன் ஓமந்திரிகளேகேட்டீர்களோ நான் ஐந்துநூறுபுருஷமாய் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணினேன் இதுவகையில்இப்படிப்பட்டசேவகளை எவ்விடத்திலுங்கண்டதில்லை இந்தராசகுமாரனைக்கண்களினால்பார்க்கப் பயங்கரமாயிருக்கின்றதுவில்வித்தையோ வென்றால் இவன்சற்றதேவில்வித்தை இவன்மகாவீராதிரன் அதோபார்த்தீர்களா இந்தமலையின்பேரில் ஒருதிவ்விய புருஷன் பெரியவில்லை யூன்றிக்கொண்டு நமதுபட்டணத்தையும் நமதுசேனாசமுத்திரங்களையும் ஒருமசகமாத்நிரமாகநினைத்து வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் ஆகையினால் என்ன அனர்த்தகாலம் வருகிறதோ தெரியவராது இதைஆலோசிக்குமிடத்து மும்மூர்த்திகளும் ஒருமுகமாகச்சுடிநம்முடைய பேரில் துஷ்டமெடுத்தவந்தவர்

களாகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் பூலோகத்திலுள்ளவர்களில் எப்படிப்பட்டவர்களானாலும் தமதுபட்டணத்தைக் கண்ணெடுத்திப்பார்க்கமாட்டார்கள் நல்லது ஆகட்டுமென்று சொல்லி தன்சேனைகளை யெல்லாம் ஓர்டமாகக் கூட்டி விஸ்வசேதுவின் பேரிலேவினான் அவர்களும் மகாரோஷத்துடனே அவ்வவர்கள் கையிலிருக்கிற ஆயுதங்களையும் பாணங்களையும் பிரயோகம்பண்ணிகொக்கரித்து நின்றார்கள் அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் நகைத்து தன்னுடைய வில்லிலே ஒரு தீட்சண்பமான பாணத்தைத் தொடுத்தான் அந்தசேனைகளை யெல்லாம் சிந்திசிந்தாக்கி எக்கெபார்த்தாலும் பிணமல்களும் மாங்கிஷக்குப்பைகளும் எலும்புராசிகளும் ரத்தமடுக்களுமாகச் செய்தான் அதுகண்டு தேவர்களெல்லாம் சபாசென்று மெய்ச்சினார்கள் வீமசேனனும் ஆனந்தபரவசனாகினான் அப்பொழுது எவ்வாறாகவனும் சிந்தாக்கி ரந்தனாய் ஆலோசித்து நாரம்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இவன் எவ்வளவுசேனைகளைக் கண்டித்து விட்டான் இவனுடைய மகிமைதான் என்னமோ தெரியாது ஆகையினால் இவனது ஊனையும் பேரையுந் தெரிந்தபிற்பாடு சண்டைபண்ணுவோமென்று மனதில் நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு தண்டிகைவிட்டிறங்கி ஒரு பெரிய யானையின்மேலேறிக்கொண்டிவந்து விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓராசகுமாரகா உன்னைப்பார்த்தால் எனக்குச் சண்டைசெய்கிறதற்கு மனமில்லை நீ சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாய் நீ பாருடைய குமாரன் உன்பெயரென்ன உன் உள்நென்-நீங்களேன் என்கு திரையைப்பிடித்தீர்கள் அந்தமலையின் பேரியிருக்கிவன யாவன் இதுகளை யெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியச்சொல்லும் பிற்பாடு யுத்தம்பண்ணுவோமென்று எவ்வாறாகவன்கெட்க விஸ்வகேது சொல்லுகிறான். ஓராசனே எங்களுடைய குலங் கோத்திரங்கெட்டோ ஆனால் சொல்லுகிறேன்கேள் நான் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதியாகிய தேவேந்திரனுக்கு கவசஞ் சூண்டலத்தைக் கொடுத்து கிர்த்திபெற்ற மகாதானபராகிய கன்னமகராஜனுடைய புத்திரன் என்பெயர் விஸ்வகேது என்று சொல்வார்கள் தர்மமசொரூபியாகிய தர்மராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுகிற நிமித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடனே ஆலோசனைசெய்து அவருடைய அனுமதியின்பேரில் உன்வசந்திலிருக்கிற அஸ்வமேதக்கு திரைபைக் கொண்டு வரும்படி எங்களை யனுப்பி வைத்தார் ஆகையால் நான் இவிடத்தில் வந்தேன் இதோ மலையின் பேரிலிருக்கிற வளைப்பார்த்தாயோ அவரைத் தர்மபுத்திரருடைய தம்பியாகிய வீமசேனனென்றறிந்துகொள் அதுவுமல்லால் உன்குதிரையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனவன் வீமசேனன்பேராகிய மேகவாணனென்றறிந்துகொள், ஆதலால் என்பேரையும் ஊனையுந் சொன்னேன் லவோ இன்னமும் என்னுடையவார்த்தையைக்கேளும் அஃதென்னென்றால், அசிலாண்டகோடி பிம்மாண்டநாயகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய பரிபூரணசடாட்சத்தினாலும் அவர்

அ சகாயத்தினாலும் நான்சண்டைசெய்கிறேன் நான் தெய்வசகாய
 முள்ளவன் நீ மநுஷ்சகாயமுள்ளவன் இன்றைக்கு உன்னுடையசே
 னைகளையும்-அண்ணன்-தம்பி மாமன், மைத்துனன் உற்றார்-பெற்றா
 ர் பிள்ளைகள்- பேரன்மார்-மந்திரி-பிரதானிகள் முதலிய சகலரையும்
 சொன்று உன்கர்வத்தைபுமடக்கி உன்பத்திராவதிப்பட்டணத்தையங்
 கொள்ளுகொண்டுபோகிறேனென்று சொல்ல அந்தவசனத்தை எங்
 வர்ணசுவனுங்கேட்டு கோபிக்காமல் குலங்கோத்திரத்துக்காக சந்
 தோஷிப்பட்டு விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதா நல்லதுநீ
 அப்படியே செய்கிறாய் இப்பொழுது நீ பூமியில் நின்றுகொண்டி
 ருக்கிறாய் நான் ஆனையின்பேரிலிருக்கிறேன் இப்படியிருக்கிற உன்னு
 டனே எதிர்ப்பது என்னைப்போன்ற ராஜாக்களுக்கு நியாயமல்லே
 ஆனபடியினாலே உனக்குவேண்டிய சசலஆயுதங்களும் நிறைந்திரு
 ப்பதாகவும் நல்லகுதிரைகளைக் கட்டியிருப்பதாகவும் விளங்குகின்ற
 ஒருரதத்தை சாரதியுடனே அழைப்பித்துக் கொடுக்கிறேன் நீ அதன்
 மேலேறிக்கொண்டு பிரமுகனாயிருந்து கொடியயுத்தஞ்செய்வாயெ
 ன்று சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் ஐயா, எவ்வர்ணசுவபூபாலா
 கா என்னை உம்மிடத்தில் ரதம் வாங்கி அதன்பேரிலேறிக்கொண்டிருத்த
 ம்பண்ணச் சொன்னீர் அல்லவா அப்படி நான் செய்யமாட்டேன் - தே
 வேந்திரனுக்கே கவசகுண்டலத்தை தானமாக கொடுத்திருக்கிறபெ
 ற்ற மகாதியாகியினுடைய புத்திரனாகிய நானே உம்மிடத்தில் ரதம்
 வாங்கியேறுகிறவன் அதுகூடாது நீர்தேரின் பேரிலேதானேயிருந்து
 யுத்தம்பண்ணும் உம்முடைய வல்லபத்தைப்பார்ப்போமென்று சொ
 ன்றான். அதுகேட்டு எவ்வர்ணசுவனும் நீயோசிறிபிள்ளை நானே பெரி
 யவன் ஆகையினால் நான் உன்பேரில் முந்தி பாணந்தொடுக்கிறதில்லை
 யென்று சொல்லி ஆனையை விட்டிரங்கி ரதத்தின்பேரிலேறிக்கொண்டு
 வில்லைக்குணத் தோன்பண்ணிசங்கநாசஞ்செய்து அட்டசாசம்பண்
 ணினான். அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் சிறித்து என்சிறுபிள்ளை த்தன்மை
 யைச் சற்றுநேரத்திற் காண்பிக்கிறேன் பாருமென்று சொல்லி பாத
 சாரியாய்வில்லைக்குணத்தோன்பண்ணிசங்கநாசஞ்செய்து துவேஷத்
 துடனே காலாக்கினிருத்திரன்னைப்போல்கண்டளில் நெருப்புப்பொறி
 பறக்கவும், மீசைபடபடவென்று துடிக்கவும், பற்களை நெறநெறவென்
 றுகடித்துத் தன் னுடைய வில்லினிடமாக அதிதீக்ஷண்யமான அஸ்திரங்க
 ளைத்தொடுத்த எவ்வர்ணசுவனுடைய மார்புபிளக்கும்படியாகப்பிர
 யோசஞ்செய்தான் அதுகண்டு எவ்வர்ணசுவனுங்கோபதித்தாய்மிஞ்
 சிவிட்டதென்று சீக்கிரமாகத் தன்னுடைய வில்லிலே அதிதீக்ஷண்யமா
 ய் கிருஷ்ணசரீர்ப்பம் போலிருக்கப்பட்ட எழுபது பாணங்களைத் தொ
 டுத்துப் பிரயோசஞ்செய்தான் அதுகளொன்றோடொன்று உராய்ந்
 து விஷங்களைக் குழிக்குழிவென்று கக்கிக்கொண்டு நெருப்புப்பொறி
 கள்பறக்க அதிவேகமாய் வருகிறபோது விஸ்வகேதுவும் அதிசீக்கிற
 மாய் தன்னுடைய வில்லிலே அனேகமாயிரம்பாணங்களைத் தொடுத்து

விட்டு எவ்வாறான சுவன்விட்டபாணங்களை யெல்லாம் பொடிபெயர்ப்பாக
 ச்சேய்து அவன் கையிலிருந்த வில்லையுங்கண்டித்து அவன் தேரித்தெட்டி
 யசுடைகளையும் கொடிகளையும் விழும்படியறுத்து அவனுடைய தே
 ரின்பேரிலும் அநேகபாணங்களை நிரப்பினான் அப்போது அவனுடைய
 யசேனைகளெல்லாம் நடுநடுங்கி இன்றோடே ராஜாவுக்கு முடிவுகாலம் வ
 ர்த்து சம்பவித்ததென்று ஒருவர்க்கொருவர்பேசிக்கொண்டார்கள் அந்
 தச்சமயத்திலெவ்வாறான சுவன் எவ்வளவும்பயங்கொள்ளாமல் வேறொரு
 வில்லையெடுத்தி அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செ
 ய்தான் அந்த அஸ்திரமானது நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கும்படியாக
 கூடவிஷித்துக்குச்சமானமாய் இரைச்சலிட்டிக்கொண்டு விஸ்வகேது
 விட்டபாணங்களை யெல்லாங்கண்டித்து வருகிறதை கண்டு விஸ்வகேது
 வும்பயப்படாமல் நின்றது தன் னுடைய வில்லிலே ஒருவரு ணுஸ்திரத்தை
 த்தொடுத்தி விட அந்த வருணஸ்திரம் வந்து அக்கினியாஸ்திரத்துடன்
 போராடி விழுந்து போய் விட்டது அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் தன் னு
 டைய வில்லிலே அதிசுக்கிரமாக மறுபடியும் ஒருவாய் வாஸ்திரத்தைத்
 தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்தான்- அதிலுண்டான பெருங்காற்றினா
 லெவ்வாறான சுவனுடைய சேனைகளெல்லாம் மின்மினிப்பூச்சுகள் போ
 லிதறிப்போய் விட்டதுகள்- அப்பொழுது எவ்வாறான சுவன் பயப்பட
 டாமல் தன் னுடைய வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி இறுக்கிப்பிடித்து
 பர்வதாஸ்திரமென்கிற ஒருபாணத்தைத் தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செ
 ய்தான் அதிலேனே கமாயிரம் எண்ணிக்கையில்லாத பர்வதங்கள் பிறந்து
 அந்தப் பெருங்காற்றை மணித்து விட்டது அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும்
 கோபாக்கினிருந்திராய் எரிந்து விழுந்து தேவேந்திரனுடைய வச்சி
 ராயுதத்திலும் கொடுமையுள்ள ஒரு அஸ்திரத்தைத் தொடுத்திப் பிர
 யோகஞ்செய்தான்- அதில்-அளவிடத்தவச்சு ராயுதங்கள் பிறந்துகிறகி
 றவென்று சமுன்றுவந்து அந்த பர்வதங்களையும் தூளாக்கிவிட்டது அ
 துகண்டு எவ்வாறான சுவனும் மகாகோபதீப்தராய்தன் னுடைய வில்லி
 லே அநேகமாயிரம் திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்திப் பிரயோகம்ப
 ண்ணிஞான், அதுகள் வந்து விஸ்வகேதுவினுடைய சரீரமெல்லாம் ரத்
 தப்பிரவாகமாரும்படி தைக்கிறபோது அதனால்திவ்வகேதுவும் மிகவு
 மொந்து ஆயாசத்துடனே பூமியில் சாய்ந்து விழுந்து மூர்ச்சையடை
 ந்தான் அதுகண்டு எவ்வாறான சுவனுடைய சேனைகளெல்லாஞ்சந்தோஷி
 த்துடனே சிங்கநாதஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்ணினார்கள் அப்போ
 துமலையின்பேரிலிருந்த வீமசேனன்கண்டு அதிக கோபதீப்தராய்கதா
 யுதத்துடனே மலையை விட்டுச் சூழித்து ஆணைக்கூட்டங்களின்மேற்பாய்
 கிறகிங்கத்தைப் போல ஓடிவருகிறபோது எவ்வாறான சுவன் குமாரான
 சுவகனென்கிறவன் எதிர்த்துக்குறுக்கே விழுந்து தடுத்து வீமசேன
 னுடனே போராடிக்கொண்டிருந்தான் அப்போது விஸ்வகேதுவும் மூ
 ர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து கண்ணை விழித்துப்பார்த்து சூகையில்ப
 டித்துக்கொண்டிருக்கிறபுலியின்பேரில் ஒரு கல்லைப் போட்டால் அது

எப்படிசிறிதமுந்திருக்குமோ அப்படினோப தீப்தனாய்களகடவிஷ
ம்போல்பகபகவென்றெரிந் துவிழுந் துசன் னுடைபவிஸ்ஸிலேஅகோ
தமானபாணங்களை நீதொடுத்தி அப்பிரயோகஞ் செய் துஎவ்வீரணாகவனு
டைபகவில்க்கைண்டிச் சதுவன அரதசாரகிபைக் கொண்டுவிட்டிடு
ட்டிக்குதினாகையுங்கண்ட அண்டமாக்கிரதத்தைபுஞ்சக்கைசக்கைபா
ப்போபீர்த்தெறிந் துஅவனுடைப தெந்நிறையயும்உடைத்தால்-அதனா
ல், எவ்வீரணாகவன் யிகவும்நோந் துரத்தக்கத்திக்குகொண்டுகண்சக்கை
வவாயை ஆவென்று திறந் துமொண்டு பூவுங்காய்களுநீவறந்திருக்கிற
ஒரிளவாழைமாமான துகாந்நிலைபட்டிவிழுந்தாலெப்படிசாபிந் து
விழுந்தோ அப்படிப்போலாதத்தினுடைபருக்துக்காலின் டிபரிச்சாபி
ந் துவிழுந் துமரணத் துக்குச்சரிபானமூச்சிசையடைத்தான்.அ தான்
டுவிஸ்க்கே துயும் எவ்வீரணாகவன் திறந் துபொருளுணன்னமோபார்
ப்போமென் னுடிவந் துஎவ்வீரணாகவன் பார்த்து தத்தளித்ததுலைப
ண்டைபில்உட்கார்ந் துதன்வஸ்திரத்தொக்கலினால்அவனுடைபமுசக்
தைத் துடைத் துசந் துநோம்விசிறிபிறகுவிசாரத் துடனேசொல்லிடு
ளுன்னுயோ, நானறிபாமல்பாணங்களை விட்டுத்தொலைக்கொன்று
விட்டேன்என்பெரிந்திந்நைதவந் துதே ஓதுவாரகாபுரிவாசா ஓகிருஷ்
ணமூர்த்திபுத்தர்களைரட்சிக்கிறசுமாய்இந்தாசனைப் பிழைக்கப்பா
ரும்நீபக்த்தசனக்களைரட்சிக்கிற துஉண்மைபாறல்இப்போ துஎன்மு
றையைக்கேட்டுஇந்தாசனைப்பிழைக்கப்பாரும்ஓசக்கிரதாரா, ஓசஜே
ந்திர ரக்ஷா, ஓதேவ திதேவா, ஓசவாயியென்று தோத்திரஞ் செய்கி
றவிஸ்வகேதுவினுடைப முறைபை அஸ்திரபூத்தி யிருக்கிற பூ
கிருஷ்ணபகவான் கேட்டு விவவகேதுபுநினைத்தபடி எவ்வீரணாகவன்
பிழைக்கக்கடவதென்று திருவுளஞ்செய்தருளிநார் அசனாந்தஎவ்வீ
ரணாகவனும்பிழைத் துகண்ணைவிழித்தாப்பார்த்துநித்திராசெய்தவன்
விழித்தொழுந்த அபோல்அவனும்முந்திருந் துஉட்கார்ந்தான்அ து
கண்யிவிளவகேதுயும்ஒறுபா, சசேந்திராசசமாயிருக்கிறதொ சரீரமெ
த்தொந்ததொடமதுஆபாசந்தீர்த்ததொடென்றுகேட்ட, அவனும்ஆ
பாசமொன்றுமில்லைசுமாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல அதுகேட்டுவி
ஸ்வகேதுயும்நீதேர்விட்டிழிந் துஅப்புறத்திறின்றுகொண்டுவிஸ்ஸி
க்துணைத்தொனிசெய்துசன் னுடையண்ணவாருமென்றழைக்க, அதற்கு
எவ்வீரணாகவனுஞ்சிறிந் துதலைபயசைத் துஆஆதேதுஇந்தாசரு
மாசனப் போவெக்குக்கண்டதில்லைபகையாளியுடனே போய்க்கிற
போதுதன்னை ஆபுத்தநினால்விழுந் துவிட்டால்அவனைக்கொன்றுசெ
யம்பெறுகிறதெயல்லாமல்மறுபடியும் அவனாகுபசாரஞ் செய்து
பிழைப்பிக்கிறவர்களுமுண்டாவென்றுதனக்குத்தானே போகின்
செய்துதேவைவிட்டிறக்கிவந்து விஸ்வகேதுவைக்கட்டியினைத்து
கொண்டுயுயாராகருமாக்கா உண்ணப்போன்றசரிபுத்திரினைதொட
குக்கண்டதில்லை இனிஉனக்குமெனக்குஞ் சண்டவேண்டியதிரு
ந் துஅவ்வாறு அநாடுநகரமும்உக்களுடையஆதினம் இனிசகையுத்த

ராசாவை அஸ்வமேதயாகம்பண்ணச்சொல்லும் உன்கையிற்ருக்கிற
பாணங்களை அம்புராத்தூணியிலவையும் வில்லைத்தளர்க்குமென்று
வெருவாய்சமாதானவார்த்தைகள் சொல்ல, அதுகேட்டுவிஸ்வகேது
வும் ஐயாராசேந்திராசமாதானப்படுவது என்னிச்செயல்வெயின்சிறி-
தகப்படுகியவீமசேனன் அநோமலையின்பேரின்ருக்கிறார் அவரை
டைக்குப்போகனம்வாருமென்று சொல்லி எவ்வாறுசுவனை அழைத்
துக்கொண்டுபோய்வீமசேனன்முன்னேவிட்ட ஐயா இந்தராசாவா
னவாரசமாதானமாய்தமது அடிமையாய்வருகிறெனென்று சொல்லச்
சொல்லிவேண்டிக்கொள்ளுகிறார்தேவரீர் தயவுசெய்யுமென்று சொ
ல்ல அதற்கு வீமசேனனும் அதுகூடாது எனக்குயசமானந்தயதர்மரா
சாவிருக்கிறார் அவரிடத்திற்சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லஅதுகே
ட்டுவிவ்வாறுசுவனும் வீமசேனனுக்குப் பிரியவசனஞ்சொல்லிதழு
விக்கொண்டு தர்மமராசாவுக்குப்பதியிரம் ஆனகளும் லட்சங்குதி
ரைகளும்வெருமதிபண்ணினென் ஸ்ரீகருஷ்ணபகவானுக்குப்பதியு
யிரத்தெண்டனிட்டுமெனென்று இரக்கமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டுவீ
மசேனனுக்குக்கிருபைவந்தசரணமடைந்தவர்களைக் சாந்திறதேதர்
மமென்று சொல்லி சமாதானமாய் ஒருவர்க்கொருவர்தழுவிக்கொண்டு
சந்தோஷப்பட்டார்கள்-அப்போதுமேகவர்ணனும் அஸ்வமேதக்கு
திரையுடனேவெளிப்பட்டுவீமசேனனிடத்திலவந்துசேர்ந்தான் அவ
னையும்எவ்வாறுசுவன்தழுவிக்கொண்டுஇம் மூன்றுபேரையும்ஆனை
மீதேறிக்கொண்டுஇறந்தவர்கள் போகமற்றசேனைகளுடனும்பந்து
வர்க்குங்கள் குமாரவர்க்குங் ள்மந்திரி பிரதானிகளுடனுஞ் சென்றுப
த்திராவதிப்பட்டணத்துட்புகுந்து அங்குள்ளஸ்திரீசனங்கள் அட்ச
தைகளினாக்கவும்முத்தாலாத்திபவளாலாத்திமுதலான அநேக ஆலாத்
திகளெடுக்கவுமகாவைபவத்துடனேபோய் எவ்வாறுசுவபூபாலனு
மானந்தசமுத்திரத்திலுமுருநினவனுப் சேனைகளையெல்லாம் வெளி
யேறிதுத்திவிட்டு வீமசேனன்-விஸ்வகேது-மேகவர்ணன்- இவர்கள்
மூன்றுபேருக்கும் தனது பட்டபுதேவியாகியபிரபாவ திகையினால்ஆ
லாத்தியெடுப்புவித்து அந்தப்புறத்துக்குளழைத்துக்கொண்டுபோ
யவர்களைஸநானம்பண்ணுவித்துதானும்ஸநானம்பண்ணி யோசன
சாலையிற்புகுந்துசுலேசம்பிரமத்துடன்போசனஞ்செய்துசைகால்கத்
திபண்ணிக்கொண்டுதாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு ஆஸ்தான மண்ட
பாதிந்குவந்துசகலராசாக்களுடனுங் கொலுவாய்த்தன்னுடையநவர
த்தபீடத்திலேவீமசேனை உட்காரவைத்துக்கொண்டுமற்ற இரண்டு
பேருக்கும்வேறே நவரத்தபீடம்போடுவித்துச்சங்கீதமேளம் நாகசுர
மேளவாத்திபக்காரையும்உனரீகசிரம்பைதிலோர்த்தமைக்குச் சரிபா
னநாடகப்பெண்களையும் அழைப்பித்து அந்தமுன்றுபேருக்கும்பொ
ழுதுபோகவைக்கும்படிதிட்டஞ்செய்துஎவ்வாறுசுவமகாராசனும்
அவதுசேனாபதிபாகியசுவேதனென்விறவனை அழைத்துச்சொல்லுகி
றான்அசுவேதநானையதினம்தர்மமராசாவானவாசெய்கிற அஸ்வமேத

யாகத்திற்கு நாமெல்லோரும் போகவேண்டும் ஆதலால் நமது சேனைகளையும் பட்டணத்தினுள்ளெல்லாயும் சீக்கிரமாய்ப்பிரயாணப்படுத்துவதுவும் ஸ்லாமல் தர்மநந்தனருக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டு போகிறவஸ்துக்களை முஸ்தீதுபண்ணென்று கட்டினையிட்டபிற்பாடு தன்னுடைய ஸ்திரீகள் பிள்ளைகள் சகலமானவர்களுக்கும் உத்தரவுசெய்து பிரயாணப்படச்சொன்னான் அப்படியே அவர்களெல்லாரும் பிரயாணப்பட்டார்கள் சுவேதனும் எவ்வாறான சுவனுடைய உத்தரப்படி இந்தச் சீக்கிரமான போர்களுக்குத் தெரியும்படி பறையறைவித்து தன்னுடைய வளவுக்குப்போய் தன்பெண்சாதிபிள்ளைகளுக்கும் பிரயாணசேதினைச் சொல்லிவிட்டு தன்மாதாவாகிய தன்மார்க்கியென்கிறவளண்டைக்குப்போய்த் தெண்டனிட்டு ஓஅம்மாதாயே வவ்வாறான சுவமகாராசவானவர் சகலசேனைகளுடனே பிரயாணப்பட்டு தர்மராசாசெய்கிற யாகத்தைப்பார்க்கப்போகிறார் நாமும்போய்க்கண்குளிரப்பார்த்து ஸ்ரீகருஷ்ண பகவானயுஞ்சேவித்து நாம்செய்யத்தபாவங்கள் போகத்தக்கதாக கங்கைமுகதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுகமாய்வரலாம்வாருந்தாயேடென்று அழைக்க அதுகேட்டு அந்த தன்மார்க்கியும் தன்குமாரனாகிய சுவேதனைப்பார்த்து அடாபயலே நீ என்ன சொன்னாய் என்ன சொன்னாய் தர்மமராசாயா எம்பண்ணுகிறான் எவ்வாறான சுவன்போகிறான் நானும்போகிறேன் நீயும்வாவென்று என்னையழைக்கிறாயல்லவா அடாபிள்ளாய் நீ ஒருபயத்தியக்காரன் அந்த எவ்வாறான சுவனும் ஒருபயித்தியக்காரன் யாகஞ்செய்கிற தர்மராசாவோ உங்களிலும் பெரியபயித்தியக்காரன் அஃதெப்படிபென்றுகேட்பாயாகில் அந்த தர்மராசா இதுபரியந்தம் வனவாசஞ்செய்து அலைச்சல்பட்டுமுடிவிலே துரியோதனதுகளைச் செயித்து முந்தாநாளல்லவோபட்டங்கட்டிக்கொண்டான் இனியாகிலும் பெண்சாதிபிள்ளைகளுடனே சுகமாய்வேளைக்குச்சாப்பிட்டுக்கொண்டு மூலைவீட்டில் சும்மாயிராமல் பயித்தியம்பிடித்து விருதாவாயாகஞ்செய்கிறதென்று பார்ப்பார்பேச்சைக்கேட்டு வீணாக திரவியத்தையெல்லாஞ் செலவழித்துவிடுகிறான் ஐயையோ தர்மராசா இதுவரையில் மெத்தபுத்தியுள்ளவனென்றெண்ணி யிருந்தேன் இதனால் அவன்புத்திதெரியவந்தது இந்தபயித்தியங்கொண்டுபணத்தையெல்லாஞ்செலவிடுகிறான்ல்லவோ ஆனால் அவன்பிழைக்கமாட்டான் அந்தகருஷ்ணனைப்பார்த்து பெண்சாதிக்கும் உடைமையிட்டி ஒருத்தருக்கும் ஒரு மாகுகொடாமல் ஒருயாகமும்பண்ணாமல் பிச்சையிடாமல் திரவியத்தையெல்லாம் பத்திரப்படுத்திவிட்டு ஒருநாளாகிலும் வீட்டில் சாப்பிடாமல் ஊரூராயத்திரிந்து வயிறுவளர்த்துக்கொண்டு காலங்கழிக்கிறான் பார்த்தாயோ அவனை எனக்குப்பிரியமாமனவன் அவனை மெய்ச்சினென்ன் அவனைப்பார்த்தாகிலும் தர்மராசாபிழையாமல் விறுதாவாக்கிக்கொட்டுப்போகிறான் ஆனால் மாகட்டுமநான் வருகிறதில்லை அந்தபயித்தியக்காரன் செய்கிற யாகத்தைநா

ன்பார்ச்சுலாகாது என்னைத்தண்ணீரில்விழுந்து சாகச்சொன்னாயோ
எனக்குவரக்கூடாது அப்படியல்லவென்று நான்வந்துவிட்டால் இங்
கே வீட்டில்மருமக்கள்மார் பிஞ்சினவர்கள் பணங் காசுகளை அபாரி
யாகச்செலவுபண்ணி விடுவார்கள் ஆகையால் அப்படிச்செய்ய வெ
ட்டாமல் தண்டிப்பதை விட்டும் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் வே
லைக்குவேளை சொறுதின்னவொட்டாமல் அதட்டி அவையிறுங்கால்
வயிறுமாய் ஒருவேளை சொறுதின்னச்சொல்லி கட்டுபண்ணுகிறதை
விட்டும் பிடிச்சைக்காரரை உள்வழி தெருவழி வரவொட்டாமல் கா
லொடியும்படி அடிக்கிறதைவிட்டும் அண்டைஅசலுடன்உலக்கை
த்தடியைபெட்டுத் துக்கொண்டுசண்டைக்குப்போகிறதை விட்டும்என்
புருஷனைநித்தரித்தல் கண்டனை தண்டனை பண்ணுகிறதை விட்டும்
உன்பிறகேவரச்சொல்லுகறையோ நல்லவேலை செய்தாய்பிள்ளாய் நா
ன்வந்துவிட்டால் என்வீடெல்லாங் கொள்ளையாப்போம் அப்போ
தேஎன்சீவனும்போம் நான்வருகிறதில்லைநீவேணுமானால் பயித்திய
ம்பிடித்துப்போகறாயென்று சொல்லியனுப்ப அவனுஞ் சிரித்துக்
கொண்டிவந்து அவள் சொன்னவசனங்களெல்லாம் எவ்வாறா சுவனி
டத்திலும் வீமசேனன் முதலானவர்களிடத்திலுஞ்சொன்னான்.

அதுகேட்டு அவர்களெல்லாருங்கலிலென்று நகைத்து இப்படி
க்கொத்தவள் தர்மராஜா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இவர்களிடத்தில் வந்
திருந்தால் பொழுது போக்குக்கொண்டிருப்பாள் ஆகையினால் அவ
ளைப்பங்கூடவே அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று வீமசேனன்சொல்
லசுவேதனும்ஐயா நான் என்னாற்கூடியமட்டுஞ்சொல்லிப்பார்த்தே
ன் அவள்வருகிறதில்லைபென்றுசொன்னாள்அதுகேட்டு எவ்வாறாசுவ
னும் அப்படியானால் அவளைக்கையுங்காலுங்கட்டி டோலியில்போட்
டுக்கொண்டிவாவென்றான் அதுகேட்டுசுவேதனும் அப்படியேதா
யாரிடத்திற்போயழைக்க அவள்வரமாட்டேனென்றுசொல்ல அவ
ளைப்பலவத்காரமாய்ப்பிடித்துக்காலுங்கையுங்கட்டிஎடுத்துக்கொண்
டுவந்து டோலியில்போட்டுக்கொண்டு அவள் கூகாவென்று கூச்சலி
டும்படிக்கொண்டிவந்து எவ்வாறாசுவன்முன்னேநிறுத்தினான் அது
கண்டு எவ்வாறாசுவனுஞ்சிரித்து சகலஜனங்களையும் பிரயாணப்படு
த்தி தானும் ரதகஜதரகபதாதிகளும் மந்திரிபிரதானிகளுங் குமாரவ
ர்க்கங்களும் பந்துவர்க்கங்களும் ஸ்திரீஜனங்களும் வீமசேனன்விஸ்
வகேது மேகவர்ணன்சுமாரான சுவேதனும் தளபதியான சுவேத
னும் புடைசூழத்தக்கதாக அஸ்வமேதக்குதிரையைக்கூட்டிக்கொண்
டு பிரயாணப்பட்டு பதினெட்டுமேளவாத்தியங்களுந்தாம் தாமென்
றுமுடிங்கும்படியாகப்பத்திராவதிப்பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்
டு வெளிக்கூடாரம்போட்டு சேனைகளையெல்லாங் குடும்பலாகக்கூட்டி
ப்பிரயாணப்படுத்தி அஸ்திபுரத்துக்குச்சரம் பமாகவந்து எவ்வாறா
சுவனும் வீமசேனமகாராசாவினுடையஅனுமதியின்பேரில் தன்சே

னைகளை யெல்லாம் அங்கே ஒரு சிங்கரவனத்தில் இறங்கும்படி செய்தான்- அப்பொழுது விமசேனனும் தான்முன்னாக நடந்துவந்து அஸ்திபுரத்திற் புகுந்து தர்மராசாவைக்கண்டு நமஸ்காரம் பண்ணினான் அவரும் தம்பியைபெடுத்து மார்போடணைத்துக் கொண்டு ஆசிரீவாதம்பண்ணினார் அப்போது விமசேனனும் தான்போய் வந்தசகல சேதிகளையெல்லாஞ்சொல்லி எவ்வாறான சுவமகாராசனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனே தண்டிவிட்டு நம்முடையவுருக்குச்சமீபத்தில் வந்திறங்கியிருக்கின்றான் நான் முன்னதாகவந்தேனென்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய்குந்திதேவிக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து அந்த அம்மாளுடனே சகலசேதிகளையுஞ்சொல்லிவிட்டு பிற்பாடு கிருஷ்ணதேவர் என்கிருக்கிறொன்று விசாரித்து உப்பரிசையின்பேரிலிருக்கிறதாகக்கேள்விப்பட்டு அவிடத்திற்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்ய அவரும் விமசேனை பெடுத்து மார்புடனே சமூவிக் கொண்டு ஓ விமசேன நீ அஸ்வமேதக் குதிரையைக் கொண்டு வந்தாயோ வென்று கேட்க அதற்கு வாய்வுருமாறாகிய விமசேனன் சொல்லுகிறான். ஐயா, கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலே நானும் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் பத்திராவதி பட்டணத்திற்போய் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு எவ்வாறான சுவமிடத்தில் சண்டை சமாதானஞ்செய்து அந்தராசனையும் உடன்படுத்தி குதிரையுடனே யழைத்துக்கொண்டு வந்தோம். அதோ அவர்களும் வருகிறார்கள் நான் உங்களுக்குச் சேதி சொல்லும்படி முன்பாகவந்தேனென்று சொல்லி அவருக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கிவிட்டு அங்கிருந்து தொளபதியி னிடத்திற்குவந்து அவருடனேயுஞ்சொல்லிவிட்டு அர்ச்சனம் - நஞலன் - சகாதேவன் முதலானவர்களுக்குந் தெரிவித்துவிட்டு பிற்பாடு போஜனசாலைக்குப்போய் சகலசம்பிரமத்துடன் போஜனம்பண்ணிக் கைகால் சுத்திசெய்துக் கொண்டு மறுபடியும் தன் சமைனராகிய தர்மபுத்திரரிடத்திற்கு வந்து கிருஷ்ண பாவாஜேமும் தர்மராசாவிஜேமும் ஆலோசனைசெய்து நம்மனைவரும் எதீர்கொண்டு போய் எவ்வாறான சுவமகாராசனை அழைத்துவரவேண்டுமென்று விமசேனன் சொல்ல அதுகேட்டுத் தர்மபுத்திரரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய சனுமதியின்பேரில் மந்திரி பிரதானிளுடனே தம்பிமார்களும் புடைசூழத்தக்கதாகப் புறப்பட்டு வருகிறபொழுது எவ்வாறான சுவனும் சேர்ந்துவந்து தனக்கெதிராகவந்த தர்மனைந்தனருக்கு தான்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை வைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகண்டு தர்மபுத்திரரும் சந்தோஷகரமாக எவ்வாறான சுவனைபெடுத்து மார்போடேதழுவிக்கொண்டு ஓராஜேந்திரா உன்னுடைய சிநேகவாஞ்சையை விரும்பியே விமசேனனையனுப்பிக் குதிரையைப் பிடிக்கும்படி சொன்னேன் இனிமேல் நாம்செய்கிறயாகமானது ஒருவிக்கினமும்வாராமல் நிறைவேறுமென்று சொல்ல அதற்கு எவ்வாறான சுவனும் ஐயா தர்

ம்மந்தனா உகந்தாடைய தெரிசனமும் சினைமும்வேண்டி அடி
பேனும் இவிடம்வந்தேனென்றுசொல்லி பிற்பாடு தேவாதிதேவனா
ன கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தான் அவரும் எவ்
வார்களுகவனையெடுக்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ்
செய்தருளிஞர், பிற்பாடு எவ்வார்களுகவன் அர்ச்சனையும் நகுலன்யு
ம்- சகாதேவனையும்- தழுவிக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோஷ
வார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு சகலஜனங்களுடனையும் அஸ்திரபு
ரத்திலிருந்தான் தர்மராசாவும் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைத்தன்
னாண்மனையிற் கட்டிவைத்து சகலராசகூட்டங்க ளுடனையும் நவா
தீநமஸ்டபத்தில் கொலுவாயிருந்தார். பின்பு எவ்வார்களுகவன்பெண்
சாதிபாகிய பிரபாவதியானவள் குந்திதேவிக்கும் திரௌபதிக்கும் ந
மஸ்காரஞ்செய்து அவர்கள் ஆதரணைசெய்ய அந்தப்புரத்திலேயிருந்
தான் மற்றசேனைகளும் அவரவர்களுக்து விட்டவிடுதியி லிறங்கியிரு
ந்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில்கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்தர்மமராஜாவை
ப்பார்த்து ஓ தர்மமனந்தனா சித்திரா பர்வத்திலல்லவோ நாம் குதி
ணாவிடப்போகிறது அப்பொழுது என்னையழைத்தனுப்பினால் நான்
வருகிறேன் இப்பொழுது துவாரகைக்குப்போகிறேனென்று- தர்ம
மந்தனரிடத்திலும் வீமன்- அர்ச்சனன் நகுலன்- சகாதேவன்- இ
வர்களிடத்திலும்- குந்திதேவி-சுபத்திரா- திரௌபதி இவர்களிடத்தி
லுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டு சாத்தகி- கிருதவர்மன் இவர்களோடு
ம் ஒரு திவ்யரதத்தி லேறிக்கொண்டு மகாசந்தோஷத்துடனே துவா
ரகைக்கு எழுந்தருளிஞர் பின்பு தர்மமராசாவானவர் இரண்டுமாதவ
ரைக்கும் மஹா வைபவத்துடனே ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணிக்
கொண்டிருக்குங்காலத்தில் தர்மராசா கொலுமண்டபத்தி லிருக்கிற
வேளையிலவரிடத்திற்கு மறுபடியும்வேதவிபாசர் எழுந்தருளிவந்தா
ர். அதுகண்டு தர்மபுத்திரரும் கொலுவைவிட் டெழுந்திருந்து எதி
ர்கொண்டு போய் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து அந்த முனி
சிகாமணியை பிழைத்துவந்து ஒரு பொற்பீடத்தின்பேரில்எழுந்த
ருளச்செய்து கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளால் பூசைசெய்து யோகக்ஷை
மங்களை யொருவர்க்கொருவர் வினாவினபின்பு தர்மராசாவானவர் அ
ந்த முனிநாதனைப்பார்த்து ஓ வியாசமுனிந்திராதேயரீர் கட்டளையி
ட்டபடி அஸ்வமேதக்குதிரையை யழைப்பித்தேன் இமோர்ப்பர்வ
தத்தண்டையிலிருக்கிறதிரவியத்தையுமெடுப்பித்துக்கொள்ளுகிறே
னது இருக்கட்டும் முன்பு அஸ்வமேதயாகத்தையு மருத்துமகாராசா
செய்துமுடித்தாொன்று திருவுளம்பற்றியருளினீர், அந்தமருத்து
மகாராசா எந்தவிதமாக அந்தயாகத்தை 'நிறைவேற்றினார். அந்தவிவ
ரத்தை அடியேனுக்குத்தெரியப்படு த்தவேண்டுமென்றுவிண்ணப்ப
ஞ்செய்ய அதற்குவியாசபகவான் திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார்,

விடாசபகவான் தர்மநந்தனருக்கு அஸ்வமேதபாகத்தின்
முறைமைகூறல்,

ஐதர்மநந்தனா அந்தமருத்துமகாராசாயாகஞ்செய்துமுடித்தவி
வரத்தைச்சொல்லுகிறோம் நீகேட்டிராக அஃதெப்படியென்றால்
பூர்வத்திலந்தமருத்துமகாராசன் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொ
ண்டிருக்கும்போது தான்சவர்க்கப்பாகமனுபவிச்சவேண்டி அஸ்வ
மேதயாகஞ்செய்யம்படி நினைத்துதெய்வலோகத்திற்குப்போய் பி
ரகஸபதிபகவாண்க்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து அவரைத்தான்செய்தி
றயாகத்திற்குப்புகொடுத்தராயிருக்கும்படியழைக்க அவருமப்படியே
வருகிறேனென்றுசம்மதித்துபின்பு தேவேந்திரனிடத்திற்குப்போய்
செலவுகேட்கஅந்தத்தேவேந்திரனும் ஆலோசனைசெய்து அந்தயா
கத்தைநீரிருந்துநிறைவேற்றிவைத்தால் அவன்நம்முடையபதவிக்கு
வருவான்ஆதலால் நீர்போகவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான் ஆ
கையினால் பிரகஸபதிபகவானும்வரமாட்டோமென்றுசொன்னார்அ
துகேட்டு மருத்துமகாராஜனும் மிகுந்தவிசாரத்துடன்பூலோகத்தி
ற்குவந்து அக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறபோதுஅவரிடத்திற்குநாரத
ர்வந்துசொல்லுகின்றார். ஓமருத்துமகாராஜாவேநீரான் விசனப்படு
கிறீர்பிரகஸபதிவரமற்போனார் போகட்டும் அவர்தம்பியானசங்க
வர்ணர்யோகீஸவராய்க்காசியிலிருக்கின்றார்நீர்அவரிடத்திற்குப்போ
ய்அவரை அழைத்துவந்துபுகொடுத்தராகவைத்துக்கொண்டு யாகஞ்
செய்யும் அவர் எக்கண கோபித்துக்கொண்டாலும்நீர்பொறுத்திரு
ம்என்சேதிஉனக்குச்சொன்னவனொன்றுகேட்டால் நாரதர்சொல்லி
விட்டு அக்கினியில் விழுந்தாரென்றுசொல்லும் போய்வாருமென்று
சொல்லிநாரதர்போய்விட்டார்,

அதுகேட்டுமருத்துமகாராசனும் அப்படியேகாசுக்குப்போய்
பேப்பிடித்தவரைப்போல் திரிந்துகொண்டிருக்கிற சங்கவர்ணனைக்
கண்டிதெண்டனிட்டுஎதிரோநிற்கஅதுகண்டு அந்தசங்கவர்ணரும்ரா
சாவின்பேரில்காரியுமிழ்ந்துவிட்டுப் பேய்நினைவாயோடிப்போனார்
அதுகண்டுமருத்துமகாராசரும் பின்னிடாமல்கொடர்ந்துடோக அப்
போதுசங்கவர்ணரும் நீயாொன்றுகேட்க மருத்துமகாராசனும்அவ
ரைப்பார்த்துஓசவாமி, அடியேனும்அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்
டியசவர்க்கப்பூமிக்குப்போய் பிரகஸபதியைப்புகொடுத்தராகஇருக்கு
ம்படிஅழைத்தேன்அவரும் தேவேந்திரன்பேச்சைக்கேட்டுக்கொ
ண்டிவரமாட்டேனென்றுசொல்லிவிட்டார் அதுகேட்டுபூலோகத்திற்
குவந்துநான்விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதுநாரதர்வந்துதே
வரீனா அழைத்துக்கொண்டிவந்து நிறைவேற்றும்படி சொல்லிவிட்டு
அக்கினியில்விழுந்துபொருளென்று நடந்த சவிஸதாமங்களைச்சொல்ல
அதுகேட்டு சங்கவர்ணருஞ்சிரித்துஓமருத்துமகாராசாவேநீஅழைப்
பித்தபடியேநான்வந்துஉன்கையினால்நதயாகத்தைச்செய்துமுடிக்கி
றேன்நீஒன்றுக்கும்அஞ்சவேண்டாம் அப்படிசெய்யும்போது மத்தி

யிப்பிரகஸபதிவந்கால் அவணைவக்துக்கொண்டு செய்கிறதில்லையெ
ன்றதீ உறுதியாகச்சொல்வையாகிநானே அந்நியாகத்தை நிறைவே
ந்நிலைமையோகூடாதிக்கனாகச்செய்கிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்
டுமருத்துமகாராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சத்திபவசனமாசச்
சொல்ல அதற்கு சங்கவீரனரும் சம்மதப்பட்டு அந்தராஜாவின் பின்
னேவந்தியாகமுஸ்திதுபண்ணைவக்து அந்தியாககுண்டத்தில் அக்கி
னியைபவளர்த்தி அந்த அக்கினியும் இந்திரனிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்
தபடியினால் தணிந்துவிட்டது அத்தற்குச்சங்கவீரனருங் கோபங்கொ
ண்டு அக்கினியைச்சபிர்தும்படிநினைச்சும்போது அதுகண்டு அக்கி
னிதேவருங்கிடுகிடுவென்று நடுக்கிப்பயந்துவந்து அந்தியாககுண்டத்
தில் பிரகாசமாயெரிந்தார் அப்போது சங்கவீரனரும் மந்திரங்களைச்
சொல்லி அந்தராஜன்கையினால்காங்குச் செய்வீசும்போது அந்த ஓம
ப்புக்கையானது தெய்வலோகமட்டா மெழுப்பியது அதுகண்டு தே
வேந்திரன் ஆலோசித்து பிரகஸபதியைவக்துக்கொண்டியாகம்பண்
ணச்சொல்லி ஒருநாடனுடனே சொல்லியனுப்பினான் அந்தநாடனு
ம்வந்துசங்கவீரனருடைய கோபாக்கினிக்குப்பயந்து திரும்பிப்போ
ய்தேவேந்திரனுடனேகூடாதென்று சொல்ல அதுகேட்டுதேவேந்தி
ரன்கோபங்கொண்டு வச்சிராயுதத்தைபெடுத்தவருகிறபோது அது
தெரிந்துசங்கவீரனருஞ் சிரித்துவச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செய்
யாமலுமவனை நடந்துவரவொட்டாமலும்ஸ்தம்பித்துவிட்டார் அதுக
ண்டு தேவேந்திரன்பயந்து கர்வமடங்கினவனாய் மெத்தவம் பரிதா
பப்பட அப்போதுசங்கவீரனருக்குந் தபவவந்து எப்போதும்போ
லிருக்கப்பண்ணி அந்த இந்திரன்முதலான தீக்ருப்பாலகர்கள் கையி
னால் யாகத்துக்குவேண்டியவஸதுக்களை எடுத்தித்தரச்சொல்லி சகல
சம்பிரமத்துடனே மருத்துமகாராசன்கையினால்காத்ததை சாங்கமா
மடப்பித்து இந்திரன்முதலான தேவர்களுக்கெல்லா மந்தராசன்
கையினாலவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுப்பித்துசந்தோஷம்பண்ணுவித்தா
னந்தமருத்துமகாராஜனுஞ்சந்தோஷமாயந்தியாகத்தை நிறைவேந்
நிவிட்டுசங்கவீரனருக்குக்கணக்கில்லாத திரவியத்தைத் தகூணையாகக்
கொடுத்து இன்னம் அநேசமாயிரம்பிராமணர்களுக்குந் திரவியத்தை
ப்பர்வதாகாரமாய்ச் சூவித்துதகூணையாகக்கொடுத்து கீர்த்திபெற்றா
ன் அந்தப்பிராமணர்களும் அவரவர்கள் சமச்சக்தருந்த திரவியத்தை
க்கொண்டுவிச்சமான திரவியத்தை இமோர்ப்பர்வதத்தண்டையில் கு
ப்பலாகச்சூவித்துவிட்டு இந்திரவியத்தைக்கண்டபேர்கள் சுகமாய்
யித்துக்கொள்ளக்கடவர்களென்று சொல்லிப்போனார்கள் ஆகையின
ல்கூர்மராஜாவேந்திரந்திரவியத்தைபெடுத்துக்கொண்டு யாகம்பண்
ணமென்றுசொன்னார் அதுகேட்டுதர்மநந்தனரும் சந்தோஷப்பட்
டுகியா, பூனிநாதரோடூலோகத்தில் பிரம்சுத்திரியவைசிய குத்திரர்க
ளாகிய இந்தநாளுக்குடனுணத்தாரும் அவரவர்கள் நடந்துகொள்ளவே
ண்டியபூநைமையைக்கிரமப்படி அடியேனுக்குத் தெரியப்பட்டுத்த

வேண்டுமென்று கேட்க அதற்கு வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்,

ஒ தீமநந்தனாகேனும் பிராமணனுக் கிருச்சவேண்டியது ஸநா
னம் சந்தியானம்சபதபவேதபாராபாணம் ஹோமம் பொறுமை-ச
த்தியம்- அந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே பிராமண
ன் அவன் அந்தத்தில்பிரமலோகத்தை யடைவான்- ஸுத்திரியனுக்கிரு
க்கவேண்டியது துஷ்டநிக்கிரகம்- கிட்டபரிபாலனம்- சத்தியம் பூத
தயாளம்- சத்துருஜெயம்பிராமணசேவை- இந்தநற்குணங்களை யுடை
த்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமஸுத்திரியன்- அவன் அந்தத்தில்புண்ணி
யலோகத்தை யடைவான் வைசியனுக்கிருக்கவேண்டியது ஒருவஸது
வைக்கொள்ளல்- விற்றல் அநிலம்மான ஆதாயம்வைத்துக்கொண்டு
தராசநிலையாகநின்றல் இந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே
உத்தமவைசியன் அவன் அந்தத்தில்திரலோகத்தை யடைவான்குத்தி
ரனுக்கிருக்கவேண்டியது தனது தடைபிரமாமபொய் சொல்லாமை
பூததயாளம்பெரியோர்கள் பத்தி-பிராமணசேவை- இந்தநற்குணங்க
ளை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமஸுத்திரன்- அவனும் அந்தத்தி
ல் புண்ணியலோகத்தை யடைவான் கேட்டமரோதர்மராசாவே இதுக
ளுக்கெல்லாம் ஒருசுக்ஷ புமானரஹஸ்யஞ்சொல்லுகிறோம் அஃதெ
ன்னவென்றால் அந்தசாதி யிர்பிறந்தவனானால் அஃதெனினிடத்திற்
பரஸதீகமனமில்லாமையும்- இரந்தவர்சனுக்கு இல்லையென்றமல்த
ன்னாலியன்றமாத் திரங்கொடுக்கின்ற சிவகாருண்ணியமும் தேவதாப
த்தியும் பிராமண விசுவாசமும் பிதிர்க்கள் பத்தியும் தெளிவைத்தரும்
வேதா கமகாஸ்திரங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுமாகிய இந்த நற்குணங்க
ள் உண்டாயிருக்கவேண்டும்மேலும் ஜென்மவாரம் சென்மநக்ஷத்திரம்
மாசப்பிரவேசம்- ஏகாதசி-அமாவாசி- பெளர்ணமி- இதுமுதலான ச
பதினங்களில் ஸதிரீசையோசஞ்செய்யாமல் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி
யினிடத்தில்பக்திவிசுவாசமாயிருந்தவன் எனவானால் அவன் சம்சயமில்
லாமல் புண்ணிய லோகத்தைச் சஞ்ஞவானென்று வேதவியாசர் தருவு
ளம்பற்றியருளி தர்மராசாவினிடத்திற் செலவுபெற்றுக் கொண்டு தம்
முடைய ஆசீர்மக் குக்கெழுந்தருளினார்- அதல் பின்பு தர்மராஜர்வும்
காந்தஸ்தானத்திலிருந்து ஆலோசனைசெய்து சித்திராபர்வமும் சம்பி
த்திருக்கின்றத கையால் இனிநாம் சம்மாயிராமல் யாகத்திற்கு வே
ண்டிய முஸதீதபண்ணவேண்டுமே இதுகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ண
பர்வானருக்கவேண்டு மவரையல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதெய
ன்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தம்பியாகிய ஸ்ரீமசேனையழைத்து விம
சேனாநீசிக்கிரமாய்ரசமேறிக்கொண்டு துவாரகாபுரிக்குப்போய்கிருஷ்
ணமூர்த்தியைக்கண்டு சித்திராபர்வம்சம்பித்து விட்டதென்று சொல்
லி அவரையும் அவர் பெண்சாதி பிள்ளைகள் முதலான பட்டணத்திலு
ள்ள சகலசெனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையி
ட்டார்- அப்படியே நல்லதென்று விமசேனனும் ரதமேறிக்கொண்டு அ
திவேமாய் துவாரகைக்குப்போய் கிருஷ்ணபகவானுடைய அரண்ம

னேவாசந்படியில்தேனாவிட்டிதங்கிவாசல்காக்கிறசேவகர்களுடனே அ
 னதினாபுரச்சிலிருந்தவீமசேனன்வந்திருக்கிறான். உனரண்மனைக்கு வ
 ருகிறதற்குச்சமயமாவென்று கேட்டுவரச்சொன்னாொன்றியப்படுத்
 துங்கொள்ளென்று சொல்லியனுப்பி அந்சேவகர்களுமப்படியே நல்ல
 தென்று அரண்மனைக்குள்ளேபோக அங்கேய்ந்தப்புரத்தில் கிருஷ்ண
 பகவானைவர் ஒருநவரத்தபீடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டுதங்கப்பள்
 ளயத்தில் தேவகிதேவியாரிடையுடனெம்பரிமாற ருக்மணி சத்தியபா
 னையிருவரும்மயில்விசிறிகொண்டுவிசிற மகாசந்தோஷத்துடன் து
 ம்பைமலர்போன்றசாதத்தில் தங்கக்கட்டிபோல பருப்பைபோட்டுக்
 கொண்டுபுத்தருக்குமெய்விட்டு ஐந்துவிரலாலும்பிசைந்துசையிலெ
 டுத்துசாப்பிடப்போதசமயத்தில் சேவகர்கள்வந்துதெண்டனிட்டுஐ
 யாசிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடையமைத்துனரான வீமசேனராசாஅர
 ண்மனைவாசலிலேவந்துநிற்கிறார். அரண்மனைக்குள்ளே வருகிறதற்குச்ச
 மயமாவென்றுகேட்டுவரச்சொன்னாொன்றுசொல்லஅதுகேட்டு அந்
 தபகவான்கிரித்துஷசேவகர்களே அப்படியானால் வீமசேனன்ச்சலுதி
 யில் வரச்சொல்லுங்கொள்ளென்றுசொல்லியனுப்பிவிட்டு தன்கையில்
 அள்ளின அமுதத்தைச் சாப்பிடாமலப்படியே பிடித்துக்கொண்டிரு
 க்க அதிலந்தசேவகர்கள் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு வீமசேனனு
 மரண்மனைக்குள்ளேவருவதுகண்டுசிருஷ்ணமூர்த்திடம் நகைத்து வா
 வா வீமசேனநீயும் நல்லவேளைக்குவந்தாய்நீமகா ஆயாசத்துடன்
 யிருக்கிறாய். ஆதலால்நாமிருவரும்போசனம்பண்ணுவோம்வாவென்
 நழைக்கஅதுகேட்டுவீமசேனனும் நல்லதென்று சமீபத்தில்வரவே
 அதற்குகிருஷ்ணமூர்த்தியும்நகைத்துஓவீமசேனநான்வினையாட்டுக்
 காகச்சாப்பிடவாவென்றுஅழைத்தால் நீமெய்யென்றுவெட்கமில்லா
 மல்வந்துவிட்டாயே அப்படியவரலாகுமாலகத்தில் ஒருவன்சாப்பிடு
 ம்போதுஒருவன்வந்தால் அவனைஉபசாரமாகச்சாப்பிடுவோம் வாரு
 மென்றழைத்தால் அவன் நான்சாப்பிட்டேன் நீர்சாப்பிடுமென்று
 சொல்லுவானேயல்லாமல் சாப்பிடவரமாட்டான் அப்படியல்லவென்
 றுஉனக்குசாதத்தைக்கொடுத்தாலும் போதுமோ முன்னாலே ஏகச்
 சக்கிரமென்கிற அக்கிராரத்தில் பகாகுரனுக்கு ஒரு பண்டியில் நிறை
 யவந்த சாதமுங்கறிகளுங் கொண்டுபோகச்சொல்லி உன்னையனுப்பி
 னாலதுகையெல்லாம்புசித்துஅதிலும் உதராக்கினி யடங்காமல்யமு
 னாதியிலிருந்தசலத்தையெல்லாங் குடித்தும் போதாதஉனக்கு இந்
 தப்பள்ளயச்சாதந்தான்போதுமாவென்றுகேட்கஅதற்கு வீமசே
 னனும்சிரித்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தியே நல்லவார்த்தை சொன்னீர்
 உம்முடைய தலையின்பெரிய பூசினிக்காயளவு குற்றத்தைவைத்துக்
 கொண்டுஎன்பெரிய குற்றஞ் சொல்லி மிரட்டுகிறீரோ நான்சாட்பா
 ட்டைத்தள்ளப்போகாதென்றுநினைத்துவந்தால் என்னை யிப்படிசொ
 ல்லலாமோ ஆனால்நான்சொல்லுகிறேன்கேளும் முன்னாலே ஈசோமு
 பதிராஜலோகங்களையும்சத்தசாகரங்களையும் வயிற்றிலடக்கிக்கொண்

௫ அதுவும் பாசாமல் இடைச்சிகள் வீட்டிலுள்ள தயிர் வேண்டுமாய்
 களைத்திருடியுண்டும் கோபாலர்களெல்லாம் இந்திரனுக்குப் பொங்க
 லிட்டால் அதை வேண்டாமென்று தடுத்தது கோவர்த்தன கிரிக்குப்
 பொங்கலிடுகிறது போல்பேர்வைத்து பொங்கலிடுவித்து அந்தசாக
 த்தையெல்லாமின்று வயிறுநிரப்பிக்கொண்டவர் நீரல்லவோ அப்ப
 டிப்பட்ட உம்முடையவயிறுக்கு முன்னெவயிறு எம்மாத்திரம்கிருஷ்
 ணா என்றுபரிசாகம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் ந
 கைத்தருளிநார் அங்கிருந்த ருக்மணிசத்தியபாமை முதலான ஸ்திரீச
 னங்களுெல்லாரும் கலீலென்று நகைத்தார்கள் எப்போதுகிருஷ்ணப
 கவானும் வீமசேனைவாவென்றழைத்து தம்முடனே கூடஉட்கார
 வைத்துக்கொண்டுமீண்டு பேருமாக ஒருபள்ளயத்தில் சாப்பிட அப்
 போது தேவகிதேவிபார் சாதமுங் கறிகளும் பால் மோர் நெய்களு
 ம் வேண்டியமட்டுக்கும்பரிமாற ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் வீமசேன
 னும் திருப்த்திபாகப்போசனம்பண்ணி கைகால்கத்திசெய்துக்கொ
 ண்டு நவரத்தகஜிதமான மண்டபத்தி லுட்கார்ந்தார்கள் எதிலே ருக்
 மணிதேவிபாரும் நல்லசுகந்தமாகிய சந்தனமும் பனிநீரும் தாம்
 பூலமும் பரிமாற திரவியமும் பாரிசாத புட்பமுங்கொண்வந்து வை
 க்க அதுகளை யிருவருஞ் சந்தோஷமாகத்தரித்துக்கொண்டுஸ்ரீகிருஷ்
 ணமூர்த்திபானவர் வீமசேனைப்பார்த்து நீவந்தகாரியமென்னவெ
 ன்று கேட்கவீமசேனனும்ஐயா நான்வந்தகாரிய முமக்குத்தெரியா
 தோ ஆனாலுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் அஃகென்னவென்றால்தர்ம
 ராசாவானவர் யாகஞ்செய்கிறநாள் சமீபித்திருக்கிறதென்று தங்களை
 யும் தங்கள்புத்திரமித்திரகளத்திரா திகளையும்பட்டணத்திலுள்ளசகல
 சனங்களையு மழைப்பித்துக்கொண்டுவரச்சொன்னா னொன்றுசொல்ல
 அதுகேட்டு கிருஷ்ணபசுவானும் நல்லதென்று சாத்தகியையும்கிரு
 தவர்ம்மனையுமழைப்பித்து ஒதம்பிமார்களே தர்மராசாவானவர் நம்
 மையாகத்திர்கழைத்துவரச்சொன்னாொன்று வீமசேனன்வந்திருக்
 கிருன் ஆதலால் நீங்கள்நமதுசேனைகளையும் துரா துணைகளையும் பிர
 த்தியுமன்னன்-அனிநுத்திரன்-சாம்பன்-சாருகன்-சாருதக்ஷணன் கே
 தன்முதலான குமாரவர்க்கங்களையும் யதுரிஷ்டிபோசனையும் - அந்த
 கன்முதலான தாயாதிவர்க்கங்களையும், அவரவர்கள் ஸ்திரீகளையும்பி
 ரயாணப்படுத்திக்கொள்ளென்றுசொல்லி தன்னுடையபட்டபுஸ்திரீ
 கள் எட்டுபேரையும் பதினாயிரத்தொருநூறு ராசகுமாரத்திகளையு
 ம்பிரயாணப்படச்சொல்லி தாம்வசுதேவரண்டடைக்குப்போய் தெ
 ண்டணிட்டு அவரிடத்திற்செலவுகேட்க அவரும் கிருஷ்ணனுன்னைவி
 ட்டிஎப்படியிருப்பேனென்றுசொல்ல அதற்குத்தகுந்த சம்மதிவச
 னஞ்சொல்லி அவரிடத்திலுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டு வீமசேன
 னுடனே தாமும் ஒருவெள்ளக்குதியாயின்மே லேறிக்கொண்டு து
 வாரகைவிட்டு வெளியிலேவந்துநின்றார் அப்போது தேவகிதேவி
 யார் முதலான அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளெல்லாரும் ரதங்களேறிநடந்

தாரீகன் சாத்தகி- கிருதவர்மன் இவர்களுத்தாபப்படிக்கு பிரத்தியும
 ன்னன் முதலானராசகுமாரர்களும் பின்னுமுண்டான உத்தவன்-அ
 கிருதவர்மன் முதலானவர்களும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களிலேறி நடந்தார்க
 ளின்னமும் பலராமன் முதலாக துவாரகையிலுள்ள சனங்களெல்லா
 ரும் நடந்துவந்து கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்சேர்ந்தார்க ளப்போது
 பதினெட்டு வகைமேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்கவும்
 சந்திரமேளம்- வசந்தரிமேளம்-நாகசுரமேளங்கள் சப்திக்கவும் பாட
 கர்கள் கொண்டாடவும் சம்பை ஊர்வசிக்ஞ்ச்சரியான நாடகப்பெ
 ண்கள் நாட்டியம்பண்ணவும் இது முதலான சகலசம்பிரமத்துடனே
 யும் நடந்துவருகிறபோது கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனனைப்பார்த்
 துச்சொல்லுகிறார் ஓ வீமசேன நீயந்த நாட்டியஞ்செய்கிறபெண்
 களைப்பார்க்கிறாயோ அவர்களுனக்குநடா அவர்களைநீயென் பார்க்கி
 ராய் உன்காரத்துக்கும் உன்பெரியசரீரத்துக்குமவர்கள் நடுசெய்
 யமாட்டார்கள் உன்னைப்பார்த்து அவர்கள் பப்பப்பிவார்கள் எனக்கு
 முதலாய்ப்பயமாயிருக்கிறது ஆகையினால் உனக்குத் தகுந்தவர்களா
 ரொன்றாலதோபார்த்தயோ நூற்றிருபதுவயது சென்றுபற்கள்விழுந்
 துதலையும் உடம்புநீதினாந்து ஸ்தனங்களுஞ்சரிந்து பழுத்தபழமாய்
 கெட்டிசரீரமாய் நல்லஸ்திரீகள் ஒருகிரார்கள் அவர்களிடத்திற் போ
 யவர்கள் முகத்தைப்பார் உனக்குத் தகுந்தவர்க ளவர்களேயொழிய
 இவர்களிடசெய்யமாட்டார்கள் இதுவல்லாமலும் உனக்கு ராக்ஷஸஸ்
 திரீகளைச்சேருகிறதேபிரியம் அப்படி ராக்ஷஸஸ்திரீகளைச்சேருகிறவ
 ன்பின்னும் ஒருத்தனைச்சேரக்கூடுமோவென்று பரியாசமாகச்சொ
 ல்ல அதுகேட்டு வீமசேனன்சொல்லுகிறான் ஓகிருஷ்ண என்னை இப்
 படிசொல்லுகிறோ நீர் மஹாகுத்தமோ முன்புதிருவிக்கிரம அவதா
 ரமெடுத்தபோது உம்முடையசரீரத்தையு மும்முடைய ஆகாரத்தை
 யும் சகலசனங்களும்றிந்திருப்பார்களப்படிப்பட்ட உம்முடைய ஆ
 காரத்திற்கும் பலத்திற்குந் தகுந்தாப்போல் பூதகியென்கிறராக்ஷஸ
 மேல்விழுந்துவிளையாடி யவள்முலைபையாயிலேவைத்துண்டு அவ
 னைக்கொன்றவர்நீரல்லவோ அப்படியெல்லாமுட்பிடத்தி லநேகம்
 பிழைகளைவைத்துக்கொண்டு என்னைப்பரியாசம் பண்ணலாமோவெ
 ன்று சொல்வதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சிரித்து இன்னமிப்படி
 ப்பட்ட பரியாசவார்த்தைகளை ஒருவர்க்கொருவர்க்குக்கையாகப்
 பேசிக்கொண்டு கேளிக்கைபார்த்துக்கொண்டுவந்து ஒரு சடாகத்தை
 க்கண் டவிடத்தில்துண்டுவிட்டு கூடாரங்களடித்துக்கொண்டு அந்த
 சடாகத்தைச்சுற்றிலுயிறங்கினார்கள், அப்போதுபிருந்தாவனத்தினி
 ருக்கின்ற கோபாலர்கள் இந்தவிசேஷத்தையெல்லாங்கேள்விப்பட்டு
 தாங்கிருஷ்ணனைக்கண்டு வெகுநாளாச்சுது நம்முடையதோழனாகி
 ருஷ்ணனைக்கண்டுபேசுவருவோம்வாரு களென்று ஒருவர்க்கொருவ
 ரைழைத்துக்கொண்டு-பால்-மோர்-தயிர்க்குடங்களைக்காவடிக்களில் கா

ணர்க்கைகளாக எடுப்பித்துக்கொண்டு தலைகைகளைமுடித்துவிட்டுத்
 லையிலேகறப்பு கம்பளிகளைப்போட்டுக்கொண்டு கையிலே கோல
 ங்கயிறுப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கண்டுதாங்
 கள்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளைக்கொடுத்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினு
 டைய திருமேனிமுழுதும் நன்றாகப்பார்த்து தலையையசைத்து ஆ
 ச்சரியப்படச்சொல்லுகிறார்கள், - ஒகிருஷ்ணமுன்னே நீ எங்களிடந்
 திலிருந்தாற்போலிருக்கவில்லையே - இதுவென்னதலையிலேகல்லங்க
 றமும்போலிருக்கின்றது இதுவென்னகாதுலேபச்சையும் வெள்ளையு
 மாயிருக்கின்றது இதுவென்னகழுத்திலே கயிறுபோலேபோட்டுக்
 கொண்டிருக்கிறாய் இதுகளினாலுனக்குத்தலைநோகாதோ- காதறந்
 துபோகாதோ கழுத்துநோகாதோ இதுவது நீ வெறுவேஷம்போ
 ட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய்- நம்முடையவமிசம்போலிருக்கவில்லையே
 ராஜாக்கள்போலிருக்கிறாயே யென்றுகேட்க அதுசேட்டு கிருஷ்ண
 மூர்த்தியுஞ்சிரித்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கபின்னுமந்தகோபாலர்
 களங்கிருக்கிற-ஆனை-குதிரை - ஒட்டகங்களைப்பார்த்துஇதேதுகிருஷ்
 ண நம்முடையமாடுகன்றுகள்போலிருக்கவில்லையே யென்றுசொல்
 ல அதற்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் சும்மாயிருந்து
 விட்டு சற்றுநேரம்பொறுத்துஅவர்களுக்கு மலர்கள்ஸ்திரீகளுக்கு
 ம்வேண்டிய வஸ்திராபரணங்களைவெகுமானமாகக்கொடுத்து அவர்
 களையனுப்பிவிட்டு பின்பு கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனனுடனே ஆ
 லோசனைசெய்து நான்முன்னேபோகிறேன் நீ இங்கேயிருந்து சே
 னைகளுடனே மெள்ளவாவென்றுசொல்லி கிருஷ்ணபகவான் முன்
 னதாக அஸ்திராபரத்திற்குவந்து தர்மராசாவுக்கும் குந்திதேவிக்கு
 ம் தெண்டனிட்டார் அதுகண்டு அவர்களும்கிருஷ்ணபகவானையெ
 டித்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு யோகக்ஷேமங்களை விசாரிக்க
 கிருஷ்ணபகவானும் தமதுயோகக்ஷேமங்களைச்சொல்ல அதற்குதர்
 மராசாவும் சந்தோஷப்பட்டுஐயா, கிருஷ்ண நமதுகுமாரவர்க்கங்க
 ளும் ஸ்திரீசனங்களும் எங்கேஎன்றுகேட்க வதற்குகிருஷ்ணதேவ
 ளும்ஐயா தர்மநந்தனாநமதுசேனைகள் தாயார் ஸ்திரீசனங்கள் பந்
 துவர்க்கங்கள் குமாரவர்க்கங்கள்முதலான சகலமானபேராயும்யமு
 னாதிக்ஷணாயில்விட்டுவிட்டு நான்மாத்திர முன்னுதாகவேவந்தேன
 வர்களும்இந்தோம்வந்து சேருவார்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
 தர்மராசாவானவர் தம்பிமார்களுடன் குந்திதேவி-திரௌபதி-சுபத்
 திரைமுதலானஸ்திரீசனங்களுடனும் புறப்பட்டுஅவர்களைஎதிர்சொ
 ண்டிபோய் தர்மராசாவானவர் தேவகிதேவியாருக்கும்பலராமருக்
 கும் நமஸ்காரம்பண்ணி மற்றவர்களையும்ஆதரணசெய்துஸ்திரீஜ
 னங்களுக்கெல்லாம்வெகுமதிசெய்து உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி
 ப்பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடனே சகலமானபேரும் கலந்துபேசிக்
 கொண்டிசகலசம்பிரமத்துடனே திரும்பி பட்டணத்திற்குவருகிற
 போது அதற்குமுன்னமேயந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் தண்டிட

னே கூடகிரிந்துக்கொண்டு வெளியேபுறப்பட்டுவந்தது அதையாரு
ம்பிடித்துக்கட்டாமலிருந்துவிட்டார்கள் தர்மமபுத்திரருங் கிருஷ்ண
பகவானுடனேகூட சகலசேனைகளையும் நடப்பித்துக்கொண்டு ப
ட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தார் அந்தச்சமயத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்
குதிரையும் கடைசியில் கொஞ்சஞ்சேனைகளுடன்போசையில் அது
சேதி (அனுசாளுவனென்கிறராஜன்) தெரிந்து ஆலோசனைசெய்து
நாம் இந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினால் கிருஷ்ணதேவன் சஸீ
ஸுட்கூறுவருவான் அப்போதவன் நமதுதமயனைக்கொன்றபகையெ
ல்லாந்தீர்த்தச்சகாக அவனுடனேபோராடி பகையைமுடிக்கலாமெ
ன்று நினைத்துக்கொண்டு அந்தவனுசாளுவனும் மெள்ளமெள்ளவந்
து குதிரையின்பிறகேபோகிறசனங்களையெல்லாம் அதட்டித் திரத்
திவிட்டு அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஓரிடத்தில்
கட்டிவைத்து பின்பு தன்சேனைகளையெல்லாம் முஸ்தீதுபண்ணிக்
கொண்டு தானும் யுத்தசன்னுத்தராய் ஆயுத்தப்பட்டிருந்தான்,

அனுசாளுவராஜன் யுத்தம்,

அந்தசேதிபை குதிரையின்பிறகேவந்த சேனைகளெல்லாம்ஒடி
வந்து தர்மராஜாவையும் கிருஷ்ணபகவானையும்பார்த்து நமஸ்கா
ம்பண்ணிஓய்சவாமி நாங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பத்திரமா
கக் காத்துக்கொண்டேயிருந்தோம் அங்குமிருக்க நமதுபட்டண
த்திற்குச்சமீபத்தில் அனுசாளுவனென்கிற ராஜன்வந்து அந்தக்குதி
ரையைப்பிடித்துக்கொண்டு எங்களையும்நோகவெய்து திரத்திவிட்
டுப் போனா நென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவும் சிந்தாக்கிர
ந்தராய் விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் அதுகண்டிருஷ்ணமூர்
்த்தியும் தலைபயசைத்து இதற்குநாம் என்னசெய்கிறது அந்தவனு
சாளுவன் மசாபலவந்தன் வீராதிவீரன் அப்படிப்பட்டவனைஒருவரா
லுஞ் சயிச்சமுடியாதேபென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க வதுகே
ட்டுவிஸ்வகேதுவும் கிருஷ்ண மூர்த்திபைப்பார்த்து ஐயா தேவகிநந்
ததேவரீர் இப்படிச்சொல்லலாமோ அந்தவனுசாளுவன் பலத்தை
எம்மாதிரமென்று ஆலோசிக்கிறீர்இதோ என்னயனுப்பிவையும்நா
ன் போயவனுடைய கர்வத்தையடக்கி குதிரையையும் விடுவித்துக்
கொண்டு அவனும்பின்கட்டாய்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் அப்ப
டி செய்யாமற்போனேனாகிப்பிராமணஸதிரீகளைச் சேர்ந்தவன் போ
கிறகதியிலும் ருதுகாலமறிந்து போகியாதவன் போகிற கதியிலும்
போவேனென்று சபதம்பண்ணினான்.

அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும்சிரித்து ஓய்விஸ்வகேதுநீ கொ
ஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் இப்படிப்பட்ட பிரதிக்கினை செய்
துவிட்டாயே யந்த அனுசாளுவனும் மஹாபலசாலி வீராதி வீரன்ச
த்துருபயங்கரன், துன்மார்க்கன் - அப்படிப்பட்டவனை நீ எப்படிச
யிக்கப்போகிறாயென்று கேட்கவதற்கு விஸ்வகேதுவும் ஆலோசனை
செய்து ஓஜபாருக்மணி மனோகரா கபடநாடக குஸ்திராவதாரீ தேவ

ரீரதுகிருபாகடாகூடம் என்பேரில் பூரணமாயிருக்கும்போது எனக்
குச்சக்கியமாகாதகாரியம்என்ன இருக்கிறது ஆகையினால்தேவரீர் ஆ
சீர்வாதம்பண்ணி அனுப்பிவைத்தால் செயம்பண்ணிவருகிறே னெ
ன்றுசொல்ல அந்ததயிரியவார்த்தைக்குச்சபாசென்றுமெச்சிகிருஷ்
ணபகவானும் மகாசந்தோஷத்துடனே விஸ்வகேதுவைப் பார்த்து
ஓய்விஸ்வகேதா நீதேவர்களுக்கெல்லாம் மிஞ்சினபலாட்டியனாய் அ
ந்தவனுசாளுவனையுஞ்செயித்துவரக்கடவாயென்று தம்முடையபுல
த்தைநிறுத்தி ஆசீர்வாதஞ்செய்துபிரத்தியுமனையுங்கூடக்கூட்டிய
னுப்பிவிட்டுதாமும்வீமசேனனுமாகரதமேதிக் கொண்டு பின்னே ந
டந்தார்கள் விஸ்வகேதுவும்பிரத்தியுமனனும் சிறிதுசேனைகளுடனே
யுத்தசன்னுத்தராய்ப் புறப்பட்டுப்போய் அனுசாளுவனுடையசே
னைகளுடனே எதிர்த்தார்களப்போதுபிரத்தியுமனனும் ரோஷத்துட
னே தன்னுடைய வில்லிலே யநேகமாயிரந் தீவீர பாணங்களைப் பி
ரயோஞ்செய்து அனுசாளுவனுடைய சேனைகளை யெல்லாம் கண்டி
த்துச்சின்னப்பின்னப்படுத்திகிறபோதுஅதுகண்டு அனுசாளுவனும்
கோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையரதத்தை தூண்டிப்பிர
த்தியுமனைப்பார்த்துநில்லுநிலென்று அதட்டி அடாபிரத்தியுமன்
ன உன்னைப்பார்உன்பலத்தைப்பார், சௌரியத்தைப்பார், நீயாயெ
ன்னுடனே போராடுகிறவன் பெண்டிகளுடனே எதிர்த்துநிற்கிறநீஎ
ன்னுடனே எதிர்த்துப் போராடமாட்டிவயாவென்று மேகத்தொனி
போல் கர்ச்சித்து அநேகபாணங்களைத்தொடுத்திப் பிரயோகம் ப
ண்ணிபிரத்தியுமனைநோக்கச்செய்தான் அதற்கவன்பயப்படாமல் ஓ
யனுசாளுவா நீமிஞ்சவேண்டாம்என்னைக்கையிலாகாதவெனன்று நி
னைத்தாயோ நான்கருப்புவில்லினாலும் புஷ்பபாணத்தினாலும் பதினா
லுலோகங்கையுஞ்செயித்தாலும்இப்பொழுது என்கைபாணத்தினா
ல் உன்னைக்கண்டதுண்டம் பண்ணுகிறேனென்றுசொல்லி ஒருதீட்ச
ண்ணியமானபாணத்தைபெடுத்தி தன்னைவிலிவினிடமாக தொடுத்தி
துப்பிரயோகஞ்செய்துஅனுசாளுவன்பேரிலெய்தான் அதற்குவனு
சாளுவன் எவ்வளவும்சட்டைபண்ணாமல் மகாரோஷத்துடனே யதிசீ
க்கிரத்தில் ஐந்து குரூரபாணங்களைத் தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்
தான்-அதுகளுந்தகதகவென்றெரிந்துகொண்டுவந்து பிரத்தியுமன
னுடைமார்பிலேதைத்து முதுகிலுருகிப் போய்விட்டதுகள், அதனா
ற் பிரத்தியுமனனும்ஆயாசத்துடன்ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்
ச்சையடைந்தான்-அதுசுண்டிவிஸ்வகேதுவுங்கோபங்கொண்டுதன்னு
டைபரதத்தைத்தூண்டி வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி யநேகமாயிர
பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவனை நோகவெய்தான்-
அந்தச்சமயத்தில் வீமசேனனும்வந்துகலந்துகொண்டுஉக்ரகாரனா
ய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டிவிஸ்வகேதுவைப்
பின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டுதன்னைவிலிலே தீக்ஷண்ணியமானபாணங்
களைத்தொடுத்தி அந்தவனுசாளுவன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான்,

அதுகண்டு அனுசாளுவன் சிறித்து வீமசேனைப் பார்த்து அடாவீமா
 நீகையிலாகாது சிறிது பேர்களைச் செய்துதொடென்று கர்வங்கொண்டி
 ருக்கிறுபல்லவா அந்தகர்வத்தை இப்போது வெளிப்படுத்தி வைக்கி
 தேன்பாடு என்று சொல்லி மகாஉக்கிராகாரத்துடனே அக்கினிக்குச்சு
 மானமானமுன்று தீவ்விபாஸதிரங்களைத் தொடுத்திப்பிரயோகஞ்செ
 ய்தானந்த அஸ்திரங்களானது கரகரவென்று சுழன்றுக்கொண்டிவந்து
 வீமசேனன் மார்பிலேபட்டு முதுகிலுருகிப்போய்விட்டது அதனால்
 வீமசேனனும் சுழல்காற்றடித்து மரம்விழுந்தது போல் ரதத்தின் பே
 ரில்விழுந்து மூர்ச்சைபடைந்தான் அதுகண்டிருஷ்ணபகவானும் தன்
 னுடைய ரதசாரதியாகிய தாரகனை எச்சரிக்கை செய்து தன்கையி லிரு
 க்கிற சார்ங்கமென்கிற வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து அநேக
 மாயிர பாணங்களைத் தொடுத்து அனுசாளுவன்பேரில் பிரயோகஞ்
 செய்பும்போது அனுசாளுவனும் மகாவீரத்துடனே தன்னுடைய
 வில்லிலே யநேகபாணங்களைத் தொடுத்து கிருஷ்ணபகவான் பிரயோ
 கித்த பாணங்களை யெல்லாம் பொடிபொடியாகத் தும்சப்படுத்திவிட்
 டு கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஓகிருஷ்ண நீசு தினலேஎன்தமய
 னைக்கொன்றுவிட்டாயல்லவோ அந்தகர்வத்தை இப்போது அடக்கிவி
 டுகிறேன் உனக்கும் சண்டைக்கும் எத்தனை தூரம் நீயோ என்னை செயிக்
 கிறவன்காட்டிலே சஞ்சரித்துக்கொண்டு சாய்களிகளைத்தின்றுதபசு
 செய்கிறயோகிஸ்வரர்களண்டைக்குப் போகாமல்என் முன்னேவந்தா
 யல்லவோ ஆளுலினிஎன் னுடையவல்லபத்தைப்பாடு என்று சொல்லி
 மகாஉக்கிராகாரத்துடனேயளவிறந்தசஸ்திர அஸ்திரங்களைப்பிரயோ
 கஞ்செய்து கிருஷ்ணபகவான்விடுகிற பாணங்களை யெல்லாம் நடுபா
 தியில்கண்டித்துவிட்டுமே மலுமேலு மநேகபாணகளைப் பிரயோக
 ஞ்செய்துகிருஷ்ணபகவானுடைய ரதசாரதியாகிய தாரகனையும் உதிர
 மயமாக்கிக்ருடக்கொடியையுச்சிழித்து குதிரைகளையுஞ் சல்லடைக்க
 ண்ளளாகத்துளைத்து அந்தகிருஷ்ணதேவருடைய மாம்பையுங்கிழித்
 தான் அதனால் குதிரைகள் மெத்தவுங்கஸ்திப்பட்டு தலையைவளைத்துக்
 கொண்டனாகதுகண்டு தாரகனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து
 ஐயாகோபிகாரமனா எப்படிப்பட்டசண்டையிலும் மம்முடையகுதி
 ரைகளுஞ் கு இப்படிப்பட்ட ஆபாசம்வந்ததில்லையே இப்பொழுதுபூ
 யியில்நிற்கமாட்டாமல்தத்தளிக்கின்றதே ஓய்சுவாமி இதுஎன்னபுது
 மயாயிருக்கின்றதென்று சொல்ல, அதுகேட்டு கிருஷ்ணதேவருங்
 சோபயிசுந்துநானந்த துன்மார்க்களை இந்தக்ஷணமே கொல்லுகிறே
 னென்று அட்டகாசம்பண்ணிதமதுதியாஸ்திரத்தில் விளங்குகின்ற
 சார்ங்கத்தினிடமாக அநேக அஸ்திரங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்
 செய்தார் அதுகண்டு அனுசாளுவனும்ந்த பாணங்களை யெல்லாம் கண்
 டித்துச் சிக்கிரமாகத் தன்னுடைய வில்லிலே ஏழுநாரசந் தொடுத்துப்
 பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்
 ளரிந்துபுசைக்குடனே வந்துகிருஷ்ண பகவானுடைய மார்பிலே

புட்டுமுதுகிலுருகிப்போய்விட்டதுகள்தனாலந்தபகவானும் மெத்த
ஆயாசத்துடனெனையிலிருந்தசாரங்கத்தையநழுவவிட்டுகொடிக்கம்ப
த்துடனெசாயிந்து மூர்ச்சையடைந்தார், அதுகண்டு அனுசாநவ
னுடையசேனைகளெல்லாம் சிங்கநாதங்க ளட்டகாசஞ்செய்தார்கள் அ
கண்டுவிஸ்வகேதுவும் மகாலேஷித்துடனெளரிந்துவிழுந்து பற்களை
நெறநெறவென்றுகடித்து மீசைபுட்படவென்று அடிக்கவும்உக்கிரா
காரணத்தினுடையரத்தத்தைத்தூண்டினுடைய அண்டவனு
கு இப்படிப்பட்ட ஆயாசம்வரலாகுவென்று கர்ச்சித்து தன்னு
டையவில்லிலேயுகொரமாயிருக்கின்ற பாணங்களைத் தொடுத்தபு
பிரயோகஞ்செய்து அனுசாநவன்சரீரமுழுதுந் துளைத்துசாரதியை
யுங்குதிகளையும்ரத்தமபமாக்கினுனதையெல்லா மனுசாநவன்நிக்
கிரகித்துநின்று அநேகசஸ்திர அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்துவி
ஸ்வகேதுவைநோசப்பண்ணினான் - இப்படிவிஸ்வகேதுவு மனுசாந
வனும் எதிரிட்டிமகாரோஷித்வேஷித்துடனெ சிங்கத்தோடுசிங்கமும்
சர்ப்பத்தோடுசர்ப்பமும், வியாக்கிரமத்தோடுவியாக்கிரமும், எதி
ர்த்தாற்போலும் (ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்) ராவணனும்எதிர்த்தாற்போ
லும் தேவேந்திரனும்விருத்திராசுரனும் எதிர்த்தாற்போலும்எதிர்த்
து, திசுக்குள்தோறும்பாணங்களைநிறைத்து ஒருசாமமட்டும்போரா
டுகிறபோது அதிலேவிஸ்வகேதுவுமிஞ்சி அனுசாநவன்எனையிலிருக்
கிறவில்லைக்கண்டித்துவிட்டுசாரதியையுங்குதிகளையும் கொன்றுதே
னாயும்பி ளந்து அனுசாநவனுடையசரீரத்தையுஞ் சல்லடைக்கண்க
ளாகத்துளைத்துவிட்டுகியாவென்று சிங்கநாதம்பண்ணினான் அதற்கு
அனுசாநவனும்பயப்படாமல் கத்தியும்கேடகமும் எடுத்துக்கொ
ண்டுஓடிவந்து விஸ்வகேதுவினுடைய தேரின்பேரிலேறி விஸ்வகே
துவைக் காலினாலுதைத்தான் அதுகண்டுவிஸ்வகேதுவும் எரிந்துவி
ழுந்துஇரண்டுபாணத்தைப்பிரயோகித்து அவன்எகயிற் பிடித்திருக்
கின்றகத்தியுங்கேடகமும்பொடியாகும்படிசெய்து சோலென்றுதே
னாவிட்டுக்குதித்து அனுசாநவனுடைய சிகையைப்பிடித்துக்கொ
ண்டு அதிசிக்கிரமாகத்தன்னுடைய வில்நாணியிற் சுறுக்குப்போட்டு
அவனது கைகளைப்பின்கட்டாட்ச்சேர்த்துக்கட்டி அங்கேயிருந்துஇ
ழுத்துக்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடையபாதத்திற் போ
ட்டா னப்பொழுதந்தபகவானும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்துச
மீபத்தில்திற்கிறவிஸ்வகேதுவையும் பாதத்தின்மீதுவிழுந்து கிடக்கிற
அனுசாநவனையும்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு விஸ்வகேதுவையுங்
கொண்டாடியனுசாநவன்செய்கிற ஸ்தோத்திரத்துக்குங் கிருபைசு
ர்த்துதிருவுளமிரங்கி அவன்கட்டையும் விஸ்வகேதுவினுடையகையி
னால்விடுவித்து அவன்செய்தபிழைகளையு மன்னித்தருளினார் அதிலே
வீமசேனனும் - பிரத்தியுமனனும்-மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்திருந்
தார்கள்அதுகண்டு அனுசாநவன் அவர்களுக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி
வெகு பிரியவசனங்கள்சொல்லி அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்

சொண்டும் அபடியும்முன்றக் கொணிச் சேனகளுடனும் சிறிதுகாணிக்
கைகப்பங்களுடனும் அஸ்வமேதக் குதிரையுடனும் கூடவந்து கிருஷ்
ணமூர்த்தி-விமசேனன்-விஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன் இவர்களுடனே
கலந்துகொண்டு பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியக்களும் தாம்தாமெ
ன்று முழங்கத்தக்கதாகச் சர்வாடம்பரத்துடனே அஸ்வரூபரத்திற்குவ
ந்துதர்மபுத்திரரைக்கண்டு அனுசாருவனானவன் தான் தர்மராசாவுக்கு
க்கொண்டுவந்த காணிக்கைகப்பங்களுடனே அந்த அஸ்வமேதக் குதி
ரையையும் ஒப்பிவித்து அவருடைய பாதத்தில்துந்து சாஷ்டாங்க
மாகத் தொண்டனிட்டான். அதுகண்டு தர்மராசாவுங் கிருபைகூர்ந்து
தன்னுடைய தம்பிமாரைப்போல அவனையும் பார்த்து ஆதரணசெ
ய்தார்.

(அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பூட்டல்)

இப்படியிருக்கிறகாலத்தில் அஸ்வமேதக்குதிரைவிடுகிறதற்குநி
னைத்திருந்த சித்ராபர்வமும் வந்தது அப்பொழுது ஸ்ரீவேதவியாசரும்
அவிடத்திற்கு எழுந்தருளியவந்வார் அதுதெரிந்து தர்மராசாவும் எதிர்
கொண்டு போய் நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தமுனிஸவரனா அழைத்துவ
ந்து ஓராசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அவருக்கு அர்க்கிபபாத்திய ஆ
சனமுதலிய சொடசவுபசாரங்கள் செய்து தோத்திரம்பண்ணி அந்தவி
யாசபவானுடைய அனுமதியினாலே இமோர்ப்பர்வதத் தண்டையிலி
ருக்கிற திரவிபத்தைப்பொதிகளிலும் காவடிகளிலும் எடுப்பித்துக் கொ
ண்டுவந்து உக்கிராணத்தில் நிறுத்தவைத்து அதன்பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்
ணமூர்த்திவேதவியாசர் இவர்கள் அனுமதியின்பேரில் யாசருண்டம் வெ
ட்டிவைத்தந்தயாகத்திற்குத்தகுந்தவஸதுக்களையங்குறைவில்லாமல் அ
ழைப்பித்துக்கொண்டு அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையையும் கங்கைமுத
லிபதீர்த்தங்களினால் ஸநானம்பண்ணுவித்து தர்மபுத்திரருந்தொள
பதிச்சமேதராய் ஸநானஞ்செய்து சபதபங்களை முடித்துக்கொண்டுவ
ந்து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினிபகவானை நிறுத்தி அந்த அக்கினி
சாட்சியாகவியாசபகவான்மந்திரஞ் சொல்லதருமபுத்திரரானவர் அந்
தயாகதீட்சையைக்கைக்கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையைக்கொண்டு
வந்து நிறுத்தி அதற்குநவரத்தினமயமான ஆபரணங்களைத்தரித்துக்
ந்தபுஷ்பஅட்சதைகளால் மந்திரபூர்வமாய் அந்தக்குதிரையைப் பூ
சித்து தன்னுடைய விருதாகியகீர்த்திப்பிரகாசத்தை ஒருதங்கப்பட்ட
த்திலெழுதி அந்தப்பட்டத்தை அஸ்வமேதக்குதிரையினுடைய லலா
டஸ்தானத்திற்கு கட்டி மற்றும் பத்தாறு தேசத்துராசாக்களுடைய விரு
துகளை யெல்லாம் தண்டைகளிலெழுதி அந்தக்குதிரையினுடைய நா
லுக்கால்களுக்கும் போடுவித்து யாககுண்டத்தையும் பிரதக்ஷணஞ்செ
ய்வித்து சகலதேவதாமந்திர ஆவாசனமும் பண்ணி பதினெட்டு வகை
மேளவாத்தியங்களுடனே அஸ்திரூபரத்தைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணி
வித்து குதிரையைவிட்டு அதன்பிறகே அர்ச்சுனன்-விஸ்வகேதுவையு
ம்-பிரத்தியுமனையும்-மேகவர்ணனையும்-அனுசாருவனையும் எவ்வ

ரணசுவனையும்-மூன்று அக்ரோணிசேனைகளையும் கூட்டி தர்மராசாவா
னவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து அர்ச்சனாபிரசாட்சயம்மெத்தவும் ஆக
ஒட்டாமல் அதிசிக்கிரத்தில்குதிரையை நடப்பித்துக் கொண்டு வாவென்
று உத்தரவுபண்ணி அந்தச் சமயத்தில் ஒவ்வொரு பிராமணனுக்கு-பா
னை- ஒன்று- குதிரை மூன்று-தேர்-ஏழு-சேவகர் ஒன்பது-ஸ்திரீகள் நா
லு- ஒரு பாரந்தங்கம் இவ்விதமாக இருபதினாயிரம் பிராமணர்களுக்
குத் தானம்பண்ணினார்,

அப்பொழுது இருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய்
அர்ச்சனாநான்கூடவாவெண்டுமோவென்று கேட்க அர்ச்சனனும் ஓ
ய்கோபாலகிருஷ்ண தேவரீர் வாவெண்டிவதில்லை இவடத்தில்தானேயி
ருந்த ஆசீர்வாதம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதுபோதுமென்று
சொல்லி அந்ததேவனுக்கு தெண்டனிட்டு அவருடைய அனுமதிபெற்
றுக்கொண்டு தர்மபுத்திரர் வீமசேனன் இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்
ணி அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவகிதேவியாரு
க்கும் குந்திதேவியாருக்கும் தெண்டனிட்டு அவர்களிடத்திலும்
செலவு வாங்கிக்கொண்டு நகுலசகாதேவர்களையும் பார்த்து அவ
ர்களையும் தமையனாரிடத்தில்தானே பத்திரமாயிருக்கும்படி கட்ட
னையிட்டிவிபாசபகவான் செய்த ஆசீர்வாதமுங்கைக்கொண்டு அர்ச்ச
னராஜனும் காண்டபபாணியாய் ரதாரூடனாய் சேனைகளுடனையும்
புறப்பட்டுச் சிங்கநாதம்- சங்கநாதம்வேணுநாதம் முதலான பலவித வா
த்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாக அண்டகடாகங்களுமதிரும்படி செய
பேரிடையடித்துக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே நடக்கும்போது
அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையையும் தண்டுவிட்டு தன்னிச்சையாகமேற்
கு முசமாய்த்திருப்பிப்போகையில் அந்தக்குதிரையானது மலசலா
திகளைவிட்டித்தவிடத்திலும் அடிகள்வைத்திடத்திலும் ஓமசாந்திக
ள் பண்ணுவித்தும் தானதர்மங்களைச் செய்துகொண்டும் அந்தக்கு
திரையானது தன்னிச்சையாக நடந்துவெசாரிபடுத்துக்கொண்ட இட
ங்களில்தண்டுவிட்டிற்றங்கி அந்தஇடங்கள் தோறுங்கோயில் குளங்கள் உ
ண்டாக்கிவைத்தும் இந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சனராஜனும் யுத்தசன்னுந்
தனாய்ச்சகலசேனாசமேதனாய் அந்தக்குதிரையின் பின்னேபதினாயிர
ஞ்சேவகர்களை நிறுத்தி தன்னுடைய தத்தைப்பிரகேநடத்திக்கொண்
டுபோனான் அப்படிபோகிறபோது அந்தக்குதிரையும் மகாகிருஷ்ண
பதிபட்டணத்துக்கொட்டைவாசலுக்குச் சமீபத்தில் ஒருமரத்தோர
த்தில்பச்சென்ற புல்லைக்கண்டு அந்தப்புல்லை மேய்ந்துகொண்டிருந்த
து அங்ஙனமிருக்கையில் நடப்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்கின்ற நீல
த்துவச மஹாராஜனுடைய குமாரனான பிறவீரனென்கிறவன் தன்னு
டைய பட்டபுஸ்திரீபாகிய மதனமஞ்சரியுடனே கூடிவந்து மஹா
கோலாகலத்துடனே அவிடத்திலிருமடுவில் ஜலக்கிரீடைசெய்து வி
னையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது மதனமஞ்சரியானவள் அந்தக்குதி
ரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு தன்புருஷனாகிய பிறவீரனுக்குக் கா

ன்பித்தாள் அந்தப்பிறவீரனும்குதிரையைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு மடுவைவிட்டுவெளியேவந்து வஸ்திராபரணங்களை எடுத்துதரித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினிடத்திற்குப்போய்அதினுடையநெற்றியில்கூட்டியிருந்தபொற்பட்டத்தை வாசித்துப்பார்க்கஅதில் எப்படியெழுதியிருந்ததென்றால் பரதவம்சமென்கிறதிருப்பாற்கடலுக்குச் சந்திரனைப்போலவும் சத்துருக்களென்கிறராஜவம்ச அந்தகாரத்திற்குச்சூரியனைப்போலவும்விளங்குகின்ற மஹாகீர்த்திப்பிரதாபசவுரியமுள்ளதர்மராசாவானவர் அஸ்வமேதபாசஞ்செய்யும்படிவிட்ட குதிரையென்றும் இந்தக்குதிரையின் பின்னேவருகிறவன் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடும்எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்துஜெயமடைந்துஅவரிடத்தின்பாசபதர்ஸ்திரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டமகானுபாவன்பின்னும்தேவலோகத்து காண்டாவனத்தைஅக்கினிதேவனுக்குத்தத்தம்பண்ணிதேவேந்திரனைச்சயித்து தேவர்கள், சந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், பன்னகாள்-உரகாள்-தயித்தாள்- இப்படிப்பட்டவர்களை யுமுறியஅடித்துஅந்த அக்கினிபகவானுக்குத்திருப்திபண்ணுவித்து அவரிடத்திற்காண்டபமும் அஷ்டயதூணிரதமும்பெற்றுக்கொண்டவீராதீவீரன் பின்னும்தேவலோகத்து நாடகசாலையில் அஸ்திரவித்தைபழகிதேவர்களுக்குப்பயங்கரமானகாலகேய நிவாதகவசாளென்கிறஒன்பதுகோடிராக்ஷசவீரர்களையும் அதுப்பண்ணிதேவர்களுக்கெல்லாம் நிர்ப்பயமுண்டாக்கிவைத்து தேவேந்திரன்கையில் தேவகிரீடமும்தேவசங்கும்பெற்ற சூரதிசூரன்இன்னுயிவ்வகைப்பட்ட அதிவீரபராக்கிரமசவுரியமுடையஅர்ச்சுனமகாராசனென்றும் எழுதி அந்தஅர்ச்சுனமகாராசனை சயிச்சுத்தக்க சாமார்த்தியமுள்ளவனும் கைத்திரியவம்சத்திற்பிறந்தவனும்முகத்திலேமீசைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனும்ரணக்களத்தில் முன்வைத்தகாலைப்பின்வாங்காமல் நின்ற உண்மையாய்எதிரிட்டியுத்தம்பண்ணுகிறவனுமானால்இந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்து கட்டக்கடவெனன்றுஎழுதியிருந்தது அதையெல்லாம்பிறவீரனானவன் நன்றாகவாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தலையையசைத்துஐயையோ அந்ததர்மராஜாவானவன்சொஞ்சமாகிலும் புத்தியில்லாமல்தானேவீரனென்றும் இந்தக்குதிரையின்பின்னேவருகிறஅர்ச்சுனனேமஹா வீரப்பிரதாபசௌரியமுள்ளவனென்றும் எவ்வளவுப்பயமில்லாமல்எழுதினானல்லவா! ஆனாலும் அவனுடையசவுரியத்தைசற்றேபார்ப்போமென்றுசொல்லிஅங்கேயிருந்தசேவகர்கள் கையில் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொடுத்தபட்டணத்திற்குள்ளேசொண்டுபோய்க்கட்டிவைக்கும்படி அவர்களுக்குத்திட்டஞ்செய்துதன்னுடைய ஸ்திரீயையுங் கூட்டியனுப்பிவிட்டுபிறகுதானும்பட்டணத்திற்குப்போய்தன்னுடையரதகஜதரகபதாதிசுளையுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்து யுத்தசன்னுத்தனாய்ரதாருடனாய்வில்லேக் குணத்தொனிடண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து எதிரிட்டிக் கொண்டுநின்றான்,

நீலத் துவசமாகாராஜன்யுத்தம்,

இந்தவிசேஷமெல்லாம் அந்தஅஸ்வத்தின்பிறகே நடந்துவந்த
சேவகர்களால், பிரத்தியுமனன், விஸவகேது, அர்ச்சுனன் முதலானவர்களு
ம்கேள்விப்பட்டு ஆக்கிர வியாக்கிரம நிக்ஞரோதராய் எரிந்து
விழுந்து மகாரோஷித்துவேஷங்களுடனே வந்து பிறவீரணைக்க
ண்டுயிராசகுமாரகாநீன்விருதாவாசங்களுடைய அஸ்வமேதசீரு
திரையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோனாய் நீயோ எங்குளோடெதிர்த்
துச்சண்டைசெய்கிறவன் உன்னாலாகமாட்டாது வேண்டாம்வேண்
டாம் இன்னஞ்சிறிதுகாலம் இந்தப்பூமண்டலத்தில்தீர் பிழைத்திருக்
கவேண்டுமானால்எங்கள்குதிரையைக் கொண்டுவந்து ஒப்பிவித்துப்
போவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுபிறவீரனும்மகா உக்கிராகாரத்துட
னேதன்னுடையகையிலிருக்கிறவில்லில் அநேகமாயிரம்பாணங்களை
த்தொடுத்திவிஸவகேதுமுதலான பிரமுகாள்பேரில்பிரயோகஞ்செ
ய்து நோகவெய்கிறபோது பிரத்தியுமனனும் மகாரோஷித்துடனே
தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டிப் பிறவீரன்பேரில்எதிர்த்து அநேக
மாயிரம் திவ்யாஸ்திரங்களைப்பிரயோகம்பண்ணினானதுகண்டுபிறவீ
ரனும் பயங்கொள்ளாமல்வீரசிங்கம்போல ஆக்கிரகித்துதன்னுடை
யவில்லிலே கோடையிடுகளுக்குச்சமானமான வகோர்பாணங்களைத்
தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்துபிரத்தியுமனனுடையசாரதியையுங்
குதிரைகையுங்கொன்றுஅவனைறிக் கொண்டுருந்த ரதத்தையும்பொ
டிபொடியாக்கி அவனையும்ரத்தமடமாக்கினான் அதுகண்டுவிஸவகே
துவும்கோபதித்தனா பெரிந்துவிழுந்து பிறவீரன்பேரில் சிங்கத்தை
ப்போல எதிர்த்துப்போராடுகிறபோது பிறவீரனானவன்மிஞ்சிவிஸ
வகேதுவிற்பேரிலு மனுசாளுவன்பேரிலும்எவ்வாற்றாகவன்பேரினு
மேகவர்ணன்பேரிலுமநேகமாயிரம் எண்ணிக்கையில்லாத சஸ்திரஅ
ஸ்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அவர்களுடையசரீரமெல்லாம் ரத்
தமடமாகும்படி சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டான் இப்படி
யிருக்க இந்தசவிஸதாரமெல்லாம் நீலத்துவசமாகாராஜன் கேள்விப்ப
ட்டுமகாகோபங்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் ரதாளுடனாயநேகசே
னைகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்தைவிட்டுவெளியேவந்துஅர்ச்
சுனனுடனே எதிர்த்து அநேகவிதமான திவ்வியாஸ்திரங்களைப் பிர
யோகஞ்செய்து அந்த அர்ச்சுனனையு மவனுடைய சேனைகளையும்
நோகப்படுத்திதானுமந்த அர்ச்சுனராஜனுடைய பாணக்கீனியினால்
வருக்தப்பட்டு தன்னுடைய மருமகளுகிய அக்கினிதேவனை நினைத்
துஅவனையழைப்பித்துஅந்தஅர்ச்சுனனையுமவனுடைய சேனைகளையு
ம் பஸமீகரப்படுத்தி விட்டுவாவென்று உத்தரவுசெய்து அந்தநீல
த்துவசமாகாராசனானவன் தன்குமாரனாகிய பிறவீரனையும் கூடவே
யழைத்துக்கொண்டு தன்பட்டணத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் பிற
பாடு அக்கினிதேவனும்தன்னுடைய மாமனார்சொல்லிப்போன கட்
டளைப்படியே மகாகோபதித்தனாய் பிரபலாகாரமாய்வினதிரைமா

னபுனைகளுடனும் எரிந்ருடனுப்பிரகாசித்தெழுந்து ஜடஜடவென்
 கிறகொனியுடனெபறவிவந்து அர்ச்சனமகாராஜனுடைய ரதகஜேதர
 கபதாதினையெல்லாம் எரித்துச்சாம்பலாக்கிக்கொண்டுவருகிறபோ
 து அர்ச்சனமகாராஜனுங் கண்டு விசாரப்பட்டுதன்னுடையகையிற்
 பிடித்திராநின்ற காண்டபத்தை ரதத்தின்பேரி லூன்றிக்கெண்டு தன்
 னுடைய கைகளைக்கட்டிக் கொண்டுஅந்த அக்கினிதேவனைப்பார்த்து
 ஓயக்கினிபுருஷா உமக்குப்பதியுயிரஞ்சரணஞ்சரணம்தேவரீர்பூர்வ
 சிநேகத்தைக் கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்னுடைய
 சேனைகளையெல்லாம் இப்படி சாம்பலாக்கிவிடலாமா முன்னாலே உ
 மக்குஉண்டான ஆசிரீண்ணொகத்தைக் குறித்து தேவலோகத்துக்
 காண்டாவனத்தைத் தகனம் பண்ணிவித்து அந்த முப்பத்துமுக
 கோடி தேவர்களுடனும் எதிர்த்துப் போராடின என்னை உம்மு
 டையகிளைகனென் றெண்ணிப்பாராமற் போனீரோ நான்செய்
 த நன்றியை மறந்துவிட்டீரோ அதுவுமல்லாமல் தேவரீ ரடியே
 னுக்குக்காண்டபமும் அகையதுணிரதமுங்கொடுத்துப் பாரதயுத்தத்
 தில் துரியோதனாதினைச்சயித்து ஜெயம்பொருந்தும்படி செய்வி
 த்தமகானுபாவர் நீரல்லவா அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷராகிய உமக்
 கு அனேகஞ்சரணம்சரணம் மேலும் என்னுடையநாமமாகிய தன
 ஞ்சயனென்கிற திருநாமத்தைப்படைத்துக்கீர்த்திபெற்றமகோத்தம
 னே உமக்கனேசஞ்சரணஞ்சரணம் இந்தவேளையில்என்னையும்என்
 னுடைய சேனைகளையும்வருத்தப்படுத்தாமல் பாதுகாத்தருளிரகூடிய
 ம்ரகூடியமென்றுஅர்ச்சனமகாராசன் தோத்திரஞ்செய்யஅந்ததோ
 த்திரவசனங்களை யணுவளவுஞ்சட்டைபண்ணாமல் அக்கினிதேவன்பி
 ன்னும் விஸ்தீரணமாடப் பிரகாசித் தெரிந்து விழுந்து சேனைகளை
 யெல்லாம்பஸ்மீகாப்படுத்திக்கொண்டு வருகையில் அதையர்ச்சனம
 காராசன்கண்டுமகாகோபத்தினால் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய
 தேரின்பேரி லூன்றிவைத்த காண்டபத்தைக்கையிலெடுத்திக்கொண்
 டி வருணஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சப்தமேக
 ங்களுமொன்றாகக்கூடி ஏககாலத்தில் வருஷித்ததுபோல் மழைபொ
 ழிவித்தான் அதையுஞ்சட்டைபண்ணாமல்விழுங்கிக்கொண்டு அக்கினி
 தேவன்வருகிறபோது அந்தஅர்ச்சனராசனும் மகாரோஷித்துவேஷி
 த்துடனே தன்னுடையகாண்டபத்தில் நாராயணஸ்திரத்தைத் தொ
 மிக்கவேண்டுமென்றுநினைத்துஅம்பறாத்தூணியிலிருந்தநாராயண
 ஸ்திரத்தைக்கையிலெடுத்தவுடனே அதுகண்டு அக்கினிதேவனுடைய
 மடைந்தவனாய் நடுநடுங்கிநின்று தன்னுடையசவாலையெல்லாம் தன
 க்குள்ளேயடக்கிக்கொண்டு கர்வமடங்கிஒருபிராமணனைப்போல் வந்
 துநின்று அர்ச்சனமகாராசனைப் பார்த்துஓ அர்ச்சனமகாராசனே நீ
 ரதயவுசெய்து என்னைரட்சியும் அந்தஅஸ்திரத்தைமாதீரம் தொடு
 க்கவேண்டாம் நான்என்னுடையதிட்சண்ணியத்தினால் சகலசராசரங்
 ளையும் பஸ்மீகாப்படுத்துகிறவனானே இந்தநாராயணஸ்திரத்தி

ற்பிறந்த அக்கினிசுவாலையானது என்னை பஸமீகரப்படுத்திவிடும் ஆ
 தலால் அந்த அஸ்திரத்தை நீர் பிரயோகஞ்செய்யாமல் என்னைக்காப்
 பாற்றியருளவேண்டும் நான் உம்முடையஸ்வரூபத்தை யெண்ணிப்
 பாராமல் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினால் இப்படிச் செய்தேன் இனி
 மேலும் முடையளிகேதத்தை வேண்டி உம்மிடத்தில்கூறாது செய்தி யென்
 றுவந்தடைந்தேன் ஆகையால் நான் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் ம
 ன்னித்து நீர் என்னைக் காப்பாற்றி ரட்சிக்கவேண்டும் மேலும் நீர் கரு
 ஷணபகவானுடைய சார்பிலே யிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்ட உம்மை
 சயிக்கிறதற்கு எவர்களாலு முடியாது அந்த கருஷண மூர்ச்சியினுடைய
 ஹரி என்னுந்திருநாமத்தின் பிரபாவத்தை அளவிட்டுப் பிர்மதேவர்
 முதலிய தேவர்களாலும் வர்ணிக்கக்கூடாது அஃதெப்படி யென்ற
 ல் அந்த ஹரிபென்னும் மகாவாக்கியமானது சத்தியமர்கவும் வேத
 சாரமாகவும் மகா அந்தரங்கரகஸ்யமாகவும் சகல சீவராசிகளுக்கு மா
 தாரமாகவும் விளங்கப்பட்டது அப்படிப்பட்ட வாக்கியத்தை எத்த
 னை இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானும் திரிகரணசத்தியாய் ஒருதர
 ந்தியானஞ்செய்வானாகில் அந்தப் புண்ணியபுருஷின் பூலோகத்திலஸ்
 வமேதபாகமுதலான அனேகபாகங்களைச் செய்தபலனும் கோதான
 முதலான சோடசமகாதானங்களைச் செய்தபலனும் பெற்று அந்தத்
 திலந்த ஹரியென்னுந்திருநாமத்தையுடைய மந்தநாராயணமூர்த்தி
 திருவடிகளிலுஞ் சேர்ந்து பரமபவித்திரானருவான் மேலும் கிருஷ்
 ணாவதாரமாகவந்துபாரதயுத்தத்தில் உமச்சூரதசாரத்தியஞ்செய்தரு
 ளிய மகானுபாவனுடைய அந்த திவ்வியநாமத்தை பயபத்தி யுடன்
 ஒருதரம் நினைத்தாலும் முற்கூறிய அந்தமகா பலன்களே யுண்டா
 ரும் அல்லாமலு மந்த அரிபக்தியுண்டாகிய புண்ணிய புருஷனுக்
 கு அரிபக்தியில்லாத பிராமணனும் கடல்ல - அப்படிப்பட்ட அரியை
 ச்சேவிக்கிறதை விட்டு வேறுதேவதைகளைச் சேவிக்கிறவன் பிழைப்பு
 எப்படிப்பட்டதென்றால் தாகமெடுத்தவன் கங்காநதி யண்டைக்கு வ
 ன்தும் அந்தத்தீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டு தாகநிவர்த்திசெய்யாம லந்த
 த்தீர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு அப்பால் கிருஷ்ணவேணிதீர்த்தத்தைச் சா
 ப்பிட்டதுபோலாகும் இந்தத்திருஷ்டாந்திரத்தினால் நாம் பிறந்தபய
 னைப்பெறும்படி அந்த அரியையே சதாகாலமுமிருதயகமலத்தில் வை
 த்துச் சேவிக்கவேண்டும் அவருடைய திருவடிகளையே கைகால்பரிசி
 த்து பூசிக்கவேண்டும் அவருடைய திரு வுருவத்தையே கண்களாற்பா
 ர்த்து சந்தோஷிக்கவேண்டும் அவருடைய பிரபாவ சரித்திரங்களை
 யே காதுகளால் கேள்விப்பட்டு மகிழவேண்டும் அவருடைய பாதக
 மலங்களின் திவ்வியபரிமளத்தையே நாசியினாலாக்கிராணித்து ஆநந்
 திக்கவேண்டும் அவருடைய திருநாமஸ் மரணையே நாவினால் ரசித்து
 சுகித்து நித்திய திருபதையைப் பெறவேண்டும் அப்படிப்பட்ட மகா
 னுபாவனையே தோழமையாகப் பெற்றிருக்கின்ற உமக்கு ஒருநாளு
 ன் குறைவுவருகிறதில்லை ஆதலால் ஓய் அர்ச்சனையாகாசனே நான் இ

ப்போது பஸமீகரப்படுத்திவிட்ட உம்முடைய சேனைகளை யெல்லா
ம் எழுப்பிவிடுகிறேன் எனல்லாமலும் என்மாமனாராகிய நீலத்துவசம
காராசனுக்கு முமந்தூர் சமாசனம்பண்ணுவித்து அவனையும் உம
க்குப்படைத்துணையாக்கி உம்முடையபிறகே வரும்படிச் செய்விக்கி
றேன் இப்பொழுதுநீர்தயவுசெய்துஎன்னை ரட்சிக்கவேண்டுமென்
று வேண்டிக்கொள்ளுகிற அக்கினிதேவனைப்பார்த்து ஓயக்கினிபுரு
ஷா நான்இந்தேநரம்உன்னை வெகுறாய்வேண்டிக்கொண்டு அநேகமா
யிரஞ் சமாதானவார்த்தைகள் சொன்னாலுமதுகளைச்சீர்த்ருவிவெண்
ணிப்பாராமல் நிக்கிரகஞ்செய்துவிட்டு இப்போதுஉனக்கு ஆபத்து
நேரிட்ட விடத்தில் என்னை வேண்டிக்கொள்ளுகிறாய் இது எப்படி
யிருக்கிறதென்றால் ஒருதிருடனானவன் வழியே நடந்துபோகின்றவ
ர்களையடித்துப்பறிக்கவேண்டுமென்றுநினைத்து ஒருதடியைக் கையி
லெடுத்திக்கொண்டு அவர்சம்பத்திற் போய்உடனே சமயமில்லாவி
ட்டால் கையிலிருந்ததடியைக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்க
ளுக்குத்தெண்டனிட்டிகொஞ்சம்வெற்றிலைப்பாக்கு கொடுக்கொள
ன்றுகேட்டது போலிருக்கின்ற தென்றுஅர்சனராஜன்சொல்ல அது
கேட்டு அக்கிதேவனுமநேகம்பிரியவசனஞ்சொல்லி அர்ச்சனனிட
த்திற் சம்மதிபெற்றுக்கொண்டு தன்னால் படுகுரணமாய் இறந்துவி
ட்ட ரதகசதுரகபதா திகளையெல்லாம் பிழைச்சுப்பண்ணுவித்து அ
ர்ச்சனராசனைஅவ்விடத்திற்குநேறினுத்திவிட்டுதன்மாமனாராகியநீல
த்துவசமகாராசனிடத்திற்குப்போனென்றுசெயமுனிந்திரர் சொ
ல்ல அதுகேட்டு ஜெனமேஜையமகாராசாவுமாச்சரியப்பட்டுஜெயமு
னிந்திரர்க்கு நமஸ்காரஞ்செய்து ஓ ஐயாபுனிநாதனோ அந்தநீலத்து
வசமகாராசனுக்கு அக்கினிதேவன் மருமகனானவிதம் எப்படி அதை
யடிபெனறிந்துகொள்ளும்படி திருவுளம்பற்றியருள வேண்டுமென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு ரிஷிசிரோஷ்டராகிய செயமு
னிந்திரர் சொல்லுகிறார்.

அக்கினிதேவன்வரலாறுகூறுதல்.

கேளுமயாஜெனமே ஜெயமகாராஜாவே அந்தமாகிருஃபணப
தியென்னும் பட்டணத்தையாளுகிறநீலத்துவசமகாராசனுக்கு சுவா
லாதேவியென்கிற உளிடத்தில் சுவாகாதேவியென்கிறஒரு பெண்பிற
ந்தது அந்தப்பெண்ணைத்தாயுந்தகப்பனும் சந்தோஷத்துடனே ம
காசெல்வமாகப்போஷித்துக்கொண்டு வருகையி லந்தப்பெண்ணை
வள் பூர்வபக்ஷசந்திரனைப்போலே நாளொரு மேனியாய்ப் பொழு
தொருவர்ணமாய் வளர்ந்து பன்னிரண்டு வயதுள்ளபால்குமாரியாப்
எவ்வாண்த்தைபடைந்தாள் அதுதெரிந்து நீலத்துவசமகாராசனும்
தன் குமாரத்தியாகிய சுவாகாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா புண்ணி
யவதி நான் உனக்குத்தருந்த திவ்வியபுருஷனை யழைப்பித்துவந்து
உனக்குக் கலியாணஞ் செய்து வைக்கிறேன் இப்பொழுது எந்தரா
சன்பேரில் உனக்கு அபேகையிருக்கின்றது அதைச் சொல்லுமம்

மா வென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்நகரவாகாதேவியும் தன்பிதாவா
 சிப நீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓய் ஐயா எனக்குப் புலோகக்
 திலுள்ளராஜாக்களும் வேண்டாம் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவரானு
 ம் வேண்டாம் அந்ததேவர்களுக்கு முதன்மையா யிருக்கப்பட்ட அ
 க்கினிதேவனை எனக்குப் புருஷனாகப் பண்ணுமென்று சொல்ல அதுகே
 ட்டு நீலத்துவசமகாராசனும் ஓ அம்மாபாக்கிபவதி உனக்குப்பயித்தி
 யங்கொண்டோ அந்தவக்கினிதேவனைக்கோரியாய் அவன் மூன்றுகா
 லும் எழுநாக்குமாய் சர்வபண்ணீகரனாய் மகா குரோதியாய் எந்த
 வேளையும் எரிந்துகொண்டே யிருப்பான் அப்படிப்பட்ட புருஷனை
 நீவிரும்பினாய் அவனைக்கனவிலும் நீவிரும்பவேண்டாமென்று வெ
 குவாய்ச்சொல்ல வதுசௌமல். அந்தசுவாகாதேவியும் நா னக்கினி
 புருஷனைத்தவிரவேறொருபுருஷனைவிரும்புகிறதில்லையென்று உறுதி
 வார்த்தையாகச்சொல்லுவதுகேட்டு நீலத்துவச மகாராசனு மப்படி
 யேநல்லதென்று சம்மதப் பட்டிருந்தான் அதன்பின்புசுவாகாதேவி
 யுங் காட்டுக்குப்போய் அக்கினிதேவனைநோக்கித்தபசுசெய்தாள் அ
 துதெரிந்து அக்கினிதேவனும் பிரத்தியக்ஷமாகவந்து நீ என்னைய
 மைப்பித்தகாரியம் என்னவென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாகாதேவியும்
 ஓ அக்கினிபுருஷா நீஎன்னைக்கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டு
 மென்றுசொன்னா ளதற்கு அக்கினிதேவனுஞ் சந்தோஷகரமாய்ப் ப
 டியேநல்லதென்று சம்மதித்து அவள்பிறகேவந்து நீலத்துவசமகா
 ராசனைக்கண்டு அந்தராசன்செய்த பூசையைக் கைக்கொண்டு அந்த
 நீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓய்ராசேந்திரா உன்குமாரத்திபா
 சிய சுவாகாதேவியைப எனக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொடுப்
 பாயாகில் நானின்றுமுதலாக உன்னுடையமாக இருஷ்ணபதிபட்டணத்
 தில் தானேயிருந்து கொண்டுஉனக்கு எதிராளியாய்ச் சத்துருக்களா
 ய்வருகிற ராசகூட்டங்களையெல்லாம் பஸ்மீகரப்படுத்தி உன்னைஜெ
 யம்பொருந்தும்படிசெய்கிறேனென்று உறுதியாகச்சொல்லி அந்த
 ப்பெண்ணை அப்போதுதானே பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்டு
 அதுமுதல் மாகிருஷ்ணபதி பட்டணத்தில் நீலத்துவச மகாராசனு
 டைய அரண்மனையில்தானே வாசமாயிருந்தான் கேட்டமோஜென
 மேஜெய மகாராஜனே யென்றுசொல்லிப் பின்னையஞ் செயமுனிந்
 திரராவைப் பூர்வசரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றார்.

கேளுமையா ஜெனமேஜெயமகாராசாவே இந்தப்பிரகாரம் அ
 ந்த அக்கினிதேவனும் அர்ச்சனமகாராசாவுக்கு சமாதானவார்த்தைகள்
 சொல்லி சிநேகம்பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடு தன்மாமனாராய் நீல
 த்துவசமகாராசனிடத்திக்குப்போய் அவரைக்கண்டு ஓயாநீலத்துவசம
 காராசாவேஎன்னால்அந்த அர்ச்சனராசனைச்சயிச்சமுடியாதுஉம்மு
 டையஉத்தரப்படிக்கு அந்தஅர்ச்சனராசனுடையசேனைகளையெல்
 லாம்எரித்துப்பஸ்மீகரப்படுத்துகிறபோது அந்த அர்ச்சனராஜனும்
 சோபித்து அவன்சையிற்பிடித்துராநின்றகாண்டபத்தில் நாராயணஸ்

சீரத்தைத் தொடுத்த அரயோகிக்கும்படிபிரயத்தினைஞ்செய்தான் அ
 னுகண்டுநான்பயமவடந்துஅந்தஅர்ச்சனராசனுடனேசினேநகம்பண்
 ணிக்கொண்டு என்னுடையசவாலையினால்எரிந்துபோய்விட்டஅவனு
 டையசேனைகளையெல்லாம்பிழைக்கச்செய்து நான்மாத்திரம்சாகாமல்
 தப்பிப்பிழைத்துவந்தேன் எனென்றாலந்தஅர்ச்சனராசன்வீராதிவீ
 ரன் அவனுடனேஎதிர்த்துப்போராடுகிறது ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிடபா
 மசிவனுக்கும் சக்தியமல்லஅதுவல்லாமல் தேவெந்திராதிதேவர்களை
 யுங்கெலித்தவன்அவன்என்னுடையவசீர்ணரோகத்தைநிவர்த்திசெய்
 தவன் அப்படிப்பட்டமகானுபாவனுடனேநீர் துவஷம்மண்ணாமல
 வனைச்சினேநகம்பண்ணிக்கொண்டவனுடையஅஸ்வமேதக்குதிரையை
 யும்காணிக்கைகப்பங்களையுங்கொண்டுபோய்ச்செலுத்தி சமாதானம்
 பண்ணிக்கொள்ளுமென்றுசொன்னானந்தவார்த்தைகளையெல்லாமிந்
 தத்துவசமகாராசன்கேள்விப்பட்டுமெய்தானென்றுசம்மதித்தநக
 மாயிரந்தங்கத்தட்டுகளில் தவரத்தங்களையும்பழைகைகளையும்எடுப்பி
 த்துக்கொண்டுஅந்தஅஸ்வமேதக்குதிரையையுங்கூட்டிக்கொண்டுகில்
 சேனைகளுடனே பட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டானதுகேட்டுநீல
 த்துவசமகாராஜன்பெண்சாதியாகியசவாலாலேதேவியும் குறுக்கேவ
 ந்துமறித்துக்கொண்டுஓய்பிராணநாயகாநீர்இப்போதுநடக்கிறகாரிய
 ம்எனக்குஎவ்வளவும்நன்றாயிருக்கவில்லைபூலாகத்தில்தத்தமகைத்திநி
 யராயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருசங்கதியைப்பற்றியாதாகிலும்சபதம்ப
 ண்ணிக்கொண்டால் அதைத்தப்பிநடப்பார்களோ ஒருநாளும்சபத
 ம்தப்பிநடவார்கள் அப்படியாகயிஞ்சிவருங்காலத்தில்தங்களுடைய
 பிராணத்தைபாவதுதியாசஞ்செய்துசத்தியத்தைபேநிலைநிறுத்துவா
 ர்களப்படிக்கிருக்க சேவரீர்கைத்திரியவம்சத்திந்நிறந்தவராயிருந்து
 ம் அந்தஅர்ச்சனனுடையருநிரையைமுன்பின் எண்ணிப்பாராமல்ப
 தட்டமாகப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு மறுபடியும் அவனோடெதிர்த்துப்
 போராடித்திரும்பவும் அவனைச்சயிக்கமுடியாமல் பயந்துடிவந்து
 அபகீர்த்திக்குள்ளாகிப்பின்னும் அவனோடுநிரையையுங்காணிக்கைகப்
 பங்களும் கொண்டுபோய்க்கொடுத்த உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி
 சினேநகம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறது ராசநீதியோ இந்தச்சங்கதியைஉ
 ம்மைப்போன்றராசாக்கள் கேள்விப்பட்டால் பரிசாசம்பண்ணமாட்
 டார்களோ இப்படிப்பட்டபரிசாசத்துக்கிடமான காரியஞ்செய்கிற
 தைப்பார்க்கிலும்அந்தஅர்ச்சனனுடனேஎதிர்த்துநின்றயுத்தஞ்செ
 ய்துரணக்களத்தில்மடிந்துபோனலும் வீரசொர்க்கமுண்டாகும் அ
 தனால்நல்லகீர்த்தியுமுண்டுஆகியால்நீர்எப்போதும்போலேஅந்தஅ
 ஸ்வமேதக்குதிரையைஅரண்மனைநிற்கட்டிவிட்டுயுத்தசன்னுத்தராய்
 ரணக்களத்திற்போயர்ச்சனனுடனேபோராடிஅவனைக்கொன்றுபெ
 ரும்பிரகீடியாதியும்படைத்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
 நீலத்துவசமகாராசனும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்து திரும்
 பவும் அந்தக்குதிரையைக்கொண்டுவந்து தன்னுடையஅரண்மனையி

க் கட்டிவைத்து தன்னுடையமந்திரிபிரதானிகளையும் - தம்பிமார்மாம
 ன் - மைத்துனன்ருமாசுவர்க்கங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் முதலானவர்களை
 யுங் கூட்டிக்கொண்டியுத்தசன்னுத்தனாய்ரதாருடனாய்ப் பட்டணத்
 தைவிட்டுப்புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனராஜனுடையசேனைகளுடனென்
 திர்த்து அநேகமாயிரம்சஸ்திர அஸ்திரங்களையும் பிரயோகஞ்செய்தா
 ன் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து
 அந்தஅக்கினிதேவன்சமாதானம்பண்ணிவைக்கிறேனென்று சொல்
 லிப்போனதென்ன இவன்சண்டைக்குவந்ததென்ன அவன்பேச்சை
 க்கேளாமல் நம்மைச்சயிக்கலாமென்று - நினைத்துவந்தவனாகவேண்டு
 ம்ஆனாலும் ஆட்டும் இப்போதுஎன்பாணமென்கிறசொல்லினாலே
 இந்தராஜாவைக்கேட்பிக்கிறேனென்றுசொல்லி மகா ரோஷத்துவே
 ஷ்னாய்த்தன் னுடையகையிற் பிடித்திராநின்றகாண்டபதத்தில் தேவேந்
 திராதிகேதவர்கள் கொடுத்த தவ்யபாணங்களைத்தொகுத்து நீலத்துவச
 மகாராசாவினுடையசேனைகளின்பேரிற்பிரயோகஞ்செய்து அந்தசே
 னைகளெல்லாம் பெருங்காற்றினாடி பட்டமாந்தளிர்கள் போல் பூமியில்
 விழுந்திறங்கும்படிசெய்தான் அதுகண்டு நீலத்துவசமகாராசனங்கோ
 பங்கொண்டு அர்ச்சுனராசன்பேரில் தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டி
 அநேகமாயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு அர்ச்
 சுனராசனும் அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடையசாண்டபத்தில்சூரு
 ரமான நாராசங்களைத் தொடுத்தப்பிரயோகஞ்செய்து அந்தநீலத்து
 வஜமகாராசனுடைய மார்பிலேதைக்கும்படிசெய்தான் தனால்தான் அந்த
 நீலத்துவசனும் ஆபாசமடைந்து தொப்பென்றுதேரில்பேரில் விழு
 ந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு அவனுடையசாரதியும் தேசா
 நடாத்திக்கொண்டு பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தான் அப்பொழுதுசூ
 ரியபகவானும் மேற்குத்திசையில் அஸதமானமாகினார் உடனே சந்தி
 ரோதயமுண்டாயிற்று தடாகங்களிலுள்ள தாமரைப் புஷ்பங்களெல்
 லாமூடிக்கொண்டது செங்கழுநீர்ப்புஷ்பங்களெல்லா மலர்ந்தது அ
 திலே நீலத்துவசமகாராஜனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்துதன்
 னுடைய ரதசாரதியைப்பார்த்து ஓய்சாரதி நீயெந்தேனைக்கொண்டு
 வந்துவிட்டாயென்றுகேட்க அதற்கு அந்தரதசாரதியும் தன்னுடைய
 ராசனைப்பார்த்து ஐயாராஜசேகரா நீர் யுத்தமுகத்தில் நிர்வகிக்கமாட்
 டாமல் மூர்ச்சையடைந்துரதத்தின்பேரில் விழுந்துவிட்டபடியினா
 ல் நான்ரதத்தைக்கொண்டுவந்துவிட்டேனென்றுசொல்ல அதுகேட்
 டிநீலத்துவசமகாராசனும் சந்தோஷித்தனாய்த்தன்னைத்தானேநிந்
 தித்துக்கொண்டு ஐயையோஎன்மருமகனாகிய அக்கினிதேவன்பேச்
 சைக்கேட்டுச்சும்மாயிராமல்பாதகியாகியபெண்சாதிபேச்சைக்கேட்
 டுபிள்ளைகளையும், தம்பிமார்களையும், பந்துவர்க்கங்களையுங்கொன்று
 விட்டேனென்றுசொல்லி மனந்தளர்ந்துதன்பெண்சாதியாகிய சுவா
 லாதேவியிடத்திற்குப்போய் அவளைப்பார்த்துமகாகோபங்கொண்டு
 அடிபசாசே உன்னுடையபேச்சைக்கேட்டு நான்பயித்தியக்காரனா

ய்ப்போய்விட்டேன் இனியிருந்தால்என்னுடைய அரண்மனையும் ஆ
ஸ்கானமும் அழிந்துபோம் ஆகையால் நீ இங்கே இருக்கவேண்டாம் எ
ங்கேயாதிலும் ஓடிப்போவென்று சொல்ல அதற்கு அந்தசுவாலாதேவி
யும் நானேன்என் வீட்டைவிட்டுப்போவேன் நான் போகிறதில்லையெ
ன்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தராஜனும் அவளை அடித்துக்கழுத்தை
ப்பிடித்துத்தள்ளிக்கொண்டுபோய்ப் பட்டணத்திற்கு வெளியேதள்
ளிவிட்டு பிற்பாடு அந்தநீலத்துவசமகாராசனும் தன்னுடைய அரண்
மனைக்குவந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு சிறிதுகா
ணிக்கைகப்பங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அந்தஅர்ச்சுனரா
சனுக்கு முன்பாகவைத்து அவனைத்தழுவிக்கொண்டு ஓய்அர்ச்சுனரா
சனை நான்உன்னுடைய சிநேகம்வேண்டிவந்தேன் நானும் என்னு
டைய புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளும் உங்களுடைய அடிமையாயி
ருக்கிறோமென்று அநேகஞ்சமாதானவார்த்தைகள் சொல்ல அதுகே
ட்டு அந்த அர்ச்சுனராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்துமா
கிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக்கதிபதியாகிய நீலத்துவசமகாராசனைப்
பார்த்து ஓய்ராசேந்திரா நீர்எங்களுடைய சிநேகத்தைவேண்டிவந்த
துமெய்யானால்எங்களுடனேகூடபடைத்துணையாய்வரவேண்டுமெ
ன்று சொல்ல அப்படியே நல்லதென்று அந்த நீலத்துவசனும் சம்மதித்
துபட்டணத்திற்குபோய் மறுநாள் அந்தராசனும் தன்னுடைய சேனை
களுடனே புறப்பட்டிவந்து அர்ச்சுனராசனானே கலந்துக்கொண்
டான் அதுகண்டு அந்த அர்ச்சுனராசனும் அஸ்வமேதக்குதிரையைவி
ட்டு அதின்பிறகேசகலசேனாசமுத்திரங்களோடுமகா ஆடம்பரத்தட
னே பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களு முழுங்கத்தக்கதாக நடந்
தான்,

சுவாலாதேவி உல்முகராஜனிடத்திற்சேர்ந்தது.

அப்பால்இவிடத்தில் அந்தசுவாலாதேவியானவள் தன்புருஷன்
அடித்துத்தூரத்திவிட்டபடியினால் மகாதுக்கத்துடனேபோய்காசிப்
பட்டணஞ்சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்கிறதன்
தமபனாகிய உல்முகனென்கிற ராசனைக்கண்டு கூவாவென்று கூச்சலிட்டு
மார்பில் அறைந்துகொண்டு அவன்பாதத்தில்விழுந்துகண்ணீர்தாரா
தாரையாயொழுகும்படியாக அழுதாள் அதுகண்டு அந்த உல்முகனு
ம்தன் தங்கையாகிய சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா சுவாலாதே
விநீயேன் அழுதொய் உனக்கு என்ன குறைவு சொல்லென்று கேட்க அ
துகேட்டு சுவாலாதேவியும் ஓ அண்ணாவே என்னுக்கத்தையென்ன வெ
ன்று சொல்லப்போகிறென் நான் என்கணவனாகிய நீலத்துவசமகாரா
சனுடனே ஒருவார்த்தை சொன்னேன் அந்தவார்த்தைக்காக அவர்என்
மயினைப்பிடித்து இழுத்து அடித்துத்தள்ளி எங்கேயாகிலும்போய்
விடென்று என்னை ஓட்டிவிட்டார்ஐயையோ இதென்ன பாவம்என்மு
றைபக்கேட்க அவரைத்தண்டனைகண்டனை செய்கிறவர்கள் ஒருவ

ரும்இந்தப்புயியின்கண்இல்லையோவென்றுமிகுந்தஅழகையுடனே
சொல்ல அதுகேட்டுஅந்தஉல்முகனும்பதறிப்பேசாமல்தன்னுடைய
யதங்கைபார்த்தம்மா அவர்ப்படிப்பட்டகஸ்திப்பறித்தினாலும்
நீ இப்படிதனிவழியாய்வந்துவிடலாமோ புருஷனவந்தன்னுடைய
பெண்ணா தியின்பேரில்கோபித்துக்கொண்டுஒருவேளை அடித்தாலு
ந்திட்டினாலும் வீட்டுக்குள்ளேதானே யிருந்துகொண்டு சாதிக்கவே
ண்டுமேயல்லாமல் சமூசாரியானவள் இப்படிவரப்போகாது நல்ல
அநீபேய்வேலைபண்ணிவந்துவிட்டாய் ஆனாலுமாகட்டும் மாமிவீ
ட்டுப்பெண் தாய்வீட்டுக்குவரலாம்தாய்வீட்டுப்பெண் மாமிவீட்டு
க்குப்போகலாம் ஆகையினாலதற்குத்தாழ்வில்லைஓடம்மா நீநம்முடைய
வீட்டில்தானேசுகமாயிரு உன்புருஷனுக்குக்கோபந்தீர்த்து அவரு
ன்னையழைத்துக்கொண்டுபோகிறதற்குவந்தாலப்போது அவரிடத்தி
ல்சகலதிட்டமும்பண்ணிக்கொண்டுபிற்பாடுஉன்னை யனுப்பிவைக்க
றேனம்மாவென்றுசொல்லஅந்தவசனங்களைக்கேட்டுசுவாலாதேவியு
ம்உல்முகனைப்பார்த்து ஓயண்ணுவேநான் என்புருஷனடித்துத்திர
த்திவிட்டாரொன்றுஉன்னண்டைக்குவந்தவளல்லபூலோகத்தில்புருஷ
னவன் ஸ்திரீயின்பேரில்கோபித்துக்கொண்டாலந்தஸ்தீரீயும்வீட்
டில்தானேயிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் ஆனாலும் நீயேன்இப்படிவ
ந்தாயென்றுகேட்டிராது உதுவுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும்அஃதெ
ன்னவென்றால்,

அஸ்திபுரத்ததைபரசாக்ஷிசெய்கின்றதர்ம்மராசாவானவர் அஸ்
வமேதயாசம்பண்ணுகிறதற்குப்பிரயத்தினப்பட்டுக்குதிரையவிட்
டு அந்தக்குதிரையின்பிறகேஅவர்தம்பியாகியஅர்ச்சுனராஜனையும்இ
ன்னமுஞ்சிலபிரபுக்களையுஞ் சேனைகளையுங்கூட்டி யனுப்பினாமந்
தக்குதிரையானது எங்களுடையமாகிருஷ்ணபதி பட்டணத்திற்குச் ச
மீபத்தில்வருகிறபோதுஎன்புருஷனாகிய நீலத்துவசமகாராஜன் அந்
தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கூட்டிவிட்டு அவர்கள்பேரில் சண்டைக்கு
ப்புரப்பட்டுப்போய் அவர்களுடைய சஸ்திரஅஸ்திரங்களுக்குநிரீவ
கிக்கமாட்டாமல் முறிந்துவந்துபிற்பாடு அவர்களைச்சமாதானம்பண்
ணிக்கொள்ளும்படிநினைத்துசிலகாணிக்கைகப்பங்களையும் அஸ்வமே
தக்குதிரையையும் கொண்டுபோகுஞ்சமயத்தில்தனக்குத் தெரிந்து
நான்போயவனாப்போகவொட்டாமல் மறித்துக்கொண்டுஅவனாப்
பார்த்து ஓய்பிராணவல்லபாநீர்கொஞ்சமாகிலும் சவுரியபராக்கிரம
மில்லாமல் இப்பொழுதுஇந்தக்குதிரையையுங்காணிக்கைகப்பங்களை
யும் அந்தவர்ச்சுனமகாராஜனுக்குக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்துசமா
தானம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறதைப்பார்க்கிலு மந்தவர்ச்சுனனுடனே
சண்டைசெய்து யுத்தகளத்தில்இறந்துவிட்டாலு மதனால்உமக்கு வீ
ரசொர்க்கமுண்டுஉலகத்தில்கீர்த்திப்பிரதாபமும்உன்டென்றுசொன்
னேனதுகேட்டு என்புருஷனுமப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து
புத்திர மித்ராதிசுருடனுங் கூடிக்கொண்டுபோயந்த அர்ச்சுனனுட

னேபோராடி அவர்களுள்ளாயும்பறிகொடுத்ததானும்முச்சை
யாயரண்மனைக்குவந்து பிற்பாடு என்னைப்பார்த்து அடிநீலி உன்பேச்
சைக்கேட்டு கெட்டனெயென்று சொல்லி என்னையடித்துத் துரத்திவி
ட்டார் அதற்குநான் விசாரப்படவில்லை அந்த அர்ச்சுனராஜனைவன்
யாகம்பண்ணினால் சுகமாய்தன்பட்டணத்திலுமா க்திரங்குதினையைச்
சுற்றிவிட்டு யாகஞ்செய்து முடிக்கவேண்டுமெயல்லாமல் இப்படிச்
மைகளின்பேரில் குதிரையைவிட்டு அந்தக் குதிரையினுடைய நெ
ற்றியில் விருகென் னுண்ணையெழிதிக்கட்டலாமோ அல்லாமலுமதை
யாராவது வாசித்துப்பார்த்துக் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினால்வர்
களை யு மவர்கள்சேனைகளையுங் கொன்றுவிடலாமோ அதுவுமல்லாமல்
என்னுடையபுத்திரபவுத்திராதிகளையும் பந்துவர்க்களையு மவனை
ன்கொன்றுவிட்டான் ஆகையினால்நதப் பகையானதுஎன்மனதிலிரு
க்கின்றது நீஇப்பொழுதுதானேஉன்சேனைகளுடனே யுத்தசன்னுத்
தராயிரதமேலிக்கொண்டுபுறப்பட்டு அந்த அர்ச்சுனனுக்கெதிரோபோ
ம்மறித்துக்கொண்டு பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து அந்த வர்ச்சுனராஜனை
யுமவன்சேனைகளையுஞ் சின்னாபின்னப்படுத்திஎன்மநதையுஞ்சந்தோ
ஷிப்படுத்திமென்றுசொல்ல அதுசேட்டந்த உல்முகனும்நீர்க்க ஆ
லோசனைசெய்து ஓயம்மாஅப்படியேநல்லது அந்தவர்ச்சுனராஜன்
நம்முடையபட்டணத்திற்கு வந்தானெயாகிலப்பொழுதுஉன்கருத்
தின்படியே அவனோடுமேபோராடி அவனையுமவன்சேனைகளையுந் தும்ச
ப்படுத்திஉன்மனைசச்சந்தோஷிப்படுத்திகிறேன்நீஇப்பொழுது அ
ந்தப்புரத்திற்குப்போயிரு அம்மாவென்றுசொல்ல அதுகௌமல்ச
வாலாதேவிபானவள் பின்னையுஞ்சலமாய்ப்பிடித்து ஓயண்ணாவேஅ
ந்தஅர்ச்சுன னிங்கே நுகிறதேதுநீ அவன்சச்சயிக்கிறதேது அதுவி
ருதாவானவார்த்தை அப்படிசொல்லுகிறது எனக்குச் சம்மதமல்ல
நீஇந்தக்ஷணமேபோ யவனுடனேபோராடி அவனைக் கொன்றாலாச்சு
துஇல்லாவிட்டால்நான் உன் ன ட்டிலுமிருக்கிறதில்லை என்கேயாகிலு
ம்மேபாய்விடுகிறேனென்று ஒரோடிபாய்ப்பிடித்துநிற்க அதுகண்டு உ
ல்முகனும்மகாக்கோபங்கொண்டு ஓயம்மாநீஎன்என்பேச்சைக்கேளாம
ல் இப்படிசலமாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு நிற்குராய் நீயத்தனைருருக
ர்ம்மி இப்படிதானே அந்தநீலத்துவசனுடனேபோராடி அவனையும
வன் பந்துவர்க்கங்களையுங் கொடுத்து ஒண்டியாக்கிவிட்டாய் இப்போ
துஎன்னிடத்திற்கு வந்து என்னோடு போராட்டஞ்செய்துஎன்னையும்
என்சேனைகளையுங் கொல்லுவிக்கத்துணிந்திருக்கிராய் ஆகையினால்இ
னிமல் உன்முகத்தைப்பார்க்கிறதில்லை அல்லாமலும்மாமியார்விட்
டிவிருந்து தனிவழியேவந்தவனைவிட்டில்லைவத்துக்கொண்டானென்
கிற அபகீர்த்தியும் எனக்குச்சம்பவித்தது நீபிறந்தவிட்டிற்கும்புகு
ந்தவிட்டிற்கும் புழுவாய்த்தோன்றினாய்அடிதோஷி நீ இக்கேயுமிரு
ச்சுவண்டாம்என்கேயாகிலும் போய்விடென்றுசொல்ல அந்தவசன
ங்களைச்சுவாலாதேவியுங்கேட்டு மகாதுக்கப்பட்டுஒ அண்ணாவே நா

ன்பிறந்து உங்கள் இரண்டுவிட்டிக்கும் ஆபத்துநேரிட்டதல்லவோ ஆ
தலால் நான் எங்கேயாகிலும் போய்ச்சாகிறேன் இனியாகிலும் நீங்கள்
சுகப்படுங்கோ எனென்று சொல்லி யவிடம் விட்டுக் காந்தியில் விழுந்து
சாவோமென் றெண்ணிக்குக் கொண்டு கங்கைக்கரையோரமாய் வருகிற
போது தனக்குத்தானே யோசனை செய்துகொண் டந்தவர்ச்சனைக்
கொல்லுகிற தற்கு ஒருவகையுமில்லாமற் போச்சதல்லவோ வென்று தா
பந்திரியப்பட்டு பின்பு ஆலோசனைபிரிந்து தான் செத்தாலும் நந்தவர்
ச்சனை சாகிறதற்கு உபாயஞ்செய்துவிட்டு பிறகு தானுஞ்சாகிறதெ
ன்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு அந்தசுவாலாதேவியானவள் கங்கைக்
கரையினோரமாய் நடந்துபோகையில் அந்தநதியினுடைய அலையா
னதுவந்து இவள்காலிற்பட்டது அப்படிப்பட்டவுடனே சுவாலாதே
வியானவள் தன்காலையுதறி ஐயையோ இந்தப்பாவியான கங்கைவந்து
என்காலே தீண்டினா னென இதற்கென்ன செய்வென் முன்னமே நினைத்த
காரியம் ஆகாமலிருக்கின்றது அதுவும் போதாமல் எனக்கு இதுவும் ஒரு
கர்மம்வந்து சம்பவித்ததே இதற்கென்ன பரியாயஞ்செய்கிறதுநா
ன்எந்த விடத்திற்குப் போய்ஸ்நானம்பண்ணி இவளைத் தீண்டினபா
தகத்தைப் போக்கடித்துக்கொள் ளப்போகிறேன் நானறியாமல் இந்த
தோஷியாகிய கங்கைக்கரையி னோரமாய் வந்துவிட்டேனே இவளைப்
பரிசித்ததினால் மகத்தாசியபாதகம்வந்து அனுசரித்ததே இதற்கென்
னசெய்யப்போகிறேனென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தச்
சமயத்தில்தொரு தூரத்திலிருந்து புறப்பட்டு அந்தக்கங்காநதியில் ஸ்நா
னம்பண்ணி பிர்மஹத்தி முதலிய மகாபாதகங்களை யெல்லாம் நீக்கிரகி
த்து ப்ரமபலித்திராகும்படிவிருப்பிவந்த தடோதனர்கள் பிர்மரிஷி
கள் முதலான சகலமான சனங்களு மந்தபாதகியாகிய சுவாலாதேவி
சொல்லுகிற பாபவார்த்தைகளை யெல்லாங்கேட்டுப் பயங்கொண்டு
அந்தப்பயித்தியக்காரர்களுமவள் சொன்னவார்த்தைகளைச் சூதென்
றெண்ணாமல் உண்மையாக நினைத்துக்கொண்டு ஐயையோ நாங்களிந்
த சவிஸ்தாரந்தெரியாமல் வெகுதூரதேசங்களிலிருந்து அலைச்சல்ப
ட்டுவந்து சேர்ந்தோமேயென்று தாபந்திரியப்பட்டுக்கொண்டு தா
ங்கள் கொண்டு வந்த மடிசஞ்சிகளைக்கட்டி மேலே போட்டுக்கொண்டு
பூசைப்பொட்டகங்களை எடுத்துத் தூக்கிட்டுக்கொண்டு அந்தகங்காநீர்
த்தைவிட்டுவிலகி யப்புறத்திற் போய் நின்றார்கள் அப்பொழுது அந்த
க்கங்காநீரையானவள் சண்டாளியாகிய சுவாலா தேவி சொன்னவசன
ங்களையுங்கேட்டு உண்மையென்று நம்பினபுத்தியில்லாத அந்தப்பயித்
யக்காரநிஷிகள் முதலிய சகலசஜனங்களுஞ் சொல்லிக்கொண்டவசன
ங்களையுங் கேள்விப்பட்டு நடுநடுங்கி மிகுந்த விசாரமடைந்து ஐயை
யோசகலபாதகங்களும் என்னக்கண்டமாத்திரத்திற்பற்றந்து போய்வி
டுமே அப்படிப்பட்ட என்னை இந்த சுவாலாதேவியானவள் பிப்படிசொ
ல்லுவானேனானும் நம்மையறியாமற்படிக்கு என்னபாதகம்வந்திரு
க்கிறதோ அதைத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசித்து அ

நதக் கங்காதேவிபானவள்ஸ்திரீருபந்தரித்துக்கொண்டு வெளியேவந்
து அந்தசுவாலேதேவியைப்பார்த்து ஓயம்மாசுவாலா தேவிநீஎன்னை
ப்பாபிஷ்டியென்று சொன்னாயேநான்என்னபாவம் பண்ணினேன்
சகலலோகங்களிலுள்ளவர்களுஞ் செய்கிறபாவங்களையெல்லாம்தொ
லைப்பித்து அவர்களைப்பரிசுத்தர்களாகச்செய்கிறஎன்னை இப்படிசொ
ல்லலாமாஅதைஎனக்குச்சற்றே தெரியப்பண்ணுமம்மா நான்கங்கா
தேவியென்று பிரியவசனமாகச்சொல்வதுகேட்டு நந்தாசுவாலாதேவி
யு மவளைரோஷித்தாற்போல இடைந்துநின்று அடிபாதகீநீயப்பாலே
போட உன்னைப்பார்த்தபேர்களுக்கு மனேகம்பாவமுண்டு உன்னு
டனேபேசவும்போகாது அடிபாபிஷ்டிஅப்புறத்தேபோடியென்று
அதட்டிச்சொல்வதுகேட்டு கங்காதேவிமெத்தவும்பயமடைந்து அ
டியம்மாசுவாலாதேவிஉனக்குச்சரணஞ்சரணம்நான் செய்திருக்கிற
பாதகயின்னதென்றெனக்குக்கிஞ்சிற்றுகிலுந்தோற்றவில்லைஅதைஎ
னக்குநன்றாய்த்தெரியும்படி சொல்லவேண்டுமம்மாவென்றுமெத்த
வுந் தாபந்திரியமாய்க்கேட்க அதற்குசுவாலாதேவியும் தன்பகையை
முன்னிட்டுக்கொண்டுஅந்தகங்காதேவியைப்பார்த்து அடிகங்காநீப
ண்ணினபாதகமுனக்குத்தெரியாததூ நீமறந்துபோய்விட்டாயோ
ஆனால்சொல்லுகிறேன்கேள் நீபெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுகிற
வள்குழந்தைபாயிருக்கிறபோது கழுத்தைப்பிசைந்து தண்ணீரில்
போட்டுக்கொன்றபாவிநீயல்லவோபெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடு
கிறபாபிகளிந்தபூலோகத்தில் எவர்களாகிலுமுண்டோஅதுவல்லாமல்
கடைசியில்உனக்குஒருபிள்ளை பிஷ்மனென்பவன் உப்பு பாணையைப்
போல தப்பிப்பிழைத்திருந்தா லவனையுங்கபடத்தினால்சிகண்டி கொ
ன்றுவிட்டானென்று பேர்வைத்துஅந்த அர்ச்சனமகாராஜன்சொன்
றுவிட்டுப்போனான் அப்படிஉன்பிள்ளையைக்கொன்ற அந்தப்பகை
யாளியாகியஅர்ச்சனராஜன் சுசுமாயிருக்கநீசற்றுகிலும் விசாரமில்
லாமல் இருக்கிறாயாகையினாலும் பிள்ளையிலாதவர்கள் பாபிஷ்டி
களென்றுதர்மசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றபடியினாலும் உன்னைப்பா
தையென்றுசொன்னேனென்றுசொல்லவதுகேட்டு கங்காதேவியுமெ
ய்தானென்று சம்மதித்து மகாகோபங்கொண்டவளா யந்தசுவாலா
தேவியைப்பார்த்து அடியம்மா இந்தச்சங்கதியைஇதுவரையிலும்நா
னறிபமாட்டேன் இப்பொழுது நீசொல்லக்கேட்டேன் ஆகையினால்
என்புத்திராகிய பிஷ்மனைக்கொன்றஅந்த அர்ச்சனனும்இன்னம்ஆ
றுமாதத்திற்குள் எவன்பிள்ளை கையினால் இறந்துபோகக்கடவென
ன்றுசாபமிட்டாள் அதுகேட்டுசுவாலாதேவியும் மகாசந்தோஷிப்பட்
டு ஓட்கங்காதேவிஇனிமேல்நீபுண்ணியவதியென்றுசொல்லிவெகுவா
ய்த்தோத்திரஞ்செய்து அந்தபாதகியும் கங்காதீர்த்தத்தில்ஸநானம்
பண்ணினாள் இதுசங்கதிகளைக்கேட்டுக்கொண்டுஅங்கிருந்தபிரமரிஷி
கள்முதலான சகலஜனங்களும்சந்தேகந்தீர்ந்துஅந்தநதியில் ஸநான
ம்பண்ணி தங்கள்தங்கள் இருப்பிடத்திற்குப்போனார்கள் அதன்பிறகு

சுவாலாதேவியும் இனியெப்படியாகிலும்ந்த வர்ச்சனைக்கொன்று
பகைபழடிக்கிறதேயெனக்குகீர்த்தபென்றுசொல்லி அவிடத்தில
க்கினியைவளர்த்திக் கொண்டு அந்தவக்கினியில்விழ்ந்து சரீரத்தைவி
ட்டு அஸ்திரவுருவமெடுக்து மணிபுரமென்னும்பட்டணத்தையரசா
ட்சிசெய்கின்ற(பப்பிவாகனுடைய) அம்புருத்தூணியிற் போய்ப்பு
ருத்துக்கொண்டு அர்ச்சனைப்பொழுது வரப்போகிறுனென்று
சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்சேட் உரோஜெனமேஜெயமகாரா
ஜாவேஇதுவரையில்சுவாலாதேவியினுடையசவிஸதாரம் சொன்னோ
மல்லவோ இனிமேல் அவமேதக்குதியாயின்பிறகேபோகிற அர்ச்ச
னராஜனுடையசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம்கேளுமையாவென்று
செய்யுமனந்திரொன்னு மகாரிஷிபானவர்சொல்லத் தொடங்கினார்
கேளும் ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அப்பாலந்தஅஸ்வமேதக்குதி
ரையானது தெற்குமகமாய்ப் போகிறபோது அந்தக்குதியையைச்
சூழ்ந்து பதியையிஞ்சேவகர்கள்பாதுகாத்துக்கொண்டு போனார்கள்
அவர்களுக்குப்பிறகே அர்ச்சனராஜன் விஸ்வகேதுபிரத்தியுமன்
மேகவர்ணன் அனுசானுவன் எவ்வர்களுசுவன்- நீலத்துவசன்இவர்க
ளுடனேசகலசேனாசமுத்திரங்களும் புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகந
டக்கிறபொழுது அந்தக்குதியாயும்நடந்து-வனங்கள்-வனந்தாங்கள்
காடுகள்-செடிகள்-ஆறுகள்-சுழிகள்-மடுக்கள்-தேசங்கள்-பட்டணங்
கள்-மலைகள்-குன்றுகள்-மேடுகள் பள்ளங்கள் உதுமுதலியிடங்களெ
ல்லாங்கடந்துபோய் விந்தியபர்வதத்திற்குச்சமீபத்தில நடக்கையில்
சரீரம்தினவெடுக்கப்படியினால் அவிடத்தில்ஒருபெரியபிரமாண்டமா
கியருத்தூக்கல்லைக்கண்டு அஸ்வமேதக்குதியையானது அந்தக்கல்லின்
பேரில் தன்னுடையசரீரத்தினது அடங்கும்படியாகத்தேய்த்துக்கொ
ண்டது அதனால்அந்தக்குதியாடம் கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டு
கொஞ்சமாகிலும்கைகால்முதலியஅவயவங்களையசைத்தற்கிடயில்லா
மல் அங்கேதானே பெருமூச்செறிந்து நின்னுளிட்டது.

அதுகண்டு அந்தக்குதியாயின்பிறகேவந்தசேவகர்களெல்லாம்
பயந்துஇதுஎன்னகாரணமென்றுநாயைமுறித்துக்கொண்டு அந்தக்
குதியையின்னடைக்குப்போய் அதையதட்டிபும்அடித்தும்இழுத்து
ம் குந்தத்தினால் இடித்துமிட்படிஅநேகவிதமானஉபத்திரஞ்செய்
தார்கள் அப்படிசெய்தும் அந்தக்குதியையானதுஎவ்வளவும் அடையா
மல்கல்லைப்போலிருந்ததுஅதுகண்டு அந்தசேவர்களெல்லாருமிகவும்
பயந்தோடிவந்துஅர்ச்சனமகாராசனைக்கண்டுதெண்டனிட்டுஒப்பையா
கிரீடநாங்கள்குதியையமுன்னேநடத்திக் கொண்டு எல்லோரும்சாக்கி
ரகையாகப்பின்னே நடந்துபோகையில்அந்தக்குதியையானதுவிந்தி
யபர்வதத்திற்குச்சமீபத்திலொருகுத்துக்கல்லைக்கண் டதுஅதாயந்துக்
கொண்டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டு போய்விட்டதுஅ
தைக்கண்டுநாங்கள்வெகுபிரபாசைப்பட்டு அடித்தும்பார்த்தோம் இ
ழுத்தும்பார்த்தோம் அதைஎன்னசெய்தும்கல்லோடேகல்லாய்ஒட்

டிக்கொண்டிருக்கிறதெயல்லாமல்சந்ருகிலும் அசையவில்லை சுவாமீ
யென்றசொல்ல அதுகேட்டஅர்ச்சனமகாராஜனும் மனஸ்தாபம
டைந் துஜயையோடுதென்னபாவம் தர்மமநந்சனர்செய்தறயாகக்தி
ற்குவிக்கினம்நெரிட்டதல்லவெவன்று தனக்குள்ளேதானேநினை
ந்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டு அந்தச்சுத்தினாயினண்டைக்குவந்துஅ
தைப்பார்த்துஆச்சரியமடைந்து இதென்னவிபரீதமுண்டாயிற்றெ
ன்றுசொல்லிஅங்கிருந்தசேவகர்களைவிட்டுஇழுக்கச்சொல்லியும் அடி
க்கச்சொல்லியும் இடிக்கச்சொல்லியும் இப்படி நான் விசமானதந்திர
யுத்திசனைச்செய்தும் அந்தக்குத்தினாயானது அசையாமல் கல்லைப்
பொல் இருந்ததுவிட்டதுஅதுகண்டுஅர்ச்சனராசனும் சிந்தாக்கிநீ
தையையோசனைசெய்துஇதுஎன்னகாரணத்தினாலேயோ இப்படி இ
ருக்கின்றது ஒன்றுந்தெரியவில்லைஇதில்எதோ ஒருவிற்தையுண்டாயி
ருக்கும்பொலத் தோற்றுக்கின்றது அந்தவிற்தையைஇந்சவநந்திரத்
திலிருந்து தபசுசெய்தற யோகிஸவரர்களைக்கண்டுசேவித்து அவர்
கள்முகாந்தரமாயிந்தவகையைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்
றுநினைத்துத்தன்னேடிருக்கின்றசேனைகளையெல்லாம் அவிடத்தில்தா
னேநிறுத்திவிட்டங்கிருக்கிறகாய்கனிகளைக்கொள்ளையிடாமலும்புஷி
பவகைகளைப்பறக்காமலும்பத்திரமாய் காத்துக்கொண்டிருக்கும்ப
டிசேனைகளுக்கெல்லாந்திட்டஞ்செய்துவிட்டு விஸைகேதுஎவ்வ ண
சுவன்றிலத்துவசன் அனுசாருவன்இவர்கள்நால்வரையுந் தன்னேட
ழைத்துக்கொண்டர்ச்சனமகாராஜனவன் அந்தவனத்திற்குட்புகு
ந்துபோயங்கங்கேயிருக்கிறவிசித்திரங்களையும்புலிகளும் மான்குட்
டிகளும் ஒன்றுக்கொன்றுவினோதமில்லாமல்கலந்து விளையாடுகின்
றதையும்மயில்களும்பாட்புகளும்ஒன்றாய்க்கடிச்சிநெகித்திருக்கின்
றதையும்சிங்கங்களும்யானைகளுங்கூடிக்கொண்டு பந்தடிக்கின்றதையு
ம்வண்டிகளுந்தும்பிசனும்சுகந்தமாகியபுட்பங்களைப்பறித்துக் கொ
ண்டிவந்துரிஷிகளிடத்தில்கொடுத்து தேவதார்ச்சனைபண்ணுவிட்ப
தையுமின்னமுமிப்படிப்பட்டவநேவிசித்திரமான வதிசயங்களைப்
பார்த்தாச்சரியகரமாய் ஒருவருக்கொருவர்சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்
டு வன்னிமரங்கள்பன்னமரங்கள்மாமரங்கள் பலமரங்கள்நசமரங்கள்
அரசமரங்கள்புன்னைமரங்கள்சந்தனமரங்கள் வேங்கைமரங்களின்னு
மிப்படிப்பட்டவநந்தவிதமான விருகங்களும் பூத்துக்காய்த்தும்ப
முத்துமலங்காரமாயிருக்கின்றதைப்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்து
பின்னையும்மல்லிகைமுல்லைஇருவாட்சி சண்பகம்தாமரைசாமந்திமரு
க்கொழுந்துபாரிஜாதம்கொன்றைஇன்னும் இப்படிப்பட்டவநேகவ
கையானபுஷ்பசாதிகளும்புஷ்பித்ததினுண்டானதென்கள் பெருக ஆ
றையாடுகின்றதையும்பார்த்துச்சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுநடந்தா
ர்கள் அங்கேஒருசுத்தபூமியில்புலியாசனம்பரப்பி அதன்பேரில்உட்
கார்ந்துக்கொண்டு இருப்பினுசலத்தைத்தரித்து சரீரமுழுதும்விபுதி
தைய உத்தூளித்துக்கொண்டு உருத்திராக்காமலிகாலங்கிருதராய்சிவந்

தசடாபாரதீதையுடையவராய்செபமாலிசையைக்கையினிடமாசப்பி
டித்துக்கொண்டு டிரண்டு கண்களையும் உளர்த்துவமாகத்திருப்பிவிட்டு
இரண்டுபுசங்களினிடத்திலும்போகதண்டத்தைசபூன்றிக்கொண்டு உல
ககர்த்தாவாகிய பரப்பிரம்த்தினுடைய உபயபாதங்களையும் இருதய
கமலத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு நிவாததீதம்போல அசையாமலிருந்
து செபம்பண்ணுகிற(சௌபரிமஹாரிஷியைக்கண்டு) அர்ச்சனமகா
ராஜனும்பிசுந்தபயபத்தி விசுவாசத்துடனே அந்தமுனிஸ்வரரைப்
பிரதக்ஷணஞ்செய்துசாஷ்டாங்கதண்டன்சமர்ப்பித் திரண்டிகைகளே
யும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்மேல்கூப்பிக்கொண்டு அந்தமுனிசிகாம
ணியைப்பார்த்து ஒப்பிராணபுருஷா ஒய்மகானுபாவா ஒய்சுவாமிகே
வரீருடைய தெரிசனத்திற்கு தர்மநந்தனருடையதம்பிபாகிய அர்ச்ச
னன்வந்திருக்கிறேன் ஆதலால்தேவரீரதுருபாதிஷ்டியினுற்பார்த்து
அடியேனுடைய மனோதுக்கத்தைநிவர்த்திசெய்துரட்சிக்கவேண்டு
ம்கவாமியென்று அநேகவிதமாகத்தோத்திரஞ்செய்தான்,

அப்படித்தோத்திரம் பண்ணுகிற அர்ச்சனனுடையமுறைநய
ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சௌபரிமகாமுனிவருக்கேட்கக் க
ண்களைவிழித்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஒய் அர்ச்சனஞ்சீர்வாந்திரியா
ய்சர்வசீவதபாபரனாய்விளங்கப்பட்டலோக சர்த்தாவாகிய பரமசிவ
னோடுஎதிர்த்துப்போராடிசெயங்கொண்டஹிராதிவிரனைன்கிறகீர்த்
திப்பிரதாபம்பொருந்தியதர்மநந்தனருடையதம்பிபான அர்ச்சன
ன்நீதானோ அப்படிப்பட்டமகானுபாவனாகிய உன்னக்காணவேண்டு
மென்றுநெடுநாளாய்க்காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கு உன்
னைக்கண்குளிரப்பார்த்துச்சந்தோஷிக்கும்படி தெய்வங்கூட்டி வைத்
ததென்றுசொல்லி அர்ச்சனராஜானுக்கும்ஒரு கிருஷ்ணசனம்போடு
வித்ததன்பேரில்உட்காரப்பண் னிகனிவர்க்கங்களையும்தேனையும்புசி
க்கும்படிகொடுத்துஉபசாரஞ்செய்துநீர்என்னிடத்திற்குவந்தகாரிய
மென்னவென்றுகேட்கஅதுகேட்டு அர்ச்சனராஜனு மந்தசௌபரி
ஷியைப்பார்த்து ஒய்ஐயாமுனிநாதா என்குமபராகிய தர்மமராசா
வானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணும்படிநினைத்து குதிரையைப்பூயி
ப்பிரதக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டுவரச்சொல்லிஎன்னை அனுப்பிவை
த்தார்நானுமவருடையகட்டளைப்படி இந்தமட்டும்அந்தக்குதிரையை
க்காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்தேனிப்போது தேவரீருடையஆசீர்மத்
திற்குச்சமீபத்தில்வந்து ஒருகுத்துக்கல்லுடனேஉராய்ந்துக்கொண்
டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டது அதைஅநேகபுத்தி
களினால்சேவகர்களைக்கொண்டுஅதட்டியும்அடித்தும் இடித்தும்இ
ழுத்தும்பார்த்தோம் அதுஎந்தவிதத்திலும் அசையவில்லை ஆகை
யினால்இதென்னகாரணமோவென்றுசம்சயங்கொண்டுதேவரீருடைய
பாதத்தில் விழுந்துசரணமடைந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிவந்
தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தச்சௌபரி
மகாரிஷியுஞ்சிரித்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து அதற்குருகையெழுண்டு

அதைச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேளுமென்று அந்நிச்சுக்குத் து
க்கல்வட்டுனகுதியொயொட்டிக்கொண்டவிர்த்தாந்தத்தைச்சொல்லு
கிறேன்கேளுமையா அர்ச்சுனா பூர்வத்திலந்தக் குத்துக்கல்லின் சுடர்
பத்தில் சண்டிகவுசிகொன்னும் பெயரையுடைய ஒரு முனிஸ்வரர் ஆ
சிரமங்கட்டிக்கொண்டிருந்தார் அவரிடத்தில் உத்தூலனென்னும்பெ
யரையுடைய ஒருவன் சிஷ்யனாகியிருந்துபணிவிடை செய்துக்கொ
ண்டிவந்தான் அங்ஙனம் செய்துவருகின்றகாலத்தில் ஒருநாள் அந்த
சண்டிகவுசிகரிஷியானவர் தீர்த்தபாத்திரை பண்ணவேண்டுமென்ற
உத்தேசங்கொண்டு சில ரிஷியஸ்வரர்களுடனேகூடிப்போனார் அது
கண்டு அவருடைய சிஷ்யனாகிய உத்தூலகனும் தனது ஆசிரியர்பின்
னாகவேநடந்துபோனான் அப்படிக்கு ஆசிரியனைவிடாமல் அவன் தொ
டர்ந்து நடப்பதை சண்டிகவுசிகமுனிவரும் திரும்பிப்பார்த்து ஓய்உ
த்தூலகாநீ எங்களோடுகூட சிரமப்பட்டுக்கொண்டு தீர்த்தபாத்
திரைசெய்யவேண்டாம் நீ இவ்விடத்தில்தானே நிற்குகலியாணஞ்
செய்துகொண்டு சகலசவுக்கிபங்களையும் அனுபவித்துச் சுகமாயிரு
வென்று சொல்ல அதற்கு அந்த உத்தூலகனுஞ் சம்மதப்படாமலிருந்
தான் அதுகண்டு அந்த சண்டிகவுசிகரும் அவனுக்கு அபேகைவரும்
படி அநேகபிரியவசனங்களைச்சொல்லி அவனைச்சம்மதப்படுத்தி பி
ன்பு ஒரு பிராமணன் வீட்டில் சண்டிகையென்கிற பெண்ணை விசாரித்து
அந்த உத்தூலகனுக்குக் கலியாணம் பண்ணுவித்து நீங்கள் சுகமாய்வா
ழ்ந்திருக்கின்றீர் என்று அவர்களை அங்கேதானே நிறுத்திவிட்டுப்பிரிப்பாடு
அந்த ரிஷியஸ்வரர்களுடனேசேர்ந்து தீர்த்தபாத்திரைக்குப் போய்
வீட்டார் அதன்பிறகு அந்த உத்தூலகனுஞ் சண்டிகையும் கூடியிருந்
து சமுசாரஞ்செய்து வருகிறநாளில் அந்த உத்தூலகன் பெண்சாதி
யாகிய சண்டிகையைப்பார்த்து அடிபெண்ணை எனக்குப்பசிக்கிற
து சமையல்பண்ணென்று சொன்னால் அவள் சோற்றுப்பானையைஉ
டைத்தெறிந்து அவனைப்பார்த்து நீபானைகொண்டிவந்தால் சமைக்
கிறேனென்று சொல்லுவாள் பின்னையும் அவன் போசனஞ்
செய்யவேண்டும் அக்கினிகொண்டிவாவென்று சொன்னால் வீட்டினி
ருக்கிற நெருப்பில் தண்ணீர்வார்த்து ஆற்றிவிட்டு நெருப்பில்லையென்
று சொல்லுவாள் அதுவுமல்லாமல் சாணமெடுத்துவந்து வீடுமுழுது
ம்சுத்திபண்ணென்று சொன்னால் எங்கேபார்த்தாலும்குப்பையுங்குள
முங்குவித்து எச்சிலை யுமிழ்ந்துவைப்பாள் வஸ்திரத்தைக் கொடுத்து
உலர்த்தச்சொன்னால் நனைத்துப்போடுவாள் போசனம்பண்ண இ
லைகொண்டிவாவென்று சொன்னால் இலையைக்கீழித்துப்போடுவாள் இ
ந்தப்பிரகாரமந்த சண்டிகையானவள்நாள்தொறு மசட விகடமாகச்
செய்துவருகிறபோது உத்தூலகனும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் விசனப்
பட்டு ஐயையோ இந்தப்பசாசானவள் எனக்கென்று எங்கேயிருந்து
வந்தாள் தெய்வமேயென்று துக்கித் துக்கொண்டிருக்கையில் அந்தச்ச

ண்டிகவுசிகமுனிவருந்தீர்த்தயாத்திரைபண்ணிவிட்டு மறுபடியும் உத்தாலகனிநுக்குமிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தா ரதுகண்டு உத்தாலகனு ம்தன் னுடைய ஆசாரியருக்குச்சாஷ்டாங்கமாக தண்டன்சமர்ப்பித்து ஓய்ஐயாகுருநாதாதேவரீர்தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போகும்போது பல வத்காரமாயடியேனுக்குக் கலியாணஞ்செய்துவைத்த பெண்சாதி யின் வாழ்க்கைப்பாட்டிலடியேன்படுகிறமனோதுக்கத்தை இன்னபடியென்று சொல்லமுடியாது ஆனாலும்கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்கே னாமென்றுசிலசெய்திகளைச்சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்தான் அது கேட்டுவந்தசண்டிகவுசிகமுனிவரும் ஆலோசனைசெய்து உத்தாலகாநீஉன்பெண்சாதியை ஒன்றுசெய்யச்சொன்னால் அவள் ஒன்றுசெ ய்கிறாளல்லவோஆனும் நீஅதற்கொருதந்திரஞ்செய்யவேண்டும் அ ல்லென்னவென்றால்உனக்கு அவளால் ஆகவேண்டியகாரியத்தைவே ண்டாமென்று சொல் அதை அவள் வேண்டுமென்று உத்தாலகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுசண்டிகவுசிகமுனிவருந்தன்னுடைய ஆசிரமத்துக்குப் போய்விட்டார்பிற்பாடு அந்தஉத்தாலகனும் தன்னுடைய குருவாக்கிய ப்படிபெண்சாதியையழைத்துஒய்பெண்ணை எனக்குபாசனம்வே ண்டாமென்று சொல்ல அதிசிக்கிரத்தில்சமைபல்செய்து அவனுக்கு உ பசாரமாகப்படைப்பாள்தெருப்புவேண்டாமென்று சொன்னால்நெரு ப்புகொண்டிவருவாள் வஸ்திரத்தைநனைத்துக் கொண்டிவாவென்றால் உலர்ந்தவஸ்திரத்தைகொண்டிவந்து கொடுப்பாள் ஒருபதார்த்தமும் வேண்டாமென்று சொன்னால்சகலபதார்த்தங்களும்சமைத்துவைப்பா ள் ஸ்திரீகையோகஞ்செய்யத்தகாதபுண்ணிய தினங்களில்வேண்டின வன்போலச்சைகைசெய்தால்வேண்டாமென்று தூரம்போய்நின்பாள் செய்யத்தகுந்தநாள்களில் வேண்டாமென்று சொன்னால்வேண்டுமெ ன்றுகூடியிருப்பாள் வீடுசுத்திசெய்யவேண்டா மென்றால் வீடெல் லாம் நன்றா யலங்கரித்துவைப்பாள்.

இந்தப்படி நாஸ்தோறும் அந்தஉத்தாலகன்தனக்கு வேண்டிய வைகளை யெல்லாம்வேண்டாமென்று தந்திரமாகச்சொல்ல அதற்குஅ ந்தசண்டிகையும வேண்டாமென்றவைகளையே வேண்டுமென்றுமா றாகச்செய்துவருவாள் இந்தப்பிரகாரம் அவர்களிருவருங்கூடி இவ்வா ழ்க்கைசெய்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில்அந்த உத்தாலகனுடையத கப்பனாருக்குத்திதிவந்ததுஅன்றைக்கும் அவன்தன்னுடையபெண் சாதியாகிய சண்டிகையைஅழைத்து அவளைப்பார்த்து "அடிபெண் ணேஎன்தகப்பனுக்கு இன்றையதினம்திதிவந்தது அதற்குநாமென் னசெய்யப்போகிறோம்ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டாமென்றுசொல்ல அவ னும் அதுகேட்டு நீஎன்னகாரியஞ்சொன்னீர் இதுஎனக்குநன்றா யிருக்கவில்லை பிள்ளையிருந்தால் தகப்பனுக்குத் திவசங்கொடுக்கவே ண்டாமோநாம்சம்பிரமாய்க்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னால் அ தற்குஅவனும்ஒருவனுக்குமாதிரிஞ்சாறுஞ்சாதமுமாய்ச்சமைத் துப் போடென்றுசொல்ல அதற்குஅவன் சம்பிரமமாய்ப்படுத்துபேருக்

ஞ்சு சாப்பாடுபண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அவனும்
தல்லது பொழுதுபோனபின்பு ஆகட்டுமென்றுசொல்ல அதிசீக்கிரத்
தில் பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்லி உதயகாலத்திற்கே வரீடுவாசலை
ச்சுத்திபண்ணிபதினந்துநாழிநைக்கெல்லாம் சகலபதார்த்தங்களை
யும் அன்னஞ்சமைத்துவைத்துபத்துபேர்பிராமணர்களை அழைத்து
குன்புருஷினைகயினால் அவர்களைப்பூசைபண்ணுவித்துபிண்டப்பிரதா
னமும்பண்ணிவித்துபிற்பாடுஉத்தூலகன்அவர்களுக்குச்சாதத்தைக்
கொஞ்சமாகப்படைமென்றுசொல்ல அவரும்விஸ்தாரமாகத்திருப்தி
தீபாசனமாய்ச்சகலபதார்த்தங்களையும்படைத்துஅவர்கள்போசன
ம்பண்ணிஎழுந்துகைகால்குத்திசெய்துகொண்டபின் பவர்களுக்கு
நாம்புலம்புஷிபமும்சந்தனமும்விஸ்தாரமாகக்கொடுத்துஅவர்களுக்கு
பசாரஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டுபின்பு அந்தஉத்தூலகன்அண்டை அ
சலிவள்ளவர்களையுமழைத்துச் சாப்பாடு படைக்கவேண்டாமென்று
சொல்லஅவரும் அதென்னபரியாசமென்றுசொல்லியந்தத்தெருவி
லிருக்கிறவர்களைமெல்லாங் குழந்தைகுட்டிகளுடன் அழைத்துக்கொ
ண்டிவந்து போசனம்படைத்து அவர்களைத்திருப்திபண்ணி அனுப்பி
ஞள் பின்புஉத்தூலகனும் அவளையழைத்து அடிபெண்ணைஎனக்கு
கொஞ்சமாகபோசனம்படைமென்றுசொல்ல அதற்கு அவரும்இதெ
ன்னபரியாசமென்றுசொல்லி சகலபதார்த்தங்களும் மெய்தயிர்பால்
பணியாவகைகளும்பத்து பேருக்காகும்படிஅந்த உத்தூலகனுக்கு
ப்படைத்தாள துகண்டவனும்தனக்குள்ளேதா லேசந்தொஷிப்பட்டு
க்கொண்டு வயிறுநிறைபத்திருப்தியாகச்சாப்பிட்டெழுந்துபேசிற
வன் பெண்சாதியினுடையகுணத்தைத்தெரிந்தவனாயிருந்தும் மறந்
துவிட்டு அவளையழைத்து அடிசண்டிகா இந்தப்பிண்டப்பிரதானம்
பண்ணின அன்னத்தைக்கொண்டுபோய்க் கக்கையில்போட்டுவாவெ
ன்றுசொன்னான் அதுகேட்டு அவரும் பிண்டப்பிரதானம்பண்ணி
ன அந்தத்தையெடுத்திக்கொண்டுபோய் வீதியினிடமாகக் குப்பைக
ளின் பேரில்விழுந்துப்புரண்டுக்கொண்டிருக்கிறநாய்களுக்குமுன்பா
கவைத்தாள் அதைக்கண்டு அந்தநாய்கள் ஓடிவந்து தின்றுவிட்டதுகள்
அதகண்டுஉத்தூலகன்மிகுந்தகோபங்கொண்டு அடிபாடி துன்மார்க்
கெடுத்தாயேஉன்றால்என்னுடையபிதிர்க்கெல்லாம்நரகத்தில் விழு
ந்தார்களே இதற்கெப்படி அடிதொஷியென்றுசொல்லி நீஇந்தத்தொ
ஷத்தினால் குத்துக்கல்லாய்விழுந்துகிடக்கக்கடவாயென்று சாபமிட்
டான் அதுகண்டு அந்தசண்டிகையானவள் பயந்துதன் புருஷனாகிய
உத்தூலகனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துதெண்டனீட்டு ஐயாபிராமணைத்
தமாதேவரீரடியாளுடைய தூர்க்குணத்தைக்கண்டு மிப்படிப்பட்டசா
பங்கொடுத்தீரே இந்தச்சாபமானதுஎந்தநாளில்எனக்குவிமோசனமா
ராகுமென்றுஇரக்கமாககேட்ட அதற்கந்தஉத்தூலகனும் நீயேனெககால
மிப்படிக்குத்துக்கல்லாகவேகிடந்துபின்புதர்மபுத்திரரானவர் அஸ்வ
மேதயாடஞ்செய்கிறதற்குப்பிரயத்தினப்பட்டுகுதிரையைவிட்டுஅத

ன்பிறகேயவர்தம்பியாகியஅர்ச்சனைக்கூட்டியனுப்பிவைப்பாரப்பெ
 ராழுதந்தக்குதிரையும்பூமிபிரதக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டுதிக்குவிஜய
 ஞ்செய்துவருகையில்குத்துக்கல்லாப்க்கிடக்கிறஉன்பேரில் விழுந்து
 உராய்ந்துக்கொண்டிகல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிச்சொள்ளும் அதுசேதி
 யைஅர்ச்சனராசன்கேள்விப்பட்டுவந்துஉண்ணப்பிடித்துக்கொண்டு
 அந்தக்குதிரையையிழுப்பான்அப்போதுகுதிரையும்கூடையாகின்
 றதுநீயும்சாபவிமோசனமாகி என்னிடத்திற்குவந்து சேருவாயென்
 றுஉத்தூலகனென்னும்பிராமணன் சொல்லியனுப்ப இவனும்வந்து
 குத்துக்கல்லாய்விழுந்துகிடக்கிறார்களேடீமஹோஅர்ச்சனமகாராசனே
 ஐகலாலந்தக்கல்லோடுகல்லாய்நீங்கள்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையும்
 ஒட்டிகொண்டதுநீஇந்தக்ஷணமே அந்தக்குத்துக்கல்லினிடத்திற்குப்
 போய்அந்தக்கல்லைஒருகையினால்பிடித்துக்கொண்டு குதிரையைஒரு
 கையினால்பிடித்திழுத்தால்அந்தக்குதிரையுமேமுந்திருக்கும்அவளுக்
 கும்சாபவிமோசனமாகுமென்றுசௌபரிமஹாரிஷியானவர்சொல்ல
 அதுகேட்டுஅர்ச்சனனும்சந்தோஷ சித்தனாய் எழுந்திருந்துஅந்தம
 ஹாரிஷிக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டன் சமர்ப்பித்துஅவரிடத்திலனுமதி
 பெற்றுக்கொண்டு விஸ்வகேதுமுதலான அந்தநால்வர்களுடனுமந்த
 வனத்தைவிட்டு வெளியேவந்துகுதிரையினிடத்திற்குப்போய் அந்த
 க்குத்துக்கல்லை ஒருகையினால்பிடித்துக்கொண்டு மற்றஒருகையினால்
 ந்தக்குதிரையைப்பிடித்திழுக்க அதனாலந்தக்குதிரையும் வெளியேவ
 ந்து சரீரத்தைநிமிர்த்துஅனுமானித்தது அந்தக்குத்துக்கல்லான ச
 ண்டிகையும்கூடப்போல ஸ்திரீரூபந்தரித்துவந்து அர்ச்சனராசனிட
 த்தில்செலவுவாங்கிக்கொண்டு உத்தூலகனிடத்திற்குப்போய்சேர்ந்தா
 ன் பிற்பாடுஅர்ச்சனமகாராசனுக்குதிரையைவிட்டு சகலசேனாசமுத்
 திரங்களோடு நடக்கும்போதுஅந்தக்குதிரையானது சண்பகாபுரமெ
 மன்கிறபட்டணத்திற்குமுன்றுயோசனை தூரத்தில்தடந்ததுஅப்போ
 துஅந்தச்சண்பகாபுரத்தை யாருகின்ற அம்சத்துவ மகாராஜானு
 டையவேவுகாரர்கள்பார்த்தந்தக் குதிரையினுடைய சேதியெல்லாந்
 தெரிந்துஓடிவந்துஅந்தஅம்சத்துவமகாராஜாவுக்குத்தெண்டனிட்டி
 ஐயாராசேந்திராஅஸ்திராபுரத்தையாருகின்றதர்மரசாராவானவரஸ்வ
 மேதயாகஞ்செய்யும்படிபிரயத்தினப்பட்டு குதிரையைவிட்டாராமந்
 தக்குதிரையும்அர்ச்சனராஜனும்இன்னுஞ்சிலசேனைகளும் நம்முடை
 யபட்டணத்திற்கு முன்றுயோசனை சமீபத்தில் வருகின்றதென்று
 சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேட்டுஅம்சத்துவமகாராஜனுஞ்சந்தோ
 ஷிப்பட்டு மந்திரிகளை யழைத்து ஓய்மந்திரிமார்களே நாம் தர்ம
 ராசாவனவர் விட்டகுதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு அதன் பிறகே
 வருகிற அர்ச்சனராசனையும் எதிர்த்துப் போராடி நன்றாய்ப்பூசை
 பண்ணிஞ்ஞமேயானால் அந்த அர்ச்சனனையும் குதிரையையுங் காப்
 பாற்றிக்கொள்கிறநிமித்தம் கிருஷ்ணமூர்த்திவருவார் அவரைப்பிடி
 த்துக்கொள்ளலாம் இது நன்றாயிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதற்கு

அவர்களும் ஆலோசித்து அப்படிசெய்யலாமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு அந்த அம்சத்துவமாகாரசனு மங்கிருந்திற சேனைக லைப்பார்த்து ஒய்ராசாக்களே மந்திரிகளே நீங்களெல்லாரும் என்னு டையவார்த்தையைக்கேளுங்கள் அஃதென்னவென்றால் நம்முடைய பட்டணத்திலுண்டானசகலசெனங்களும் வில்லைப்பிடித்தவர் ஆயு தத்தைப்பிடித்தவர்கள் எவர்களோ அவர்க ளெல்லாரும் அவ்வவர்கள் சேனைகளுடனேரணக்களத்திற்குயுத்தசன் னுத்தர்களாய் ஆயுத்தப்ப ட்டிவந்துசேராவேண்டும் அப்படிவந்துசேராமல்என்னுடைய ஆக்கி னையைத்தள்ளிநடந்தார்கள்ளாகில் அவர்எவ்வகைப்பட்டவர்களா யிருந் தாலும் அவர்களைக்கொண்டுபோ யுருக்குப்புறம்பாகக் காயிந்துகொ ண்டிருக்கிற எண்ணைக்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடுகிறதென்றுதிட்ட ன்செய்துசங்கிலி கீதர்களென்கிறபிராமணர் களையழைப்பித்துஅவர் களிடத்தில்தம்முடையமுத்திரை மோதிரத்தையுங்கொடுத்தனுப்பி னார்அவர்களும்நந்தப்பிரகாரம் எண்ணைக்கொப்பரிகை யண்டையிற் போயிருந்தார்கள் அப்படிக்கட்டளையிட்ட அம்சத் துவமாகாராஜன் எப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவென்றால்.

—

அம்சத்துவசமகாராஜன்யுத்தம்.

அஸ்திரஸஸ்திரவித்தைகளில் மகாவல்லமையுடைத்தானவன் சத் தியசந்தனன் ஸ்ரீமந்நாராயணருடையதிவ்வியநாமத்தைக்கனவிலும றவாதவன்சகலசிவர்களிடத்திலும் பூததயவுள்ளவன் அகண்டிதவீரப ராக்கிமதுரந்தரன் அஷ்டலட்சாபிவிவாச போசபோக்கியங்களுமுடையவன் தர்ப நீதியில் யமதர்மராஜாவுக்குச் சமானமானவன் இப்படிப் பட்ட குணதீசயங்களை யுடையவனாகிய அந்த அம்சத்துவமாகாராஜன வன்முன்சொன்னபடியே திட்டஞ்செய்து பட்டணமுழுதுட்பறை யறைவித்துயுத்தசன் னுத்தச் சூய்நவரத்தினமயமானதேரின்பேரிலே நி மந்திரிபிரதானிகளுடனேபுறப்பட்டுபட்டணத்திற்கு வெளியேவ ந்து தண்டிவிட்டிறங்கினான், அந்தராசாவினுடைய பிள்ளைகள்நால்வ ரில் மூன்றுபேர்மாத் திரம்ரதமேறிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சேனைக ளுடனே புறப்பட்டுநடந்தார்கள் பின்னும் ரதக்காரர்யானைக்காரர்கு திரைக்காரர் காலார்களாகிய நால்வகைச்சேனைகளில் ஒருவராகிலும்ப ட்டணத்தில்தில்லாமல் எல்லாரும்ரணக்களத்திற்குநடந்தார்கள் அப் போது அந்தராசாவினுடைய குமாரனான சதர்மனென்கிறவன் அவ னுடைய பிதாவிலும்மகாசத்தியசந்தனன் தர்மமாகியபாசத்திற்கட்டு ப்பட்டவன்வெதவொழுங்கைக்கடவாதவன் விஷ்ணுவினுடைய திருவ டிக்கமலங்களில் அத்தியந்தபிரீதி விசுவாசமுடையவனிப்படிப்பட்டச த்ருணசம்பன்னனான அந்தராஜகுமாரன் தன்னுடையபிதாவின் கட் டளைப்படி ரணக்களத்திற்குப்போக யெண்டுமென்று ஆயுத்தப்ப

ட்டி யுத்தசன்னுத்தனய்ரதமேறிக்கொண்டுபுறப்பட்டு தன்பெண்சா
 தியாகிய பிரபாவதிக்குச் சொல்லிவிட்டு அவளிடத்திற்செலவுவாங்கிக்
 கொண்டு போகலாமென்று நினைத்து அவளாண்மனைக்குப்போயவளை
 ப்பார்த்து அடிபெண்ணைபாக்கியவதிதர்மராசாவானவர் அஸ்வமேத
 யாகஞ்செய்கிறதற்குப்பிரயத்தனப்பட்டுக்குதிரையைவிட்டு அந்தகு
 திரையின்பிறகே அர்ச்சுனராசனையுங்கூட்டியனுப்பியிருக்கிறார் ஆகை
 யினாலந்த அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டதன்பின்னேவருகிற அர்ச்
 சுனனுடனே போராடவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டு என்பிதாவான
 வர்வாய்ப்புறையாகவில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைப்பிடித்தவர்கள்
 முதலாபட்டணத்திலுள்ளசகல ஜெனங்களும்புத்தசன்னுத்தராய்
 அவ்வவர்கள்சேனைகளோடும்வந்துரணக்களத்திற்சேர வேண்டியது
 அப்படிவந்து சேராதவர்கள் எவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களை
 எண்ணெய்க்கொப்பரிசையிற் தள்ளிவிடுகிறதென்று கட்டளையிட்டு
 ப்போனார் ஆதலால்அவருடையகட்டளைபக்கடவாமல் தானும்போ
 கவேண்டும் எனக்குச்செலவுகொடுத்தனுபென்றுகேட்க அதுகேட்
 டந்தபிரபாவதியும் தன்புருஷனைக் கண்டமாத்நிரத்தில் காமவிகாரமி
 ஞ்சினவளாய் அதிகவடுபைகூகொண்டு இதற்கெப்படியென்று எழு
 ந்திருந்து தன்புருஷனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஓய்பிராணநாயகாநீ
 ர் என்னவார்த்தைசொன்னீர் பிதாவினுடைய ஆக்கினைப்படி ரணக்க
 ளத்திற்குப் போகிறேனென்றுசொல்லுகிறீர்என்னுடனே கூடியனு
 பவித்து என்னபெகையைத் தீர்க்கவேண்டும் மன்மதனுடையபா
 ணுக்கினியிருந்து என்னைத்தக்கின்றது அதைஎன்றாற்சகித்து முடி
 யவில்லை ஏனென்றால் இன்றையதினம் அடிபாரும் ருதுஸநானம்ப
 ண்ணியிருக்கிறேன் ஆதலால் இப்பொழுது என்னைக்கூடியனு பவித்
 துச்சந்தோஷப்படுத்திமென்று இரக்கமாகச்சொன்னாள் அதுகேட்
 டி அந்தராசகுமாரனும் தன்பெண்சாதியைப்பார்த்து ஓய்பிராணநா
 யகி நீகொண்டிருக்கிறஎண்ணமானதுஇகபரசவுக்கிய மில்லாமற்போ
 கத்தக்கதாக யிருக்கின்றது எத்தனைமுடப்புத்தியுடையவர்களாயிரு
 ந்தாலும்பகற்காலத்தில்துக்கேளிசெய்வார்களோஅப்படிசெய்தால் நா
 கவாதனைவருமல்லவோ இதுவல்லாமலும் உன்சருத்தின்படியே இன்
 றையதினம் உன்னிடத்திலிருந்துவிட்டால் என்பிதாவினுடைய ஆக்
 கினைத்தப்பாது ஆதலால் நீநினைத்தகாரியம் இன்னம் ஒருவேளையில்
 ஆகட்டுமென்றுசொல்ல அதற்கு அவளும்சம்மதப்படாமல்புருஷனை
 ப்பார்த்து ஓய்நாயகாநீர் என்விருப்பத்தின்படி பகற்பொழுதிற்செ
 ய்யாவிட்டாலும்இன்னஞ்சற்றேநரத்தில் பொழுதுபோகின்றதுராத்
 திரிக்கிருந்து என்னுடனேகூடிச் சகலசவுக்கியங்களையு மனுபவித்து
 விடிந்தபின்புபுத்தகளத்திற்குச் சுகமாய்ப் போகலாமென்றுமறுத்து
 ச்சொன்னாள் அதுகேட்டு சுதர்ம்மனும் சம்மதப்படாமல் அவளைப்
 பார்த்து ஓய்சவுந்தரவதிநீசொன்னபடியேராத்நிரிக்குக் கேளிலிவாச
 மாயிருந்து அனுபவித்து உன்னுடைய விரகநாபத்தைத்தீர்த்தேனா

கில் விடிந்தபின்பு எனக்கு அரசன் ஆக்கினைப்படிக்கு எண்ணெய் கொ
ப்பரிசையில் விழவேண்டி ஒருமே யதர்கென்னசெய்யலா மென்று
கோடிக அதுகேட்டபிரபாவதியும் ஒ பிராணநாயகா நீரிப்பொழுது
சொல்வார்த்தை உண்மையேயாம் நான் இன்றைக்குத்தான் ருதுஸநா
தம்பண்ணி பரிசுத்தமாயிருக்கிறேன் இன்றையத்தினம்தீர் என்னுட
னேகூடாமற்போனால் உமக்கும்புருஷத்தியாதோஷமும்பயமவா தனை
புழுண்டாகுமே ஆகையினால் உமக்கு எதுவுத்தமா யிருக்கின்றதோ
அந்தப்படி செய்யுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு சுதர்மனுமற்சபகத்
தைவிரும்பினால் கற்பத்துச்சும்வருமென்றறிந்தவனா யிருந்தும்பெ
ண்சாதிசொன்னவார்த்தையுமெய்தானென்று ஆலோசனைசெய்து இ
ன்றையதினமரசன் ஆக்கினையைக்கடந்து நடந்தால் நானையதினம் எ
ண்ணெய்க்கொப்பரியில் தள்ளுவார்கள் அங்கனந்தள்ளினவுடனே
இந்தச்சரீரத்தைவிட்டு தேவசரீரம்பெற்றுக்கொண்டு சகலசம்பிரம
த்துடன்சுவர்க்கத்திற்குப் போய் இருந்து இந்திரபாகத்தை யாகிலு
மனுபவிக்கலாம் அரசனாக்கினை கடவாமல் பெண்சாதியினுடையசொ
ல்லைக்கடந்து நடப்போமானால் புருஷத்தியாதோஷமும் நரகவாத
னையு முண்டாகுமாதலால் அரசனுடைய ஆக்கினையைத்தள்ளி பெ
ண்சாதியின் விருப்பத்தின்படி செய்கிறதே உத்தமமென்றுநினை
த்து அப்படியே அன்றுராத் திரியிருந்து அந்தப் பிரபாவதியுட
னேகூடி சரசசல்லாப விநோத லீலைகளையனுபவித்து அவள்மன
தைச் சந்தோஷம் பண்ணுவித்து மறுநாள் விடியக்காலையிலெழுந்
து ஸ்நானம்பண்ணி சபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு ஓமசாந்திசெ
ய்து சூரியபகவானுக்கு அர்ப்பியங்கொடுத்தபிராமணர்க ளுக்குத்தா
னங்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைக்கைக்கொண்டியுத்த
சன்னுத்தனாய்ரதாருடனாய்ப்புறப்பட்டு ரணக்களத்தை நோக்கிவரு
கையிலதற்குமுன்னமே அம்சத்துவமகாராஜினுவன் தன்னுடைய
சேனைகளெல்லாம்வந்துசேர்ந்தபிறகு எண்ணிக்கைபார்க்கும்போது
தன்பிள்ளைகள் நால்வரில் மூன்றுபேர்மாத்திரம்வந்திருந்தார்களதுவு
மல்லாமல் எழுபதுபேர்சேனாதிபதிகளும் ஒவ்வொரு சேனாதிபதிக்கு
எழுபத்தோராயிரம் தேர்களும் எழுபத்தோராயிரம் யானைகளும்ல
ட்சங்குதிகைகளும் லட்சங்காலாள்களும் எழுபதுசேனா நாயகருமாக
எண்ணிக்கை பார்த்துக்கொண்டு தன்னுடைய குமாரனாகிய சுதர்மன்
னைக்கிறவனைக்காணாமல்சிறந்தாக்கிரந்தனாய் மந்திரிகளைப்பார்த்து ஒ
ய்மந்திரிகளே கேட்டமோஎன்னுடைய ஆக்கினைப்படிக்குநம்புடைய
யபட்டணத்திது ண்டானஜனங்களும் என்குமாரர்களில் மூன்றுபே
ர்வந்திருக்கிறார்கள் இன்னம்என்குமாரனாகிய சுதர்மன் மாத்திரம்வர
வில்லைபார்த்தீர்களோ நம்முடையதகப்பன் நம்மை என்னசெய்ய
ப்போகிறானென்று நினைத்து அந்தச்சுதர்மன் அசட்டையாயிருந்
துவிட்டதுபோல் தோன்றுகின்றது அப்படியிருந்தால் நம்முடைய
ஆக்கினைப்படிப்போகுமோ பூலோகத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்றஅரசு

சர்களுக்கு உறவினொன்றும் சிநேகொன்றும் பிள்ளைகளொன்றும் பட்சபாதமுண்டா அப்படிக்கிருக்க அந்தப்பயித்தியக்காரனானசுதர்ம்மன் பேய்வேலை பண்ணிக்கொண்டான் ஆதலால் நீங்கள் இந்தக்ஷணமே என்குமாரனான சுதர்ம்மனைப் பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய்சங்கலிகீதர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்து எண்ணெய்க் கொப்பரிகையில்தள்ளிவிட்டுவாருங்களென்று சொல்லியனுப்பினார்.

அது கேட்டு அந்தமந்திரிகளும் அப்படியே நல்லதென்று போம்பொழுது அவர்களுக்கு எதிராகத் தேரோதிக் கொண்டு வகுற ராஜகுமாரனைப்பார்த்து விசாரப்பட்டு ஓய்ராஜநந்தனா நீர் உமதுபிதாவினுடைய ஆக்கினியைக்கடந்து நடக்கலாமாதே நிறையதினம் நீ ஏன்வரவில்லை நேற்றையதினஞ்செய்யலாகா சத்தியந்தவராதவராய் விஷ்ணுபக்தியுடையவராய் புண்ணியபுருஷராய் விளங்கப்பட்ட நீர் இப்பப்பட்டபேய்வேலை செய்துவிட்டீர் ஆதலால் உம்முடைய பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராஜனாவர் எங்களை யனுப்பி உம்மைக் கட்டிக்கொண்டு போய் எண்ணெய்க் கொப்பரிகையிற்றள்ளி விடும்படிகட்டளையிட்டார் அதற்கெப்படியென்று விசாரப்படுகிற மந்திரிகளைப்பார்த்து சுதர்மனாவன் தேரைவிட்டிழிந்து ஓய்புண்ணியவான்களாகிய மந்திரிமார்களே கேளுங்கள் நீங்கள் என்னைக்கொண்டு போய் எண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தள்ளுகிறதார்கு முன்பின்யோசனை பண்ண வேண்டாம் இந்தச்சரீரமோ நிலையாமையென்னும் பெயரையுடையது இதுபிதாவினுடைய ஆதீனமாயிருக்கப்பட்டது ஆகையினால் இந்தச்சரீரத்தை அவர் என்னசெய்யவேண்டுமென்றாலும் செய்துக்கொள்ளலாம் இதுவல்லாமல் பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்குச்சரியாய்விளங்கப்பட்ட என்பிதாவினுடைய ஆக்கினைதப்புமோ அதுதப்பாது என்னுடையசரீரம் விருதாவில்போகாமல்பிதாவுக்குப்பிரீதியாய்ப்போகிறது எனக்குமெத்தசந்தோஷம் அல்லாமலும் இந்தச்சரீரம் எத்தனைநாளைக்கிருந்தாலும் சுதந்தரமில்லாமல் இரவலாகயிருக்கின்றபடியினால் நீங்கள் என்னைக்கட்டிக்கொண்டு போய் அந்தச்சங்கலிகீதர்கள் வசத்திலே ஒப்பிவித்து எண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடச் செய்யுங்கோளென்று மகாதயிரியத்துடன் சொல்ல அதுகேட்டு அந்தமந்திரிமார்களும் விசாரப்பட்டுப் பகவத்சங்கல்பத்தினால் இப்படிசம்பவித்ததென்று அணிந்து குதிரைக்கயிற்றினால் சுதர்ம்மனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்புறம்பாகக்காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க் கொப்பரிகையண்டைக்குப்போய் அவ்விடத்தில் யுமகிங்கிலியர்கள் போலபார்க்கப்பயங்கரமாய் குரூரமாயிருக்கப்பட்டசங்கலிகீதர்களென்கிற பிராமணர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்து ஓய்சங்கலிகீதர்களே இவன் இராஜனாக்கினையைத்தள்ளி நடந்தபடியினால் இவனை என்னைக் கொப்பரிகையில் தள்ளும்படி அம்சத்துவமகாராஜனாவர் கட்டளையிட்டார் ஆதலால் நீங்கள் இவனைப்பிடித்துத் தள்ளிவிடுங்கோளென்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அதுகேட்டு அந்தச்சங்கிலிகீதர்களுக்கென்ற இரண்டுபிராமணர்களு
ம் மனஸ்தாபப்பட்டு சுதர்ம்மணப் பார்த்து ஓய் ராஜகுமாரகாதீர் என்ன
காரணத்தினால் அரசனாக்கினைபக்கடந்து நடந்தீர் ஸதிரீ சையோகம் ப
ண்ணவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தால் அதற்குக்காலமில்லையோ நம்
முடைய தகப்பனார்தானே நம்மையென்னசெய்யப் போகிறா என்று எ
ளிதாக நினைத்திருந்தீரோ இப்படி நினைத்திருக்கலாமோ அது என்னவென்
றால் ராஜாவி னுடையகிநேகமும் நாகப்பாம்பினுடைய விஷமும் துர்ச்
சன சாவகாசமும் பகையாளிகளுடைய விருந்தும் சந்தனருடைய துவே
ஷமும் ஒருவேளை போலிருக்கமாட்டாது ஆதலால்தேவரீர் சகலநியாய
ங்களுந் தெரிந்திருந்தும் இப்படி செய்துக்கொண்டால் நாங்களுென்ன
செய்யப்போகிறோம் உபசாரவார்த்தைதமாத்திரம் சொன்னோமே யல்லா
மல்லம்மை எண்ணிக்கொப்பரிகையில் தள்ளாமலிருக்கக் கூடுமோ அ
ப்படி நாங்கள் தள்ளாமலிருப்போமானால் உன்பிதாவானவர் எங்களைத் தள்
ளுவிப்பார் ஆகையால் நாங்கள் அரசனாக்கின்கடந்து நடக்க மாட்டோம்
இதற்க்கெப்படியென்றுகேட்க அதற்கு சுதர்ம்மனும் ஆலோசனைசெய்து
சங்கிலிகீதர்களைப்பார்த்து ஓய் ஐயமாரோ நீங்கள் மிகவும் புண்ணியவான்க
ள் அது எப்படியென்றால் எவர்களாலும் ஒரு குற்றஞ்செய்தால் அவர்க
ளுடைய குற்றத்தைப்பரிகரித்து புண்ணியலோகங் கொடுக்கப் பட்டவர்
கள் ஆதலால் நீங்களிப்போது ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யாமல் என்னை எ
ண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளி நான்செய்த பாவத்தைப் போக்கிவி
த்து என்னைபரிசுத்தமாகச் செய்யுங்கோளென்று வேண்டிக் கொண்டான்
அதர்ச்சு அந்தச்சங்கிலிகீதர்கள் மனம்வராமல் ஆலஸபமா யிருந்தார்கள்
அதுகண்டு அந்தச்சுதர்மனும் நானே குதிக்கிறெனென்று துணிந்து அரை
யில்தரித்திருக்கிறவஸ்திரத்தைத் தன்றாக வலித்துக்கட்டிக்கொண்டு சர்வசீ
வதயாபரமார்த்திபாகிய (ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே) மனதினிடமாகத் தியான
ஞ்செய்து ஹரீ ஹரீகிருஷ்ண, தேவகீநந்தன, கோவிந்தா அச்சுதா, ப
ரந்தாமா, கோபிகாரமண, விருஷிகேசா, கேசவா, ஸ்ரீமந்தாராயண, அடி
யேனைரட்சித்து என்னுடைய அஞ்ஞானத்தைநிவர்த்தித்து தேவரீருடை
ய உபயபாதாரவிந்தங்களைத் தந்து ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று தோத்திரம்
பண்ணிக்கொண்டு அந்தக்கொப்பரிகையை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்துகிழக்குமுகமாகநின்று உயரஎழும்பி அக்கினிச் சுவாலையாய் எரி
ந்துகொண்டிருக்கிற அந்தஎண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தோட்பென்
றுகுதித்தான் அந்தச்சமயத்தில் தேவேந்திராதி தேவர்கள் ஆகாசமார்க்
கத்தில் வந்துநின்று சுதர்ம்மனுடைய பக்திக்கு மெச்சிக் கொண்டாடினா
ர்கள் அந்தச்சுதர்மனும் எண்ணெயில் விழுந்து வாடாமல் வதங்காமல்
எவ்வளவும் தாபமில்லாமல் மகாசீதளமாய் ஒரு விசாலமான தடாகத்தில்
விகசித்திருக்கின்ற செந்தாமரைப் புஷ்பம்போலவும் திருப்பார்கடலிலு
தயமான சந்திரனைப்போலவும் பிரகாசித்து அந்த எண்ணெய்க்கொப்பரி
கையில் ஆனந்தத்துடனே நீந்துவிளையாடிக்கொண்டிருந்தான்.

அதுகண்டு அந்தச்சங்கிலிகீதர்களிருவரும் ஆச்சரியப்பட்டு இதேது புதுமையாயிருக்கின்றது இதுவரையிலிந்த எண்ணெயில் எவர்கள் விழுந்தாலும் அவர்கள் நீராய்ப்போவார்கள் அப்படியிருக்க இது ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்றது அல்லது இந்த எண்ணெய் நன்றாய்க் காயவில்லையோ அதையுந்தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசித்து ஒரு தேங்காயைக்கொண்டு வந்து அந்த எண்ணெயிற் போட்டார்கள் அந்தத் தேங்காயானது விழுந்து உள்ளே போய்ப் படலென்று வெடித்து திக்கென் தெரித்து ஆகாசத்திலெழும்பிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அந்தச்சங்கிலிகீதர்களிருவரும் சந்தோஷித்தராய் சுதர்மனைப்பார்த்து இவன் அரிபக்தியுள்ளவன் பெரியோர்கள் சேவைபுள்ளவன்பிதாவினுடைய சொல்லைக்கடவாதவனாதலாலிவன் இப்படி சுகமாயிருக்கிறான் மேலும் பூலோகத்தில் சத்திய சந்தனர்களாயிருக்கப்பட்ட நல்லோர்களுக்கு எந்தகாலத்திலுங்கேடுவருகிறதில்லைபென்று வேதஞ்சொல்லுகிற படியினால் இந்தராச குமாரன் அகிலாண்டகோடி பீரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய பரிபூரண கடாக்ஷத்தினால் இப்படி நிர்ப்பயமாய் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான் அதுவுமல்லாமல் நம்முடையகையினால் இவனைப்பிடித்துத் தள்ளவில்லையே அதுசேதியை அம்சத்துவ மகாராஜன் கேள்விப்பட்டால் நீங்களேன் பிடித்துத்தள்ளவில்லையென்று நம்மிருவரையும் இந்த எண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தள்ளுவிப்பார் ஆகையால்நாம் அதற்கு முன்னுதாகவே விழுந்து அந்ததோஷத்தைப் பரிகரித்துக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பாதாசவிந்தங்களிற் சேருகிறதே நிச்சயமென்று சொல்லி சங்கிலிகீதர்களென்கிற இரண்டு பிராமணரும் அந்த எண்ணெய்க் கொப்பரிகையை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு ஜோலென்று எழுப்பிக்குதித்தார்கள் அங்கனங்குதித்த அவர்களும் ஒருவேதனையு மில்லாமல் தண்ணீரில்நீந்துகிறதுபோல விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுகண்டு ஆகாசவாணியும் மெச்சிக்கொண்டாடினால் தேவேந்திரன்முதலான தேவர்களும் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று அந்தமூவர்பேரிலும் வருஷீத்தார்கள் தேவதுந்துமியும் திம் திம்மென்று முழங்கியது தும்புருநாரதர்கள் வீணையமீட்டினார்கள் கந்தர்வர்கள் பாடினார்கள் யக்ஷஸத்ரீகன்கூத்தாடினார்கள் இப்படிச்சகலவைபவத்துடன் அந்தமூன்றுபேரும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதை மந்திரிகள் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஓடி வந்து இந்த அதிசயமெல்லாம் அம்சத்துவமகாராசனிடத்திற் சொன்னார்கள் அதுகேட்டு அந்தராஜனும் அதிசயப்பட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓய்மந்திரிகளே நீங்கள் போய் அந்தமூன்றுபேரையும் இவிடத்திற்கு அழைத்து வருங்கோளென்று உத்தரவுசெய்தார்-அதுகேட்டு அவர்களும் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையி னிடத்திற்குப்போய் அவர்களைப்பார்த்து உங்கள் ராஜாவானவர் அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டா றென்று சொல்ல அதற்கு அந்த மூன்றுபேரும் நல்லதென்று வெளியேவந்து மங்களஸ்நானம்பண்ணி ஜபதபங்களைமு

டித்துக்கொண்டு திவ்யமாகிய வஸ்திராபரணங்களைத் தரித்துக் கொண்டு ர
தாஸுடர்களாய் சகல சேனைகளும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி சகலசம்பிரம
த்துடன் அம்சத்துவமகாராஜன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்க
ள் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராஜனும் அந்தச்சங்கிலி கீதர்களென்கிற
பிராமணர்களிருவருக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணினார் - அப்போழுது சுதர்
ம்மனும் தேனாவிட்டிழிந்து தன்பிதாவுக்கு மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்து சாஷ்டாங்கதெண்டன்சமர்ப்பித்தான் அதுகண்டு அம்சத்துவம
காராஜனும் தன்குமாரனாகிய சுதர்ம்மனையெடுத்தமார்போ டணைத்து
க்கொண்டு உச்சியையமுகந்து முத்தமிட்டு அப்பாபுத்திரரத்தினமே உன்ன
ல் எனக்குச் சகலபிரதிஷ்டையுங் கீர்த்தியுமுண்டாச்சது - ஆனாலும் நீ நே
ர்றையதினம்வராமற்போனதென்னவென்று கேட்க அதற்கு அந்தச்சுதர்
ம்மனும் ராத்திரி யிருந்துவந்த சங்கதிகளைச் சொல்ல அதுகேட்டு அந்த
ராஜனும் மகிழ்ச்சிகொண்டு அந்தக்ஷணமே கங்காதீர்த்தமுதலான திவ்ய
யதீர்த்தங்களை அழைப்பித்து பீரம்மசொரூபமாகவிளங்கப்பட்ட பிரா
மணர்களால் மந்திரபூர்வகமாய் அந்தச்சுதர்ம்மனுக்கு அபிஷேகம்பண்
ணியவைத்து இந்தச்சஸ்பகாபுரத்திற்கு நீயே அரசனென்று சகலசம்பிரம
த்துடன் மகுடஞ்சூட்டி வைத்தார்.

பிற்பாடு சுதர்ம்மனும் பட்டாபிஷேகராய் சகலவேடிக்கையுடனிருந்
துக்கொண்டு தன்னைவந்து சேவித்துக் கொள்ளுகிற மகுடமண்டலிகரு
க்கெல்லாமாதரணைசொல்லி மகாஉச்சாகத்துடனே சேனாதிபதிகளைப்பா
ர்த்து அர்ச்சனராஜனுடைய அஸ்வமேதக்குதிரை எவ்விடத்தில்வருகின்ற
து அதைப்பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கொள்ளென்று உத்தரவுசெய்து ஆயி
ரம்ரதக்காரர்களை யனுப்ப அவர்களு மப்படியே நல்லதென்று போய் அந்
தக் குதிரையைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் அதுகண்டு சுதர்ம்
மனும் அந்தக் குதிரையைப்பார்த்து இனிமேல் என்கையிலகப்பட்டகுதி
ரையை அந்தஅர்ச்சனன் விடுவித்துக்கொண்டுபோய் தர்ம்மராஜாவினு
டையகையினால் யாகம்பண்ணுவிக்கப்போகிறானே அது அந்தக்ருஷ்ண
பகவானுக்கே பிரசித்தமாகத் தெரியவரும் அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சனனு
க்காகப் பாத்தியப்பட்டு தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரும் ஒரு முகமா
கக்கூடிவந்து குறுக்கேவிழுந்து குதிரையைப் பிடிப்பார்க ளானாலும் அ
வர்களையும் என்னுடைய குரூரபாணங்களினால் கண்டதுண்டம் பண்ணு
கிறேனென்று சொல்லிப்பிடிப்பாடு அந்தக் குதிரையையும் தன்தகப்பனான
அம்சத்துவமகாராசாஸையும் சேனைகளுக்கும்த்தியில் நிறுத்தி தன்னுடை
ய்சேனைகளைபல்லாம் பத்மவிபூசமாக நிறுத்தி தான் முதன்மைபாசயு
த்தசன்னுத்தராய் கனகமயமான ஒருதிவ்யபரதத்திலேறிக்கொண்டு கோ
தண்டத்தைக் கையிலேபிடித்து நின்று மகாஉச்சாகத்துடனே ரணபேரி
கை வெங்கலபேரிகை முதலானதுகளையு முழுக்கு வித்தான் இவிடத்தில்
இப்படி நடந்துகொண்டிருக்க அவிடத்தில் அந்த அஸ்வமேதக் குதிரை
யைக்காத்துக்கொண்டிருக்க நடைந்துவந்த சேகவர்களெல்லாம் அந்தஆ
யிரம் ரதக்காரர்களால் அடிபட்டு நொந்துஒட்டமெடுத்து அர்ச்சனனிட

த்திற்குப்போய் சுவாமி நம்முடைய குதிரையானது அம்சத்துவமகாரா சனிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டதென்று முறையிட்டார்கள்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனும் மகாரோஷித்துவேஷித்துடனே அந்த சேவகர்களைப்பார்த்து ஓய் சேவகர்களே நம்முடைய குதிரையைப்பிடிக்கிறவனும் இருக்கின்றானே அல்லது பயமில்லாமல் எவனாகிலும் ஒருவன்பிடித்துக் கட்டுவானேயாகில் அவனுக்கு யமலோகமே கதியென்பது இந்தப் பூமண்டலத்தில் எவர்களுமறியார்களோ ஆனாலுமாகட்டும் அப்பொழுதே என்னுடையபாணக்கினியினாலெரித்து அந்த அம்சத்துவம ஹராசனுடைய கொர்வத்தைப் பிடிக்கவைக்கிறேனென்று உக்கிராகாரத்துடன் சொல்லி அதன்பின்பு பெரிய காட்டைப்போல விஸ்தீரணமாய் நெருங்கி யிருக்கின்ற சதுரங்கபல சேனைகளுடனும் விஸ்வகேது முதலான துணைகளுடனுப்புறப்பட்டுசிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள் முழங்கவும் எழாவரங்கள் கொர்ச்சிக்கவும் ரதத்தொனிகள் படபடா காரங்கள் செய்யவும் நடக்கிற அதிர்ச்சியினால் பூமியதிர்ந்து பத்தல்பத்தலாய் வெடிக்கவும் அஷ்டசூலபர்வதங்களும் அஷ்டதிக்குகளும் நடுநடுங்கவும் அஷ்டகஜங்களும் வீறிட்டோடவும் சேனைகளுடைய பாததூளியினால் சமுத்திரமுமுதும் சேறாப்போகவும் மகா ஆரவாசத்துடனே அதிவேகமாய் நடந்து சுதர்ம்மனுடைய சேனைகளிருக்குமிடத்திற்குச் சமீபமாகவந்து நின்று அர்ச்சுனராஜனும் தண்டுவிட்டிறங்கி எதிராகயிருக்கின்ற சேனைகளையும் அந்தச்சேனைகளுக்கு மத்தியிலிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவமகாரானையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் முதன்மந்திரியா யிருக்கின்ற சுதர்ம்மனையும் பார்த்து எவ்வளவும் முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் இந்தக்ஷணமே என்னுடையபாணக்கினியால் பஸமீகரப்படுத்தி விடுகிறேனென்று சொல்லி தன்னுடைய சேனைகளையும் பத்மவியூகமாகநிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தைப் முன்னேநிறுத்தி தன்லகயினிடமாகப்பிடித்திராநின்ற அக்கினிதேவன்கொடுத்த காண்டபத்தை குணத்தொனிபண்ணி சாரதியைப் பிடிச்சுரித்திரதத்தையும் வேகமாக நடத்தினான் அதுகண்டுபிரத்தியுமன்னுஞ்சுரித்து அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து ஓய் ஐயா அர்ச்சுனா தேவரீர் இந்தக்கொஞ்சஞ்சேனைகளை ஒரு பொருட்டாக நினைத்து யுத்தத்திற்குப் போகவேண்டுமோ இப்படியாகதேவரீர் எதிர்த்துப் போகின்றதை யோசித்துப்பார்க்குமிடத்தில் மின்மினிப்புழுக்கள்பெரிய சூரியபகவான் எதிர்த்துப் போகின்றதுபோலிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறல்ல அதலால்தேவரீருக்குத்தெரியும்படி எங்களுடைய சௌரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் வில்வித்தையையும் என்றைக்குக்காண்டிக்கப்போகிறோம் எங்களுடைய கிர்த்திப்பிரதாபமானது என்றைக்குப் பிரசாசமாகப் போகின்றதுதேவரீர் சுற்றேநீல்லும் என்னுடைய வீரப்பிரதாபத்தைப் பாரும் என்னுடையசஸ்திர அஸ்திரங்களுக்கு இந்தராஜனையும் சேனைகளையும் இரையாக்கிவைக்கிறேனென்று ஆக்ருஷ்மாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் 'வீராதிவீரானவிஸ்வகேதுவம் அந்த அர்ச்சுனராஜனைப்பார்த்து ஓய் ஐயா தேவரீர் இந்தசேனைகளை ஒருபொருளாய்நினைத்து சண்டைக்குப்போக

வேண்டுமோ சின்னமுனைபப் பிடிங்கிப்போடுகிறதற்கு பெரியகோடா
லிகேடவேண்டுமோ ஆகையினால் தேவரீர்போகவேண்டாம்சற்றுநேரம்
நில்லும்நான்போய் அந்தராசனையும்சேனைகளையும் என்னுடையசன்திர
அஸ்திரங்களினால் சின்னாபின்னம் பண்ணுகிறேனென்றுசொல்லி தன்
னுடையரதத்தை அதிவேகமாகத்தூண்டி தன்கையிலிராநின்ற கோத
ண்டத்தில் அதிதீக்ஷணயமான அநேகமாயிரம்பாணங்களைத் தொடுத்து
ப்பிரயோசஞ் செய்தான் அந்தபாணங்களானது இரைச்சலிட்டிக்கொண்
டுவந்து சுதர்ம்மனுடைய சேனைகள்பெரிவிழுந்து தைக்கிறபோது அ
ந்தச்சேனைசளுடையதயிரியங்குளெல்லாம் நிறைந்த தடாகத்திலிருக்கின்
றதாமரைப்புஷ்பங்களின் வாசனைநீங்கினதுபோலப்போய்விட்டது அது
கண்டு விஸ்வகேதுவும் அநேகமாயிரம் பாணங்களை மேன்மேலாகப் பிர
யோசஞ்செய்துசுதர்ம்மனுடைய சேனைகளை பெல்லாம் பின்னிட்டுடாடு
ம்படியாகச் சின்னாபின்னப்படுத்தினான், அதுகண்டு சுதர்ம்மனும் ஓடிப்
போகின்றதன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் நிறுத்தி அந்தவிஸ்வகேது
வுக்கெதிரோ தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டி விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ
ய் ராஜகுமாரகா நீபதறவேண்டாம் அந்த அர்ச்சுனராசன் முன்னுதாகவந்
தால் அவனைநிறுத்திவிட்டு நீமுதன்மையாகவந்து எதிர்த்தாயெநீமகாவி
ரன்தான் உன்னுடையபலத்தை ஒருநிமிஷத்திலறிகிறேன் ஆனாலும் உன்
னுடைய குலங்கோத்திரமறிந்து கொள்ளாமல் உன்னோடு சண்டைபண்
ணக்கூடாது ஆதலால் உன்பெயரென்ன உன்பிதாவின் பெயரென்ன உ
னக்கு ஆசாரியரொவ்வுன் னுடையவம்சமென்ன அதையெனக்குச்சற்றே
தெரியப்படுத்தவேண்டு மென்றுசொல்ல அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவும் சு
தர்ம்மனைப்பார்த்துஓய்ராசநந்தனா என்னுடைய குலங்கோத்திரங்கேட்க
வேண்டுமோ ஆனால்சொல்லுகிறேன்கேளும்.

தான் சகலசிவராசிகளுக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறவராய்ஸ்ரீ
மந்நாராயணமூர்த்திக்கு நேத்திரமாய் திரிமூர்த்திஸ்வரூபமாய் தாமரை
க்குச் சிநேகராய் சகலதேவர்களுக்கும் பிராமணர் களுக்கும் ஆதாரமா
னதெய்வமாய் விளங்கப்பட்ட சூரியபகவானுடைய பேரன்மகாதானவி
னோஜிபாகிய கன்னமகாராஜனுடையகுமாரன் என்பேரோவென்றால் சக
ல வீராதியீரர்களை யெல்லாஞ்செயித்த விஸ்வகேதுவென்று சொல்லு
வார்கள் அதுவுமல்லாமல் பரமாத்ருமனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியே எ
னக்கு ஆசிரியருந்தெய்வமுமாயிருக்கின்றவரீநான் அந்தப்பகவானுடை
யஅனுக்கிரகத்தினாலேயே சகலசத்துருக்களையும் தும்சப்படுத்திஇன்ற
தென்றுசொல்லிப்பின்னையும் அந்தச்சுதர்ம்மனைப்பார்த்து நான் என்னு
டைய வீர்த்தாந்தமெல்லாம் விவரமாகச் சொன்னெல்லவோ உன்னு
டையவீர்த்தாந்தத்தையும்எனக்குத்தெரியும்படி சற்றேசொல்லென்று
கேட்கஅதுகேட்டுச் சுதர்ம்மனும் விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓய்விஸ்வ
கேதுஎன்னுடையகுலமுங்கோத்திரமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும் நா
ன்பரவாசுதேவரானஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அடிமையா யிருக்கப்பட்ட
அம்சத்துவ மகாராஜனுடைய குமாரன் என்பெயர் சுதர்ம்மனென்று

சொல்லுவார்கள் இனிமேல் உன்னுடனே எதிர்த்துநின்ற பொராடுநெத
 த்துளனக்குத்தரும்எதோ பார்ப்போம்வாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
 விஸ்வகேதுவும் தன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாகக் கோடையிடுக
 னுச்சுச்சமானமான குரூரபாணங்களைத் தொடுத்திச் சுதர்ம்மனுடைய
 சேனைகளையெல்லாந் தத்தளிக்கப்பண்ணி அவனுடைய ரதசாரதியையு
 ங்குதினாகளையும்தோகச்செய்து கொடியையும்றுத்து வில்லையுங்கண்டி
 த்து அவனையுஞ்சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து சரீரமுழுதும் ரத்தமய
 மாக்கினான் அதற்கு அந்தச்சுதர்ம்மனும் சற்றநேரம் ஆயாசமாயிருந்து
 உடனேமகாரோபதிப்தனாய் வேறொரு வில்லைபெடுத்து அநேகமாயிர
 ம்பாணங்களைதொடுத்தது விஸ்வகேதுவிற்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தா
 ன் அதனால்விஸ்வகேதுவும் நொந்து ஆக்கிரமநிக்கிரோதனாய் அதிசீக்கி
 ரமாகத்தன்னுடையவில்லிலே அதிகதீக்ஷண்ணியமான கோடானகோ
 டி பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்ம்மனுடைய ரத
 த்தையும் சக்கைச் சக்கையாகப் பிளந்து சாரதியையும் குதினாகளையுங்
 கொன்று அவன்கையிலிராநின்ற வில்லையுங்கண்டித்து அவனுடையமார்
 பையும்பத்தலாகக்கிழித்து ரத்தமடமாக்கினான் அதனால் சுதர்ம்மனும்
 ஆயாசமடைந்து மகாரோஷத்துடனே வேறொருவில்லை பெடுத்துவளை
 த்துக்குணத் தொனிபண்ணி அந்த வில்லினிடமாக சூரியகிரணம்போல
 அதிதீக்ஷண்ணியமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து வி
 ஸ்வகேதுவினுடையசாரதியையும் அதம்பண்ணிகுதினாகளையுங்கண்டித்
 து அவனுடையமார்பிலும் ஐந்துபாணங்கள் தைக்கும்படிசெய்தான் அத
 னால் விஸ்வகேதுவும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் மெத்தவும்ஆயாசப்பட்டுநே
 ரிற்பேரில் தொப்பென்றுவிழுந்து மரணத்திற்குச்சரியானமூர்ச்சைய
 டைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தியுமனனுங் கோபமிருந்து நெற நெற
 வென்று பற்களைக்கடித்துக்கொண்டு மீசை படபடவென்று துடிக்கு
 ம்படி அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி சாரதி
 யையு மெச்சரித்து வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அநேகமாயிரம் அள
 விறந்தபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்ம்மனுடைய
 சேனைகளையெல்லாஞ்சூழ்ந்துகொண்டு தேர்களையெல்லாங் குத்துக்கா
 ல்வேறு சொடுங்கைவெறுகச் சக்கை சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து ஆன
 களையெல்லாம் கால்வேறு - வால்வேறு - மஸ்தகம்வேறு - தும்பிக்கைவே
 று தந்தக்கள் வேறுகவிழும்படிசெய்து குதினாகளையெல்லாங்கண்டது
 ண்டம்பண்ணி காலாட்களையெல்லாம் கால்வேறு கைவேறு தலைவேறு
 மாமிசம்வேறு எலும்புவெறுகக்கண்டித்து எங்கேபார்த்தாலும் பிண
 மலைகளாகக்குவித்து ரத்தவெள்ளம் ஆறாக வழிந் தொடும்படி செய்து
 மகா ஐக்குரோஷத்துடனேசிக்கநாதம்பண்ணினான் அதனால் சுதர்ம்ம
 னுடைய சதுரங்கபல சேனைகளும்நிர்வாகஞ்செய்யமாட்டாமல் இறந்த
 வர்கள்போக மற்றவர்களெல்லாரும்பயங்கொண்டு ஓட்டமெடுக்கத்தொ
 டங்கினார்கள்.

அதுகண்டு சுதர்ம்மனும் மகாரோஷத்துவெஷித்தை யுடையவனாய்

ஒடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைகளைப்பார்த்து நங்களேன் பயந்
தோடுகிறீர்கள் இந்தப் பிரத்தியுமனனுடையசேவகத்தை ஒருநியிஷ்த்தி
லே கண்டிக்கிறேன் நீங்கள் ஒடிப்போகவேண்டாமென்று கையமர்த்தி எ
ல்லாயுநிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தை அதிகவேசமாகத்தூரத்தி அந்தப்
பிரத்தியுமனைப்பார்த்து ஒய்மன்மதா நீஎன்தலைமையாய் விழுஞாய் சந்
நேபொறுத்திரு உன்னுடைய பாணத்தையும் உன்னுடையவில்லையும் உ
ன்னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தையும் நினைத்துப்பார்க்குமிடத்தில் சிரி
ப்புவருகின்றது உன்னுடைய புத்தத்தையும்பெண்டுகளே மெச்சவே
ண்டும் என்முன்னே யெதிர்த்து நிர்வகிக்கமாட்டாய் முன்புபரமசிவனு
டைய நெற்றிக்கண்ணால் எரிந்து சாம்பலானபொழுதே உன்னுடைய க
ர்வமெல்லாம் அடங்கிப்போச்சுதே நீஇன்னமும் வெட்சமில்லாமல் ஆண்
பிள்ளையாகவந்து என்முன்னேஎதிர்த்து நிற்குராயல்லவா ஆனாலுமெ
ன்ன இப்போது ஒருநொடிக்குள்ளே என்னுடைய பாணக்கினியினால் உன்
னைப்பஸமீகாப்படுத்தி விடுகிறேன் உன்னை ஒருபொருளாக எண்ணி நா
ன்சண்டைபண்ணுகிறதில்லை ஏனென்ற லுன்பிதாவாகிய கிருஷ்ணபக
வான்என்பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாரசன் இருதபகமலத்திற்கட்டிவை
த்துக்கொண்டிருக்கிறார் அப்படிக்கொத்த மகானுபாவனுடைய புத்தி
ராகிய என்னுடையசவுரிய பராக்கிரமத்தைக் காண்பிக்கிறேன் நீசற்று
நேரம் நில்லென்றுசொல்லி தன்னுடைய ரதத்தையும் அந்தப்பிரத்தியு
மனனுடைய ரதத்திற்கு நேராகதூண்டினான்.

இப்படியாகச்சொன்ன வசனங்களை யெல்லாம் பிரத்தியுமனன்கே
ட்டு நன்றாயிருக்கின்றதென்றுசிரித்து அந்தச்சுதர்ம்மனைப்பார்த்து ஒய்
சுதர்மா நீயென்னைச் சவுரியமில்லாத வனென்று சொன்னாயல்லவோ நா
ன் இதுவரையில் ஒருகருப்புவில்லினாலும் ஐந்து புஷ்ப பாணங்களினாலு
ம்வண்டுகளையே நாணியாகக்கொண்டு ஈமோழுபதனாலு லோகங்களையுஞ்
செயித்தேன் இப்போதுவயிரமானவில்லும் எழுகுபாணமுமுண்டான
ல் எப்படியாகவேண்டும் அதையுஞ்சற்றுநேரத்தில் நீயே பார்க்கப்போ
கிறாயென்று சொல்லிபிரத்தியுமனனானவன் சாலாக்கினிருத்திரனைப்போ
லெரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய வில்லினிடமாக வச்சிராயுதத்திற்குச் ச
மானமான அநேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்தப்பிரயோகஞ்செய்
து சுதர்ம்மனுடையதேரையும் தம்சப்படுத்தி அவனுடைய தேர்ப்பாக
ளையுங்குதிகளையுங்கொண்டு அவனையும் நோகவெய்தான் அதனால்சுத
ர்ம்மனானவன்மெத்தவும் இளைப்படைந்து மகா றோஷத்து வேஷத்துட
னே மநோதயிரியம்விடாமல் வேறே ஒருதேரி லேறிக்கொண்டு வில்லைக்
குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அநேகமாயிரந் தீக்ஷண்ணி
யமானதில்வியபாணங்களைத்தொடுத்து பிரத்தியுமனன்பேரிற் பிரயோக
ஞ்செய்து அவனைநோகவெய்தான் அதுகண்டு அந்தப்பிரத்தியுமனனும்
பயப்படாமல் நின்றதன்னுடைய வில்லிலே காளகூடவிஷத்துக்குச்சமா
னமான தில்வியபாணங்களைத் தொடுத்து சுதர்ம்மன்பேரில் பிரயோகஞ்
செய்து அவனுடைய ரதசாரதியையுங்கொண்டு குதிகளையுங் கண்டித்

துவில்லைபும் தும்சப்படுத்தி தேனாயுஞ்சர்கைசக்கையாகப்பிளந்து அவ
னையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து சரீரமுழுதும் ரத்தமயமாக்கின
ன் அது உண்டி உதரீம்மனுவன் எவ்வளவும்கயிரியம்விடாமல் ஒருகத்தியி
ம்கேடயமும்எடுத்துக்கொண்டு தேவைவிட்டு பூமியிற்குதித்து வருகையி
ல் பிரத்தியுமனன்கண்டு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அந்தக்கத்தி
பையும் கேடயத்தையும் பொடிப் பொடியாக்கினான் அதற்கும் பின்னி
டாமல்மறுபடியும் ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகையில் அதை
ப்பிரத்தியுமனன்பார்த்துத்தானும் ஒருகதாயுதத்தைஎடுத்துக்கொண்டு
தேவைவிட்டுபூமியிற்குதித்து அந்தசுதரீம்மனுடனே சிங்கம்எதிர்த்தது
போலஎதிர்த்துநின்று இரண்டுஇரவரும் சமமாய்க்கதாயுதத்தினால் பராக்
கிரமத்துடனே போராடினார்கள் அதனால் இரண்டுபேர்களையிலு மிருந்த
கதாயுதங்களும் பொடியாகிவிட்டது அதுகண்டு பிரத்தியுமனனும் சுதரீ
ம்மனும் வேறொருகத்தியும்கேடயமும்எடுத்துக்கொண்டு இரண்டுவிபாக்
கிரமத்தைப்போலஆக்கிரமித்துநின்று ஒருவர்க்கொருவர்கெலிக்கவேண்டு
மென்கிற ஆசையினால் ஒருவனையொருவர்கட்டிப் புரண்டும் வெட்டியு
ம்குத்தியும்தள்ளியும்துட்டியும் இடித்தும்இழுத்தும் இந்தவிதமாகவெ
ருநேரம்போராடி பின்பு ஒருவருடைய கத்திவெட்டு ஒருவர்பேரில்விழு
ந்து அந்தஇரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள்.

அதில் அந்தசுதரீமன்மாத்திரம் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்
தெழுந்து மகா ஆக்குளோஷத்துடனே வேறொருதே ரி லேறிக்கொண்டு
வில்லைக்குணத்தொன்பண்ணி அர்ச்சனராசனுடைய சேனைகள் பேரில்எ
திர்த்தான் அதுகண்டு கிர்தவர்ம்மனும் எதிர்த்துசுதரீம்மனுடனேசற்று
நேரம்போராடி அவனுடைய பாணக்கினிக்கு நிர்வாகம் செய்யமாட்டா
மல்லெனாந்து தேவைவிட்டுக் குதித்துஒடிப்போனான் அதுசுண்டு சுதரீம்ம
னுஞ்சிரித்து தன்னுடைய ரதத்தைச்சக்கிராகாரமாய் சுற்றிக்கொண்டு வ
ந்த அனுசாளுவனுடனே சிலநேரம்போராடி அவனையும் மூர்ச்சிக்கப்
பண்ணுவித்து பின்பு எவ்வாறானாவனுடனே சிலநேரம்போராடி அவ
னோடும்சற்றுநேரம்யுத்தம்பண்ணி அவனையுமூர்ச்சையடைவித்து அப்
புறம்நீலத்துவசமஹாராசனுடனே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவனையும்
மூர்ச்சிக்கப்பண்ணிவித்து அந்தச்சுதரீம்மனுவன் தாமதைத்தடாகத்திற்பு
குந்த ஆணையப்போலஆக்கிரமித்துஎக்கெபார்த்தாலும் சுதரீம்மனாக
ப்பிரகாசித்துநின்று ரதஜதராபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனைகையு
ஞ் சின்னாபின்னமாய்க் கண்டதுண்டப்படுத்தி எந்தயிடத்திலும் பிணம
லையளாக்குவித்துரத்தவெள்ளமானது ஆராய்ப்பெருகியோடும்படிசெய்
துபின்னையும் வில்லைப்பிடித்துவந்துதன்னை எதிர்த்தவர்களையெல்லாம் அ
தம்பண்ணிமருந்துக்காகிலும் ஒருவரையும் விடாமற்படி கொன்றுவிட்
டு எக்கெபார்த்தாலும்யமனுடைய வண்டசகாலையப்போலவும் வேட
னுவன் மாயிச்சக்குப்பையைப் போட்டுவைத்ததுபோலவு மர்ச்சனனு
டையசேனைகளையெல்லாம் மூலைக்குமூலைஒதுக்கி சிங்கநாதம் சங்கநாதம்
அட்டகாச முதலானவைகளைச் செய்துமகாஉச்சாகத்துடனேதன்னுமை

யரதத்தைத் துண்டி அர்ச்சுனராசன் பேரில் எதிர்த்து நின்ற தன்னுடைய
 வில்லினிடமாக அக்கினிசுக்ஷாலைய வீசுகின்ற அநேகமாயிரம் பாண
 ங்களை யெடுத்திதுபத்து இது நூறு - இது ஆயிரம் - இதுபதினாயிரம் - இ
 துலட்சம் இதுபத்துலட்சமென்று கணக்குவழக்கில்லாமற் கொடுத்தபி
 ரயோகஞ்செய்து இது நூறு பாணத்தினால் அர்ச்சுனராசனுடைய மார்
 பைப் பத்தலாய் கிழித்து நூறு பாணத்தினால் அநுமக்கொடியையும்
 அறுத்து நூற்றைம்பது பாணத்தினால் குதிகளையும் ரத்தமயமாக்கி
 நூறு பாணத்தினால் சாரதியையும் நோகப்பண்ணி அர்ச்சுனனுடைய ரத
 தையும் மிஞ்சிவரவொட்டாமல் சிக்குப்படுத்தி கியாவென்று சிங்கநாத
 ம்பண்ணினான் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் மகாகோபதீப்தராய் இரண்
 டிகண்களிலும் குழிக்குழிவென்று நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கவும் பல்
 லுகளை நெற நெறவென்று கடித்துக்கொண்டு மீசைப்பட பட வென்று து
 டிக்கவும் சரீரமுழுதும் வெயர்க்கவும் பிரளயகால ருத்திரனைப்போல நி
 ள்று அட்டகாசம்பண்ணி அந்த சுதர்மனை உறுமிப்பார்த்து தன்கையிற்
 பிடித்திராநின்ற காண்டபமெல்கிற வில்லைவளைத்து குணத்தொனிப
 ண்ணி தனக்கு அஃததிக்குட்பாலகர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அதிதீக்ஷண்
 ணியமான அஸ்திரங்களை அந்த வில்லினிடமாகச் சந்தித்துப் பிரயோக
 ஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரங்களானது கிருஷ்ண சரீரம் போல் இரை
 ச்சலிட்டுப் புகைகொட்டும் எரிகொட்டும் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து
 க்கொண்டிவந்து சுதர்மனுடைய கைவில்லைக் கண்டித்து ரதசாரதியை
 யுங்குதிகளையுங் சின்னாபின்னப்படுத்தி குடையையும் கொடிச்சிலைக
 ளையுந் துண்டித்து அவனுடைய சரீரமெல்லாஞ் சல்லடைக் கண்களாகத்
 துளைத்து அவனையும் பிமிர்சும்படி செய்துவிட்டது அதனால் அந்த
 சுதர்மனாவன் மிகவும் நொந்து மகா ஆயாசப்பட்டு சற்றுநேரம் கொ
 டிஸ்தம்பத்தின்பேரில் மூர்ச்சையாய் விழுந்து திரும்பவும் ஆயாசந்தீர்
 ம்து எழுந்திருந்து உக்கிராகாரராய் வேறே ஒரு ரதத்தி லேறிக்கொண்டு
 திருத்திவென்று எரிகிற அக்கினிக்குச்சமானமாய் தங்கக்கட்டுகொட்டினே
 கடிபிடுக்கின்ற ஒரு வில்லையெடுத்து அந்த வில்லைக் குணத்தொனிபண்
 ணி அந்த வில்லினிடமாக அதிகோரமான பாணங்களைத் தொடுத்திப் பிர
 யோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனை நோகவெய்தான், அதனால் அந்த அர்ச்
 சுனராசன் மெத்தவும் நொந்து தயிரியத்தை விடாமல் காண்டபத்தில்
 ஒரு அக்கினிபாஸ்திரத்தைத் தொடுத்த சுதர்மன்பேரில் பிரயோகஞ்
 செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் ஒரு வருணஸ்திரத்தை எடுத்து அபி
 மந்திரித்து தன்னுடைய வில்லினிடமாகத் தொடுத்து அர்ச்சுனராஜன்
 பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரமானது மின்னிக்கொண்டிவ
 ந்து சப்தமேகங்கொழிந்த கக்கடிவககாலத்தில் வருஷித்தது போல் ஜ
 லந்தை வருஷித்தது அந்த அக்கினிபாஸ்திரத்தினுடைய சுக்ஷாலையெல்லா
 ந்தணித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜன் திரும்பவும் அநேகமா
 யிரம் தவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுக

ன்ருசுதர்ம்மனும் | அந்தபாணங்களில் ஒன்றாகிலும் தன்னுடையதேரினி
 டத்திற்குவரவொட்டாமம் கண்டித்துவிட்டு சண்டப்பிரசண்டனாய்தன்
 னுடையவில்லைவளைத்து அநேக அஸ்திரங்களைச் சந்தித்து தேவர்கள் மு
 தலானவர்களுக்கும் தெரியவொட்டாமல் மணலைவாரி யுரினாத்ததுபோல்
 அர்ச்சுனராஜன் பேரில் பிரயோசஞ்செய்து அர்ச்சுனராஜனைக் காண்டப
 த்தைப் பிடிக்கவொட்டாமலும் அஸ்திரங்களை டெடுக்கவொட்டாமலும்
 கால்கைகள் அசைக்கவொட்டாமலும் செய்தான் அதனால் அர்ச்சுனராஜன்
 மெத்தவுந்தாபமடைந்து சுதர்ம்மனுடைய ஆண்மைக்கு மெச்சிதலையே
 அசைத்து சுதர்ம்மனைப்பார்த்து ஓய்ராசகு மாரகா உன்னை நான் மெச்சி
 னென்பளாபளா உன்பாணத்தினுடைய சுறுக்கே சுறுக்கு நான் பாரதயுத்
 தத்தில்-பிஷ்மாசாரியார்-துளோனாசாரியார்-கன்னன்-சல்லியன் முதலா
 னவிராஜிசீரர்களுடனும் போராடினென் அவர்கள் பிரயோகித்தபாண
 ங்களினுடைய சுறுக்கும் இதற்கிடல்ல அதுவுமல்லாமல் ஒருகாட்டிற் பன்
 நிநிமித்தமாய் பரமேஸ்வரன் வேடனாகவந்து என்னுடனே போராடி அ
 வ் பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களினுடைய சுறுக்கும் இதற்கிடல்ல ஆத
 லால் உன்னையே மெச்சினென் நீகற்றிருக்கிற வில்வித்தையே வில்வித்தை
 உன்னுடைய சவுரியபராக்கிரமம் இந்தபூலோகத்தில் ஒருவருக்காகிலு
 முண்டோவென்று மெச்சிச் சொன்னான் அதுகேட்டு சுதர்ம்மனும் 'அர்ச்
 சுனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனரையேயென்னை மெச்சுகிறவன் இனிமேல்
 உன்னைச் சாக அடிக்கிறபோது உன்னைக் காப்பாற்றுவென் டிமென்று நீ
 ருஷணபகவான் வருவார் அந்தபகவான்ல்லவோ என்னுடைய ஆண்மை
 யைக்கண்டு மெச்சவேண்டும் அப்போதல்லவோ எனக்குச் சந்தோஷமு
 ண்டாகும் ஆகையினால் அந்தபகவானையும் இன்னஞ்சற்றுநேரத்தில் வா
 ப்பண்ணுகிறேன் நீயும் அநேகயுத்தத்தில் கைகண்டிருக்கியல்லவா அந்
 த வில்வித்தையெல்லாம் என்முன்னே காண்பியென்று சொல்லி தன்
 னுடைய வில்லிலே ஒருசுழல்பாணமென்கிற தீவ்விபாஸ்திரத்தை டெடுத்
 துத்தொடுத்துப் பிரயோகம் பண்ணினான் அந்த அஸ்திரமானது நிவ்வு
 நிவ்வுமென்று சுழன்றுக்கொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தின்
 பேரில் விழுந்து அந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதசாரதியும் தலையுடைந்து
 செத்தான் அதுவுமல்லாமல் அந்த அஸ்திர மகிமையினால் அர்ச்சுன
 னுடைய ரதமானது கறகறவென்கிற ஓசையுடனே குலாலனுடைய சக்
 கஞ்சுழல்வதுபோல குதிகாகளோடுஞ் சுழலத்தலைப்பட்டது அந்தச்
 சுழலினால் அர்ச்சுனன் மகாபபங்கரமடைந்து தன்கையிலிராநின்றகான்
 டபத்தைத் தெரின்பேரில் வைத்துவிட்டு கொடிஸதம்பத்தைக்கெட்டி
 யாகக்கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு ரதத்தை நிறுத்துகிறதற்குச் சக்தியில்லா
 மல் பீர்ம்மித்துநின்று தன்னுடைய இஷ்டதெய்வமான ஸ்ரீகருஷ்ணபக
 வானே இருதயகமலத்தில் நினைத்து ஓய்தவாரகாபுரிவாசா புண்ணியபுரு
 ஷா-வசுதேவதனையா-தேவகிநந்தனா-மாதவா-வைகுந்தவாசா-ஜனார்த்த
 னா-அப்பிரமேயா-விருகடிகேசா-கோபிகாரமனா-ருக்மணிமதோகரா-பு
 ருஷோத்தமா-ஹரிஹரீகோவிந்தா-முகுந்தா-கேவலா-ஸ்ரீருஷ்ணா-வா

சுதேவா-வாரும்வாரும்நான் அநாதையாய்சகலசேனைகளையும்பரிகொடு
 த்துவிட்டு தனியே ஒண்டியாய்அகப்பட்டிருக்கின்றேன் என்னுடையச
 ரீரத்தில் பிராணன்நிற்கவில்லை ஓய்கோபாலமூர்த்திநான்தேவரீனாவிட்
 டியந்த அன்றுமுதல்இதுபரியந்தமும் எந்தபிடத்திலும்ஒருவபசயங்க
 ண்டதில்லை தேவரீரில்லாதபிழைப்பும் ஒருபிழைப்போ ஓய்சுவாமிநீர் சி
 க்கிரமாகவந்து என்னைக்காப்பாற்றி ரட்சியும்ரட்சியுமென்று முறையிடு
 கிறபோது சகலபுவனகர்த்தவாகியும் சர்சீவதயாபரஞ்சயும் சர்வாந்தி
 ரியாமியாகியும்சர்வபரிபூரணராகியும் சர்வ வியாபகராகியும்விளங்கப்ப
 ட்ட ஸ்ரீமந்தாராயணமூர்த்தியே பாரதயுத்தநிமித்தம்ஒருவடிவம்போ
 ல்எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவொன்றுபெயர்வைத்துக்கொண்டு அஸ்தி
 னாபுரத்தில் தர்ம்மபுத்திரரொடு பேசிக்கொண்டிருக்கிற அந்த கிருஷ்
 ணபகவானுடைய இவ்வியகரணத்தினிடமாக அர்ச்சனராசனுடைய மு
 றையானதுகேட்டவளவில் அந்தப்பகவானும் திருக்கீட்டெழுந்திருந்துத
 ர்ம்மபுத்திரருக்குந்தெரியவொட்டாமல் அவ்விடத்திலிருக்கின்றதுபோ
 லவே மாயாவினோதமாய்ப்புறப்பட்டிமனோவேகத்திலும்அதிவேகமாக
 நடந்து காதுகளில் அணிந்திருக்கின்றநவரத்தினகுண்டலங்கள் தளதள
 வென்றுநாலுதிக்குகளிலும்பிரகாசிக்கவும் தலைமுடியில் சொருகிக்கொ
 ண்டிருக்கிறமயிற்சீலிகள் அசைந்தாடவும்கழுத்தினிடமாகத் தரித்திருக்
 கின்றமுத்துமாலைகள்நவரத்தினமாலைகள் ஒன்றோடொன்றுசிக்கப்பட
 வும்புஜங்களில்தரித்திருக்கின்றவாகுவலபங்கள் தகத்தகாயமாய்ப்பிரசிக்
 கவும்புஜத்தின்பேரில் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றபீதாம்பரத்தொங்க
 லானதுநழுவிநிலத்தில்விழவும்முகாரவிந்தத்தல்முத்துக்களைப்போல்கு
 றுவேர்பிரகாசிக்கவும் ஆகாயிலும் திருவடிகளிலும் அணிந்திருக்கின்ற
 மணிகள்-தண்டைகள்-சதங்கைகள் கணீல்கணீலென்றுசப்திக்கவும் வரு
 கின்றவேகத்தினால்பூமிகுடுகிடுவென்றுநடுக்கவும்இப்படியனந்தகோலா
 கலமாகவந்துசீர்ந்துசங்கரம்போல்கழலுகின்ற அர்ச்சனராசனுடைய
 ரதத்தின்பேரில்நின்றுகொண்டு அர்ச்சனராசனைப்பார்த்துலய்அர்ச்சனா
 நீபயப்படாதேஇதோநான்வந்திருக்கிறேன் நீதேவர்கள்-ராக்ஷதர்கள்மு
 தலானவர்களுக்கும் பயப்படாத வீராதிவீரஞ்ச்சுதே அப்படிப்பட்ட
 சுத்தவீரஞ்சியநீஇன்றையத்தினம்இந்தசுதர்ம்மஞல்சிக்கப்பட்டு பீரம்
 மித்துநிற்கி ச்ரோயோநல்லதுநீபயப்பட வேண்டாமென்று அபயாஸ்தங்
 கொடுத்ததுஅந்தப்பகவானானவர்அர்ச்சனனுடையரதத்தைசுழலவொட்
 டாமல்மிதித்து பூமியின்பேரில்நிறுத்தி அர்ச்சனராசனிடத்திற்குவந்து
 அவனைமார்போடுதழுவிக்கொண்டு அவனுடையசரீரமுழுதுந் தமதுஇ
 வ்வியாஸதங்களினாற்றுகைத்துலய்அர்ச்சனனுடனக்கு இத்தனைஆபத்து
 வந்துநேரிட்டதோஉன்னுடையசேனைகளெல்லாம் மடிந்துப்போய்வி
 ட்டதோவென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சனராசனும்ஓய்ஐயாகிருஷ்ண தேவரீரிருந்தால்
 எனக்குநருஆபத்துவராதுதேவரீரில்லாமற்போனபடியினால் இப்படிப்
 பட்ட ஆபத்துநேரிட்டதுஇனிமேல் என்னுடைய சவுரியபராக்ரமத்

தைப்பாரும் அந்தசுதர்ம்மனையும் அவன் சேனைகளையும் ஒருநொடிக்கு
ள்ளே கண்டதுண்டம் பண்ணிவிடுகிறெனென்று சொல்லி தன்னுடைய கா
ண்டபதீதகங்கையிலெறித்துக்கொண்டு ரதத்தின்பேரில் உச்சாகத் திட
னென்றிருன் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுந் தேவாவிட்டிழிந்து
குதிரைகளிடத்திற்குவந்து அந்தக் குதிரைகளின்பேரில் தைத்திருக்கின்ற
அஸ்திரங்களை யெல்லாம் பிடுங்கியெறிந்து சரீரமுழுதுந் தடவிக் கொடுத்த
து அதுகளின் ஆயாசத்தைத் தீர்த்து எப்போதும் போக்குதிரைகளை ரதத்
திற்பூட்டி தம்முடைய வலதுகையிற் சவுக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு ரதத்தி
ன்பேரிலேறி சாரத்தியஞ்செய்யும்படி உட்கார்ந்தருளினார் அதுகண்டு ஆ
காசமார்க்கத்திலுந் திற்ப்புத்து முக்கோடி தேவர்களும் அநேகமா
யிரந்தோத்திரஞ்செய்து ஓய்பிராணபுருஷாகபடநாடக சூஸ்த்ராவதாரி
தேவரீர் இந்த அர்ச்சுனன்பேரில் வைத்திருப்ப எங்கள் பேரில் வைக்கலா
காதோ அதுவுமல்லாமல் தேவரீர் ஒருபுத்திரனைப் பெற்று சாம்பவழர்த்தி
க்குச்சாரத்தியஞ்செய்யும்படி அமர்த்திவைத்து இந்த அர்ச்சுனனுக்குச்
சாரதியாய் அமர்ந்தீரோவென்று அநேகவிதமாகக் கொண்டாடிப் பாரிசாத
புஷிபங்களை அந்தபகவானுடைய சிரசின்பேரில் சலசலவென்று வருஷித்
தார்கள் அப்பொழுது அர்ச்சுனனும் தன்னுடைய காண்டபதீதகக் குண
த்தொனிபண்ணித் தேவதத்தமென்கிற சங்கத்தையும் வாயினிடமாக வைத்
து பம்பம்மென்று பூரித்தான் அதிலே அந்தரதத்திற்குச் சாரதியாய் எழுந்த
ருளியிருக்கின்ற கிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய பாஞ்சசன் னிபமென்
னும் சங்கத்தைத் தாமதையெய்தித் தவாயினிடமாக வைத்து அண்டகடா
கங்களும் திருப்படி முழக்கியருளினார் துவசமாகி விளங்குகின்ற அனுமா
ரும் ஆகாவென்று அட்டகாசம்பண்ணினார் ரதத்திற்பூட்டியிருக்கின்ற கு
திரைகளும் அனுமானித்ததுகள் இந்தப்படியாக அர்ச்சுனராசன் மகாசந்
தோஷ உச்சாகத்துடனே சுதர்ம்மன்பேரில் எதிர்த்துநிற்க,

அதுகண்டு சுதர்ம்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அதலையைய
சைத்து ஓய் அர்ச்சுனா நீபதறவேண்டாம் நீமகாவீராதிரன் முப்பத்து
முக்கோடி தேவர்களையும் தேவேந்திரனையுங்கெலித்தவன்காலகேயநிவா
சகவசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ராட்சச வீரர்களையுங்கொன்று செயம்
பெற்றவன் ஸ்ரீசயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடு ம்போராடி அவரைச் செ
யித்து அவரிடத்தில் பாசபதாஸ்திரம்பெற்றவன் பிஷ்மாசாரியார்-து
ரோணாசாரியார்-முதலானவர்களோடு ம்போராடி செயம்பண்ணினவன்
சித்திரசேனென்கிற கந்தர்வனுடனே போராடிக் கெலித்தவன் இப்ப
டி அநேகயுத்தத்தில்கைகண்ட சூரனியல்லவோ அதுவல்லாமல் முன்னிட
த்திலக்கினிதேவன்கொடுத்த அட்சய தூணி ரதமிருக்கின்ற தந்தவலிமை
யினால் என்பேரில் நேகபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதுகளை
ல்லாம் நான்கண்டித்து விட்டேன் ஆனால் ஒருபிரயோசனமுமில்லை இனி
மேல் இத்தனைபாணத்தினால் என்சிரைசக்கண்டிக்குறெனென்று பிரதிக்க
னைபண்ணென்று சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து ஓய்ப்
ண்டரீகாசுந் மாகாணபாவாதேவரீர் இந்த அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயபாய் வ

நீததஸ்வஸ்வன் என்னென்னசெய்யமாட்டுவான் அதுவல்லாமல் தேவரீர்
இந்தஅர்ச்சுனனுடையரதத்தின்பேரிலிருக்கிறீர் என்னுடைய இருதயக
மலத்திலுமிருக்கிறீர் ஆனபடியினால்ஓய்சுவாமி பக்தவச்சலாபரமதயா
ளாநான்இந்த அர்ச்சுனைச்செயிக்கமாட்டுவேனோசொல்லுமையாவெ
ன்றுமமஸகாரம்பண்ணினான் அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும்குதர்மனை
ப்பார்த்து ஓய்சுதர்மமா நீயேசெயிக்கப்போகிறாய் பயப்படவேண்டா
மென்றுமொன்றார் அந்தவார்த்தையை அர்ச்சுனராசன்கேட்டுமெத்தவு
ங்கிலேசப்பட்டு ஐயாகிருஷ்ண தேவரீர் என்னுடையபகஷமாயிருந்து எ
ன்பகையாளியைப்பார்த்துநீயேசெயிக்கப்போகிறாயென்றுஎப்படிச்
சொல்லுகிறீர் அப்போது எனக்கு அபசெயமோ இப்படிப்பட்ட நடக்
கைகளுக்கோ நானும்மையழைப்பித்ததுசொல்லுமையாவென்றுகேட்
கையதற்குகிருஷ்ணபர்வான்கிரித்துஅர்ச்சுனைப்பார்த்துஓய்கிரீடிநான
ப்படிசொன்னென்னென்றுநீ சந்தேகப்பட வேண்டாம்நீயுஞ் செயிக்கப்
போகிறாய் நானிருக்கும்பொழுது உனக்கு ஒருகுறைவுவருமோ கிருஷ்
ணர்ச்சுனர்க ளிருவரும்ஒருதேரின்பேரி லிருந்தால் அவர்களுக்கு முன்
னே எதிர்த்துநின்று எவர்களுநிர்வகிக்கமாட்டாரொன்பது பரீம்மாதிதே
வர்களுக்குநீதேரிபாதோ அதைநீயறிபமாட்டாயோ ஆதலால்உனக்கு அ
பசெயம்வருகிறதில்லையென்றுசொல்ல அந்தவசனங்களை அர்ச்சுனராஜ
ன்கேட்டுமகாசந்தோஷசித்தஸ்யஉச்சாகத் துடனெநின்று அந்தச்சுதர்ம
னைப்பார்த்து அர்ச்சுனன்சொல்லுகிறான்.

ஓய்ராசகுமாரரோ என்னுடையவார்த்தையைக்கேளும்கூட அஃதென்ன
வென்றால், பரீம்மாதிதேவர்கள் உனக்குச்சகாயமாகவந்தபொழுதிலும்
அவர்களை எல்லாம் அதம்பண்ணிஉன்னுடையசிரசையும் மூன்றுபாண
த்திலால் ஒருஷணப்போதில் கண்டித்து விடுகிறேன் அப்படிசெய்யா
விட்டால்நான் இதுவரையில் செய்த புண்ணியங்களனைத்தும் அசுராதிக
ளுடையபங்காகிஎன்னுடையகீர்த்திகளெல்லாம்பூயியின்பங்காகிநானும்
என்சந்ததியிலுள்ளவர்களும் சங்காதீர்த்தத்தில் காராம்பசுவைக்கொன்ற
வர்கள் போகிறகதியிலும்போகக்கடவோமென்று மகத்தாகியசபதம்ப
ண்ணினானதுகேட்டுசுதர்மமனுஞ்சிரித்துஅர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓய்அ
ர்ச்சுனநீபிரயோகஞ்செய்கிறமூன்றுபாணத்தைபும்நான் கண்டித்துவிடு
கிறேன் அப்படிக்கண்டிக்காவிட்டால்நான்செய்தபுண்ணியங்களெல்லாம்
அசுராதிகளுடையபங்காகிநானும் என்னுடையசந்ததியிலுண்டான பி
தர்க்களும்சொடிதாடியநரகத்தில்தழக்கடவோமென்று சபதம்பண்ணி
னான் அப்பொழுது ஆகாசமார்க்கத்தில் இயக்கர் கின்னரர் கிம்புருடர்
கருடகாந்தருவர் சித்தவித்திபாதரர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்தர்
கள்முதலானமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும், தேவேந்திரனும் வந்தி
ருந்துஅர்ச்சுனராசன்செய்தபிரதிக்கிணையையும்சுதர்மமன்செய்தபிரதி
க்கிணையையுங்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டுஒருவர்ஒருவரைப்பார்த்து ஓய்தே
வர்களே இந்தஅர்ச்சுனராசனும்சுதர்மமனுஞ்செய்துக்கொண்ட சபத
வார்த்தைகளைக்கேட்டீர்களோ அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சுனனுடையரதத்

திலுங்கிருஷ்ணதேவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார் இந்தச் சதர்ம்மனுடையம
னோரத்திலும் அந்தபகவானே எழுந்தருளியிருக்கின்றார் ஆதலால் இவர்
களிருவரும் பத்தர்ஸளானபடியினால் இவர்களில் எவனாக் செலிப்பாரோ
அது தெரியவில்லை எல்லாஞ் சற்றுநேரத்தில்தெரியவருகிறதென்றுபே
சிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சதர்ம்மனும்சோபதீப்தனும் ஆக்கிரமித்து தன்னுடை
யவிலிவினிடமாகக்காளுகாடவிஷ்த்திர்குச் சமானமான ஆயிரந்திவ்யபா
ணங்களைத்தொடுத்திப்பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தப்பாணங்களானது
அதிதீட்சண்யமாய்ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துகொண்டுவந்து கிருஷ்
ணபகவானுடையஇரண்டிபுசத்திலும்இரண்டுபாணந்தைத்துப்பின்புற
த்தில்துருவிப்போய்விட்டது மற்றபாணங்களெல்லாம் அர்ச்சனராஜனு
டையரதத்தைச்சூழ்ந்துகொண்டு அந்தரதத்தை நனூறுவிரற்கடைப்
பிரமாணத்தில்கொண்டுபோய்விட்டுவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சனராஜ
னும் மகாஆக்ருஷ்த்துடனே கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்
ணமூர்த்திஇப்பொழுது நம்முடையரதத்தைப்பின்னுக்குப்போகவொ
ட்டாமல்முன்னுக்குத்தள்ளிசெவ்வையாக நிறுத்துமென்று சொன்னான்
அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியுமர்ச்சனராசனைப்பார்த்து ஓய்அர்ச்சனா
பிரதிக்கனைப் பண்ணுகிறத்திற்கும் பேச்சுகள் பேசுகிறதற்கும் துரைத்
தனஞ்செய்கிறதற்கும் காரியங்கொண்டுபோகிறத்திற்கும்நீயேயெசமா
னயிருக்கிறாய் நடந்துசாகிறதற்கும் தெப்பல் படுகிறத்திற்கு காரியங்
களைச்செவ்வைப் படுத்துகிறத்திற்கும் என்னையேற்படுத்தியிருக்கிறாய்
பளாபளா இதுநன்றாயிருக்கிறதென்று மனவருத்தங்கொண்டவர்போல
ச்சொல்லியருளினார் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சனராசனும்சிரி
த்துகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்துஐயாங்கள் குவதெய்வமே தேவரீரு
டையதிருமேனியிப்பாணம்பட்டதோ அதனால் தேவரீருடையசரீரம்வ
லிக்கின்றதோ மல்லதாகட்டும் பக்தசனங்களைக்கூழ்த்து இன்னங்கொ
ஞ்சத்தி லிருக்கின்றதோ அல்லாமலுந் தங்களுக்கு எத்தனை ஆபத்துக்
ள்வந்துசம்பவித்தாலும் அதைப்பாராமல்தம்மைநம்பின பேர்களுக்கு
ஒருஆபத்துவரவொட்டாமல் பாதுசாத்து ரட்சித்தருளுவதுபெரியோ
ர்களுடையகடமைபாகுமென்றுமெத்தவும் இரக்கமாகச்சொன்னான்.

அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும்புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சன
னைப்பார்த்து ஓய்அர்ச்சனாநீஇப்பொழுது சற்றுகிலும் யோசித்துப்பா
ராமல் பதட்டமாகப் பிரதிக்கனை செய்துவிட்டாயே அப்படி புடிக்கா
விட்டால் எங்கள்சந்ததியிலுண்டான பிதிர்க்களெல்லாரும் அதோகதியி
ல்விழுவார்களே அதற்குஎன்னசெய்யலாம் அல்லாமலும்அந்நச்சதர்ம்
மனுடையசிரசைமூன்றுபாணத்தினால் கண்டித்துவிடுகிறேனென்றுசப
தம்பண்ணிக்கொண்டாயே அப்படி கண்டிக்கமாட்டுவாயோ அல்லது அ
வனைக்கண்ணெடுத்துப்பார்க்கமாட்டுவாயோ, அவன்மகாவிராதி வீரன்
சத்திபசுந்தனன்- தர்மசொருபன் எகபத்தினி விரதஞ்ச்சுதே-அப்படி
ப்பட்ட மாபுருஷனை நீஎப்படிக்கொல்லமாட்டுவாய் அதுவுமல்லாமல்

கயிலாசபதிபாகிப பரமசிவனுனவர் நம்முடைய பத்தினென்று நினைத்
து உனக்குச் சகாயமாய்ச் சகலத்தகணங்களுடனே எழுந்தருளி வந்தாலும்
அல்லது தேவந்திரஞ் சைவத்தன் னுடையபுத்திரனென்று நினைத்து உ
னக்குச் சகாயமாய்ச் சகலதேவகணங்களுடனே புறப்பட்டு வந்தாலும் அல்
லது நம்முடைய மச்சினஞ்ச்சுதேபென்று உனக்குச் சகாயமாய் என்னு
டையபலத்தை யெல்லாங்கொடுத்தாலும் நீ அந்தச்சுதர்மனுடைய சிரசை
க்கண்டிச்சு மாட்டாய் இப்படியிருக்க நீயும் யோசனை பண்ணாமல் என்
னோடுஞ் சொல்லாமல் விருதாவாகப் பதறிபிரதிக்களை செய்துக்கொண்
டாயென்று சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனும் சிந்தாக்
கிரந்தனாய் விசாரப்பட்டுத் தன்கையில் ருந்தகாண்டபத்தை தேரின்பேரி
ல்போட்டுவிட்டு இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலியாகக் கூப்பிற்றின்று அ
ந்ததேவனைப்பார்த்து ஓய்கருடமுனா- துவாரகாபுரிவாசா- தேவகிந்தனா
வசுதேவகுமாரகா- வாசுதேவா - கம்சசம்ஹாரா - கைலாசபதிமித்திரா
கௌரிசகோதரா ஹரீபுகுந்தா-கோபாலாகோவிந்தா. ருக்மணிமனோ
கரா-வனமாலிகாபரண-சங்குசக்கிராயுதா-தாமோதரா-கேசவா-என்னை
ரட்சியும் ரட்சியும் நானறிபாமல் சபதம்பண்ணிவிட்டேனாதலால் அந்தச
பதத்தை முடித்து என்னை ரட்சிக்கவேண்டும் பக்தவச்சலா வென்றுதொ
த்திஞ்செய்து அந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிக்கீழ்மலங்களில் அ
டியற்றமரம்போல விழுந்து எனக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்தருளவேண்
டும் சுவாமிபென்று வெகுநேரம் வேண்டிக்கொண்டான். அதுகண்டு
கிருஷ்ணபகவானுந்திருவுளமிரங்கிச் சந்தோஷகரமாய் அந்த அர்ச்சுன
னைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனா நீயேசெயிக்கமாட்டுவாய் நீபயப்படவேண்
டாம் நான்வந்துகுறுக்கே விழுந்தமட்டும் அந்தகாரியம் நிறைவேறாமற்
போனால் உலகத்தில்தான் எனக்கும் அபகீர்த்தியல்லவோ. அதலால் நானே முன்
னின்று உன்னுடைய பிரதிக்களையை முடித்துவைக்கிறேன் எழுந்திருந்
து காண்டபத்தை யெடுத்துப் பாணத்தைப் பிரயோகம்பண்ணென்று உறு
திவார்த்தையாகத்திருவாய்மொந்தருளினார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் சந்தோஷகரமாய் எழுந்து நின்று
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓய் சுவாமிசநார்த்தனா இப்பொழுது அ
டியேன்செய்த பிரதிக்களை தேவரீர் செய்த பிரதிக்களையல்லவாமேனும்
அடியேன்பெறுகின்ற செயாபசெயங்களுதேவரீருடைய செயாபசெய
ங்களேயல்லாமல் வேறல்லவேயென்று பிரியவசனமாகச் சொல்லி அந்த
பகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் மகாஉச்சாகத்துடனே முகாரவிந்த
மானது சந்திரவிம்பம்போல பிரகாசிக்கத்தக்கதாக நின்று தன்னுடைய
தூணிரத்திலிருக்கின்ற அதிதீட்சண்யமான ஒரு திவ்யபாணத்தை யெடு
த்து அக்கினிதேவன்கொடுத்தருளிய காண்டபத்தினிடமாகவைத்து அபி
மந்திரித்து சுதர்மமனுடைய கழுத்துக்கு நராகக்குறிவைத்துப்பிடித்து
ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி இதோ பாண
ந்தொடுக்கிறேன் பாருமென்று சொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவானு
ம் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனா இந்த பாணம் வெட்டிண்டுபோம்

இதற்குப்பலன்போதாதுநான் இதற்குப் பலனுண்டாகச் செய்கிறேன்
அஃதெப்படியென்றால்.

முன்புதேவந்திரானவன்கோபாலர்கள் பேரில்கோபித்துக்கொண்டி ஏழுநாள்பரிபந்தம்இரவும்பசலும் கல்மழையைப் பெய்வித்தான் அப்பொழுதுஅந்தகோபாலர்களெல்லாரும் அதற்குச்சகிக்கமாட்டாமல்பசுக்கள்கன்றுகள் பிள்ளைகளுடனும்தத்தளித்து மகாப்பிரயாசமடைந்துஎன்னைக்குறித்து வேண்டி க்கொண்டார்கள் அந்தசமயத்தில் அவர்களுக்குச்சகாயமாயிருந்துகோவர்த்தனகிரியை ஒருவிரலிலெடுத்தாக் குடையாகப்பிடித்து அவர்களையெல்லாங்காத்துரட்சித்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தையெல்லாம் இந்தபாணத்துக்குக் கொடுத்தேன்ஆதலால் இப்பொழுதுசந்தேகப்படாமல் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லிபருளினார் அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும் அப்படியேநல்லதென்று அந்தபாணத்தைஅதிதேவதா பிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தப்பாணமானதுகாசுடவிஷம்போலமகாஉக்கிராகாரத்துடனேபார்க்க பயங்கரமாய் கறகறவென்றுசுழன்று இராச்சலிட்டுக்கொண்டிசுதர்ம்மனுடையகழுத்திற்குநேராகவருகையில் அதுகண்டிசுதர்ம்மனும்கைகொட்டிச்சிரித்துஇந்தபாணமானது மஹாமகிமைபுடனே வருகிறதென்றுசொல்லிதன்னுடையதூணிரத்திலுருந்தஅத்தீக்ஷண்யமான ஒருகிவ்விபபாணத்தை யெடுத்து தன் கையிற் பிடித்திராநின்றவில்லினிடமாகத்தெடுத்தித்துஎகமனதாயிருந்துக்கொண்டு நான் இந்தசரீரமெடுத்தநாள்முதல்இதுபரியந்தம் சத்தியந்தவராமலும்பிதாவாக்கியங் கடவாமலும்இருந்ததுமெய்யானால் இந்தபாணமானது அந்தஅர்ச்சுனன்பிரயோகஞ்செய்தபாணத்தைக்கண்டித்து விடக்கூடவதென்றுசொல்லிப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுவும் மகாவேகத்துடனே திருதிருவென்று எரிந்துக்கொண்டிவந்துஅர்ச்சுனன்விட்டபாணத்தைஇரண்டு நுண்டமாய் கண்டித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்துஐயா தேவகிந்தனான தேவரீருடைய அனுமதியின்பேரில் நான்லட்சியம் வைத்துப்பிரயோகஞ்செய்த பாணமானதுவிருதாவாக வெட்டுண்டு விழுந்துபோச்சுதேயென்று மனஸ்தாபமாகச்சொல்லஅதுகேட்டு 'கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனன்'பார்த்துஐயங்கீழ் உனக்குப்பாணம்போய் விட்டதென்கிறவிசாரமிருக்கின்றது எனக்குப்புண்ணியம்போய்விட்டதென்கிறவிசாரமிருக்கின்றது இதற்குநாமென்னசெய்யலாம் ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும்ஒருபாணத்தையெடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணென்றுசொல்லியருளுளிர் அதுகேட்டுஅர்ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்துடனே வேறேஒருகொரோமான அஸ்திரத்தையெடுத்து காண்டபத்தி னிடமாகத்தொடுத்திதுக்கிருஷ்ணபகவானுக்குக்காண்பித்தான் அந்தபகவானும்சற்றுநேரம்யோசனைபண்ணி அர்ச்சுனன்'பார்த்துஐயார்ச்சுனன இந்த அஸ்திரமும் வெட்டுண்டுவிழுந்துபோய் ஆயினும்நான் இதற்குப்பலனுண்டாக்கிவைக்கிறேன் அருதெப்படியென்றால் பூர்வத்தில் நான்பரசு

ராம அவதாரமெடுத்திப்பஞ்சாசத்தோடி பூமண்டலத்தையும் என்னு
டையவசமாக்கிக்கொண்டு பின்பு அந்தப் பூமண்டலத்தைக் கசியப்பிரீம்
மாவுக்குத்தாரா வார்த்துக்கொடுக்க்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தை இந்த
ப்பாணத்தக்குத்தத்தஞ்செய்துவிட்டேன் இப்பொழுது நீசந்தேகப்ப
டாமல் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினார்

அதுகேட்டு அப்படியே நல்லதென்று அர்ச்சுனராஜனுஞ்சந்தோ
ஷீகரமாய் அந்தபாணத்தை அபிமந்திரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான்
அந்தபாணமானது காலாக்கினியைப்போல் திருதிருவென் றெரிந்துக்
கொண்டு நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கும்படி அதிவேகமாய் இரைச்சலி
ட்டுவருகையில் அதுகண்டு சுதர்ம்மனும் ஒருதீக்ஷையமான பாணத்தை
யெடுத்தி தன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாகத்தொடுத்து நான் என்னு
டையபிதாவையே நெய்வென்று கருத்தில் நினைத்திருப்பதும் அகிலா
ண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைச் ச
தாகாலமும் என்மனதில் தியானம்மண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் உண்மை
யானால் இந்தபாணமானது அர்ச்சுனராசன் பிரயோகஞ்செய்தபாணத்
தைக்கண்டித்து விடக்கடவதென்று பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் ம
ஹாஉக்கிரத்துடனே இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு சிவசுப்பிரமண்ணியக்க
டவுளுடைய கையிலிராநின்ற சத்திவேலைப்போலவும் பிரம்மதண்டம்
போலவும் அதிவேகமாகவந்து அர்ச்சுனராஜன் விடப்பட்டபாணத்தை
இரண்டு துண்டமாகக் கண்டித்துவிட்டு அதனோடும் போகாமல்கிருஷ்
ணபகவானுடைய வலதுபுஜத்தில் தைத்துப்பிறசெயுருவிப் பெரியோர்
களை நோக்கப்பண்ணினவன் அதோகெதையில் விழுவானென்பதுபோல அ
ந்தபாணமானது பூமியிலுருவிப்போய் விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனரா
ஜன் துக்காக்கிரந்தரூபம் மெத்தவும் விசாரப்பட்டு கிருஷ்ண தேவரைப்பா
ர்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி நான் பிரயோகஞ்செய்தபாணமெல்லாம்
விருதாவாய்ப்போய்விட்டதே அதுவுமல்லாமல் பிரதிக்கினை பண்ணிக்
கொண்டமூன்றுபாணத்தில் இரண்டுபாணம்போய்விட்டது இன்னம் ஒ
ருபாணம்ருக்கின்றது அதிலுலகிலும் சுதர்ம்ம னுடைசிரசைக்கண்டி
க்கும்படிசெய்யவேண்டும் சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அ
ந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு கிருஷ்ணதேவரும் அருச்சுனரைப்பார்த்து
ய் அர்ச்சுனரது உனக்குப்பாணங்கள் போய் விட்டதென்றும் பிரதிக்கினை நி
றைவேறவில்லையென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது எனக்குச் சரீரமுமு
டையும் நோகின்றதென்றும் புண்ணியமெல்லாம் விருதாவிற்போய்வி
ட்டதென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும் ஒ
ருபாணத்தை யெடுத்திப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினார்
அதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனும் அப்படியே நல்லதென்று பர்வதமுதலா
னதுகளையுந் துளைக்கப்பட்டதாகியும் தகத்தகாயமாய் மிகுந்தகூர்மையு
ள்ளதாய்மிருக்கப்பட்ட மெத்தவுமகிமையுள்ள ஒரு திவ்வியபாணத்தை
யெடுத்தி காண்டபத்திற்றொடுத்தி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக் காண்பித்

தான் அதுகூண்டு அந்தபகவானும் சுதர்மம்மனைக் கொல்ல வேண்டுமென்
று நிச்சயித்துக்கொண்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சனா முன்பு
ஸ்ரீராமாவதார மெடுத்தபொழுது ஏகபத்தினிவிரதனாயிருந்து ராவண
சம்ஹாரம்பண்ணி தேவர்களுக்குச் சகாயம்பண்ணினேன் அந்தபுண்ணி
யமெல்லாம் இந்தபாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேன் அதுவுமல்லாமல்
அப்பொழுது பதினொராயிரம் வருஷம் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணி
கோதானம் பூதானம் கன்னிகாதான முதலானமகாதானங்கள் பண்ணின
புண்ணியங்களையும் இந்தபாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேனென்று சொ
ல்லிபின்னையும் தேவதைகளையும் இத்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப்பால
கர்களையும் அந்தபாணத்தைப்பாதுகாக்கும் படி ஆவாகனம்பண்ணி மத்தி
யில்தன்னுடைய சத்தியை நிறுத்தி அடியில்ருத்திரமூர்த்தியை ஆவாகன
ம்பண்ணி வெருமகிமையுண்டாக்கி ஓய் அர்ச்சனா நீசந்தேகப்படாமல் பி
ரயோசஞ்செய்வாயாக இந்தபாணமானது சம்சயமில்லாமல் சுதர்மம்
னுடைய சிரசைக் கண்டித் துவிடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சனனுஞ் சரீரம்புளிக்கத்தக்க தாகிய மகாசந்
தோஷமடைந்து அந்தபாணத்தை அதிதேவதாபிரதிதேவதாமந்திரங்
களுடனே அபிமந்திரித்து சுதர்மம்மனுடைய சிரசுக்குச் சரியாய்ப்பிடித்
துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவுங்காண்மபத்திலிருந்து விடுபட்டு
பூமியாகாசமெங்கும் நிறைந்து அநேகமாயிரம் இடிகளுடனும் மின்ன
ல்களுடனும் பளிச்சுப்பளிச்சென்று மகாதளதளப்புடனே பிரம்மாண்
டசடாகங்களும் பிளக்கத்தக்கதாகுகளரிந்துபுகைந்துஜடஜடவென்கிறதொ
னியுடனே நெருப்புப்பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு நாராயண
ஸ்திரத்திற்கும் பிரம்மாஸ்திரத்திற்கும் சக்கராயுதத்திற்கும் சூலாயுதத்
திற்கும் பாசபதாஸ்திரத்திற்கும் மிஞ்சினதாய் மிகுந்த உக்கிராகாரத்
துடனே சுதர்மம்மனுடைய சிரசு எங்கேயெங்கேயென்று சமீபித்துவரு
கையில் ஆகாசவாசிகளாகிய தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாரும் பயந்து
நின்றுார்கள் அப்பொழுது சுதர்மம்மனும் அந்தபாணத்தைக் கண்டுசிரித்
து இந்தபாணம் அநேகமகிமையுடனே அதிகஞ்ஞரமாய்வருகின்றது அப்
படிவந்தாலு மென்னவென்று சொல்லி தன்னுடைய வில்லினிடமாக ஓ
ருபாணத்தைத் தொடுத்தது அபிமந்திரித்து நான் சரீரமெடுத்தது முதல்
இதுபரியந்தமும் ஏகபத்தினிவிரதனாயிருப்பதும் என்னுடைய ஸ்திரீ
யைத்தவிரமற்ற ஸ்திரீகளை யெல்லாம் கருஹிணபகவானுடைய பிராண
நாயகியாகிய ஸ்ரீருக்மணிதேவியைப்போலக் காண்பதும் ஸ்ரீகருஹிண
மூர்த்தியினுடைய உபயபாதங்களை எந்நேரமும் இடைவிடாமல் திபா
னிக் துக்கொண்டிருப்பதும் சிநேகருக்குவஞ்சனை துலோகஞ்செய்யாம
லிருப்பதும் அந்தகருஹிணபகவானுடைய பக்தசனங்களுக்கத் தொண்
டுசெய்வதும் உண்மைபானுலிந்தபாணமானது அதோவருகின்றபாண
த்தைக் கண்டிக்கக்கடவதென்று சொல்லிப் பிரயோகம்பண்ணினான் அ
துவும் புறப்பட்டு அதிவேகமாய் மகாஞ்ஞரத்துடனே வந்து அர்ச்சன
ராசன் பிரயோகம்பண்ணினபாணத்தை இரண்டு துண்டமாகக் கண்டித்

துக்தள்ளிவிட்டுபின்னையும் அந்தபாணமானது அதிகவேகமாகவந்துசுதர்ம்மன் இருக்கிறதற்கு ஸ்தானம் உண்டாக்கிவைத்ததென்றுசொல்லுபடியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையமார்பையுந் துளைத்துக்கொண்டு போய்விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய்மெத்தயும்பிரலாபித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணதேவரும் அர்ச்சுனைப்பார்த்துஓ அர்ச்சுனாநீயப்படுவேண்டாம் சுதர்ம்மனுடையசிரசை அந்தபாணமேகண்டிக்கின்றது நீசற்றுநேரம்பார்த்திருவென்றுசொல்லியருளிநூர் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் துக்கந்தீர்த்துசந்தோஷ கரமாயிருந்தானந்த சமயத்தில் மூன்று சுதர்ம்மனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டுவிழுந்ததுபோன அர்ச்சுனனுடையபாணத்தின் அடித்துணுகையானது கருடனைப்போலஎழும்பி நிவ்வுநிவ்வுமென்று அதிதீக்ஷண்டமாகவந்து மகரகுண்டலங்களும் மாணிக்கக்கிரீடமும் விளங்கத்தக்கதாகச்சந்திரவிம்பம்போற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதர்ம்மனுடையசிரசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது, அப்பொழுது அந்தசிரசானது அதிவேகமாய் ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஹரீஹரீ கோவிந்தா- அச்சுதா பரந்தாமா விஸ்வரூபா- விருஷிகேசா- அகிலாண்டகோடிபிரீம்மாண்டநாயகா- அநாதரக்ஷகா- அப்பிரமேயா- பக்த்தஜனபரிபாலகா- பரமபுருஷா கோபிகாவல்லபா- குஞ்சராக்ஷகா ருக்மணிமனோகரா- ஓய்சுவாமிரட்சியும் ரட்சியுமைபாவென்றுமுறையிட்டுக்கொண்டுவந்துஅந்தபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களில் விழுந்தது அப்படி சுதர்ம்மனுடையசிரசானது கிருஷ்ணபகவானுடைய திருஉடிக்கமலங்களில் வந்து சேர்ந்தபின்பு அவனது சரீரத்திலிருந்துசுயம்பிரகாசமாகிய ஓசோதியானது வெளிப்பட்டிவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியசரீரத்திற்புகுந்து அவரதுதிருமேனியில்அபின்னமாகக்கலந்துவிட்டது.

அதுகண்டுதேவேந்திராதி தேவர்களுெல்லாரும் ஆச்சரியகரமாய் சந்தோஷப்பட்டு அந்தஹரியினுடைய மகிமையைப்பிரீம்மதேவன்முதலானவர்களும்நிபமாட்டார்களென்று சொல்லி கிருஷ்ணபகவான்பேரில்பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்றுவருஷித்தார்கள் தேவதும்துமியும் திம்திம் மென்றுமுழங்கிற்று அப்பொழுதுகிருஷ்ணமூர்த்தியும் தம்முடைய திருப்பாதகமலங்களில் விழுந்துசுதர்ம்மனுடைய சிரசைத்தமது திவ்வியாஸதங்களினால் எடுத்தது அந்தமுகாரவிந்தத்தைப்பிரதாம்பரத்தினூற்றடைத்து சுதர்ம்மனுடைய பக்திவிசுவாத்திற்கு அநேகவிதமாய்க் கொண்டாடி அந்தச்சிரசை அர்ச்சுனராஜனுடைய கையிலேகொடுத்தருளிநூர்- அர்ச்சுனராஜனும் அந்தச்சிரசைப் பார்த்து மெத்தவும் துக்காக்கிரந்தனாய் தாபந்திரியப்பட்டுதிரும்பவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியாஸதத்திற் கொடுத்தான் அந்தபகவானும்அதைக்கையினாலேவாங்கிஅம்சத்துவமகாராசனுடையதேரின்பேரில்போட்டருளிநூர்-அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் சுதர்ம்மனுடையசிரசை கையிலெடுத்திக்கொண்டு ஆரு

மாரகா சக்தியசந்தனா நீ அர்ச்சனனுடயபாணத்தினால் வெட்டுண்டு யிறந்தாயோழீமகாவிஷ்ணுவினுடையதிருவடிக்கமலங்களில் அயிக்கிய மாரிப் போய்விட்டாயோ ஆபுத்திரசிகாமணியே பென்று விசாரப் பட்டுதிரும்பவும் அந்தச்சிரசை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ரதத்தின் பேரில்போட்டுவிட்டு மகானுக்காக்கிரந்தனாயிருந்தான். அதுகண்டு அந்தபகவானும் அந்தசிரசை தம்முடைய திவ்வியாஸ்தங்களினு லெடு த்து அதைப்பார்த்துஇந்தச்சிரசானது சூரியார்ப்புதமாகக் கடவதெ ன்று ஆகாசத்தில்விட்டெறிந்தார்- அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது கிருஷ்ணபகவானுடையதிருவுளப்பிரகாரம் அதிவேகமாய்ப்போய்கூரி யமண்டலத்திற்புகுந்து சூரியபகவானுடனே கலந்துபோய்விட்டது.

கேட்டோஜெனமேஜெயமகாராஜாவேஅந்தசுதரீம்மனுடையபா க்கியமேபாக்கிபம்எப்படிப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் அந்தபகவா னுடைய திருவடிக்கமலங்களைக்கண்டு தரிசிப்பதுஅருமையா யிருக்கு ம் அப்படியிருக்க சுதரீம்மனானவன் அந்தபகவானுடையதிருமேனியி ல்அயின்னத்துவமாககலந்துபோனான் அவனுடைய பாக்கியச்சைநா ம்எப்படி அளவுபடுத்திச்சொல்லப்போடுறோ மென்றுசொல்லி ஜெய முனிந்திரரானவர் அப்பால்நடந்தசரித்திரத்தைகச்சொல்லுகுறி,

கேளுமையா ஜெனமேஜெய பூபாலகா இந்தவிதமாகச் சுதரீமன் விழுந்ததைதப்பார்த்துஅம்சத்துவமகாராஜனானவன் மிகவுந் பிரலாபித் துவிசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்- அதுகண்டு இரண்டாவதுபுத்திர னாகியசுதரீத்தனென்கிறவன் தன்னுடைய பிதாவாகியஅம்சத்துவமகா ராஜனிடத்திக்கு வந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாகதெண்டனிட்டுமுந் துறின்று ஒப்படியா தேவரீர் இப்படிவிசாரப்படலாமோ என் தமயனை சுதரீம்மன்விரா திவீரனாய் ரணக்களத்தினின்றயுத்தஞ்செய்துகேவேந் திராதிதேவரீர்களெல்லாரும்மெச்சும்படிதான்பண்ணின பிரதிக்கிணைய நிறைவேற்றி அகண்டதவீரபராக்கிரமனாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்செய்த புண்ணியங்களைபெல்லாம் வியர்த்தமாக்கி அவருடையமகிமையினால்வெ ட்ண்டுவிழுந்து அவரது திருமேனியிற்கலந்து போனான் அந்தசிரசம் சூரியார்ப்புதமாய் சூரியபகவானுடன் அயிக்கியமாய்விட்டது-அப்படி ப்பட்ட மகானுபாவனாகிய என் தமயனைக்குறித்து நீர்விசாரப்படவே ண்டாம் தேவரீர் இப்பொழுதுஎனக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பும்நான் போய் அந்தகிருஷ்ணர்ச்சனார் இருவர்களுயுஞ்செயித்துவருகிறேனெ ன்றுஅநேகவிதமாய்வேண்டிக்கொண்டான்- அதுகண்டு அம்சத்துவம காராஜனும்சந்தேமனந்தெளிந்து தன்குமாரனாகியசுதரீத்தனையணைத் துமார்போடு தழுவிக்கொண்டு அப்பாபுத்திரராத்னமே உன்னுடைய மனோபிஷ்டப்பிரகாரம் ரணக்களத்திற்போய் யுத்தம்பண்ணென்று செலவுகொடுத்தனுப்பினான் அதுகேட்டு சுதரீத்தனும் நல்லதென்றுபி தாவினிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டியுத்தசன்னுத்தனாய்ப்புறப்பட் டி நவரத்தமயமான ஒரு திவ்வியரதத்திலேறிக்கொண்டு காலாக்கினிருக் தினைப்போல சண்டப்பிரசண்டனாய் எரிந்துவிழுந்து அடடகாசம்பு

ண்ணி குமுருமுவுன்று வில்லைக்குணத்தொனிசெய்து அந்தவில்லினி
 டமாகப் பர்வதமுதலான துகளையும் தொனக்கத்தக்கதாகிய அனேகமா
 யிரந் தவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சனராஜனுடைய
 சேனைகளையெல்லாம் சின்னாபின்னமாங்கண்ட துண்டங்களாய்ப்பொடி
 ப்பொடியாய்க் குப்பல்குப்பலாய் தூள் தூளாகச்செய்து ரதகஜதுரக
 பந்தங்களையெல்லாம் கால்மாடுதலைமாடாய்சாய்த்துக்கொண்டு எங்கே
 பார்த்தாலுந் சுதர்த்தனய்த்திரிந்து சக்கராகாரமாய்ச்சுழன்று மகாஅக்
 ருஷித்தடனே வருகிறபோது கிருஷ்ணமூர்த்திபானவர் எண்டு தலை
 யையசைத்து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சனாகண்டாயோஇதோ
 வருகிறவிராதிவீரன் சுதர்மனைப்பார்த்தும் சயுரிய பராக்கிரமத்திலு
 ம்வில்வித்கையிலும் அதிகவல்லபத்தையுடையவன் அதுவுமல்லாமல்வி
 ஷ்ணுபக்தியுடையவன் சர்ச்சனபரிபாலகன் துற்சனகண்டிதன் மகாதா
 னவினோதி இப்படிப்பட்ட குறாபசயங்களையுடைய இவனைசெயிக்கிற
 தற்கு ஸ்ரீகைலாசபதிபாகிபசாம்பவமூர்த்தியினாலுமுடியாது இப்படி
 ப்பட்ட வீராதிவீரன் முன்னென்றிதிர்ந்து நின்று எத்தனைபிரதிட்சைப
 ண்ணினாலும் நிறைவேறமாட்டாது அவன்வருகிற உக்கிராகாரத்தைப்
 பார்த்தால் உன்னையும் என்னையும் நல்லபூசை பண்ணுவான் போலத்தோ
 ற்றுகின்றது ஆதலால் இந்தவேளையில் இவன்முன்னெநிலாமல் நம்மு
 டையரதத்தைத் தருப்பிக்கொண்டு அப்புறம்தாரத்திற் போய் மறைந்தி
 ருந்தால் இரண்டுபேரும் பிழைக்கலாம் நாம்ஜிவனோடே பிழைத்திருந்
 தால் அநேகந் சுகங்களைபடையலாமென்று சொல்ல அந்தவார்த்தைக
 ளைக்கேட்டு அர்ச்சனனும் சம்மதப்படாமல் கிருஷ்ணபகவானைப் பா
 ர்த்து ஐயாகிருஷ்ணாதேவரீர் இப்படிச்சொல்லுவானென் னன்னுடைய
 பாணக்கினியினால் இந்த ராஜகுமாரனைப் பஸ்மீகரப்படுத்தி விடுகிறே
 ன்நீர் ஏன் இப்படிப்பட்ட யோசனைபண்ணுகிறீர் இதோசந்துநேரத்தி
 ல்என்வில்வித்கையைக்காண்பிக்கிறேன்நீரோபார்த்து மெச்சப்போகிறீ
 ராகையினால் பின்னுக்குத்திருப்பவெண்டாம் ரதத்தை முன்னுக்குநட
 த்துமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ண
 மூர்த்தியுஞ்சிரித்து ஓய் அர்ச்சனா நீ பயித்திபங்கொண்டு பேசுகியநா
 ன்சொல்லுகிறவார்த்தை உனக்கு என்னை நக்கும் பரிசாசமாயிருக்கின்றது
 அப்படியோசனை பண்ணுவெண்டாம் இந்த உக்கிரத்தைத் தப்பித்துக்
 கொண்டு பிற்பாடு அவனுடனே எதிர்த்துப்போராடலாம் இப்பொழு
 து அவனுடைய குரூரவிஷ்டியின்முன் அரிஹரப்பிரம்மாதிகளு நின்ற
 ஈடுசெய்யமாட்டார்களே நீயோநின்று ஈடுசெய்கிறவன் ஆகையினால் ர
 தத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு போகிறேனென்ன அதற்கு அர்ச்சனராஜ
 னுஞ்சம்மதப்பட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓய் பரமபுருஷா
 உம்முடையவார்த்தைக்கு எதிரிருக்கின்றதோ உமது திருவுளப்பாங்கி
 ன்படியே ரதத்தைத்திருப்புகிறதாகக் காண்பியாமல் பின்னுக்குத் தா
 னே ஓடிப்போகிறசேனைகளை மடக்குகிறதுபோல ரதத்தைக்கொண்டு
 போமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணாதேவரும் அர்ச்சனராச

னுடையரதத்தைத் திருப்பி மூன்றுயோசனை தூரத்திற் கொண்டுபோய் நிறுத்திவைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்தவேளையில் சுதர்த்தனும் தன்கைகொண்டமுட்டும்பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சுனனுடையசேனைகளையெல்லாம் உருவந்தெரியவொட்டாமற்செய்து புதப்பிரோதபசாசுணங்களுக்கும் டாகினிசாகினிகளுக்கும்நாய்நரிசுளிகமுக்குகளுக்கும் உதிர மாபிசங்களினால் திருப்தியடையப்பண்ணுவித்து பிரளயகால ருத்திரனைப்போலவும் அகோரவீரபத்திரனைப்போலவும், பிரவேசித்து எந்தயிடத்திலும் அர்ச்சுனனைத்தேடிக்காணாமற்படிக்கு தன்னைக்கண்டு ஓடிப்போகிறசேனைகளையெல்லாம் ஓடவேண்டாமென்று கையமர்த்திநிறுத்தி அந்தசேனைகளைப்பார்த்து ஒய்சேனைகளே ஓய்ராஜர்களே கேட்டார்களோ என்பகையாளியாகிய அர்ச்சுனன் எங்கேயிருக்கிறான் அவனைக்காண்பியுங்கோள் அக்கினிதேவன்நிமித்தியமாய்க்காண்டாவனத்தைத்தகனம்பண்ணுவித்துமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களோடும்பொராடினவீரனைக்காண்பியுங்கோள்காலகேயநிவாதகவசாளென்கிற ராக்ஷசவீரர்களைக் கொலித்து தேவேந்திரனுடைய அரத்நாசனத்திலிருந்ததனஞ்சயனைக்காண்பியுங்கோள் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகியசாம்பவமூர்த்தியோடுபாசுபதாஸ்திரத்துக்காகக்கட்டிப்புரண்டவீராதிவீரனைக் காண்பியுங்கோள் பாரதயுத்தத்தில் பீஷ்மாசாரியார்-துரோணசாரியார்முதலான சுத்தவீரர்களுடனே எதிர்த்துப்பொராடின கீர்ட்டியைக் காண்பியுங்கோள் அவனெங்கேயிருக்கிறான் அவனை என்கண்ணுளிரப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து மூன்றுயோசனை தூரத்திலிருக்கின்ற அர்ச்சுனராசனைக்கண்டு புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து ரதத்தின்பேரில்ஒன்றுந்தெரியாதவணைப்போலிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஒய்ஜனார்த்தனா ருக்மணிமனோகரா ஓய்சுவாயி தேவரீர்என்னகாரியஞ்செய்தீர் நவரத்தத்தைக்கொடுத்தா ஈச்சங்காயைவாங்கிக்கொண்டதுபோலதேவரீர் சம்பாதித்தபுண்ணியங்களை யெல்லாம்வியர்த்தமாக்கி என் தமயனுடையசிரசைவாங்கிக்கொண்டார் அதனால்உமக்குவந்தபிரயோசனமென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்றுசொல்லி பிற்பாடு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒய் அர்ச்சுனாநீசெய்த வேலைக்குஉன்னைகொஞ்சத்திலேவிடுகிறதில்லை நீ எங்கேதப்பிப்போகவிருக்கிறாய் என் தமயனைக்கொன்ற பழிக்குப் பழிவாங்காமற்போவேனோ சற்றுநேரம்பதராமல் ஓடிப்போகாமல் என்முன்னேநில்லு உன்னைக்கண்டிக்கிறேனென்றுசொல்லி சுதர்த்தனுவன்மகா ஆக்கிரவியாக்கிரம நிக்கிரோதனாக தன்னுடையவில்லைக் குணத்தொனிப்பண்ணி அநேகமாயிரம் அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களைத்தொடுத்தப்பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால் அர்ச்சுனனுடையசரீர முழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்தூரத்தமயமாக்கிநா நூறுபாணத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையமார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து துவசமாகிவிளங்குகின்ற அனுமாருடைய கர்வத்தையுமடக்கி என்பதுபாணத்தினால் குதிரைகளையுஞ்செவந்தநிறமாக்கி அர்ச்சுனனுடையரதத்தையி

ஞ்சிவரவொட்டாமல் சிக்குப்படுத்திவிட்டுச் சநாதம்பண்ணினான்.

அதனால் அர்ச்சனாபிகவும் நோந்து நோஷதாம்பிராக்ஷகனாய்க் கா
லாந்தகணப்போல ஆக்கிரமித்து நின்று அநேகமாயிரம் பாணங்களை
பெரித்திடுதலன்னுடையகாண்டபத்தினிடமாகத்தொடுத்துச் சுதர்த்தன்
பெரிப்பிரயோகம்பண்ணினான். அதுகண்டு சுதர்த்தனும் மகா கோபத்
தாய் எரிந்துவிழுந்து அர்ச்சனாசன் பிரயோகஞ்செய்த பாணங்க
ளையெல்லாம் நடுப்பாதியில்கண்டித்து விட்டுக் கிருஷ்ணர்ச்சனர்க ளிரண்
டுபேரையும் கால்கைகள் ஆடவொட்டாமலும் ரதத்தை நடத்தவொட்டா
மலும் பிரம்மிக்கப்பண்ணினான். அதனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் மெத்
தவும் ஆயாசமடைந்து அர்ச்சனாபார்த்தமாய் அர்ச்சனாநீ அசட்டை
யாயிருக்கவேண்டாம் சாக்கிரதையாயிருந்து போராடி இந்தத்துன்மா
ர்க்களைக் கொல்லென்று சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு அர்ச்சனனும் உ
க்கிராகாரனாய்ப்பற்களை நெறநெறவென்று கடித்து மீசை படபடவெ
ன்று துடிக்கும்படி தன்னுடையகாண்டபத்தைக் குணத்தொனிப்பண்ணி
ஞரியகிரணங்களைப்போல அதிதீக்ஷணமாய் விளங்குநின்ற குருரபா
ணங்களைத் தொடுத்திப்பிரயோகஞ்செய்து சுதர்த்தனுடைய ரதசாரதி
யையுங் குதிரைகளையும் நோகப்பண்ணி சுதர்த்தனையுஞ் சல்லடைக்கண்க
ளாகத்துளைத்து ரத்தமயமாக்கினான். அதனால் சுதர்த்தனும் மிகுந்த பிர
யாசமடைந்து பூமியில்நிற்கமாட்டாமல் தன்னுடைய ரதத்தைச் சாரதி
குதிரைகளுடனே ஆகாசமார்ங்கத்தில்கொண்டுபோய் நிறுத்திக்கொண்டு
அவிடத்திலிருந்து தன்னுடைய வில்லினிடமாக அநேகமாயிரம் பாணங்
களைத் தொடுத்துறிவ்வுறிவ்வுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சனர்களிருவர்பேரி
லும் பிரயோகம்பண்ணுகையில் அர்ச்சனனும் மகா ஆக்ருஷ்த்துடனே
எதிர்த்துநின்று சுதர்த்தனுடைய பாணங்களை யெல்லாம் தும்சப்படுத்தி
அவன்பேரிலும் அநேகமாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான்.
அதுகளை யெல்லாஞ்சட்டைபண்ணாமல் மிஞ்சினவனாய் ராமலட்சுமணர்
உள்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்த மேகநாதனைப்போலவும் சுதர்த்
தனென்கிறமேகமானது விடுபட்டுச் சரவருஷிம்வருஷிக்கிறதுபோலவும்
கிருஷ்ணர்ச்சனர்க ளிருவர்பேரிலும் பாணவருஷிங்களை வருஷித்தான்.
அதுகண்டு அர்ச்சனனும் மகாரோஷித்துவெஷித்துடனே சுதர்த்தனு
டைய பாணங்களை யெல்லாங்கண்டித்து விட்டுப் பின்னையும் அநேகமாயிர
ம்பாணங்களைத் தண்டோபசண்டமாய்ப், பிரயோகஞ்செய்கிறபோது
சுதர்த்தனும் பயப்படாமல் சஞ்சலப்படாமல் எதிர்த்துநின்ற மகா கோப
த்தாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையதோதண்டத்தினிடமாக ஒருதிவ்
வியபாணத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான். அதுவும் வடவா
ழுகாக்கினிபோல திகுதிசுவென்று எரிந்துகொண்டுவந்து அர்ச்சனனு
டையமார்பிலே தைத்து முதுகிலுருவிப்போய் விட்டது. அதனால் அர்ச்ச
னனும் மெத்தவும் ஆயாசமடைந்தான்.

அப்பொழுது சுதர்த்தன் பின்னையும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக
பிரம்மசக்கிரமென்கிற ஒரு குருரபாணத்தை யெடுத்துத் தொடுத்துப் பி

ரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் அதிகவேகமாய்நிவ்வுறிவ்வுமென்றசத்
தத்துடனேவந்து அர்ச்சனனுடைய சதக்தின்பேரில் தாக்கினவளவில்
அந்தரதமானதுகிருஷ்ணர்ச்சனர்க ளிருவருடனும் துவசமாகிய அனு
மாருடனும் குடைகொடிச்சிலைசங்குதிராகள் வண்டில்களுடனும் கிறு
கிறுவென்று குபவனுடைய சக்கரம்பேழைச் சுழலத்தலைப்பட்டது அ
துகண்டு தேவந்திராதி தேவர்களுெல்லாரும் சந்தர்த்தனுடைய சவுரி
பபராக்கிரமத்திற்குமெச்சி சந்தோஷிப்பட்டார்கள் அப்படி அண்டக
டாகங்களும் அதிரத்தக்கதாக அர்ச்சனனுடைய சதமானது சுழலுகிற
பொழுது அதனாற்பூமியானது அறுப்புண்டு பாதாளபரியந்தம்பள்ள
மாய் அந்தப்பள்ளத்தில் கிருஷ்ணர்ச்சனர்களுடனும் குதிரைகளுடனு
ம்அந்தரதமானது இழிந்து அனுமக்கொடிமாத்திரமேலேநின்றது அ
துகண்டு துவசமாகிய அனுமாரும்மகர்க்கொபங்கொண்டு இப்படிப்பட்
டஆபத்துவேளைக்குஉதவிசெய்யாமல்நாம்என்னகாரியத்திற்குஇருக்கி
ன்றோமென்றுசீக்கிரமாக நிலத்திற்குதித்து தன்னுடையவாலைவளர்த்தி
அந்தரதத்திற்கு மூன்றுசுற்றுகச்சுற்றிக்கொண்டுஇரண்டிகால்களையும்
பூமியிலுன்றிக்கொண்டு ரதம்பூமியிலிறங்காமல் கெட்டியாய்இழுத்து
ப்பிடித்துக்கொண் டிருந்தார் அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானு
ம்அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சனாநீசம்மாயிராமல் துன்மார்க்களு
கியசுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகம் பண்ணென்றுசொல்ல அது
கேட்டுஅர்ச்சனனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாஐமார்த்தனா
என்னுடையநாவு வறளுகின்றது தலையைச்சுழற்றுகின்றது சரீரம் நடு
ங்குகின்றது அந்தசுழர்ச்சி நிற்கட்டுமென்று சொன்னவளவில் கிருஷ்
ணமூர்த்தியும் அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சனாஎனக்கும் அப்படி
ப்பட்டபிரயாசமாகத்தான் இருக்கின்றதென்று சொல்லியருளினார். அ
திலேயந்த பாணத்தினுடையசுறுக்குஅடங்கிமெ துவுபட்டது அதுதெ
ரிந்துஅனுமாரும்ரதத்தைத்தாக்கியெடுத்திப்பூமியின்பேரில்செவ்வை
யாகநிறுத்தினார் அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சந்தோஷமடைந்து
ஓய் அர்ச்சனா இந்த அனுமந்தன்மெத்தநல்லவன்உபகாரி மஹாவித்து
வான்இவன்பூர்வத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குச்சகாயமாகயிருந்துராவணாதி
ராஷ்டிரர்களையெல்லாம் சங்கரித்துகிர்த்திபெற்றமகானுபாவன் இப்போ
து நமக்குச்சகாயமா யிருந்து பூமியில் முழுகிப்போகிற ரதத்தையும்
எடுத்துவைத்த மகாபுருஷன் இவன் நம்முடைய பிராணசிநேகனென்
றுசொல்லி அநேகவிதமாகக்கொண்டாடி அனுமாமார்போடு தழு
விக் கொண்டார், அனுமாரும் அந்தபகவானுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி
அவரதுசெலவுபெற்றுக்கொண்டு முனபோலவே கொடியினிடமாகப்
போய்விளங்கியிருந்தார் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்
சனனை எச்சரிக்கைபண்ணிசுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்
யும்படி உத்தரவுசெய்தருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சனனும் நல்லதெ
ன்றுதன்னுடையகாண்டபந்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதிதீக்ஷணய
மானபாணங்களைத்தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்து ஆகாசவீதியினிட

மாக திந்திற சுதர்த்தனுடைய ரதத்தைச் சாரதி குதிரைகளுடனே
பொடிப் பொடியாகத் தும்சப்படுக்திவிட்டு அவனையும் நோகச்செய்
தான்-அதற்குச்சுதர்த்தனும்பயப்படாமல் பூமியில்குதித்து வேறே ஓ
ருதேரிலேறிக்கொண்டு அர்ச்சுனராஜனுடனே எதிர்த்தான் அதுகண்டு
அர்ச்சுனராஜனும் தன்னுடையகாண்டபத்தைக்கீழ்க்குமுருமுவென்று கு
ணத்தொனிபண்ணி அதனிடமாக ஒரு திவ்விபபாணத்தைபெடுத்துப்பி
ரயோக்குச்செய்யும்பொழுது அந்தஅர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன
உன்னிடத்திலக்கினிதேவன் கொடுத்த அக்ஷயதுணி ரதமிருக்கிறதென்
றுநினைத்து உன்விருதாவாகப் பாணங்களை யெல்லாம் பிரயோகம்பண்
னுசுறாய் அப்படிசெய்யாமல் இனிபாகிலும் இத்தனை பாணத்தில எ
ன்னுடைய சிரசைக்கண்டிக் கிறேனென்று பிரதிக்கினை பண்ணென்று
சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தபிரகாரம் ஆலேசனைசெய்து
சுதர்த்தனைப்பார்த்து ஓய்சுதர்த்தா நீசொன்னபடியே ஸ்ரீ அகிலாண்ட
கோடிபிரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருடைய திருவடிசாட்
சியாக இந்தஒருபாணத்தினால் உன்னுடையசிரசைக் கண்டிக்கிறேனெ
ன்று மகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான்,

அதுகேட்டு சுதர்த்தனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓயர்ச்சுனநான்
சரீரமெடுத்துதெளிவுண்டான அதுமுதல் இதுபரியந்தம் வைஷ்ணவ
மத சித்தாந்தப்பிரகாரம் ஆசாரகிருத்தியத்துடன் நடந்து வருகின்ற
துஉண்மைபாட்டு உன்னுடைய அஸ்த்தத்திற்கிற்பிடித்திருக்கின்றகாண்டப
த்தினுடையநாணியையும்றுத்து உன்கைப்பிடியையும் விடப்பண்ணுகி
றேனென்றுகொல்லான் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும்ந்தபாணத்தையதி
தேவதாபிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே யம்மந்திரித்துச் சுதர்த்தனு
டையசிரசுக்குநோகலட்சியம்வைத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த
இரண்டுபாணங்களும் அதிகோரமாய்ப்பிரளய காலாக்கினியைப்போல
ச்சீறிஎதிர்த்து ஒருசமமாய் இரண்டுசிங்கங்கள் போலவும் இரண்டு சர்ப்
பங்கள்போலவும் இரண்டுவிபாக்கிரமங்கள் போலவும்இரண்டுசூரியர்க
ள்போலவும் இரண்டிகாலாக்கினிகள்போலவும் இரண்டு காளகூடவிஷங்
கள்போலவும் இரண்டு சூலாயுதங்கள்போலவும் இரண்டு வச்சிராயுதங்கள்
போலவும் இரண்டு யமதண்டங்கள்போலவும் இரண்டு சக்கிராயுதங்கள்
போலவும் ஒன்றுக்கொன்று ஊடுதாக்கி றோஷித்து வேஷங்களுடனே
நெருப்புப் பொற்களை வாரியிறைத்துக் கொண்டு ஒன்றோ டொன்று
முட்டியும் தட்டியும் இடித்தும் இப்படிநானாவிதமாக இரண்டுபாண
ங்களும்வெகுநேரம்போராடக்கடைசியில் ஒன்றுக்கொன்றுகதிகள் தப்
பிமிஞ்சிநடந்து அதில்குதர்த்தனுடைய பாணமானது அதிவேகமாகவ
ந்து அர்ச்சுனன்கையிலிராநின்றகாண்டபத்தினுடையநாணியைப்படி
வென்றுஅறுத்துவிட்டது அப்படிநாணியறுந்தவுடன் காண்டபமான
துதிகளமாகநீண்டு அர்ச்சுனன்கையிற்பிடித்திருந்தவிசையோடுதேரின்

பேரில்விழுந்துவிட்டது அதனால் ச்சுன்னுக்கைச் சொர்ந்து மெய்சொர்
ந்துமெத்தவும் ஆயாசத்தையடைந்தான் அப்படியிருக்க அர்ச்சுனனு
டையபாணமான துகரகரவென்றுசுழன்றுக்கொண்டுவந்துசுதர்த்தனு
டைய சிரசைக்கண்டித்துத்தள்ளிவிட்டது, அந்தசிரசங்குப்பென்றுஆ
காசமார்க்கத்திலெழும்பி சிங்கநாதம் அட்டகாசத்துடன்முறையிட்டிக்
கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடையசிரசின்பேரில் தொப்பென்றுவிழுந்
துமறுமடியும்எழும்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்பேரில்விழு
ந்துஅங்கேயிருந்துமறுபடியும்எழும்பி அந்தபகவானுடையஸ்ரீபாதா
ரவிந்தங்களினிடமாகவிழுந்தது அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவானும் சிரி
த்து சுதர்த்தனுடையசிரசைத் தமதுதீவ்விபாகத்தங்களினுற் பிடித்துக்
கொண்டு அர்ச்சுனனையழைத்தருளினார், அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும்கழு
த்தைத்தொங்கலிட்டிக்கொண்டுகாதுசெவிடுபட்டுஆயாசமடைந்து கி
ருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஐயாதேவாதிதேவா எனக்குமெத்தவும் இளை
ப்பா யிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் தமது
பாதத்தில்விழுந்துகிடக்கிறசுதர்த்தனுடையசிரசைக்கையிலெடுத்தித்
தமதுபீதாம்பரத்தொங்கலினால் முகத்தைத்துடைத்து அவனுடையபக்
தியையும்சுவுரியபராக்கிரமத்தையும்அர்ச்சுனனுடனேவர்ணித்து அந்
தசிரசை அர்ச்சுனனுடையகையிற்கொடுத்தருளினார், அர்ச்சுனனுமந்த
சிரசைவாங்கிப்பார்த்து அநேகவிதமாகக்கொண்டாடிதரும்பவும் கிரு
ஷ்ணபகவானுடையகையிற்கொடுத்தவிட்டான் அந்தபகவானும் சுதர்
த்தனுடையசிரசைக்கையிலெவாங்கிக்கொண்டு இதைநாம் எங்கேபோ
டுகிறது இவன்மகாபுண்ணியபுருஷன் சத்தியசந்தனனாச்சுதே யென்று
திருவுளஞ்செய்து கருடனைநினைத்தருளினவளவில் அதுதெரிந்துகருட
பகவானும் கூர்சமுத்திரக்கரையவிட்டு ஓடிவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானுடையபாதத்தில்விழுந்து நடிஸ்காரம்பண்ணிஎழுந்துநின்று ஓய் ஸ்ரீ
மந்நாராயண தேவாதிதேவா இப்பொழுதுதேவரீர் அடியேனைநினைத்
தகாரியம் என்னவென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகண்டுஸ்ரீகிருஷ்ண
மூர்த்தியும் சுதர்த்தனுடையசிரசைக் கருடனுடையகையிற்கொடுத்து
இந்தச்சிரசைப்பிரயாசைதீர்த்தத்திற்கொண்டுபோய்ப் போட்டுவிடெ
ன்றுகட்டளையிட்டனுப்பினார்.

அப்படியே நல்லதென்று கருடபகவானும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியி
னிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசவதியிலெழும்பி அதிலேக
மாய்ப்போகும்பொழுது ஐந்துமுகங்களையும் திரிநெத்திரங்களையு மு
டையவராகியும் சிரசினிடத்திற்கங்காதேவியையும்நெற்றியில்அர்த்தசந்
திரனையும் வைத்திருக்கின்றவராயும்இடதுபாகத்தில் பார்வதாதேவியை
யுடையவராகியும் வலக்கரத்திற்குலத்தையும், இடக்கரத்தில் மாயையு
ம்ஏந்தியிருக்கின்றவராகியும், அனாயில்புலித்தோலைத்தரித்திருக்கின்ற
வராகியும் சரீரமுழுதும் விபூதியைஉத்துளித்துக்கொண்டு ருத்திராக்ஷ

மாலைகையும் சிரமாலிகையும் அணிந்திருக்கின்றவராகியும் காதுகளிற்
 மலைகளிலும் நாகப்பாம்புகளைப் பூஷணமாகப் பூண்டிருக்கின்றவராகி
 யும் பின்னையும்சரீரமுழுதும் வாசகமுதலானசர்ப்பங்களை ஆபரணமா
 கவலங்கரித்திருக்கின்றவராகியும் விளங்கப்பட்டபரமசிவனானவர்சேளி
 விலாசமாக ஸ்ரீகயிலாசத்தைவிட்டு ரிஷிபவாகனரூடராய் எழுந்தருளி
 விநாயகர்-பிரபத்திரர்-சண்டேஸ்வரர்-நந்திகேஸ்வரர்- சுப்பிரமணியர்பி
 ருங்கிரிஷிமுதலானசிவகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவரவும் பிர்ம்மாதிகேவ
 ர்கள் சேவித்துநிற்கவும் நாரதர்-முனிவர்கள் தோத்திரம்பண்ணவும்
 ஊர்வரி அரம்பைமுதலானதேவஸ்திரீகளும் உருத்திரகணிகையர்களும்
 பரதநாட்டியம்செய்யவும்இதுமுதலானசகலசம்பிரமத்துடனே கருட
 பகவானுக்கெதிர்ப்பட்டு அந்தகருடன் கையிலெடுத்திக்கொண்டுபோ
 கிறசுதர்த்தனுடையசிரசைப்பார்த்து தம்மோடுகூடவருகின்ற பிருங்கி
 ரிஷியைஅழைத்து ஓய்ப்பிருங்கி அதோசுதர்த்தனென்கிறபக்தனுடைய
 சிரசைக்கருடனெடுத்திக்கொண்டுபோகிறான்நீபோயதை வாங்கிக்கொ
 ண்டிவரவென்று கட்டளையிட்டருளினார்.

அதுகேட்டு பிருங்கிரிஷியும் அப்படியேநல்லதென்று அதிசுக்கிர
 மாகநடந்து கருடனைக்கண்டு ஓய்கருடாநீபோகவேண்டாம் நீகொண்
 டுபோகின்றசிரசை என்னைகயிற் கொடுத்திவிட்டுப்போவென்றுசொல்ல
 அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டுகருடபகவானும்திரும்பிப்பார்த்துபுன்சிரி
 ப்பாகச்சிரித்துநாம்பிந்தச்சிரசைஇந்தநட்டுவனுக்குக் கொடுக்கப்போ
 கின்றீராமோவென்றுதன்னுடைய செட்டைகளினால் விசிறினார் அதிலு
 ண்டானகாற்றினாலடிப்பட்டுவேசாறி பிருங்கிரிஷிடம் பூயியில்விழுந்து
 மூர்ச்சையடைந்துசற்றுநேரத்தில்தெளிந்தெழுந்திருந்துவந்து சாம்ப
 வமூர்த்திக்குத்தெண்டனிட்டுஓய்தேவாதிதேவா நான் அந்தக்கருடனு
 டையசெட்டையினு லடிபட்டுநொந்து தப்பிப்பிழைத்துவந்தே னெ
 ன்றுசொன்னார்அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுபார்வதாதேவியும் புன்ன
 கைகொண்டிசாம்பவமூர்த்தியைப்பார்த்து ஓய்பிராணவல்லபா இந்தபி
 ருங்கிபைஎம்மாத்திரஞ்சேவகனென்றுநினைத்தீர்ஒருபட்சிகையினு லடி
 பட்டுநொந்து அதனுடனேஎதிர்த்துப்போராடமுடியாமல் வேசாறி ஓ
 டிவந்துவிட்டான்பார்த்தீரோ ஆகையினால் துணாக்குஎம்மாத்திரஞ்சே
 வகமுண்டோசேவகர்களுக்கும் அம்மாத்திரஞ்சேவசமுண்டுஅஃதெபி
 படியென்றால் தேவரீருக்கு ஆபரணங்களோ சர்ப்பங்கள் மாலைகளோ
 எலும்புகள் சிரசில்தரித்திருப்பதோதிரிலோசங்களிலும் பிரவேசிக்கின்
 றநங்கள் அரையிலுடுக்கின்றவஸ்திரமோ புலித்தோல் புசத்தின்பேரில்
 அணிவிற்பச்சைவடமோயானைத்தோல்சரீரமுழுதும்பூசுகின்ற சுகந்
 தமோவிபூகிதுளிதம் எம்நேரமும்உட்கொள்ளுகிறதோசஞ்சாபஸ்பம்
 ஏறுகின்றவாகனமோ ஒருதுளப்போதும் இருக்கின்றஸ்தானமோ சர்வ
 சூன்யமானபூமி பக்கத்திற்சேவித்திருக்கின்றவர்களோபூதப்பிரோத ப

சாசகணங்கள் சாப்பிடுகின்றதோ ஆலகாலவிஷம் இப்படிப்பட்டவைபலவு
தையுடைய உடம்புக்குச் சேவகவிரழுண்டோவென்று பரிசாசவார்த்தை
யாகச் சொன்னான். அந்தவசனங்களை யெல்லாம் கேட்டு சாம்பவழார்த்தி
யும் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்து தம்முடைய குமாரனாகிய சுப்பிரமணியக்க
டவுளைப் பழைத்து ஒய்குமாரகாநீயதிசீக்கிரத்திற்போய் அந்தகருடனெ
டுத்திக்கொண்டு போகின்ற சிரசை வாங்கிக்கொண்டு வாவென்று கட்டளை
யிட்டனுப்பினார்.

அதுகேட்டு சுப்பிரமணியரும் தல்லதென்று மயில்வாகனாடராய்
ளமுந்தருளில்வையுதக்கை கையிற் பிடித்துக்கொண்டு மகாஉக்கிராகா
ரத்துடன் நடந்துபோய் கருடனைக்கண்டு ஓய்கருடா நீ அந்தசிரசைக்
கொண்டு போகவேண்டாம் நில்லுநிலென்று சொல்ல அதுகேட்டு கரு
டபகவானுந்திரும்பிப்பார்த்து நாம் நமது ஆண்டவனுடைய கட்டளை
யை மீதள்ளி இந்தச்சிரசை இவனிடத்திற் கொடுக்கப்போகிறோமோ
வென்று அதிசீக்கிரமாக நடக்க அதுகண்டு சுப்பிரமணியக்கடவுளும் ம
கா ஆக்ரஷித்துடனே கியாவென்று அட்டசாசம்பண்ணினார். அந்தவதி
ரிச்சியினால் கருடபகவானுந்திலடைந்து திசைதடுமாறி பிரயாணத்திற்
த்தத்திற்குச் செல்லுகின்றவழி தப்பி வெகுதூரந்திரிந்துவெசாறி பிரயா
ணநதியைக்காணாமல் அலைந்து அந்தசுதார்த்தன்செய்த புண்ணியப
லத்தினால் பிரயாணநதிபைச்சுண்டிகருடபகவான்சந்தேகாஷித்து சீக்கிர
த்தில் அந்தநதியினிடமாக சுதார்த்தனுடைய சிரசை ஏறிந்துவிட்டு அந்
வேகமாகத்தன்னிருப்பிடத்திற்குப்போய்விட்டார். அதுகண்டு சுப்பிர
மணியக்கடவுளும் தண்ணீரில்விழுப்போகிற அந்தச்சிரசை கெட்டியா
கப்பிடித்து எடுத்துக்கொண்டுவந்து சாம்பவழார்த்தியினிடத்தில் ஒப்
புவித்தார் சாம்பவழார்த்தியும் அந்தச்சிரசைத் தமது திவ்வியாஸ்தத்தி
லேந்திக்கொண்டு பார்வதாதேவியைப்பார்த்து ஒபிராணநாயகி இந்த
ச்சிரசைப்பார்த்தாயோ இந்தச்சுதார்த்தன் முன்னென்மத்தில் தமக்குப்
பயபத்திவிசுவாசத்துடன் அன்புசெய்தவன் அதுவுமல்லாமல் இவன்
விஷ்ணுவினுடைய பத்தன் வீராதிரான் சத்தியசந்தனன் இவனுடை
யசீவனானது ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடன் கலந்துபோய்விட்டது ஆதலால்
நான் இந்தச்சிரசைத்தரித்துக் கொள்ளுகிறேனென்று தமது மார்பினிட
மாகத்தரித்துருக்கின்ற சிசுமாலையை நடுநாயகமாகத்தரித்துமகாசந்
தோஷித்துடனே சகலபுத்தகணங்களுடனும் ரிஷிகணங்களுடனும் ஸ்ரீக
யிலாசபர்வதத்திற்கெழுந்தருளினார்.

இவ்விடத்தில் கிருஷ்ணர் சீசனர்களிருவர்பேரிலும் தேவேந்திராதி
தேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்றுவருஷிக்கார்கள் அப்
பொழுது கிருஷ்ணர் சீசனர்களிருவரும் தேவதத்தமென்னுஞ்சங்கத்
தையும் பாஞ்சசன்னியத்தையும் பம்பம்மென்று முழங்கச்செய்தார்
கள் துவசமாகிவிளங்குகின்ற அனுமாரும் அட்டசாசம்பண்ணினார்.

திற் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளும் ஏழாவதனைச் செய்தது அந்த
 வேளையில் அம்சத்துவமகாராஜனும் தன்னுடைய புத்திரர்களாகிய ச
 திரீம்மனுஷ்ரதர்த்தனும்கணக்களத்தில் மடிந்துபோனதைத் தக்கண்டு துக்
 கசகீரந்தனாய் விசாரப்பட்டு சந்திரமேரத்தில்தெளிந்து தயிரிய
 ம்விடாமல் நம்முடைய குமாரர்கள் மோகஸ்ததத்தைப்பெற்றார்கள், அ
 வர்களைக் குறித்து நாம் விசாரப்படவேண்டிய காரணமென்ன விருக்கின்
 றதென்றெண்ணிக்கொண்டு கிருஷ்ணர்ச்சனர்கள் பேரில் எரிந்துவிழுந்
 துமகாகோபதித்தனாய் என்பனையாஸியான இந்தவர்ச்சனனைக்கண்டி
 த்து என்மனோதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்துக்கொள்ளுகிறேனென்று ஒ
 ருதேரிலே திச்சொண்டியுத்தசன்னுத்தனாய்ப்புரப்பட்டு மணக்களத்தை
 நோக்கி வருவையில் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனனுட
 னேகூடசீக்கிரமாகத் தேனாவிட்டிழிந்து அம்சத்துவமகாராசனுக்கு
 எதிர்கொண்டு நடந்தார் அதுகண்டு அந்தராஜனும் சோபத்தைவிட்டு
 சந்தோஷித்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைவிட்டிழிந்து எதிரோவந்தான்
 அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அம்சத்துவமகாராஜனையனைத்
 து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு ஐயா உம்முடைய புத்திரர்க ளிருவ
 ரும் விருதாவாக யுத்தகளத்தில் மடிந்துபோனார்களே யென்று தாமு
 ம் விசாரப்பட்டுபிற்பாடு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியுடனே சலந்துபோ
 னவர்களைக் குறித்து நீர் விசாரப்படவேண்டாமென்று அந்தராஜனுடைய
 யதுக்கத்தையும் நிவர்த்திசெய்து சந்தோஷிப்படுத்திவைத்தார் அதுக
 ண்டி அர்ச்சனனும் அந்தராஜனைத் தழுவிக்கொண்டு சிநேகம்பண்ணிக்
 கொண்டான் அப்பொழுது அம்சத்துவசமகாராஜனும் சந்தோஷகர
 மாய்த்தன்னுடைய பட்டணத்திலிருந்து அநேககாணிக்கைக் கப்பக்க
 ளையும் அஸ்வமேதக்குதிரையும் அழைப்பித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சனர்
 களிருவரிடத்திலும் ஒப்புவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்
 விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று அந்தபகவானைப்பார்த்து
 ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி அடியென்தேவரீருடையபாத தரிசனையைப்பிரத்
 தியக்ஷமாகக்கண்டு களிப்பதற்கு ஏதுவில்லாமல் நெடுநாளாய் எப்பொ
 முதுகிடைக்குமென்றதாபந்திரியத்துடன் சதாகாலமுந் தேவரீருடைய
 பாதத்தையே தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அங்கனமிருக்க இந்த
 அஸ்வமேதக்குதிரையானது விடுபட்டுவந்ததென்கிற சேதிதெரிந்தவள
 வில் இதை நம்பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சனனையும் நோகப்பண்ணினால்
 அவனிமித்தமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளிவருவார் அதுமுன்
 னிலையில் அவகாக்கண்டு தரிசனம்பண்ணி நம்முடைய கோரிக்கையை
 நடைநிறிக்கொள்ளலாமென்று தீர்க்கயோசனைசெய்து இந்தக்குதிரை
 யைப்பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் இப்பொழுதுதேவரீருடைய பாததரி
 சனையைக்கண்டமாதிரத்தில் என்னுடையசென்மம் சாபல்லியமாச்சு
 துஎன்ம்கோரிக்கையும் நடைநிறிவிட்டதென்று அநேகவிதமாகத்தோத்திர
 ம்பண்ணினான் அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் தோத்திரப்பிரியராகிய

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சந்தோஷமாகக்கேட்டு கிருபைகூர்ந்து அம்சத்
துவமஹாராசனைப்பார்த்து ஓய் ராஜேந்திரா நான் அஸ்திபுரத்திற்கு
ப்போகவேண்டும் நீ உம்முடையசேனாசமுத்திரங்களுடனேகூட அர்ச்
சனனுக்குச் சகாயமாயிருந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பாதுகாத்து
கொண்டுபோகவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர் அதுகேட்
டு அம்சத்துவமஹாராசனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓய் ச
வாமீ அடியேன் தேவரீருடைய உத்தாரப்படிபோய் அஸ்வமேதக்குதி
ரையைப்பாதுகாத்துக்கொண்டுவந்து தர்மபுத்திரருடைய யாகத்தை
நிறைவேற்றிவைக்கிறேனென்று சொல்லிபின்னையும் ஒருவர்க்கொருவர்
சமாதானமாய் அநேகவிதங்களாகப்பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முன்பு
புத்தகங்களத்தில் மூர்ச்சையடைந்திருந்த விஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன் நீ
லத்துவசன் எவ்வாறாகவன் மேகவர்ணன் கிருதவர்மன் முதலானவர்
களும் மூர்ச்சையெளிந்தெழுந்திருந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நடஸ்
காரம்பண்ணிச்சந்தோஷகரமாயிருந்தார்கள்

பின்னையும் ரதசஜதரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கசேனையும் மூர்
ச்சையெளிந்தெழுந்திருந்ததுகள் அப்பொழுது அம்சத்துவசமஹா
ராசனானவன் கிருஷ்ணமூர்ச்சனர்களிருவரையும் சகலதுரா துணைகளையும்
சகலசேனையையும் சண்புகாபுரத்திற்கு சகலசம்பிரமத்துடன் அழைத்
துக்கொண்டுபோய் ஸநாமம்பண்ணுவித்துப்போசனமுதலான உபசார
ணைகள் செய்து அனுகூலம்மட்டுக்கும் தன்னுடைய அரண்மனையில்
மகாபிரிபத்துடன் உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார் அதின்பிறகு ஸ்ரீகிரு
ஷ்ணபகவான் அம்சத்துவமகாராஜனிடத்திலும் அர்ச்சனையிடத்திலும்
செலவுபெற்றுக்கொண்டு தாரகனைநினைத்து ரதச்சைக் கொண்டுவரும்
படி சொல்லி அந்தரதத்தின்பேரிலெழுந்திருந்தருளி அஸ்திபுரத்திற்கு
ப்போய்சேர்ந்து தர்மபுத்திரனைக்கண்டு தெண்டனிட்டி அவரும்நீரொங்
கேபோயிருந்தீரென்றுகேட்க, நாம்பின்னையெங்கும் போகவில்லை யமு
னதீர்த்தத்தங்கு விசாலமாகப் போயிருந்தோமென்று சொல்லிவிட்டு
அவரிடத்தில் தானையிருந்தருளிஞர் இவ்விடத்தில் அர்ச்சனாசன் மறு
படியுபிரண்டுநாள்மட்டுக்கும் அம்சத்துவமகாராசனுடைய பட்டணத்
தில் சகலசேனையுடைய மகாவைபவத்துடனையிருந்துபிரிப்பாடி மறு
நாயுத்தசன்னுத்தனாய் ரதாஸுடனாய்ப் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்
டு அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே அம்சத்
துவமகாராஜன் முதலானசகலதுணைகளுடனும் நடந்தான்

கேட்டமரோ ஜெனமேஜெயபூபாலகா இந்தவிதமாய்ச் சதர்மமனும்ச
தர்த்தனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுடன்கலந்துபோனதிவ்ய சரித்திரத்தை
எவர்களானாலும் பபபத்திவிஸ்வாசத்துடனையிருந்து எந்தெந்தகோரி
ச்சையை விரும்பிக் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தக்கோரிக்

கைகளைக் கொடுத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ட்சித்தருளுவா' என்று செய
முனிந்திரரானவர் திருவாய்மலர்ந்தருளி அப்பால் நடந்த சரித்திரத்தை
ச்சொல்லத்தொடங்கினார்

கேளுமையாஜெனமேஜெயமகாராசாவே இந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சு
சனமகாராஜன்சர்வாடம்பரத்துடனே சண்பராபுரத்தைவிட்டுப் புறப்
பட்டு அப்பால் நடக்கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதிரையானது நடந்
து - வனங்கள் - வானந்தரங்கள் - காடுகள் - செடிகள் மலைகள் - குன்றுகள் முத
லான அகலையுந்தாண்டி அப்புறங்கொளரிதேவிவனத்திற்குப்போய் அவ்
விடத்தில் ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதிலிறங்கி தண்ணீர்குடித்தவளவில்
ஆண்குதிரையாயிருந்த அஸ்வமேதக்குதிரையம்பெண்குதிரையாகிநின்
றதுஅதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் இதுஎன்னவிபரீதமென்றுநினைத்து
விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தக்குதிரையானது மறுபடியும் வே
றொருதடாகத்திலிறங்கிதண்ணீர்குடித்து வேங்கைப்புலியாகிநின்றசே
னைகள் பேரில் சிறிவந்தது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் திகிலடைந்து
விசாரப்பட்டு இதுஎன்ன ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதுநாமிதாவனாயில்பட்
டபாட்டைப்பார்க்கிலுமிதுமெத்தவும்சங்கடமாய்வந்துநேரிட்டது நா
மிந்தவேங்கைப்புலியின்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ் செய்வோமாகில்
அஸ்வமேதக்குதிரையாகிய இந்தப்புலியுமிறந்துபோகுமே இதற்குள
ன்னசெய்கிறதென்று மெத்தவும் தாபந்திரியப்பட்டுஸ்ரீகிருஷ்ணமே
வரைநினைத்து ஓய் துவாரராபுரிவாசா தேவகீதந்தனா கோபிகாரமனா
ஓய் சுவாமி இந்தப்புலியைமுன்னிருந்ததுபோல அஸ்வமேதக்குதிரை
யாச்சி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி
னான் அப்படிதோத்திரம்பண்ணுகிற அர்ச்சுனனுடைய வர்த்தையை
அஸ்திராபுரத்திலிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கேட்டுச்சிரித்து பக்
தனாகிய அர்ச்சுனன் நினைத்தபிரகாரம் ஆக்கடவதென்று ஆசீர்வாதஞ்
செய்தருளினார் அதனாலந்தப்புலியும் எப்பொழுதும்போலே ஆண்கு
திரையாச்சிதென்று ஜெயமுனிந்திரர்சொல்ல அதுகேட்டு செனமே
ஜெய மகாராஜாவும் ஆச்சரியப்பட்டு செயமுனிந்திரரைப்பார்த்து ஓய்
முனிநாதா அந்தஇரண்டுதடாகத்திலும் என்னவினோதம்ருந்தது அ
தைசசந்தேதெரியச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்டவளவில் செயமுனி
ந்திரர் திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார்

கேளுமையாசெனமேசெய மஹாராசாவே அந்தவனத்தில்பார்
வதாதேவிபாரும், சாம்பவமூர்த்தியைத் தனக்குப்புருஷாகவேண்டு
மென்றுநினைத்துதவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்
தில்உக்கிரசேனனென்கிறஒருராஷசன்வந்து பார்வதாதேவியினுடைய
சவுந்தரியத்தைப்பார்த்துஉலகமாதாவென்றுநினையாமல் ஒருபெண்ணை
கநினைத்து மோகாந்தகாரனாய் தர்ச்சசைகையைக்கருதினான் அதுதெ

மிந்துபார்வதாதேவியாரும் மகாகோபங்கொண்டு அந்ததுர்மார்க்கனு
கிய ராஜஸனைப்பெண்வடிவமாகப் பண்ணிவிட்டுபின்னையுமின்று முதல்
இந்தவனத்திலுள்ளதடாகத்தில் எண்பத்துநான்கு லக்ஷம் சிவராஜிகளி
ல்பிறந்துள்ள ஆண்சிவர்கள்வந்து தண்ணீர்குடித்தால் பெண்சிவர்களா
கிப்போகக்கடவதென்று சாபமிட்டாளுள்ள அந்தச்சாபத்தினை லர்ச்
சுனன்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையானது வந்து தண்ணீர்குடித்த வுட
ன்பெண்குதிரையாகிவிட்டது அப்பால்அந்தக் குதிரையானது மறுப
டியும் வேங்கைப்புலியான சரித்திரத்தைபுங்கேளும் அஃதெப்படியெ
ன்றால் அலங்காரென்கிற பிராமணன் ஒருவன் தீர்த்தயாத்திரை செய்
பும்படிநினைத்துப்பிரவேசித்து அங்கங்கேயுண்டான புண்ணியதீர்த்தங்
கள் தோறுமுழுக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தகவுரிதேவிவனத்திலும் ஒரு
சுனைபக்கங்கண்டு அந்தச்சுனையிலிஸ்நா நம்பண்ணவேண்டுமென்று நினை
ந்துஅதிலிற்ங்கிஸநானம்பண்ணுகையில் அதிலிருந்துகொரோமானமுத
லைவந்து அந்தப் பிராமணனைப்பிடித்துக்கொண்டு மஹர் கஸ்திப்படி
த்த வதனாலந்தப்பிராமணன் மெத்தவும் பிரயாசமடைந்து சரீரம்
நொந்துவேசாறி அவனதுநல்வினையினால் அந்த முதலையின் பிடியை
மெள்ளத்தப்பிவித்துக்கொண்டுகரையில்வந்து மகாஜிந்ருஷித்துடனே
இன்றுமுதல்எவர்களாகிலு மிந்தச்சுனையிலிற்ங்கினாலும் தண்ணீர்குடி
த்தாலும் புலியாக்கக்கடவதென்றுசாபமிட்டான்—அதன ஸ்வமேதக்
குதிரையானது அந்தச்சுனையினிடத்தில் தண்ணீர்குடித்து வேங்கைப்
புலியாகிப்பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையகிருபாகடாட்சத்தினால் எப்
போதும்போல ஆண்குதிரையாச்சுது டேட்டரோ ஜெனமேஜெயமகா
ராஜாவே அப்பால்அர்ச்சுனராசன் அவ்விடத்திலிருந்து குதிரையைவி
ட்டுத் தானும் சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனேபுறப்பட்டு ரதாரூடனாய்
நடக்கும்பொழுது அந்தத்திசையிலுள்ளமனிதர்களில் மிருகஜாதியைப்
போல ஒருவருக்கும்தெரியாத பாலைகளைப்பேசிக்கொண்டு நான்கு
சிரசும், மூன்றுசிரசும், நான்குபாதமும், மூன்றுபாதமும்உள்ளவர்களா
ய் விச்சித்திரரூபமாய்ச்சிறிதுபேரிருக்க அவர்களைக்கண்டு ஆச்சரியப்
பட்டுக்கொண்டு அப்பால்நடக்கையில் அங்கே சிறிதுபேர்கள் பரீம்மா
ண்டமான ஒருபெரிய ஆலவருகூத்தின் பேரிலிருந்து 'சம்சாரம்பண்
ணிக்கொண்டு மிருகசாதிகளுக்குப் பயந்து பூமியிலிநங்காம லிருப்ப
தைபுங்கண்டு அதிசயித்துக்கொண்டு அப்பாலமேகதூரம்நடந்து பெ
ண்மலையாளத்திற்குச் சமீபமாகப் போம்பொழுது அஸ்வமேதக் குதி
ரையானதுவிடுபட்டு அந்தப்பட்டணத்திற்குள்ளேபோய் நுழைந்தது
அதுசேதியை வேவுகாரஸ்திரீகள் தெரிந்து ஓடிவந்து ராஜகீதி வழுவா
மலும் ஒரு ஆண்பிள்ளைகளில்லாமலும் மதனமஞ்சரியென்கிற சேனா
திபதியுடனே சிக்காசனத்தி லுட்பார்ந்து இருபதியிரம் ரதங்களும்
ம் ஐம்பதனாயிரம்யானைகளும், லக்ஷங்குதிரைகளும், அனேகமாயிரம்
பெண்சேனைகளும்புடைகுழத்தக்கதாகவிருந்து அந்தப்பெண்மலையா

எத்தையரசாட்சிசெய்துக்கொண்டுவருகின்றபிரலாவதியென்னும் பெயரையுடையபெண்ணரசியைக்கண்டுதெண்டனிட்டு ஓ அம்மா இன்றையதினம் நம்முடையபட்டணத்திற்குள் அர்ச்சுனமகாராஜன்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையானதுவந்து நுழைந்தது அதைப்பிடித்துக் கட்டுகிறதோ விட்டுவிடுகிறதோவென்றுகேட்டார்கள் - அதுகேட்டு அந்தப்பிரலாவதியும் தன்னுடையசேனாதிபதியாகியமதனமஞ்சரியுடனே ஆலோசனைசெய்து அவர்களைப்பார்த்து அர்ச்சுனராஜனுடையசாமார்த்தியம் எம்மாத்திரம் அது நமக்குத்தெரிந்தேயிருக்கின்றது - நீங்கள் போய் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு நம்முடையசேனைகளெல்லாம் யுத்தஞ்செய்வதற்கு ஆயுத்தப்படுப்படிபடையறைவியுக்கோளென்றுசெலவுகொடுத்தனுப்பினாள்.

பிரலாவதியுத்தம்.

அதுகேட்டு அப்படியே நல்லதென்று அந்த வேவுகாரஸ்திரீகளும் அதிசிக்கிரமாகவந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துப் பட்டணத்திற்கட்டிவைத்துப்பிற்பாடு சகலசேனைகளும் ஆயுதங்களுடனே இன்றையதினம் யுத்தத்திற்காயுத்தமாகப் புறப்பட்டுவரவேண்டுமென்று பறையறைவித்தார்கள். அதுசேதியைக்கேட்டு நாம் ராஜனாக்கினைப் படியே நடக்க வேண்டுமென்று அந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ரதகஜ துரகபதாதிகள் முதலானதுகளுடனே சகல பெண்ணேசனைகளும் யுத்தசன்னுத்தராய்ப் பட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு வெளியேவந்துதண்டு விட்டிறங்கினார்கள் - பிரலாவதியென்கிற பெண்ணரசியானவள் மதனமஞ்சரி யென்கிற சேனாதிபதி முதலான சகலபெண் சேனைகளுடனேயும் அநேக சஸ்திர அஸ்திரங்களை யெடுப்பித்துக்கொண்டு யுத்தப்பிரமுகியாய் ரதாருடியாய்ப்புறப்பட்டுவெளியேவந்து தண்டிடனேசார்ந்துரணபேரிகையறைவித்தாள் இப்படியிருக்க அவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராஜனும் குதிரைபிடிப்பட்டுப்போனசேதியைக்கேட்டுமகாக்கோபத்துடனே சகலசேனைகளோடு மதிசிக்கிரமாகவந்து அந்தப்பெண்ணேசனைகளை யெதிர்த்துநின்று அநேகமாயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அந்தச்சேனைகளையெல்லாம் கைகாலாடவொட்டாமல் சின்னாபின்னப்படுத்தி அதுகண்டு அந்தப்பெண்ணேசனைகளும் தங்கள் தங்களுடைய வில்லுகளைவளைத்து அளவிறந்த பாணங்களைத் தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுன ராசனுடைய சேனைகளை யெல்லாம் சின்னாபின்னமாகக்கண்டித்து நேரகப்பண்ணினார்கள் - அதில்கிறிதுபெண்கள் இரண்டியோசனை மூன்றுயோசனைநிகளமாய்வளர்ந்திருக்கின்ற தங்களுடைய ஸ்தனங்களின்கச்சுகளை அவிழ்த்துவிட்டு மச்சக்கூட்டங்கள்பேரில் வலைக்காரன் வலைவிசுகிறது போல அர்ச்சுனன்சேனைகளை விசிறி அடித்து ஒவ்வொரு அடிக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரஞ் சேனைகளைப் பொடியாக்கித் தள்ளினார்கள் இப்படி நானாவிதமாக அர்ச்சுனனுடையசேனைகளை அந்தப்பெண்ணேசனைகள் குழந்தைகொண்டு

அரத்தியடித்து முலைக்குமுலை ஒதுக்குகின்றதைக் கண்டு அம்சத்துவம
காராஜன் முதலான வீராதீவீரர்களெல்லாம் வெட்கப்பட்டு தலைசாய்த்
துக்கொண்டார்கள் எப்படி அர்ச்சுனனுடையசேனைகளை எதிர்த்துநின்ற
யுத்தஞ்செய்து நிர்வகிக்க மாட்டாமல் பின்னுக்கு இடைந்து ம்பாகிற
தைக்கண்டு பெண் சேனைகளெல்லாரும் கைகொட்டிச் சிரித்துச் சிக்க
நாதங்கள் அட்டகாசங்கள் பண்ணிக்கொண்டு மிஞ்சிவந்து அர்ச்சுனரா
ஜன்பேரி லெதித்தார்களுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஆச்சரியப்பட்டு இது
என்னவிபரீதம் நாம் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை ஒருநாளும் கண்டதுமி
ல்லைகேட்டதுமில்லை இதுவுமகாவேடி அகையாயிருக்கின்றது நாம் பெண்
கள் பேரில் பாணப்பிரயோகஞ் செய்கின்றதெப்படி நல்லது நாமே
போய் எல்லாச்சேதியுந்தெரிந்து கொள்ளலாமென்றாலோசித்து தன்னு
டையரதத்தைப் பிரலாவதிபேரில் அதிவேகமாகத் தரத்தி அவனைப்பா
ர்த்து ஒய்பெண்ணரசி நீ எங்களுடனே எதிர்த்துச் சண்டைபண்ணமாட்
டுவாயோ தேவேந்திராதி தேவர்கள் முதலான பேர்களும் எங்கள் முன்
னே எதிர்த்து நிற்கமாட்டார்களே நீயோ நிற்கின்றவளாதலால் நீ சண்டை
பண்ணவேண்டாம் சமாதானமாய்க் குதிரையைக்கொண்டு வந்து ஒப்புவி
த்து சுகமாய் உன்னுடைய பட்டணத்திற்குப் போவென்று சொன்னா
ன் அதுகேட்டு அந்தப்பிரலாவதியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சு
னராஜனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தையும் செளந்தரியத்தையும் கண்
டு மோகித்து ஒங்கிரீடி நீர் நல்லவார்த்தை சொன்னீர் நாங்கள் உங்கள்
முன்னே எதிர்த்து நிற்கமாட்டோமென்று நினைத்தீரே அப்படி நினை
ப்பதைவிட்டுவிடும் உம்மைப்பார்த்தால் எனக்குச் சண்டைபண்ணுகி
றதற்கு மனமில்லை ஆகையால் நான் இரண்டுவார்த்தையாகச் சொல்லு
கிறேன் கேளும் அவைபென்ன வென்றால், இப்பொழுது சர்வாடம்ப
ரத்துடனே என்னைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு என்னுடனே கூடி
ச்சகலபோகங்களையு மனுபவித்திருந்து பிறகு என்னுடைய சேனைகளையு
ம் சீர்மைபூமிகளையு ம்பண்டி பண்டாரங்களையு ம் உம்முடையவசம்
பண்ணிக்கொண்டு அப்பால் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் நடத்திப் பூ
மிப்பிரதட்சணஞ் செய்வித்து சந்தோஷகரமாய் தர்மபுத்திரர் செய்கி
ன்றயாகத்திறைவேற்றிவையும் அப்படிச் செய்ய மனமில்லாவிட்
டால் என்னுடனே எதிர்த்துப் போராடி என்னைச் செயித்துக் குதிரை
யைவிடுவித்துக்கொண்டுபோமென்று சொன்னாள்-அதுகேட்டு அர்ச்சு
னனுஞ்சிரித்து பிரலாவதியைப்பார்த்து ஒய்பிரலாவதி நீ நல்லவார்த்
தைசொன்னாய் நான்வந்தகாரிய மென்ன அஸ்திரபுரத்தில் எந்தமய
ராகிய தர்மபுத்திரர் யாகத்தீட்சையைக்கைக்கொண்டிருக்க அதைநினை
யாமல் நானிவ்விடத்தில் உன்னைக்கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு உன்னை
டுகூடிச் சகலபோக பாக்கிடங்களையு மனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது
தர்மமோ அதுகூடாது நீ குதிரையைக் கொண்டு வந்து ஒப்புவித்தால்
அர்ச்சுனு இல்லாவிட்டால் சண்டைக்குவா வென்று சொல்ல அது கேட்டு
பிரலாவதியுங்கொயித்து தன்னுடைய வில்லிவிடமாகச் செறிதபாணங்

களைத் தொடுத்த அர்ச்சுனன் பேரில் பிரயோசம் பண்ணினான், அர்ச்சுனனுக்குப் பங்கொண்டு தன்னுடைய சாண்டபத்தி லநேகபாணங்களைப் பிரயோகித்து அந்தபாணங்களைப் பெல்லாம் நடுபாதியிற் கண்டித்து தந்திரிபின்னையும் மூன்று திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பிரலாவதியினுடைய மார்பிலே நைகஞ்சும்படி செய்தான்.

அதனாலவனும் நொந்து மகரோஷித்துடனே ஏழுபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடைய மார்பில் நைகஞ்சும்படி செய்து அட்டகாசம் பண்ணினான் இவ்விதமாக வெருநோம் அர்ச்சுனராஜனும் பிரலாவதியும் ஒருவர்க்கொருவர்தோர் உயரையாமல் சிங்கமும் சிங்கமும் எதிர்த்ததுபோலெதிர்த்துப் போராடுகிறபோது அர்ச்சுனராஜனும் ஒருமோகனஸ்திரத்தை எடுத்துத் தொடுக்க அதுகண்டு அவனும் ஒரு திவ்வியபாணத்தை தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடைய காண்டபத்திற் குறித்த அந்த அஸ்திரத்தை இரண்டு துண்டமாகக் கண்டித்து விட்டான் அதைக் கண்டு அர்ச்சுனராஜனும் அவனையைச் சாமர்த்தியத்திற்கு மெச்சிப்பின்னிடம் மகரோஷித்துடனே அநேகமாயிரம் குறூரபாணங்களை யெடுத்துத் தொடுக்கப் போகையில் ஆசாசவாணியுங்கண்டு கலிலென்று நகைத்து அர்ச்சுனனைப் பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனா வீராவீரா நீ இவளுடனே எத்தனை நாளாய்ப் போராடினாலும் அவள் பின்னிருகிறவளல்ல நீ ஏன் விருதாவாசப் போராடுகின்றாய் இவள் மெத்தவல்லமையுள்ளவள் மந்திரதந்திரங்களில் மிஞ்சினவள் ஆகையினால் நீ இவளுடனே சிநேகம்பண்ணி இவளைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு இவள் மனதைச் சந்தோஷிப்படுத்தி வைத்து உன்னுடைய குதிரையை மெள்ள விடுவித்துக் கொண்டு போவென்று சொல்ல அந்தவார்த்தையைக் கேட்டுத் தனக்குத்தானே ஆலோசனை செய்து இதுவு மெய்தானென்று நினைத்து தனக்கையிற் பிடித்திருந்த காண்டபத்தை ரதத்தின்பேரில் வைத்துவிட்டு அந்தப் பிரலாவதியைப் பார்த்து ஓய்பெண்ணரசி உனக்கும் நமக்கும் துவேஷிம்கேண்டாம் இந்நோம் உன்னுடைய வில்வித்தைபைத் தெரியவேண்டிப் போராடினேன் ல்லாமல் வேறல்ல ஆதலா லிந்தமட்டுக்குஞ்சுன்னுடைய நிறுத்திச் சமாதானமாய் உன்னுடைய மனோ யிஷ்டப்படியே உன்னைக் கலியாணஞ்செய்து ரதிகேளியில் உன் மனதைச் சந்தோஷிப்படுத்தி வைக்கிறேனென்று சொல்ல, அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அவனஞ் சந்தோஷமடைந்து தன்னுடைய சேனைகளைப் பெல்லாமனுப்பி வைத்துப் பட்டணமுழுதும் நன்றாயலங்கரிக்கும்படி திட்டம் பண்ணினான். அவர்களும் அந்த உத்தாரப்படியே போய்ச் சகலசம்பிரமத்துடன் பட்டணமுழுதும் குபேரனுடைய அளகாபுரியைப் போல நவரத்த மயமாயலங்கரித்து பதினெட்டு உகைமேளவாத்தியங் ளும்தாம்தாமென்று முழங்கத் தக்கதாகச் சர்வாடம்பரத்துடனே பிரலாவதியினுடைய கலியாணபேரிகையரை வித்தார்க ளப்பொழுது பிரலாவதியும் மதனமஞ்சரி என்பிற சேனாபதியுடனும் சகலசேனைகளுடனும் மகா வைபவத்துடனே அர்ச்சுனராசன் அம்மத்துவராசன் முதலான ராசகூட்டங்களையு

ம் சேனாசமுத்திரங்கையும் பட்டணத்திற்சுள்ளே அழைத்தக்கொண்
டுபோய் அவரவர்களுக்கத்தகுந்த விடுதிகள்விடுவித்தப்போசனமுத
லானசர்வபசாரங்களும் நடப்பித்தாள் பர்பாடுபிரவாகமும் நல்ல
பழகூர்த்தலக்கினத்தில் அர்ச்சனாஜனைக் கலியாணஞ் செய்துக்கொ
ண்டு அன்றையதினம்சாலசம்பிரமத் தடனேசப்பிரமஞ்சத்தின்பேரில்
அர்ச்சனாச னோடுகூடி மகாலீலவிநோதமாகச் சகலசெய்தும்பு
மனுபவித்திருந்து பொழுதுவிடிந்த பின்பு பிரவாகமும் சந்தேஷித்
து அர்ச்சனாசனுக்குவெருமானமாக உன்னதமான ஆடைபாபாணங்
களும் நவாத்தங்களுங்கொடுத்தி உஸ்வமேதக்குதனையையும் சிந்தி
தீர்சனங்களுக்கூட்டியனுப்பிநாங்களும் கிம்பத்திரிசெய்திற யாகத்
திற்குருகொருமென்றுசொல்லஅதுகேட்டு அர்ச்சனாசனும் பிரவா
கவினையட்பார்த்து ஒபெண்ணேநீயு முன்னுடையசேனைகளும் யாகத்தி
ற்குவந்து சேரவேண்டுமென்று உபசாரமாகச் சொல்லி அவளிடத்தில்
செலவுவாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பெண்மலைபாளத்தை விட்டுப் புறப்ப
ட்டுக் குதிரையவிட்டு அந்தக்குதியின் பிறகே அர்ச்சனமகாராஜனை
னவன்ரதாருடனாய்ச் சகலராஜ கூட்டங்களும் ரதகஜதுங்கபதாதிசன
ய சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடந்தான்.

பிஷ்ணாயுத்தம்.

அப்பாலந்தக் குதிரையானது வடக்குமுதமாகத் திரும்பி மேற்கு
ச்சமுத்திரக்கொடையாமாக நடந்தபசாருண்டிள்ளியான பிஷ்ணனு
டைய பட்டணத்திற்சுச்சம்பமாகவந்தது அதுகண்டு அங்கிருந்தராஜை
சர்களந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் தங்கள் ராசனாகிய
பிஷ்ணனிடத்தில ஒப்பிவித்தார்க ளப்பொழுது அந்தபிஷ்ணனும் கு
திரையினுடையலலாதத்தில் விருதாவொளியாகக் கட்டியிருக்கின்றபட்
டத்தைவாசித்துப்பார்த்து சந்தேஷிப்பட்டு இந்தக் குதிரையின்பின்
னேவருகிறவன் என்பகையாளியாயிமசேன னுடைய தம்பியல்லவா
ஆகையினால் நானவனுடனேபோராடிசெய்க்கிறேனென்று ஆக்குஷித்
துடனே அதிசிக்கிரமாக எழுந்திருந்து தன்னுடையரதகஜதுங்கபதாதி
களானராஜைசச்சேனைகளோடும்ராஜைசஸ்திரிகளோடும்சண்டைக்கு ஆயு
த்தமாகப்புறப்பட்டு பட்டணத்தின் வெளியேவந்து தண்டுவிட்டிருக்கி
றான். அவ்விடத்தி லர்ச்சனாசனும் இந்தசங்கதிகளெல்லாம் குதிரையி
ன்பிறகேவந்த சேவகர்களால் கேள்விப்பட்டு அம்சத்தவசந்தீலத்து
வசன் அனுசாளுவன் எவ்வாறுசவன் விஸ்வகேதுபிரத்திபமனன் அ
னிருத்திரன் சாத்தகி கிரீதவர்ம்மன் மேகவர்ணன்முதலானராசவர்க்கங்
களுடனேசகலசேனாசமுத்திரங்களுடனுமதிவேசமாகவந்து ரணபேரி
கையறைவித்துராஜைசக்கூட்டங்களுடனேஎதிர்த்து போராடிமகாரோ
ஷித்துவேஷங்களுடனேநானுவித பாணங்களினு லும் பலவகை ஆயுதங்
களினு லு மிரண்டிலட்சம் ராட்சசசேனைகளை யுந்தம்சப்படுத்தி சின்ன

பித் தப்பித் தம்பொழுது அதுகண்டிராட்சரங்கிற் காமப்பிழ்சிவலக்
கைகளைக்காய் வெடுத்திடுகொண்டு ராசகூட்டங்கள் பெரி விழுந்த தாத
களை யெல்லாம் பொடிபொடியாகி ஆணைகளை யெல்லாம் துண்டித்
துண்டமாக்கிக் குதிரைகளை யெல்லாம் இன்னுபின்னமாக்கிக் காலாக்களை
யெல்லாம் ராட்டேவறுகைவேறு தலைவறுக்கலாடித்து இந்தப்பிரகா
டம் அர்ச்சனனுடைய நாட்களைக் கேசனைகளையும் அதம்பண்ணைக்கை
பார்த்தாலும் ராட்சசத்தீர்க்கல்மயமாட்சிகழன்றுதிர்ந்து தம்சப்படுத்
துகிறபொது அர்ச்சனனுடையகேசனைகளெல்லாரும் அவர்களுக்குமுன்
நேனிலிற்றுநிவாகப்பண்ணைமாட்டாமல் மனைக்கல்கிமாபபமடைந்து
நான்றுகிவிடிலுந் இதற்குடிப்போனர்கள் அதுகண்டு அர்ச்சனராஜன்
முதலான தராதுகாகளெல்லாரும் எதிர்த்துநின்ற அங்கநாடுடைய
விசைநுணத்தொனிபண்ணி அமேசமாயிரம் பாணத்தீர்ப் பிரயோக
ஞ்செய்தார்கள் அதுகளை யெல்லாம் எவ்வளவுஞ்சட்டை பண்ணாமலந்
தராட்சசத்தீர்க்களெல்லாருபிஞ்சிப் போயிடுகின்றதை அர்ச்சன ரா
சனுடையபாதத்திற் கொடியாகவிளக்குகின்ற அனுமாரானவர்கண்டு இ
துஎன்னவிபரிதமென்று சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து நாம் இந்த
ச்சமயத்தில் முனைந்துபோராடாவிட்டால் நம்புடைய கேசைகள் நிற்
கமாட்டாதென்றறிந்து அதிர்த்துத்திற் சதத்தைவிட்டுமகாகோப
த்தடனைதொப்பென்று பூமியிடுகிதித்து அடிதனைகளும் செவி
டுபடுமப்படி அட்டகாசம்பண்ணிதம்புடைய வரலாவளித்திக் கையிற்
பிடித்துக்கொண்டு ராட்சசத்தீர்களைப்பார்த்து ஓய் ராட்சசத்தீர்களை
நீக்கப்பதாதிர்கள் பதார்த்திகள் உங்களுடைய வம்சத்திற்குமருன
அனுமந்தனென்று என்னை அறியுக்கொள்இதோ பமதடைத்ததைப்
போலவும் காளகூடவிஷத்தைப்போலவும் வடவா முகாக்கினிடைப்
போலவும் காட்டுத்தீயப்போலவும் - குரியசென்றதைப்போலவும் பி
ரகாசிக்கின்ற என்னிடவாலைப்பார்த்தீர்களோ வென்றுசாண்பித்து வா
லைவிடிலிஅடித்து ஒவ்வொரு அடிக்குநாறுபெர் விழுந்திரங்கும்படி
செய்து நச்சுநச்சாய்ப்பண்ணிக்கடித்தும்இடித்தும் தள்ளியும் இள்ளி
யும் உதைத்தும் சதைத்தும் கீதியும்பிதியும் முட்டியும் தட்டியும் இ
ழுத்தும் கழித்தும் முற்றும்பறித்தும்அங்கி எறித்தும்பிதித்தும்
இந்தவிதமாய் அனுமாரானவர் மகாஆக்ரஷித்துடன்கண்டப் பிரச
ண்டனாக எரித்துநின்ற வடவாமுகாக்கனிபானது சுழத்திசலங்கைக்
கிரவித்ததுபோலராட்சசத்தீர்களில் ஒருந்திபாகிலும் தப்பிப்பிழைத்து
ப்போகக்கூட்டம்மடக்கி எல்லாறையும் பூமிக்கிரையாகச் செய்து
விட்டுஎப்பொழுதும்பாலஅனுமாரானவர் அர்ச்சனனுடையகொடியி
னிடமாகப்போய்விளங்கியருந்தார்.

அதுகண்டு அர்ச்சனனுடையகேசனைகளெல்லாம் மகாசந்தோஷமாய்
ய் அட்டகாசங்கள்சங்கநாதங்கள்பண்ணிக்கொண்டுவந்துராட்சசகேச
னைப்பெரிவெதிர்த்தார்கள் அப்பொழுது அம்சத்துவசன்முதலான
முதலாரும் எதிர்த்துருராமாகிய அளவிறந்தபாணங்களைப்பிரயோகஞ்

செய்து ராட்சசசேனை யெல்லாம் தின்னபின்னமகக்கண்டித்துத் த
 ள்ளி புதப்பிமோ ணங்களுக்குத்திருப்பிபாக விருத்துசெய்வித்தார்கள்
 அதுகண்டு அந்தராட்சசர்களுெல்லாம் தின்னிடாமல் முனைத்துமாக உக்
 கிராகாத்துடனே ஆணைகள் பேரிலும் புனிகள் பேரிலும் காடிவ் பேரி
 லும் நாபிகள் பேரிலும் காக்கைகள் பேரிலும் பருந்துகள் பேரிலும் புது
 முண்டான அனே சிவசெந்துகள் பேரிடும் வர்க்கொன்றி சமசிக் கிளி
 யர்களைப் போலகத்தி-ஞலம் - சதை-சக்கம்-பாசு பட்டைபம் அங்கு
 சம் பிண்ட பாலமுதலான முட்பத்திரண்டு ஆபதங்களையும் அரிச்சனனு
 டையசேனைகள் பேரில் திவ்வுந்விடிமென்று பிரயோசம்பண்ணிவருத்தி
 னார்கள் அதுகண்டு அரிச்சனராசனுந் தன்னுடையகாண்மபத்தைக் கு
 ணத்தொணிபண்ணி அத்தீட்சண்யமான அன்திரங்களைப் பிரயோசஞ்செ
 ய்து ராட்சசர்கள் விட்ட அன்திரங்களை யெல்லாம் பஸ்மீகாப்படுத்தி அவர்
 களையுஞ்சின்ன பின்னமாகக்கண்டித்து கால்மாடிதலைமாடாய்கால்வெறு
 கைவெறு உடல்வெறு எலும்புவெறுசைவெறுகப் பண்ணி ஒருவரையா
 கிலும் தப்பிப்போகவொட்டாமல்தும்சப்படுத்திவிட்டுவிடாமென்று வி
 ங்கநாதம்பண்ணினான் அதுகண்டு பிஷ்ணனுந் தன்னுடைய தத்தை அ
 ரிச்சனராசன் பேரில் தூத்தி அநேகமாயிரம் குறாபாணங்களைப் பிர
 யோசஞ்செய்து அரிச்சனனுடையமார்பையும் பத்தலாகத்திழ்த்துசா
 திசுதினாகளையும் நொதப்பண்ணிகொடியாகிப் அதுமாயையும் பத்தலா
 க்கிஅத்தூடலெயோகாமல் அம்சத்துவசனுடையமார்பயுக்திழித்துநீ
 லத்துவசனையும் பிர்மிக்கப்பண்ணி எவ்வாறுசுவனையும் கால்கை ஆட
 வொட்டாமல் செய்து அனுசாளுவனயஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளை
 த்துவிஸ்வகேதுவையும் தத்தமபமாக்கி பிரத்தியுமனனுடையதலைப
 யும் உடைத்து சாத்தகியிலுடைய புலக்களையுங் கிழித்து கிரீதவார்மண
 யும்பாதாதிசெயபரியந்தந் துணத்துவிட்டுமேகவார்ணனையும் குழில் குழி
 லென்றுரத்தங்கக்கப்பண்ணி இந்தவிதமாக பிஷ்ணனுனவன் அதிகரோ
 ஷித்துவெடித்துடனே அரிச்சனன் முதலான தூதாதுனாகளையுஞ் சிக்கு
 ப்படுத்திகையில் அரிச்சனராஜனும் ஆக்கிர வியாக்கம் நிக்கோதனாகக்
 கோபக்கொண்டு மகாஉக்கிராகாராய் தன்னுடைய காண்மபத்தினி
 டமாக அநேகபாணங்களைத் தொடுத்தி பிஷ்ணனுடைய சாதிகுதினா
 களையுங்கொன்றுரத்தையுஞ் சக்கைசக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்துஅந்
 தராட்சதனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டான் அதற்கும்
 அவன் எவ்வளவுமப்பபட்டாமல் ஆகாபத்திலெழும்பி மேகமண்டலத்தி
 ல்மறைந்து சற்றுநேரத்திற்குள்ளே அவனுடையமாய்கையினாலேமுய்
 பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் உண்டாக்கி அக்கினிபகவான் முதலான
 திக்குப்பாலகர்களையும் உண்டாக்கி அந்தபிஷ்ணனுந் தேசுவந்திரனைப்
 போலவெள்ளையான பின்பேரிலெறிக்கொண்டு சகலதேவர்களுந்தன்
 னைச்சேவித்துவரத்தக்கதாகவச்சிராயுதத்தக்கையிலெபிடித்துக்கொ
 ண்டி அரிச்சனராசன் முதலான பிரமுகாளுக்கு முன்பாகவந்துநின்ற அ
 ர்கவளைப்பார்த்து ஸபமானிடவர்களே நாங்கள் தேவர்கள்தாங்களும் ரா

பிசநிசநுந்தாயாதுயானபடிபிநுல் எங்குநுக்குள் ஒருவர்க்கொருவர்
 போராட்டமிருந்தபோதுதும் நாய்களும் அணியருக்குமாத் திரும்பி
 உங்கொடுக்கிறதில்லை நீங்கள் எங்குநுடையதாயா திகளைக் கொண்டுவிட்ட
 படியினால் நாய்கள் அவர்களுக்குப் படைத்துண்டாயிருந்து உங்களைக்க
 ண்டிடித்ததற்குவந்தோம் துதோசந் துதோசந் திப் பாருங்களைச் சொ
 க்னி அந்தமாயாடுதவர்க்குசகலமானசொது அஸ்திரங்களையுந்தொடுத்த
 ப்பிரபோகஞ்செய்தார்கள் அதுகாண் அரிச்சனராஜனும்தங்கிட்டிசந்
 துதோசந் துதோசந் செய் துது அராட்சசமாபகையல்லாமல் உண்மையா
 னதெவர்களல்லவென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தன்னை உடையகாண்மப
 ந்தைவளைந்து ஒருநந்தரிவான் திமத்தை உய்த்துத்தொடுத்தப்பிரபோ
 கம்பண்ணினான் - அந்த அஸ்திரமான அபுநப்பட்டு கருகுவென்றுகழ
 ன்றுகொண்டுவந்து படிப்பதுபுக்கொடி மாயாதெவர்களையுந் திக்ரு
 ப்பாலகர்களையுந் தெவந்மயனையும் தூத்தி அடித்து அந்தமாயாவிலா
 சங்களை பெல்லாம் ஒருநுண்ணெதரத்திம் அதம்பண்ணிவிட்டது - அது
 கண்டி உண்மையானதெவந் திராதிதவர்களுந் மனங்கலங்கி தம்மைப்
 போலவடிவெடுத்தப்பிரபான மாயாதெவர்களைக்கண்டித்த அஸ்திரமா
 னதுதங்கள் பேரினும்எதிர்த்து எங்கெங்குநுள் நேதாவென்றுமகாபடங்
 கரமடைந் துமகமண்டலத்திம்மறைந் துபார்த்துக்கொண்டிருந்தார்க
 ள், அந்தச்சமயத்தி்ஞரியபகவா னும் நமதுகந்தத்தார்களைல்லாரும்ப
 பந் துஒளித்துக்கொண்டார்கள் இன்னநாமத்திராமிருந்தால் அந்த அ
 ஸ்திரமானது நம்முடையபேரினும்எதிர்த்து எங்கெங்குநுள் நேதாவெ
 ன்றுபயந்துஒளித்ததுக்கொண்டதுபோல மேற்குத்திசையில் அஸ்தமா
 னமாவினார் - அப்பொழுது செய்ததன்நிபதியாத நிர்மூடர்களாகிய அ
 ஞ்ஞானிகளின் இருதயம்போல புரட்டுவானதுகலமுழுதும் முடிக்க
 கொண்டது - அந்ததிருட்டுவோயில்பிஷ்ணனும்மகா ஆக்ருஷ்த்தன்
 அந்தகாரகவசந்தொடுத்ததுக்கொண்டு அந்தரவிதியில் தின்றுதன் னுடை
 யமானபயிற்றென்புகள் - கரடிகள் - ஒணுன் - உயிம்புகள்முதலானபிருக
 ளுதிகளையுஞ்சிருஷ்டித்து அரிச்சனராஜனுடைய சேனைகள் பேரில் வி
 ணுன் - அதுகாண்பெல்லாம் அரிச்சனராஜனுக் கண்டித்துவிட்டு பிஷ்ண
 னைக்காணுமல் பிரமித்து தன்னுடைய காண்டபத்தினிடமாக நாராய
 ணுன் திரத்தைத் தொடுக்கவெண்டுமென்று நினைத்தமாத் திரத்தில்தேக
 வர்ணனும் அதுதெரிந்து அரிச்சனராஜனைப்பார்த்து ஐயாடீடி - தேவ
 ரீர் இந்த துர்மார்க்கனுக்காக நாராயணன் திரத்தைஎடுத்துத்தொடுக்க
 வெண்டாம் சின்னமுனைடைக்கள்ளிப் போடுகிறதற்குப் பெரியகோடா
 விவேண்டுமா ஆதலால் எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுட்டம் நான் போ
 ய் அந்ததுன்மார்க்கனைக் கொண்டுஉருகிறெனென்று சொல்ல அதுக
 ட்டி அரிச்சனராஜனும் அப்படியே நல்லதென்று செலவுகொடுத்தனுப்ப
 அந்தமேகவர்ணனும் தினகா ாஸ்திரத்தைத் தொடுத்ததுகாதண்டத்தை
 க்கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு ஆசாமார்க்கத்திலெழுப்பி பிஷ்ணன் தொ
 ட்த்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தகாரகவசத்தைப்போச்சடித்து அவனுட

னே எதிர்த்து இரண்டுபேரும் போராடுகிறபோது பீஷணனுடைய தெ
ப்பையினால்தொந்து மேசுவர்ணனும் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடை
ந்துசந்துநேரத்தில்தெளிந்து எழுந்திருந்து ஆகாசத்திலெழும்பிமறு
படியும் அந்தபீஷணனுடனே எதிர்த்து இரண்டு கிறவரும் கையினால்
போராடி அக்கேயிருந்து பூமியில்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் சமமாகக்
குத்தியும் வெட்டியும்- சலிப்படைந்து இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையாகி
விழுந்தார்கள் அந்தபீஷணனுஞ்சந்துநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந் தெ
ழுந்திருந்து ரதாருடனாய் அர்ச்சுனனிடத்திற் போய் அர்ச்சுனைப்பா
ர்த்து ஓய் அர்ச்சுன உன் தமயனான வீமசேனனானவன் வயிற்றுச்சோற்
றுக்காக என் தகப்பனைக்கொன்றானல்லவோ நான் இப்பொழுது உன்னை
க்கொன்று அந்தப்பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன் நீ சாக்கிரதை
யாய் நின்று போராடு என்று சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்
சுனராஜனுங்கோபித்து அந்தராட்சசனைப்பார்த்து ஓய்பீஷண உன் த
கப்பன் என் தமயன் கொன்றானல்லவோ அந்தமுறைமைதப்பாமல்
உன்னை நான் கொல்லவேண்டும் ஆதலால் நீ எச்சரிக்கையாயிருந்து போ
ராடு என்று சொல்ல அந்தசமயத்தில் ஒருமாயாசந்நியாசிவந்து அர்ச்
சுனைப்பார்த்து ஆசீர்வாதம்பண்ணினான், அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனு
ம்பதார்த்தசந்நியாசி யென்று நினைத்து இரண்டுகைகளையுங்கூப்பி தெ
ண்டன் சுவாமியென்று நமஸ்காரஞ்செய்தான்- அதுகண்டு அந்தமாயா
சந்நியாசியும் அர்ச்சுனைப் பார்த்து ஓய் அர்ச்சுன நீ என்னதெண்ட
ம்போட்டாய் நீ பயித்தியக்காரவேலைசெய்து விட்டாய் அஃதென்னவெ
ன்று கேட்பாயாகில் நீ சூதியைப்பிறகே வந்து விட்டாயல்லவோ உட
னே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும்-சுதர்மனும், சுதர்த்தனும் சண்டைபண்ணி
னவிடத்திற்குவந்து விட்டாரல்லவோ அந்தச்சமயமறிந்து துரியோதன
திகளென்கிறராட்சதர்கள் அஸ்திரபுரத்திற்குப்போய்த் மராஜாவையும்
தொளபதியையும் எடுத்துக்கொண்டு எங்கேயோ போய்விட்டார்கள்.

அதுசேதிபஸ்ரீகிருஷ்ணதேவீன்கேள்விப்பட்டுவந்து அவர்களை
த்தேடிக்கொண்டு திரிகுரூர் அப்படியிருக்கும்போது என்னயாகம் என்
னகுதிரா என்னசண்டைமேலும் இந்தராஷசன் மகாதுன்மார்க்கன் இ
வனுடனே என்னபோராட்டம் இந்தச் சண்டைபவிட்டு உன் தமயன்
புத்திரொளபதியையும் தேடப்போ வென்று சொல்ல அர்ச்சுனராஜனும்
அந்த மாயாசந்நியாசியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு கலீலென்று
தகைத்து இது ராஷசமாயையென்று நினைத்து அந்தமாயாசந்நியாசி
யை இரண்டு துண்டமாகக்கண்டித்துவிட்டு அப்பால் அந்தபீஷணனுட
னே எதிர்த்துச் சந்துநேரம்போராடிகடைசியில் அவனுடைய சாரதி
யையுங்குதிரைகளையுங் கண்டித்து ரதத்தையும் பொடியாக்கிப் பின்பு ஒ
ருதிவ்வியபாணத்தினால் பீஷணனுடைய சிரசையுங் கண்டித்துத் தள்ளி
பிற்பாடு தேவதத்தத்தைபெறித்து வாயினிடமாகவைத்துப்பம்பம்மெ
ன்று அஷ்டதசைகளுஞ் செவியிப்படிப்படியுதினான் அதுகண்டு மஹரா
ஜர்களெனவரும் அவரவர்களுடையசங்கங்களைபெறித்து உளதினார்கள் அ

ப்பொழுது அங்கே நப்பியிருந்த ராஜா சேனைகளெல்லாரும்பயந்து ஓடிப்போய்விட்டார்கள், அதன்பிறகு அர்ச்சுனராஜனும் அம்சத்துவசன் முதலான பிரமுகாளுடனேயும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனேயும் அந்தப் பட்டணத்தினுட்பிரவேசித்து ராஜாசர்களுடைய அரண்மனைகளெல்லாஞ்சேனைகளுக்குக்கொள்ளைகொடுத்தபிஷணனுடைய அரமணியிலிருந்த அபரிமிதமான திரவியங்களை யெல்லாம் எடுப்பித்துப்பொதிபொதியாகக்கட்டி எழுநூறு ஆனைகள் பேரிலும் பதினாயிரங் குதிரைகள் பேரிலும் போட்டுகாலாள் பேரிலும் எடுப்பித்து அஸ்திரபுரத்திற்கு அனுப்பி வைத்துப்பிற்பாடி அஸ்வமேதக்குதிரையை விட்டு அதின்பிறகே அர்ச்சுனராஜனுனவன் ரதாளுடைய சகலசேனாசமுத்திரங்களுட்புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாக நடக்கும்போது அந்தக்குதியாயானது பாண்டியநாட்டுக்கு கீசம்பத்திலிருக்கிற மணிபுரமென்னுட்பட்டணத்துக் கோட்டைவாசற்படியோரத்தில்பசுசென்று புல்லைக்கண்டு மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது, கேட்டதோ ஜெனமேஜயமகாராஜாவே அந்தமணிபுரமானது எப்படிப்பட்டதென்றால், இந்திரநீலரத்தினத்தினால்கல்லுகளடுக்கி, தங்கத்தினால்சேறுசெய்து அரண்மனைகள் - ஆஸ்தானங்கள் மெத்தைகள் - மேடைகள் - கட்டிவிளங்கப்பட்டது, குடிகள் வசிக்கின்ற வீடுகளும் நவரத்தினமயமாகவும் சுவர்னமயமாகவும் சகலவேடிக்கைகளுடனேயும் விளங்கப்பட்டது அதல்லாமலும் கோபுரங்களுடைய உயர்ச்சிபைக்கண்டு சூரியபகவானும் பக்கமாகச்சாய்ந்துபோவார், அவ்வகைப்பட்டவிசித்திரங்களுடனே விளங்குகின்ற மணிபுரத்தை அர்ச்சுனராஜன்கண்டு அம்சத்துவசராஜனைப் பார்த்து ஒய்ராஜேந்திரா இத்தனைசம்பிரமத்துடனே பிரகாசிக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்திற்கு அரசன்யாவன் அவன் பெயரென்ன, அவன் எவ்வளவுசாமார்த்தியமுள்ளவன் அதுவும்குத்தெறிந்திருக்கும்ல்லவோசற்றே சொல்லுமென்றுகேட்க அதுகேட்டு அம்சத்துவசனும் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து ஒய்கிரீடி - இந்தப்பட்டணம் மணிபுரமென்னும் பெயரையுடையது இத்தற்கரசன் வீராதிராஜனாபப்பிரவாகன் அவன்மகாசவுரியபராக் கிரமமுள்ளவன் அவன் உம்முடைய குமாரன்தான் அஃதெப்படி என்றால்

நீர் தீர்த்தயாத்திரைவந்தபொழுது பாண்டியராஜன்குமாரத்தியான சித்திராங்கையினிடத்திலும்குப்பிறந்தவன்மகாவீர உத்தண்டன் ஆகையினால் நம்முடையகுதியானது அவனுடைய பட்டணத்திற்குப் போகாமற் போளுலாச்ச - அப்படியில்லாமற்போய் நமது குதிரை அவன்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டால் அப்புறம் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகியபரமசிவன்வந்தபோதிலும் குதிரையை விடுவிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு நடக்கையில் அதற்குள்ளே அவ்விடத்தில்பப்பிரவாகன்சேனாதிபதியான சுமித்திரன்கிறவன் சாரிமார்க்கமாய்கோட்டைவாசல் ஓரமாய் வருகிறபோது அஸ்வமேதக் குதிரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அதைப்பிடித்துக்கொண்டு கோட்டைக்குள்ளே கொண்டுபோய் நவரத்தினகந்தமானமண்டபத்தில் சகலராஜ கூட்டங்களுடனே கொலுவாயிருக்கி

ன்றபப்பிரவரீகனைக்கண்டுதெண்டனிட்டுயாராஜநந்தன இந்தக்குதிரை யானது நமதுகோட்டை வாசலின்ஒரத்தில்வந்து புல்லேமேயந்துக்கொ ண்டிருந்தது அதைக்கண்டுநான்பிடித்துவந்தேனென்றுசொன்னான்அ துகேட்டுபப்பிரவாகனும்சிம்மாசனத்தைவிட்டு எழுந்திருந்தவந்துகு திரையினுடைய லலாடத்திற்கட்டியிருக்கின்றவிருதாவொளிபவாகித் துப்பார்த்து தலையையசத்துபுன்கிரிப்பாகச்சிறித்து சேனாதிபதியை ப்பார்த்து ஓசமுத்தி இதுஆருடைய குதிரையென்றிருக்கிறாப் என்னு டையபெரியதகப்பனாராகிய தர்ம்மபுத்திராரானவர்யாகஞ்செய்யநினைத் துஅவர்விட்டகுதிரையாக்கும் இந்தக்குதிரையின்பிறகே அகண்டிதவி ரபராக்கிரமசாலியான எந்தகப்பனாராகியஅர்ச்சுனமகாராஜன்வருகிறா ர்நானும்அவரைப்பார்க்கவேண்டுமென்றுநெடுநாளாய்க் கோரிக்கொண் டிருந்தேன் அந்தக்கோரிக்கை இன்றையதினம் ஈடேறிப்பதென்று சந் தோஷிகரமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க அதிலே மேற்குத்திசையில் சூ ரியபகவான் அஸதமானமாயினார் அப்பொழுதுபப்பிரவாகனும்தன்னு டையசேனாதிபதியைப்பார்த்து ஓய்சமுத்தி இப்பொழுது அஸதமான மாகவிட்டதேஆதலால் ராத்திரிப்பொழுதுக்கு இந்தக்குதிரையைப்ப த்திராமாகநம்முடைய குதிரையாதத்தில் கட்டிவை பொழுதுவிடிந்தபி ன்புஎன்தகப்பனிடத்தில் குதிரையை காணிக்கையாகக் கொண்டுபோ ய்வைத்து அவரைச்சந்தோஷப்படுத்திஅழைத்துக்கொண்டுவந்துஇந் தமணிபுரத்தை அவருக்கேபட்டங்கட்டிவைத்து நான் அவரைச்சேவி த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்ஆதலால் நீ அதிசாக்கிரதையாய் காணிக் கையாகக்கொண்டு போகிறதற்கு அநேகமாயிரம் தங்கத்தட்டுகளில் ப ட்டிபட்டாவளிகளும் - நவரத்னாபரணங்களும் - மாணிக்கப்பதக்கங்களும் முத்தித்தாழ்வடங்களும் - கந்தபுஷ்பப்பரிமளமாலைகளும் கர்ப்பூரதாம்பூலமும் - நல்லருசிகரமானபழவகைகளும் தேங்காய்களும் - பால் - தயிர் நெய்களும்பணியார வகைகளும் - இன்னமுண்டான - உச்சிதவஸ்துக்க ளும் - முஸ்தி துபண்ணு இதுவல்லாமல் பதினெட்டுவிதமேளவாத்தியங்க ளையும்நாட்டியப்பெண்களையும்ரதகசதுரகபதாதிசுருமாகிய நால்வகை ச்சேனைகளையும் ராத்திரிக்குத்தானேஎச்சரிக்கையாய் ஆயுத்தப்படுத்தி வைவென்றுஉத்தரம்பண்ணியனுப்பினன்.

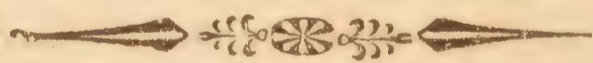
அதுகேட்டுசமுத்தியும்அப்படியேநல்லதென்றுபோய் சகலவஸ்துக்களையும்சேனைகளையும் முஸ்தி துபண்ணிவைந்தான் பின்புமறுநாள் காலமேபப்பிரவாகனும் எழுந்திருந்து நித்தியசுருமங்களை முடித்துக் கொண்டுசர்வாலங்கிருதனாய் சகலசேனைகளுடனும் சகலவஸ்துவாகனா திகளுடனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் முஸ்திதாகப்புறப்பட்டு ம ணிபுரத்தைவிட்டுவெளியேவந்து பதினெட்டுமேளவாத்தியங்களும்நா ம்தாமென்றுமுழுங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே வந்துஇதற்கு முன்னமேகுதிரை பிடிபட்டுப்போச்சதென்றுசேதுகேட்டு மகாகோ பங்கொண்டியுத்தத்திற்குஆயுத்தமாயிருக்கின்ற அர்ச்சுனமகாராஜனைக் கண்டுஅவருக்குத்தான் கொண்டுவந்த குதிரைமுதலானசகல வஸ்துக்க

வேயுங்காணிக் கையாகவைத்து சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டி இரண்டிபாதங்களை யும் கெட்டியாஃப்பிடித்துக் கொண்டு ஓடியா சவுரியபராக் கிராமரான தேவரீருடைய குதிரையென்ற நிபாமற்பிடித்துக் கொண்டு பின்பு விருதாவொளியை வாசித்துப்பார்த்துத் தெரியவந்ததனால் உம்முடையபாதத்திற் கொண்டு வந்து ஒப்புவித்தேன் அந்தப்பிழையைத் தேவரீர் மன்னித்தருளவேண்டும் அல்லாமலும் பிள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு எத்தனை நூறு செய்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டுமென வல்லாமல்கொபிக்கக்கூடாதல்லவா அதனால் தேவரீர்புத்திரனாகிய என் பேரில்கூறவை யாமல்லிருபாதிருஷ்டிவைத்து நான்கொண்டு வந்தவஸதுக்களையும் கைக் கொண்டு என்னையும் என்னுடைய சிமைபூமிகளையும் உம்முடைய ஆதீனப்படுத்திக் கொண்டு என் பேரில் துவேஷியில்லாமல் ரட்சித்தருளவேண்டுமென்று அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணுகிறபோது அம்சத்துவசமஹாராஜனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனபுத்திரன் பேரில் துவேஷியில்வேண்டாம் தயவுசெய்து ரட்சியுமென்று வெறுபிரிய வசனமாகச் சொல்லவும் பின்னையும் விஸவகேது பிரத்தியுமனன் அனுசானவன் எவ்வாறாகவன் நீலத்துவசன் முதலான ராசர்களும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்துப் பிபிரவாகன் பேரில்கொபம்வேண்டாம் சிநேகமாகின்றதே நல்லதென்று அநேகவிதமாகச் சொல்லவும் அவர்கள் சொல்லையுங் கேளாமல் தேவர்களானாலும் விதிமுறையைத் தள்ளக்கூடாதபடியினால் அர்ச்சுனராசனும் ஆக்குருஷித்துடனே பப்பிரவாகனைக்காலினால் உதைத்துத்தள்ளினிட்டு அவனைப்பார்த்து அடாபப்பிரவாகா, நீ ஒரு ஸுத்திரியனே, குதிரையைப்பதட்டமாகப் பிடித்துக் கொண்டு பின்பு அநேகஞ்சேனைகள் வந்திருக்கிறதைக்கண்டபயந்து சரணமடையவந்தாயோ நீ ஒரு சேவகனா, நீ எனக்குப்பிறந்தவனென்று சொன்னாயே நீ எனக்குப்பிறந்தவனல்ல உன்னுடையதாயார் உன்னை உசிபனுக்குப்பெற்றிருக்கவேண்டும் அப்படியில்லாமல் நீ எனக்குப்பிறந்திருந்தால் உனக்குச்சவுரியபராக் கிராம முண்டாயிருக்காதோவென்று சொன்னான்.

அந்தவசனங்களை யெல்லாம் பப்பிரவாகன்கேட்டு மகாசோபதிப்தனாய் அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து ஐயா குந்திநந்தனாதேவரீர் எத்தனையானாலும் இப்படிப்பட்டவசனங்களைச் சொல்லலானமோசற்றுகிலும் எண்ணிப்பாராமல் எந்தாயாயானபுந் துஷிக்கலாமோ ஆனால் நான் வைசியனுக்குப்பிறந்ததும் ஸுத்திரியனுக்குப்பிறந்ததும் இன்னஞ் சற்றேறாத்தில்தெரியவருகின்றது ஆதலால் உம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் சுண்டைக்கு முஸ்தீது பண்ணிக் கொள்ளு மென்று சொல்லி அஸ்வமேதக்குதிரையையும் காணிக்கைகடப்பங்களையும் மணிபுரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தன்னுடையசேனாதிபதியானசமுத்தியையழைத்து ஓய்சமுத்தி தீபோய்நம்முடையசேனைகளையெல்லாம் யுத்தத்திற்கு ஆயுத்தப்படுத்திவைப்பென்று கட்டளையிட்டனுப்பிவிட்டு பின்பு பப்பிரவாகனும் தேரின் பேரி லேறிக்கொண்டு மதுராபுரிக்குப் போய் தனது இஷ்ட தேவதை யான சொக்கநாதருடைய றோயிலுட்புகுந்து அந்தசவாயிக்குப் பிறத

கூணமஸ்காரம்பண்ணி பூசைசெய்து இரண்டிகையையஞ்சிரசின் பே
ரில் அஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அந்தசொக்கலிங்கத்தைப்பார்த்து
அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி அப்பால் உலகமாதாவானமீனாட்
சியம்மன்கோயிலுக்குப்போய் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ணி பூசை
தைவெத்தியங்கள் செய்துமுடித்து கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அந்தம
ஹாதேவியைப்பார்க்கு ஒ அம்மாமஹாதேவிச்சிதானந்திசங்கர்சம்
பவி சர்வஜிவதயாபரி சர்வலோகாக்ஷி மயேஸ்வரி கங்காதரிநீலகண்டா
யி நிர்மலி சதுர்வேத வந்தியநாயகி மஹாபரமேஸ்வரி சாலோக சாமீ
ப-சாஸுப-சாயுச்சியகாரணி-நாராயணி-மாதங்கி-வராகி- பர்வதாராஜபுத்
ரி-பக்தவச்சலி பரமதயாளி-திரிசூலி ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடிபிரம்மாண்
டநாயகி-துஷ்டதிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனி அடியேனை ரக்தியும் ரக்தியும்
அடியேனுக்குவந்து சம்பவித்த ஆபத்தைத் தீரும் அம்மா வென்று
இப்படி அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்தான் அதுகண்டு அந்தம
காதேவியும்மமைகிழந்து பப்பிரவாகனை வாரும்பிள்ளையென்றுசமீபத்
திலழைத்து தன்னுடையவிபூதியை நெற்றியிலேதரித்து சகலபீடைக
ளும்பரிகாரமாகவேண்டுமென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணிபின்னையும் பப்பி
ரவாகனைட்பார்த்து அப்பா நீ முன்னுதாகப் புறப்பட்டு சண்டைக்குப்
போவாயாகில் உனக்குமுன்னமே நானும்உனக்குத்தெரியாமல் வந்திரு
ந்து அர்ச்சனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் கண்டிக்கிறேன் பப்பி
டாதேயென்று ஆதரித்து அப்பொழுதே அந்தமஹாதேவியும் வெ
ள்ளைக்குதியாயின்பேரில் ஏறிக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களையு
ந்தாங்கிக்கொண்டுபிஞ்சபாணியாய் பூதவேதாளகணங்களுடனே புறப்
பட்டுபப்பிரவாகனுடனே நடந்து அவன்கண்ணுக்குத்தெரியாமல்மாய்
கையாய்மறைந்துபோனான்.

பப்பிரவாகன்யுத்தம்,

பப்பிரவாகனும்மனோவுச்சாகசந்தோஷித்துடனே நவரத்தினமய
மானதேரிலேறிக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளின்சமீபத்தில்வந்து
தனதுசேனாதிபதியாகியசுமுத்தியைப்பார்த்து நீங்கள் இப்பொழுதுபி
ன்னிடாமல் யுத்தம்பண்ணுங்கொள்ளென்று உத்தரவுபண்ணினான் அது
கேட்டுசுமுத்தியும் அப்படியேநல்லதென்றுஏழுகோடிரதத்தையும் ஒரு
அற்புதயானைகளையும், இரண்டு அற்புதம்சூதிகளையும், மூன்று அற்பு
தம்காலாஸ்களையும் காலசக்கிரவியூகம்போல அணியணிதாகவகுத்து ர
ணபேரிகை வெண்கலப் பேரிகை முதலானதுகளை அண்டகடாகங்களு
மதிரும்படியறைவித்தான் பப்பிரவாகனும் தன்னுடைய சேனைகளுஞ்சூ
முன்பாகயுத்தசன்னுத்தரூப் கனகரத்தினமயமான தேரிலேறிக்கொண்
டுமகாஉக்கிராகாரத்துடனேநின்றான்.

அப்பொழுது அர்ச்சனனும் அதுதெரிந்துதன்னுடைய சேனைக
ளையெல்லாம்ஏவினமாத்நிரத்தில் அர்ச்சனனுடைய சேனைகளும் பப்பி

ரவாகனுடைய சேனைகளும் எதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவர் மகா ரோஷித்து
 வேஷங்களுடனே போராடுகிறபோது ரதக்காரர்களுடனே ரதக்காரர்க
 ளெதிர்த்து அவர்களுடைய வில்லைகளைத் து அநேகமாயிரந்திவ்விடபாண
 ங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து போராடினார்கள் ஆனக்காரர்களுடனே ஆ
 னக்காரர்களெதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவர் ஆச்ருஷித்துடனே சஸ்திர அ
 ஸ்திரங்களினால் போராடினார்கள் குதிரைக்காரர்களுடனே குதிரைக்கார
 ர்களெதிர்த்து கத்தினாலும் ஒருவர்க்கொருவர் வெட்டிக்கொண்டு போ
 ராடினார்கள் காலாட்களுடனே காலாட்களெதிர்த்து - கத்தி சூலம்-சதை-
 தோமரம்-பிண்டிபாலம்-முதலான முட்பத்திரண்டு ஆயுதங்களினாலும்
 போராடினார்கள் அப்படி போராடுகிறபோது இரண்டு சேனைகளிலும்
 அநேகஞ் சேனைகள் மடிந்துவிட்டது எச்சேபார்த்தா லும் பிணமலைகளா
 க் குவித்துரத்தவெள்ளம் ஆரூபப்பெருகியோடியது அதுகண்டு பப்பிர
 வாகனுந் தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளை
 பெல்லாங்கண்ட துண்டங்களாக்கும்பொழுது அனுசாளுவன்கண்டு கோ
 பதீப்தராய் எரிந்து விழுந்து தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி வில்லைக்கு
 ணத்தொனிபண்ணி அநேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து
 பப்பிரவாகனுடைய மார்பிலே தைச்சும்படி செம்தான் அந்தவருத்த
 தைதப்பப்பிரவாகன் எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணமல் ஒருதீவ்யபாணத்
 தை எடுத்திப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவனை நோகப்பண்ணி மே
 லும் அநேகமாயிரம்பாணங்களை எடுத்திவிலிவிடமாகச் சந்தித்து எய்
 கிறபோ தந்தபாணங்கள் வந்து சுறுக்குசுறுக்குமென்று தைக்க அதனால்
 அனுசாளுவனும் தீர்வகிக்கமாட்டாமல் மிகவும் நொந்து ரதத்தின்பேரில்
 விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தியுமனனும் மகாரோ
 ஷித்துடனே பப்பிரவாகன்பேரில் ரதத்தைத் தூண்டி தன்னுடைய வில்
 லிலே அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து பப்பிரவாக
 னை நோகப்பண்ணி சாரதியையும் குதிரையையும் ரத்தமயமாக்கி ரதத்
 தையும் அப்புறம் இப்புறம்போகவொட்டாமல் சிக்குப்படுத்திபின்னையு
 ம் அநேகம் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகம் பண்ணினான் அதுகளை யெல்
 லாம்பப்பிரவாகனும் ஒரு அர்த்தசந்திரபாணத்தில் நடுபாதியில்கண்டித்
 துவிட்டுபின்னையஞ்சூரியகிரணங்களைப்போல அதிதீக்ஷண்டமான அநே
 கபாணங்களைத் தொடுத்திப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளும் ஒன்றோ
 டொன்று உராய்ந்துக்கொண்டு நெருப்புப்பொறிகளைக் குழிக்குழி லென்
 றுகச்சிக்கொண்டு அதிலேவாகவந்து பிரத்தியுமனனுடைய சரீரமுழு
 தும் சுறுக்கு சுறுக்குமென்று தைக்கும்பொது ஸ்ரீஹரிசுமாரஞ்சிய பிக்
 த்தியுமனனும் ஆயாசமடைந்துதயிரியப் வட்டாமல் ஆக்கிரவியாக்கிரமறிக்
 ரோதனாய்பல்வகளை நெற நெற வென்று கடித்துக் கொண்டு வில்லை
 க்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவிலிலே காளகூட விஷத்தை யொத்த அ
 நேகபாணங்களைச் சந்தித்துப் பிரயோகம்பண்ணி பப்பிரவாகனுடைய
 சாரதியையும் குதிரையையும் அதஞ்செய்து ரதத்தை யுஞ்சக்கைச் சக்
 கைடாகப் போர்த்தெறிந்து பப்பிரவாகனையும் கால்கை ஆடவொட்டாம

ல் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான். இதனைப்பற்றிப் பிரவாகனும்
யிகவும் நொந்து மூர்ச்சையடைந்தான். சேனைகளெல்லாருஞ் சித்தி ஒ
டிப்போனார்கள் அப்பொழுது பிரத்தியுமனன்மிஞ்சி தன்னுடைய
ரதத்தைச் சக்கிராகாரமாய் திருப்பிக்கொண்டு பப்பிரவாகனுடைய ச
துரங்கபலசேனைகளையுஞ் சின்னாபின்னமாகக் கண்டித்து எங்கேபா
ர்த்தாலும் பிணமலையாகக் குவிக்கும்போது சேனைகளெல்லாம் நா
லு மூலையிலும் ஓட்டமெடுக்கத் தலைப்பட்டது. அதுகண்டு பிர
த்தியுமனன் ஓடிப்போகின்றவர்களையும் ஓடவொட்டாமல் மடக்கிமட
க்கிக்கொல்லுகையில் பப்பிரவாகனும் மூர்ச்சையெளிந் தெழுந்திருந்
துமகாரோபதீப்தனாய்எரிந்துவிழுந்துவேறே ஒரு தேரிலேறிக்கொண்
டுவிலைக்குணத் தொனிபண்ணி ஓடிப்போகிறதன்னுடைய சேனைக
ளைபெல்லாம் பயந்துபோகாதீர்களென்றுகைமர்த்தி நிறுத்திபிரத்தியு
மனனுடனேஎதிர்த்துப்போராடி தன்னுடையபாணக்கினியினால் அவ
னைநோக்கச்செய்து அவனதுரதத்தையும் பொடிபொடியாகச் செய்து
விட்டான். அதுகண்டுபிரத்தியுமனன்வேறே ஒருதேரில்ஏறிக்கொள்ள. அ
தனையும் பொடியாக்கிவிட்டான். தனால்திரத்தியுமனனும் கோபதீப்தனா
ய்வேறேஒருதேரிலேறி விலைவனைத்துக் குணத்தொனிபண்ணி அதி
க்ஷண்பமானபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடைய
கைவிலைக்கண்டித்து அவனதுரதத்தையும் பொடியாக்கிவிட்டான். அ
வன்மறுபடியும் ஒருதேரிலேறினதனையும் பொடியாக்கிவிட்டான். அ
ப்படிநூறுதேர்மட்டும் பொடிபொடியாய்வெட்டுண்டு மகமேருவை
ப்போல குப்பல்குப்பலாகக்குவிப அதுகண்டுசடைசியில்ஒருதேரிலே
றிவிலைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அளவிறந்த பா
ணங்களைத்தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்து பிரத்தியுமனனுடையசரீர
முழுதும்சதைதரையாகப்பேர்த்தெறிந்துஅவனதுரதத்தையும் தூளாக்
கிவிட்டான். அப்பொழுது பிரத்தியுமனனுங் கோபங்கொண்டு பாதசாரி
யாய்ஒருகதாயுதத்தைஎடுத்திக்கொண்டுவந்துஇரண்டுபேரும்எதிர்த்து
மகாரோஷித்துடனேபோராடி பின்னையும்-கத்தி-சூலம்-சக்கரம்-கட்க
ம்-தோமரமுதலான ஆயுதவகைகளினாலும்வெருநேரம்போராடிசடைசி
யில் ஒருவர்க்கொருவர் ஈட்டிகளினால்-குத்தியும் - வெட்டியும் - இடித்
தும்-அடித்தும்-தட்டியும்-முட்டியும்-உதைத்தும்-சதைத்தும் இப்ப
டி நானாவிதமாகப்போராடி இரண்டுபேரும் மூர்ச்சை யடைந்தார்கள்.
அதிலே பப்பிரவாகன்மூர்ச்சையெளிந்தெழுந்திருந்து ஒருதேரிலேறி
க்கொண்டு உக்கிராகாரனாய் தன்னுடையவிலைக்குணத்தொனிபண்ணி
அர்ச்சுனனுடையசேனைகளின்பேரில்கவிழ்ந்துபாணங்களைப்பிரயோகி
த்துசேனைகளைபெல்லாம் கால்மாடுதலைமாடாகச்செய்யும்போது அம்ச
த்துவசராஜனுங்கண்டு ஸ்ரீகுருஷ்ணமூர்த்திபானவர்அர்ச்சுனராஜனைநம்
மிடத்தல் ஒப்புவித்துப்பாயிருக்கறாம் இப்படிப்பார்த்துக்கொண்டி
ருக்கிறது தர்மமல்லவென்று தன்னுடைய தேனாத்தூண்டி பப்பிரவா
கன்பேரி லநேகபாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அவனது சாரதியைக்

கண்டித்தான் சாரதி இறந்துபோகவேரதத்தைக்குணைகள் இழுத்துக் கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அம்சத்துவசனும் பப்பிரவாகன் சேனைகள் பேரில் விழுந்து ரதங்களைப் பிளந்தும். குடைகளையறுத்தும் கொடிக்கம்பங்களை வெட்டியும் வில்லுகளைக் கண்டித்தும் குதிகைகளைக் கொன்றும் ரதக்காரர்களை அதம்பண்ணியும் ஆனைகளைக் கொன்றும்-ம' வெட்டியர்களை த்தள்ளியும் ரவுத்தர்களை த்தட்டியும் சாலாங்களைக் கண்டதுண்டஞ்செய்தும் கவசங்களைக் கிழித்தும் கிரீடங்களை யுடைத்தும் கத்திகளை நறுக்கடித்தும் சதைகளை த்துண்டித்தும், தோமரங்களைக் கண்டித்து மிப்படி சின்னாபின்னப்படுத்தி எங்கே பார்த்தாலும் ரத்தப்பிரவாகமாய்ப் பூதவேதாளகணங்களுக்குத் திருப்பி செய்வித்து ஒருநொடிக்குள் ஒரு அக்ஞரோணி சேனைகளைத் தும்சப்படுத்திவிட்டான் அதிலே பப்பிரவாகனும் வேறே ஒரு சாரதியை அமர்த்திக் கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் மகாரோஷித்துடனே வந்து அம்சத்துவசனுடனே எதிர்த்து அநேகந் திவ்விடபாணங்களைப் பிரயோகித்து அவன்கை வில்லையுங் கண்டித்து சாரதியைத் துண்டித்து குதிகையை மசம்பண்ணி தேரையும் பத்தலாகப்பிளந்து அந்தராஜனுடைய மார்பிலும் ஒன்பது குரூர பாணங்களைத் தைப்பிக்க அதனாலவன் மெத்தவும் நொந்து தேரின் பேரில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எவ்வாறாகவன்குமாரனாகிய சுவேகனென்றவன் மகாரோஷித்துடனே வந்து பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்துப் பாணப்பிரயோகம்பண்ணுகையில் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுங் கோபஞ்சொண்டு தன்னுடைய வில்லிலே அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்து சுவேகனுடைய தேரையும் சாரதியையும் குதிகைகளையும் தும்சம் பண்ணி அவன்கை வில்லையுங் கண்டித்து கவசத்தையும் அறுத்து பின்னையும் ஒரு திவ்விடபாணத்தினால் சுவேகனுடைய சிரசையுங் கண்டித்து விட்டான்.

அதுகண்டு எவ்வாறாகவனும் தன்குமாரனைக் கொன்றுவிட்டானே யென்று ஆக்கிரகித்து தன்னுடைய ரதத்தைத் துண்டி சிறிது பாணங்களைப் பப்பிரவாகன் பேரில் பிரயோகம்பண்ணின அதுகளை யெல்லாம் பப்பிரவாகன்கண்டித்து ரோஷித்து வேறொயித் தன்னுடைய வில்லிலே பயங்கரமான பாணங்களைச் சூறி தித்து எவ்வாறாகவனை வியர்த்தனாக்கி நொகப்பண்ணி அவனை மூர்ச்சையாய் விழத்தள்ளி அப்பால் நீலத்துவசனுடனே போராடி அவனையும் மூர்ச்சையாய் விழத்தள்ளி பின்னையும் கருதவரீம்மன்சாத்தகி அனிருத்திரன் மேகவர்ணன் முதலான துரைகளையெல்லாம் சத்தமயமாகி மூர்ச்சையாய் விழத்தள்ளி பின்னையும் காலாந்தகளைப் போலச் சீறி விழுந்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் பாய்க்கிடையாய் விழத்தள்ளி அர்ச்சுனன் பேரிலும் எதிர்த்து வருகையில் து தெரிந்து அர்ச்சுனனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் விசாரப்பட்டு ஓய்ஞ்ஞமாரகா விஸ்வகேதா இந்த பப்பிரவாகனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தைப் பார்த்தாயோ நாயிரன் பேர் மாத்திரம் தப்பியிருக்கிறோம் மற்றவர்க ளெல்லாம் விழுந்து விட்டார்கள் நாமும் மடிந்துபோகிற வேளை வந்து சம்ப

வித்தது தீர்ப்புத்திரச்செய்திறபாகமும் திறவெருமல்விச்சினமாப்ப
போகின்றதெ இதலையிற் சமுத்திரமெல்லாந் தான்டி இப்பாதுநி
பகால்வாயினிடத்தல் முழுவாச்செய்த இதற்கென்னசெய்யலாம் ஒய்து
மாசா தீர்ப்புத்திரசுத்திரப்பிரபஞ்ஞாநகயால் தீசண்டபண்ண
வேண்டாம் தீர்ப்புத்திரபுத்திரித்திரப்பாய் தீர்ப்பாஜாவையும் முதிருந்
ணமுத்திரபயுத் தேவித்தூக்கென்றி கமாயிருநான் இவனுடைய
பொராடி இவனைச்செய்து குறிதாபக்கொண்டிவந்து செருகிறேன்
இல்லாவிட்டால் ரணக்களத்திம்மடிந்தாலும் விசொர்க்கத்தை அடை
கிறேன் இதல்லாமல் தீர்ப்புத்திரருடைய பாக்கியம் ஏற்படியிருக்கின்ற
தோ அவருக்கு உத்திரிடமில்லையெனவந்தோற்றிற்று ஒய்வில்வகேதா
தான்என்னசெய்கெனென்று அரிச்சனன்விசாரமாகச்சொல்ல- அதுகே
ட்டுவிஸ்வகேதனும் அரிச்சனைப்பார்த்து ஒய்நபாநீர்துப்படிபோகிக்
கவெண்டாம் நான்ருக்கும்போது உமக்குள்ளிருந் திருக்கின்றது
நீரிப்பொழுது எனக்குச்செல்லுகெடுத்தனும் நான்போட்டுருநிபி
யித்திரிஞ்சு அந்தத்துன்மார்க்கனைக்கண்டித்துவருகிறேன் பாரு உமன்
துசொல்லி விஸ்வகேதனும் அரிச்சனைத் திரிச்செல்லபெற்றுக்கொண்
டுபுத்தசன் னுத்தனாபித்தரின்பேரிலேறி விஸ்வகேதனத்தொனிபண்ணி
பப்பிரவாகனுடனெனத்தித்து மோடித்தானே திவ்விபபாணங்கனிஞல
வன்னதோகவெப்தான் அதற்கு அவன்எவ்வளவம்பயப்படாமல் கோபதிப்
தனாய் ஆக்கிவித்து தன்னுடையதெனாச்சமீபமாகத்தான்டி தன்னு
டையவிஸ்விலேகோடையிடிஞ்சு சமானமானபாணங்களைப் பிரயோஜி
த்து விஸ்வகேதனினுடையசீரமுழுதும் ரத்தமயமாக்கி சாரதிபயபும்
குறினாகையும்தோகப்பண்ணி அகன்னைவிஸ்வையுக்கண்டித்துகியாவெ
ன்றுகிங்கநாதம்பண்ணினான் அதற்குப்பின்வாங்காமல் விஸ்வகேதனும்
வேறேருவிஸ்வையித்தாக் குணத்தொனிபண்ணிகோபத்துடனே தன்
னுடையவிஸ்வினிடமாக விடிக்கினைக்கக்குன்ற அதிதிச்சண்ணியமான
பாணங்களை யதேகமாகத்தொடுத்திப் பப்பிரவாகனுடையபாதிகே
சுபரிபந்தஞ் சல்லடைக்கண்ணாகத் துளத்தூர்த்தமயமாக்கி குடைய
புமறுத்து சாரதிபயபும் குறினாகையுக்கொன்று ரத்ததையுஞ்சக்கை
சக்கைபாப்ப்பேர்த்தெறிந்து ஆக்கிரவியாக்கிரமநீக்குறோதனாய் காலா
க்கினிருத்திரபைப்போல ஆக்கிவித்து கிங்கநாதம்பண்ணினான்.

அதனால் பப்பிரவாகன் மெத்தவும்மொந்து தயிரிபத்ததவிடாம
ல்வேறேருநேரிலேறி இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புப்பொற்கள் புற
க்கத்தக்கதாக ஆக்குருஷித்து தன்னுடையவிஸ்விலவாய்வல்திரத்தை
எறித்துத்தொடுத்திப்பிரயோகம்பண்ணினானும் அதிலேகமாகவந்
து விஸ்வகேதனினுடைய ரத்தத்தைக்குப்பென்று ஆகாயத்திற்கிளப்பி
யிட்டதுஅப்போது தேவர்களுள்ளாம் விஸ்வகேது செத்தானென்று
பொல்லிக்கொண்டார்கள்ப்பொழுது விஸ்வகேதனினுடைய ரதமும்
புகாயத்திச்சக்கரம்போலச்சுழன்று பூமியில்விழுந்து சாரதிருநிகாக
ருடனேபொடியாகப்போய்விட்டது அதுதேறித்து விஸ்வகேதனும் த

காபிந்தேரீர்ப்பாகக் குதிக்க. மகா உக்ராகாராய் வேதேநருதேரிஸேலி
 கில்குளெடுக்கு அணைத்தொணிபண்ணி அந்தவில்கிலிடமாகருநகழ்ப்பா
 ணத்தைத்தொடுக்க அப்பிரயோகம்பண்ணினான். அதுவழிகளாகடவிஷி
 ம்போல அச்சினிகவாஸைபய்ச்சிக்கொண்டிருந்தபப்பிரவாகனுடைய
 தேவா ஆகாயத்திற் றெப்பிவிட்டது. அந்தரத்தமும் சூரியபகவானைக்கண்
 மிடம்முடையபொருதிய விக்வேகதுவம்பப்பிரவாகன் கையினிலிறத்
 துப்பாகிருனென்ற யோகவேஷமக்கொச்சொல்லப்போனதுபோல சூ
 ரியமண்டலத்தைச்சாப்போய் அந்தவனலினுட்படுகென்று எரிந்தசா
 ம்பலாய்விழுந்துவிட்டது. பப்பிரவாகனும்புயியில்விழுந்து ரத்தங்க
 ளாகுழிவழிவென்றுக்கிக்கொண்டு மூச்சுசெய்யவந்தது. சற்றுமேலத்
 தில்மிருட்சிபம்மபாருடைய ஆர்வாதத்தினுல்தப்பிப்பிழைத்தது மூர்
 சிசைதெளிந்தெழுந்திருந்துகொபதித்தனார். வேதேநருதேரிஸேலிவிலி
 னாகருணத்தொணிபண்ணி அந்தவில்கிலிடமாகத்தீவ்ப பாண்டகளைத்
 தொடுத்தப் பிரயோகம்பண்ணினான். அதுகளும்சிறுஷண சர்ப்பம்
 போலவும் காலாச்சினைப்பப்போலவும் சுவாஸைபய்ச்சிக்கொண்டிருந்து
 விஸ்வகேதுவினுடைய மாபிரீதத்தை முதலிலுருப்போய் விட்ட
 துவிப்படிப்பப்பிரவாகனும்விஸ்வகேதுவும்மோஷித் துவேஷத்தடனை
 (பிரீமமூர்த்தியும் இராவணனும்) எதிர்த்தாற்போலவும்குமாரசவாமி
 யும் தாருகாகுரனும் எதிர்த்தாற்போலவும், வேதேநருதேரிஸேலிவிலி
 னும் எதிர்த்தாற்போலவும்எதிர்த்த ஒருவர்க்கொருவர் செலிக்கவே
 ண்டிமென்சிற அபேட்சையினால் பின்வாங்காமல்ஐந்தநாள்தாத்திரியும்
 பசுவும்பாராடினார்கள். அதிப்பப்பிரவாகனும்மிருசி விஸ்வகேதுவி
 னுடையரத்தத்தைச்சாத்தினைகருடனைப்பாடி. பொடியாக்கி கசைத்
 தைதடம் பத்தலாகக்கிழித்துசாரமுழுதுஞ்செய்யடைக்கன்களாகத்தனை
 த்தவிட்டு விஸ்வகேதுவைப்பார்த்துநய அண்ணாவிஸ்வகேதாநீமகாவீ
 ராதிரீரதகையால் என்னுடனெழந்தநாள்மட்டுக்கும் பாராடினாய்
 இப்போதுநான் உண்ணக்கண்டிக்கிறேன் நீஉன்னுடையதீட்டிதெபவ
 மானமுக்கிருப்பினைபகவானத்திபானம்பண்ணக்கொள் உன்தகப்பருகி
 யகன்மைகாராஜன் என்தகப்பருகிய அச்சினின்படமாய்ரத்ததை எ
 டிக்கட்டுமென்று சொல்லும்பொழுதேஅதைக்கொளமல் கொன்றுவிட்
 டான். அப்படிநான் அனியாயம்பண்ணுகிறதின்கு இன்னமும் உனக்கு
 வேண்டிய சஸ்திர அஸ்திரங்களைகடக்கடுக்கிறேன். அதுகளை நீவாங்கக்
 கொண்டு சண்டைபண்ணென்றுசொல்ல அதுகட்டு விஸ்வகேதுவும்
 ஆகிரகித்து மோமாம்-கத்தி-ருலம் கதை - இதுகளைநிவ்வுறிவ்வுமென்
 னுளெடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான்,

அதுகளைபெலலாம் பப்பிரவாகன்கண்டித்துவிட்டு மகாகோபத்
 துடனெதன்முடையகிலிலே ரவுத்திராஸ்திரத்தை பெடுத்துத்தொ
 டித்து அதித்தவதாபிரதித்தவதா மந்திரங்கருடனைஅபிமந்திரித்துப்
 பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும்நெருப்புப்பொறிகளைக்கக்கிக்கொண்
 டிரு

புபகபகவென்றுளரிந்துக்கொண்டு தேவர்களுள்லாம் பபப்பட்டுப்பார்
 த்துக்கொண்டிருக்க அதிவேகமாகவந்துகிரீட மகரகுண்டலங்களுடனே
 விளங்குகின்ற விஸ்வகேதுவினுடைய சிசைசக் கண்டத்துப் போய்விட்ட
 டது அப்போது அச்சிரசானது ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி ஓற்றி ஹீ
 கோவிந்தாசுருஷணு கேசவா-வரதா-பக்தவச்சலா - பரமபுருஷாவென்
 றுமுறையிட்டிக்கொண்டு அர்ச்சனனுடைய பாதத்திலவந்து விழுந்த
 து அதுகண்டு அர்ச்சனனும்சாவுக்குச்சரியான மூர்ச்சையடைந்து ம
 காவிசாரத்துடனே அந்தச்சிரசைப்பார்த்து ஆகுமாரகா-வீராதிவீரா-ஆ
 சவுரியபிரதாபா-ஆ-அகண்டதவிரபரா-கி-மா - ஆதையிடபுருஷா - ஆ
 புத்திரசிதாமணி நீளங்கேஒளித்துப்போனான்னை ஒருவனாக அனாதை
 பைப்போல்விட்டுப்போனான் உன்னைப்பிரிந்திருந்து எப்படிநீர்
 வகிப்பேன் நான் எந்தமுகங்கொண்டு அஸ்திபுரத்திற்குப்போவன்
 தம்முத்திராரானவர்களுள்விஸ்வகேது எங்கேயென்றுகேட்டால் நான்என்ன
 சொல்லுவேன் வீமசேனன்கேட்டால் நான் என்னசொல்லுவேன் என்
 தாயாகியருந்ததேவியாருந்தன்குமாரனானகர்னன் இறந்துபோனத்தி
 ற்குவிசாரமடைந்து தன்குமாரனுக்குச்சுமாரனானவிஸ்வகேது இருக்கி
 றுனென்று அந்தத்துக்கத்தைவிட்டு கர்னனைப்போலஉன்னைப்பார்த்து
 க்கொண்டிருந்தாளே அவளுக்கு நான்என்ன சொல்லுவேன்-ஆ-வீராதி
 வீராவிரப்பிரதாபா அஸ்வமேதக்குதிரையினிமித்தம் எவ்வாறுசுவனுட
 னேபோராடிக்கொளித்து குதிரையைக்கொண்டு வந்துஒப்பித்து என்பிற
 கேஜித்தனை நாள்வரைக்கும் குதிரையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வந்தமகா
 னுபாவனாகிய நீரண்குளத்தில் சத்துருவினுடையகையினால் வெட்டுண்
 டிவிழுந்தாயோ இனிநான்என்னவென்று நீர்வாசம்பண்ணப்போகிறே
 ன் ஆபுத்திராவென்று அர்ச்சனனும் வெருவாய்பிரலாபித்து அழுகிற
 போதுஅதுகண்டு பப்பிரவாகன்கிரித்து தன்னுடையபாதத்தைச் சமீப
 மாகக்கொண்டு வந்து நிறுத்தி அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஐயா குந்திநந்தனா
 இப்பொழுது வைசியன்பிள்ளைபண்ணினசவுரிபத்தைப் பார்த்தீர்களோ
 நானின்னமும் ராஜவர்க்கங்களுடையகிரீடங்களை யுடைத்துவந்த ரத்தங்
 களை யெல்லாம் விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசில்போட்டுக்கொண்டு விக்கி
 ரயம்பண்ணுகிறேனினிதேவரீர் ஒருத்தருமிருக்கிறீர்கள்தாயார்சித்
 திராங்கதையைகேசியென்றும்தாசியென்றும் தூஷித்தபடியினால் அந்
 ததோஷமே உமக்குஇப்படிப்பட்ட ஆபத்துவந்து சம்பவித்தது இனி
 யேன்யோசனைபண்ணுகிறீர் தம்முத்திராசெப்பிற மாகமும் நிறைவே
 றப்போகுதோ இன்னமும் நீர்குதிரையை விடுவித்துக்கொண்டு போக
 இருக்கிறீரோவென்றுபரிசாசமாகச்சொல்ல அந்தச்சொல்லெல்லாம் அ
 ர்ச்சனனுடைய செவியினிடமாக தாராசங்காய்ச்சி விட்டதுபோல நு
 னைந்துமகாகோபதீப்தனாய் விஸ்வகேதுவினுடையதலையை பாதத்தின்
 பேரில்வைத்துவிட்டுக்கொண்டபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணிக்கிரகா
 ரனாய்ப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடாபயலே தன்மார்க்கா ஏன்அடாய்த
 லைக்காய்விழுகிறாய் நீகையிலாகாத சிலனாகக்கொன்றோமென்று கர்வி

த்திருக்கிறார் அந்தகர்வசனையிப்போது வெளிப்படுத்தி வைக்கிறேன்
சற்றுநேரத்தில் பாடாவென்று தன்னுடையகாண்டபத்தி லேகந்தி
வியாஸதிரங்களைத் தொடுத்தப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடை
யாதத்தைக் கண்ணுக்குத் தெரியவொட்டாமல்மறைத்து அவனதுசேனை
களெல்லாம் கண்டதுண்டங்களாக்கி எங்கெபார்த்தாலும் பிணமலைகளா
கக்குவித்தான்.

அதுகண்டுபப்பிரவாகனும் ஆங்கிரவியாச்சிரமநிக்குரோதனாய் த
ன்னுடையவில்லைச்சுணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாகஅர்த்த
சத்திரபாணங்களையும் அக்கினியாஸதிரங்களையும் ஏராளமாகத்தொடுத்த
ப்பிரயோகத்து அர்ச்சுனன்விட்டபாணங்களை யெல்லாம் நடுப்பாதியில்
என்றுத்துவிட்டு அவனதுசாரதிசூதுகளையும்ரத்தமயமாக்கி அனுமா
னாயும்கர்வமடக்கி அர்ச்சுனனையும் கால்கைகள் ஆடவொட்டாமல்மெ
த்தயும்நோகப்பண்ணி அவனது சரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்
துளைத்து உதிரமாயமாக்கி சிங்கநாதம்பண்ணினான் அப்பொழுது அர்ச்
சுனனும் ஆபாசமடைந்துகங்காதேவியினுடையசாபம் சமீபித்திருக்கி
றபடியினால் மிகுந்தபயத்துடனேகாண்டபத்தைக்கங்கசோரவிட்டு மு
ன்பின்கொற்றாமல்கம்மாவிருந்துநா முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களை
யங்கெலித்தோ மப்போதித்தனை ஆபாசமும்பயமுமில்லையே இப்போ
துஇவன்சையிலேஒண்டியாய் அனாதையைப்போல சிக்கிக்கொண்டுமடி
யவங்காலம்நெரிட்டதேஇதற்குள்ளென்ன செய்கிறதென்று நினைத்து மறுப
டியும்மீதுயிரிபம்விடாமல் ரோஷத்துடனேகாண்டபத்தைதெயுடுத்துக் கு
ணத்தொனிபண்ணிஎப்படியும்என்பகையாளியைக் கொல்லுகிறேனெ
ன்று அந்தக்காண்டபத்தினிடமாகஅக்கினியாஸதிரத்தைத் தொடுத்த
அதற்குவாய்வுமந்திரத்தைச்செபித்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவு
ம்விருதாவாய்பப்பிரவாகனுடையபாணத்தினால் வெட்டுண்டு போய்வி
ட்டது பின்னையும் ஒரு அந்தகாரமான அஸ்திரத்தைஎடுத்துத்தொடுத்த
து அதற்குச் சூரியமந்திரத்தைஉச்சரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான்
அதுவும் விபர்த்தமாக அங்குனை வெட்டுண்டு போய்விட்டது இப்படி
அர்ச்சுனனும் அநேகந்திவிபாஸதிரங்களை எடுத்துத்தொடுத்து விரு
தாவாய் அஸ்திரபலன்களையெல்லம்போக்கடித்து வெறிகொண்டவன்
போலக்கங்காதேவிசாபத்தினால்மீடமறந்துமுன்பின்கொற்றாமல் பிர
ம்மைகொண்டிரதத்தின்பெரிய காண்டபத்தைநழுவவிட்டுச் சும்மாயி
ருந்தான் அப்போதுரத்தமழைபொழிந்ததுஎலும்புகள்விழுந்ததுஜீ
நதைகள்சுக்காவென்றுகூப்பிட்டது, சமூலகாற்றடித்தது சூரியனும் ம
ழுங்கினதுபோலத்தோன்றியது, நடசத்திரங்களுநிரிந்தது, இப்படி அ
நேகமான அவசரனங்களை யெல்லாங்கண்டு அர்ச்சுனன்மெத்தவந் திக
லடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனானினைத்துதுக்கப்பட்டான் அதுதெரிந்
துப்பிரவாகனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒப்பளபாஇந்திரபுத்திராநீர்
என்சுமீடாவிருக்கிறீர் பாணந்தெடும் உம்முடையவல்லபத்தைபறித்
தேன், நீர்என்றாயாநாத்துஷ்த்தபடியினால் உம்முடையபேரின்க

குடியவுண்டாகவில்லை ஆதலால்நான் இப்போது உம்மைக் கண்டிக்கிறே
ன்பாருமென்றுசொல்லி உக்கிரத்துடனேதன்னுடைய வீசலைக்குணத்
தொனிபண்ணி பாணங்களைக்கொடுத்துப்பிரயோகித்து அர்ச்சனனு
டையசாரதியையும் இரண்டு துண்டமாக்கிஎட்டுக்குதிரைகளையுங் கண்டி
த்து அனுமாருடையமார்டையும்கொண்டுநீர்த் தச்சையுஞ்சக்கைசக்கையா
கப்போர்த்தெறிந்து பிற்பாடுதன்னுடைய தூணிரத்தில்கையிட்டெடுக்க
கசவாலாஎன்கிற அஸ்திரங்கையிலகப்பட்டதுஅதைதெடுத்திக் கொ
தண்டத்தினிடமாகத்தொடுத்து அதிதேவதாபி திதேவதாமந்திரங்களு
டனே அபிமந்திரித்து அர்ச்சனனுடைய சிரசுச்சூச்சரிபாய் லட்சியம்
வைத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுஉம்விலிவிருந்து விடுபட்டு
அதிகவேகமாய் நெருப்புப்பொறிகளைக்கக்கிக்கொண்டுபுகைகளுடனு
ம்,ஜடஜடவென்கிறதொனியுடனும். எரிந்துகொண்டு காலாக்கினியைப்
போலவும் காளகூடவிஷத்தைப்போலவும் அண்டகடாகங்கொல்லாம்
அதிரத்தசக்கதாகவரும்பொழுது தேவர்கொல்லாம் நடுக்கமடைந்து
ய்கிருஷ்ண, துவாரகாபுரிவாசா தேவநந்தன-உன்பக்சனான அர்ச்சன
னைக்காப்பாற்றி ரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள் தேவநந்திரனும்
க்காக்கிரதனாய் அர்ச்சனைப்பார்த்து-ஆ-காண்டபபாணி ஆ- கிரீட்
டி ஆ- தனஞ்சயா-ஆ புத்திராவென்றுவாய்விட்டலற்றான் அப்பொழு
து பப்பிரவாகனுடைய சேனைகொல்லாம் சங்கநாதங்கள் அட்டாசங்
கள்செய்தார்கள்,

இப்படிப்பட்டஉக்கிரத்துடனேமகாஉற்பாதமாய் அந்த அஸ்திர
சமானதுவந்து கிரீடமகரகுண்டலங்களுடனே கூடிச்சந்திர விம்பம்
போலப்பிரகாசிக்கின்ற அர்ச்சனராசனுடைய சிரசைக் கண்டித்துப்
போர்த்திட்டது அப்போதுஅந்தச்சிரசானது ஆசாசக்தில் குப்பென்
றுஎழும்பிஹரித்திருஷ்ண, கோபிகாரமண-கோவிந்தா- சிசுபால
மர்த்தன- தேவந்திரவந்தியா-கம்ஸசம்மாரா களிங்கநீர்த்தன- ருக்ம
ணிமனோகரா-சுவாமியென்று முறையிட்டிக்கொண்டுபூமியில்வந்துவி
ழுந்ததுஅதுகண்டு பப்பிரவாகனும் மகாசந்தோஷித்ததுடனேசரீரம்பு
ளகாங்கிதமாக வெற்றிச்சங்கத்தை வாயினிடமாக வைத்துப் பம்பம்
மென்றுபூரித்துமனோஉச்சாகத்துடனே ஜெயபேரிகை யறைவித்துச்
சகலசேனைகளுஞ்சூழ்ந்துவரும்படி பிரயாணப்பட்டுப்பதிவெனட்டு வ
கைமௌவாத்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாகரதாருடனாய்சகலவேடிக்கை
களுடனேதன்னுடையமணிபுரமென்னும்பட்டணத்திற்குவந்து செர்ந்
தான் ச்சனைகொல்லாரும், ந்தோஷகரமாய் அவர்களுடைய அரண்ம
னைக்குப்பாய்ச்சேர்ந்தார்கள் அதற்கு முன்னமேசித்திராங்கதையும்அ
வச்சக்களத்தயாகிபலு சியும்மன மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாய்நமது
புத்திரனாகியபப்பிரவாகன் தகப்பனாகியஅர்ச்சனனிடத்திற்குப்போயி
ருக் குண இனி அவைச்சந்தோஷமா யழைத்துக்கொண்டுவந்தான்
நாம் அவரைக்கூடிச்சகல வுச்சயங்களையும் அனுபவிக்கலாமென்றுநினை
ந்தவர்களும் மகா அடபனையாய் திவ்வியவஸ்திரா பாணங்களையவ

ங்கரித்து கந்தப்புஷ்ப மரிமளா திகளை அணிந்துக்கொண்டு அர்ச்சனராச
னுடையவரவு பார்த்துக்கொண்டு ருச்சையில் இடிவிழுந்ததுபோல அ
ர்ச்சனனிற்மீதா நென்றுகேட்டவளவில் இரண்டுபேரும் மூர்ச்சித்து
விழுந்துபுயிற் புரண்டு புரண்டழுது சசலஆபரணங்களையும் கழற்
றிஎறிந்து புஷ்பமாலையை யெல்லாம்வாங்கிஎறிந்து தலையினை விரித்
துத்துக்கச்சாகரத்தீர்ப்புமுகினவர்களாய் சண்ணீராராய்ப் பெருகியோட
க் கோவென்றமுகிறபோது அந்தப்புரத்து ஸதிரீகௌல்லோரும்கூடவ
ந்துதிழுவுகொண்டாடினார்கள்.

அதுகேட்டுப்பிரவாக னுந்தன் னுடைய அரண்மனையைவிட்டு அந்
தப்புரத்திற்குப்போய் தாயானாக் கண்டுமமஸகாரம்பண்ணி ஓய் அம்மா
பாக்கியவதி நீ அழுகிறகாரியமென்ன நான்செய்த்துடனே வந்தபொ
ழுதுஉடைக்கென்னகுரையிருக்கின்றது நீசந்தோஷமாயிருக்க வேண்
டாமோதாயேபென்று சொல்லஅதுகேட்டுச்சித்திராங்கதையும்கண்ணீ
ர் ஆராய்ப்பெருகும்படியாக மகாஉக்கிரத்துடனே புத்திரனைப்பார்த்து
து அடபாதகா நீ ஒருசந்தோஷமாய் வந்தாயே தகப்பனைக் கொன்ற
பிதாத்தொருகி என்னவேலைபண்ணாய் தகப்பனைக்கொல்லவோ வில்
வித்தைகற்றுக்கொண்டாய் ஒருவனாந்திரத்திலுள்ளமுகிற் புதறுகள் த
னக்குத்தானே ஒன்றோடொன்று இழைந்து நீராப்பப்பாகிறது போல
உந்தப்பனையுங்கொன்றுநீயும் நீராகப்போகச்செய்தாய் ஆதனாகநீ
இப்பொதுஎன்ன என்புருஷினிடத்தில்கொண்டுபோய்விட்டால் நானு
ம் அக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணி அருடனேசேர்ந்துபோகிறேனென்று
சொன்னாள் அதுகேட்டு நாககன்னிபாகிய உலுவசிடம்சித்திராங்கதை
யைப்பார்த்து ஓய் அக்காபாக்கியவதிநான் இரண்டுநாள்க்குமுன்னே
ஒருசனவுகண்டேன் அஃதென்னவென்றால் நான் சிங்காரவனத்திற்குப்
போய்புஷ்பமாலையைக்கழுத்திற் போட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாகத்திரி
கிறபோது அந்தப்புஷ்பமலை அறுந்து விழுந்ததுபோலக்கனவுகண்டுதி
டுக்கென்றெழுந்தருந்து பார்ச்சையில் எனது மாங்கல்யருஸதிரம் அ
றுந்துவிழுந்தது அப்போதே இன்ன விபரீதார்த்தமென்றுநினைத்
திருந்தேன் அதுமெய்யரச்சது இனிமேல் நாம் அக்கினிப்பிரவேசம்ப
ண்ணுகிறதே நிச்சயமென்று சொல்லிப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா
துனமார்க்கா பிதாவைக்கொல்லப்பிறந்ததுதொரு புருஷினில்லாத பெ
ண்சாதிக்குவஸ்திராபரணங்கள் என்னத்திற்கு நீபிறந்துதாய்மாரை அம
ல்கலிகளாசச்செய்தாய் இனி அதைப்பேசுகிறதினும் பிரயோசனமென்
னளங்களைஎங்கள் புருஷினிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடென்று
சொல்லிஉலுவசியும்கித்திராங்கதையும்வெகுதுக்கத்துடனே அழுதுக்
கொண்டுசண்ணீராராய்ப்பெருகத்தலையினைவிரித்துமார்பிலைநந்துக்
கொண்டுமணிப்புரத்திவிட்டு ரணக்களத்திற்குப்போனார்கள்.

அப்பொழுதுபப்பிரவாகனும் பயங்கரத்துடனே துக்காக்கிரந்த
ரூடீக்கண்ணீராராய்ப்பெரு அழுதுகொண்டுநான் இப்படிவருமென்று
கொஞ்சமாகிலும்எண்ணிப்பாராமல் பிதாவைக்கொன்று விட்டேனே

இதற்கு என்ன சென்றதென்று பிரஸாதித்துக்கொண்டு எண்களத்திற்
குப்போய்ச்சேர்ந்தான் அசுரர்குமுன்னமே நிரியபகவானும்தன் புத்தி
மனையுரிச்சனன் இறந்துபோனவர்களுநித் துன் தானம்பண்ணுமிறத்
திருப்போனதபோல மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகிஞர் அப்
பொழுது அஞ்ஞானிகளுடைய இருதயம்போலக் காடாந்தகாரமான இ
ருளான அசுரகுமரடிக்கண்டது அந்த இருட்டுவேளையில் சித்திராங்
கையையும் உலுக்கியும் வழுதுக்கொண்டு எண்களத்திற்குவந்து அரிச்சன
னுடைய ரீட்சதையுஞ்சிறையுந் தாணமத்தேடிவெகுந்நரம் அலைச்சல்
பட்டுப் பின்பு தலைபக்கங்கிளையெய்தித் துக்கொண்டிரீட்சதப்பார்
த்து மேலேவிழந்துபாண்டுமூர்ச்சையாடவிழந்து நிரும்பவும் எழுந்
திருந்து மார்புடனெய்தித் துக்கடிப்புரண்டுமுட்டிக்கொண்டு பின்
னையும் அந்தச் சிறையையாடெனச்சேர்ந்து முகத்தைத் தடைத்து ஆ பிர
ஸானநாயகா-ஆ-புண்ணியபருவா-ஆ-பிரணவல்லபாநீர் எங்கே ஒளிசதி
ரீ-ஆ- அகண்டிசவிரபராக் கிரமா உன்சவுரிபமென்ன உன்பிரசாப மெ
ன்ன உன்விவ்விததைபென்ன இதுகளை பெல்லாம் எங்கேபடக்கிவிட்
டீர் காலக்கப நிவாதவவசாளென்கிற ஒன்பதுகேசரிசசரீசனையும் இ
ரண்பபுரவாதி-எனான அறுபத்தாறுகேசரி சாட்சசரீசனையும் சயித்த
அஸ்திரசஸ்திரங்களெல்லாம் எங்கே ஒளிந்துப்போய்விட்டது- பீஷ்மர்
துரோணர்-கிருபர்-அசுவத்தாமர்- கர்னன்- சல்லிபன்- இப்படிப்பட்ட
பிரபுகாளுடனே எதிர்ந்துப்போராடின விவ்விதையை எங்கேமறந்
துபோய்விட்டார் என்னகாரியம்பண்ணிநீர் ஒருபாலன்னைப்பில ஒண்டி
பாய் அனாதையைப் போலச்சித்திக்கொண்டு பழகியில்விழந்துபுரான
நீர்விதுஉமர்குத்தருமமொளக்களாசையைத்தீர்க்கவொண்ணுகோநாக்
கந்தீர் ஒருகீட்டுண்டு விருப்பங்கொண்டு சந்தோஷிகரமா யிருக்கோ
மே அப்படியிருக்க எக்கனையுண்டியாகவிட்டு நீர்மாத்திரம் தனிக் குப்
போகலாமோ ஆகல்பாணகுணசம்பன்ன-ஆதனஞ்சபா-ஆகரீட்ட-நீர்
பத்துதிக்கிலுஞ் செயம்பெற்றதிவ்விடபுருஷாச்சுதே- அப்படிப்பட்ட
டநீர் எக்கனையிப்படி அழுதுக்கொண்டிருக்கவைத்து ஒண்டிபாய்ப்
போகலாமோ வென்றுபுறம்பிபின்னையும்வில்வக்கதுவினுடையசிரசை
க்கண்டு ஆகுமாகாமடிந்தாடொலென்றுவெகுவாய்ப்பிரஸாதித்து தீக்
ளிமனைதத்தாங்களை தெற்றிக்கொண்டு இனிஆவதிபமென்ன அக்கனிப்
பிரமேசம்பண்ணுகிறதெகாரியமென்று அணிந்துபப்பிர வாகினைப்பா
ர்த்து அடாபிதாத்தோகி உன்மனமானது பெற்றதகப்பனைக் கொன்று
கிறதற்கு எப்படித்துணிந்தது உன் முகத்தைப் பார்க்கலாமோ வென்று
துஷக்க அகரீகளைப்பார்த்து பப்பிரவாசனும்ஒய்சும்மா நான் தகப்ப
னென்றுதெரிந்து அஸ்வம்மதர்குதியாயுந் காணிக்கைக் கப்பக்களங்
கொண்டுபோய்வைத்துபாதசரிசனப்பண்ணிஅடைக்கலம் நீயாஎன்னை
க்காப்பாற்றி இரட்சியுமென்று வெகுதாய் வேண்டிக்கொண்டேன் அத
ற்கு என்னஉதைத்துத் தள்ளிவிட்டார் அதுகண்டுபின்னையும்வெகுநேர
ம்வெண்டிக்கொண்டேன் அந்தையும்பாராமல்அங்கிருந்த சாஜாக் கெனல்

காருஞ்சொன்னசொன்னபுத்தகளாமல். ஆகவே நுஷ்டமாய்எண்ணப்பார்த்து
அடாபயலேறிபெனரிஞ்சிறந்தவனில்உள்ளே உல்தாயர்கவையனுக்
ருப்பெற்றுள்ளுவிபரிசமாகச்சொன்னார் அதனான்எனக்குக்கோபம்
பிறந்துகொண்டெய்தெனென்று அழுதுகொண்டு சொல்ல அதன்கேட்
பி உலுவலியும்சித்திரங்களைதாயும் விசாரப்பட்டுகொண்டபார்த்துஅப்
பாவுனக்கு துன்னம் அழுதுகொண்டவனாகுங்கு. உக்கிவிடஎத்தனை
யென்றுசொன்னார்கள். அப்படியேபப் பிரவாகனும் பந்திரிகளுக்கும் உ
த்தரவுபண்ணி அநெக்டைடாகும்சந்தனிக்டைடாகும் உண்டிகளில்
அழைப்பித்து நூறடிவிசாவம் பரப்பி - சந்திரக்கட்டிகளும் சாம்பிரா
ணிக்கட்டிகளும் பொதுபெரதிபாகப்போட்டு நெட்குடக்களும். என்
னெய்க்குடக்களும் விசாரமாக அழைப்பித்து உக்கிவிடஎத்தனை
ம்மாண்டகடாபரிபத்தம் கொழுந்தவிட்பித்திருவென்று யுகைந்து
ளரியும்போது அதுகண்டு பட்டிரவாகனும் ஆன்சனெய்து தகப்ப
ணையுந்தாய்மாயுக்கொன்றமகாபாதகைகிடநான் இரக்கவாகாதுஆத
லால் நான்முதல்கைமபாகவிழுந்தெனென்று அந்த அக்கிணியை மூன்
றுதாய்மாதகணம்பண்ணியபொழுதும்பித்திருக்கப்பென்றதமபத்தி
உலுவலியும் விசாரப்பட்டு சித்திரங்களைதாய் பார்த்து உடியக்கா
பாசகிபத்தி நாம் புருஷியையிழந்து கடைசியில் பிள்ளையிழந்து
போகலாச்சுத்த ஆகையால் நமது புருஷியை எப்படியானிலும் பிழைக்க
ப்பண்ணிக்கொள்ளு கொடுமென்று சொல்லி பட்டிரவாகணப்பார்த்து நீ
அக்கிணியில்விழுவதாம் உல்தகப்பணைநான் பிழைக்கப் பண்ணுகி
தெனென்று சொல்ல அதன்கேட்டு பட்டிரவாகனும் மாதாவினுடைய
சொல்லுக்கடவாமல்வந்து உலுவலியைப்பார்த்துசாபெயென்றான் அ
க்கிணியிலேசொல்லுக்கடமென்று சொன்னபென்று கேட்கஉலுவ
லியும் புத்திரனைப்பார்த்து ஒபருமாரகா நான்கள் புருஷியைபிழந்ததம
ல்லமல் உன்னையிழந்து எப்படி திவகிக்கப்பாதிற்றும் நீ ஒன்றுக்
குப்பப்பபட்டெவண்டாம் நான் என்னுடையதகப்பனுக்குச்சொல்லிய
னுட்டி மிருதகஞ்சி ரத்தினமும் உயிர்தகலமும் உதழப்பித்துஉன்
தகப்பனப்பிகழக்கப்பண்ணுகிறேன் நீ சந்தெக்கெவனடாமென்று
சொல்ல அதன்கேட்டு பட்டிரவாகனும் ஆனந்தசமுத்திரத்திம்முருகினை
வருபச் சந்ததாய்மடைத்திருந்தான்

அப்பொழுதுஉலுவலியுட நாகதுமாரான புண்டரீகனென்றே த
ன்னசேவையையழைத்து தன்காதிவன்றிராநின்றபொன்னெருகைபக்கழ
நீதி உடைபாளயாககொடுத்ததமாக்கையென்றிரத்தையுட்டுக்கத்து
புண்டரீகா நீபாதாளெகத்திற்கு அதுசிக்காமாப்பெப்பாப என்பிதா
வாகிய ஆதிசெஷிக்கண்டு தீயி - த்திம்மடந்த சலிந்தாரமெல்லாந்
சொல்லி அர்சகனாஜைப் பிழைக்கப் பண்ணுகிறதற்குமிருதகஞ்சி
வித்தினமும் அயிர்தகலமும் பாக்கிவாச்சொன்னுள்ளென்கொல்லிச்
செக்திரத்திவ்வாக்கிக்கொண்டவாகென்றசொல்ல, அதுனும்அப்படியே
நல்லதென்று அம்மாவென்று சொல்லி பிள்ளையும்குடகியைப்பார்த்து

அ ஓப் அம்மா அர்ச்சுனனுடையசிரசையுந் சரீரத்தையுங் காத்துக்கொ
ண்டிருக்கிறது உங்களுடையகடமை சஞ்சிவி கொண்டு வருகிறது என்
னுடையகடமைபென்று சொல்லிவிட்டு மனேவேகத்திலும் அதவேக
மாகப்பறப்பட்டுபூமிடைக்கண்டு அதல-விதல சதல-நிதல-ரசாதலதார
தல-பாதாளமென்கிற சந்தலோகங்களையுங்கடந்து அப்பால் அநேகமா
யிரம்நாககுமாரர்களுடனும்-வாசு-சக்ஷகன்-கார்க்கோடகன்-மூர்க்க
ன்-திருகராஷ்டிரன்-முதலான நாகமந்திரிகளுடனும்சந்த கசிதமான
சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி ஆயிரம்பணு முடிகளும் பிரகாசிக்கத் தக்க
தாக கொலுவாயிருக்கிற ஆதிசேஷன் கண்மிசாஷ்டாய்ச்மாக தெண்ட
னிட்டெழுந்துநின்று ஐயாமகானுபாவா நாகேந்திரா தேவரீருடையது
மாசக்தியண்டையிலிருந்துவந்தேன் இஹா அந்த அம்மாங்கொடுத்த
பொன்னேலையும் மாங்கல்யஞ் சிரமும்பார்த்தீர்களா மென்றுகொடுத்த
துப்பின்னையும் அந்தநாகராஜனைப்பார்த்து ஐயாநாகாதிபா அஃதினபுர
த்தையாளுகிற தர்மபுத்திரரானவர் அஸ்வமேதபாகம்பண்ணநினைத்து
க்குதிரைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே அர்ச்சுனனுடையனுப்பினார்.

அந்தக்குதிரையானது மணிபுரத்திற்குச் சமீபமாக வந்ததுகண்
டு பப்பிரவாகனும் அந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சுனராஜ
னுடனே எதிர்த்துச்சண்டைபண்ணிரணக்களத்திலே புத்திரபவுத்திரா
திகளுடனும் அநேகராஜவர்க்கங்களுடனும் அந்த அர்ச்சுனராஜனைக்
ண்டித்துவிட்டான் ஆகையினால்உலுஉலியுந் துக்கப்பட்டுப்பொன்னே
லையை அடையாளமாகக்காண்பித்து அறுத்துவிழுந்துபோன மாங்கல்
யஞ் சிரத்தையும்எப்போதும்போல அணியத்தக்கதாக அனுக்கிரகம்
பெற்றுக்கொண்டு மிருகசஞ்சிவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும்வாங்கிவ
ரச் சொன்னாளென்று சொல்ல அதுகேட்டு ஆதிசேஷனும் ஆச்சரிப்பப்
பட்டு புண்டரீகனைப்பார்த்து ஒப்புண்டரீகாநீசொல்லுகிற சேதிஎனக்கு
ச்சந்தேகமா யிருக்கின்றது அர்ச்சுனனாகேசது அவன்பின்னை பப்பிர
வாகன்கையில் மடிவதாவதெது அவன் வீராதிவீரன் விஷ்ணுபக்சன் ஸ்ரீ
கயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடு போராடி பாசபதாஸதிரம் பெற்ற
வன் அப்படிப்பட்ட ரணரங்ககுரனைப் பப்பிரவாகன் கொன்றா னென்
றாச் எனக்குஉண்மைபாகத்தோற்றவில்லைமென்றுசொல்ல அதுகேட்
ட்டு புண்டரீகனும் ஐயாசேஷாதிபா தேவரீர்சொன்னபடியே அர்ச்சுன
ன் வீராதிவீரன்தான் அவன்எதினிலிநந்துபோனா னென்றால்ஊக்காதே
விசாபஞ் சமீபித்தபடியினால் இப்படி முடிந்த தென்று சொல்ல அது
கேட்டு ஆதிசேஷனும் அப்படியானால் மெய்தானென்று சம்மதித்துந
மதுகுமாரத்திக்குமாங்கல்ய முண்டாகச்செய்கிறதேதமக்குத் தருமமெ
ன்றுசொல்லி மிருகசஞ்சிவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் கொடுத்தனு
ப்பும்படிச்சம்மதித்தான்அதுதெரிந்து திருகராஷ்டிரனென்கிறநாகம
ந்திரியும் ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஐயாசேஷாதிபா நீர் என்னவேலைசெ
ய்யநினைக்கிறீர் நீர்செய்கிறவேலை எனக்குச்சம்மதமில்லை அஃதெதினா
லென்றால் இந்தபுண்டரீகன்சொல்லக்கேட்டு மிருகசஞ்சிவிரத்தினத்

தையும் அமிர் தகல்சத்தையுங்கொடுத்தப் புலோகத்திற்கு அனுப்பலாமோ அல்லவென்றனுப்பினால் அதுகள் மறுபடியும் நமதுலோகத்திற்கு வருமோ அதல்லாமலும் நமக்குக் காடன்றி பயின்றியிருக்கத்தக்கதாகபிரிமம்தேவர் நியமித்துக்கொடுத்திருப்பசைநாம் ஒருத்தருக்குக் கொடுக்கலாமோ இதுகள் ஒருக்கின்றதை எல்லவோ நமதுலோகத்திற்குக் காடன்றவராம லிருக்கிறான் இதுகளைநீர் கொடுத்தவிட்டால் காடன்றசென்விப்பட்டுவந்து நம்மையெல்லாங்கொல்லுவான் அப்போது நாம் எல்லாரும் நீர்ப்பாம்புபோல்விழுந்துடேக்கவேண்டும் நம்மைக்கண்டவர்களுள்ளாரூந் தடிஎடுத்து அடித்துக்கொல்லுவார்கள்.

அதல்லாமல் அர்ச்சனைப் பிழைக்கப் பண்ணுகிறதற்கு இது போகவேண்டுமோகபடநாடக சூஸ்திராவதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிருக்கிறார் அவராலாகாதாரியமிருக்கின்றதோ பூர்வத்தில் பிரிமம்தேவரானவர் பசுக்களையுங்கன்றுகளையும் கோபாலர்களுடைய பிள்ளைகளையுங்கொண்டுபோய் ஒருவருஷம் ஒளித்துவைத்திருந்தான், அதுதெரிந்து அவர்கள்விடுகின்றோமும், பசுக்களாகவும், கன்றுகளாகவும் பிள்ளைகளாகவுமிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியவொட்டாமல் லீலாவிநோதம்பண்ணினமகாபுருஷன் அங்கே யிருக்கும்பொழுது அர்ச்சனைக்கு ஒருநாளுங்குன்றவுவருகிறதில்லை ஆதலால் என்சொல்லே நம்பி இந்தப்புண்டரீகனைச்சம்மாபோகச்சொல்லுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு ஆதிசேஷனுமெய்காணென்றுசந்தோஷப்பட்டு புண்டரீகனுக்குச் சொல்லியனுப்ப புண்டரீகனும் நல்லதென்று புலோகத்திற்குவந்து உலுவசியையும்பப்பிரவாகனையுங்கண்டு அங்கேநடந்த சவிஸ்தாரமெல்லாஞ்சொல்ல அதுகேட்டுப்பிரவாகனுக்காபங்கொண்டு அந்தஆதிசேஷனவன்தான் பூமியைச் சுமக்கிறோமென்று சர்வித்திருக்கிறவனல்லவா அவன் பூமியைச்சுமக்காமற்போனாலும்போகட்டும் அவனுடைய கர்வத்தைச் சந்திரேந்திரத்தில்கூடக்கிவைக்கிறேன் என்னுடையபாணத்தினால்நாசங்களைபெல்லாஞ் சாம்பலாக்கிவிடுகிறேன் ஸ்ரீகயிலாசபதிபாகிய பாமசிவன் ஒருவேளை என்னுடைய ஆபாணங்களைக்கண்டுகின்றாயாவென்று சண்டைக்கு வந்தாலும் என்னுடைய புஜபலத்தினால் அந்தருத்திரமூர்த்தியையும்புசைபண்ணி அவரது ஆபாணங்களைபெல்லாஞ் சின்னாபின்னப்படுத்திகிறேனென்று பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்திரமநிங்குளோதராய் நவரத்தினகசிதமான ஒருதேரின்பேரி லேறிக்கொண்டியுத்தகன்னுத்தரூப்ப்புரப்பட்டு ரதஜேதரகபநாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு புண்டரீகனைப்பாதாளலோகத்திற்குவழிகட்டும்படி அவனு முன்னதாக நடத்திக்கொண்டுபோய்ச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தண்டிவிட்டி ரங்கிரணபேரிகை வெண்கலப்பேரிகை முதலானதுளைமுழங்குவித்து வெற்றிச்சங்கத்தையெடுத்திப் பம்பம் மென்றுபூரித்தான்,

ஆதிசேஷியுத்தம்.

அந்தச்சத்தத்தைக்கேட்டு ஆதிசேஷனுந்திலடைந்தாமனங்கலங்
கிச்சண்டைக்குஆயுத்தப்பட்டுப்பிரவாகன்வந்துவிட்டானே அவன் இ
னிதம்மைக்கொல்லாமல் விடமாட்டான் அதற்கு நாமென்னசெய்யப்
போகிறோமென்று விசாரப்பட்டு இந்ததிருதராஷ்டிரன் குருரகர்ம்மி
யாய் நாம்கொடுக்கப்போகிற மிருதசஞ்சிவிரத்தினத்தையும் அமிர்தக
லசத்தையுங்கொடுக்கவேண்டாமென்று தடுக்கதினாலல்லவா இத்தனைவி
பரீதம்வந்துநேரிட்டதென்றுநினைத்து மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓய்மந்தி
ரிகளேநீங்கள் சண்டைக்குப்போங்கோளென்றுகோபமாகச்சொல்லஅ
துகேட்டு தக்ஷகன்-கார்க்கோடகன் திருதராஷ்டிரன்முதலான நாகமந்
திரிகளெல்லாருங்கூடி அந்தப்பப்பிரவாகன் எம்மாதிரம் அவனைநம்
முடையவிஷாக்கினியினால் தகித்துவிடலாமென்று ஒருவர்க்கொருவர்
வலிமைபாகப்பேசிக்கொண்டுஅவரவர்கள் சேனைகளுடனே புறப்பட்
டியுத்தசன்னுத்தர்களாய்வந்துப்பிரவாகனுடனேஎதிர்த்தார்கள்'அது
கண்டு பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாம் மகாஆக்ருஷ்த்துடனே
எதிர்த்துஅதிதீக்ஷண்யமாகிய சஸ்திரஅஸ்திரங்களினால் நாகசேனைகளை
யெல்லாந்துண்டந்துண்டமாய்ச் சின்னொபின்னப்படுத்துகையில்அதற்
குநாககுமாரர்கள் பின்னிடாமல் றோஷித்து வேஷங்களுடனே தங்களு
டையவிஷாக்கினியினால் ரதங்களையும் ரதக்காரர்களையும் பஸ்மீகரப்படு
த்திஆனைகளையும் ஆனைப்பாக்களையும்அதம் பண்ணிகுதிகைகளைசாம்
பலாக்கிரவுத்தர்களேக்கொண்டு காலாஸ்களையெல்லாம்பொடியாக்கிஇந்
தவிதமாக நாககுமாரர்கள்மிஞ்சி பப்பிரவாகனுடையசேனைகளையெல்
லாந்தும்சப்படுத்தும்பொழுது சேனைகளெல்லாரும்பின்வாங்கியோட
த்தலைப்பட்டார்கள்,அதுகண்டுபப்பிரவாகனும் றோஷதாம்பிராக்ஷகளு
ய் வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அச்சினியைப்
போல அத்தீக்ஷண்ணியமானபாணங்களையெடுத்தப்பிரயோகித்துநா
கங்களுடைய பணமுடிகளைப்பீறிமாணிக்கங்களையுதிர்த்து வாய்களைக்கி
ழித்துவிஷங்களையடக்கி துண்டந்துண்டமாகக்கண்டித்துநாகசேனைக
ளையெல்லாம் அதமாக்கிவிட்டான்,

அதுகண்டு திரிதராஷ்டிரன் முதலான மந்திரிகளெல்லாரும் ஓடி
ப்போகிற நாகசேனைகளையெல்லாம் ஓடவேண்டாமென்றுநிறுத்தி மறு
படியும்அவர்களைச்சண்டைக்கனுப்பிதாங்களும் ஆக்ருஷ்த்துடனே வந்
துப்பிரவாகனுடைய சேனைகளுடனே பெதிர்த்துநின்றார்கள், அதில்
திருதராஷ்டிரனும் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து ஓய்ராசகுமாரகா நீ உன்த
கப்பனைக்கொன்றுவிட்டு திரும்பவும் அவனைப் பிழைக்கப் பண்ணலா
மென்று நினைத்துவந்தாயோ அதுஎனக்குச்சம்மதமல்லஉன்தகப்பனை
க்கொன்றுவிட்டதே எனக்குமெத்தவும்சந்தோஷமாயிருக்கின்றது, நீ
திரும்பவும்எழுப்பலாகாது அஃதெதினாலென்றால்,நீ உங்கள்குலத்திலே

முன் நின்றதவழக்கப்படிசெய்தாய் நீநாசனமாகஒன்றுஞ்செய்தவி
ல்லை அஸ்தெப்படிபென்றால், உன்தகப்பனாகிய அர்ச்சுனனுனைவன்பார
தயுத்தத்தில் சண்டைசெய்துவஞ்சனையினல்பிதாவுக்குச்சரியான கர்ன
மகாசாசனக்கொன்றான், அல்லாமலும்- ஸ்ரீஷ்மர்- துரோணர்-கிருபர்-
முதலானவர்களையும் பெரியோர்களென்று சற்றுகிலும் எண்ணிப்பா
ராமல்கொன்றுவிட்டான், அகையால் உன்தகப்பன்செய்தபிரகாரம் நீ
யுஞ்செய்தாய் இதுமல்லகாரியந்தான் இதுவுமல்லாமல் பூலோகத்தின்க
ன்பிதாவானவன் எந்தப்படி நடந்தானோ எந்தப்படி கீர்த்தி வகுத்துக்
கொண்டானோ அந்தப்படியேபுத்திரனுனைவன் நடக்கவேண்டுமென்று
தரிம சாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்றது ஆதலால்நீயும் அந்தப்படி நட
ந்துக்கொண்டாய் அதைக்குறித்து உனக்குமவிசாரம்வேண்டாம்நீ சுக
மாய்ப்போய் அஸ்திரபுரத்திற்குப்பட்டாபிஷேகனாய் சந்தோஷகரமா
ய் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டிருமென்றுசொன்னான்.

அதுகேட்டுப்பிரவாகனும்புன்கிரிப்பாகச்சிறித்துதிருதராஹீடிர
னைப்பார்த்து ஓய் நாகமந்திரியே நீர் சொன்னவார்த்தை மெய்யேயா
ம் தகப்பன்செய்தபடி பிள்ளைசெய்ய வேண்டுமென்று சொன்ன தும்
உண்மைவசனந்தான் - அஃதென்னவென்றால் பூலோகத்தில்கங்கள் தா
யாதியாகிய திருதராஹீடிரனுனைவன் எங்களுக்குஉரிமையாகிய பாதிரா
ச்சியத்தைக்கொடமல் அட்டிசெய்த படியினால் என்தகப்பனாகிய அர்ச்
சுனராசன் தன்னுடையபாணுக்கினியினால் அவனுடையவம்சத்தையெ
ல்லாம்வேரறுத்து அஸ்திரபுரத்தையுங்கொள்ளைகொண்டான்அந்தமு
றைமையினால் நானும் உம்முடையவம்சத்தையெல்லாம் என்னுடைய
பாணுக்கினியினால் வேறுத்து மிருதரஞ்சீவிரத்தினத்தையும்அமிர்தக
லசத்தையும் ஆதிசேஷினிடத்தில் வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேன் சற்றே
பார்த்துக்கொண்டிரு வென்றுசொல்லி தன்வில்லினிடமாக அனந்தமா
யிரம் பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அந்த திருதராஹீடிரன்முதலா
ன நாகமந்திரிகளெல்லாரையும் உதிரமயமாக்கி மெத்தவும்தோகப்பண்
ணிநான், அதற்குஅந்தநாகமந்திரிகளும் பின்வாங்காமல்தங்கள்சேனைக
ளொடுஞ்சேர்ந்து விஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு அந்தவிஷாக்கினியால் ப
ப்பிரவாகனுடையசேனைகளை யெல்லாங்கொல்லுகையில் அதுகண்டுபப்
பிரவாகனும் ஆக்கிரவிபாக்கிரம நிக்குரோதனாய் மீசை படபடவென்று
அடிக்கும்படி பற்களைநெறநெறவென்றுகடித்துக்கொண்டிவில்லைக்கு
ணத்தொன்பண்ணி அந்தவில்லினிடமாக ஒருநாகாஸ்திரத்தையெடுத்
துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரத்தி லநேகமா
யிரங்கலைமான்கள்பிறந்து அந்தசர்ப்பங்களை யெல்லாங்கண்டதுண்டஞ்
செய்தும் மிதித்தும், கிழித்தும், அடித்தும், கடித்தும், இந்தவிதமாய்
கொல்லுகிறபோது அந்தசர்ப்பங்களெல்லாம்பயந்து பார்தாளத்திலிரா
மல்உயரளமும்பிவரத்தலைப்பட்டது அதுகண்டுபப்பிரவாகனும் தன்
னுடையவில்லினிடமாக ஒருகருதாஸ்திரத்தையெடுத்துத்தொடுத்துப்பிர
யோகம்பண்ணினான் அந்தஅஸ்திரத்திற் கோடானுகோடிபருந்துகள்

கூளிகள் - டேகைகள் பிறந்து உயரமுட்பி வருகிறசர்ப்பங்களை யெல்லாம் உரித்துவாழைப்பதும் போலவிழுக்கத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு அந்தசர்ப்பங்க ளெல்லாம் நாம்எங்கேபோய் ஒளிப்போமென்றமனோ துக்கத்துடனேபுதறுகளிலும் பொந்துகளிலும் நுழைந்துக்கொள்ள அதுதெரிந்துபப்பிரவாகனும் ஒருநீலகண்டாஸ்திரத்தைஎடுத்துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தஅஸ்திரத்தில் அநேகமாயிரம் மயில்கள் பிறந்து நாகசர்ப்பங்களை யெல்லாம் விழுக்கத்தலைப்பட்டது அதுதெரிந்து அந்தசர்ப்பங்கள் திரும்பவும் வளைகளிலும் சுவரின் பிளவுகளிலும் நுழைந்துக்கொள்ள அப்பொழுதுபப்பிரவாகனும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக மூஷிகாஸ்திரத்தைஎடுத்துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான்,

அதில் அளவிறந்த கீரிப்பிள்ளைகள் பிறந்து சந்துகளிலும் பொந்துகளிலும் போய் ஒளிக்கின்ற சர்ப்பங்களை யெல்லாம் துண்டித்துண்டமாகக் கண்டிக்கத்தலைப்பட்டது, அதற்குநிர்வகிக்கமாட்டாமல் சர்ப்பங்க ளெல்லாம் வலைபடைந்து நாய்பூயிலிருந்தாலும்கலை மான்களுடைய உபத்திரவம்பொறுத்து முடியவில்லை அல்லவென்று புதறுகளில் பொந்துகளில் நுழைந்துக்கொண்டாலும்கீரிப்பிள்ளைகள் இழுத்துக்கொல்லுகின்றது இனிநாம் எந்த யிடத்திற் போயிருப்போமென்று ஆலோசித்து வளைகளிலும் துளைகளிலும் புகுந்துக்கொண்டிருந்ததுகள் அதுகண்டு பப்பிரவாகனஞ்சிரித்து தன்னுடைய வில்லிலே மதுவாஸ்திரத்தைஎடுத்துத்தொடுத்துவிட்டான் அதில் மேகங்கள் பிறந்து ஒருசாமபரியந்தம் ஆன துண்டிக்கையிலிருந்து ஜலப் விழுவது போல தேன் மழையைப் பொழிந்தது பின்னையும் பப்பிரவாகனஞ்சிரித்து அஸ்திரத்தைஎடுத்துத் தொடுத்துவிட்டான் அதில் அனந்தமாயிரம் சிற்றெறும்புகள் எட்டெறும்புகள் பெயெறும்புகள் பிறந்து அந்தத்தேனுடனே கலந்து சர்ப்பங்களை சூழ்ந்துக்கொண்டு சாம்பலாக எரித்துவிட்டது அதனால் இறந்தது போக நின்ற சர்ப்பங்க ளெல்லாம் பயந்து ஒடிவந்து ஆதிசேஷனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு ஓய்ஐயா அநந்தபுருஷா எங்களைக்காப்பாற்றீரகூடியும் இப்பொழுது பப்பிரவாகனுடைய பாணமானது எங்களை எந்தவிடத்திலும் நிற்கவொட்டாமல் தூரத்திலுக்கொண்டுவருகின்றது நாங்கள் எங்கே போயிருப்போம் என்ன செய்யப்போகிறோம் அந்த துன்மார்க்க னான திருதராஷ்டிரன் சொன்னவார்த்தைக்குத் தேவரீர் செவிகொடுத்த படியினால் எங்களுக்கு இத்தனை ஆபத்து வந்து சம்பவித்தது நாகசேனை க ளெல்லாம் மடிந்து போய் விட்டது- ஆதலால் தேவரீர் இப்போதாவது ம் எங்கள் பேரில் தயவுசெய்து மிருதசஞ்சீவிரத்தின ச்சையையும் அயிர்தகல கத்தையும் பப்பிரவாகனனுக்குக் கொண்டு போய்கொடுத்து எங்களை காப்பாற்றீரகூடியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் ஆதிசேஷன்கேட்டு நிகிலடைந்து திருதராஷ்டிரன் பேரில் எரிந்துவிழுந்து நாய்முன்னே தானே புண்டரீகன் கையிற் கொடுத்தனுப்பாமற்போனபடியினால் இத்தனை அவமானம் வந்ததென்று அநீசுக்கிர

மாகளமுந்திருந்து பிருசசஞ்சிவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் எடுத்
துக்கொண்டு அதுவுமல்லாமல் பப்பிரவாகனுக்கு வெகுமானமாய்மாணி
க்கக்கிடமும் ரத்திபரணங்களுட்மாணிக்கப்பதச்சங்கனும் எடுத்துக்
கொண்டுவந்து பப்பிரவாகனைக்கண்டு தான்கொண்டுவந்த வஸ்துக்களை
யெல்லாம் அவனுக்குமுன்காணிக்கையாசவைத்து அவனைமார்போடுத
ழுவிக்கொண்டு ஐயா பப்பிரவாகனா-நாச்சுள் உன்னுடைய பராக்கிரமத்
தையறிபாமல் எங்களுடைய அஞ்ஞானத்தினு லபசாரம்பண்ணினோம்
அந்தப்பிழையைப்போறுத்து உன்னுடைய கோபத்தைபடச்சி எங்களை
ரட்சிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதுகண்டு பப்பிரவாகனு
ஞ்ஞரித்து ஆதிசேஷினைப்பார்த்து ஐயா பாட்டா-அடிமேலடி யடித்தா
ம் அம்மியுநகரும், என்று உலகத்தார்வழக்கமாகச் சொல்லுகின்றவார்த்
தையானது இப்போது உங்களிடத்தில்தான் மாச்சுதென்றுபரிசாகமாகச்
சொல்லிப்பின்னையும் ஆதிசேஷினுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருடைய
ஆசீர்வாதமுக்கைக்கொண்டு சகலசேனாமைதனாய் அந்த ஆதிசேஷின்
முதலான நாகசேனைகளுடனும் புறப்பட்டுப் பாதாளலோகத்தைத் தவிட்டு
லோகத்திற்குப்போகையில் அதுதெரிந்து திருதராஷ்டிரனென்கிறநா
கமந்திரியானவன் முன்னெறினைத்தமச்சம் விடாமல் அதிச்சிக்கிரமாகத்
தன்னுடையவனைவிற்குவந்து தன்குமாரர்களைய தூர்ப்புத்தினென்கிறவ
னையும் தூர்ப்பாவனென்கிறவனையும் மைழ்த்து ஒங்குமாரர்களே நீங்களி
ருவரும் என்னுடையவார்த்தைதடைமறுத்து விடாமல் அதிவேகமாய்ப்
புலோகத்திற்குப்போய் ரணக்களத்திலுள் முந்துகிடக்கிற அரிச்சுனராஜ
னுடைய சீரணைசெய்துக்கொண்டு கருடன்வராத இடமாகப்பார்த்து ஒ
ளித்துவைத்திருந்தோள் நீங்கள் அப்படிசெய்யவிரக்களானால் அரிச்சுனரா
கன்பிழைக்கமாட்டான் அந்த அரிச்சுனைப் பிழையாதவனைக்கே என்னு
லாகிய நந்தியுத்திக ளநேகமாகச்செய்தேன் அதுகனெல்லாம் வீணா
கிப்போய்விட்டது அதேபார்த்தீர்களோ ஆதிசேஷின்முதலான நாக
சேனைகளெல்லாரும்பட்டி வாகனுடனே சமாதானமாய்ச்சேர்ந்துகொ
ண்டு புலோகத்திற்குப்போக முன்நின்றோம் அவர்களோடுசேர்ந்துபோ
கவேண்டும் ஆதலாலதற்குமுன்னமே நீங்கள்போய் உங்களுக்குச்சொ
ல்லைபடிசெய்யுங்கொள்ளென்று சொல்லிவிட்டு திருதராஷ்டிரனும் சிக்குர
மாகப்போய் ஆதிசேஷனுடனே கூடிக்கொண்டு நடந்தான் அந்ததூர்ப்
புத்தி தூர்ப்பாவனென்கிற இரண்டுபேருந்தங்களுடையபிதாவின் சொ
ற்படியே புலோகத்திற்கு அதிவேகமாகவந்து தங்களுடையமாய்கையி
னால் ஒருவருக்குந்தெரிடவொட்டாமல் அரிச்சுனைனுடையசிரசை எடுத்
துக்கொண்டு கருடன்வாக்கூடாத இடமாகப்பார்த்து சத்தசமுத்திரத்திற்
கு அப்புறத்திற் பகதலப்பிரிடமகாமுனிந்திரருடைய ஆசீர்மத்திற்கொ
ண்டுபோய் ஒளித்துவைத்திருந்தார்கள்.

அரிச்சுனனிறத்தலைக்காண ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்

எழுந்தருளியது.

இவ்விடத்தினிப்படியிருக்க அங்கே அஸ்திரபுரத்தில் குந்திதேவி

யானவள் ஒரு கனவுகண்டெழுந்திருந்து மகாதுக்காக்கிரந்தியாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சயனித்திருக்கிறபள்ளியறைக்குப்போய் அந்தபகவானைத்தட்டிபெழுப்பி ஓய்கிருஷ்ண நான் இன்றையத்தினம் என்றுங்காணாதொருபொல்லாதகனவுகண்டேன் அஃதென்னென்றால் உன்மைத்துனனாகிய அர்ச்சுனனுடன் தலையிலேஎண்ணெயிட்டிக்கொண்டு சரீரமுழுதும் சாணியைப்பூசிக்கொண்டு சிவப்புவஸ்திரமும் சிவப்புசந்தனமுந்தரித்துக்கொண்டு கழுதையின்பேரிலேறிச்சொண்டு தெற்குமுகமாய்போறதுபோலக் கண்டேன் ஒப்சுவாய் அர்ச்சுனனுக்கு ஏதோ ஆபத்துநேரிட்டதுபோலிருக்கின்றது எனக்கொன்றுந் தோற்றவில்லை என்வயிற்றைக் கலக்குகின்றது மனந்திகிலாபிருக்கின்றது ஓய்ஆபத்தபாந்தவா அநாதா ஸ்தகாவென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளைப்பெல்லாம் கபடநாடக குஸ்திராவதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுங்கேட்டு தம்முடையனான கிருஷ்ணயினுல்பார்த்து ஆ ஆ அர்ச்சுனனுக்குமோசம்வந்ததென்றுதெரிந்து அர்ச்சுனனுடையசங்கதியைச்சீக்கிரத்திற்போய் அநியவேண்டுமென்று கருடாழ்வானையழைப்பித்து அந்தக் கருடாழ்வான்பேரில் தாமும் வீமசேனனுங் குந்திதேவியும் அசோதையும் தேவகிதேவிபாருமாக ஏறிக்கொண்டு அதிலேவகமாக ஒருநொடிக்குள்ளேமணிபுரத்திற்குச்சம்பமாகவந்து கருடாழ்வானவிட்டிழிந்து அந்தகிருஷ்ணமூர்த்திபானவர்-வீமசேனன் - குந்திதேவி - தேவகிதேவி அசோதை - இவர்களுடனே புறப்பட்டு ரணக்களமுழுதுஞ் சுழிப்பார்க்கும் பொழுது வீமசேனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ண இதுஎன்னகாரணம் எனக்குஒன்றுந்தெரியவில்லை பிரம்மித்தாற்போலிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனைன்பார்த்து ஆய்வீமசேன இதுயுத்தகளம்அதோமணிபுரமிருக்கின்றது அந்தப்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்கின்றபப்பிரவாகன்தான் தம்முடையகுதிரையைப்பிடித்துச்சகலசேனகளையும்தம்பண்ணினதுவுமல்லாமல்விஸ்வகேதுவையும்அர்ச்சுனனையுங்கொன்றுவிட்டான் அகோபார்த்தாயோபிரத்தியுமனன்முதலான துரைகளெல்லாரும்மூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கிறார்களென்றுபின்னையும் அந்தபகவான்ரணக்களமுழுதுஞ்சோதித்துக்கொண்டிவருகையில் அதுதெரிந்து சித்திராங்கதையும்உலுவசியும்கண்ணீர்ஆராய்ப்பெருகும்படிக்கொவன்றசத்தமாய் அமுதுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையபாதத்தில் வந்துவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அமுதார்கள் அதுகண்டு அவர்களுங் கொவென்று முறையிட்டமுதார்கள்

அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனனும் அர்ச்சுனனுடையசரீரத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்து சற்றுநேரத்தில் தெளிந்து அதில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஆ வீராதிவீரா ஆ வீரப்பிரதாபா ஆதோழா ஆ அர்ச்சுன நீ எங்கேயடங்கினாய் எங்கேபோயொளித்தாய் நீ என்னுடம்பேசப்போகாதோ இதுவரையில்தீ ஒருநாளு மிப்படிப்பட்ட ஆபத்தையடைந்ததில்லைபே நீ இல்லா

மலிருக்கின்றது சூரியனில்லாதபகற்போலவும்சந்திரனில்லாத ராத்திரி
போலவும்தாமராயில்லாத தடாகம்போலவும் அரசனில்லாத பட்டண
ம்போலவும் பாழடைந்திருக்கின்றதே நீ வீரவீரன்சுமியுடனே பேர்கித்
துக்கொண்டிருக்கிறாயே இது உனக்குஞாயமாயிருக்கின்றதோ எபத்
திரையுடனும் துறப்பதையுடனும் போகக்கலாகாதோ உன்னுடைய
தாயாரும் உன்னுடையஸ்திரீகளும் உன்னைக்காணாமல் எந்நேரமும் அ
ழகின்றாரார்களே நீவந்து அவர்களுடைய துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்யமா
ட்டாயோ உனக்கு அந்தப்பாபியான கங்காதேவியினுடையசாபம் எ
ப்படிவந்துமேறிட்டது உன்விஷ்ணுவை யெங்கேயடங்கிவிட்டது ஓய்
மைத்துணுவென்று அநேகவிதமாகச்சொல்லி இரண்டுகண்களாகிய தா
மராகளிலும் ஜலமானது தாணாததாயா யொழுகும்படி அழுகிறது
கண்டுவிமசேனனும் மனோதயிரியம்விடாமல் கிருஷ்ண மூர்த்தியைப்
பார்த்து ஓய் திருட்டுக்கிருஷ்ண நீர் லோகநாடகசுடிக்கின்றீர் நீர் அழ
கிறதைப்பார்த்தால் எனக்குமெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அர்
ச்சுனன்பிழைக்கவேண்டுமென்கிறஎண்ணம் உமக்கிருக்குமானால் அர்
ச்சுனுவென்றுஒருதாமி அழைப்பிராகில் அர்ச்சுனனும் நித்திரைசெய்
தவன்போல எழுந்துவருவான் அதற்கு எவ்வளவுந் சந்தேகமில்லைநீர்
பிடித்தகாரியம் முடியாமற்போகுமோ நீர்வேண்டுமென்றால் மலையை
ந்திரும்பாக்குவீர் திரும்பாமலைபாக்குவீர் உம்புடை யமகிமைபை
த்தேவேந்திராதி தேவர்களாலு மநியக்கூடாதென்றால் என்னுலறியக்
கூடுமோ இதுவுமல்லாமல் முன்னே சந்திப்பென்கிறஒரு பிராமணப்
பிள்ளையை அழைப்பித்துக்கொடுத்தஉமக்கு இந்த அர்ச்சுனை அழை
ப்பிக்கிறது அருமையோ ஆகையினால் இந்த லோகநடனத்தைவிட்டு உ
மதுபக்தனான அர்ச்சுனை எழுப்பிவிடும் சுவாமியென்று வீமசேனன்
சொல்ல, அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாங்கேட்டு கிருஷ்ணதேவரும் புன்
சிரிப்பாகச்சிரித்து வீமசேனைப்பார்த்து ஓய்வீமசேனா உன்னுடை
யஎண்ணம் அப்படிச்சீய்ருந்தா லந்தப்படியேநடக்குமென்றுசொல்ல
அப்பால்விஸ்வகேதுவினுடைய கிரசையும் சரீரத்தையும்பார்த்துமுட்
டிக்கொண்டு அழுகின்றகுந்திதேவிமுதலானஸ்திரீசனங்களுடையதுக்
கத்தைத் தணித்துப் பிற்பாடு அங்கிருக்கின்றசேனைகளால் அவிடத்தில்
நடந்தசேதிகளை யெல்லாஞ்சுவிஸ்தாரமாகக்கேட்டுத் தெரிந்துக்கொண்
டுஇருட்டுவேளையானபடியினால் அர்ச்சுனனுடையகிரசைத் தேடிக்கா
ண்கிறத்திற்குக்கூடாமல் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதுதே
வேந்திரானவன் தன்புத்திரனாகிய அர்ச்சுனன் தலையைக்கண்டெடுத்த
வந்துஉதயகிரியின்மேல்வைத்தாமனுவென்று சொல்லும்படியாகச் சூ
ரியபகவானும்உதயமாகினார்.

அந்தச்சமயத்தில் பப்பிரவாஃனும் ஆதிசேஷன்முதலான நாகசே
னைகளுடனேசகலமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்க
தாகமகாவையபவத்துடனேவந்துஸ்திரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களை
க்கண்டிசந்தோஷித்துமகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே கிருஷ்ண மூர்த்

திதிருப்பாதத்தில்விழுந்துகோவென்றழுதுபின்னையும்அந்தப்பகவானை
 ப்பார்ந்து ஒய்கோபாலகுடாமணி தேவரீருடைய சந்நிதானத்திற்குமு
 ன்பிகாத்துமோடியாகியநான்வந்துநிற்கின்றேன் ஆகலால் தேவரீருடைய
 திவ்விபாஸ்தத்தினிடமாகவிளங்குகின்ற சக்கிராயுதத்தினுள்ளன்கிரசை
 க்கண்டித்து ரட்சியுமையாவென்று தாபந்திரியத்துடனேசொல்ல அந்
 தவார்த்தைகளையெல்லாம் கிருஷ்ணபகவான்கேட்டுமனமிரங்கி பப்பிர
 வாகனையெடுத்துமார்போடணைத்துக்கொண்டு ஒப்பப்பிரவாகாநீவிசா
 ரப்படவேண்டாம்உன்பேரில் யாதொருகுற்றமுமில்லை அந்தகங்காதே
 வியினுடையசாபத்தினால் இப்படிவந்து நேரிட்டதென்றுசொல்லி ஆ
 தரணைசெய்தருளிநூர்,பின்புபப்பிரவாகனும்வீமசேனனுடைய பாத
 த்தில்விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து ஐயாபுண்ணியபுருஷா தகப்பணக்
 கொன்றபாதகனாகியஎன்னுடைய தலையை உம்முடைய கதாயுதத்தினால்
 உடையுமென்று விசாரமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனனும்ப
 ப்பிரவாகனையெடுத்துமார்போடணைத்துக்கொண்டு முகத்தைத்துடை
 த்துஒய்புத்திரா நீன்விசாரப்படுகிறாய் உன்னால் ஒருகாரியமும்நடக்
 கவில்லையென்றுபிரியவசனமாகச்சொல்லி அக்கத்தைத்தீர்த்தான் அ
 ப்பொழுதுஆதிசேஷன்வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்கா
 ரம்பண்ணிஒய்பிராணபுருஷா-மகாபிகாரமனா-அச்சதாவென்று சஹ
 ஸ்திரநாமங்களாலும் அநேகவிதமாகத்தோத்திரஞ்செய்துதான்கொண்
 டிவந்தமிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்தகலசத்தையும்அந்தபகவா
 னுக்கெக்துனைவத்து ஒய்புருஷோத்தமா இந்தக்ஷணமே அர்ச்சனை
 யும்விஸவகேதுமுதலான சேனைகளையும்எழுப்பி ரட்சியும்ஐயாவென்
 னுவிண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தபகவானும்அப்படியே
 நல்லதென்றுசம்மதித்து அர்ச்சனனுடையகிரசைத்தேடிக்காணாமல்
 ரணக்களமுழுதுஞ்சோதித்துப்பார்த்து இல்லையென்றுநிச்சயம் பண்
 ணிக்கொண்டு அர்ச்சனனுடையதலைஎங்கேபோய்விட்டதோ எவர்களை
 மித்துக்கொண்டுபோனார்களோ என்னகாரணமோ நாம் இனிஅர்ச்சனை
 னைக்காணப்போகிறோமாவென்று தாபந்திரியமாகச் சொல்லுகிற ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவானுடைய வார்த்தைகளை ஆதிசேஷனும் வீமசேனனுங்
 கேட்டுஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா ஐநார்த்தன தேவரீர் எ
 ன்னையோசனைசெய்கிறீர் அந்தத்தலை எங்கேயிருந்தபோதிலும்உம்மு
 டையமகிமையினால் அழைப்பிக்கவேண்டிமென்றுசொல்ல

அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அப்படியேநல்லதென்று அங்கிரு
 க்கிறசகலசேனைகளும் அநியத்தக்கதாக அவர்களைப்பார்த்து நான்நித்தி
 யபிரமசாரியாயிருப்பது உண்மையானால்அர்ச்சனனுடைய தலையான
 துஎங்கேயிருந்தபோதிலும் இங்கேவரக்கடவதென்று பிரதிக்கினை செ
 ய்தவளவில் சத்தசமுத்திரங்களுக்கும்அப்புரத்திலிருந்த அர்ச்சனனு
 டையதலையும் கிறுகிறுவென்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி ஒய்கிருஷ்
 ண-வாகுதேவா-கேசவா-பரமாத்மா-பரந்தாமா-அப்பிரமேயா ஹர்
 முகுந்தா அடைக்கலம்-அடைக்கலமென்றுமுறையிட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீக

குஷிணபகவானுடையபாதத்தில்வந்துவிழுந்தது அவ்விடத்தில்மீதச் சி
 ரைகளித்துக்கொண்டுபோய் ஒளித்துவைத்திருந்ததாககுமாரர்களிரு
 வருடையதையும் ஆயிரஞ்சுக்கலாகவெடித்தது இவ்விடத்திலிருந்து
 ணபகவானும் தம்முடையபாதத்தில் வந்துவிழுந்த அர்ச்சனனுடையசி
 ரைசக்கைகளிலெடுத்துக்கொண்டு தமதுபிதாம்பரத்தினால்முகத்தைத்து
 டைத்து சிகையைமுடித்து மீசையைத்திருத்தி சீர்த்ததையும் தன்றா
 யமர்த்திபிர்பாடு அந்தச்சிரைசுஅர்ச்சனனுடையசரீரத்தைப்பொருந்
 தத்தக்கதாகப்பொருந்திவைத்து அந்தச்சரீரத்தின்பேரில்அயிர்த்ததை
 த்தடவிமிருதசஞ்சிவி ரத்தினத்தினால்ஒருகரம் துடைத்தமாத்திரத்தில்
 அர்ச்சனராஜனுவன் ஆயாசமாகமூர்ச்சித்திருந்தவன் எழுந்திருந்தா
 த்போலஎழுந்திருந்தான் பின்புவிஸ்வகேதுவினுடையசிரைசையும் அவ
 ன்சரீரத்திற் பொருந்திவைத்து மிருதசஞ்சிவி ரத்தினத்தினால் துடைத்
 தமாத்திரத்தில் விஸ்வகேதுவும் எழுந்திருந்தான் அப்பொழுது ஸ்ரீக
 ருஷிணபகவானும் அந்தமிருதசஞ்சிவிரத்தினத்தைத் தமதுவிவியாஸ்
 தத்தினுற்பிடித்துக் காண்பித்தமாத்திரத்தில் ரணக்களத்தில் அடிபட்டு
 நொந்துமூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கின்ற, பிரத்தியுமனன்-அனுசாநா
 வன்-எவ்வர்ணசுவன்-நீலத்துவசன்-அம்சத்துவசன் சாத்தகி-கிருதவர்
 மன்-மேகவர்ணன்-சுவேகன்-முதலான துரைகளெல்லாரும் எழுந்திருந்
 தார்கள்பின்னையும் ரதகௌதுரகபதாதிகளெல்லாம் எழுந்திருந்தார்கள்
 அப்பொழுது தேவர்களெல்லாம் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்
 சேவதுந்தமியும் திம்திம்மென்றுமுழங்கியது, குளிர்ந்தகாற்றடித்தது
 பின்னும்நல்லசகுனமாச்சது- அந்தவேளையில் விஸ்வகேதுவும் வில்லை
 பெடுத்துக்குணத்தொனிபண்ணி ஆக்கிரவிபாக்கிரம நிக்ருரோதகைப்
 பற்களைப்பட்படவென்றுகடித்துக்கொண்டு அதிககோபத்துடனே ப
 ப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா பப்பிரவாகா உன்னநான் கொல்லாமல்
 விடுவேனோ என்னுடையபாணாக்கினியினால் உன்னை பஸ்மீகரப்படுத்து
 கிறேனென்றுசொல்லி முனையும்பொழுது கிருஷ்ணபகவான் கண்டு
 சிரித்து விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஒப்விஸ்வசேதா போதும் போது
 ம் சும்மாயிரு சண்டையைநிறுத்து அந்தபப்பிரவாகன் அன்னியனோ
 அவனும் உன்னைப்போல அர்ச்சனனுடையகுமாரனல்லவோ விதிவலி
 ஒருவராலும் தள்ளி நடக்கக்கூடாமையினால் இப்படிக்குவந்துநேரிட்
 டது இனிமேல்சண்டைபண்ணவேண்டாம் சமாதானமாய்த்திரும்பெ
 ன்றுசொல்ல, அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு விஸ்வகேதுவும் மதங்கொ
 ண்டையாணையானது அக்குசத்தினு லடங்கி நிற்பதுபோல குரோதத்தை
 த்தணித்து அடங்கிநின்றான் அப்பொழுதுஅர்ச்சனனும்விஸ்வகேது
 வும் எழுந்திருந்து பயபக்திவிசுவாசத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு
 ள்கும் வீமசேனனுக்கும் பிரதக்ஷண நமஸ்காஞ்செய்து அவர்களு
 டைய ஆசீர்வாதத்தைக்கைக்கொண்டு பிர்பாடு குந்திதேவியையும்தே
 வகிதேவியையும் அசோதையைடங்கண்டு தெண்டனிட்டார்கள் அவர்

களும் இவர்களைப்பெரித்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள் பிரத்தியுமனன் - அனிருத்திரன் முதலான ராஜகுமாரர்க ளெல்லாரும்வந்துமகாபய பக்திவிநயத்துடனே கிருஷ்ணபகவான் ஸீ மசேனன்-குந்திதேவி-தேவகிதேவி அசோதை இவர்களுக்கருமஸ்கா ரம்பண்ணிஇவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கைக்கொண்டார்கள்,

அப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய அனுமதியின்பேரில்தெய்வோடுகையறைவித்து பதினெட்டு மௌவாத்திபங்களும்தாம்தா மென்று முழங்கத்தக்கதாகரதகஜதுரக பதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனைகளுடனும்-அம்சத்துவசன்-நீலத்வசன் முதலானராஜவர்க்கீங்க ளுடனும்-ஆதிசேஷன்முதலானநாகசேனைகளுடனும், கிருஷ்ணாரச்சீ னர்களுடனும்பப்பிரலாகனவன்ரதாருடைய ரணக்களத்தைவிட்டு புறப்பட்டுமணிபுரத்திற்குவந்துசேர்ந்து சகலசம்பிரமத்துடனே அவர்களுக்கருந்தருந்தவிடுதிகள்விடுவித்து துராதுலாகளுக்கெல்லாம் வெவ்வேறுவிசித்திரமான விடுதிகள்விடுவித்து அதன்பிறகு கிருஷ்ணப கவான்- அர்ச்சுனன்-ஸீமசேனன்- ஆதிசேஷன்- இவர்கள்- நால்வ கையுங் கொலுமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்தரி டங்கள்போடுவித்துஅவர்களை அதன்பேரில்உட்காரவைத்துதான்கீழே உட்கார்ந்திருந்தானப்பொழுது ஆதிசேஷனுனவன் அர்ச்சுனன் தலையி றங்கிக்கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்துஓய் அர்ச்சு னாதீயேன் விசாரப்படுகிறாய் உன்குமாரன்தானே உன்னோடெதிர்த்துயு த்தம்பண்ணினவன் அன்னியனல்லவேகைவிரல்வந்துகண்ணிற்பட்டா ல்திரும்பவும் அந்தக்கைவிரலைத்தறித்துப்போடுவார்களுண்டோ ஆகை யினால்உன்குமாரனும் நீர்பேசவில்லையென்று துக்காக்கிரந்தனாய்இமமா ர்ப்பர்வதத்திற்குப்போய்ப் பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறே னென்று ஆலோசனையாயிருக்கிறானப்படி நீர்கோபமாயிருக்கலாகாது பூலோகத்தில் பிள்ளையானவன் தகப்பனுக்குஒருகுற்றஞ்செய்தால் அ தைப்பொறுத்துரட்சிக்கிறது பிதாவினுடையகடமையல்லவோ ஆதலா ல்நீர்கோபத்தைத்தணித்து உம்முடையகுமாரனை ஆதரணசெய்துரட் கியுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும்நம்முடையபிள்ளையினா ல்நமக்கு இத்தனை அவமானம்வந்ததேயென்று வெட்கத்துடனையிருக் க அதுதெரிந்து பின்னையும் ஆதிசேஷனுனவன் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துஐயாசனார்த்தனா- அச்சுதா-வரதா-புருஷோத்தமா- தேவாரீரிப் படிக்குஉபேகையாயிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருப்பது தர்ம்மமாயி ருக்கிறதோ அப்படிசெய்யவேண்டாம் அர்ச்சுனனையும்பப்பிரலாகனை யும்-உறவுபண்ணிவையுமென்றுசொல்ல-அதுகேட்டு அந்தபகவானும் நகைத்து ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஓய் அனந்தா நாம் ஒருவார்த்தை சொன்னால் யாருங்கேட்கமாட்டார்கள் இதோபெல்லாருக்கும் பெரிப வர் ஸீமசேனனிருக்கிறார் அவரையல்லாமல் ஒருகாரியமும்நடக்கமா ட்டாது அவலோகாரணகர்த்தர் நமக்கொன்றும்தெரியவராது ஆகையா

ல் சகலநன்மை தீமைகளும் அவருக்கேயல்லாமல் நமக்குவந்ததென்
னவென்று சொல்லியருளினார்

அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் வீமசேனன்கேட்டுச்சிரித்து கிரு
ஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவசுநந்தனா நீர் எண்ணப்பரிசாசம்
பண்ணவொவந்தீர் உம்மாலாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ ஓய்கபடநாடக
ஞஸத்திராவதாரீரீர் அப்படி சொல்லாமல் அர்ச்சனனுடையகோபத்தை
த்தீர்த்து பப்பிரவாகனை ரட்சித்தருளுமென்று சொன்னான் இந்தவார்த்
தைகளை யெல்லாம் பப்பிரவாகன்கேட்டுமகாதுஷ்காக்கிரந்தனாய்ப் பிதா
த்துரோகியாகிய நாம்பூமியிலிருக்கலாகாது நமக்குமகத்தாகியபாதகம்
வந்துசம்பவித்தது ஆதலால் இந்தச்சரீரத்தைவைத்திருக்கப்படாது இ
துகாரியத்திற்கு இமோர்ப்பர்வதமட்டுக்கும் போகவேண்டுமோ இவட
த்தில்தானே சிவனைவிட்டுவிடுகிறது யுக்தமென்று தீர்மானித்து அவட
த்தில்தானே தர்ப்பையாசனம்பரப்பி அதன்பேரில் உட்கார்ந்துக்கொ
ண்டு பிராணத்திபாகம்பண்ணிக்கொள்ளப்போம்பொழுது அதுதெரி
ந்து ஆதிசேஷனும் கிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனனும் திரிக்கென்றெ
ழுந்து ஓடிவந்து பப்பிரவாகனைப்பிடித்துக்கொண்டு அவனுடையதுக்
கத்தைத்தீர்த்து அவனையழைத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சனனுடையபா
தத்திற்போட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய் அ
ர்ச்சனா உன்கோபத்தைவிட்டு உன்குமாரனை ஆதரண்பண்ணென்று சொ
ல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனனானவன் தனக்குள்ளிருந்த கோபத்தையும் வெ
ட்கத்தையும் விட்டுவிட்டு சந்தோஷகரமாய் பப்பிரவாகனையெடுத்தா மா
ர்போடுதழுவிக்கொண்டு ஓய்குமாரகாபப்பிரவாகா இத்தனை விபரீதமு
ட்கங்காதேவிசாபத்தினால்வந்ததேயல்லாமல் வேறல்ல இதனால் எனக்கு
க்கீர்த்தியெயல்லாமல் அபகீர்த்தியல்ல நீ இதைக்குறித்து விசாரப்பட
வேண்டாம் சந்தோஷமாயிருவென்று பிரியவசனமாகச் சொல்ல அதுகே
ட்டு பப்பிரவாகனும் சந்தோஷசமுத்திரத்தில் முழுகிவளையப்பிதாவினு
டைய அதுமதியின்பேரில்கிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்கெல்லா
ம்போசனமுதலான சர்வஉபசாரங்களும் நடப்பித்து பிற்பாடு நாட்டிய
ப்பெண்களையும் பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களை யு மழைப்பித்து
சகலமானபெருக்கும் பொழுது போக்கிக்கொண்டிருக்கும்படி திட்டம்
பண்ணினான் இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனராஜ
னுடனே மணிபுரத்திலுந்து நாளிருந்து ஆறாநாள்காலமே அந்தப்பக
வானானவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சனா நான்ஸ்திபுரத்திற்கு
ப்போகவேண்டும் எனக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பென்று கேட்டருளி
னார்-அதுகேட்டு அர்ச்சனனும் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்
ண நான்இனிமேல் ஒருநிமிஷமாகிலும் தேவரீரைவிட்டுப்பிரிந்து அ
ப்புறம்பிப்புறம் போகமாட்டேன் தேரீர் என்னிடத்தில்தானே யிரு
க்கவேண்டும் ஆதலால் எந்தமபனாகிய வீமசேனமகாராஜனை அஸ்தி
புரத்திற்கு அனுப்பிவையுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவா
னும் வீமசேனனையழைத்து ஓய் வீமசேனா நீ அஸ்திபுரத்திற்குப்போ

ய்தர்மபுத்திரரண்டையில் பத்திரமாய்க் காத்துக்கொண்டிருவென்று சொல்லியனுப்ப அதுகேட்டு வீமசேனனுமப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து-சேவகிதேவி-குந்திதேவி அசோதை-உலுவசி-சித்திராங்கை இவர்களெல்லாராயும் ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு தர்மபுத்திரருக்குக் காணிக்கையாக இரண்டாயிரம் ஒட்டகத்தின்பேரில் நவரத்தங்களை யெடுப்பித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்திபுரத்திற்குப்போன பிற்பாடு ஆதிசேஷனுட்கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிடத்தில் செலவு வாங்கிக்கொண்டு நாகசேனைகளுடனே பாதுகளோகத்திற்குப்போன அப்பொழுது அர்ச்சுனமகாராஜனுனவன்கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் பப்பிரவாகன் விஸ்வசேது அம்சத்துவசன்-முதலான-துணைகளுடனும் ரதகஜதூரகபதா திகளாகிய சதுரங்கபலசேனைகளையும் பிரயாணப்படுத்தி அந்தமணிபுரத்தையும் மந்திரிகள் வசத்தில் ஒப்புவித்து அஸ்வமேதக்குதிரையையும் விதிமார்க்கமாக பூசைபண்ணி முன்னுதாக நடத்தி தானும் கிருஷ்ணபகவானுடனே யுத்தசன்னுத்தராய்ப்புறப்பட்டு பதினெட்டு வகைமேளவாத்தியங்களும் தாமதாமென்று முழங்கத்தக்கதாக மகாஉச்சாகத்துடனே நடந்தான்

கேட்டிரோ ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே அப்பால் அந்தர்குதிரையானது தன்னிச்சையாக நடந்து- காடுகள்-செடிகள்-வனங்கள்-வனந்திரங்கள் கடந்துவடதுசையை நோக்கி ரத்தினபுரமென்கிற பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகவந்தது அவ்விடத்தில் அந்தப்பட்டணத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிறவன் மயூரத்துவசமகாராஜனென்னும் பெயரையுடையவன் மகா வீராதிரவீரன்- வீரப்பிரதாபன்- சத்தியசந்தனன்களவினும் பொய்சொல்லாதவன்- அரிபத்திமறவாதவன் துஷ்டநிக்கிரகிஷ்டபரிபாலனன்- அஷ்டஅயிஸ்வரியங்களும் நிறைந்துள்ளவன் சோடசமகாதான கெம்பிரைப்படிப்பட்ட ராஜாதிராஜனவன் அஸ்வமேதயாசஞ்செய்ய நினைத்து தானயாகதீட்சையைக் கைக்கொண்டு குதிரையைப் பூசைபண்ணிவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே வீராதிரவீரனான தன்புத்திரானகிய தாமரைத்துவசனையனுப்பியதிசுக்கிரத்தில் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்வித்துக்கொண்டிருப்படி கட்டளையிட்டனுப்ப அந்தப்படியே தாமரைத்துவசனானவன் நகுலத்துவசனென்கிற சேனாதிபதியுடனும் ரதகசதுரகபதா திகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளுடனும் ரணரங்கரூராய்ப்புறப்பட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே நடந்து அங்கங்கே அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித் தெதிர்த்தவர்களோடெல்லாம் போராடிக்கொலித்து காணிக்கைகப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பூமிமுழுவதும் பிரதட்சணம்பண்ணி முடிந்துத் தன்னுடைய ரத்தினபுரத்திற்குச் சமீபமாகவந்து தண்டிவிட்டிறங்கினான் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் ரத்தினபுரத்துக் கோட்டைவாசலினேரமாய்ப்பச்சென்ற புல்லைக்கண்டுமேய்ந்துக்கொண்டு இருந்தது அப்பொழுது அர்ச்சுனனுடைய குதிரையும் வந்து தாமரைத்துவசனுடைய குதிரையைக்கண்டுசேரப்போச்சது அதுகண்

நிதாமனா த் துவசனுடைய குதிரையும் அர்ச்சுனராஜனுடைய குதிரையைக்கண்டுசொவந்து அதுமுகத்தடனேழுந்ததைவந்து முகந்துக் கொண்டுமூராவங்களைச்செய்தது.

அதுகண்டுநிதாமனா த் துவசனும் நகுலத் துவசனைப்பார்த்துஇதே து ஸ்வமேதக்குதிரைஇதுஎங்கேயிருந்துவந்ததென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நகுலத் துவசனும் அந்தக்குதிரையின்சமீபமாகப்போய்குதிரையைப்பிடித்துக் கொண்பவந்து தாமனா த் துவசனிடத்திலு ஒப்புவித்தான் அப்பொழுதுதாமனா த் துவசனும் அந்தகுதிரையினுடைய லலாடத்திற்கட்டியிருக்கின்ற விருதாவொளியைவாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தலையையசைத்து சேனாதிபதியைப்பார்த்து ஓய்சேனாதிபதியேஇந்தஅதிசயத்தைக்கேட்டாயோ அஃதென்னவென்றால், அஸ்திராபுரத்தையரசாட்சிசெய்கின்ற தர்மமராஜாவானவர்பயித்தயம்பிடித்துதானே வீராதி வீரனென்று கர்வித்து அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து முடிக்கநினைத்து குதிரையை விட்டிருக்கிறான் அந்தராஜன் இனிமேல் யாகம்பண்ணி முடிக்கிறது தெய்வத்திற்கேதெரியும் அதுவுமல்லாமல் இந்தக்குதிரையின்பிறகே யுத்தசன்னுத்தராய் வருகிரவன் மேட்டான மேட்டியாகிய அர்ச்சுனனும் அவன் நமதுகுருஸ்வாமியாகிய கோபாலகுருஷ்ண மூர்த்திக்கு மைத்துனனும் ஆகையால்நாம் அந்தஅர்ச்சுனனைமடக்கிக்கொண்டுசாக அடித்துநோகப்பண்ணினால் அவனுக்குச்சகாயமாய்ப் பூசிகுருஷ்ணபகவான் வந்தருளுவார்தாம் அவனைப்பிடித்துக்கொள்ளலாம்இன்றையத்தினமல்லவோ நம்முடையஎண்ணம்நின்றவேறியது அல்லாமலும்இந்ததண்டிடனாகுட அர்ச்சுனன்மகனானபப்பிரவாகனும்வருவான் அவனைப்பலசாலியென்று சிலர்சொல்லுவார்கள் ஆனாலுமாகட்டும் இந்தக்குதிரையைக்கொண்டுபோய் நம்முடையதண்டிடனாகுடகட்டியவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஅந்தசேனாதிபதியும் தாமனா த் துவசனைப்பார்த்து ஐயாராஜநந்தனா அந்தஅர்ச்சுனன் எம்மாதிரும் அவனைச்சட்டைபண்ணி தேவரீர் அவனுடனே சண்டைபண்ணவேண்டுமோ அப்படிநீர்யோசிக்க வேண்டியதில்லை அவன் இவ்விடத்திற்கு வருவானாகில் அவனையும் அவன்சேனைகளையும் என்னுடையபாணுக்கினியினால்நானேகண்டித்து விடுகிறேன் நீர் அதற்குஎவ்வளவுஞ் சந்தேகிக்கவேண்டாம்அல்லது அந்தபப்பிரவாகனை மகாபலசாலியென்றுமதித்திருக்கிறீரோ அவன்வந்தாலென்ன அவன்நம்முடைய நாடகசாலைப்பெண்களில் புஷ்பாஞ்சாலியென்பவளுக்கு வருஷத்திற்கொருதரம்ரத்தினங்கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவனல்லவோ அவன்எம்மாதிரும்அவன்நமக்குநடானவனோ வென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தாமனா த் துவசனும்சந்தோஷித்து தனதுசேனாதிபதியைப்பார்த்துஓய்நகுலத் துவசாநமக்கேஜையகாலமிருக்கின்றது நீ சீக்கிரத்தில்குதிரையைக் கொண்டு போய்ப்பத்திரப்படுத்திவிட்டு நமதுசேனைகளையெல்லாம்யுத்தஞ்செய்கிறதற்குமுஸ்திதுபண்ணுவென்றுகட்டளையிட்டனுப்பினான்.

தாமரைத் துவசவியுத்தம்.

அதுகேட்டு நகுலத்துவசனும் அப்படியேநல்லதென்றுகுதினா
 யைக்கொண்டுபோய் சட்டிவைத்துவிட்டுதங்களுடைய சேனைகளையெ
 ல்லாம் எச்சரிக்கைபண்ணி அர்த்தசந்திர விபூகமாகநிறுத்திவைத்து
 ண்பேரிகையறைவித்துச்சண்டைக்கு முஸ்தீகாயிருந்தான் அங்கேஅர்
 ச்சனராஜனுக்கு திராபிடிபட்டுப்போன சேதியைக்கேட்டுநீகிருஷ்ண
 பகவானுடனெசொல்ல அவரும்ஆலோசனைசெய்து அர்ச்சனனைப்பா
 ர்த்துஓய்அர்ச்சனனுட்போதுநமதுகுதினாண்பப்பிடித்துக்கொண்டதா
 மரைத்துவசமகாராஜனோ மெந்தவும் பலவந்தன்அவன்தர்மசொருப
 ண்சத்தியசந்தனன் -விஷ்ணுபக்தன்- வீராதியீரன் அவனைசெயிக்கமு
 டியாதுஆகையினால் அவனுடனேஎவ்விதத்திலாகிலுஞ்சிடுநகம்பண்ணி
 குதினையை மீட்டுக்கொள்ளவேண்டுமெயல்லாமல் சண்டையினால்குதி
 னையைமீட்டுக்கொள்ளுங்கூடாதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சன
 னும் அந்தப்பகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியானா
 ல்நாமேபோய் எங்களுக்குகிணையைவிட்டுவிடென்றுபிரியவசனஞ்சொல்
 வுகிறது வீரத்தன்மைபோகவாமீயென்றுதடுத்திச்சொல்ல அதுகேட்
 டிகிருஷ்ணதேவரும் ஓய்அர்ச்சனனாம் அப்படி பகையாளிக்குப் பிரி
 யவசனஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை நாமும் பின்னிடாமல்சண்டைபண்
 ணலாம்நீயும் ஹரிபக்தியுள்ளவ னல்லவோ நீயுங் கெலிக்கிறாயென்று
 சொல்லிவிஸ்வகேதுவைபழைத்து ஓய்விஸ்வகேதா நீ நமதுசேனைகளை
 யெல்லாம் சண்டைக்கு முஸ்தீகாக விபூகங்கட்டி நிறுத்தென்றுசட்ட
 னையிட்டருளினார் அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவும்அந்தப்படியேசேனைகளை
 க்கூட்டிக்கிருத்திவிபூகமாகநிறுத்திவைத்து பிரத்தியுமனனையும்அனுசா
 னுவனையும் பகைக்குகண்களாகநிறுத்திஅம்சத்துவசனையும்நீலத்துவச
 னையும்காலா ள்களாகநிறுத்திஅம்சத்துவசனையும்பப்பிரவாகனையும் செ
 ட்டைகளாய்நிறுத்திசாத்தகிகிருகவர்மன்மேகவர்ணன் இவர்களைவாலாக
 நிறுத்திநீகிருஷ்ணர்ச்சனர்களைக்கொர்ப்பத்தில்நிறுத்திதானும் உக்கிரா
 காரனாய்ப்பட்டிக்கு மூக்காகநின்றரண்பேரிகை வெண்கலப்பேரிகைமு
 தலானதுகளையும்சகலலோகங்களும் நடுங்கத்தக்கதாகமுழங்குவித்தான்
 அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனனைப்பார்த்துஓய் அ
 ர்ச்சனா நான்உனக்குசாரதிபாசயிருக்கவோரதிகளுகயிருக்கவோ சொல்
 லென்றுகேட்க அதற்கு அர்ச்சனனும் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயா
 தேவரீர் ரதிகளைய்த்தானையிருமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணப
 கவானும் துரகனைநினைத்தருளினார் அதுகெரிந்து அந்தக்ஷணமேதார
 கனும் சசலசஸ்திரஅஸ்திரமுஸ்தீ தகளுடனெவைகுண்டரதத்தைக்கொ
 ண்டுவந்து நிறுத்தினான் அதுகண்டு அந்தபகவானும் அந்தரதத்திலே
 திக்கொண்டுதமதுபாஞ்சசன்னிபத்தைபெடுத்திப் பம்பம்மென்று உள
 தியருளினார் அந்தசுத்தத்துடனே அர்ச்சனனும்நனதுதேவதத்தத்தை

யெடுத்து அண்டகடாமதிரும்படி முழங்கச்செய்தான் அந்தஞ்சைகளினால் அர்ச்சனனுடைய சேனைகளெல்லாம் சந்தோஷகரமாய் மகாஉச்சாகத்தைப் பொருந்தினார்கள் தாமரைத்துவசனுடைய சேனைகளெல்லாம் உச்சாகமடங்கி திகிலடைந்தார்கள் அப்பொழுதுகருஷணைபகவானும்மகா சந்தோஷத்துடனே சாரங்கமென்கிறவில்லை எடுத்துத் தமது திவ்வியாஸ்தத்தினுற்பிடித்துக் குணத்தொனிபண்ணி தமதுரதத்தைச்சகலசேனைகளுக்குமுன்னுதாய்த்தாமரைத்துவசன்பேரில் நடத்தியருளினார் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும்சிரித்து அந்ததேவனுக்குமனோபுசையாய் அர்க்கியபாத்தியமுதலான சர்வவுபசாரங்களுஞ்செய்துதன்னுடையரதத்தை சம்பமாகத்தூத்தி அந்தபகவானைப்பார்த்துஐயா, ருக்மணிமனோகரா சத்தியபாமைவல்லபா-கோபிகாரமண-தேவகிநந்தனா-பரமபுருஷா- ஓய்சவாமிநில்லும் நில்லும் ஏன் இத்தனை துரிதமாய்வருகிறீர் நீர் என்னை அறியுமோ அறிபமாட்டீரோ இப்போது என்னுடையபாணக்கினியென்கிற துளசியினால் உம்மைப் பூசைபண்ணுகிறேன்சற்றுநேரம் பதராமல்நில்லும் அந்த அர்ச்சனன் எப்படிப்போகிறோனே நீர் எப்படிப்போகிறீரோ பார்ப்போம் உம்முடையபாணமானது என்னை என்ன செய்யக்கூடும் அதைநான் சற்றே அறிகிறேனென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அர்ச்சனனுடையசேனைகளெல்லாரும் மனோவுச்சாகசந்தோஷ கெம்பிரத்துடனே கருஷணைபகவானுக்குமுன்னுதாகப்போய் தாமரைத்துவசனுடைய சேனைகள் பேரில்விழுந்து அதுககோரமாயுத்தம்பண்ணினார்கள் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும்ஆக்ரோஷியாக்கிரமநிக்குரோதனாய் தன்னுடைய கோதண்டத்தைக்கையிலெடுத்துகுமுருமுனென்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அநேகமாயிரம்பாணங்களைச் சந்தித்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சனனுடையசேனைகளையெல்லாஞ் சின்னாபின்னமாகக்கண்டித்தூரத்தப்பிரவாகமாகித்தூரத்திவிட்டான் அதுகண்டு அம்சத்துவசனும்நீலத்துவசனும் ரோஷதாம்பிராஸ்தர்களாய் தங்களுடையரதத்தை தாமரைத்துவசன்பேரில்தூத்தி அநேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணினார்கள் அதற்குத் தாமரைத்துவசனுனவன் எவ்வளவுஞ்சஞ்சலப்படாமல் தன்னுடையவில்லினிடமாக அளவிறந்த நாராசங்களைத் தொடுத்தி அவர்கள்விட்டபாணங்களை யெல்லாம் தும்சப்படுத்தி அவர்களுடைய சரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துச் சதைசதையாகப் பெயர்த்தெறிந்தான் அதனால் அவர்கள் மெத்தவுங்கஸ்திப்பட்டு ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார்கள்.

அதுகண்டு அனுசானுவனும் கோபதித்தனாய்எரிந்துவிழுந்துதாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஓய்ராஜகுமாரகாநில்லுநிலென்றுசொல்லி தன்னுடையரதத்தைத் தூத்தி அநேகமாயிரங்குரபாணங்களை யெடுத்துத் தொடுத்திவீழ்விட்டமென்று பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும் தன்பேரில்வந்துவிழுந்த பாணங்களை யெல்லாங்கண்டித்தித்தள்ளி உடனே ஆயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி

அனுசாந்தவனுடைய சரீரமுழுதும் தைக்கும்படி செப்ப அகற்கு அவன்
நிர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் தேனாவிட்டு பூமியிற்கு தித்துடிப்போ
னான் அதுதெரிந்து-சாத்தகி-கிருதவர்ம்மன்-மேகவர்ணன் இவர்கள்மு
ன்றுபேரும்வந்து சண்டப்பிரசண்டர்களாய் ஆக்கிரகித்து தங்ானுடைய
தேனாத்தாண்டி வில்லைவளைத்துபாணங்களைப்பிரயோகித்துதங்களுடை
டைய தூணிரதத்தில் பாணமில்லாமல் போகத்தக்கதாகஎங்கேபார்த்தா
லும் பாணமயமாகநிறைப்பினார்கள் அந்தபாணங்களதிகவேகமாகவந்
து சுறுக்குறுக்கென்றுதாமரைத்துசனுடைய சாரதி குதிரைகள் பேரி
ல்லைதத்து ரத்தமயமாக்கிவிட்டு அவனையும்வருத்தும்பொழுதுஅதனா
ல் தாமரைத்துவசன் மெத்தவும்நொந்து காலாக்கினி ருத்திரனைப்போ
லச்சீறிவிழுந்து அநேகமாயிரம்பாணங்களைபெடுத்து வில்லினிடமாகத்
தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணி அந்தமூன்றுபேருடைய ரகங்களையு
ம்பொடியாக்கி அவர்களுடையகைவில்லையும்ஒடித்துபின்னையும் அவ்
வர்களுடையமார்பினிடமாகத் தைக்கும்படி பத்துநாராசங்களை பெரு
த்துப்பிரயோகம்பண்ணினான், அதுகளும்திருதிருவென்தவடவாமுகா
க்கினிபோல எரிந்துகொண்டிவந்து மூன்றுபேருடைய மார்பிலும்ப
ட்டுமுதுகிலுருகிப்போய்விட்டது அதனால் அவர்கள்மெத்தவும்நொ
ந்து தலைவிரிக்காலமாய் ஒருவர்போனவழிஒருவர்போகாமல் அந்தமூ
ன்றுபேரும்ஒடிப்போய்விட்டார்கள் அதுகண்டுபிரத்தியுமனனும் அ
னிருத்திரனும் மகாகோபதிப்தர்களாய் இரண்டிகண்களிலும் நெருப்பு
ப்பொற்கள்சூழில்குழிலென்று பறக்கும்படியாக ஆக்குச்சுதுடமெனவ
ந்துதாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஒப்ராஜகுமாரகா நீமிஞ்சவேண்டாம்
நில்லுநில்லு உன்னையின்னஞ் சற்றுநேரத்தில்இந்தப்புமிக்குப்பலியி
டுகிறோமென்றுசொல்லி வில்லைவளைத்து அநேகமாயிரம் பாணங்களை
ப்பிரயோகித்து தாமரைத்துவசனுடையரதத்தைக் கண்ணுக்குத்தெரிய
வொட்டாமல்சரக்கூடங்கட்டினதுபோல மறைத்து அட்டகாசஞ்செய்
து நின்றார்கள் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனுங் காலாக்கினிருத்திரனைப்
போலச்சீறிவிழுந்துசூரியகிரணங்களைப்போல அதிதிக்ஷணமாய் வி
ளங்குகின்ற பாணங்களைபெடுத்துவில்லினிடமாகச்சந்தித்துப் பிரயோ
கம்பண்ணி அந்தஇரண்டுபேருடைய கைவில்லையும்ஒடித்து அவர்க
ள்சரீரமுழுதும் ஊசிநாட்டயிடமில்லாமல்சல்லடைக்கண்களாகத் துளை
த்துமார்பையுப்பத்தலாகக்கிழிக்க அதனால் மெத்தவும்நொந்து அந்த
இரண்டுபேரும்வாயினாலும்நாசியினாலும்ரத்தங்களைக் குழில்குழிலென்
று கக்கிக்கொண்டு தெரின்பேரில் மூர்ச்சையாய் விழுந்துவிட்டார்கள்
அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் யிருந்தகோபாந்தகனாய் ஆக்கிரகித்
து பல்லுகளை நெறநெறவென்றுகடித்துக்கொண்டு மீசைகள் படபட
வென்றுதுடிக்கும்படியாகத் தன்னுடையரதத்தை தாமரைத்துவசன்
பேரில் அதிகவேகமாகத்துரத்திமகாஉக்கிராகாரனாய் அந்தராஜகுமா
ரனைப்பார்த்து அடாதாமரைத்துவசா எண்டாந்தலைமீழாய்விழுகிறாய் இ
ப்போது ஒடிப்போகாமல்நின்று என்ெருடுபொராமென்று சொல்லி

தன்னை யிலிராநின்றவிலைவளைத் துக்குணத்தொனிபண்ணியத்தவிலி
 னிடமாக அநிதீக்ஷணயமான அநேகபாணங்களைத்தொடுத்திப்பிரயோ
 கஞ்செய்து தாமதாத்துவசனுடைய தேரைச் சாரதி குதிரைகளுடனே
 பொடிபொடியாக்கி அவன்கையிலிராநின்ற விலைவகண்டித்து கவசத்
 தைக்கிழித்துமார்பையும்பத்தலாக்கினான் அதனால்தாமதாத்துவசனும்
 மிகுந்த ஆயாசமடைந்து எவ்வளவும்கின்னிடாமல் வேறொருதேரிலே
 திக்கொண்டுபற்றொருவிலைவெடுக்கி துக்குணத்தொனிபண்ணி அநேகமா
 யிரங் குரூரபாணங்களைத் தொடுத்திப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவா
 கனுடையசாரதியையும் குதிரைகளையும்கொன்று அவன்கையிலையுங்க
 ண்டித்து கவசத்தையுங்கிழித்து பின்னையும் அந்தபப்பிரவாகனைப்பார்
 த்து அடா பப்பிரவாகா நான்இந்தக்ஷணமேஉன்னைக்கொன்றுவிடுவே
 ன் அப்படிச் சொல்லாமல்விட்டுவிட்டது எதிருலென்றால்எங்களுடை
 யநாடகசாலைப்பெண்களில் புஷ்பபாஞ்சாலியென்ற பெண்ணுக்கு
 வருஷத்திற்கொருதரம் தத்தினங்கள் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறவனாக
 யால் மன்னித்துவிட்டேனென்று சொல்லி சரீரமெல்லாந் சதைசதை
 யாகப்பேர்த்தெறிந்து அவன்கைககால் ஆடவொட்டாமல்பிரமிக்கப்ப
 ண்ணினான் அதனால்பப்பிரவாகனும்மிகுந்த ஆயாசத்தையடைந்து ம
 காவெட்கத்துடனேகைககால்களை உதறிக்கொண்டுநிர்வாகம்பண்ணமாட்
 டாமல்ஒடிப்போனான் அதுகண்டு தாமதாத்துவசனும் அர்ச்சனன்டே
 ரில் முன்னிதுநடக்கையில் அதுதெறிந்து கர்னன்குமாரனவிஸ்வகே
 துவும் ஆக்கித்து தன்னுடையரதத்தைக் குறுக்கேதூரத்திஅந்தவீர
 ணைப்பார்த்து அடாதாமதாத்துவசா நீஎங்கேபோகிறாய்சற்றேறில்லு
 நில்லென்று அதட்டிசன்னுடையவிலிலே சோடையிடிக்குச்சமான
 மான அநேகபாணங்களைத்தொடுத்தி அதிலேவகமாய்ப்பிரயோகம்பண்
 ணிதாமதாத்துவசனுடைய ரதத்தைச் சாரதி குதிரைகளுடனே அதம்ப
 ண்ணி அவனதுகைவிலையுங்கண்டித்து மார்பையும்பத்தலாக்கிழித்து
 விட்டான் அதுகண்டு தாமதாத்துவசன் உடனேஒருரதத்திலேறினான்
 அதையும் விஸ்சேதுகண்டித்துவிட்டான் பின்னையும்ஒருரதத்திலேறி
 னான் அதையும்கண்டித்துவிட்டான் இப்படி நூறுரதமட்டுக்கும்விஸ்
 வகேதுகண்டிக்க அதனால்தாமதாத்துவசன்மெத்தவும்வருத்தமடைந்
 துவேறொருதிவ்வியரதத்தின்பேரிலேறிக்கொண்டுவிலை குணத்தொ
 னிபண்ணி அந்தவிலினிடமாக அக்கினிப்பொற்களைக்கக்குகின்ற பா
 ணங்களை அபரிமிதமாகத் தொடுத்து விஸ்வகேதுவினுடைய மார்பி
 லேதைத்து முதுகிலுருகும்படிபிரயோகித்து அவன் ஏறியிருக்கின்ற
 ரதத்தைப் பொடியாக்கி அவன்கைவிலையும் ஒடித்து கவசத்தையுங்
 கிழித்தான் அதனால் விஸ்வகேது மெத்தவும்நொந்து அடியற்றமரம்
 போல ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அப்பொழுது
 தாமதாத்துவசன் மகாஉக்கிராசாராய் தனதுவிலினிடமாக அக்கினிக்
 குச்சமானமான பாணங்களைத்தொடுத்தி எங்கேபார்த்தாலும்சாவருஷி
 ம் பொழிந்ததுபோலப் பிரயோகஞ்செய்து வேறொருரதத்தின்பேரி

லேறிக்கொண்டு அந்த சதுரங்கபலசேனைகளை வெல்லும் திண்டிபின்ன
 மாய்க்கண்டித்து அதம்பண்ணும்போது அந்தசேனைகளெல்லாம்பயந்
 து ஓடிப்போய் அர்ச்சுனனிடத்திற் சரணமடைந்து அர்ச்சுனைப்பா
 ர்த்து ஐயாகிரீட்டி எங்களைக்காப்பாற்றி ரட்சியும் ரட்சியும்ஐயாவென்று
 முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அவர்களுக்கு அபயாஸ
 தங்கொடுத்து பிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனே நடவந்து தாமரைத்
 துவசன்பேரிலெதிர்த்து காண்டபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதனி
 டமாக தேவேந்திராதிதேவர்கள் கொடுத்த திவ்வியபாணங்களைத்தொடு
 த்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாந்தாமரைத்துவசனான
 வன் மிஞ்சிவரவொட்டாமல் நடுப்பாதியில் பஸ்மீகரப்படுத்திவிட்டுப்பி
 ன்னையும் தன்னுடைய அஸ்திரங்களினால் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க ளிருவரு
 டைய சரீரத்தையும் வசந்தகாலத்தில் புஷ்பித்த வனமுருக்கு விருஷம்
 போலச்செய்து மெத்தவும்நோகப்பண்ணினான் அதனாலவ்விரண்டுபே
 ரும் மிகுந்தபிரயாசமடைந்து காற்றாந்தீயுங்கூடினதுபோல மகாஉச்சி
 ராகாரராய்தங்களுடைய அஸ்திரங்களினால் தாமரைத்துவசனுடைய சரீர
 முழுதும் ரத்தமயமாக்கினார்கள் இப்படி அர்ச்சுனனும் தாமரைத்துவச
 னும் ஏழுநாள் இராத்திரியும்பகலும் போராடினார்கள் எப்படிபோராடுகி
 றபோது அர்ச்சுனனும் தாமரைத்துவசனுடைய ரத்தத்தைப் பொடியா
 க்கினான் அவன்பின்னையும் ஒருதேரின் பேரிலேறினான் அதையும் அர்ச்சு
 னன் பொடியாக்கிவிட்டான் அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் மகாகோ
 பங்கொண்டு அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனா புளாபளா நீமெத்
 தவுங்கெட்டிக்காரன்தான் நான் உன்னைமெச்சினேனென்று சொல்லி அ
 திசுக்கிரத்தில் வேறே ஒருதேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிப
 ண்ணி அந்தவில்லினிடமாக இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தைத்தொடு
 த்து பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சுனனுடைய காண்டபத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்
 ணபகவானுடைய சாரங்கத்திலுங்கட்டியிருக்கின்ற நாணியை அறுத்தெ
 றிந்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஒருவர்முக
 த்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில் தாமரைத்துவசனும் தே
 வைவிட்டுப் பூமியில்குதித்து ஓடிவந்துகொழிக்குஞ்சைப்பருந்தறைந்து
 கொண்டு போகிற துபோல அர்ச்சுனைத் தேமோடேதுக்கிக்கொண்டு
 ஆகாசவீதியிற்போய்நின்று கிறுகிறுவென்று அந்தரதத்தைச்சக்கராகா
 ரமாய்சுழற்றிப் பூமியில்விட்டெறிந்தான் அதுவுஞ் சுழன்றுகொண்டு
 வரும்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்கண்டு திகிலடைந்து ஆ ஆ மோசம்வ
 ந்ததேயென்று கொப்பென எழுந்தருந்து அந்தத்தேருக்கு நோய்நின்
 றுதம்முடைய திவ்வியாஸதத்தைநீட்டிப் பூமியில்விழப்போகின்றதே
 வைப்பிடித்து எப்பொழுதும்போல நிறுத்தியருளினார், அதுகண்டு தாம
 ரைத்துவசனுஞ்சிரித்து அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓய்திருட்டுகிருஷ்ண
 நீர் இப்படிசெய்யலாமோ இப்படிப்பட்ட பஷடபாதம் பண்ணலாமோ
 ரணக்களத்தில் என்னையில் அர்ச்சுனன் விழுகிறான் நான் அவன் கையில்
 விழுகிறேனென்று நீர் சம்மாயிராமல் அர்ச்சுனனுக்குச்சகாயம்பண்ணி

னீர் இதுவும்குரியாயமோபூர்வகாலத்திலேவெதங்களைத்திருடிக்கொண்ட
 டிபோனசோமுகாரானிமித்தம் ஒருமீனாகப்பிறந்து அவன்க்கொன்ற
 வர் நீரல்லவோ அதுவுமல்லாமல் தேவர்களும்ராக்ஷதர்களுங் கூடிபால்ச
 முத்திரத்தில் அயிர்தங்கடையும்போதும்ந்திரகிரியானதுசமுத்திரத்தி
 ல்முழுக்கிப்போகவொட்டாமல் ஆமையாகப் பிறந்துமலையைச்சுமந்தவ
 ர்நீரல்லவோ இரணியாக்ஷதனவன் பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டிக்கக்க
 த்திலிடுக்கிக்கொண்டு பாதாளலோகத்திற்குப்போய் ஒளித் துவைத்துக்
 கொண்ட போது ஒருபன்றியாகப்பிறந்து அவன்க்கொன்று பூலோகத்
 தைஎப்போதும்போல நிலைநிறுத்திவைத்தவர் நீரல்லவோ இரணியனா
 னவன் ஹரிநமோஸது என்று எவர்களையுஞ் சொல்லவொட்டாமல் அட
 க்கிஇரணியநமோஸது என்று எவர்களையுஞ்சொல்லும்படிபயமுறுத்தி
 வைத்துக்கொண்டு மகாகர்வத்துடனே யிருக்குங்காலத்தில் அவன்பிள்
 னையாகியபிரகலாதன ஆழ்வானையும் அங்ஙனெனென்றென்றென்றென்ற அ
 ந்தமகானுபாவன் அப்படிசொல்லாமல் ஹரிநமோஸது என்று திடச்சித்
 தமாகச்சொல்ல அதுகேட்டுமெத்தவுங்கோபங்கொண்டு நீசொல்லுகிற
 ஹரி எந்தஇடத்திலிருக்கிறான் என்றுஇரணியன்கேட்கதூணிலும் துரு
 ம்பிலும் மற்றுமுள்ள எந்தஇடங்களிலும் பிரமாமுதல் பிபிலி காபரிய
 ந்தமுள்ள சகல சிவர்களிடத்திலும் சர்வவியாபகனாய் சர்வாந்திரியாய்ப்
 பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்றுசொல்ல அப்படிச்சொல்வாயானா
 லிந்தத்தூணிலும் துருப்பாடுவென்று இரணியனவன் தன்னுடை
 யகையினால் ஒங்கிபடைந்தமாத் திரத்தில் அந்தபாகவதசிகாமணியாகிய
 பிரகலாதஆழ்வானிமித்தம் அந்தத்தூணிநிடத்தில் நரசிங்கமாகப்பிறந்
 துஇரணியனைச்சங்கரித் தபிரகலாதன ஆழ்வானைரட்சித்தருளினவர்நீரல்
 லவோ அதுவுமல்லாமல் திரிலோகத்தையும்ஒருகுடைநிழலின்கீழ்அரசா
 ட்சி செய்த மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்குப் பிரமசாரியாகப்போ
 ய்மூன்றடிநிலம்தானமாகக்கேட்டுவாங்கி அவன்குடிபைக்கெடுத்தவர்நீர
 ல்லவோ இன்னமுங்கார்த்திகை வீரியார்ச்சனனிமித்தம் பரசராமனாகப்
 பிறந்து பூமிபெல்லாம் நிர்மூலம்பண்ணினவர் நீரல்லவோ இதுவுமல்
 லாமல் ஸ்ரீராமனாகப்பிறந்து குரங்குகளைச்சீசனையாகக்கூட்டிக்கொண்டு
 ராவணாக்ஷதர்களைபெல்லாம் வேரறுத்தவர்நீரல்லவோ - கடைசியில்
 கோபாலகிருஷ்ணனாகப்பிறந்து இடைச்சிகள் விடுதோறும் பால்தயிர்
 வெண்ணெய்களைத்திருடியுண்டுஇன்னம்அம்மானாகியகஞ்சன்முதலான
 அநேக ராக்ஷதர்களைக்கொன்று மகா கீர்த்திப் பிரகாசத்தை யடைந்து
 அந்தகீர்த்தியைபெல்லாம் இப்போதுஇந்தஅர்ச்சனைனுக்குச்சாரத்திய
 ம்பண்ணிப் போக்கடித்துக்கொண்டோம்முடைய திருட்டுக்குணம்
 எப்போதும்போகிறதில்லையேநல்லது உம்மையான்கொஞ்சத்திலே வி
 டிகிறதில்லையென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளைபெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ண
 பகவானவன் தோத்திரமாகக்கொண்டு திருவுளமகிழ்ந்துபிற்பாடுகோ
 பங்கொண்டவர்போல தமதுதிருப்பாதத்தினால் தாமரைத்துவசனை உ
 தைத்துதமதுகையிப்பிடித்திராநின்ற கையினால் அவன் தலையின்பேரி

லடித்தார் அந்த அடியினால் தாமரைத்துவசனும் பூயியில்விழுந்து மூர்
சீசையடைந்து சுற்றுநோத்தில் தெளிந்தெழுந்திருந்து வேறொருநா
த்திலேறிக்கொண்டு வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சனராஜனுட
னே எதிர்த்து நின்றான்-அப்பொழுது அர்ச்சனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
னேப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணதேவாரீரதிகளையிருப்பவதவிட்டுஎனக்குச்
சாரதியாயிருந்து குதிகைகளை ஒட்டிவீரானால் நானிந்தத் துன்மார்க்கினை
அவசியங்கண்டிக்கிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும்
அப்படியே சம்மதித்து தமதுவைகுண்ட ரதத்தைக் கொண்டுபோம்ப
டிதாரகனுக்குச்சொல்லிவிட்டுமுடிக்கோலைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்
டு பார்த்தனுடைய ரதத்திலேறி அந்தரதத்திலிருக்கின்ற சாரதியைப்
போசச்சொல்லி தாம்பட்கார்ந்துக்கொண்டு சவுக்கினால் குதிகைகளை அ
தட்டி அந்தரதத்தைதட்டிப்பருளினார்.

அப்பொழுது அர்ச்சனனுந் தன்னுடைய காண்டபத்தைகுணத்
தொனிபண்ணி அதிலேயேநேகமாயிரந் துவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்த
துப்பிரயோகித்து தாமரைத்துவசனை மெத்தவுங்கஸ்திப்படுத்தி ஒருபா
ணத்தினால் அவன்சாரதியினுடையசிரசைக்கண்டித்து பத்துபாணத்தி
னால் அவனதுரதத்தையும்பொடியாக்கினான் அதுகண்டுதாமரைத்துவச
னும் மகாகோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து -பளா- பளா-நன்றையிருந்த
தென்று கறுவிக்கொண்டு வேறொருதேரிலேறி வில்லைக்குணத்தொனி
பண்ணி அந்தவில்லிலே குரியகிரணங்களைப்போல அதிதீக்ஷணயமான
பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்து கிருஷ்ணர்ச்சனர்க ளிருவரு
டையசரீரத்தையுஞ் சைதசசையாகப் பேர்த்தெறித்து எங்கேபார்த்தா
லும் ரத்தவெள்ளமோடும்படிசெய்துவிட்டான் அதனால்ந்தபகவானு
டைய திருமேனியானது மெத்தவும் இளைப்படைந்து இனிஅர்ச்சனனு
டைய கையினாலிவனைக் கெலிக்கமுடியாது நாமே சொல்லவேண்டுமெ
ன்று நிச்சயித்துதம்முடைய சக்கராயுதத்தை நினைத்தருளினார் அப்படி
நினைத்தமாத் திரத்தில் கோடிசூரியப்பிரகாகமாய்விளங்குகின்ற அந்தச
க்கராயுதமானதுவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கையிலின்றிற்று-அ
துதெரிந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியானவரந்தசக்கரத்தை தமதுவலக்கரத்தி
னாற்றுகிக்கொண்டு இவனைக்கொல்லுகிறேனென்றுமலையையிட்டுக்கு
தித்தோடிவருகின்ற ஒருசிங்கம்போலத்தேவைவிட்டுக்குதித்து ஓடிவரு
திறவேகத்தினால் வயிற்றிலடங்கியிருக்கின்றபிரம்மாண்டாடாகங்கெல்ல
லாங்குலங்கினதுபூயியெல்லாங் கிடுகிடுவென்றுநடுங்கினது இந்தப்படி
ஓடிவருகின்றகோலாகலத்தைக்கண்டு தாமரைத்துவசன்சிரித்துதானுந்
தேவைவிட்டு குதித்துஅந்தபகவானுக்கெதிரோ நடந்துவந்து அவரைப்
பார்த்துஓய்பரந்தாமா வாரும்வாரும் எதோஉம்முடைய சுறுக்கைப்பா
ர்ப்போமென்றுசொல்லி தாமரைத்துவசனானவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி
யை அசையவொட்டாமல் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டான் அது
தெரிந்து அர்ச்சனனும்மகாகோபத்துடனேதனதுகாண்டபத்தில்ஒரு
பாணத்தைத்தொடுத்தது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனியிற்

படவொட்டாமல்தாமரைத் துவசன்பேரில் பிரயோகம் பண்ணினான் அதுகண்டு தாமரைத் துவசனும்மகாகோபத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை வலதுபக்கத்திலிடிக் கிக்கொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுனைத் தூக்கி இடதுபக்கத்திலிடிக் கிக்கொண்டு ஆகாசமார்ச்சுத்தி லெழும்பி இரண்டிக் கந்தையும் அனார்த்தம்பொழுது அதனால்கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்மே தீரவும் ஒரு தீரமடைந்து இனிமம்மால் இவனைச் செயிக்கமுடியாது லஞ வாய்தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இரண்டிகண்களையும் மூடிக்கொண்டு கைகாலசைக்காமல் ஒருபிரதமையைப்போ லிருந்தார் - அது தெரிந்து அர்ச்சுனனும் அப்படியேயிருந்தான் அதுகண்டு தாமரைத் துவசன் அந்த இரண்டுபேரையும் பார்த்து இவர்களிறந்து போனார்கள் இனிமேல் இவர்களால் சாரமில்லையென்று பூமியின்மேலெறிந்து விட்டு இரண்டு அஸ்வமேதர்களுதிரையையும் பிடித்துக்கொண்டு நகுலத்துவசனுடனே கலந்து ரத்தினபுரத்தைச் செர்ந்து தன்னுடைய பிதாவாகிய மயூரத்துவசமகாராஜனென் டைக்குப்போனான்,

கேட்டமரோ ஜெனமேஜெய மஹாராஜாவே அப்போது சூரியபக வானும் தாமரைத் துவசனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்துக்குப் பயந்து ஒளித்துக்கொண்டதுபோலமேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகினார் அப்பா லர்ச்சுனன்சேனைகளுடைய முகவிலாசமொடுங்கினதுபோல தாமரைகளெல்லாம் மூடிக்கொண்டது எங்கேபார்த்தாலும் காடாந்தகாரமான திருள் நிறைந்து கம்பிக்கொண்டது அந்தவேளையில்தாமரைத் துவசன்போய்தன்னுடைய பிதாவைக்கண்டு அவருக்குப்பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து நின்று கைகளைக் கட்டி வாய்பொத்திக்கொண்டு அவனைப்பார்த்து ஓய்ஐயா பரமபுருஷா தேவரீருடைய அஸ்வமேதக்குதிரையை விட்டுப் பூமிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வித்துக்கொண்டு வருகையில் அஸ்திபுரத்தையாருகின்ற தர்மபுத்திரர்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரை வந்தது - அதைக்கண்டு நான்பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் அதையறிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் சகலசேனாசமேதர்களாய் என்பேரில் எதிர்த்துவந்து இதுவரையிலும் போராடினார்கள் - நான் அவர்களுடைய சேனாசமுத்திரங்களை யெல்லாம் தும்சப்படுத்திவிட்டு அந்தகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களுடனே போராடி அவர்களிருவரையும் பிடித்துக்கொண்டு தேவரீரிடத்திற்கு வருவோமென்று நினைத்து வருகையில் அவர்களிறந்து போனார்கள் அதுதெரிந்து நானவர்களை ரணக்களத்திலெறிந்து விட்டு குதிரையை மாத்திரம்பிடித்துக்கொண்டு நமதுசேனைகளுடனே வந்தேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தரஹனுனவன் புத்திரன்பேரில்கோபித்துக்கொண்டு அடாபயித்தியக்காராய் யென்னவேலைசெய்துவந்தாய் விருதாவானகாரியஞ்செய்துவந்தாயே ஒருகொப்பரிசையுடனே திரவியம் அகப்பட்டாலந்தத்திரவியத்தை இதைத் துவிட்டு கொப்பரிசைபை மரத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு வந்ததுபோலவும் அமிர்தத்தை விட்டு விஷத்தைக்கொண்டு வந்ததுபோலவும் - அந்த அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகரான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை விட்டுவிட்டு இந்தக்குதிரையை

என்பிடித்துக்கொண்டு வந்தாயென்றது நினைவும் தன்குமாரனைப்
பார்த்து ஒய்குமாரகா நீபோய் அந்தபகவானைப் பொழுதுவிடிந்தபின்
பாவது இவ்விடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வானவரைப் பூசைபண்
னுமெனத் தீர்குவெண்டியபூஜா திரவியங்களும் காணிக்கைக்கப்பங்கும்
வரத்தினை முதலான சகலவஸ்துக்களும் முஸ்தீதுபண்ணிவை வென்று
சொல்லி டிட்டம்பண்ணியனுப்பிவிட்டு பிற்பாடு அந்தமயூரத்துவசம
காராஜனும் எப்போது பொழுதுவிடியப்போகின்றதென்று யாகசாலை
யினிருந்து வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அங்கேதாமரைத்துவசன்
கையினு லடிபட்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடந்த கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க
ளிருவர மூர்ச்சைதெளிந்து மெள்ளமெள்ளக்கண்களைத்திறந்து தாம
ரைத்துவசன்போளுனெ இல்லையோவென்று தலையெடுத்துப்பார்த்து
தவளவில் அவனையும் அவன்சேனைகளையும் காணாதபடியினால்குதிரையை
ப்பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போய்விட்டானென்று நிச்சய
ம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்திருந்து ஒருவருக்கொருவர் சரீரத்தைத்தட
விதுடைத்துக்கொண்டு பின்பு அர்ச்சுனனானவன் தன்சேனைகள் மடிந்
துபோனதையும் தனக்குவந்துசம்பவித்த ஆபத்தையும் அஸ்வமேதக்
குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனதையும் நினைத்து விசாரப்பட்டு
ஹீனருஷணபகவானைப்பார்த்து ஐயா ஜெமார்த்தனா பார்த்தீரோதேவரீரி
ருந்தும்எனக்குவந்த ஆபத்துகளோ மட்டுமிதமில்லை என்னுடையசே
னைகளெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டது குதிரையும் பிடிபட்டுப்போச்சு
து தர்மபுத்திரர்செய்கிற யாகமும் நிறைவேறாமற்போய்விட்டதுஎன
க்கோவென்றால் பிசுந்த ஆயாசமாயிருக்கின்றது பேசுகிறதற்கே சக்
தியுமில்லைநான் என்னசெய்வென் சுவாமியென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
அந்ததேவனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய்அர்ச்சுனா எனக்கு குதிரை
போச்சுதென்றும் சரீரமெல்லாங் காயமாச்சுதென்றும் உன்னுடனே
சொல்லிவிசாரப்படுகிறாயே நான் என்னுடையதுக்கத்தை ஆருடனே
சொல்லி யாற்றப்போகிறேன் நானிதுவலையிலும் அநேகயுத்தத்திற்
போராடி அனந்தமாயிரஞ் சஸ்திரஅஸ்திரங்களினாலும் நொந்திருக்கி
றேன் இப்படிப்பட்ட பிரயாசமடைந்ததில்லை முன்புபாரதயுத்தத்தி
லேஉனக்குச் சாரத்தியம்பண்ணினபொழுது பீஷ்மர்-துரோணர் முத
லானபிரமுகளுடைய பாணங்களினாலும் நொந்திருக்கிறேன் அப்போ
துஇவ் உளவுவருத்தக்கண்டதில்லை இப்பொழுதுசரீரமுழுதுங் காயமா
ச்சுது மனஞ்சிதறிப்போய்விட்டது எழுந்திருந்து நடக்கிறதற்கே சிவ
னில்லை என்னுடைய துக்கத்தை என்னசொல்லப்போகிறேன் விஜயா
வென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும்மகாஉக்கிராகாரனாய்அந்த
பகவானைப்பார்த்து ஓய் அநாதரக்ஷகா தேவரீருடையதிருமேனியை இ
த்தனைஉபத்திரவம்பண்ணின அநத்துன்மார்க்கனை இந்தட்சணமேகொ
ன்று அஸ்வமேதக்குதிரையையும் விடுவித்துக்கொள்ளுகிறேன் சற்றே
அவனுடையபட்டணத்தைக்காணியும் ரதத்தைநடக்காமென்று ஆக்
ருஷ்மாகச்சொல்லஅதுகேட்டுகிருஷ்ணமூர்த்தியும் புல்கிரிப்பகச்சிரி

த் தர்ச்சனைப்பார்த்து ஒய்அர்ச்சனா அந்தநாமனாந் துவசனைப்பா மசி
 வனுவம்பிரமனாவும்- அக்ஷிணிதேவனாவும் வாய்வுபகவானாவும் செயி
 க்கமுடியாது அப்படிப்பட்ட சாமர்ச்சித்புருஷனைஉன்னால் செயிச்சு
 முடியுமோ, நீ அவனுடையபலத்தை இன்னம் அநியவிலையோ அவ
 ன்தர்மசொருபன் சத்தியசந்தனன் ஹரிநிருபையுள்ளவன் அவன்பிதா
 வோவென்றால் அவனைப்பார்க்கிலும் பரமோத்தமன்தர்மக் கியானிஹ
 ரிபூஜாதாந்தரன் அவனுடையபட்டணமோவென்றால் ஸ்ரீவைகுந்தம்
 போலநித்தியசலியாணமாய்ஹரியினுடையபிரதாபத்துடனே விளங்க
 ப்பட்டது அப்படிப்பட்டவர்களை எதிர்த்துநிற்கிறதற்கு என்னாலுமா
 காது அவனுடையமகிழையை உனக்கு அநியப்பண்ணுகிறேன் வா
 வென்றுசொல்லி தாம்ஒருசந்தியாசிபோல கோபி சந்தனத்தினால்நெற்
 தியில் ஊர்த்தபிண்டந்தரித்து தலையிலேசகலாத்தகுல்லாய்போட்டுகி
 கொண்டு அதன்பேரில் காவிவஸ்திரங்கட்டிக்கொண்டு அரையிலாரம்
 டிகட்டிக்கொண்டு தோளின்மேரில்ஒருஉத்தரீபத்தைப் போட்டுக்கொ
 ண்டிகழுத்திலே துளசிமாலைபத்தாழ்வடமாகத்தரித்துக்கொண்டிருக்க
 த்திலேபஞ்சாங்கபுத்தகமிடுக்கிக் கொண்டு கையிலேதண்டுக்கால் பிடி
 த்துக்கொண்டுபாதத்திலேபாதக்குறடுதரித்துக்கொண்டுதொண்ணூற்
 றென்பதுவயதுள்ள பெரியசந்தியாசியாகிய அர்ச்சனையும்கூட
 ரியாக்கி அவனிடத்தில் பூசைப்பெட்டியையும்கொண்டும்அங்கவஸ்திர
 முங்கொடுத்து அவனையுஞ்சிஷ்டாக அழைத்துக்கொண்டு அந்தப்பகவா
 னுனவர் பொழுதுபொரு ஒருசாமத்தின்பிறகு ரத்தினபுரத்திற்குள்ளே
 போய்க்கடைவீதியில் நின்று லேடிக்கைப்பார்க்கும்பொழுது அங்கேபு
 ஷ்புமாலைவிற்கிற ஒருபெண்ணானவள் நல்ல புட்பமாலைபக்கையிற் பி
 டித்துக்கொண்டிருக்க அதைக்கண்டு ஒருபுருஷன்வந்து அந்த ஸ்திரீ
 யைப்பார்த்து ஒய்அம்மா, பாக்கியவதீ, உன் கையிலிருக்கின்ற புட்பமா
 லைப்பார்த்தவுடனே லட்சுமிகடாக்ஷமுண்டானபுருஷன் எப்படிசந்
 தோஷமடைவானோ அப்படிப்பட்டசந்தோஷம் எனக்குண்டாயிருக்க
 ின்றது இந்தப்புட்பமாலைலட்சுமிகடாக்ஷம்போலவே யிருக்கின்றதெ
 ன்றுசொல்லஅதுகேட்டு அந்தப்பாக்கியவதியும் அந்தப்புருஷனைப்பாரி
 த்து ஓயா இந்தப்புட்பமாலையும் உம்முடையமார்புக்குச் சரியாயிருக்கி
 ராபடியினால் உம்பைப்பார்த்தால் வைசந்திவனமாலிகாபரணராகிய ஸ்ரீ
 மகாவிஷ்ணுவைப்போ லிருக்கின்றதென்றுசொன்னாள், அந்த வார்த்த
 ைகளைக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒய்
 அர்ச்சனா இந்த ஸ்திரீபுருஷாள்பேசின வார்த்தைகளைக் கேட்டாயோ எத்
 தனை ஆனந்தமாயிருக்கின்றது கொள்ளல்விறல்முதலான இடங்களிலு
 ம் இப்படிஹரிநாமஸ்மரணையே பிரகாசிக்குமானால் மற்ற இடங்களில்
 எப்படியிருக்குமென்றுசொல்லி அப்பறம்சிலதூரம் போகையில் அங்
 கேஒருஉப்பரிகையின்பேரில் ஒருஸ்திரீபுருஷான் சங்கீதம்பாடிக்கொ
 ண்டிருக்கும்போது அந்தப்புருஷனவன் ஸ்திரீயைப்பார்த்துஓய்நா
 யி, போடுகிற ஸ்திரீராகத்திற்கு மலையானாவும் உருகிப்போம் என்செ

விக்ருஃகு மகா இன் பமர்யிருஃகிறதென்று சொல்ல அதற்கு. அந்தஸ்தி
ரீயும் நாயகனைப்பார்க்கு ஒப்பநாதா உன்னுடைய இருதயத்திற் சதாகா
லமும் பகவானேயிருந்து விளங்கு என்றபடியினால் நான் பாடுகின்ற விதி
ரீராகமும் உமக்குப்பிரீதிபா இருக்கின்றதென்று சொன்னான் அந்தவச
னங்களை யுங்கிருஷ்ணபகவான் கேட்டு அர்ச்சனைப்பார்க்கு ஒப்ப அர்ச்ச
னா இவர்கள் பேசுகின்றதையுங்கேட்டாபோ வென்று சொல்லி அப்பா
இரண்டடிநூறும் நடந்துபோகையில் அங்கே ஒரு மேடையிற் பேரில்
ஒருஸ்திரீயும் புருஷனுக்கெளிவிலாசமாய்ச் சம்போகசவுச்சியங்களை அ
னுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது புருஷனுன்வன் நாயகனைப்பார்
க்த்து ஒப்பெண்ணை உன்னுடைய கதையத்து துனியில் கறத்திருக்கி
ன்றபடியினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திபானவர் உன்னுடைய கதையிற்
தினுனியில் விளங்குகின்றபாவனை போலிருக்கின்றது எல்லாமதும் உன்
னுடைய தலைமயிரிலும் அந்தபகவான் விளங்குகின்றதுபோலிருக்கின்
றதென்று சொல்ல அதற்கு அந்தஸ்திரீபானவர் புருஷனுடைய இரண்
டுகைபையும் பிடித்துக் கொண்டு ஒப்பநாதா உம்முடைய அஸ்தத்தில் பத்ம
ரோகை சங்கரோகைகளிருக்கின்றபடியால் நீரொனக்கு மகாவிஷ்ணுவக்குச்
சரியென்று சொன்னான்,

அந்தவார்த்தைகளை யுங்கிருஷ்ணபகவான் கேட்டுச் சந்தோஷித்து
அர்ச்சனைப்பார்க்கு ஒப்ப அர்ச்சனா சம்போகவேண்டியும் ஸ்ரீஹரி
பைமறவாமலிருக்கிறார்களே மற்றவேளையில் எப்படியிருப்பார்களோ
அதை நீபேயறித்துகொள்ளென்று சொல்லி அப்பாடுகில நூறும் நட
ந்துபோகையில் அந்தபகவானவர் அர்ச்சனைப்பார்க்கு ஒப்ப
ட்டிஸ்ரீவைகுந்தத்தில்குச்சரிபான இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள பிரசைக
ளையிப்படியிருப்பார்களானால் இதை அரசாட்சிசெய்திற அரசன் எ
ப்படியிருக்கவேண்டும் இந்தப்பட்டணத்தில்காலட்சுமிசமேதராக அ
ந்தவிஷ்ணுவே குடியிருக்கின்றார் இப்படிப்பட்டமகிமையுள்ளராகனை
நாம் எப்படிசெய்க்கிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தராத்ரிபுமு
னும் அந்தப்பட்டணமெல்லாஞ்சுற்றி அங்கங்கேயுண்டான விநோத வி
ச்சித்திரங்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் சூரியபக
வானும் கிழக்குத்திசையில் உதயமாகிநூர் அதுதெரிந்து கிருஷ்ணர்ச்ச
னர்களிருவரும்பட்டணத்திற்கு வெளிச்ச நருமதாதீர்த்தத்திற்குவந்து
காலோசிதமான கர்ம்மானுஷ்டானஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு எ
ப்போதும்போல் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிராமணசந்தியாசிடாகவும் அர்
ச்சனன் பிரமசாரியாகவும் மேவக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து அந்த நர்
ம்மதாநதிக்கையில் யாகசாலையெற்படுத்தி அதினிடமாகயிருந்தயாக
தீக்கையவகித்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திபைமன தினிடமாக நிறுத்தி
இரண்டுகண்களையும் மூடி திபானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற மயூரத்
துவசமகாராஜனையும் அவன்ரு ராரானுகிபதாமனாத்துவசனையுங் கண்டு
அவர்களுக்குச் சம்பமாகப்போய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் தமது அஸ
தத்தைநீட்டி தீர்க்காயசஸ்துவஜாசாரமஸவியாஸ்துவென்று ஆசீர்வா

தஞ்செய்தருளிஞர் அதுகேட்டு அந்தராஜனும் கண்ணைவிழித்துப்பா
ர்த்து அந்தபகவானுக்கு நவரத்தினபீடம்போட்டுவித்து அதன்பேரி
ல் அவரை எழுந்தருளப்பண்ணி தான்கீழேநில்லுகொண்டு அந்ததேவ
னைப்பார்த்து ஒய்கவாமி இதுநிபாயமோ நான் நமஸ்காரஞ்செய்தபி
றகுநீர் ஆரீர்வாதம்பண்ணவேண்டுமல்லாமல் இப்படி செய்யலாமோ
கவாமிபென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்ததேவனும் மயூரத்துவசனைப்
பார்த்து ஒய்ராஜேந்திரா நாம் ஒருகாரியமாய்வந்தது உமக்கு ஆரீர்வா
தம்பண்ணினோம் அதனால் தாஷ்டியுயிர்வென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
அந்தராஜனும் அவரை பிரதக்ஷணம்பண்ணி பக்தவிநயத்துடனே அர்
ச்சிப்பாத்திபமுதலான உபசாரங்களிற்றிப்புகித்து நமஸ்காரஞ்செய்து
அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி அஞ்சலியஸ்தையின்று அந்த
தேவனைப்பார்த்து ஒப்புருஷா நீர் எந்தவூர் உம்முடைய நாமமென்ன
நீர் என்னகாரியமாய் என்னைச்சுதித்துவந்தீர் அதைச்சொன்னால் நான்
அந்தக்காரியத்தை ஆகப்பண்ணுகிறேன் கவாமிபென்றுகேடிக் அது
கேட்டுகபடநாடகஞ்ஞாநவகாரியமானபிராமணசந்தியாசியும் அந்தரா
ஜனைப்பார்த்து ஒய்ராஜேந்திரா நாம் தர்மாபுரமென்கிற பட்டணத்திற்
குடியிருக்கிறது நம்முடையபெயர் கிருஷ்ணனென்று சொல்லுவார்கள்
எந்நமக்கு இந்தச்சிஷினும் ஒரு பிள்ளையுமுண்டி அந்தப்பிள்ளைக்கு உம்
முடையபுரோகிதரான ஹரிவாகதேவ சாஸ்திரியாருடைய குமாரத்தி
யைக்கேட்கும்படி அந்தப்பிள்ளையை யழைத்துக்கொண்டு இந்தசிஷி
னுடனே உம்முடைய பட்டணத்தை நோக்கிக் காட்டுவழியாக வருகை
யில் ஒருசில்கமானது ஓடிவந்து எங்குநிலவாயும் வீட்டுவிட்டு என்
பிள்ளையைமாத் திரம் பிடித்துக்கொண்டு நின்னப்போச்சுது அதுகண்
டு நான் பார்த்து அந்தச்சிங்கத்தைப்பார்த்து ஒப் சிங்கராஜாவே என் பி
ள்ளையைவிட்டுவிடு உனக்குவேறே இவர்கொடுக்கிறேன் எனக்குப்புத்
திரதானம் கொடுத்தாட்சியென்று அந்தவிதமாக வேண்டிக்கொள்ளு
கையில் அதற்குதயவுவந்து நம்மப்பார்த்து ஒப்பிராமனோத்தாமா உ
னக்கு ஒரோபிள்ளையென்றும் அதற்குப்பதில் இறைகொடுக்கிறெனென்
தபிந் வேண்டிக்கொள்ளுகிருயல்லவோ நல்லது இந்தச்சிறுபிள்ளையை
த்தின்னால்தான் எனக்குலாபமென்ன என்பசித்திருகிறதேகாரியம் ஆத
லால்எனக்கு வேறொருமாயிசம்வேண்டாம் இந்தரத்தினபுரத்தை யா
ருகின்ற மயூரத்துவசமகாராசனுடைய பாதிசரீரத்தை அறுத்துக்கொ
ண்டிவந்து கொடுத்தாயானால் நான் உன்பிள்ளையை விட்டுவிடுகிறேனெ
ன்றுசொல்ல அதற்குநான் படியே கொண்டு வந்து தருகிறெனென்று
சொல்லிவிட்டு உம்மிடத்திற்குவந்து ஆரீர்வாதம்பண்ணினேன் நீரும்
கேட்டதைத்தருகிறெனென்று சொன்னீராதலாலும் நீர் சத்தியசந்தன
னாதலாலும் நான்கொதிவந்ததைக்கொடுத்தேன் பிள்ளையைவிட்டுவிடுத்து
என்னைச் சந்தோஷிப்படித்துமென்றுசொல்ல அதன்கேட்டு அந்தராஜ
னும் பிராமணகன்னியாசியைப்பார்த்து ஒய்கவாமி தேவாரூடையருமா

ரணைட்சிக்கிறநிமித்தியம் உன்சரீரத்தைப் பகவானுக்குப் பிரிதொய்கி
 ரேனென்றுசொல்லி அப்பொழுதே அந்தரத்தினபுரத்தைத்தாமனாத்
 துவசனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணுவித்து தான்பரிசுந்தனாக யாக
 சாலைமண்டபத்திலவந் துழைக்குமுகமாய் உட்கார்ந்துகொண்டு அநேக
 மாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் தானதர்மங்கள் செய்வித்து ப்ரீமகாவித்ரி
 னுவை இருதயகமலத்தில் திபானித்துக்கொண்டு அதிக சந்தோஷித்து
 டனே அந்தபிராமணசந்நியாசியைப்பார்த்து ஓய்சுவாமீஎன்சரீரத்தை
 ரம்பத்தினுலதுத்துக்கொண்டுபோமென்றுசொல்ல அதிலே அந்தராஜ
 னுடையமனைவியாகிய குமுத்துவதேவியார் வந்து அந்தசந்நியாசியை
 ப்பார்த்துஐயா பிராமணேத்தமாதேவரீரீஎன்புருஷனுடையசரீரத்திற்
 பாதிசரீமல்லவோ கேட்டார் அப்படிவேண்டாம் என்னையே கொண்டு
 போய் அந்தசிங்கராசனுக்கு இரையாகக் கொடுமென்றுசொல்ல அது
 கேட்டு அந்தபகவானும் குமுதவதியைப்பார்த்து ஓய்அம்மா அந்தசிங்
 கராஜன்சொன்னது புருஷருடையசரீரத்திலும் இடப்புறம் பெண்பாக
 மாயிருக்கும்அதைவிட்டு வலப்புறத்தைக்கொண்டுவாவென்று சொல்லி
 யிருக்கப்பிரத்தியக்ஷமாய்ஸ்திரீயையேகொண்டுபோவேனானல்அதுசம்
 மதிக்குமாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தாமனாத் துவசனும் அவரைப்
 பார்த்துஓய்சுவாமி தகப்பனுக்குஆபத்துவந்தபோது பிள்ளையானவன்
 காப்பாற்றவேண்டுமாதலால் என்னைக்கொண்டோய் அந்த சிங்கத்திற்
 குக்கொடுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும்தாபனாத்துவ
 சனைப்பார்த்து ஓய்ராஜநந்தனா நீங்கள் அந்த சிங்கராசன் சொன்ன
 வார்த்தையைச் செவ்வையாகக் கேளும் அஃ தென்ன வென்றால்
 அந்த ராஜாவானவன் பிள்ளையை ஒருபுறத்திலும் பெண்சாதியை ஒ
 ருபுறத்திலும் உட்காணவத்துக்கொண்டு அவர்களுள் சஞ்சலப்படாம
 ல் தானானசஞ்சலப்படாமல் சந்தோஷித்தீர்சனாய் ஒரு மனதாயிருந்
 து பாதிசரீரத்தைப்படுத்துக் கொடுக்கஅதைநீர்வாங்கிக்கொண்டுவந்தா
 ல்தான் ஏற்றுக்கொள்ளுவென் இல்லாவிட்டால் எனக்குவேண்டாமென்
 னுசொல்லியதென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு மபூர்த்துவச
 னும் பிராமணேத்தமரைப்பார்த்து ஓய்சுவாமி தேவரீர் எருத்தின்படி
 யேநடப்பிக்கிறேன்நீங்கள் அவர்கள்வார்த்தையைக்கேளாமல்தயவுபண்
 னுமென்று இரச்சுமாகச்சொல்லி பின்புபெண்சாதியையும் பிள்ளையை
 யும்பார்த்துநீங்கள்ஒன்றுக்கும்யோசனைபண்ணாமல்என்பாதிசரீரத்தை
 அறுத்துக் கொடுங்கொள்ளென்றுசொல்ல அதுகேட்டவர்களும் அப்படி
 யேநல்லதென்று சம்மதித்துசுமனதாய் பகவானைத் திபானித்துக்கொ
 ண்டு பிரமாதி தேவர்களெல்லாரும் ஆகாசவீதியில் நின்று இதுஎன்ன
 ஆச்சரியமென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க குமுத்துவதியாரும் தாம
 னாத் துவசனும் இரண்டுபக்கத்திலிருந்துரம்பத்தைஎடுத்தாராஜனுடை
 யசிரசின்மேரிக்வைத்து ஒற்றிஒற்றி மகாவிந்தா உனக்கே அர்ப்புதமென்
 னுசொல்லி இரண்டுபேரும் ரம்பத்தைப்பிடித்துக் கரகாவென்றுவந்த
 நிமட்டுக்கும் அறுத்தார்கள் அப்போது இடதுகண்ணிலிருந்துசுலமா

னதுதானதானாயா யொழுதியது அதுகண்டுபிராமணர் கோபித்து சீ
ஷணைஅறைந்து இந்தப்பாவியினிடத்தில் தானம் வாங்குகிறத்திற்குள்ள
ணை அழைத்துக்கொண்டுவந்தாய் போதும்போதுமென்று தண்டினால்
அங்கேயிருக்கிறவர்கள் பேரில்விசிறி பஞ்சாங்கத்தைநிந்துவிட்டு மகா
கோபத்துடனேஎழுந்துபோகிறபோது குமுத்துவதியும் தாமரைத்து
வசனங்கண்டு அறுக்கின்றதைநிறுத்தி பிராமணோத்தமர் கோபித்துக்
கொண்டு போகிறகாரியம் என்னவென்றுராஜனுடனேசொல்லஅந்தரா
ஜனுங் கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து மந்திரிகளுடனே சொல்லியனுப்பி
அப்பிராமணனையழைப்பித்து ஓய்சுவாமி தேவரீர் கோபித்துக்கொண்
டுபோகிறகாரியம் என்னவென்றுகேட்க அதற்குஅந்தபகவானும் ராஜ
னேப்பார்த்து ஓய்ராசனேநீ அழுதுக்கொண்டுதானக்கொடுத்தால்எனக்
கு வேண்டியதில்லை உனக்குப்பெண்சாதிபிள்ளைகள்பேரில் ஆசையிருந்
தால்முன்னமே இல்லையென்றுசொல்லலாகாதோ வென்றுசொல்லஅத
ற்கு அந்தராஜனும்ஓய்சுவாமி நான் துக்கப்பட்டால் இரண்டுகண்களிலும்
சலம்வடியாதோ என்கண்ணைப்பாரும் இடதுகண்ணில்மாத்திரம் வடிகி
ன்றது அந்தேனென்றால்வலதுபுறமாத்திரம் பகவத்பரீதியாகின்றதே
தமக்குஅந்தபாக்கியங் கிடைக்கவில்லையே பென்று இடதுபுறந்துக்கப்
படுகின்றதென்றுசொல்லியினையும்அந்ததேவனைப்பார்த்து ஓய்சுவா
மி எப்படியாகிலும் தடவுபண்ணிஎன்னுடையதானத்தைக் கைக்கொண்
டுரட்சியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற பரமபாகவதசிவோஷ்
டனாகியுந் சத்தியசந்தனனாகியும் தர்மம்மொருபனாகியும்விளங்குகின்ற
அந்தராஜனுடைய பக்திக்குமெச்சி ஸ்ரீகிருஷ்ணபவானும் அர்ச்சனை
ப்பார்த்து ஓய்பக்தாஇன்னுடைய பக்திவிநயத்தைக்கண்டாயோ வென்
று எச்சரித்துரம்பத்தை வாங்குகின்றதுவிட்டு தமதுதிவ்வியாஸத்தினால்
அந்தராஜனுடைய சிவசை சேர்த்துபிடித்தமாத் திரத்தில் அந்தச்சிவசை
எப்போதும்போலொட்டிக்கொண்டது,

அப்பொழுது அந்தபகவானும் திவ்வியமங்கள விகிரகமாய்கோ
டிகுரியப்பிரகாசத்துடனே சங்குசக்கிராயுத பாணியாய் சதுர்ப்புஜங்க
ளும் வைசந்திவனமாலிகையும் கவுஸ்தவாபரணமும்பிரகாசிச்சூம்படி
பிரசன்னமாய் விளங்கியருளிநார் பிரமசாரியும் அர்ச்சனானான் அது
கண்டுஅந்தராஜனும் பெண்சாதிபிள்ளையுடனே அதிகசந்தோஷகரமா
ய்இரண்டுகண்களிலும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியத்தக்கதாகப்புளகாங்
கிதனா யந்தபகவானுக்குப்பிரதட்சணம்பண்ணி சாஷ்டாங்க தெண்டன்
சமர்ப்பித்து வேதவாக்கியங்களினால் அநோவிதமாகத்தோத்திரம்பண்
ணி பீரம்மாதிதேவர்களுடைய இருதயகமலத்தில் வாசமாயிருக்கப்பட்ட
அவரது ஸ்ரீபாதாபவிந்தங்களை கந்தபுஷ்பதீபதுபைநவேத்திய முத
லான உபசாரங்களாற் பூசைபண்ணி அந்ததீர்த்தத்தை தன்னுடையசிர
சிலேபுரோஷித்துக்கொண்டு அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓய்சுவாமி இன்
றைக்கல்லவோஎன்னுடைய கோறிக்கையுடேறிற்று நானுங்கிருந்திருத்
திபனாகினேனென்றுசொல்லி அப்பால் அர்ச்சனையும் ஆலிங்கனம்ப

ண்ணிக்கொண்டு ஒய்புண்ணியபுருஷா நான் என்னுடைய சிமைபூமிக னையும்பண்டிபண்டாரங்களையும் அஸ்வமேதக் குதிரையையும் தர்ப்புத் திரருக்கே கொடுத்தேன் அவரைச்சுமாய் இரண்டு அஸ்வமேதயாகம்ப ண்ணச்சொல்லும் எனக்கு இந்த யாகபலனைப்பார்க்கிலும் அதிகபலன் கி டைத்ததென்று சொல்லி அப்பால் கிருஷ்ணர்ச்சனர்களை யு மவிடத்திலி ருந்த பப்பிரவாகன் முதலானவர்களையும் சகலசேனைகளுடனே பட்ட ணத்திற்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போய் சகலசம்பிரமத்துடனே மூ ன்றுநாள் வைத்துக்கொண்டிருந்து பிறகு நாலாநாள் காலமே இரண்டு அஸ்வமேதக் குதிரைகளையும் விட்டு அதின்பிறகு கிருஷ்ணர்ச்சனர்க ளும் மயூரத்துவசன்- தாமரைத்துவசன்- அம்சத்துவசன்- நீலத்துவச ன் பப்பிரவாகன் - விஸ்வகேது முதலான துராதுரைகளும் மதாராடர் களாகப்பிறப்பட்டு சதுரங்கசேனைகளுடனே நடந்தார்கள்.

அப்பாலந்தக்குதிரையானது காடுகள்- மெடுகள்-வனங்கள் வஞ் திரங்கள்-மலைகள்-குடைகள், ஆறுகள்-நதிகள்-பட்டணங்கள்- சிர்மைகள்- பூமிக ளினுகளையெல்லாம் தாண்டி அநேகதூரம்போய் அங்கேசரஸ்வதி புரமென்கிற பட்டணத்திற்குச் சம்பமாகப்போய் சேர்ந்து அந்தப் பட்டணத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற வீரவர்மமகாராஜனாவன் அந் தக்குதிரைகள்வந்ததும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சனர்கள் வந்ததும் - வேவுகாரர் களால் கேள்விப்பட்டு தன்மருமகனாகிய எமதர்மராசனுடன் சதுரங்க பலசேனைகளுடனும் ஆயுதவகைகளுடனே சண்டைக்கு முஸ்திதாகப்பு றப்பட்டுப்பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து தண்டுவிட்டிறங்கி அஸ்வமே தக்குதிரைகளை பிடித்துக்கட்டிவிட்டுயுத்தசன்னுத்தரையிருந்தான்.

வீரவர்மன்யுத்தம்.

இவ்விடத்தில் குதிரைபிடிபட்டிப்போனசேதினைப் அர்ச்சுனராஜன் தண்டிக்குள் பப்பிரவாகன்தெரிந்து கோபதிப்தராய் தன்னுடைய ரத த்தை அதிலேயேயாகத் துரத்திக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளுடனே வீரவர்மனுடைய தண்டிக்கெதிராக வந்துசேர்ந்து வீரவர்மனைப்பார்த் து ஒய்வீரவர்மா எங்கள் குதிரையையிடுகிறாயோ அல்லது என்பானாக் கினிக்கு இறையாகிறாயோ வென்றகேட்க- அதுசெட்டு வீரவர்மனுங் கோபங் கொண்டு பப்பிரவாகனுடைய சேனைகள் பேரில் விழுந்துகாலா க்கினிருத்திரனைப்போல எதிர்த்து சின்னாபின்னப் படுத்தும்போது வி ஸ்வகேதுமுதலான துரைகளெல்லாரும்வந்து பப்பிரவாகனுடனே கலந் துக்கொண்டு வீரவர்மனுடையசேனைகள் பேரில் எதிர்த்து தங்கள் தங்க ளுடைய வில்லைவளைத்து குணத்தொனிபண்ணி அநே மாயிரம் பாண ங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து சதுரங்கபலசேனைகளுடனையும் தும்சப் படுத்தினார்கள் அதனால் வீரவர்மனுடைய சேனைகளின்றி நிர்வகிக்க மாட்டாமல் ஒடத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு எமதர்மராஜனும் கோபங்

கொண்டு சுதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு அர்ச்சுனனுடைய
சேனைகள் பேரில் விழுந்து நாசப்படுத்தும் போது அர்ச்சுனனுடைய
சேனைகளெல்லாம் நின்று நிர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் நாலுதிக்கிலுஞ்
சிதறி ஒடிப்போனார்கள் அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜன் மெத்தவும் திகில
டைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணா, அதோபார்த்த
தீரோருமகாபுருஷன்சையிலே ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு ம
காஉச்சிரத்துடனே நமதுசேனைகள் பேரில் விழுந்து அதம்பண்ணுகிறா
ன் அவனுக்குமுன்னே நாம்நிர்வகிக்கிறதாய்த் தோற்றவில்லை எனக்கு
மெத்தவும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது ஆதலாலந்தப்புருஷன் யாவன் அ
தை எனக்குச்சற்றே தெரியச்சொல்லவேண்டுமீயாவென்று கேட்டக அ
துகேட்டு அந்தபகவானும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஒய் அர்ச்சுனா அத்தப்
புருஷன் வீரவர்மனுடைய மருமகனான எமதர்மமராஜன் அந்த எமதர்மரா
ஜன் வீரவர்மனுக்கு மருமகனான தலால் அவனைச் செயிக்கக் கூடாது அது
வல்லாமலும்ந்த வீரவர்மனோவென்றால்கனவிலும் பொய்சொல்லாதலா
தவன் - சுத்தியமேசெயமென்று நம்பியிருக்கிறவன் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவி
னுடைய பாதபத்மங்களை எப்போதும் இடைவிடாமல் தியானம் பண்
ணுகிறவன் அந்தப் புண்ணியபுருஷனாவன் பிராமணர்களுக்குத் தா
னங்கொடுத்து தானாவார்க்கிற சலமானது கால்வாய்களாயோடிப் பூபி
யிலுள்ள பயிர்களுக்குப் போய்ப்பாயும் - ஆகையாலந்த ராஜனை நா
ம் சண்டையினால் செயிக்கமுடியாது மெள்ளச்சி னேகம் பண்ணி ந
மது குதிரையை விடுவிடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல-அ
துகேட்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ண முர்த்தியைப்பார்த்து 'ஐயா ஐ
னார்த்தனா இந்த எமதர்ம ராசனாவன் வீரவர்மனுக்கு மருமகனான
விதமெப்படி அதைச்சற்றே தெரியச்சொல்லுமையாவென்று கேட்க
அதற்கு அந்தபகவானும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஒய்கிரீடி அந்த வீ
ரவர்மனுக்கு மாலினியென்னும் பெயரையுடைய ரூபலாவண்ணிய
முள்ள ஒருபெண்ணுண்டு அந்தப்பெண்ணானவன் எமதர்மராசனே த
னக்குப்புருஷனாகவேண்டுமென்று நினைத்து அதேகந்தானதர்மங்கள்
செபதபங்கள் விரதஹோமங்கள் முதலானதுஞ் செய்துக் கொண்டிரு
க்கும்போது ஒருநாள் அவ்விடத்திற்கு நாரதமுனிஸபார்வந்து அந்தப்
பெண்செய்யப்பட்ட பூசையைக் கைக்கொண்டு அந்தப்பெண்ணைப்பா
ர்த்து ஒய் பெண்ணே நீவிவாகம்பண்ணிக்கொண்டு சகலபோகபோக்கி
டங்களை யு மனுபவித்திருக்கிற காலமாச்சுதே அதைவிட்டுவிட்டு இப்படி
விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு காலம்போக்குகின்ற விதம்என்ன
வென்று கேட்க-அதுகேட்டு மாலினிடம், நாரதருக்கு நமஸ்காரம் பண்
ணி ஐயா முனிநாதா எனக்கு எமதர்மராஜனை புருஷனாக வேண்டுமென்
று நினைத்து இப்படி விரதங்களைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன்
என்ன சொல்ல- அதற்கு நாரதமுனிவர் சந்தோஷப்பட்டு மாலினியைப்பா
ர்த்து ஒய் மாலினி அப்படியானால் நான் உன் கருத்தின்படியே அனுகூ
லம் பண்ணிவைக்கிறேன் என்று சொல்லி அவள்கையில் செலவு வாங்கிக்

கொண்டு எமபுரத்திற்குப்போய் எமதர்மராசனைக்கண்டு அவனிடத்தி
ல் புனைகொண்டு அந்த எமதர்மராசனைப் பார்த்து ஓய் எமதர்மரா
சனை புலோகத்தில் வீரவர்மனுடைய குமாரத்தியாகிய மாலினியெ
ன்கிறவள் உனக்குப்பெண்சாதியாகவேண்டுமென்று நினைத்து அநேகந்
தர்மம்மங்கள் விரதஹோமங்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கிறாள் ஆகையால்
நீர் அவ்விடத்திற்குப்போய் அவளைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துக்கொ
ண்டு சகலசவுக்கிடங்களையும் அடையுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு எமத
ர்மராசனும் நாரதனைப்பார்த்து ஐயா நாரதமுனிவரே நானப்படியே
செய்கிறேன் உம்முடைய வார்த்தையைத்தள்ளி நடக்கிறதில்லையென்று
சொல்ல அதுகேட்டு நாரதரும்கந்தோஷமாய் எமதர்மராசனிடத்திற்
செலவுபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசீர்மத்திற்குப்போய்விட்டார்
அதன்பிறகு எமதர்மராசனும் அந்தப்பெண்ணுக்கெதிரோ ப்ரசன்ன
மாகவந்து நின்று என்னவாம் வேண்டுமென்று கேட்க அதுகண்டு அந்த
மாலினியும் எமதர்மராஜனுக்குச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி
தேவரீர் எனக்குப்புருஷனாகின்றவரம் வேண்டுமென்று கேட்க அதற்கு
அந்த எமனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து வீரவர்மனுடைய
அனுமதியின்பேரில் மாலினியைக்கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு பின்பு
மாமனாகிய வீரவர்மனைப்பார்த்து எனக்குச்சந்தோஷமாச்சது உ
மக்கு என்னவாம் வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு வீரவர்மனுஞ் சந்
தோஷித்து மருமகனைப்பார்த்து ஓய் ஐயா உன்னுடைய கிருபையினு
ல் எனக்குச்சகலபாக்கியங்களும் குறைவில்லாமலிருக்கின்றது ஆனால் ஒ
ன்றுண்டு அஃதென்னவென்றால் நான் ஹரியினிடத்தில் பக்தியுள்ளவனா
யிருந்து மரணதிகையில் ஸ்ரீமந்நாராயணவென்ற சத்தத்துடனே சிவ
ன்விடவேண்டும் அதுவுமல்லாமல் என்சரீரமுள்ளபரியந்தமும் நீர் எ
ன்னிடத்திலேதானேயிருந்து எனக்குவந்து ஆபத்துகளைத்தீர்க்கவேண்
டுமென்று வரங்கேட்க அதற்கு எமதர்மராஜனுஞ்சந்தோஷப்பட்டு அ
ப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து வங்கொடுத்தது அன்றுமுதல் இது
பரியந்தமும் மாமனார் வீட்டில்தானே தன்னுடையஸ்திரியுடனே கூடிச்
சகலசவுக்கிடங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறாள் என்று சொ
ல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அதிலே வீரவர்மனும் மகா உக்கிராகாரனா
ய்த்தன்மருமகனாகிய எமராஜனை முன்னுதாசநடத்தித்தன்னுடையரத
த்தையும் பின்னே துரத்தி வில்லையெடுத்து குணத்தொன்பண்ணி அள
விறந்தபாணங்ளைப்பிரயோகஞ்செய்து அரிச்சனனுடையசேனைகளை
யெல்லாம் சி'குப்படுத்திகையில் அதுகண்டு மயூரத்துவசன்- தாம
னா த்துவசன்-பட்பிரவாகன்-அம்சத்துவசன்-நீலத்துவசன்-விஸ்வகே
து பிரத்தியுமனன்-அனுசாரிவன் - எவ்வரிணசுவன்-மேகவர்ணன்-ரு
தவர்ம்மன் - அநிநத்திரன்-சாத்தகிபுதலானசுத்தவீரர்-உளெல்லாம்வந்
துவீரவர்ம்மன்பேரில் எதிர்த்து மகாரோஷித்துவேஷித்துடனே தங்க
ள்தங்களுடையவில்லைவளைத்து அநேகமாயிரம்பாணங்களைத் தொடுத்
துப்பிரயோகம்பண்ணினார்கள் அதுகளை யெல்லாம் வீரவர்ம்மன் கண்

டித்துத்தள்ளிப்பின்னையும் தன்னுடையவில்லினிடமாக ஒவ்வொருத்தரு
க்கு ஐந்துவிழுக்காடு அளவிறந்தபாணங்களைத்தொடுத்திப் பிரயோக
ஞ்செய்து தன்பேரிலெதிர்த்தராஜாக்களையெல்லாஞ் சற்றுநேரத்தில்த
காகஸ்திப்படுத்தி மூர்ச்சித்துவிழும்படிசெய்து சதுரங்கபல சேனைக
ளையும் சிதற அடித்து பிற்பாடு அர்ச்சுனன்பேரில்தன்னுடைய ரதத்
தைத்தரத்தினான், அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பா
ர்த்து ஒப்புண்டரீகாக்ஷா நீர்சண்டைசெய்யவேண்டியதில்லை எனக்குச்
சாரதியாயிருந்து குதிகாகளை மாத்திரம்நடத்துமென்றுசொல்ல அதற்கு
ந்ததேவனும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்து அர்ச்சுனனுடைய
தேரின்பேரில்உட்கார்ந்து குதிகாகளை அதட்டிதேரைநடத்தியருளினார்

அப்பொழுது அர்ச்சுனனுங்காண்டபத்தைக் குணத்தெனியண்
ணி. அதிலே திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து வீரவர்மன்பேரில் பிர
யோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாம்வீரவர்மன் கண்டித்துவிட்
டிதன்னுடையவில்லிலே அநேகமாயிரம் குரூரபாணங்களைத் தொடுத்தி
துப்பிரயோகஞ்செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரையும் நோகப்ப
ண்ணிசரீரமுழுதும்ரத்தமயமாக்கி கைகால் ஆடவொட்டாமல் செய்து
குதிகாகளையெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்டளாகத்துளைத்துகொடியாகிய அ
னுமாரையும்நோகப்பண்ணியாவென்று அட்டகாசம்பண்ணினான் அ
தனால் கிருஷ்ணபகவான் மெத்தவும் நொந்து அர்ச்சுனனால்சாரயில்லை
யென்றுதெரிந்துகொடியாகிய அனுமானாப்பார்த்து எச்சரிக்கைபண்
ணி ஓய் வாய்வுகுமாரகா நீகொடியைவிட்டிழிந்து இந்தவீரவர்மனை
அதம்பண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அனுமாரும் சேவைவிட்டுபூயி
யிற்குதித்து மகா உக்கிராகாரமாய்வந்து தன்னுடைய வாலினால்வீரவ
ர்மனுடையதேரைச்சுற்றிப்பெடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்தி லெ
ழும்பிப்போனார், அப்பொழுது வீரவர்மனும் அனுமாருக்குத்தெரி
யாமல் பூமியில்லகுவாய்குதித்து ஓடிவந்து அர்ச்சுனனுடையதேரைத்
துக்கிஎடுத்திக்கொண்டு ஆராசத்திலெழும்பி இடதுகையினால்அந்தத்
தேரைத்துக்கிக்கொண்டு வலதுகையினால் அனுமாருடைய நெற்றியின்
பேரிலறைந்தான் அதனால் அனுமாரும் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சைய
டைந்தார் அப்பொழுதுதக்களுடையரதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரவர்மன்தலையின்பேரில்தமதுதிருப்பாதத்தைநீட்டி ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவான்உதைத்தருளினார் அந்தவுதைமேயாடே சாம்பவமூர்த்திகாவி
னால்உதைப்பட்டுவிழுந்த எமதர்மமராஜனைப்போல பூமியில்விழுந்து
மூர்ச்சையடைந்தான் அப்போதுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனு
டையரதத்தைப் பூமியிற்கொண்டிவந்துநிறுத்தினார், வீரவர்மனுடை
யசாரதியும் தன்னுடையரதத்தைக்கொண்டிவந்துபூமியில்நிறுத்தினான்
அதிலேவீரவர்மனும் மூர்ச்சைதெளிந்நெழுந்திருந்து அந்நகப்பவா
னுடையபாதம்பட்டபடியினு லுள்ளானரீங்கி மெய்ஞ்ஞானம்பெற்று
மகாபயபத்திவிசுவாசத்துடனே கிருஷ்ணமூர்த்தி யனைடைக்குவந்து
நமஸ்காரம்பண்ணி இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச்சிறகின்பேரில்

வைத்துக்கொண்டு அந்தபகவானே நோக்கி ஓய் புண்ணியபுருடோத்தம
 துவாரகாபுரிவாசா- சுனார்த்தனா-கஜேந்திரவரதா- சுவாமியென்ற அ
 நேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணிபிற்பாடு முனிஸ்சரீரநாடனே யிரு
 ந்து அநேககாலந் தவந் செய்தாலுங்கிடையாத தேவரூடையசரண
 ரவிந்தத்தைக்கண்டேன் இப்போதுதான் என்னுடையகோறிகை யி
 டேறிற்றுநான் இந்தக்குதிரைகளினால் வெகுலாபம்பெற்றேன் இதுவே
 எனக்குப்போதும்இந்தக்குதிரைகளைப் பிடித்துக்கட்டினலாபம் ஒன்று
 க்குஆயிரம்பங்காய்க்கிடைத்தது அல்லாமலும்பஞ்சாசன்கோடி பூமண்
 டலத்திற்குசரணாவும்உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தைக்கண்ட சந்தோ
 ஷத்திற்குசுடல்ல நான்வேண்டுமென்றால் இந்த அர்ச்சனன் முதலான
 ராஜாக்களைக்கெலிக்கிறது அருமையல்ல தேவரூடையபாதாரவிந்தத்
 தைக்கண்டதே எனக்குப் போதுமென்றுசொல்லி வீரவரீம்மனானவன்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்ரீ த்திக்குக்காணிக்கையாகஐம்பதியிரம் வெள்ளையான
 யும், அஸ்வமேதக்குதிரைக்கானபஞ்சலக்ஷணமுள்ள என்பதியிரங்கு
 திரைகளும், நாலாயிரம்ஸ்திரீஜனங்களும்ஒன்பதுமலைப்பிரமாணம் நவ
 சந்திராசிகளுங்கொண்டு வந்துசமர்ப்பித்து அர்ச்சனனையும்ஆலிங்கனம்
 பண்ணிக்கொண்டுபிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணாரர்ச்சனர்களையும் மயூரத் துவசன்
 தாமரைத் துவசன் முதலானதுகளையும் சகலசேனைகளையும் தன்னு
 டையபட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் சர்வாடம்பரத்துட
 னேமூன்றுநாள்வரைக்கும் வைத்திருந்துபிற்பாடு நாலாநாள்சாலமே அ
 ஸ்வமேதக்குதிரைகள் இரண்டையும்விட்டு அதுகளின்பிறகே கிருஷ்ண
 ரர்ச்சனர்களிருவரும்ரதாரூடர்களாய்ப்புறப்பட்டு வீரவரீம்மன்கொடுத்த
 தகாணிக்கைகளைப் பொதிபொதியாக அஸ்திபுரத்திற்கு அனுப்பிவி
 ட்டி வீரவரீம்மன்-மயூரத்துவசன்-அம்சத்துவசன்-பப்பிரவாகன்- முத
 லானசுத்தவீரர்களுடனேசகலசேனாசமேதர்களாய் சரஸ்வதிபுரத்தைவி
 ட்டி பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாமிதாமென்று சகலலோ
 கங்களும்திரும்படிமுழங்கத்தக்கதாக நடந்தார்கள்,

கேட்டமோ ஜெனமேஜையமகாராசாவே அப்பால் அந்தக்குதிரை
 களானது அநேகம்பூலிகள்நடந்துபோய்அப்புறம்ஐந்து யோசனையக
 லமுள்ள ஒரு பிரம்மாண்டமானமடுவிலிழிந்துநீந்தி அந்தக்கையிலே
 போய்ச் சேர்ந்தது அந்தக்குதிரையின் பின்னாகநடந்த கிருஷ்ணாரர்ச்
 சனர்கள் முதலானசகலசேனைகளு மந்தமடுவினிடத்தில்வந்து சேர்ந்
 துகுதிரைகளையுங்காணாமல் தாங்களும் அந்தமடுவைக்கடக்கமாட்டாம
 ல் ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அதிலே வீரவரீம்மனானவ
 ன்- அநோம்படருகளையும் ஓடங்களையும் அழைப்பித்து கிருஷ்ணார்
 ச்சனர்கள்முதலான வீரர்களையும் சேனைகளையும்ஏற்றி-கொண்டு இர
 ண்டிநாழிகைக்குள் அக்கடையேபோய்ச்சேர்ந்து குதிரைகளையும்பார்க்
 குமளவில் அவிடத்திலுங்குதிரைகளைக்காணாமல் அர்ச்சனனானவன் ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா ஜனார்த்தனாநமது குதிரைகள்எங்க
 போய்விட்டதோதெரியவில்லை இதற்கெப்படியென்று விசாரப்படுகி

நபோது பிம்மகுமாரனா நாரதமகாமுனிவர் நாராயணநாராயண
வென்று வீணைபாராயணம்பண்ணிக்கொண்டிவந்து முன்னேநின்றார்
அதுகண்டு கருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் எழுந்திருந்து நமஸ்காரம்ப
ண்ணி அந்தமுனிஸ்பரணப் பொற்பிடத்தில் உட்காரவைத்து கிரு
ஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓய்கிரீட்டி நமதுகுதிகைகள்
போனசங்கதி இவரைக்கேட்டால் தெரியுமென்றசொல்ல அப்படியே
அர்ச்சுனனும் நாரதரைப்பார்த்து ஓய்ஐயா முனிநாதா எங்கள் குதிகை
களானது இந்தமட்டுக்குந்தப்பிவந்து இந்தமடுவைத்தாண்டினவளவில்
எப்படியோ மாங்கையாய்ப்போய்விட்டது அதுகள் எங்கேயிருக்கின்ற
து அதைச் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க அதற்குநாரதரும் கிருஷ்ண
ர்ச்சுனர்களைப்பார்த்து ஓய் நாரதாராயணர்களே உங்களுடையகுதிகை
களைக் குந்தலதேசத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகின்றசந்திரகாச மகாராஜ
னென்பவன்பிடித்துக்காட்டிவிட்டான் அவன உங்களால்ஜெயிக்கமுடியா
து- மயூரத்துவசன்- தாமரைத்துவசன்- வீரவர்ம்மன்- பப்பிரவாகன் அ
ம்சத்துவசன் முதலானவீரர்களுடனேபோராடினதுபோலல்ல அவனு
டையமகிமைபானது ஆதிசேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற
ஆதிநாராயணமூர்த்திக்க தெரியவரும் அதுவல்லாமலும் மனமந்தா
திகபி- அரிச்சந்திரன் முதலான ராஜாக்களைப்பார்க்கிலும் இவனுடைய
அமிசை ஆயிரம்பவந்திமாயிருக்கும் அதுஎப்படியென்றால்,

நாரதமகாமுனிவர் அர்ச்சுனனுக்குச்சந்திரகாச

மகாராஜன் வரலாறுகூறுதல்,

அதற்கொருகதைபுண்டு அஃதென்னவெனில் கோளுகைதேசத்
தையாளுகின்ற கோளுகைமகாராஜனுக்கு அதேசகாலம் புத்திரசந்தா
னயில்லாமலதன்பிறகு அளவிறந்ததானதர்மங்களைச்செய்து பெரியோ
ர்களை அனுசரித்திருந்தபடியினால் அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தினால்ந்
தராஜனுக்கு மூலாதட்சத்திரத்தில் ஒருபிள்ளைபிறந்ததுஅதுகண்டு அ
ந்தராசனும்மகாசந்தோஷித்தனாய்ச் சர்வசாஸ்திர சம்பன்னர்களான
பிராம்மணோத்தமர்களைபழைப்பித்து அவர்களைப்பூசைபண்ணிஓய்கு
வாமிகளே இந்தப்பிள்ளைக்குச் சாதகர்ம்மம் விதித்துச் சொல்லவேண்
டுமென்றசொல்ல அதுகேட்டு அவர்களுமந்தராசனைப்பார்த்துஓய்ரா
ஜேந்திராஇந்தப்பிள்ளைபிறந்தலக்கினம் ஆகாதாமாதாபிதாக்களுக்குமா
ணமுண்டாகும் ராச்சியத்திற்கு ஆனிவரும் சகலசம்பத்துகளும் சத்து
ருக்கள் பங்காகிப்போம்இந்தப்பிள்ளையோவென்றால்மகா யோக்கியசா
லியாய் விஷ்ணுபக்தனாய் பீரம்மாதிதேவர்களாலும் செயிக்கக்கூடாத
சாமர்த்தியபுருஷனாய் மகாகீர்த்திப்பிரதாபத்துடனையிருப்பான் ஆ
கையினு லிந்தப்பிள்ளையை நீங்கள்பரிசுரித்துவிட்டீர்களானால் சுகமாயி
ருப்பீர்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் பிராமணர்களை
ப்பார்த்து ஓய்ஐயமாரோ இந்தப்பிள்ளையைக்கொல்லச் சொல்லுகிறீர்

ளோநாங்கள் போனாலும் போகட்டும் அப்படி செய்துவிட்டுப் போய்
சொல்ல அதற்கு அந்தப்பிராமணர்களும் ராசனைப்பார்த்து உங்கள் இஷ்ட
மென்று சொல்ல அனுகேட்டு ராஜனும் தலைபயசைத்து அவர்களைப்
பார்த்து ஓய்நியமாளோநாங்கள் நெடுநாளாய்ப் புத்திரனில்லாமலிருந்து இ
ப்பொழுது எங்களுடைய பூசாபலத்தினால் கிடைத்த பிள்ளையைக் கொண்
டவர்களைப் பிழைத்திருக்கச் சொல்லுகிறீர்களோ நாங்களிறந்து போனா
லும் நல்லதே அந்தப்பிள்ளை மாத்திரம் தீர்ச்சகாயிசுடையவனா யிருந்தால்
அந்தக் கிர்த்தியே போதுமென்று சொல்லி அந்தப்பிராமணர்களுக்கெ
ல்லாந் தட்சணை தாம்பூலங்கொடுத்துச் சந்தோஷமாய்னுப்பிவிட்டுப் பிற்
பாடுசெய்யவேண்டிய முறைமைப்படி புத்திரோச்சவங்களைச் செய்வி
த்து அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியும் பொழுதொருவாந்நமுமா
ய் அதிகசெல்வத்துடனே வளர்க்கின்ற காலத்தில் ஆறுமாதத்தினுள் அந்த
ராசன்பேரில் மறுமண்டலத்தரசனான ரசிவந்தனென்கிரவனும் பிழை
ச்சரசர்களும் எதிர்த்துவந்து போராடி 'அந்தராசனைக் கொன்று பட்ட
ணத்தை தயங்கொள்ளக் கொண்டார்கள்- அப்பொழுது அவன்பெண்சாந்
தும் புருஷனோடு கூடவே யிருந்து போனான்- அந்தப்பிள்ளையை இரண்டு
தாதிகளெடுத்துக்கொண்டு குந்தலதேசத்துக்குப் போய் ஒரு பிராமண
ன் வீட்டிற் சென்ற ஒரு புறந்திண்ணையிலிருந்து அவர்களுக்கு நல்லவா
ந்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அன்புவரும்படியிருந்து ஒரு தாதியானவ
ள் அந்தப்பிள்ளையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்க மற்ருரு தாதியான
வள் அந்தப்பட்டணத்திற் போய்ச் சகலபதார்த்தங்களையும் யாசகம்பண்
ணிக்கொண்டுவந்து தினந்தோறும் அப்படியே காலத்தைக் கழித்துக்
கொண்டு அந்தப்பிள்ளையைச் சுகமாய் வளர்த்துக்கொண்டுவருகையில்
ருவருஷமாச்சுது அதிலே ஒரு தாதி மரணமடைந்தான் பிற்பாடு மற்ரு
ரு தாதியானவள் அந்தப்பிள்ளையைப் போஷித்துக்கொண்டுவருகையில்
அவளும் ஆறுமாதத்தில் மரணமடைந்தாள் அதன்பிறகு அந்தப்பிள்ளை
க்கு வேறே திக்குல்லாதபடியினால் அந்தவீட்டு அம்மையாரும் விசாரப்ப
ட்டு மகாதயவுடனே தன்பிள்ளைகளில் இதுவுமொருபிள்ளையாய் நினைத்
துப் போஷித்துக்கொண்டுவந்தாளந்தப்பிள்ளையும் அஞ்சவயதாய் வளர்
ந்து சில பிராமணப்பிள்ளைகளுடனே கூடி விளையாடிக்கொண்டு அவர்க
ள் படிக்கின்ற வேதசாஸ்திரங்களைத் தானும் படித்துக்கொண்டு பட்டண
த்திற் போய் வீடுகள்தோறும் அமுதுபடி யாசகம்பண்ணிக்கொண்டுவ
ந்து அந்த அம்மையார்கையில் கொடுக்க அந்த அம்மையாருந்தபவுடனே
பேதமில்லாமல் தன்பிள்ளையைப் போல போஷித்துக்கொண்டுவருங்கா
லத்தில் ஒருநாளந்தப்பிள்ளையானது சிந்தித்துபிள்ளைகளுடனே சேர்ந்து
வீதியில்திரிந்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் அத்தக்குந்தலதேச
த்தை யாளுகின்ற குந்தலராசனுக்கும் பிள்ளையில்லாமல் தன்னிடத்திலி
ருக்கும் துஷ்டபுத்திரன்கொடு மந்திரிகுமாரான மதனென்கிறபிள்ளை
பைத்தன்னிடத்தில்தைத்துக்கொண்டு சர்வ அதிகாரம் பண்ணுவித்து
க்கொண்டிருப்பான் அதுகண்டு அந்த துஷ்டபுத்தியும் மகாசந்தோஷ

சித்தனாப்ராசாவினிடத்திற்கு ஒருவேளை போயிருந்து மந்தவேளையெய்
லாம் தன்னுடைய வீட்டில்தான் எனக்கமாயிருப்பான்.

இப்படியிருக்கின்றநாளில் ஒருநாள் தெருந்திண்ணையின் பேரில்
அந்தமந்திரியும் சகலசம்பிரமத்துடனே கேள்விலாசமாய் உட்கார்ந்தி
ருக்கும்போது தெருவில்விளையாடுகின்ற அந்தராசகுமாரனைப்பார்த்
து அங்கிருந்தவர்களை யழைத்து இந்தப்பிள்ளையாருடையபிள்ளை இதும
காலட்சணங்களுடன் ராச அமிசையுடனும் விளங்குகின்றது-இந்தப்
பிள்ளையினுடைய சவிஸ்தாரம் என்னவென்று கேட்க, அதுகேட்டு அவ
ர்களும் அந்த மந்திரியைப்பார்த்து ஓய்ஓயா கோளுகைராசனுடைய
பிள்ளை அவனுடையபட்டணத்தையப் பகையாளிசங்கைக்கொண்டு அவ
னையுங் கொன்றுவிட்டபடியினால் இரண்டு தாதாமார்கள் இந்தப்பிள்ளை
யைபெற்றுக்கொண்டுவந்து எல்லம்பட்டலுஎன்கிற பிராமணன்வீட்டி
லிருந்துக்கொண்டு போஷித்துவருங்காலத்தில் அவர்களும் இறந்து
போனார்கள் அதன்பிறகு அந்தவீட்டு அம்மையார் எடுத்துப்போஷித்து
வருகின்றாள் இந்தப்பிள்ளையும்பட்டணத்தில் முடிபு எடுத்துக்கொண்டு
போய் அந்த அம்மையாரைகையில் கொடுக்க அந்த அம்மையாரும் தன்பிள்
ளையெல்லான்றாய் இந்தப்பிள்ளையையும் போஷித்துவருகின்றாள்
சொல்ல அதுகேட்டு துஷ்டபுத்தியும் ஆலோசனைசெய்து இந்தப்பிள்
ளையிருந்தால் நமக்குச்சேடுவரும் ஆகையினால் இதை உபாயத்தினால் கண்
டித்துப்போடவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொள்கிற கெளரவர்களைய
ழைப்பித்து அவர்களுக்குச்சிறிதுகிரவியத்தைக்கொடுத்து அந்தப்பிள்
ளையைக்காண்பித்து நீக்களிந்தப்பிள்ளையை உபாயமாகக் காட்டுக்து அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய் கொன்றுவிட்டுவாருங்கென்றுசெலவுகொடு
த்தனுப்ப அவர்களும் மந்திரியினுடைய சொல்லைத் தள்ளப்போசாதெ
ன்று மகாப்பிரசாதமென்று மந்திரியினிடத்திற் செலவுவாங்கிக்கொண்டு
அப்புறம்போயிருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அந்த
ப்பிள்ளையும் மறுநாள் காலமே எழுந்திருந்து நதிக்குப்போய் ஸ்நானம்
பண்ணி ஒருசிறியசாளக்கிராமத்தைவந்துப்பூசைபண்ணி சபதபங்களை
முடித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பிவரும்போது அந்தகோசங்கிக
ள்கண்டு அந்தப்பிள்ளையின் சம்பந்தத்தில்வந்து வருவாய்ப்பேச்சைக்கொ
டுத்து அழைத்துக்கொண்டேகாட்டுக்குப்போய் அங்கே உட்காரவைத்
துவெட்டுகிறத்திற்கு கத்தியை உருவிக் கொண்டார்கள் அதுகண்டு அந்த
ப்பிள்ளையானவன்பயந்து சாளக்கிராமத்தைவிழுங்கி ஹரிஹர் கருஷி
ண- நாராயண- வாசுதேவா- உச்சதா- பரந்தாமா- பரமபுருஷாவென்
றுஸ்ரீமந்தாராயணமூர்த்தியைத்தியானம்பண்ணினான்

அதுகண்டு அவர்களும் மனபிரங்கியவுபிறந்து இந்தப்பாலகன்
பேரில் ஒருகுற்றமுமில்லையெனவன் நல்லசவுந்தரியமுள்ளவனாயிருக்கி
ன்றானே இவனைநாம் எப்படி கண்டுகின்றது அந்த துஷ்டபுத்தியும்கொடு
மதிநினைத்து நரகத்தில்விழுந்தால் நாமும்கொடுமதிநினைக்கிறதோவென்
றுசொல்லி உருவினகத்தியை உறையில்போட்டுவிட்டு அந்தச்சிறுவ

னுக்கு உபசாரம்பண்ணி அவனுடையகாலின்சுண்டு விரலைமாத்திரம் அ
றுத்துக்கொண்டு அந்தபாலகனை அவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டு அவர்கள்
போய்துஷ்டபுத்தியைக்கண்டு கொன்றுவிட்டு வந்தோமென்று சொ
ல்லிசுண்டுவிரலையுங் காண்பித்தார்கள் அதுகண்டு துஷ்டபுத்தியும் சந்
தோஷிப்பட்டு அவர்களுக்குவெகுமதிபண்ணி யனுப்பிவிட்டிருந்தான்
அப்பால் அந்தக்காட்டினிடத்தில் அந்தப்பிள்ளையானவன்மகாபயங்கர
த்துடன்கால்வேதனையுடனும் - ராமா கேசவா கோவிந்தா சநார்த்தனா
நாராயணாவென்று தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு விசாரமாயிருக்கை
யில்அவிடத்தில் கொங்கண தேசாதிபதியான கொங்கண ராஜாவான
வரவேட்டைக்காரர்களுடனேகூடி வேட்டைவிளையாடுகிறதற்கு வந்து
அங்கே ப்ரலாபித்துக்கொண்டிருக்கிற சிறுபிள்ளையின் குரலைக்கேட்
டுதயவுபிறந்துசமீபமாகவந்து அந்தப்பிள்ளையைப்பார்த்து ஒய்புத்தி
ரகாநீயாருடையகுமாரன்உன்பெயரென்ன நீயேன் - வியசனப்படுகிறா
யென்றுகேட்க, அதற்கு அந்தப்பிள்ளையும்ராசனைப்பார்த்துஐயாநான்
அநாதைஎன்னுடையதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனார்கள் எனக்கு
ஒருவருந்திக்கில்லை அந்தப்பரப்பிரீம்ம சொருபமேஎனக்குத்துணைஇ
ன்னம் பெயரிடவில்லைநான் இந்தக்காட்டில் வருகிறபோது காலிலே ஒ
ருபெரிபசுப்பட்டு சுண்டுவிரலை அடித்துக்கொண்டுபோச்சது இதற்கு
வியசனப்படுகிறேனென்று சொல்லி பின்னையும் அந்தராசனைப்பார்த்
துஐயாஎன்னை இந்தக்காட்டிலுள்ளபுலிமுதலானமிருகங்கள் ஆதரணைப
ண்ணுகின்ற துபகூதிகளெல்லாம்அ துகளின்இறகினால் வெய்யிலைமறைக்
கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தராஜன்மெத்தவும்மகிழ்ச்சிய
டைந்துநாம்புத்திரனில்லாமல்வியசனப்படுகிறோமென்று பசுவான்கட்
டளையிட்டருளிநானென்றுதனக்குத்தானே சந்தோஷிப்பட்டுக்கொண்
டு அந்தப்பிள்ளையைப்பார்த்து அப்பாபுத்திரகா எனக்குப்பிள்ளையில்
லைநீஎனக்குப்பிள்ளையாயிருக்கிறாபாவென்றுகேட்க அதற்கு அவனும்
அப்படியேயிருக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அப்பொழுதேஅ
ந்தராஜனும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் தன்னுடையபட்டபு
தேவியாகிய சந்திரவதியினிடத்தில் ஒப்பிவிந்தான் அந்தராசபத்தினி
யும்அவனை பெற்றபிள்ளையைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த அருமைபாய்புத்
திரோச்சவமுதலான துகளும் பண்ணுவித்துசந்திரகாசனென்னும்பெ
யர்வைத்துவித்தியாப்பியாச முதலானதுஞ்செய்வித்து சகலசம்பிரம
த்துடனேஅந்தராசனும்சந்திராவதியும்உளர்த்துவருங்காலத்தில்சந்தி
ரகாசனும் மாதாபிதாக்களிடத்தில்மகாபயபக்திவிநயத்துடனேநடந்
துகொண்டு வில்வித்தைமுதலான துகளிலும் அதிகசாமார்த்தியமுள்ள
வனுப்பதினாறுவயதளவும்உளர்ந்தபிற்பாடு அங்கங்கேயுள்ளராஜாக்களிட
த்திற்குபுத்தசன்னுத்தனாய்ப்போய்சண்டைபண்ணிஅவர்களைக்கொலித்
துஅவர்களிடத்தில் காணிச்சகைப்பங்கள்பெற்றுக்கொண்டுவந்து பிதா
வினிடத்தில்ஒப்புவித்து பிதாவின்கையினால் அநேகமாயிரம் பிராமண
ர்களுக்கு தானதர்மங்கள்பண்ணுவித்து தானும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்

தியினிடத்தில் அந்தரங்கபந்தையிருந்து புறதயவுடனே அதைதகளை
 பெல்லாம் ஆதரித் துக்கொண்டு திகழ விநய துரந்தரையிப்பெரிப்பாரிசு
 டைய ஆசிரீவாழ்வுள்ளவரு யிருக்குறியாலத்தில் அந்த கொங்கணமாநு
 ந்தயிபிள்ளையினால் இடைத்திருத்திரவிபங்களைக்கண்டு துமே திபை
 த்துடிபுத்தியநிற்கால் அவன் குந்தலாஜனுக்குச் சொல்லுவானே அ
 துக்கெட்டு அந்தராஜனும் நமக்குவருஷாவருஷங்கப்பணங்கட்டுகொ
 ங்கணராசனுக்கு இவ்வளவு திரவிபம் எங்கையிருந் துவந்ததென்றது ஆ
 லோகித் துப்பொருளமயினால் நமதுபட்டணத்தினிடேபரித்தண்டெடுத்
 துவந்தா லும்வருவானெயென் மதனக்குள்ளேதானே யோகித்துக்கொ
 ண்டிபிபலமாயிராமல்முன்னிருந்த துபாலவே அடக்கமாயிருந்தது
 கொண்டுபுத்திரனைப் புழிந்துகொண்டாடி சிலசெவகர்களையழைத்து
 அவர்களைகையில் குந்தலமராசாவுக்கு வெகுமானமாகச் சிறிதுவாகன
 வஸதுக்கள் முதலான திரவிபங்கள் கொடுத்த பின்னையும் துடிப்புத்தி எ
 ங்கிறமந்திரிகளுக்கு சிறிதுகாணிக்கைக்கப்பங்கருங் கொடுத்தனுப்பினு
 ன் அவர்களும் அப்படியேகொண்டுபோய் அந்தராசனிடத்திலும்மந்தி
 ரியினிடத்திலும் கொடுக்க அதுகண்டு அவர்கள் அந்தச் செவகர்களைப்பா
 ர்த்து ஆய்செவகர்களைவிடேது ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்றது அந்தராச
 னைப்பணங்கட்டுகொடுக்க மகாபிரயாசமாயிருக்குமே அத்தன்மைப்பட்
 டவனுக்குவித்தன அயிஸ்வரியம் எங்கையிருந் துவந்ததென்றுகேட்க அ
 தற்கு அந்தசேவகர்களும் ஜபா அந்தராசனுடையகுமாரன் தேசங்கள்
 தோறும்போய்திருக்குவிசயம்பண்ணி சம்பாதித்துக்கொண்டு வந்தான்
 ஆகையினால் உங்களுக்கு வெகுமானங்கொடுத்த தனுப்பினுொன்றுசொல்
 லஅதுகேட்டு துடிப்புத்தியாசியமந்திரியும் அவர்களைப்பார்த்து ஆய்செ
 வகர்களை அந்தராசனுக்குப் பிள்ளையிலையே பிள்ளையெப்படி வந்த
 தென்றுகேட்க அதற்கு அவர்களும் மந்திரியைப்பார்த்து ஓயாளங்கள்
 ராசனுனவர் வேட்டைக்குப்போனயிடத்தில் காட்டிலே ஒருபிள்ளையை
 கண்டெடுத்ததுக்கொண்டுவந்துசந்திரகாசனென்று பெயரிட்டிவளர்த்து
 துக்கொண்டானென்றுசொல்ல அதற்குமந்திரியும் ஆலோசனைபண்ணி
 காட்டிலேயிள்ளையைக் கண்டெடுத்தாரொன்று சொல்லுகிறதேது நாம்
 முன்னேகொள்கைகளுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பினோமே அவர்கள்
 கொண்டுபோய்க்காட்டிலேகொல்லாமல்கிடக்கிட்டு விரலைமாத்திரக்கொ
 ண்டுவந்து காண்பித்தாரீகன்போலிருக்கிறது நாம்எல்லாம்போய் அநி
 யவேண்டியதென்றுதினைத் துராசனிடத்திற்குப்போய் ஓயாராசேந்திரா
 நான் கொங்கணதேசத்திற்குப்போய் அவிடத்துச்சேதகளைல்லாதெ
 ரிந்துவருகிறேனென்று அந்தராசனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு
 சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுகொங்கணதேசத்திற்குவந்தா
 ன் அதையெய்த் துகொங்கணராசனும் எதிர்கொண்டுபோய் ஆள்கன
 ம்பண்ணிக்கொண்டுசகலபர்வாரங்களுடனேயும் அவனைஅரண்மனைக்கு
 அழைத்துக்கொண்டுபோய்சகலசம்பிரமத்துடனே வெகுமானங்கள்ப
 ண்ணிநு னப்பொழுது சந்திரகாசனும்வந்து துடிப்புத்தியைக்கண்டு

தெண்டனிட்டான் அந்த துஷ்டபுத்தியும் சந்திரகாசனைப்பார்த்த இந்
தப்பிள்ளையேகென்றுகேட்டு, பிள்ளைவந்தசலிஸ் சாமெல்லாம்பூர்வோ
த்தரமாகக் கொங்கணராசன்சொல்ல, அதுகேட்டு துஷ்டபுத்தியும் நாம்
கொளிக்கொளிடத்தி லொப்புவித்துக்கொல்லும்படி செலவுசொடுத்தனு
ப்பினபிள்ளைதானென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு இந்தப்பிள்ளையி
னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தை நமதுராஜன் கேள்விப்பட்டால் தன்னு
டைய குமாரத்தியையயுகொடுத்து ராச்சிபத்தையும் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்துவைப்பானே அப்புறம் நம்முடைய பிள்ளைக்கு ஒன்றுமில்லாம
ற்போகின்றதே யென்று விசனப்பட்டு இப்பொழுதுதானே இவனைக்
கொன்றுவிட்டால் நல்லதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அக்கொந்தப
டியே ஒரு கடிதாசியைழப்பித்து அதில் தன்குமாரனாகிய மதனனுக்கு
எழுதுகிறான் அஃதெப்படியென்றால் சிரஞ்சீவி குமாரனாகிய மதனன்
பார்த்துக்கொண்டு இந்தக் கடிதாசியைக் கொண்டு வருகின்ற சந்திரகாச
னுக்கு அதிசிக்கிரத்திலீ விஷத்தைக்கொடுத்து கொல்லவேண்டியது இ
தற்கு அட்டிபண்ணவேண்டாம் இப்படிக்கு துஷ்டபுத்தி கையெழுத்
து என்று விவரமாபெழுதி ஒருருக்குந் தெரியவொட்டாமல் மடித்து
அரக்கு முத்திரைபோடுவித்து சந்திரகாசனையழைத்து அப்பா சந்திர
காசனா இந்தக்கடிதாசியைக்கொண்டுபோய் என்புத்திரனாகிய மதனனிட
த்திற்கொடுத்துவிட்டுவாபின்னையெவர்களிடத்திலுங் கொடுக்கவேண்டா
மென்றுசொல்ல அதுகேட்டு சந்திரகாசனும் அப்படிபேரல்லது ஐயா
வென்று அந்தக்கடிதாசியை இரண்டுகையிலும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு
குதிரையின்மேரிலேறிக்கொண்டு தன்பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்
டுநடந்துகுந்தலதேசத்திற்குச்சீமீபத்திலிருக்கிற ஒருசில்கார வனத்திலி
றங்கி அங்கே ஒருமரத்திலீ குதிரையைக்கட்டிவிட்டு ஆயாசமாயிருந்தப
டியினால் சந்திரகாந்தச்சாலையில் குளிர்த்தகாற்றிலேபடுத்துக்கொண்டு
நித்திரைபோய்விட்டான்.

அப்பொழுது அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து ராஜகுமாரத்தி யான
சண்பகாவதியும் மந்திரிகுமாரத்திபான விஷையையும் சிறிது கந்திகளு
டனேகேளிலிலாசமாய்ப் புறப்பட்டு அந்தச் சிங்காரவனத்திற்குவந்து
அங்குள்ள ஒருதாமரைத்தடாகத்திலீ சலக்கிரீடைபண்ணி அவிடத்திலு
ண்டான நல்லபுஷ்பங்களைப் பறித்து முடித்துக்கொண்டு பழங்களையறு
த்துச்சாப்பிட்டுக்கொண்டு மசாலல்லாசத்துடனே அந்தவனத்திலுள்ள
சகலவேடிக்கைகளும் பார்த்துக்கொண்டு பின்பு ஒருமண்டபத்திலீ வந்
து சண்பகாவதி முதலான அந்தகன்னிகைகளெல்லாம்படுத்துக்கொண்டு
நித்திரைபோனார்கள் அவர்களில் மந்திரிகுமாரத்திபானவிஷைய என்
றவள்மாத்திரம் நித்திரைபண்ணாமல் எழுந்திருந்து உலாவிக்கொண்டி
ருக்கையில் சந்திரகாந்தச் சாலையில்சயனித்திருக்கின்ற சந்திரகாசனைக்
ண்டு அவனுடைய சவுந்திரியத்தைப்பார்த்து மோகன்கொண்டு இப்படி
ப்பட்ட ரூபலாவண்ணியமுள்ள புருஷனைப் பல்லவோ நாம்சேரவேண்டு
மென்று நினைத்து அவனுடைய சம்பத்திற் போய் முகத்தைப்பார்த்தும்

போது அவன் போட்டிருக்கின்ற உத்தரீயத்திலிருமிந் திருக்குங் கடிதாசியைக்கண்டு அதை அவிழ்த்து கடிதாசியைக்கையிலெடுத்தான்னுடை விரலினால் அந்தமுத்திரையை வாங்கி அப்புறம் கைத்துவிட்டு கடிதாசியைவிரித்து வாசித்துப்பார்க்கையில் அதில்விஷத்தைக் கொடுத்திருக்கொ ல்லும்படி தன்தகப்பனானவன் தமையனுக்கு எழுதியிருக்கிறு னென்று தெரிந்துக்கொண்டு தலையைபைசத்துதன் தகப்பனுடைய புத்தியைக்கு நித்துதுஷித்து இந்தமகா னுபாவனை கொல்லவொட்டாதவயணஞ் செ ய்து நாம் இவனையே கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிச் சயித்து அந்தக்கடிதாசியில் விஷம் என்கிற அக்ஷரத்தை சமாந்திவிஷயைக் கொடுக்கிற து என்கிற அக்ஷரத்தைப்போட்டு எப்போதும் போல் அதை மடித்துமுத்திரையைவைத்து அவன் உத்தரீயத்தில்தானே முடித்துவிட்டும ண்டபத்திற்குப்போய் சண்பகவதபையும் அந்தக்கன்னிகைகளையும் எழுப்பி கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போய்விட்டான்.

அப்பால் சந்திரகாசனும் சற்றுநேரத்தில் நித்திரைசெளிந் தெழுந்திருந்து அந்தத்தாமரைத்தடாகத்திலிருங்கிகைகால்சுத்திசெய்துமறு படியுங்குதிரையின்பேரி லேறிக்கொண்டு பட்டணமேபோய் சேர்ந்து ராசவதியில் போகையில் எதிரோவருகிற மந்திரிகுமாரனைக்கண்டு அங் கிருக்கிறவர்களைப்பார்த்து அதோ வருகிறவரையொன்றுகேட்க அதற்கு அவர்களும் மந்திரிகுமாரனாகிய மதனென்று சொல்ல அதுகேட்டு சந்திரகாசனும் குதிரையைவிட்டிழிந்து மதனனுக்கெதிரோபோகையில் அதுசண்டுமதனனும் இதோ வருகிற ராசகுமாரன் யாவென்றுபார்க்கு மும்போது சந்திரகாசனும் கடிதாசியைக்கொண்டுபோய் கொடுத்தான் மதனனும் அதைவாங்கி வாசித்துப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்து ருந்த வராசனிடத்தில் அதைமுத்துக்கொண்டுபோய் சந்திரகாசனுடைய சவின தாமெல்லாஞ்சொல்லி தன்தகப்பனெழுதியிருக்கிற கடிதாசியையுங் காண்பித்தான் அதுகண்டு அந்தராஜன்மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து மதனைப்பார்த்து ஒய்மதன இந்தப்பிள்ளைக்கு என்னுடைய பெண்ணைக் கொடுத்துக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருக்கின்றது, ஆதலால்முன்னமேன்னுடைய தங்கையைக்கொடுத்து கலியாணம்பண்ணிவெயன்றுசொல்லியனுப்ப அப்படியே மதனனுஞ் சந்திரகாசனைத் தன்னுடைய அரண்மனைக்கழைத்துக்கொண்டுவந்து அன் றையதினமேநல்ல முகூர்த்த மிருக்கிறபடியினாலுஞ் சந்திரகாசனுடைய நல்வினை ஒத்துக்கொண்டபடியினாலும் சகலசம்பிரமத்துடனே சந்திரகாசனுக்கு விஷயைக்கலியாணஞ்செய்துவைத்துபிறகு தன்னுடைய தகப்பனிடத்திற்குவிஷயையினுடைய கலியாணசெதியும் எழுதியனுப்பி னான் அதற்குமுன்னமே துஷ்டபுத்தி என்கிற மந்திரியும் இதுவரையில் சந்திரகாசன் மரணமடைந்திருப்பானென்று சந்தோஷமடைந்து கொங்கணராசனைப் பிடித்து விலங்குபோட்டு அந்தப் பட்டணத்தை எல்லாங் கொள்ளைகொண்டு பிரயாணமாய்ப்புறப்பட்டு பாதிவழியில் வருகிற போதுமதனனுப்பிவைத்த ஓலையைச்சேவகர்கள் கொண்டு வந்துகொ

மேக அமைதவாங்கி வாசித்துப்பார்த்து ஐயபயோநாமொரு நினைவுநினை
த்தால் தெய்வமொரு நினைவுநினைத்ததேயென்று திகிலடைந்து சற்றுநே
ரத்தில்தன்மனைதத்தானே தேற்றிக்கொண்டு அந்தகொங்கண ராஜனை
ப்பார்த்து ஐயா நான் உம்முடைய மனைதச்சொதிக்கவேண்டி யிப்படி
செய்தேன் அதைமனதில் வைக்கவேண்டாமென்று உபசாரஞ்சொல்லி
விலங்கையும் விடுவித்து கொள்ளை கொண்டபொருள்களையுங்கொடுத்த
நீர்க்கமாய் உம்முடையபட்டணத்திற்குப்போமென்று சொல்லி வருவா
யனுப்பிவிட்டுத் தன்னுடையசேனைகளுடனே குந்தலதேசத்திற்குவந்து
சேர்ந்துதன்னுடைய அரண்மனைக்குப்போய் நுழைந்தான். அதுகண்டு
மருமகனுங் குமாரத்தியும் வந்து தெண்டனிட்டார்கள் அவர்களை - ஆ
சீர்வாதம்பண்ணி தன்குமாரத்தியைப்பார்த்து ஒப்பம்மாமாகளே உனக்
கும் இந்தப்புருஷன்பேரில் சம்மதமிருக்கின்ற தல்லவோவென்று கேட்
க அதற்கு அந்தவிஷயையும் பிதாவைப்பார்த்து ஐயா தேவரீருடைய அ
னுக்கிரகத்தினால் இந்தப்புருஷன்பேரிலெனக்கு அபேஷையிருக்கின்ற
தென்று சொல்ல அதுகேட்டு அப்புறம்தன்னிடத்திற்குவந்து தெண்ட
னிட்டகுமாரனைக்கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி அவனைப்பார்த்து ஒய்குமா
ரகாநா நொருகாரியம் எழுதியனுப்பினால் நியொருகாரியஞ் செய்தாயே
அது என்னவென்று கேட்க.

அதுகேட்டு மதனனும் திகிலடைந்து பிதாவைப்பார்த்து ஐயா தே
வரீரொழுதினபடிக்கு நடந்தேனெயல்லாமல் வேறில்லையெயென்று தக
ப்பொழுதியனுப்பி பகடிதாசியைக்கொண்டு வந்து கொடுக்க அதை
வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து தலைபயசைத்து இது நம்முடைய கையெழு
த்துதானே இது இப்படிவந்து நேரிட்டதென்ன ஆனாலும் நாம் மறந்
து எழுதினோமோ எப்படியோ வென்று மனதில் நினைத்து மகாவிசனத்
துடனே முன்பின் ஒன்றுந்தோன்றாமல் நாம் நினைத்தாராய் மெல்லாம்
விருதாவாங்கிப்போச்சுதே இதற்கு என்ன செய்வோம் இந்தச்சந்திரகாச
ன் இவ்விடத்திலிருந்தால் நம்முடைய ராஜன் தன்பெண்ணையுங்கொடுத்து
ராச்சியத்தையும் அவனுக்கே பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைப்பான் அப்
பால் நம்முடைய புத்திரனுந்தள்ளுண்டு போவான் ஆகையினால் இவனை
உயிரோடு வைக்காமல் உபாயத்தினால் கண்டித்து விடவேண்டி மென்று
ஆலோசித்து அந்தக்கொசுங்குகளை அழைப்பித்து ஒப் துன்மார்க்கர்க
ளே சிவநானைக்கு முன் நாம் ஒருசிறுபிள்ளைபக் கொல்லும்படி உங்க
ளுக்குச் சொல்லியனுப்பினால் நீங்கள் அப்படி செய்யாமல் கூதுசெய்து
காட்டிலே உயிரோடு விட்டுவிட்டு வந்தீர்கள் அந்தக்குற்றத்திற்கே உங்க
ளையாக்கிப் பண்ணவேண்டியது அதை நாம் மன்னித்தோம் இப்போ
தாகிலும் நமது சொல்லைத்தள்ளாமல் இந்தப்பட்டணத்திற்குப் புறம்பா
க இருக்கின்ற பத்திரகாளியினுடைய கோயிலினிடத்தில் இன்று இராத்
திரி பதினெந்து நாழிகைவேளையில் நீங்களிருந்துகொண்டு அப்போது
அவிடத்தில் வருகின்றவனை முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் கண்டித்து
விடுங்களென்று திட்டஞ்செய்து அவர்களுக்குச்சிறிது திரவியங்களை வெ

சுமானமாகக்கொடுத்தனுப்பினான் அவர்களும் அதற்குச்சம்மதித்து அ
ஷ்டபுத்தியினிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பத்திரகாளிய
ம்மன்கோயிலினிடத்திற் போய் ஆர்வருகிறார்களோவென்று மிகுந்த எ
ச்சரிக்கையாகக் கத்தியபுருவிக் கொண்டு முஸ்தீதா யிருந்தார்கள் இ
விடத்தில் அஷ்டபுத்தியும் தன்மருமகனை சந்திரகாசனையழைத்து உய்
சந்திரகாசா, நாம் ஒரு அந்தரங்கமான ரகசியஞ்சொல்லுகிறோம் அதை
என்குமாரன் முதலானவர்களும் அறியப்படாது அஃதென்னவென்று
விரித்தப்பட்டன தற்கு வெளியேயிருக்கின்ற பத்திரகாளியம்மனுக்கு
வருஷத்திற்கொரு தரம் பூசைகொடுத்து நமஸ்காரம்பண்ணி வருவென்
அதனால்தெனக்குச்சகலசம்பத்துக்களும் உண்டாச்சுது நான் இப்படி பூ
சைபண்ணுகிறது என்குமாரன் முதலானவர்களும் அறியமாட்டார்கள்
அந்தநினைவு இன்றையதினம் வந்தது, ஆகையால் இன்றையத் தினம்
ராத்திரி பதினெந்துநாழிகைக்குமேல் கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளும் பண்
பெலாதினும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் பூசை பண்ணுகிறதற்கு என
க்குத்தள்ளாது என்மகனோவென்றால் ராஜாவினுடைய அரண்மனையிலி
ருக்கிறான் அவனுக்குப்போகக்கூடாது ஆகையினால் எனக்குப்பதிலாய்
நீபோய் பூசைசெய்து வா வென்று சொல்ல அதுகேட்டுச் சந்திரகாசனும்
ம்மெப்பாகநினைந்து அரண்மனைக்குப்போனான் அதிலே சூரிய பகவானும்
அஸ்தமானமாகினார் அப்பொழுது சந்திரகாசனும் ஸ்நானம்பண்ணி
ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு மகாபரிசுத்தஞ் செய்து தனதுமாமனரிட்ட
கட்டளைப்படியே தங்கத்தட்டுகளில் பூஜாதிரவியங்களை யெடுத்துக்கொ
ண்டு தனியே புறப்பட்டு அந்தயிருட்டுவேளையில் பட்டணத்துவீதியே
போகும்பொழுது ஓங்கு குந்தலமகாராசனிடத்திற்கு காலவமகாரிஷி
யென்கிறவர் வந்தருளினார் அந்த முனிஸ்வரருடைய வரவுகண்டு குந்தல
ராசனும் சிம்மாசனத்தைவிட்டு முந்திருந்து எதிரோபாய் அழைத்து
க்கொண்டுவந்து ஒரு நவரத்தினபீடத்தில் உட்காரவைத்து அந்த ம
காரிஷிக்கு அர்க்கியபாத்திய முதலானவைகளால் பூசைபண்ணி அவரை
ப்பார்த்து ஓய்ஐயா முனிநாதா அடியேனுடைய மனதில் ஒரு சந்தேகமி
ருக்கின்றது அஃதென்னவென்றால் அடியேனுக்கு ஒரு மாசமாய்கைகா
ல்கள் அசந்துபோகின்றது சரீரந்தளர்ந்து வருகிறது, மனங்கலக்கமா
யிருக்கின்றது முன்பின் ஒன்றுந்தோற்றவில்லை சூரியனைப்பார்த்தால் வ
ளையலோடுபோல மழுங்கிக்காணுகின்றது என் சரீரநிலைப்பார்த்தால்
சிரசுமாத்திரமில்லாமல் முண்டமாத்திரங் காணுகின்றது அந்தமுண்ட
த்திலும் அநேகரத்தங்கள்தோன்றுகின்றது. ஆகையினால் இந்தராச்சி
யத்தின்பேரில் எனக்குச்சற்றுகிலும் விருப்பமில்லை அப்படியிருக்கின்
றபடியால் தேவரீர் அடியேனுடைய கருத்தைத்திருத்தி கருதகருத்திய
னாக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

அதுகேட்டு காலவமகாரிஷியும் அந்தராஜனைப்பார்த்து கேளும
யா குந்தலபூபாலகா பூலோகத்தில் மனிதர்மரணமடையுங்காலத்தில் கா

ண்ப்படுகின்ற அவசகுனங்களைச் சொல்லுகிறோம் அஃதெப்படி பென்
 றால், மனிதர் நடக்கும்போது அவர்கள் நிழல் அவர்களுக்குத் தெரியாம
 லிருந்தால் ஒருவருஷத்தில் மரணமடைவார் குரியப்பிரகாசம் மழுங்கின
 னுபோலக்கண்டவர்கள் பத்துமாதத்தில் மரணமடைவார்- ஒருபுருஷன்
 நடக்கும்போது சிரசானது இரண்டுபிறிவாகப் பிரிந்து தோன்றினால்
 அவன் எட்டுமாசத்தில் மரணமடையவான் ஒருபுருஷன் சொர்ப்பனதிகை
 யில் குரங்குகளையுங்கழுதைகளையுங்காண்பானாகில் அவன் ஆறுமாசத்தி
 ல் மரணமடைவான் ஒரு புருஷனுடைய சமீபத்தில் ஆந்தைகளாவது
 நாய்களாவதுவந்துகத்துமாயின் அந்தபுருஷன் இரண்டுமாசத்தில் மர
 ணமடைவான் ஒருபுருஷனுடைய கண்களுக்கு முன்னேதோற்றுக்கின்
 றதுகளெல்லாம் பலவாகச்சித்தறித்தோற்றுமாகில் அவன் ஒருமாசத்தில் ம
 ரணமடைவான் ஒருபுருஷன் ஸ்நானம்பண்ணிவஸ்திரத்தை பெடுத்துத்
 துடைத்துக் கொள்ளுமுன்னே மார்பில் ஈரமில்லாமற் சுவறிப்போகு
 மாகில் அவன்பதின்ந்துநாளையில் மரணமடைவான் ஒருவன் எண்ணெ
 ய்த்தலையுடனெசிவப்புப்பூவை முடித்துக்கொண்டு தெற்குமுகமாய்ப்
 போகிறதுபோலக்கனவுகண்டாலவன்பத்துநாளையில் மரணமடைவான்
 தீபம்பிரகாசமாய் எரிகிறபோது அந்தப்பிரகாசந்துண்டித்துப்போகி
 றதுபோலக்கனவுகண்டால் அவன் ஐந்துநாளையில் மரணமடைவான்-ப
 ட்சிகள்வந்து முகத்திலேகொத்தினால் அவன் நாலுநாளையில் மரணம
 டைவான் ஒருபுருஷன் தன்னுடையகாலடிதனக்குத் தெரியாமற்காணு
 வானாகில் அவன் இரண்டுநாளையில் மரணமடையவான் கறுத்தசரீரத்தோ
 டி தலைவிரித்துக்கொண்டு ஒருஸ்திரீயானவள் வந்து தன்பிடரியிலே
 குத்தினாற்போலக் கனவுகண்டால் அவன் ஒருநாளையில் மரணமடைவா
 ன் இன்னம்இப்படிப்பட்டஅவசகுனங்கள் அநேகவிதங்களுண்டுஅது
 போலநீரும் அவசகுனங்களைக்கண்டால்லவா ஆகையால் இன்றுமுதல்
 ராச்சியத்தினுடைய ஆசையைவிட்டுக்காட்டுக்குப்போய்மரவுரியுதித்திக்
 கொண்டுசருகுபட்சணம்பண்ணிக்கொண்டுசர்வேஸ்பரணேநோக்கித் த
 பஞ்செய்து புண்ணியலோகத்தையடையுமென்றுசொல்லஅதுகேட்டு
 குந்தலராஜனும் சந்தோஷிப்பட்டு அப்போதுதானே தன்னிடத்திலிரு
 க்கிற மந்திரிகுமாரனை அழைத்துஓய்மதனாஇந்தராச்சியத்தைஉன்மை
 த்துனனுகியசந்திரகாசனுக்குப்பட்டாபிலேஷகம்பண்ணிவித்து நான் த
 பசியாகப்போகவேண்டும்ஆதலால் உன்மைத்துனை அதிசுக்கிரமாய்
 டைத்துக்கொண்டுவாவென்றுசொல்லியனுப்ப அதுகேட்டுமதனனும்
 தன்னுடைய அரண்மனைக்குவந்துசந்திரகாசனைத்தேடிக்காணாமல் பட்
 டணமுழுதுந்தேடித்திரிந்துராஜவீதியில்வருகையில் அங்கேஒருதங்கத்
 தட்டில்பூஜாதிரவிபங்களைஎடுத்துக்கொண்டுபத்திரகாளியம்மன் சந்திதி
 யைநோக்கிப்போகின்ற சந்திரகாசனைக்கண்டு ஓய்ராஜகுமாரகா குந்த
 லராஜனானவர்தனக்குராச்சியத்தைப் பட்டாபிலேஷகம்பண்ணிவைக்க நி
 னைத்துஅழைத்துவரச்சொன்னொன்றுசொல்ல அதுகேட்டுசந்திரகா
 சனும்சந்தோஷிப்பட்டு மைத்துனைட்பார்த்துஓய்மைத்துன உன்னு

டையபிதாவானவர் பத்திரகாளிகோயிலுக்கு வருஷத்திற் கொருதரம்
போய்ப்புசைபண்ணுகிறதென்றும் இன்றையத்தினம் போகிறதற்குத்
தனக்குச் சரீரப்பிரயாசமாயிருக்கின்றதென்றுஞ்சொல்லி என்னையனுப்
பிப் புசைசெய்துவரும்படி கட்டளையிட்டார் ஆகால் நான்பிரயாணப்
பட்டுப்போகும்போதே இத்தனை அயிஸ்வரியம்வந்ததல்லவோ ஆகையி
னால் நான் அதிசுக்கிரத்திற்போய் அந்தமகாதேவியைப் பூசித் துவருகி
றேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு மதனனும் சந்திரகாசனைப்பார்த்து ஐ
யாராஜனந்தன அவிடத்தில் ராஜனுவர் சிச்சிரப்படுத்துகின்ற படியி
னால் நீர்ராஜனிடத்திற்குப்போம்நான்போய்அந்த அம்மனப் பூசித் துவ
ருகிறேனென்று சொல்ல அதற்குச்சந்திரகாசனுஞ்சம்மதித்து தன்கை
யிலிருந்ததங்கத்தட்டைமதனன்கையில் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு அதிவே
கமாய்வந்து குந்தலராஜனைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தமுனிநாத
னுக்குப் பயபத்தி விநயத் துடனே பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்
களுக்கு முன்பாக கக்கைகட்டிக் கொண்டு நின்றான்

அதுகண்டு குந்தலராசனுஞ் சந்தோஷமடைந்து அந்தக்ஷணமே
தன்னுடைய குமாரத்தியானசண்பகாவதியை அழைத்து சந்திரகாசனு
க்குக்கலியாணம்பண்ணுவித்து தன்னுடைய குந்தலபுரத்தையும் அவனு
க்கேபட்டாபிஷேகஞ்செய்து சகலசேனைகளையும் அவன்வசத்திலொப்
புவித்து தன்னுடைய முத்திராமோதிரத்தையும் அவன்கையிற்கொடுத்
துவிட்டு அந்தராஜனுவர் கர்லவமாரிஷியுடனே கூடிக்கொண்டு தவசக்
குப்போய்விட்டார்- இப்பால் சந்திரகாசமகாராஜனும் சந்தோஷித்து
டனே அன்றுராத் திரியில்சண்பகவதியுடனே சகலசவுக்கியங்களையும் அ
னுபவித்துக்கொண்டிருந்தான் அங்கேமதனனும் அதிவேகமாய்நடந்
துபத்திரகாளியம்மன்கோயிலுக்குப்போய் அந்தமகாதேவியினுடைய
சமீபமாகவந்துநின்று புசைசெய்யும்படி ஆயுத்தப்படுகிறபோது அ
துதெரிந்து அந்தகோசங்கிசள்வந்துமுன்பின்யோசித்துப்பாராமல் அ
வர்களுடையகையிலிருந்தகத்தியினால் நாலேந்துதுண்டமாய் வெட்டிப்
போட்டு அவிடம்விட்டுபட்டணத்திற்குள்ளேவந்து துஷ்டபுத்தியைக்
கண்டு அவனுடனே சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேள்விப்பட்டு துஷ்ட
புத்தியாகியமந்திரியுஞ்சந்தோஷமடைந்து இந்தராச்சியம்இனிநம்மு
டையவசமாகிவிட்டது- இனிஎவர்களும் நமக்கெதிரில்லையென்றுஉள்
ளேபூரித்துமகாஉச்சாகத்துடனையிருந்து அதுபரியந்தமும் தன்குமா
ராகியமதனன் வீட்டுக்குவாராமையைப்பற்றி அரண்மனையில்விசாரிக்
கும்பொழுது குந்தலராசனுஞ் சந்திரகாசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்வித்துசண்பகவதியையும் கலியாணம்பண்ணிக்கொடுத்து தபசுக்
குப்போய்விட்டாரென்கிறசேதியறிந்து திகில்பட்டு நம்முடையகுமார
ன்எங்கேபோனான் ராசாவினிடத்திலிருந்தவன்காண மற்போகவேண்டி
யகாரணமென்னகோயிலுக்குப்புசைபண்ணப்போனசந்திரகாசன் அ
ரண்மனையில்மகா வைபவத்துடனிருக்கிறானே கோசங்கிசள்கையினால்
வெட்டுண்டுவிழுந்தவன் இன்னுனென்று தெரியவில்லையெனநாயகியாரி

டத்திற்சொல்லிக்கொள்ளுகிற தென்றுதனக்குத்தானே விசாரப்பட்டுக்
கொண்டுபட்டணத்திற்குப்புறம்பிலிருக்கின்ற பத்திரகாளியம்மன்கோ
யிலண்டைக்கு ஒருதீவெட்டிவெளிச்சத்துடனே போய்ப்பார்த்து அக்
கேவெட்டுண்டுக்கிடக்கிறவன் தன்குமாரனென்று தெரிந்துழையாமகனே
நீயோவெட்டுண்டுவிழுந்தாய்நானொருநினைவுநினைத்தால் தெய்வம்ஒரு
நினைவுநினைத்துவிட்டதே இதற்குமான் என்னசெய்வேனென்று வெகு
வாகப்பிரலாபித்துஅழுது இனிநம்முடையபிள்ளையிழந்து நாம் பூமியி
லிருக்கின்றதாநாமுயிற்றந்தவிடுகிறதேஉத்தமமென்று அந்ததுஷ்டபுத்
தியென்கின்றமந்திரியும் அங்கிருந்தஒருகுத்துக்கல்லின்பேரில் தலைய
யுடைத்துக்கொண்டுசெத்தான் அதிலேசூரியபகவானுங் கிழக்குத்திசை
யில் சந்திரகாசனுடையகீர்த்திப்பிரகாசம்போலப் பிரகாசித்தருளிஞர்.
அப்பொழுது சந்திரகாசனும்பள்ளியறையைவிட்டுடமுந்திருந்
து நித்தியகர்மானுஷ்டான ஜபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு ஹரிபூசை
குருபூசை தேவதாபூசைகள்செய்துஅநேகம்பிராமணர்களுக்குத்தான
தர்மங்கள் கொடுத்துப்பிற்பாடு அரண்மனையைவிட்டுப்புறப்பட்டுசகலசம்
பிரமத்துடனேசகலசேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகக் கொலு
மண்டபத்திற்குவந்துநவரத்தகசிதமானகிங்காதனத்தின்பேரி லுட்கார்
ந்து அந்தச்சபையிலுள்ள மந்திரிபிரதானிகளைப்பார்த்து துஷ்டபுத்தி
யென்கிற பெரியமந்திரியும் அவன்குமாரனாகியமதனனும்வந்துசேரா
மையினால்அங்கிருந்தபொற்றடிக்காரரையனுப்பி அவர்களைத்தேடி அ
ழைத்துக்கொண்டுவரும்படி உத்தாரம்பண்ணினான் அவர்கள்போய்அ
ரண்மனையிலும்பட்டணத்திலுந்தேடிக்காணாமல்பட்டணத்திற்குப் புற
ம்பாகவிருக்கின்றபத்திரகாளியம்மன்கோயிலினிடத்தின்போய் அவர்க
ளிருவரும்செத்துக்கிடப்பதைதப்பார்த்து அதிசிக்கிரத்திலவந்து சந்திர
காசனிடத்திற் சொன்னார்கள் அதுகேட்டு சந்திரகாசனுந் திகிலடைந்
து வெகுவாய்ப்பிரலாபித்து ருந்தலராஜனுக்குப்பின்பு சந்திரகாசனெ
ன்கிறவன் அரசனாயிருந்துபூர்விகமாயிருந்தமந்திரிகளைக் கொல்லுவித்
தானென்கிற அபகீர்த்தியுண்டாச்சுதே இதற் கென்னசெய்யப் போகி
றோம் இந்தஅபகீர்த்திக்காளாயிருப்பதைதப்பார்த்திலும் அந்தப்பத்திர
காளியம்மன்கோயிலினிடத்தின்போய் சிவனைவிட்டுப் புண்ணியலோக
த்தைச்சேருகிறதேகீர்த்தியென்று தீர்க்கயோசனைசெய்து சகலசேனைக
ளையும் நிறுத்திவிட்டு அந்தச்சந்திரகாசன்மாத்திரந்தனியேபுறப்பட்டு
ப்பத்திரகாளியம்மன்கோயிலுக்குப்போய் அங்கேவிழுந்துகிடக்கிற ம
தனையுந் துஷ்டபுத்தியையுங்கண்டு விசாரப்பட்டு மகாதயிரியத்துட
னே நின்று அந்தபத்திரகாளியம்மனைப்பார்த்து சஹஸ்திர நாமங்களா
லும் அநேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி அந்தஅம்மனுக்குப்பிரியா
ய்தன்னுடையசந்திராயுதத்தைபுருவிக் கொண்டு தன்சார்த்திலிருந்தமா
யிசத்தையெல்லாம் அறுத்துக்குப்பலாய்ப்போட்டுகடைசியில்தன்னு
டைய கிரசைவெட்டிவைக்கும்படி ஆயுதரமாய் அந்தச்சந்திராயுதத்
தைக் கழுத்தின்பேரில்வைத்தான் அதுகண்டி அந்த மகாபாமேஸ்வரி

யும்பயந்து நடுநடுங்கிச் சந்திரகாசனுக்கெதிரோ பிரத்திபட்சமாகிநின்
று அவன்கையிலிருக்கிற சந்திராயுதத்தைக் கெட்டிபாய்ப் பிடித் துக்கொ
ண்டு ஓய்குமாரகாசந்திரகாசா உன்னுடையதயிரியத்திற்கு மெச்சினே
ன் இனிஉனக்கு வேண்டியவரத்தைக் கொள்ளென்று சொல்ல அதுகேட்டுச் ச
ந்திரகாசனுஞ்சந்தோஷித் துதன்கையிலிருந்த சந்திராயுதத்தை உணா
யில்பாட்டுவிட்டு அந்தமகாதேவிக்குப் பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள் ப
ண்ணி அநேகவிதமாகக்கொண்டாடி அந்ததேவியைப்பார்த்து ஓய் அம்
மா-சகலலோகநாயகி-சர்வசீவதயாபரீ-தூர்க்கி-கௌமாரீ-திரிபுரசந்தரீ
இதோஉன்னுடையசந்நிதானத்தில் வெட்டுண்டு கிடக்கிறவர்களை எழு
ப்பித்தரவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு அந்த மகாதே
வியுஞ்சந்திரகாசனைப்பார்த்து ஓய்குமாரகாசிந்தத் துஷ்டபுத்தியானவ
ன் உன்னை அநேகவிதத்திலும் கொல்லநினைத்தவனாதலால் அவனை எழு
ப்பவேண்டாம் அவன்குமாரனைமாத்திரம் எழுப்பிவிடுகிறே னென்று
சொல்ல அதுகேட்டுச் சந்திரகாசனும் அந்த அம்மனைப்பார்த்து ஓயம்
மா அவன்என்னசெய்தாலும்செய்யட்டும் எனக்குமாத்திரம் அபகீர்த்
திவராமற்படிக்கு அவனையும் எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்
கொள்ள அதற்கு அந்தமகாதேவியும் சந்தோஷமடைந்து தன்னுடை
யவிபூதியையள்ளி அவர்களிருவார்பேரிலுந்தெளித்து இவர்களிருவரும்
எழுந்திருக்கக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணின மாத்திரத்தில் துஷ்ட
புத்தியும் மதனனும் நித்திராதெளிந்து எழுந்திருந்தவார்போலெழுந்
தார்கள் அப்பொழுது துஷ்டபுத்தியும் தன்னெதிரோநிற்கின்ற சந்திரகா
சனைக்கண்டு வெட்சப்பட்டு அவனைத்தழுவிக்கொண்டு அப்பா சந்திரகா
சா உன்மகிமையைப் பறியாமல்என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினால் இதுவணா
யிலும்உனக்கு அநேகதுன்பங்களைச் செய்வித்தேன் அதுகளை யெல்லா
ம்பொறுத்து என்னைரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான் அ
தற்கு சந்திரகாசனும் துஷ்டபுத்தியைப்பார்த்து ஓய் ஐயா நீ எத்தனை கா
ரியஞ்செய்தாலும் என்னை என்னசெய்யும் ஹரிபக்தியுள்ளவர்களுக்கு
ஒருநாளும் குறைவருகிறதில்லை யென்று சொல்லி மைத்துனனையும் மா
மனனையும் ஆதரணபண்ணி அரண்மனைக்கனுப்பிவிட்டு அந்தமஹாதே
விக்குமறுபடியும் பிரதக்ஷணநமஸ்காரம்பண்ணி அந்த அம்மனிடத்தில்
சகலவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு பட்டணத்திற்குவந்து கொலுமண்
டபத்திலிருக்கிற சிம்மாசனத்திலுட்கார்ந்து துஷ்டபுத்தி மதனன்முத
லானமந்திரிபிரதானிகளுடனே கொலுவாயிருந்து கொண்டு பட்டணத்
திலுள்ள ஜனங்களை யெல்லா மழைப்பித்து அவர்களைப்பார்த்து ஹரிபக்த
ர்களாகவும் ஹரிபூசா துரந்தாரீளாகவும் இருக்குப்படி கட்டளையிட்டு அ
ப்படி நடவாதபேர்களை ஆக்கிண்பண்ணி விப்போமென்று பறையறை
வித்து அந்தச்சந்திரகாசமஹாராஜனு வன்சத்தியசந்தானனாய் சகலஜன
ங்களையும் தன்னைப்போலப் போஷித்துக்கொண்டு சொரீப்பனத்திலும்
பொய்சொல்லாமல் குடிகளுஞ்ஞப் பத்துக் கொன்பதுபங்கு விழுக்காடு
கொடுத்துத்தான் ஒருபங்கு விழுக்காடுவாரமெடுத்துக்கொண்டு தர்மசொ

ரூபனாப்தித்தன்னுடைய சத்திபத்தினால் தனதுராச்சியத்தில் மாதமும்
மாரிபெய்வித்துசகலபயிர்களுமேவிர்த்திபாய் விளைவித்துக்கொண்டு
ஒருகாலத்திலும் குடிகளுஞ்சூக்துன்பம்வரவொட்டாமல் பாதுசாத்துக்
கொண்டுபிரம்மாதிதேவர்களும்தன்னுடையகீர்த்தியைமெச்சும்படிஅ
நேகம்யாகங்கள் எக்கியங்கள் ஹோமங்கள்பண்ணி பிராமணபூசையும்
தேவபூசையும்வழுவாமற்செய்து கனவிலும் ஹரியைமறவாமல் சண்ட
காவதி விஷயைஎன்கிற இரண்டுதேவிமாருடனுங்குடிச்சகலசவுக்கியங்க
ளையும் அனுபவித்துக்கொண்டுருந்தலதேசத்தையப்பரிபாலனஞ்செய்தி
ன்றசந்திரகாசமகாராஜனானவன்உங்களுடையகுதிரைகளைப் பிடித்துக்க
ட்டிவிட்டுஉங்களுடனேபோராட நினைத்திருக்கிறான்நீங்களும்அந்தராஜ
னை இந்தராஜாக்களிலொன்றாப்நினைத்துச் சண்டைபண்ணிகுதிரைகளை
விடுவித்துக்கொள்ளுவோமென்று நினைத்தீர்களானால்உங்களால் முடியா
துஆகையினால்லகுவாய் அந்தராஜனைச்சிநேகம்பண்ணிகுதிரைகளைவிடு
வித்துக்கொண்டு அஸ்திரபுரத்திற்குப்போய் தர்மபுத்திரர்செய்கிறயா
கத்தைநிறைவேற்றிவைபுங்களென்றுசொல்லி பிற்பாடு அந்தநாரதமுனி
வரானவர் ஸ்ரீகருஷ்ணர்ச்சுனர்களிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தன்
னுடையஆசிரமத்திற்குப்போய்விட்டார்,

அதன்பின்புகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் தங்கள் மனதிலிருந்தச
ந்தேகந்தீர்ந்து சந்தோஷி சித்தர்களாய் சகலதூராதூகைகளுடனும் சது
ரங்கபலசேனைகளுடனு மவிடத்திலிருந்து ரதாரூடர்களாய்ப் புறப்பட்
டுநடந்துகுந்தலதேசத்திற்குச் சமீபமாகப்போய் தண்டுவிட்டிறங்கின
ார்கள் அங்கே அதற்குமுன்னமேதானே அந்த அஸ்வமேதக் குதிரைக
ளிரண்டும் குந்தலதேசத்தைச்சேரவருகையில்சந்திரகாசமகாராஜனான
வன் வேவுகாரர்களால் கேள்விப்பட்டு அந்தக் குதிரைகளைப் பிடித்துவா
ச்சொல்லி அர்ச்சுனராஜன்விட்டகுதிரையினுடைய நெற்றியிலிருக்கின்
றவிருதாவொளியைவாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து இந்தக்
குதிரையின்பின்னேவருகிறவன் சாம்பவமூர்த்தியையுங்கெலித்தமேட்
டானமேட்டியாகிய கிரீட்டியாம், அப்படிப்பட்ட ரணரங்கரூபனை இன்
றையதினம் ரணக்களத்திலே அறிகிறேன் அவன்நம்மையெல்லாம்பெ
ண்டுகளாக்கினானே அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத் தன்மையை இப்போ
துஅறிகிறேனென்று ஆக்கிரகித்து பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து
கண்களில் நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கவும் புருவங்கள் தெறிக்கவும் மீ
சை படபடவென்று துடிக்கவும், அதிககோபத்துடனே அங்கிருந்தசே
வகர்களை யழைத்து அந்தக்குதிரைக ளிரண்டையும் குதிரைச்சாலையில்
கட்டிவைக்கும்படி திட்டம்பண்ணிஅந்தக்ஷணத்திலேதானே சந்திரகா
சமகாராஜனானவன்புத்தசன்னுத்தனாப் நவரத்தினமபமானதேரிலேநிக்
கொண்டுமந்திரி பிரதானிகள்-சாமந்தர்கள்-சூமாவர்க்கங்கள்- பந்துவ
ர்க்கங்கள்- மகுடவர்த்தனர்கள்கிரீடாதிபதிகள்- தண்டநாயகர்கள்- சேனா
திபதிகள் முதலான தூராதூகைகளும் சதுரங்கபலசேனைகளும் புடைசூ
ழ்ந்துவரத்தக்கதாகப் புறப்பட்டு வெண்கலபேரிகை ரணபேரிகைமு

தலாபதினெட்டுவகைமேளவாழ் திடங்கனும் தாம்தாமென்றுமுழங்க
அட்டகாசங்கள் பண்ணிக்கொண்டு பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்துத
ண்டுவிட்டிறங்கிச்சகலசேனைகளையும் அணிஅணியாக நிறுத்தி அந்தச்சே
னைகளுக்கு முதன்மையாய் சந்திரகாசமகாராஜனும் எமதர்ம்மராஜனைப்
போலபார்க்குப்படங்கரமாய் ஆக்ருஷித்துநின்றான் அதுகண்டுதேவர்க
ளெல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு இந்தச்சந்திரகாசன்விஷ்ணுபக்கன் வீரா
திவிரன் இவனைத்திருஷ்டித்துப்பார்க்கிறதற்கு நம்மாலுமாகாது அப்ப
டியிருக்க இந்த அர்ச்சனன் எந்தவிதத்தினால் கெலிக்கப்போகிறான்குதி
னாகளையும் எப்படி விடுவித்துக்கொள்ளப்போகிறான் தர்மபுத்திரரும் எ
ந்தவிதத்தில்யாகம்பண்ணி நமக்கு அவிர்ப்பாகக்கொடுக்கப் போகிறார்
புனிகுஷ்ணபகவானுடைய தந்திரங்கள் எங்கேநடக்கப்போகின்றது இ
தை நம்பவேண்டியதில்லையென்று தங்கள் தங்களுக்குள்ளே எண்ணங்
கொண்டு பயப்பிரார்ந்தராஜர்கள்

கேட்டிரோ ஜெனமேஜெய மஹாராஜாவே அப்படிப்பார்க்கப் ப
யங்கரமாய் முனைந்துநிற்கின்ற சந்திரகாச மகாராஜனுடையசேனைகளை
அர்ச்சனன்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு நாம்இந்தராசனைஎப்படி கெலிக்கப்
போகிறோம் நாரதமுனிவர் சொன்னதெல்லாம் மெய்யா யிருக்கிறதே
யென்றுபயந்து உற்சாகபயங்கரமாய் தாம் இன்றையதினம் இந்தராஜ
ன்கையில் தப்பிப்பிழைக்கப்போகிறோமென்று சிந்தாக்கிராந்தராய்
சூரியனைக்காணாத தாமரைபோல முகம்வாடிநின்றான் அப்படிமுகம்வா
ட்டமாய்நிற்கின்ற அர்ச்சனனைப் பார்த்து அகிலாண்டகோடி பர்ம்மா
ண்டநாயகராகிய புனிகுஷ்ணபகவானுஞ்சிரித்துத் தலையையசைத்து ஒ
ய்கிரீட்டியேன்தயிரியத்தைவிட்டாய் நாம் இருக்கும்பொழுது உனக்
கென்னகுறையிருக்கின்ற துநீஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் உச்சாகமா
ய்நின்று காண்டபத்தைவளைத்து அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ் செ
ய் நாம் அந்தச் சந்திரகாசனைக் கொலிப்போமென்று அர்ச்சனனை உச்சா
கப்படுத்தி அந்தபகவானைவர் புன்சிரிப்புடனே முடிக்கோலினால்குதி
னாகளையதட்டி அர்ச்சனனுடையதேவைச் சந்திரகாசனுக்கு நேராகந
டத்திபருளிஞர் அதுகண்டு அர்ச்சனனும் புனிகுஷ்ணதேவனைப்பார்த்
து ஐயா ஜனார்த்தன தேவரீர் ரதத்தைமெதுவாய் நடத்தும் இதோபா
ணங்களைப் பிரயோகிக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகளையெல்லாஞ் சந்
திரகாசன்கண்டுசிரித்து ஆநந்தசமுத்திரத்தில் முழுகிச்சகலவுக்கிரம
டக்கி இந்தபகவானே அர்ச்சனனுக்குச் சாரதியாயிருந்து அடிமைத்
தொழில்செய்யும்போது நாம் இந்த அர்ச்சனனுக்கு அடிமையல்லவா
ஆகையினால் நாம் அர்ச்சனனுடனே போராடவேண்டியதென்ன நமக்
கு அதனால்வருகிறபிரயோசனமென்ன இசுபர சவுக்கியங்களைக் கொடு
த்து ரக்ஷிக்கப்பட்டதேவனை விட்டுவிட்டு வீணானகாரியத்தை நாமேன்
செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து அதிகசந்தோஷத்துடனே தன்னையி
லெறித்தவில்லைத் தேரின்பேரி லெறிந்துவிட்டு கவசத்தைக் கழற்றிப்
போட்டுத் தேனாவிட்டுப் பூமியிற்குதித்து ஓடிவருகையில் அதுகண்டு

அந்தபகவானும் புன்சிரிப்புடனே தேவாவிட்டிழிந்து பூமியின்பேரில்
நின்றருளிஞர் அப்பொழுது தர்மசொருபனை சந்திரகாசனும் வந்து
அந்தபகவானைக்கண்டு பிரதக்ஷணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கரெண்டனித்
டெழுந்துநின்று கைகளை சிரசுன்பேரில் அஞ்சலியாகவைத்துக்கொ
ண்டு அந்ததேவனைப்பார்த்து ஓய்ந்தேவா திதேவா-புருஷோத்தமா-புண்
டரீகாகூடர்- ஆபத்பாந்தவா - அநாதாகூடகா - கோவிந்தா - கோபாலா
கோபிகாரமஸூ - தேவகிநந்தனா - பரந்தாமா- விஸ்வரூபா - ஓய்சுவாமீ
என்னையென்கியும் ரட்சியும் இந்தச் சமுசாரமென்கிற மாயா சமுத்திரத்
தில்முழுகி மோக்ஷமாகியகடையைக்காணாமல்வருந்துகின்ற அடியேனு
க்குதேவரீருடையதிருவடியாகிய தெப்பத்தைத்தந்துகையேற்றிரட்சி
யும்ரட்சியும் உமதுகிருபாதோக்கத்தினால் பார்த்தருளும் இன்றைக்கல்
லவோ என்னுடையபூசாபலம்பலித்தது என்னுடைய கீர்த்திப்பிரகாச
ம் பூலோகமுழுதும் நிறைந்தது இன்றல்லவோ பரமசுதத்தைப் பெற்
றேன் என்னுடைய ஜென்மசாபல்யமாச்சது தேவரீருடைய திருஷ்டி
யாகிய அங்குசம்பட்டமாத் திரத்தில் மனமாகியகாட்டில் சஞ்சரிக்கின்ற
பாவமாகிய ஆணைக்கூட்டங்களுள்ளாம் மடிந்துவிழுமே அப்படிப்ப
ட்டமகிமைபயுடைய சபடநாடகஞ் சந்திராவதாரியான முகுந்தாமட்சி
யும்ரட்சியும் பசுவானதுகன்றுக்களைப்போஷிக்கிற துபாலபக்தசனங்க
ளைப்போஷிக்கின்றதயாநிதி ரட்சியும் ரட்சியும் உம்மைக்கண்டமாத் திரத்
தில் என்னுடையசரீரம் குளிர்ந்தது பிரமானந்தமேலிட்டது அதல்லா
மலும்நான்காணவேண்டியிருக்கின்றபாக்கியத்தினுல்லவோ அந்ததர்
ம்மபுத்திரரும் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணநினைத்தார் இந்தஅர்ச்சனராச
னும்தேவரீரால் சகலபிரதிஷ்டையும்பெற்றான் இவனுடைய புண்ணிய
ந்தான் எப்படிப்பட்டதோதெரியாதென்று சொல்லி திரும்பவும் அந்த
பகவானுக்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி பிற்பாடு அர்ச்சனையு
ம் ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு வீரவர்ம்மம் முதலான ராசாக்களையும்
சதுரங்கபலசேனைகளையும் ஆதரணைச் செய்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே
பதினெட்டுவகை மேளவத்தியங்களுந் தாம் தாமென்று முழங்கத்தக்க
தாககிருஷ்ணாரர்ச்சனர்கள் முதலானசகலசேனைகளையும் பிரயாணப்படுத்தி
க்கொண்டுதன் னுடையசேனைகளுடனேகுந்தலதேசத்திற்கு அழைத்
துக்கொண்டு வருகையில் தேவர்களுள்ளாருங்கண்டு சந்தோஷப்பட்டுச்
சந்திரகாசனுடைய பக்திக்குமெச்சிச் சந்திரகாசன்பேரில் பாரிசாதபுஷி
பங்களைச்சலசலவென்றுவருஷித்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானும்புன்சிரிப்புடனே அர்ச்சனனைப்பார்த்துக்கண்சைகைபண்ணி ஓ
ய் அர்ச்சனநாமம்இருவரும் நல்லபூசாபலன் பண்ணிபடியினால் இன்
றைக்குத்தப்பிப்பிழைத்தோம் இனிமேல் நமக்கும் ஒருவரும்எதிரில்லை
யென்றுசொல்லிமகாசந்தோஷத்துடனே நடந்து சகலதுராதுகளு
டனும் சேனைகளுடனும்குந்தலபுரத்தைச்சேர்ந்து அந்தச்சந்திரகாசம
காராஜனுடையஅனுமதியினால் சர்வாடம்பரத்துடனே அந்தப்பட்ட
ணத்திலுமுன்றுநாளிருந்தார்கள் அப்பால் நாலாநாள் காலமேசந்திரகா

சனம் அஸ்வமேதக்குதிரைகளையுஞ் சிறிது திரவியங்களையும் திருஷ்ணர்
 ச்சனர்களுக்குக்காணிக்கைகளாகக் கொடுத்தனுப்பிவைத்து பின்பாடுசந
 லசேனைகளையும் பிரயாணப்படும்படி உத்தரவுபண்ணிதன் னுடையபட்
 டணத்தையும்மந்திரிமார்கள்வசத்தில் ஒப்புவித்து தானும்ரதாருடனாய்
 சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சனனுடையசே
 னைகளுடனேகலந்துகொண்டான் அதுகண்டு அர்ச்சனனும் அஸ்வமே
 தக்குதிரைகளிரண்டையும்விட்டு அதுகளின்பிறகே திருஷ்ணமூர்த்திச
 மேதனாய்-சந்திரகாசன்-வீரவரீம்மன்-மயூரத்துவசன்-தாமரைத்துவச
 ன் அம்சத்துவசன்-நீலத்துவசன்-எவ்வாற்றைசுவன்பட்பிரவாகன் அனுசா
 னுவன் பிரத்தியுமனன்-அணிநுத்திரன்-விஸ்வகேது-மேகவர்ணன்சாத்
 தி - கிரீதவர்மன் முதலான தூதர்களுடனும் சதுரங்கபல சேனை
 களுடனும் ரதாருடனாய்ப்புறப்பட்டு மகா ஆடம்பரத்துடனே பூமிபா
 னதுகிடுகிடுவென்று நடுக்கத்தக்கதாக நடந்தான் அப்பால் அந்நக்குதி
 ரைகளானது வடக்குநோக்கி அநேகந்தூரம்நடந்து காடுகள் செடிகள்
 சீர்மைகள் பூமிகள் வனங்கள் வனந்திரங்கள்-மலைகள் குகைகள்- அக்கி
 ராரங்கள்- பட்டணங்கள்-ஆறுகள்-நதிகள்- தேசங்கள்- ராச்சியங்கள் சா
 லைகள்-சோலைகள்-இதுகளெல்லாங்கடந்துபோகையில் அங்கங்கேயிரு
 க்கிற அரசர்களிற்சிறிதுபேர் அந்தஅஸ்வமேதக்குதிரைகளைக்கண்டுபய
 ந்து நடுநடுங்கினார்கள் சிறிதுபேர் பயப்பிராந்தர்களுரைகள் சிறிது
 பேர் தங்கள் தங்கள் விருதுகளைவாங்கியெறிந்தார்கள்சிறிதுபேர் அந்த
 துரைகளையெல்லாம் திருஷ்டித்துப்பார்க்கமாட்டாமல் விவங்கிப்போ
 ரார்கள் சிறிதுபேர் அந்தக்குதிரைகளுக்குத் தெண்டனிட்டார்கள் சிறி
 துபேர்காணிக்கை கப்பங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து திருஷ்ண
 ர்ச்சனர்களைக்கண்டார்கள்சிறிதுபேர் அந்தக்குதிரைகளையும் அர்ச்சன
 னுடையசேனைகளையுங்கண்டுபயந்து ஒடிப்போரார்கள்,

கேட்டவரோ ஜெனமேஜைய மகாராஜாவே இப்படி அர்ச்சனனு
 டையசேனைகளானதுசமுத்திரம் புரண்டுவருகிறதுபோல் எங்கும்பரவி
 நடக்கையில் அதுகண்டுஎவ்வகைப்பட்டராஜாக்களும் திருஷ்டித்துப்பா
 ர்க்கமாட்டாமல் ஒடிப்போரார்கள் சந்திரகாசனைக்கூட வணங்கப்பண்
 ணிக்கொண்ட அர்ச்சனராஜனுக்கு இனிஎந்தலோகத்திலும்திராளிகள்
 லலைவென்று சிறிதுபேர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அர்ச்சனனுடைய
 சேனைகள் நடக்கிற அதிர்ச்சியினால் பூமிதேவியும்நடுங்கினாள் ஆதிசேஷ
 னும்விஷங்களைக்குடில்குடிலென்றுகக்கிக்கொண்டு ஆயிரம்பாணமுடிக
 ளையுஞ்சாய்த்துக்கொண்டான் இப்படி அநேகவைபவத்துடனே அர்ச்
 சனனுவன்சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனே நடக்கும்போதுஅந்தக்கு
 திரைகளும் வடதிரையில் அநேகந்தூரம் நடந்தபிறகு சிழத்திசைநோ
 க்கித்திரும்பிபிழக்குசமுத்திரக்கரையோரமாகவந்து அங்கேசற்றுநேர
 ம்நின்று அப்பால்சமுத்திரத்தின்பேரில்நடந்து மாய்கையாய் போய்வி
 ட்டது அதிலே அர்ச்சனனும்சகலசேனைகளுடனேபிழக்குசமுத்திரக்க

னையோரமாய்வந்துசேர்ந்து குதிரைகளைக்காணாமல் திடீரென்றுதிரிந்து
 ருஷிணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷிணஇந்தக்குதிரைகள் சமுத்திரத்
 தில் நடந்துபோகமாட்டாதல்லவோ அதுகள் எங்கேபோச்சுது இனி
 என்னசெய்வோம் இத்தனை பிரயாசைப்பட்டிவந்தகுதிரைகள்மாய்கை
 யாய்ப்போனகாரணமென்ன அதுகளை யார்கொண்டுபோனார்களென்
 றுதெரியவில்லையே இதுவணாயில் பெரியசமுத்திரங்களையெல்லாம் கட
 ந்துவந்துகடைசியில் ஒருசிறிபகாவாயில்முழுவிடலாச்சுதேஇதற்கு
 எப்படிஐயாவென்றுசொல்லஅதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும்தம்மு
 டையருனதிருஷியினுற் பார்த்துகுதிரைகளிருக்குமிடத்தையறிந்து
 க்கொண்டுஒய்அர்ச்சுனகுதிரைகள் போய்விட்டதென்றுநீபயப்படவே
 ண்டாம் அந்தக்குதிரைகள்ருக்கின்ற யிடத்தை நாம் சொல்லுகிறோம்
 அஃதென்னவென்றால் மைநாகபர்வதம் சுவேதபர்வதம் முதலானபர்
 வதங்களுக்கு மிருப்பிடமாய் ஆமைகள் முதலைகள்-சர்ப்பங்கள்- பட்சி
 கள்- முதலானசீவராசிகளுக்கு மிருப்பிடமாய் கற்பசத்தரு- பாரிசாதம்
 சிந்தாமணி காமதேனு முதலான வஸ்துக்களுக்குத்தாய்சீடாய் ஸ்ரீமந்
 நாராயணமூர்த்திக்குச் சிங்காரமாளிகையாய் இவ்வளவுஅவ்வளவென்று
 அகலம்நிகளம் ஆழம்அறியப்படாததாய் விளங்கப்பட்டதிருப்பாற்கட
 லுக்குமத்தியில் சுவேததீபமென்றென்ற நிருக்கின்றது அந்தச்சுவேத
 தீபத்தில் நமது குதிரைகள்போய் பச்சென்ற புல்லைக்கண்டு மெய்ந்து
 கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் அவ்விடத்திற்குப்போய்க்குதிரைகளை
 க்கொண்டுவருவோம் நீசற்றுகிலும் கவலைப்படாமல் இந்தச்சேனைகளை
 யெல்லாம் இவ்விடத்தில்தானே நிறுத்திவிட்டு உன்னுடையதேரும்உத
 வாதென்றுஅர்ச்சுனனுக்குச்சொல்லிவிட்டு அந்தக்ஷணமே தாரகனைநி
 னைத்தருளிஞர்அந்தப்பகவான் நினைத்தமாத் திரத்தில்தாரகனும்காந்தர்வ
 குதிரைகளுடனும்சுருடக்கொடியுடனும் சங்குசக்கரமுதலான பஞ்சாயு
 தங்களுடனும் கோடிகுரியப்பிரகாசமாய்விளங்குகின்ற வைகுந்தரத்தி
 தைக்கொண்டுவந்துநிறுத்தினான் அதுகண்டுஅந்தபகவானுஞ்சந்தோஷி
 மாய்சேனைகளையெல்லாம்அங்கேதானே நிறுத்திவிட்டு சந்திரகாசன்
 ரவர்ம்மன்-மயூரத்துவசன்-அம்சத்துவசன் பிரத்தியுமனன்அர்ச்சுனன்
 இவர்களைமாத் திரம் அந்தரத்தத்திலேநிறி தாரும்ஏறிக்கொண்டுதாரகனை
 யெச்சரிக்கைபண்ணிரதத்தைத்திருப்பாற்கடல் மத்தியிற்கொண்டுபோ
 ம்படி கட்டளையிட்டருளிஞர் அதுகேட்டுதாரகனும் மகாப்பிரசாதமெ
 ன்றுமுடிக்கோலினால் குதிரைகளைபதட்டிரதத்தை ஆகாசமார்க்க மாகக்
 கொண்டிபோய் சுவேததீபத்திற்கு நடுவேநிறுத்தினான்அப்பொழுது
 ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்அர்ச்சுனனுடனும் ஐந்து துரைகளுடனும்
 தேவைவிட்டிழிந்து அவிடத்திலேசுநிப்பார்த்துவருண்கையில் அங்கேஆ
 காயத்திற்கும்பூமிக்கும் ஒன்றாய்லட்சம்யோசனைவிஸ்தாரமுள்ள ஒருஆ
 லாவிருகத்தின்கீழிருந்து தவஞ்செய்கின்ற பகதலப்பிரியமஹாபுனி
 த்திரகாக்கண்டு கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் சந்தோஷமடைந்தார்கள்
 சந்திரகாசன்முதலானவ்ந்துபேரும் அந்தமுனிநாதரைக்கண்டு பிரதத்

சுண்டமங்காரஞ்செய்துதின்றார்கள் அப்பொழுது அந்த முனிஸ்வரரு
ம் சுண்ணவிழித்துப்பார்த்துநின்றுநீர்ச்சுனர்களையும் அந்தராஜாக்க
ளையும் சூதாணைபண்ணி அப்பால்புரீகருஷ்ணர்ச்சுனர்களைப்பார்த்து ஒ
ய்நாநாராயணர்களை நீங்கள் புண்ணிடபுருஷர்சளாச்சுதே நாம்உங்களை
ப்பார்க்கும்படி எத்தனைபுண்ணியம்பண்ணிநோமோநமதுகோற்கீகை
இன்றல்லவே ஈடேறியது உங்களைதரிசனம் பண்ணுகிறநிமித்தம் அந்
தக்குதிரைகளை இவ்விடத்திற்கு அழைப்பித்தோ மிதோசங்காரவனத்தில்
மேய்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றது பிடித்துக்கொண்டு போங்கோளென்
றுசொல்ல அதுகேட்டுகருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் சந்தோஷமடைந்
தார்கள்பின்னையும் அர்ச்சுனராஜன் அந்தமுனிநாதனைப்பார்த்துஒதுயா
உம்மைப்பார்த்தால் எனக்குமெத்தவும்நகைப்புருகின்றதுஅஃதெதி
ருவென்றால்-தேவரீர் அநேகநாளாய்தவஞ்செய்கிறபடியினால் சரீரமு
ழுதும்சர்ப்பங்கள் புத்துவைத்துக்கொண்டு குடியாயிருக்கின்றது அது
வுமல்லாமல் பலவிதமான விருஷங்கள் முளைத்திருக்கின்றது இரண்டு
செவிகளிலும்பட்சிசாதிகள் கூண்டுசட்டிமுட்டையிட்டு குஞ்சுபொரித்
திருக்கின்றது கொக்குகளும் குருவிகளும் எச்சமிட்டிருக்கின்றது பி
ன்னையும்வெய்யலையும் காற்றையும் குளிராயஞ்சட்டைபண்ணாமல் ஒரு
பயித்தியக்காரனைப்போல் உட்கார்ந்துக்கொண்டு தவஞ்செய்கிறீர்இப்
படி இருப்பதைப்பார்க்கிலும் ஒருபரினசாலை கட்டிக்கொண்டு அதிலே
சுமாயிருந்து தவஞ்செய்யலாகாதோவென்றுகேட்க, அதுகேட்டுஅ
ந்தமுனிநாதனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒப்பற்குண என்னை
க்காற்றுக்கும் மழைக்கும்வெய்யிலுக்கும்மறைவாய் குடிசைபோட்டுக்
கொண்டிருக்க லாகாதாவென்று சொன்னாயல்லவோ இந்தச்சரீரம் நீர்
மேற்குமிதிபொலி நிலையிலையே நான் இந்தக்கோலமாயிருந்து பார்
த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இருபது பீரீம்மாக்கள்பிறந்து இறந்
துபோனார்களே அப்படிப்பட்ட அற்பாயசைரம்பி பரினசாலை கட்டி
க்கொள்ளலாமோவென்றுசொல்ல-அதுகேட்டு ஸ்ரீகருஷ்ணமூர்த்தியும்
அந்தராசாக்களுஞ்சிரித்தார்கள் அர்ச்சுனனுங்சல்லென்றுசிரித்து அந்
தமுனிவரைப்பார்த்து ஒப்பமுனிநாதா நீர் நல்ல விசேஷஞ்சொன்னீர் உ
ம்மைப்பார்க்கிலும் அந்தப்பீரீம்மாக்களுக்கு ஆயசுகொஞ்சமோ அ
தைச்சொல்லுமென்று கேட்க, அதுகேட்டு அந்த முனிநாதனுஞ்
சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒப் கிரீட்டி அந்தப்பீரீம்மாக்களுடை
யஆயசைச் சொல்லுகிறோம்-- அஃதெப்படியென்றால், கிதோயு
கம், கிதோயுசம், துஷாபாயுசம், கலியுசம், என்கிற சதுர்யுகங்கள்
ஒரு தரந் திரும்பினால் மஹாயுகமென்று பெயர், அப்படிப்பட்ட
மஹாயுகம் ஆயிரக்கொண்டது, ஒருநாள் அப்படிப்பட்ட நாள் பதி
னைந்துகொண்டது, ஒருலக்ஷம் அப்படிப்பட்டலக்ஷம் இரண்டு கொ
ண்டது, ஒருமாதம் அப்படிப்பட்டமாதம் ஆறுகொண்டது ஒரு ரிது
அப்படிப்பட்ட ரிது இரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம் அப்படிப்பட்ட
வருஷம் ஆறுகொண்டது பீரீம்மாவுக்குச்சரியானகாலம் அப்பொ

முது சகலபிரபஞ்சங்களும் சலப்பிரளயத்தினால் நாசமடைந்து போ
 ம் அப்போது ஆதிமூலமாயியுள்ள மன்னாராயணமூர்த்தியானவாருகிற
 பிள்ளையாய் தம்முடைய உதரத்தில் சகலபிரபஞ்சங்களையும் அடக்கிக்
 கொண்டிருப்பார் இந்தப்படி நூறுமகாவருஷம் சலப்பிரளயமா யிருக்
 கும்போது அந்தமகாவருஷின் உத்தாரப்படி துவாதசாதித்தர்கள் பிற
 ந்து அந்தச்சலங்களை வற்றடித்து எப்போதும்போல பூமண்டலத்தை
 யிறுமிப்பார்கள், இப்படியிருப்பது பீரீம்மாக்களைக் கண்டே நென்று
 சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனனும் ஆச்சரியப்பட்டு அந்தமுனிஸ்வர
 ணைப்பார்த்து ஓய்முனிநாதா அப்படி பீரீம்மாக்களும் மடிந்துபோய்
 சத்தசமுத்திரம் ஒன்றாகக் கோர்த்துக்கொண்டு பிரளயமா யிருக்கு
 மென்று சொன்னீர் அந்தமகா பிரளயத்தில் நீ ஓப்படியிருந்தீர் அ
 தை யெனக்கு தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க - அதற்கு அந்
 தமுனிஸ்வரருஞ்சிறித்து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓய் புண்ணியபுருஷா
 நூறுமகாவருஷப்பரியந்தம் சலப்பிரளயமா யிருக்கும்போது அந்தச்
 சலத்தின்பேரில் ஆதிகாரத்தாவாயே பகவான் ஒரு சிறுபிள்ளையாய் சகல
 லோகங்களையும் தம்முடைய குட்சியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிலும்
 ஆயாசம் இளைப்பில்லாமல் ஒரு ஆலிலையின்பேரில் பள்ளிகொண்டிரு
 ப்பாரொன்று சொன்னே நல்லவோ நானு மத்தப்பிரளயகாலத்தில் பய
 ப்படாமல்சலத்தின்பேரில்மிதந்துபோய் அந்தப்பகவானிடத்திற் சேர்
 ந்து அவருடையபாதாவிந்தங்களைக் கெட்டியாசப்பற்றிக்கொண்டிரு
 ந்துதிரும்பவுமவருடைய அனுக்கரசத்தினால் பீரீம்மாக்கள் பிறந்துஉல
 கங்களைச்சிறுஷ்டித்தால் நானும் இந்த யிடத்தில்தவந்துசேர்ந்து தவஞ்
 செய்வேன் அப்படி இருப்பதுபீரீம்மாப்பிரளயத்திற்கும் அந்தபகவானு
 டையிருபையினால்தப்பிப்பிழைத்தேன் அந்தபகவான் ஆரொன்று மவ
 ர்எங்கேயிருப்பாரொன்றுங் கேட்குரையோ அவர் இங்கேதானேயிருக்கி
 ரார் அவர் எங்கே எந்தையிடத்தி லிருக்கிறாரென்று கேட்குரையோ, ஆ
 னால் அதையுஞ் சொல்லுகிறோம்—அஃதெப்படி யென்றால் உனக்
 குப் பந்துவாகியும், சிநேகராகியும், மைத்துனராகியும், சாரதியாகி
 யும், ஆபத்தராகியும், ஆசாரியாகியும் செய்வமாகியும், இருக்கப்பட்
 டகபடநாடக குஸ்திராவதாரியான இந்த இருஷணமூர்த்திதான், அப்
 போது, ஆலிலையின்மேற்பள்ளிகொண்டிருக்கிறவர் இப்போதும்இவிடத்
 தில் நம்மிலொருவராய் ஒன்றுமறிபாதவரைப்போ லிருக்கிறார் - இதக்
 னையெல்லாம் அவரையேகேட்டுதெரிந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லஅது
 கேட்டு அர்ச்சனனும் சந்தோஷித்தனாய் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓ
 யாகிருஷ்ண அந்தமுனிஸ்வரர் சொன்னவசனங்களெல்லா மெய்தானே
 வென்றுகேட்க - அதற்குஅந்தபகவானுஞ்சிறித்து அர்ச்சனைப்பார்த்து
 ஓய் அர்ச்சனாதுவார்சொன்னவசனங்களெல்லாமெய்யே அந்தப்பகவா
 தில் நான்கிறுபிள்ளையா யிருந்து உலகங்களைபெல்லாம்எட்டித்ததுமெ
 ய்யேஅதுபொய்யல்லவென்றுசொல்ல. அதுகேட்டுஅர்ச்சனனும் நம்
 நடுக்கிஅந்தபகவானுக்குப் பிரசுஷணஞ்செய்து காஷ்டாங்கமாக தெ

ஸ்டனிட்டெழுந்து நின்று அந்தமாதனைப்பார்த்து ஒய்ப்பரந்தாமாபக்த
வச்சலா ஒய்சினேகா மைத்துனா ஒய்சவாமி உம்முடைய மகிமைமையி
ரீம்மாதிதேவர்களாலும் அறிப்பப்பாடதேயென்று அநேகவிதமாகக்கொ
ண்டாடினான் - அப்பொழுது ஸீகிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சிரித்து அந்தமு
னிவைராக்ருதமஸ்காரம்பண்ணி ஒய்புண்ணியபுருஷா உம்முடையதிவ்
யகொருபத்தைக்கண்டமாத் திரத்தில் எங்களுக்குச் சந்தோஷ முண்டா
க்சுதுநாங்குள்பரமபவத்திரர்களானோமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்
த முனிநாதருஞ் சிரித்து அர்ச்சனைப்பார்த்து நாம் ஒரு சிரியகதை
சொல்லுகிறோ மறையுஞ் சாவதானமாய்க்கேள் அஃதென்னவென்றால்
நாம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பிறந்து இறந்துபோன இரு
பது பிரீம்மாக்களில் பதினொராம் பிரீம்மாவானவர் சிருஷ்டி கர்த்தா
வாயிருக்கும்போது அவர் என்னிடத்திற்குவந்து என்னைப்பார்த்துநீர்
அநேகநாளாய் தவஞ்செய்கிறீரோநீர் என்னவரம்வேண்டித் தவஞ்செய்
கிறீரும்முடையதவத்திற்குமெச்சி பிரத்தியக்ஷமாய்வந்தேன் ஆகையா
ல்உமக்குவேண்டியவரத்தைக்கேளும்நான் தருகிறேனென்று சொன்னா
ர்-அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு சிரித்து அந்தப்பிரீம்மாவைப் பார்த்து
ஒய்சதுர்முகப் பிரீம்மாவே நீ என்னவார்த்தை சொன்னாய் நீ எனக்கு
வரங்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னாயல்லவோ அற்பஜ்ய சள்ளவன்
நீயோ எனக்குக்கர்த்தன் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே உன
க்குமுன்னே பத்துபிரீம்மாக்கள்பிறந்து சிருஷ்டிகர்த்தர்களாயிருந்து
இறந்துபோனார்களவர்களிலே நீயுமொருவன்தானே நீ இன்னம் இர
ண்டிமூன்றுநாளையிலே இறக்கப்போகிறாய் அப்படியிருக்க, நீயோ என
க்குவரங்கொடுக்கிறவன் உன்னுடையலோகத்திற்குப் போவென்று சொ
ல்ல அதுகேட்டு அந்தபிரீம்மாவுஞ்சிரித்து என்னைப்பார்த்து உனக்கு
ப்பயித்திபம்பிடித்து நல்லவார்த்தைசொன்னாய் என்னைப்பார்க்கிலும்
வேறேஒரு தெய்வமுண்டோ இந்தப்பதினாலுலோகங்களுக்கும்நானே
சிருஷ்டிகர்த்தாவாய் என்பதுநாலுலக்ஷம் சிவகோடிகளுக்குந் தெய்
வமாய் சகலதேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வரங்களைக் கொடுக்கிறவனா
யிருக்கும்போது என்னையல்லாமல் வேறேஒருதேவன்வந்து உனக்குவ
ரங்கொடுக்கப்போகிறானோபார்ப்போமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்
கும்போது கேட்டமோநாராயணர்களே அந்தவேளையில் பூமியான
து படாலென்றுவெடித்து அந்நிருந்து ஒரு பேய்க்காற்றுண்டாகிப் பி
ரளயகாலத்துச் சண்டமாருதம்போலெழும்பி இப்படி வாதித்துக்கொ
ண்டிருக்கிற எங்களிருவராயுந் தூக்கிக்கொண்டு இந்த அண்டத்தை வி
ட்டு வேறொரு அண்டத்திற்கொண்டுபோய்விட்டது, அங்கே ஒரு சிம்
மாதனத்தில் அஷ்டமுகப் பிரீம்மாவானவர் சகலதேவர்களுடனும் கொ
லுவாயிருந்தார் அவர் எங்களிருவரையும்பார்த்து நீங்களார் நீங்களெங்
கேயிருந்துவந்தீர்கள் நான் சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருந்து சகலலோகங்
களையும் நிருமித்தேன் நீங்கள் என்சிருஷ்டிக்குள் அகப்படவில்லையே
உங்களைப்பார்த்தால் விந்தைருபமாய்க் காணுகின்றதே யென்றுகேட்

க அதுகேட்டுச் சதுர்முகப்பிரம்மாவஞ் சிரித்து அந்த அஷ்டமுகப் பிரம்மாவைப் பார்த்து ஐயா நான்சதுர்முகப் பிரம்மாவாயிருந்து சகலலோகங்களை யுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் இவன் என்னுடைய சிருஷ்டியிலகப்பட்ட சீஷனென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்த அஷ்டமுகப்பிரம்மாவஞ்சிரித்து ஒய்பிரட்டர்களே நீயோ பிரம்மா அதுபொய்வார்த்தை நானே பிரம்மா நீங்களிருவரும் என்னுடைய சீஷர்களென்று தர்க்கித்துக்கொண் டிருக்கையில் அவிடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகிவந்து எங்கள் மூன்றுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில் விட்டது அவிடத்தில் பதினாறுமுகமுள்ள பிரம்மாவானவர் சகலதேவர்களுடனும் சிம்மாசனத்தின்பேரில் கொலுவாயிருந்தார் அந்தபிரம்மாவானவர் எங்கள் மூன்றுபேரையும்பார்த்து இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நீங்களார் விந்நையாயிருக்கிறீர்கள் உங்களில் ஒருவர் எட்டுத்தலையாகவும் ஒருவன் நாலு தலையாகவும் ஒருவன் சந்திரியாகியாகவு மிருக்கிறீர்கள் நீங்கள் என்னிட சிருஷ்டிக்குள் எகப்படவில்லையே நீங்கள் யாவொன்றுகேட்க அதுகேட்டு அஷ்டமுகப்பிரம்மாவும் அவரைப்பார்த்து ஐயா நான் அஷ்டமுகப்பிரம்மா நான்சகலலோகங்களுக்குஞ் சிருஷ்டிகர்த்தா இந்தமூன்றுபேரும் என்னுடையசீஷர்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தப் பதினாறுமுகப்பிரம்மாவஞ்சிரித்து நீங்களோ பிரம்மாக்கள் அதுபொய்வார்த்தைநானேசகலலோகங்களுக்குஞ் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகியபிரம்மா என்னப்பார்த்திலும்வேறொருபிரம்மாவில்லை நீங்களெல்லாரும்என்னுடைய சீஷர்களென்றுவாதித்துக்கொண்டிருக்கையில்விடத்திலுமந்தக்காற்றுண்டாகி எங்களைந்துபேரையு மடித்துக்கொண்டுபோய்வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது அவிடத்தில் அறுபத்துநான்கு தலையுள்ள பிரம்மாயிருந்து அவரும் அப்படியே சொன்னார் அவிடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகிவந்து எங்கள் ஆறுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது அவிடத்தில் நூற்றிருபத்துநாலுதலையுள்ள பிரம்மாயிருந்து அவரும் அப்படியேசொன்னார் அவிடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் ஏழுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது அவிடத்தில் ஐம்பதுதலையுள்ள பிரம்மாயிருந்து அவரும் அப்படியேசொன்னார் அவிடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் எட்டுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது அவிடத்தில் ஐந்நாறுமுகப்பிரம்மாயிருந்து அவரும் அப்படியேசொன்னார் அவிடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் ஒன்பதுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது அவிடத்தில் ஆயிரமுகப்பிரம்மாவானவர் நவரத்தமபமான சிம்மாசனத்தின்பேரில் கொலுவாயிருந்துகொண்டுமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்நார்பத்தெண்ணூற்றிரம்ரிஷிகளும் தன்னச்சேவித்துநிற்கவும்நாலுதலங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புருஷருபமாகநின்று சேவித்துநிற்கவும் மகாசம்பிரமத்துடனேயிருந்து எங்கள்ஒன்பதுபேரை

பும்பார்த்துநீங்களியாவர் நீங்களிவ்விடத்திர்குஎன்வந்தீர்களுங்களை இது
வையிலும்நான் கண்டதில்லையேநீங்கள் என்னவேண்டிவந்தீர்களென்று
கேட்க அவரைப்பார்த்து அந்தஎட்டுபேர்களுஞ்சிரித்து ஐயா எங்களு
டைய கர்வத்தினால் நாங்களித்தனைதூரம்வந்தோம் நீதானே லோககர்
த்தாவாகியபிரீம்மா நீதானே சகலலோகங்களையும் சகலசராசரங்களைய
ம்உண்டாக்கினவொன்றுசெட்கஅதுஉட்டு அவரும்கிரித்துஅந்த எட்டு
பேர்களையும்பார்த்து ஓய்புண்ணியபுருஷர்களே இந்தலோகத்திற்கு நீங்
களுங்கர்த்தர்களல்ல நானுங்கர்த்தரவல்ல உங்களுக்கும்தனக்குங்கர்த்தா
வாகிய பரமேஸ்வரானவர் தன்னுடையலீலாவிபு தியினால்சகலஅண்ட
ங்களையுமுண்டாக்கினாவருடையஆக்கினையினால்நான் இந்தலோகங்களை
யெல்லாம்நிர்மாணம்பண்ணிசகலலோகங்களையும்சிருஷ்டித்தேன்அந்த
அகிலாண்டகோடி பிரீம்மாண்டநாயகரான பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்
நாராயணமூர்த்தியேசகலதேவர்களுக்கும் சகலலோகங்களுக்கும் சகல
ராஜாக்களுக்கும்கர்த்தன்அவருடையதிருவிளையாட்டினிமித்தமாய்நீங்க
ளும்நானும்இந்த அண்டங்களைச்சிருஷ்டிக்கக் கர்த்தர்களானோமென்று
சொல்லஅதுகேட்டுஎட்டுப்பேர்களுஞ்சந்தோஷப்பட்டு ஆயிரமுகப்பி
ரீம்மாவுக்குத்தெண்டனிட்டார்கள்அதுகண்டுஅவரும் அவர்களையெடுத்த
துமார்போடுதழுவிக்கொண்டுஅவர்களுக்குத்தகுந்த வெகுமானம்கொ
டுத்தனுப்பினார் அப்பொழுதுஅந்தக்காற்றுண்டாகிஎல்லாநாயும்அடித்
துக்கொண்டுவந்துஅவரவர்களுடையஅண்டத்தில் அவரவர்களை விட்டு
விட்டு என்னையும்இவிடத்திற்கொண்டுவந்துசேர்த்தது.

கேட்டாயோ அர்ச்சுன அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியான பக
வான் இதோ உங்களிடத்திற் சதாகாலமுமிருந்து உங்களை ரட்சித்துக்
கொண்டிருக்கிறான்ஒன்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனுஞ்சந்
தோஷித்தனாய் அந்தபகவான்ப்பார்த்து அநேகவிதமாகக் கொண்
டாடினான் அதன்பிறகு இருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் அந்த பகதலப்
பிரீய் முனிந்திரருக்கு நமஸ்காரஞ்செப்து ஐயாமுனிநாதாதேவரீர்பெ
ரியவராகையால் தர்ம்மபுத்திரர்செய்கிறயாகத்திற்கு வரவேண்டுமென்
றுவேண்டிக்கொள்ள அதுகேட்டு அந்தமுனிஸ்வரருஞ்சந்தோஷப்பட்
டு அப்படியேவருகிறோமென்றுசொல்ல அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணர்
ச்சுனர்கள் அந்தமுனிநாதனாயும் தேரின்பேரி லெழுந்தருளச்செய்து
பின்புசந்திரகாசன்முதலான ஐந்துராஜாக்களையும் ஏற்றக்கொண்டு தா
ங்களும்தெறிக்கொண்டு தாரகனை எச்சரித்தமாத்நிரத்தில் தாரகனும்அந்
தரதத்தைஆகாசமார்க்கமாய்நடத்திக் கிழக்குசமுத்திரச்ச்கனையோரமாய்
க்கொண்டுவந்து நிறுத்தினான்-அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களு
ம் பகதலப்பிரீயமுனிந்திரரும் மற்றஐந்துராஜாக்களும் அந்தரதத்தை
விட்டிழிந்து தங்கள்தங்கள்ரதத்திலெறிக்கொண்டார்கள்அப்பால் ஸ்ரீக
ருஷ்ணபகவானும் தாரகனை எச்சரிக்கைபண்ணிஅந்தரதத்தைவகுந்
தத்திற்குக் கொண்டுபோம்படி கட்டளையிட்டனுப்பினார் அப்பொழுது
அர்ச்சுனனும் அஸ்வமேதக்குதிரைகளைவிட்டு அதுகளின்பிறகேஸ்ரீகரு

ஷ்ணபகவான்முதலானசேனைகளுடனேரதாராடனாக யுத்தசன்னுத்தன
ய்ப்புறப்பட்டு பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும்தாம்தாமென்று
முழங்கத்தக்கதாக மகாஉச்சாகத்துடனே நடந்தான் அப்பால் அந்தக்
குதிராகளானது சிந்துதேசத்திற்குச்சமீபமாக நடந்துபோகையில் அ
ங்கிருந்தவேவுகாரர்கள் கண்டு அதிவேகமாகப்போய் அந்தச்சிந்துதேசத்
தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற சயிந்தவன்குமாரனைக்கண்டு தெண்ட
னிட்டு ஐயாராஜேந்திரா நம்முடையபட்டணத்திற்குச் சமீபத்தில் இர
ண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகள் வருகின்றது அதுகளின்பிறகே அஸ்திரபு
ரத்தையாளுகின்ற தர்மநந்தனருடைய தம்பியாகியவீராதிராணனார்
ச்சுனமகாராஜனுவர் கிருஷ்ணபகவானுடனும் சகலசேனைகளுடனு
ம்மகாஜுடம்பரத்துடனேயுத்தசன்னுத்தராய்ப்புறப்பட்டுவருகொ
ன்றுசொல்ல அந்தவசனங்கேட்டமாதிரத்தில் விருதசந்திரனும் திகிற்
பட்டு ஐயோஅந்தஅர்ச்சுனராஜன் நம்முடைய தகப்பனைக் கபடத்தினு
ற்கொன்றவனாச்சுதே அப்படிநம்மையுங் கொல்லுவானேதாம் என்ன
செய்வோமென்று மகாபயப்பிராந்தனாய்நிமிங்கி அந்தச்சபையிலே
தானேசிம்மாசனத்திலிருந்து தொப்பென்று பூமியில்விழுந்து காலங்
கையும் உதைத்துக்கொண்டுகண்டுகள் சமுலமிடவாயை ஆஆவென்று திற
ந்து சாக்கூந்தல்போட்டு அந்நேரமேபிராணனைவிட்டான் அப்பொழு
து அந்தச்சபையிலிருந்தவர்களெல்லாரும்பயந்து மகா துக்காக்கிராந்
தர்களாய் விசனப்பட்டமுதார்கள் அதுசேதியை அந்தப்புறத்திலிருந்
த அவன்தாயாகிய துர்ச்சைபென்பவள்கேள்விப்பட்டு கோவென்றச
த்தத்துடனே அழுதுக்கொண்டோடிவந்து கொலுமண்டபத்திற்கே
ந்துகுமாரனைப்பார்த்து ஐயோமகனே என்று வாயிலறைந்துக்கொண்
டிபுத்திரன்பெரில்விழுந்து மூர்ச்சையாய்க்கிடந்து மறுபடியும் இரண்
டுநாழிகைசென்றபிறகு அங்கிருந்தமந்திரிகள்செய்த சயித்தியவுபசா
ரங்களினால் மூர்ச்சைதெளிந்து திரும்பவும் புரண்டுபுரண்டழுது ஓய்
குமாரசாநீ என்னநினைந்து சீவனைவிட்டாய் நீ எங்கேபோயாய் எங்
கேயடங்கினாய் நீ என்னைவிட்டுஒண்டியாய்ப்போனாயோதான் உன்தகப்
பனிறந்துபோனத்திற்கு உன்னைப்பார்த்துஅந்த துக்கத்தைவிட்டுச்சந்
தோஷமாயிருந்தேன் அந்த சந்தோஷத்தையெல்லாம் எங்கேபோக்
கடித்தாயென்று அநேகவிதமாகப்பலம்பிபிற்பாடு மந்திரிமார்கள்சொ
ன்ன உபசாரவசனங்களினால் 'சந்தேமனந்தெளிந்து அர்ச்சுனராஜன்வ
ருகிறவிர்த்தாந்தத்தைக் கேள்விப்பட்டு அந்தச்சபையைவிட்டுத் தடுக்
கென்றெழுந்திருந்துபட்டணத்திற்குவெளியேபோய் அஸ்வமேதக்கு
திரைகளின் பின்னாகவருகிற அர்ச்சுன ராஜனைக்கண்டு கண்ணிராறப்ப்
பெருக அழுதுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய பாதத்தில் விழுந்
துபுத்திரசோபம்பொறுச்சமாட்டாமல் வெருவாய்ப் பிரலாபித்து அர்
ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அண்ணே விராதிவீரா சுபத்திராமனாகரா எ
ன்னுடைய துக்கத்தைஎன்னென்றுசொல்லுவேன் நீங்கள் வருகிறசேதி
யைக்கேட்டுஎன்குமாரனுவன்கெ லுமண்டபத்தில்தானேமகாபயத்

துடனே தகப்பனைக் கொன்றவர் தன்னை யுங்கொல்லுவாரென்று நினைத்
து சிவனை விட்டான் இனி எனக்கு வேறொரு திசு கில்லை நான் அனாதையாய்
நின்றேன் தேவரீரால் என்புருஷனுனவன்பாரதயுத்தத்தில் அனியாயமா
ய்மடிந்துபோனபின்பு அந்தத்துக்கத்தையெல்லாம் இந்தப்புத்திரனை
ப்பார்த்து நிவர்த்தி செய்து சந்தோஷமாயிருந்தேன் அந்தசந்தோஷ
மெல்லாம் இன்றோடே யடங்கிப்போய்விட்டது நான் இனி என்னவெ
ன்று நிர்வாகம்பண்ணுவேன் பூர்வத்தில் என்புருஷனுனவன் உங்களுட
னே கூடியிராமல் அனியாயபாதகர்களான சகுனி துரியோதனனாதிகளு
டனே கூடியிருந்தபடியினால் நான் அமங்கலியாய்நின்றேன் அந்தத்துக்க
த்தையெல்லாம் நிவர்த்திபண்ணி உங்களைப் கோரிக்கொண்டிருந்தே
ன் அப்படியிருக்களனைக்கு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் வந்து சம்பவித்
தகாரணமென்ன ஒபி அண்ணென பரமதயாளா என்னைக்காப்பாற்றும் இற
ந்துபோன சந்திபனென்ற ஒரு பிராமணப் பிள்ளையைப் பன்னிரண்டிவ
ருஷித்தின்பிறகு அழைப்பித்துக்கொடுத்த மகானுபாவராகிய ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவான் உமக்குமைத்துனராகையால் அதுபோல என்பிள்ளையை யு
ம்பிழைக்கப்பண்ணி எனக்குப் புத்திரபிழைக்கொடுத்த ரக்ஷிக்கவேண்
டும் அண்ணெனயென்று அநேக விதமாகப்பிரலாபித்து அழுகிறபோது
அந்த அரிச்சனனுந் தன்காலில் விழுந்தமுகிற தங்கையாகிய துர்ச்சை
யென்பவளை யெடுத்து உட்காரவைத்து தன்னுடைய உத்தரீயத்தொங்கலி
னால் அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைத்து ஓய்ந்தகாய்நீ அழவேண்டாம்
உன்னுடைய குமாரனை நான் இறந்துபோகச்சொன்னேனோ நான் என்
னசெட்குவேன் அவனுக்குப் பிரமனுடைய செயல் அப்படியிருந்தது
அப்படிப்பட்ட வீராதிரொகிய பிள்ளையைப் பெற்றாய் இப்போதும்
நீயயப்படவேண்டாம் நமக்கெல்லாம் காரணகர்த்தாவாயிருக்கின்ற ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவானிடத்திற் போய் சரணமடைந்தால் அவர் உன்னுடைய
துக்கத்தைத் தீர்த்து ரட்சிப்பாரென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்ததுந்
சேலையும் துக்கம்கீங்கி அப்படியே செய்கிறெனென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானிடத்திற் போய்ந்தபகவானுக்கும் பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள் பண்
ணிகைகட்டிக்கொண்டு நின்று அந்தநாதனைப் பார்த்து ஒபி ஐயா அனாத
ையாயிருக்கின்றவர்களைக் காப்பாற்றி ரட்சிக்கின்றது தேவரீருடைய கட
மைபாதலால் என்னை ரட்சியும் ரட்சியும் பூர்வகாலத்தில் ஆதிமூலமேயெ
ன்று முறையிட்டகசெந்திராழ்வானைக்காத்து ரட்சித்த புண்ணியபுருஷா
கபடநாடக சூஸ்திராவதாரீ கோபாலகிருஷ்ண என்னை ரட்சியும் என்னு
டையகோரிக்கையை நடைத்தும் தேவரீரால் சக்கியமாகாத காரியம் ஒண்
றுண்டோ முன்பு அஸ்வத்தாமருடைய பாணக்கினிபால் வெந்து நீராப்
ப்போன உத்தமாயினுடைய கொப்பத்தை நிறுத்திப்பரிட்சைத்தை ரட்சி
த்த மகாபுருஷர் நீரல்லவோ உம்முடைய மகிமையைப் பிரிம்மாதி தேவர்
களாலுமறிபக்கடாதே இப்போது என்னுடைய குமாரனைப் பிழைக்கப்
பண்ணி ரட்சியும் சுவாய்பென்று அநேக விதமாகத்தோத்திரம்பண்ணுகி

ன்றதுற்சேலையப்பார்த்து அந்தபகவானுஞ்சிரித்து ஓய்துற்சேலை நீ
யேன்விசனப்படுகெழுநீபழவேண்டாம் நீயப்படிப்பட்டரணரங்கது
ரந்தரான விராதிவிரனைப்பெற்றாய் உனக்கு என்னகுறையிருக்கின்ற
து நீமகாசவுரியபராக்கிரமசாலிபான அர்ச்சுனராஜனுடைய தங்கையல்
லவாஉனக்குஒருநாளுந்தாழ்வராதென்றுசிரித்து பரிசாசவார்த்தைதாளா
ய்ப்பேசிக்கொண்டு அந்தபகவானுவரர்ச்சுனன் முதலானராஜாக்களு
டனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடந்துவந்து சிந்துதேசத்துக்
கோட்டைவாசலிற்சேர்ந்து சகலசேனைகளையுமடத்தில்தானேநிறுத்தி
விட்டு அர்ச்சுனனையும் சந்திரகாசன்முதலான சிந்திதுணைகளையுந்தம்
மோடழைத்துக்கொண்டு துற்சேலையானவள் பின்னேநடந்துவரஅந்த
தேவனு மரண்மனைக்குள் நுழைந்துபோய் ஆஸ்தானம்மண்டபத்திற்சே
ர்ந்துசிம்மாசனத்தின்பேரில்விழுந்துகிடக்கின்ற பிள்ளையைப்பார்த்து
அந்தபகவான்சிரித்து தம்முடையவலதுகையாகிய தாமையினால் அந்
தப்பிள்ளையினுடையபாதாதிசேசபரியந்தம் தடவிக் கொடுத்தருளிஞர்.

அப்போது அந்தப்பிள்ளையும் அவருடைய அனுக்கிரகத்தினால்நித்தி
பாபண்ணி எழுந்தவன்போல யெழுந்துஉட்கார்ந்து தன்னண்டையிலி
ருக்கிறஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களைக்கண்டு திக்கென்றெழுந்திருந்து அவர்
களுக்குட்பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்பண்ணி அர்க்கியபாத்திய முதலான
உபசாரங்களினால் அந்த ந்ரநாராயணர்களைப் பூசித்து அநேகவிதமா
கத்தோத்திரம்பண்ணினான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் சந்தோஷி
ப்பட்டு அந்தப்பிள்ளையையெடுத்தமார்போடு தழுவிக்கொண்டு ஆசீர்
வாதம்பண்ணிபிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் சகல ராஜாக்களுடனும்
சகலசேனைகளுடனு மந்தப்பட்டணத்தில் மூன்றுநாளிருந்தபிறகு நா
லாநாஸ்காலமேஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் அஸ்வ
மேதக்குதிகைகளைவிட்டு அதுகளின்பிறகே அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ண
மூர்த்திசமேதனாய் ரதாருடனாய்ப்புறப்பட்டு சயிந்தவனுடைய ருமா
னையும் துற்சேலையையும் அழைத்துக்கொண்டுசகல துராதுரைகளுடனு
ம் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும்
தாம்தாமென்றுமுழங்கத்தக்கதாகமகா ஆடம்பரத்துடனே நடந்தான்

கேட்டமோஜனமேஜயமகாராஜாவேஅப்பால் அந்தக்குதிகைகளா
னது ஏழாரவங்களுடனேநடந்துசிந்துதேசத்தைவிட்டு அப்புறம் சிந்தி
துசீர்மைபுமிகள் கடந்து அஸ்திநுபுரத்துக்கு நேராய்த்திரும்பினது அ
ப்போது அர்ச்சுனராஜனும் சகலசேனா சமுத்திரங்களுடனே அந்தக்கு
திகைகளின்பின்னாகவேநடந்து அஸ்திநுபுரத்திற்குச்சமீபமாக வருகை
யில்அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஆலோசனைசெய்துஅர்ச்சுனனை
ப்பார்த்து ஓய்கிரீடி இனிமேல் தர்மபுத்திரர் செய்கிறயாகத்திற்கு ஒரு
விக்கினமுயில்லை இந்தமட்டுக்கும் தர்மபுத்திரர் யாகதீக்ஷையைவகித்து
க்கொண்டு குதிகையைவிட்டுஒருவருடமாச்சுதுசித்திராபர்வமும் சமீபி
த்திருக்கின்றது உங்கள் தமயனாகியதர்ம்மநந்தனருடைய தர்மகுண
த்தினாலும் உன்னுடைய புசபலபராக்கிரமத்தினாலும் இந்தராஜாக்களு

டைய சகாயத்தினாலும் அஸ்வமேதக்குதியானது ஒருதடையில்லாமல் நேராய்வந்துசேர்ந்து இந்தப்பகஷலப்பிரிய முனிந்திரணாக் கண்டபுண்ணியம்இவ்வளவ்வளவென்றுசொல்லிமுடியாது அதுவல்லாமலும் மகாபராக்கிரமசாலியான மகுடாதிபதிகளையெல்லாம் வணங்கப் பண்ணிக்கொண்டாய் உன்னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தை என்னவென்று சொல்லுவேனென்று ஸ்ரீகுருஷணபகவான்சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்து அந்தமூர்த்தியைப் பார்த்து சகத்க்ஷகா தேவரீர் அடியேனைப்பிரிகாசம்பண்ணுகிறீர்என்னாலொரு காரியமுநடக்கவில்லை சகலமுந்தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினால் இந்தமட்டும் நடந்தேறிவந்தது இனிமேலுந் தேவரீரோயல்லாமல் அணுவளவும்அசையமாட்டாதென்றுசொல்ல அதுசேட்டு அந்தநாதனுஞ்சந்தோஷமடைந்துஅர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் கிரீட்டிஇப்போதுநாம்நம்முடைய பட்டணத்தைச்சேரவந்தோமல்லவோ நம்முடையதண்டிலே அநேகம் வீராதிவீரர்களான மகுடவர்த்தனர்கள் வருகின்றார்கள் முனிசிஷோஷ்டமாதியபகதலப்பிரிய மகாமுனிந்திரரும் வருகின்றார் ஆகையால் நான் அஸ்தினாபுரத்திற்குப்போய்த் தர்மபுத்திரணாக்கண்டு இவ்விடத்துச் சங்கதிகளெல்லாந்தெரியப்படச்சொல்லிமறுபடியும் இந்தராஜாக்களுக்கு எதிராகவரவேண்டுமாதலால் நான்முன்னுதாகப்போகிறேன் நீயும் இந்தராஜகூட்டங்களுமாய் இந்தசேனைகளுடனே கூடிக்கொண்டு மெள்ளமெள்ளநடந்து நாளையதினம் அஸ்தினாபுரத்திற்குவந்து சேருங்க ளென்று சொல்லி அர்ச்சுனனிடத்திற்சிலவுபெற்றுக்கொண்டு அந்தப்பகவானுந்தனியேபுறப்பட்டு ரதத்தின்பெரிவேறிக்கொண்டு நடந்தருளிநார்அப்பால் அர்ச்சுனராஜனானவன் அஸ்வமேதக்குதியாகளுடனும் ராஜவர்க்கங்களுடனும் பகதலப்பிரிய முனிந்திரருடனும் சகலசேனா சமேதராய் நடந்து அஸ்தினாபுரத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறஒருசிங்காரவனத்தினிடமாகவந்து தண்டிவிட்டிறங்கினான் அப்பொழுதுசூரியபகவானும்மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமானார் அங்கே ஸ்ரீகுருஷணபகவானும் அதிவேகமாகநடந்து அஸ்தினாபுரஞ் சேர்ந்து யாகமண்டபத்தில் யாகதீட்சையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிற தர்மபுத்திரணாக்கண்டு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டருளிநார். அதுகண்டுதருமபுத்திரரும்சந்தோஷமாய் அந்தபகவானையெடுத்த மார்போடுதழுவி ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டுவெருவாய் உபசரித்துஅந்ததேவனை ஒருநவரத்தின சிங்காதனத்தின்பெரில்உட்காரவைத்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்துஓய் கிருஷ்ண-சுவாமீஉம்மைக்கண்டு நெடுநாளாச்சுதேசகலகாரியங்களையும்செயம்பண்ணிக் கொண்டுவந்தீரோ சித்திராபர்வமுஞ் சமீபித்திருக்கின்றதே அர்ச்சுனன் எங்கேயிருக்கிறான் குதிரை எங்கேயிருக்கின்றது தேவரீராமாத்திரம் தனித்துவந்தகாரணமென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்றுகேட்கஅதுகேட்டு அந்தபகவானும் தர்மநந்தனரைப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச் சிரித்துதாம்போய்வந்தகே திகளெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லிப்பின்னையும் அவரைப்பார்த்து ஐயாதர்மநந்தன அர்ச்சுனனானவன் இரண்

௮ அஸ்வமேதக் குதிரைகளுடனும் வீராதீரர்களான அநேகமகுடம
ண்டலீகர்களுடனும் சகலசேனாசமேதனாய் நமதுபட்டணத்திற்குச் ச
பீமமாகயிருக்கின்ற சிங்காரவனத்தில் தண்டுவிட்டி. நங்கயிருக்கின்ற
உம்முடையபாக்கியத்தை நானென்னவென்று அளவுபடுத்திச் சொல்லு
வேன் நீநினைத்தகாரியம் முடியாமற் போகுமோ உமக்குப் பலசாலிக
ளான வீமார்ச்சனர்களிருக்கும்போது என்னகுறை ஐயாநாளையதினம்
சிவிதுபேருடனே நடந்துபோய் அர்ச்சனராசனுடனே வருகிறராசாக்க
ளையெல்லாம் எதிர்கொண்டு அழைத்துவரவேண்டுமென்று சொல்ல அ
துகேட்டுதர்ம்மபுத்திரரும் அதிகசந்தோஷித்து அடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்
தியைப்பார்த்து ஐயாகோபாலசூடாமணிதேவாரீரனக்கு அபையாஸ்த
ங்கொடுத்து ரட்சிக்கிறெனென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்
போது எனக்கு என்னகுறையிருக்கின்ற துசகலமுங்காலமேபேசிக்கொ
ள்ளலாம் இப்பொழுது ஆலசியமாயிராமல் அந்தப்புறத்திற்குப் போ
மென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்படியே அந்தப்
புறத்திற்குப்போய் அத்தையாராகிய குந்திதேவியைக்கண்டு தெண்டனி
ட்டி தாம்போய்வந்தசேதிகளெல்லாந் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லி அங்கி
ரும் துவந்து திரொளபதைபயுந் சுபத்திராதேவியையுங்கண்டு அவர்க
ளிடத்திலுஞ்சொல்லிவிட்டு அப்பால்தம்முடைய அரண்மனைக்குப்போ
ய் நமது நாயகியாகிய தேவகுதேவியாரையும் அசோதையம்மையாரையு
ங்கண்டு அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி அவர்களிடத்திலும் தாம்போ
ய்வந்தசேதிகளைச் சொல்லிச் சற்று நேரம்பேசிக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு
ருக்மணி சத்தியபாமை முதலானஸ்திரீசனங்களையங்கண்டு ஆதரணப
ண்ணி அதின்பிறகு ஸ்நானஞ்செய்து சந்தியானுஷ்டான சபதங்களை
முடித்துக்கொண்டு அந்தப்புறத்திற்குப்போய் மகாசம்பிரமத்துடனே
ஷ்டிசுவை பதார்த்தவகைகளெல்லும் போசனம்பண்ணி யெழுந்திருந்து
கைகால்சுத்திபண்ணிக்கொண்டு கர்ப்பூரதாம்பூசம் தரித்துக்கொண்டிக
ந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளை யணிந்துக்கொண்டு சந்தோஷகரமாய் சிவிது
நேரங்கேளிக்கைவிநோதங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு பள்
ளியறைக்குட்போய் புஷ்பசரங்களினாலலங்கரித்திராநின்ற சப்பிரகூடம
ஞ்சத்தின்பேரில் பவளித்துக்கொண்டு ருக்மணிசத்தியபாமை இவர்கள்
ருவரும்பாதம்பிடிக்கவும் மற்றஸ்திகரீகளெல்லாரும் வெண்சாமரை ஆலவ
ட்டம் மயில்வீசிநி முதலான துகளைச்சுக்கியிலேந்திக்கொண்டு அனந்தவி
தசுபித்திய உபசாரங்கள் செய்யவும் அந்தபகவானுனவர் இப்படிப்பட்ட
வைபவத்துடனே பரமயோசனித்தினை செய்தருளினார்

அதிலேசற்றுநேரத்தில் சூரியபகவானும்கீழ்த்திசையில் உதயமா
கினார் அதுகண்டு தடாகங்களிலுள்ள தாமரைகளெல்லாமலர்ந்த துசகல
சிவராசிகளுக்கும் ஆனந்தமுண்டாச்சது அதற்குமுன்னமே ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவானும் நித்தினைதெளிந்தெழுந்திருந்து காடோலாசிதகாரியமானநி
த்தியகர்ம்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு போசன கருத்தியங்க
ளை யுந்தீர்த்துக்கொண்டு அரண்மனையை விட்டுப் புறப்பட்டுவந்து தம்பி

மாரீசனாடனும்மந்திரிமார் சனாடனும்பிரதானி கனாடனும் மருட்வர்த
தனர்கனாடனும் குருக்கண்மாரீசனாடனும் கொலுமண்டபத்தில் நவரத்
நாசிதமானசிம்மாசனத்தின்பேரில் செலுவாயிருக்கின்றதர்ம்மபுத்திர
மகாராசாவைக்கண்டு தெண்டனிட்டு அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கொ
கொண்டு அவர்போடுவித்த ரத்னசிம்மாதனத் தின்பேரிலுட்கார்ந்து
அந்ததர்ம்மபுத்திரரைப்பார்த்து ஐயாதரம்மநந்தனா நமதுஅஸ்வமேத
க்ருதிகாகளானது இந்நேரம்நம்முடைய பட்டணத்திற்குச் சமீபமா
கவருமேஅதுகளின்பிறகே அர்ச்சனனும் மற்றுமுண்டான மருடம
ண்டலாதிபர்களும்வருகின்றார்கள் தாமுஞ்சிறிது பேர்களுடனேஎதி
ர்க்கொண்டுபோய்அவர்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டுவரவேண்
டியிருக்கின்றதே அதற்கு ஆலோசனைசெய்துஎவர்களையனுப்பவேண்
டுமோ அவர்களை அனுப்பிவையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்ம்ம
நந்தனருஞ்சிரித்துகபடநாடகஞ்ஸ்திராவதாரியான ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவா
னைப்பார்த்து அநேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி அவரை கொண்டா
டி ஒப்சவாமி பூதேவிநாயகா தேவரீர் லோகநடனஞ் செய்கிறோ உம்
மைப்பார்க்கிலும் ஆப்தரானவர்கள் நமக்கு ஆரிருக்கின்றார்கள்எங்களு
க்குமைத்துனரும் சினேகிதரும்ஆப்தரும்ஆசாரியரும்தெய்வமும்தே
வரீரோயாகையால் நீரோஎங்கள்பேரில்கிருபைவைத்துவிமசேனன் நகு
லன் விதுரன் சஞ்சயன் கிருபாசாரி இவர்களையும்உம்முடனேகூட அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சனன்முதலான அந்தராஜாக்களையெல்
லாம்அழைத்துக்கொண்டு வாருமையாவென்று அநேகவிதஉபசாரமா
கச்சொல்லஅதுகேட்டு அந்தபகவானுஞ் சந்தோஷகரமாய் அந்தச்
சபையைவிட்டெழுந்திருந்து தர்ம்மபுத்திரர் உத்தாரப்படிவிமசேன
ன்முதலானவர்களைப் பிரயாணப்படுத்தி அவர்களையெல்லாந் தம்முட
னேகூடரதாளுடர்களாயழைத்துக்கொண்டு தாமும்ரதாளுடராய்சிறிது
சேனைகளுடனேபதினெட்டுவகை மௌவாத்தியங்களும் தாம்தாமெண்
றுமுழுங்கத்தக்கதாக அஸ்திரபுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுநடந்துஅப்
பால்சிறிதுதூரம்போகையில் தங்களுக்கெதிராகவருகிற அர்ச்சனராஜ
ன்முதலான சாலராஜவர்க்கங்களுையும் சேனைகளைபுங்கண்டுஒருவர்க்கொ
ருவர்தமுவிக்கொண்டியொகக்கூழங்களை விசாரித்துக்கொண்டு மகாசந்
தோஷகரமாயிரண்டுசேனைகளையும் ஒன்றாகக்கூட்டிக்கொண்டுமகாவை
பவத்துடனே நல்லசுபழுக்கூர்த்தவேளையில்அஸநுபுரத்திற்குட் புரு
ந்துசத்தசமுத்திரங்ஙனும் புரண்டுவந்துபோல சதுங்கபல சேனைக
ளுடனும் நடக்கின்றவேகத்தினால்எழும்புகின்றபாத தூளிகள் ஆகாசமு
ழுதும்பரவி சூரியனைமறைக்கும்படியாகநடந்துபட்டணத்து வீதியி
ல்வருகிறபோது அவிடத்திலிருக்கப்பட்டபிராமணஸ்திரீகள் ராஜஸ்திரீ
கள் முதலானவர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள்உப்பரிசையின்பேரிலும் இ
ண்ணையின்பேரிலும்தலைவாசற்படியிலும்இருந்துக்கொண்டு மங்களவா
ழ்த்துகள்பாடிக்கொண்டு அநேகமாயிரந் தங்கத்தட்டுகளில்முத்தாலா
த்தி பவளாலாத்தி-ரத்நாலாத்தி கற்பூராலாத்தி-முதலானதுகளைக்கையி

லேந்திக்கொண்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து-ஆ-விராதிவிரா-ஆ-விரபரா
 க்கிரமா-ஆ-புண்ணியபுருஷா-ஆ-சுபத்திராமனோகரா- உன் குளந்தத்
 திசையிலும்செயம்பொருந்தச்சுடவது உன்னுடைய கீர்த்திப்பிரதாப
 ந்திரிலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கக்கூடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணிசுக்
 லதிருஷ்டிகளும்சகல தோஷங்களும்பரிகாரமாகக்கூடவதென்று ஆலாத்
 திகள்சுற்றிவிஸ்வகேது முதலானவர்களுக்கும் அப்படியேசெய்துஅது
 களைக்கொண்டுபோய் பட்டணத்திற்குப்புறமாய் எறிந்துவிட்டார்கள்
 இப்படிப்பட்ட சம்பிரமத்துடனே அர்ச்சனராஜனானவன் சகலராஜவர்
 க்கங்களுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் பட்டணத்துவீதியில் ந
 டந்துபோய்அரண்மனைக்குச்சமீபத்தில்வந்துரதத்தைவிட்டிழிந்து வி
 ஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன் முதலானவர்களும் சிறிதுராஜாக்களும்கைலா
 ருகொடுக்கும்படி பாதசாரியாய்நடந்து ஓஸ்தானமண்டபத்திற்குவந்
 து அவிடத்தில்கொலுவாயிருக்கின்றதர்மபுத்திரமஹாராஜாவைக்கண்டு
 அவருக்குப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்பண்ணினான்
 அதுகண்டு தர்மபுத்திரமஹாராஜாவும் சந்தோஷசித்தராய்தம்பியாகி
 ய அர்ச்சனைஎடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்
 ணினார் அப்பால் விஸ்வகேது மேகவர்ணன் முதலானகுமாரர்சுளெல்லா
 ரும்வந்துபிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணினார்கள் அவர்களையும்அப்படி
 யேயெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணினார் அத
 ன்பின்பு அர்ச்சனனும்மேகவர்ணன் விஸ்வகேதுமுதலானவர்களைக் கூ
 டஅழைத்துக்கொண்டு அந்தச்சபையிலிருந்த பெரியோர்களைக்கண்டு
 தெண்டனிட்டு அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு
 அப்பால் அந்தப்புரத்திற்குப்போய் குத்திதேவி காந்தாரி முதலானதா
 ய்மார்களுக்குநமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையுங்கை
 க்கொண்டு அப்பால் துறொளபதையெயுஞ்சுபத்திராயையுங்கண்டு ஆதா
 ணைபண்ணிருக்க்மணிசத்தியபாமமுதலான ஸ்திரீஜனங்களையுங்கண்டுதி
 ன்னுடைய யோகக்ஷேமங்களையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்

இங்கே வீமசேனமகாராஜன் அந்த அஸ்வமேதர்குதிராகளிரண்
 டையும்பிடித்துக்குதிராலாயத்திற்கொண்டுபோய் தங்கச்சங்கிலியினாற்
 கட்டிவைத்து தர்மபுத்திரமகாராஜனிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தான் அந்
 தச்சமயத்தில்பகதலப்பிரியமுனிஸ்வரரும் அந்தச்சபையில் வந்துசேர்
 ந்தார் அப்பொழுது தர்மபுத்திரமகாராஜாவும் பகதலப்பிரியமுனிந்
 திரணாக்கண்டு சிம்மாசனத்தைவிட்டு திக்கென்றெழுந்திருந்து நாலடி
 தூரம்நடந்துவந்து அந்தமுனிஸ்வரருக்குப் பிரசுட்சண நமஸ்காரங்
 கள்செய்துசர்வஉபசாரத்துடனே அழைத்துக்கொண்டுபோய்நவரத்தந
 கசிதமானஒருசிம்மாசனத்தின்பேரில் புலியாசனம்பரப்பி அதன்பே
 ரில் அந்த முனிநாதனை பெழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்கு அரங்கியபா
 த்தியமுதலான உபசாரங்களினற்பூசைபண்ணி அவரைப்பார்த்து அ
 நேகவிதமாகக்கொண்டாடி தோத்திரம்பண்ணினார் அப்பொழுது ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபதவானும் சாத்திரி கிருதவர்ம்மன் இவர்களுடனேவந்துதர்ம

ம்புத்திரனாக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக்
கைக்கொண்டு அந்ததர்மபுத்திரர் தமக்குப் போடுவித்த ரத்தசிம்மா
தனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்திருந்தார் அப்பொழுது தர்மபுத்திரரு
ம்பலபத்திரர்முதலான பெரியோர்களுடைய வரவுகண்டெழுந்திருந்
து அவர்களுக்கும்வந்தனைவழிபாடுகள் செய்து ஆகரணைபண்ணினார் அ
வர்களும்கந்தோஷகரமாய் தர்மபுத்திரர் போடுவித்த சிம்மாசனங்களி
ன்பேரில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்தா
ர்கள் அப்பொழுது மகாசத்திய சந்தனர்களான சந்திரகாசன் வீரவர்ம்
மன்- மயூரத்துவரன்தாமரைத்துவசன் முதலானவிராதிவீரர்களெல்லா
ரும் அந்தச்சபையினிடமாகதாங்கள் கொண்டுவந்தகாணிக் கைக்கப்பங்
கையெல்லாம் தர்மபுத்திரமகாராஜாவுக்கு முன்னேவைத்து ஒவ்வொ
ருவராய்தங்கள் தங்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லி மகாபயபக்திவிநய
த்துடனே அந்ததர்மபுத்திரமகாராஜாவுக்கும் பிரதட்சணஞ்செய்து
சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டார்கள் அதுகண்டு தர்மமனந்த
னருஞ்சந்தோஷித்தராய் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ச்சனர்களைப்புகழ்ந்துகொண்
டாடி அந்தராஜாக்களையெல்லாம் எடுத்த மாற்போடுதழுவி ஆலிங்கன
ம்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கும் வெவ்வேறே ரத்தினசிம்மாசனங்க
ள் போடுவித்து அவர்களையெல்லாம் அதின்பேரில் உட்காரும்படி
சொல்ல அவர்களும் அந்தப்படியே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச் சமீ
பத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்

அப்பொழுது பப்பிரவாகன் சயிந்தவன்குமாரன் இவர்களிருவரு
ம்வந்து நகுல்சகாதேவர்களைக்கண்டு தெண்டனிட்டி பலராமருக்கு நமஸ
காரம்பண்ணி அந்தப்புரத்திலிருக்கின்ற தாய்மாருக்கும் பாட்டியாருக்
கும் நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களையும் கைக்கொ
ண்டு மதுபடியும் கொலுமண்டபத்திற்குவந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்
பொழுது கபடநாடகஞ் சூதிராவதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் அ
ந்தமகாசபையிலுள்ள சகலசனங்களும் கேட்கும்படி அவிடத்திலிருக்கி
ன்றவிசித்திரவீரியுன்குமாரனை திருதராட்டிரனைப்பார்த்து ஓய்திருத
ராட்டிரபூபாலகா அதோ இருக்கின்றவர் சாக்ஷாத் விஷ்ணு அபிசையினு
ற்பிறந்தவர் தர்மமசொருபர் சத்தியசந்தனர் அகண்டதவிரபராக்கிரம
ர்திவ்வியகுணசந்தரர் அவர்தான் குந்தலதேசத்தைப் பரிபாலனஞ்செ
ய்யப்பட்ட சந்திரகாச மகாராஜனென்பவர் அப்பால் இதோ இருக்கிற
வர் வீராதிவீரர் சத்தியசொருபர் எமதர்மராஜனுக்குத் தம்முடைய கு
மாரத்தியைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொடுத்து கிர்த்தப்பிரதாபம் பெ
ற்றவர்தர்மமத்தினால் தேவர்களை யெல்லாம் மெய்ப்பித்தவர் அஷ்டயிஸ்
வரியசம்பன்னர் மகாதானவிநோதர் விஷ்ணுபக்தர் அவர்தான் சரஸ்வதி
புரத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற வீரவர்மமகாராஜனென்பவர் அ
ப்பால் அதோ இருக்கிறவர் சதாகாலமும் தானதர்மங்களைச் செய்ப்ப
ட்டவர் புத்திரபுத்திரகளத்திராதிசளான பிரதாபந்தையடையவர்தான்
யாசஞ்செய்ய நினைத்து பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்துவந்த அஸ்வமேதக்

குதிரையைத் தர்மபுத்திரர்க்குக் காணிர்தையாகக் கொடுத்தவர் எனக்கு
 ப்பாதிசரீரத்தைத் தானமாகக் கொடுக்க நினைத்து பெண்சாதி பிள்ளையி
 னுடையகையினால்கண்டபரியந்தம் அறுப்புண்டுமகாரீர்த்திப் பிரதிஷ்
 டையைப்பெற்றமகாநுபாவர் விஷ்ணுபக்தியிலுபநந்தவர் விஷ்ணுபு
 சாதாரந்தரர் சகலபோக பாக்கியங்களை யுடையவர் அவர்தான் ரத்தி
 னபுரத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற மயூரத்துவசமகாராஜ நென்ப
 வர் அப்பால் அதோயிருக்கிறவர் வீராதிவீரர் மயூரத்துவச மகாராசா
 வினுடையகுமாரர்சத் துருபயங்கரர்சாம்பவ மூர்த்திக்குச் சரியாபைரா
 க்கிரமமுள்ளவர் எங்களுடைய குதிரையைப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு எ
 ங்களுடையசேனைகளை யெல்லாஞ் சின்னாபின்னப்படுத்தி அர்ச்சனையு
 ம்என்னையும்நன்றாய்ப்பூசைபண்ணி எங்களிருவரையும் பூமியில்மூர்ச்
 சையாய்விழ்த்தள்ளி அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபட்ட
 டணத்திற்குப்போனபிறகு நாங்களுங் கபடப்பிராமணலேஷங்கொண்
 டிபோய் அந்தராஜனைக்கண்டோம் அப்படிப்பட்டமகாபுருஷாகிய தா
 மரைத்துவசநென்பவர் அப்பால் அதோ இருக்கிறவன் மகாபலசாலி
 வீராதிவீரன் அகண்டித வீரபராக்கிரமன் பொறுமையும் புத்தையாள
 மும் சத்தியமுமுள்ளவன் சவுரியத்தில் தேவேந்திராதிதேவர்களை யெல்
 லாம் மெய்ப்பித்தவன் பிதாவாகிய அர்ச்சனையும்ரணக்களத்தில்செ
 யித்துநிறும்பவும்நாகலோகத்திற்குப்போய் ஆதிசேஷனுடையசேனை
 களை யெல்லாஞ் சின்னாபின்னப்படுத்தி அவனது கர்வத்தை யடக்கி அ
 வனிடத்திலிருந்த மிருதசஞ்சீவி ரத்தினத்தைபும் அமிர்தகலசத்தைபு
 ம்வாங்கிக்கொண்டிவந்து அர்ச்சனை விஸ்வகேது முதலான வீரர்களை
 யெல்லாம்பிழைக்கப் பண்ணுவித்த ரணரங்கசூரன் அந்த அர்ச்சனை
 னுக்குவந்த ஆபத்துஇந்தப்புத்திரனால் வந்ததல்ல கங்காதேவியினுடைய
 சாபத்தினால் அப்படிசம்பவித்தது தகப்பனைப்பார்க்கிலும் வில்லி
 த்தையில் அதிகமானவன் பாண்டியராஜனுக்குப் பேரன் சித்திராங்க
 தையினுடையகுமாரன் அவன்தான் மணிபுரத்தைப்பரிபாலனம் பண்
 னுகின்ற பப்பிரவாகநென்பவன் அப்பால் அதோயிருக்கின்றவர் விஷ்
 ணுபக்தாக்கிரோஸ்வரர்- மகாதானவினோதர் சவுந்தரியத்தினால் மன் மத
 னைப்பழித்தவர் பொறுமையினால் பூமிதேவியைப்பழித்தவர் சத்தியத்
 தினால் ஸ்ரீராமரைப்பார்க்கிலும் அதிகமானவர்ஜனரக்ஷையினால் ருக்கு
 மாங்கதரைப்பழித்தவர் இவர்தான் சண்பகாபுரத்தைப் பரிபாலனம்ப
 ண்ணுகின்ற அம்சத்துவமகாராஜநென்பவர்- நானவருடைய பாக்கி
 யத்தை என்னவென்றுவர்ணித்துச்சொல்லுவேன் அத்தென்னவென்
 றாலவருடையபுத்திரர்களாகியசுதர்ம்மனும்சுதர்த்தனும்மகா வீராதிவீ
 ரர்களாய்நின்றுசண்டைசெய்து அர்ச்சனனுமடய சேனைகளெல்லாங்க
 ண்டதுண்டம்பண்ணிஎன்னையும் அர்ச்சனையும் நன்றாய்ப்பூசைபண்
 ணிகடைசியில்இரண்டுபேரும் மடிந்துபோனார்கள், அதில்குதர்ம்மனு
 டையசிரசானது சூரியபகவானுடனே அபின்னமாகக்கலந்துவிட்டது
 சுதர்த்தனுடைய சிரசானதுசூரியிலாசபதியான சாம்பவமுத்தியினு

டைபமார்பிலணிந்திராநின்றசிரமாலிகைக்கு நடுநாயக மாகிவிட்டது-
அப்படிப்பட்ட சுபுத்திரர்களைப்பெற்று கீர்த்திப்பிரதாபம்பெற்றவர்
அப்பால் நீலத்துவசன் முதலானசகலமான ராஜாக்களையும் அந்தப்படி
யே அவர்களுடைய சவுரிய பராக்கிரமங்களையும் பெயரையும் ஊரை
யும் வெவ்வேறாகப் பிரித்துச் சொல்லி அந்தசபையினிடத்தில் எழுந்த
ருளியிருக்கின்ற பகதலப்பிரிய முனீந்திரரைப்பார்த்து அவனாயும்திரு
தராட்டிரனுக்கு நன்றாய்க்காண்பித்து ஓய் ஐயாதிருதராட்டிராபூபாலகா
அதோ எழுந்தருளியிருக்கின்ற முனீஸ்வரருடைய மகிமையைப் பீர்த்
மர்ந்திதேவர்களாலும் அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது- அவர்மகாபெரிய
வர் அநேகநாளாய்ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைநோக்கித்தபசுசெய்துக்
கொண்டிருக்கிறவர் இருபதுபீர்த்மாக்கள்கிறந்து இறந்து போனதை
பும்கண்களாரப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர் சாமம்- குரோதம்லோபம்
மோகம்-மதம் மாச்சரியமென்கிற ஆறுபகைகளையும்வென்றவர்- மெய்
வாய் கண்மூக்குச் செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும்நிக்கிரகம் ப
ண்ணினவர்- ஆதிமூலமாகியபராபாவஸ்துவை இருதயகமலமாகிய மன
தில்சதாகாலமும் குடியாகவைத்துக்கொண்டுபோஷிக்கப்பட்டவர், திவ்
விய மங்களவிக்ந்திரச பராக்கிரமமுடையவர் நிர்மலமான மனதையுடை
யவர் அப்படிப்பட்டமகத்துவமுள்ள இந்தபகதலப்பிரிய முனீந்திர
ரானவர்தர்மபுத்திரருடைய பாங்கியத்தினாலும் நாமெல்லாரும் பண்
ணினபுண்ணியவசத்தினாலும் இவிடத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கின்றார் இ
னிமேல்தர்மமனந்தனர்செய்யப்போகிறயாகத்திற்கு ஒருகுறைவுமில்லை
யென்று சொல்லிபின்னையும் அந்த திருதராட்டிரனைப்பார்த்து ஐயாரா
ஜேந்திரா அதோயிருக்கிறவன் இப்போதுநாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்த
ராஜாக்களுடைய புஜபலத்திலும் சவுரியபராக்கிரமத்திலும் தைரியத்தி
லும்குறுதிசயத்திலும் மிஞ்சினவராய் சத்துருபயங்கரராய்ரணரங்கரு
ரராய் அநேகபுத்தங்குளிற்கைகண்டவராய் மகாபலசாலியாயிருக்கப்பட்
டவன்- அவன்உம்முடையகுமாரத்தியான துர்ச்சேலையினுடைய குமா
ன்-உமக்குப்பேரன்- அவன்தான்சிந்து தேசத்தைப்பரிபாலனம் பண்
னுக்கின்றவிருதசந்திரனென்பவன் அவனைப்பார்த்தீரோவென்றுபரிசு
சவார்த்தைபச்சொல்லி அந்தபகவான்சிரித்தருளினார். அந்தவார்தை
யைக்கேட்டு அர்ச்சுனராஜனும்மற்றுமுண்டானமகாராஜாக்களுங் கேட்
டுகலீலென்று நகைத்தார்கள் அதுகண்டு திருதராட்டிரனும் சம்சயப்ப
ட்டுப்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா நன்றாய்த்தெரியச் சொல்லு
மென்றுசேட்க அதற்கு அந்தபகவானும்கிரித்து அவனுடையசேதிக
ளையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு திருதரா
ட்டிரனும் தருமபுத்திரர்முதலானவர்களும்சம்சயந்தீர்த்து சந்தோஷி
டைந்தார்கள்- அப்பொழுது சாயங்கால வேளையானபடியினால்தருமரா
ஜாவானவர் ப்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பிமார்களுடனும் சந்திரகா
சன்முதலானராஜாக்களுடனும் எழுந்திருந்துபோய் சந்தியானுஷ்டா

சைபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பவுங்கொலுமண்டபத்திற்கு வந்து சிம்மாசனத்தின்பேரி லுட்கார்ந்து ஆடல் பாடல் முதலான கேளிக் கைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு சூரியாஸ்சமான பத்துநாழிகைமட்டும்காலசேனைகளுடனும் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டிருந்து பிற்பாடு தருமராஜாவானவர் கொலுமண்டபத்தைவிட்டு எழுந்திருந்தாண்மனைக்குப்போய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பிமார்களுடனும் சந்திரகாசன் முதலான ராஜவர்க்கங்களுடனும் உட்கார்ந்து சட்டகைவபதார்த்தவகைகளுடனே நல்லதிவ்வியபோசனம்பண்ணிகைகா லம்பிக் கொண்டு அவரவர்களுக்குத் தகுந்த முறைமைப்படி கர்ப்பூரதாம்பூலமு ம்சுகந்த பரிமளாதிகளும் கொடுத்தாடப்பித்துதாமும் தாம்பூலந்தரித் துக்கொண்டு அதன்பிறகு கிருஷ்ணபகவான் சந்திரகாசன் முதலானவர் களுக்கெல்லாம் வெவ்வேறு வீடுகளமர்த்திவைத்து அவரவர்களைப்போ ய்ப்படுத்திக்கொள்ளும்படி செலவுசெய்து தனுப்பிவிட்டு தாமும்தம்மு டையபள்ளியறைக்குப் போய்சயனித்துக்கொண்டார் உடனே சூரியப கவானும் கிழக்குத்திசையில் உதயமாகினார் அதற்குமுன்னமே தருமபு த்திரரும் நித்திநாதெளிந்தெழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமான நித்திய கர்ம்மானுஷ்டானசபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு போசனகிர்த்தியத் தையும் தீர்த்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரபூசுதராய்தம்பிமார்களுல்லாரு ம்பங்கத்தில் நின்றுசேவிக்கவும், மந்திரிபிரதானிகள் சூழ்ந்துவரவும் வித்வான்கள் புழ்ந்து கொண்டாடவும், பொற்பிரம்புக்காரர்கள்பராம ரிக்கைபண்ணவும், இப்படிப்பட்ட சம்பிரமத்துடனே கொலுமண்ட பத்துக்குவந்து நவரத்தங்கிதமான சிம்மாசனத்தின்பேரி லுட்கார்ந்து கொலுவாயிருந்தார் அப்போது திருதராட்டிரனும் சஞ்சயனும் விதா னும்வந்து தருமபுத்திரருடைய ஆதரணையைப்பெற்று ஒரு புறத்திலுட் கார்ந்திருந்தார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுமவருடைய குமாரர்களும் வந் து தருமபுத்திரனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அர்ச்சனராஜனுடைய சமீப த்திலுட்கார்ந்திருந்தார்கள் பப்பிரவாகன்-விஸ்வகேது-மேகவர்ணன் இவர்களுல்லாரும்வந்து பிதாக்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்ரீகிருஷ்ண முர்த்தியையுஞ்சேவித்து ஒரு புறத்திலுட்கார்ந்தார்கள்-சந்திரகாசன் வீ ரவர்ம்மன்-மயூரத்துவசன் தாமதைத்துவசன் அம்சத்துவசன் எவரணா சுவன்-அனுசாருவன்-நீலத்துவசன் முதலான ராஜாக்களுல்லாரும் தங் கள்தங்கள் விருதுகளுடனே மந்திரி பிரதானிகளுடனும் வந்துகிருஷ் ணபகவான் தர்ம்மபுத்திரர்திருதராட்டிரன் இவர்களுக்கு நமஸ்காரங்கள் பண்ணி தங்களுக்குப்போடுவித்த ஆசனத்தின்பேரில் தருமராஜாவை சூழ்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள் அப்போது பரமபவத்திராபியபகதல ப்பிரியமுனிந்திரரானவர் அந்தக்கொலுமண்டபத்துக்கு எழுந்தருளிவ் ந்தார் அதுகண்டு அங்கிருந்த கிருஷ்ணபகவான் தர்ம்மபுத்திரர் முதலான ராஜாக்களுல்லாம் திக்கென்றெழுந்திருந்து மகாபயபக்திவிசுவாசத் துடனே நாலடிதூரம் எதிர்க்கொண்டு போய் அவருக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்து அவரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து பொற்பீடத்திலெழுந்தரு

னிச்செய்து அந்த முனிஸ்வரனா அர்க்கியபாத்திரமுதலான உபசாரங்களி
 னுட்புகித் துமகாசந்தோஷகரமாய் அவரவர்களுடைய சிம்மாதனத்தின்
 பேரிவட்கார்ந்திருந்தார்கள்- அப்பொழுது மகாரிஷிகளாகிய பிரமரிஷி
 களும் தேவரிஷிகளும் ராஜரிஷிகளும் தபோதனர்களும் அந்தக் கொலு
 மண்டபத்திற்கு வந்தார்கள்- அவர்கள் யாவொன்றால் வியாசமுனிவர்-நா
 ரதமுனிவர்-பருவதரிஷி மார்ச்சுண்டேயர் வான்மீகமுனிவர் - காலவாக
 ணர் - வற்சண்டகவுசிகர் பராசர்- உத்திரியர் வசிஷ்டபகவான் விஸ்வாமி
 த்திரர்- சௌதமர் வியாக்கிரமபாதர் சமதக்கினிரிஷி பாரத்துவசர் சவு
 னகர், வித்திரோயர், சவுபரிமுனிந்திரோயர், பிராகுமகாரிஷி உத்தூலகர், சா
 லிகேந்திரர்- வாமதேவர் ஆங்கிரீசர்- மதங்கர்-முதலான மகாரிஷிகளும்
 அதுவல்லாமல் உய்யுபக்ஷணிகர்களாகியும், சருகு பலபக்ஷணிகர்களாகி
 யும், பஞ்சாக்கினி மத்தியினின்று அகோரதவஞ்செய்கின்ற மகாத்துமாக்க
 ளாகியும் விளங்கப்பட்ட முனிஸ்வரர்களும் கூட்டமாகக் கூடி எழுந்தரு
 ளிவந்ததுகண்டு தருமபுத்திரரான வர்சந்தோஷமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணப
 கவானுடனும், தம்பிமார்களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளுடனும், விதுர
 சஞ்சயர்களுடனும் சிம்மாசனத்தை விட்டுத் தடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து அ
 ந்தரிஷிகணங்களுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அவர்களுக்குப் பிரதக்ஷண
 நமஸ்காரங்கள் பண்ணி அவர்களை யழைத்துக்கொண்டுவந்து நவரத்தரி
 ம்மாசனங்கள் போடுவித்து அதுகளின்பேரி லவர்களை யெல்லாம் எழுந்
 தருளும்படி தர்மபுத்திரரும் பயபக்தி வினயத்துடனே கைகளைக் கட்டி
 க்கொண்டு நின்று அவர்களைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்தார் அதுக
 ண்டி வியாசபகவான் முதலான ரிஷிகணங்க ளெல்லாம் சந்தோஷப்ப
 டி தர்மபுத்திரருடைய குணதிசயத்தை யும் பக்திவிசுவாசத்தையும் பி
 ரபாவதையும் வர்ணித்தார் கொண்டு அவிடத்தி லதற்கு முன்னமே வந்
 து எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற பகதலப்பிரிய முனிந்தரனாக்கண்டு அ
 ந்த ரிஷிகணங்க ளெல்லாரு மவருக்கு பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் பண்
 ணிச்சந்தோஷித்தார்கள்ளாய் அந்தமுனிஸ்வரருடைய உத்தரவின்பேரி
 ல்தங்கள் தங்களுடைய ஆசனத்தின்பேரிலெழுந்தருளி யிருந்தார்கள்.

கேட்டோரோ ஜெனமேஜயமகாராஜாவே அப்பால்தர்ம புத்திரரா
 னவர் வியாசபகவானைப் பார்த்து ஐயா முனிநாதா அடியேன் செய்தபு
 ண்ணியத்தினால் தேவரிச்சகலமான ரிஷிகணங்களுடனும் எழுந்தருளிவந்
 திருக்கிறீர்-தேவரிருடைய உத்தரப்படிக்கு அஸ்வமேதக்குதிரையும் பூ
 மிபிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்து சேர்ந்தது - ஆகையால் இனி தாமசப்
 படுத்தாமல் என்னுடைய கையினால் இந்த டாகத்தை நிறைவேற்றி வைபு
 ஞ்சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டு வியாசபகவானுஞ்
 சந்தோஷப்பட்டு தர்மபுத்திரரைப் பார்த்து உய்தர்மம் நந்தனுதுவனா
 யிவ்நீர் நினைத்த கருமங்க ளெல்லாம் உம்முடைய தர்மம்குணத்தினால் நட
 ந்தேறிவந்ததே யல்லாமல் மன்றொருவராலும் நடந்தேறவில்லை ஆகையா
 ல் இதற்கு மேலும் ஒருதாழ்வில்லை இனிசாங்கமாக யாகத்தைச் செய்யு
 மென்று சொல்லி அந்தவியாசபகவானுனவர்தாமெழுந்தருளியிருந்தது

சனத்தை விட்டெழுந்திருந்து வசித்தார் முதலான ரிஷிகணங்களுடனும்
 சந்திரகாசன் முதலான ராஜகூட்டங்களுடனும் தம்மபுத்திரர் வீமார்
 ச்சன நகுலசகாதேவர்களுடனும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸூர்த்திபாருடனும் பகத
 லப்பிரியமுனிந்திரனுடனும் அந்தக் கொலுமண்டபத்தை விட்டுப் புறப்
 பட்டு நடந்து யாகசாலையிற் பிரவேசித்து ரிஷிகணங்கள் முதலான சகல
 மானபேர்களையும் உட்காரும்படி உத்தரம்பண்ணி தாமும் ஒருதர்ப்
 பாசனத்தின்பேரி லுட்கார்ந்துக்கொண்டு அங்கிருந்த எவ்வாளர்களால்
 அந்த யாகசாலையை நவரத்தினங்களினால் அலங்காரம்பண்ணுவித்துமுத்
 துக்களாலும், பவளங்களாலும், கோலங்களினாலும் தக்கதெனச் செய்த
 வாழைமாக்களை நிறுத்திவித்து காரம்பகவின் சாணத்தினாலும், சந்தன
 த்தினாலும், பூயிபை மெழுகச்செய்து நிலக்கண்ணாடிகள் கட்டுவித்துத்
 தீபங்கள் ஏற்றுவித்து இப்படிச் சர்வாலங்காரமுஞ் செய்வித்து பின்
 புயாகத்திற்கு வேண்டிய சமித்து முதலான ஓமவஸ்துக்களெல்லாம் வீ
 மன்-அர்ச்சுனன்-விதுரன்-சஞ்சயன்-இரக்கையினால் அழைப்பித்து
 க்கொண்டு அதின்பிறகு தம்மபுத்திரருக்குத் துள்ளப் பாதேவிக் குமஸ
 நானம்பண்ணுவிப்பதற்கு கங்காதீர்த்தம் வேண்டுமென்று வசித்த
 பகவானுடனும் பகதலப்பிரிய முநீந்திரனுடனும் ஆலோசனை செய்து
 அங்கிருந்தவர்களில் அறுபத்துநாலு தம்பகிகளை யேற்படுத்தி அறு
 பத்துநாலு வெள்ளையானைகளையும் அழைப்பித்து அவர்களை யெடுத்து
 க்கொண்டு போய்க் கங்காதீர்த்தம் கொண்டு வரும்படி விபாசபகவான் உத்
 தரம்பண்ணியருளினார் - அந்த தம்பகிகள் தூராரென்றும் ஸ்ரீகிருஷ்
 ணபகவானும் ருக்மணியேவியும், அர்ச்சுனராலனும் சபாதிராதேவியு
 ம், வீமசேனனும் நீலவர்ணன் புதல்வியும், பிரத்தியுமனனும் ரதீதேவியு
 ம், பலபத்திரரும், தேவதீதேவியாரும் விஸவக்கதுவும் மதனமஞ்சரி
 யும், எவ்வண்ணுசுவனும் பிரபாவதியும், அம்சத்துவசனும் கோகிலாதே
 வியும், மயூரத்துவசனும் குமுதவதியேவியும், வீரவரம்மனும் குயில்
 மொழிபாரனும், சந்திரகாசனும் சண்பகாவதியும், ஆக்கீரசபுனிவரும்
 அனுசயாதேவிடம், வசித்தபகவானும் அருந்ததியும், இப்படி அறு
 பத்துநான்கு தம்பகிகளும் புறப்பட்டு அவரவர்கள் கையில் தங்கக்
 குடங்களை யேந்திக்கொண்டு வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு
 போய்க் கங்கைக் கையிற் சேர்ந்து ஆனைகளை விட்டிழிந்து ஒவ்வொரு
 த்தராய் அவர்களுடைய தேவிகளுடனே நதியிலிருந்து ஸ்நானம்ப
 ண்ணி சபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு சூரிபபகவானுக்கு அர்க்கியம்
 கொடுத்து தங்களுடைய நேமநிப்டைகள் முடித்தபின்பு தங்கக் குடங்
 களில் அந்த கங்காசலத்தைப் பூரணமாக முகந்துக்கொண்டு கராமேவ
 ந்து திரும்பவும் அவர்களுடைய யானைகளின்பேரி லேறிக்கொண்டு அஸ்தி
 குபுரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு நாகசரம் புள்ளாக்குழல் வேணுநாசம்
 க்கீத மேளமுதலான பதினெட்டு விதவாத்தியங்களும், வெண்கலப்பேரி
 கைஜயபேரினை தவளமுரசு முதலானவைகளு மண்டகடாகங்களெல்லா
 ம்திரத்தக்கதாக தாந்தாமென்று முழங்கவும், சந்திரவம்சத்தாமஹாரா

ஹாவாகிய தர்மபுத்திரமஹாராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகப்பண்ணப்
போகிறொன்று திருச்சின்னம்பணிமாறவும், தேவதாஸதீர்களுமதிக
சவுந்தரியத்தையுடைய நாடகப்பெண்கள்-வெண்சாமரை-மயில்வ்சிறி
ஆலவட்டமுதலான துகளையெடுத்து உபசாரம்பண்ணிக்கொண்டு வரவு
ம்பாட்டகர்கள் புஷ்பந்திகொண்டாடவும் பதிவிரதாஸ்தீர்களுல்லாம் ம
கங்கள்கள் பாடிக்கொண்டு கந்தபுட்ப அக்ஷதைகளேவா ரியிறைத்து ஆசீர்
வாதம்பண்ணவும், இப்படிப்பட்டவைபவத்துடனே அந்தத்தம்பதிக
ளுல்லாநம்பாகசாலைக்குச் சமீபமாக நெருங்குவரும்போது கேட்ட
கோஜனமேஜையபூபாலகா அந்தவைபவங்களுல்லாம் நாரதமுனிவர்க
ண்டுமனம்பொருதவராய் விசனமடைந்து நமக்குநாரத கலகப்புரியா
வென்றுபேர்வைத்திருக்க நாம்சம்மாயிருக்கலாமோ, நமக்கிந்தவைபவ
த்தினால்வருகிறபிரயோசனமென்னகலகமுண்டானால்சந்தோஷமாயிரு
க்கும்இவிடத்தில்கலகம்பண்ணலாமென்றால் ஒருசந்துபில்லையேஇதற்
குள்ளென்னசெய்யலாமென்று சற்றுநேரந்தனக்குத்தானே ஆலோசனைப
ண்ணிடடனே இதற்குயோசனைபிரிந்து மகாசந்தோஷமாய் சிரித்தமு
கத்துடனே அந்தயாகசாலையைவிட்டுப்புறப்பட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
னுடைய அரண்மனைக்குள் நுழைந்து சத்தியபாமையினுடையவீட்டி
னிடத்திற்போய்நின்றார் அதுகண்டுசத்தியபாமையுந்திடுக்கிட்டெழுந்தி
ருந்து மகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே அந்தமுனிவருக்குஎதிராகவந்
துதெண்டனிட்டு அவரையழைத்துக்கொண்டுபோய்ஒருநவரத்தரிடம்
போயிவித்து அதில்பேரில்அந்தநாரதமுனிவரை பெழுந்தருளப்பண்
ணிஅவருக்குஅர்க்கியபாத்திய முதலானவைகளால் பூசைபண்ணிபிரத
க்ஷணநமஸ்காரஞ்செய்து அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணிக்கொ
ண்டுஎதிரோநின்றார் அதுகண்டுநாரதருஞ்சத்திபபாமையைப்பார்த்து
ஓய்சத்தியபாமா நீ பூர்வகாலத்தில்தென்னுடனே ஒருஹசியஞ்சொல்லி
யிருந்தாயே அதை யிப்போதுசொதித்தறியலாமென்றுவந்தேன் அஃ
தென்னவெனக்கேட்பாயாளுல்.

என்புருஷனைஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் என்பேரில்பிரியமா யிருக்கி
றார் என்னைவிட்டுவிட்டு எவர்களிடத்திலு யிருக்கமாட்டார் எந்தக்காரி
யங்களுக்கும் என்னையெயழைத்துக்கொண்டுபோவார் கூணப்பொழு
தாகிலும் என்னைவிட்டு பிரியமாட்டார் இந்தப்பதேராயிரத்தொரு
நூற்றிரண்டுஸ்தீர்களிடத்தில் வைத்திருக்கின்றஇஷ்டத்திலும்என்னிடத்
திலதிகஇஷ்டம்வைத்திருக்கிறார் அல்லும்பகலும்அறுபதுநாழிசையும்
என்னிடத்தில்தானே வாசமாயிருக்கிறொன்று சொல்லியிருந்தா யல்
லவோ அந்தவார்த்தையைஇதுவரையிலுமெய்தானென்றெண்ணியிரு
ந்தேன் அது இன்றையதனம்பொய்யாகிவிட்டது இப்படிப்பட்டபொ
ய்வார்த்தையைப் பெரியோர்களிடத்திற் சொல்லலாமோவென்று சொ
ல்ல அதுகேட்டுச்சத்திபபாமையுந்நாரதமுனிவரைப்பார்த்து ஓயாபிர்
ம்மகுமாரா இப்போது தேவரீர்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் மெய்தா
ன் அதற்குச்சம்சயமென்ன நான்ஒருநாளும் பொய்சொல்லுகிறதில்லை

யென்றுமதுபடியுஞ்சொல்ல அதற்குஅந்தநாரதருஞ் சத்தியபாமை
யைப்பார்த்து ஒய் அம்மாபாக்கியவதீ நான் திருஷ்டாந்தமாய்ப்பார்த்து
அவந்திருக்கும்போதே இப்படி இரட்டித்துச் சொன்னால் உன்னுடைய
யசொல்லை எப்படிமம்புகிறது உன்பேச்செல்லாம் அபத்தந்தான் அ
தெப்படியென்றால் தர்மமபுத்திரருக்கும் துளைபதாதேவிக்கும் ஸ்
நானம்பண்ணுவிக்கும்பொருட்டு வியாசமுனிவரானவர் அதுபத்தநா
லுதம்பதிகளை ஏற்படுத்தி அவர்களுெல்லாம் ஒவ்வொருங்குக் குடங்க
ளை யெடுத்துக்கொண்டு வெள்ளையினின்பேரி லேறிக்கொண்டுபோ
ய்சங்காதீர்த்தங்கொண்டுவரும்படிசட்டளையிட்டனுப்பினார் அதுலே உ
ன்புருஷிகுடியுள்கிருஷ்ணமூர்த்தியையும்ஒருவராய் ஏற்படுத்தின படி
யால் அவருந்ருக்மணிகேவிபுருடனேமகாசந்தோஷகரமாய் வெள்ளை
யானையினின்பேரி லேறிக்கொண்டுபோய் அந்தக்கங்காநதியில் இரண்டு
பேரும் ஸ்நானம்பண்ணி நல்லவஸ்திராபரணங்களை யலங்கரித்துக்கொ
ண்டிதங்கக்குடத்தில்தீர்த்தமுகந்துகொண்டுமகா ஆடம்பரத்துடனே அ
தோவருந்ருர் அவருந்ருஉன்பேரில்மோகமுண்டானால் உன்னையழைத்
துக்கொண்டுபோகமாட்டாரோஇதனால் உன்னுடைய ஆசையும் அவரு
டைய ஆசையும் நன்றாப்தெரிந்துவிட்டது இப்படியே அவர் நாள்தோ
றும் நடந்துவருந்ருர் அது உனக்குக்கொஞ்சமாகிலும்தெரியவில்லை அ
தைப்பார்த்துவந்தது முதல்எனக்குமனதுபதைக்கின்றது நல்லது இனி
மேலாகிலும் அவர்உன்னிடத்திற்கு வந்தால்கொஞ்சத்தில் விட்டுவிடாம
ல்அவிடத்திற்குத்தானேபோவென்று சண்டைபண்ணுமம்மா வென்று
சகாயமாய்சொல்லுகிறவரைப்போல் கலகப்பிரிய சிகாமணியாகியநார
தர்சொல்ல அதுகேட்டுநாரதரைப்பார்த்துசத்தியபாமையுஞ்சிரித்து ஒ
ய்யுயாநாரதமுனிந்திராதேவரீர்என்னைப்பொய்வார்த்தை சொன்னாபெ
ன்றுசொன்னீரல்லவோநான்ஒருக்காலும்பொய்சொல்லுகிறதில்லை தே
வரீர்பேசுகிறபேச்செல்லாம் அபத்தம்பெரியோர்கள் பொய்சொல்லு
கிறதினால் குற்றமில்லை போலிருக்கின்றது இப்பொழுதுஎன்புருஷிகு
ணியுள்கிருஷ்ணபகவான் என்சக்களத்தியாகிய ருக்மணிகேவியுடனே ம
காசம்பிரமமாய்வெள்ளையானையினின்பேரி லேறிக்கொண்டுபோய்க் கங்
காதீர்த்தங்கொண்டுவருகிறாருென்று சொன்னீரோ இது நிஜமோநல்லது
உம்முடையவார்த்தை பொய்யென்றும் என்னுடையவார்த்தைபொய்
யென்றுந்தெரிந்துக்கொள்ளலாம் இப்படிதானேபூர்வத்திலும் என்னை
ஒருதரம் ஏமாற்றினீர் அப்படிஇப்போதும் மோசம்பண்ணவந்தீரோ
ஆகட்டும்வாருமையாவென்று அந்தமுனிசைவரனைஉட்கட்டுக்கு அழைத்
துக்கொண்டுபோனாளுென்று ஜெயமுனிந்திரர்சொல்ல அதுகேட்டுசெ
னமேசெயமகாராஜனுஞ்சிரித்து சந்தோஷித்தனாய் அந்தமுனிந்திர
ரைப்பார்த்து ஒய்யுயாஜெயமுனிந்திராபூர்வத்தில்சத்தியபாமையம்ம
னைநாரதமுனிவர்என்னமோசம்பண்ணினாரதையும் எனக்குத்தெரியச்
சொல்லுமையாவென்றுகேட்கஅதற்குச்செயமுனிந்திரரு மந்தராசனை
ப்பார்த்து ஒய்யுயாஜெந்திராபூர்வகாலத்தில் துவாரகாபுரியில் சத்தியபா

மையானவன் தன்புருஷிணிய பரீருஷிணபகவான் கன்னிடத்தில் தா
 னேளப்போதுமிருக்கவேண்டுமென்று நினைந்து பதினைந்துநாள்மட்டு
 க்கும் ஒருதோன்புநோற்கும்போது இந்தநாரதமுனிவர் அதற்குட்பு
 றோகிதராயிருந்து வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி அந்ததோன்பை நிறை
 வேற்றிக் கவத்தபிறகு சத்திபபாமைபுஞ்சந்தோஷமடைந்து அந்நிமீ
 ஸ்வரணக்குட்புசை நமஸ்காரங்கள் பண்ணிப் பிற்பாடு அவரைப்பார்த்து ஒ
 ய்நாரதமுனிந்திரா தேவரீர் எனக்குப் புறோகிதராயிருந்து என்னுடைய
 யவிரதத்தை விக்ஷிணமில்லாமல் நிர்விச்சினமாப் நிறைவேற்றிக் கவத்தப
 டியால் அந்தவிரதபலன் எனக்குச்சித்தியாகும்பொருட்டு உமக்கு சக்ஷ
 ணைதாம்பூலங்கொடுத்த உம்முடைய மனதைச் சந்தோஷப்படுத்தவே
 ண்டும் ஆகையால்தேவரீருக்கு இஃடிமானவஸதுக்களெதுவோ அதை
 க்கேட்டால் தருகிறேன் சுவாமியென்று சொன்ன மாதிரித்தில் அதுகே
 ட்டிநாரதருஞ்சிரித்துச் சந்தோஷமடைந்து அதை அம்மனைப்பார்த்து ஒய்சத்தியப்
 பிரஸ்தன் குமாரத்தியான சத்தியபாமையே நீ இப்போது கேட்கச் சொ
 ன்னபடி எனக்கு இச்சையான பொருளைக் கேட்பேனெனில் அந்தப்பொ
 ருள் எதுவாயிருந்தாலு மறுதலியாமல் கொடுத்தால் மாதிரி உனக்கு
 அந்தவிரதபலன் சத்தியாகும் இல்லாவிட்டால் அபலமாய்ப் போய்விடும்
 அதுவல்லாமலும் பெரியோர்களுக்குப் பொய்சொன்ன அபசாரமும் வ
 ந்துசேரும் அதுதெரியாமல் என்ன பொருளைக் கேட்டபோதிலுந்தருகி
 றேனென்று உன்வாக்கினுற் சொல்லிவிட்டாயே அப்படியே நான்
 கேட்டபொருளைத்தடையில்லாமற் கொடுக்கமாட்டுவாயோ வென்றுகே
 ட்க அதற்குச் சத்திபபாமையுஞ்சிரித்து ஒய் ஐயா நாரதமுனிவரோ எ
 ன்னைப்பூலோகத்து ஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாக நினைத்துக்கேட்கிறீரோ அ
 துமல்லாமல் பொய்வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்கள் இப்பரதாஷ்டை
 களாய் அந்தத்தில் ரவுரவாதி நரகத்திற்கேருவார்களென்கிறவேதப்பிர
 மாணத்தை யறியாதிருந்தாலும் உலகத்தில் சாதாரணமாய்ப் பொய்சொ
 ன்னவாய்க்குப் போசனக்கிடையாதென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற வழ
 க்கச்சொல்லையாகிலும் கேட்டிருக்கமாட்டேனோ ஆகையினால் உமக்கு
 வேண்டுமென்ற பொருளைச் சம்சயப்படாமல்கேளும் சுவாமியென்று அ
 ந்த அம்மனும் இவர் எந்தப்பொருளைக் கேட்கப்போகிறார் பண்டிபண்
 டாரங்கள் ரொக்கரோஜனங்கள் சீமைபூமிகள் ஆனகுதிரைகள் ஸ்திரீஜ
 னங்கள் முதலான பொருள்களில் எதையாகிலும் கேட்கப்போகிறார் அ
 தைநாம் கொடுக்கமாட்டோமோவென்று இலேசாய் நினைந்து நாரதரு
 டைய மனக்கருத்தை யறியாமற் சொன்னபோது அதுகேட்டு நாரதபக
 வானுஞ்சிரித்து ஒய் அம்மா பாக்கியவதி நீ எனக்கு அபேக்ஷையாகி பொ
 ருளைத்தருகிறேனென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணிவிட்டாயல்லவா ஆனால்
 சொல்லுகிறேன் அஃகென்னவென்றால் நான் பதினாலுலோகங்களிலும்
 அந்தவேளையும் ஒய்வில்லாமல் திரிகிறபடியால் சரப்பிரயாசமிருந்து இ
 ரண்டுபாதங்களும் வலிக்கொண்டிராத்திரிக்கெல்லாம் நித்திராவாராமல்

வருத்தப்படுகிறேன் ஆகையினால் ஒருசிறுபிள்ளையைச்சீஷ்னாகச்சம்பாதி
த்துக்கொண்டால்ராத்திரிலேவளையில் கைகால் பிடித்துக்கொண்டிருப்பா
னென்றுநெடுநாளாய்ப்பூயிமுழுதுந் தேடிக்கொண்டுசுரிகிறேன் என
க்குத்தகுந்தசீஷன் அகப்படவில்லை அப்படியிருக்கும்போது என்னு
டையபுண்ணியவசத்தினால்சேட்டபொருளைத் தருகிறேனென்று நீவா
க்குத்தம்பண்ணினால்லவா ஆதலால்கெட்டிக்காரனாய்ப்பலசாலியாய்
திவ்விபசாராயிருக்கின்ற உன்னுடையபுருஷனாகிய ஸ்ரீகருஷ்ணதேவ
னை நமக்கு நகரணையாகக்கொடுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தைபக்கே
ட்டிசத்தியபாமையுஞ்சுரித்து ஒப்ஐயா நாரதரோ நீர்நல்லதகஷணேசே
ட்டார் அதற்குநான் பின்னிடாமல் உம்முடையகருத்தின்படியே தருகி
றேனென்றுசொல்லிதன்னுடையபக்கத்திலிருந்த ஸ்ரீகருஷ்ணதேவனா
ப்பார்த்து ஒய்பிராணநாதா தேவரீரை நாரதருக்குத்தானமாகக் கொடு
த்தேன் ஆதலால் நீரும் அவருக்குச் சீஷனாகப்போமென்றுசொல்ல அ
துகேட்டு அந்தக்கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியும் புன்சிரிப்பாகச்சுரித்
து ஒய்சத்தியபாமாநான் இந்தநாரதருக்குச்சீஷ்னாகும்படி மேரிட்டது
என்னுடையபுண்ணியவசந்தான் ஆகலால்நான் உன்னுடைய சொற்படி
யேசெய்கிறேனென்று அந்ததேவனும் லோகநாடகந்தப்பிநடக்கக் கூ
டாதபடியினாலே அந்தமுனிவருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குப்
பின்னாகத்தொடர்ந்துநடக்க அதுகண்டுநாரதரும் தனக்குள்ளேதானே
சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு நமக்கு இப்படிப்பட்டசீஷன் திரிலோகங்
களிலு மகப்படமாட்டான் நமக்குநல்லசீஷன் அகப்பட்டான் எப்படி
ப்பட்டதபோதனர்களுக்கும் அகப்படாதபுருஷன் நமக்கு அகப்பட்
டானே நம்முடையபாக்கியமே பாக்கியமென்று மகிழ்ச்சியடைந்து
தம்முடைய கிருஷ்ணசலம் தண்டு சமண்டலம் ஐபமாலிகைஇதுகளை
யெல்லாஞ் சீஷனாகிய அந்தகிருஷ்ண மூர்த்திகையிற்கொடுத்தது எயித்
துவரும்படி உத்தாரம்பண்ணி அந்தநாரதரும் நடந்துகொண் டிருந்
ந்தார் அப்பொழுதுசத்தியபாமையும் ஆலோசனைபண்ணி நாம்என்ன
வேலைசெய்துவிட்டோம் நம்முடையபுருஷனைவிட்டு நாம்எப்படிதனி
த்திருப்போம் புருஷனில்லாத பெண்களுக்கு என்னசந்தோஷமிருக்கி
ன்றது அந்தநாரதருங்கேளாதபொருளைக்கேட்டார் நாமுங்கொடுத்து
விட்டோம்சத்தியவசனமுந்தப்பக்கூடாதுஇதற்கு என்னசெய்யலாம்
அல்லாமலும்நம்முடையசக்களத்திகளான பதினோராயிரத்தொருநா
ற்றிரண்டுபேர்களும்இந்தச்சேதியைக்கேட்டால் நம்முடனே போராடி
விசாரப்படுவார்களே என்ன அனர்த்தம்பண்ணிக்கொண்டோம்ஹர்க்
ருஷ்ண கோவிந்தா- பக்தவச்சலா பரமதயாளா-ஆதிமூலமே யென்று
அந்தசசத்தியபாமையும் விசாரப்பட்டு தன்னுடையமனதைத்தானே
தேற்றிக்கொண்டு சரோவென்றொழுந்துமுன்னேநடந்துபோகிறநாரத
பகவானண்டைக்குவந்து அவருக்குப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள்பண்
ணிஅவரைப்பார்த்து ஒய்தயாநிதிநாரதமுனிந்திராதேவரீர் இப்போது
நான்கொரிவந்தகொரிக்கையைநடேற்றும் நான்செய்த அபசாரத்தை

மன்னித் துரட்சியும் நான்கே தவிர ருடையமகச் சுவத்யைய நியாமல்மோ
சம்போனேனே என்பேரில்கருபைசெய்து என்னுடையபுருஷனை என
க்குச்சொடுத்தனுப்பும் அவரால்உமக்கு என்னகாரியம் நடக்கப்போகிற
து அவர்எங்கள்ண்டையிலிருந்தால்எங்களுக்கு அநேகங் காரியங்களெ
ல்லாம் நடக்கும் ஆகையால் தானஞ்செய்தபொருளைத் திரும்பவுங்கே
ட்கிறேனென்று திருவுளத்தில் ஆபாசங்கொள்ளாமல் என்புருஷனை அ
னுப்பிவையுஞ்சுவாமியென்றுவெருவாய்விசனப்படுகிற சத்தியபாமை
யைப்பார்த்து அந்தநாரதருஞ்சிரித் துசற்றுநேரம் ஆலோசனைபண்ணி
இந்தக்கிருஷ்ணனை யழைத்துக்கொண்டுபோனால் இவன் நமக்கு என்ன
பணிவிடைசெய்யப்போகிறான் இவன் நமக்குத் தகுந்தசீஷனல்ல இவ
னுடையபெருவயிறுக்கு நாம் எங்கேபோய் போசனஞ் சம்பாதிக்கப்
போகிறோம் ஆகையினால் இவனை உபாய தந்திரங்களைச் சொல்லி சத்
தியபாமையின் பிள்ளை அனுப்பிவிட்டு இவனுக்குச்சரியான நிறையா
ய்தங்கத்தையாங்கிக்கொண்டுபோகலாமென்று நினைத்து அந்தசத்திய
பாமையைப்பார்த்து ஓய் அம்ம" பாக்கியவதி நீயென்விசனப்படுகிறாய்
சந்தோஷமாயிரு இந்தக்கிருஷ்ணனால் நமக்கு என்ன ஆதாயம் இருக்
கின்றது நீதானம்கொடுத்தபடியினால் தள்ளப்போகாதென்று சம்மதித்
துவாங்கிக்கொண்டேன் இனி அப்புறத்தேகொண்டுபோய்விற்றுப்போ
டுவேன் ஆதலால் அந்ததிரவியத்தை நீகொடுத்தபோதிலும் உனக்கே
கொடுத்தவிரிகிறேன் நீ இந்தக்கிருஷ்ணனுடைய நிறைக்குச்சரியாய்த
ங்கத்தையவைத்து நிறுத்துக்கொடுத்தால்வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேனெ
ன்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச் சத்தியபாமையுஞ் சந்தோ
ஷித்து ஓய்சுவாமீநான் அப்படியேசருகிறேனென்றுசம்மதித்துத்தன்
னுடைய அரண்மனைக்குப்போய் ஒருபெரியதராசைக் கொண்டுவந்து
சொடுத்தது அந்தந்தராசினுடையஒரு தட்டில்லொக்கமுதலானசகலமா"ன
உடைமைகளையுங் கொண்டுவந்துவைத்து ஒருதட்டில்லோகநாயகராகிய
புரிகிருஷ்ணமூர்த்தியை உட்காரசவைத்து நிறுக்கும்போது அந்தக்கிரு
ஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சத்தியபாமையினுடைய பிரியத்தைக்கண்டு சந்தோ
ஷித்தராய் இவனை பங்கப்படுத்தவேண்டுமென்று திருவுளத்தில்நினை
த்துதாமிருந்ததட்டைப்பெருவிரலினால் அழுத்தினமாத் திரத்தல் அந்த
த்தட்டானதுகொஞ்சமாகிலும்உயரயெழும்பாமல் அப்படியேயிருந்த
து அதுகண்டுசத்தியபாமையும் ஆச்சரியப்பட்டுபின்னையும்தன்னுடை
யஉடைமைகளையுந்தோழிமாருடையஉடைமைகளையுங் சூழற்றிக்கொண்
டுவந்து அந்தத்தட்டிலேவைத்தாள் அப்போதும் அந்தப்பகவான்உட்
கார்ந்திருக்கிற தட்டானது எழும்பவில்லை அதுகண்டு சத்தியபாமை
யும் இதுவெல்லாம்புரிகிருஷ்ணதேவருடைய திருவிளையாட்டென்றுநி
னைந்து ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு தன்னுடையசக்களத்திமார்களிற்
கிபேர்களுடைய அரண்மனைக்குப்போய் அவர்களுக்கெல்லா மந்தச்சங்
கதியைத்தெரிவித்து அவர்களுடைய உடைமைகளையும் கொடுங்களையும்

வாங்கிக்கொண்டு வந்து அந்தத்தட்டிலே போட்டாள் அப்போதும் அந்தத்தட்டானது முன்னிருந்தது போலிருக்க, அதுகண்டு சத்தியபாமையுமிருந்த விசனமடைந்து மற்ற சக்களத்திமார்களுடைய உடைமைகளையும் கொக்கங்களையும் கேட்டு வாங்கி ஆனைகள் பேரிலும் ஒட்டங்கள் பேரிலும் எடுப்பித்துக்கொண்டு அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் அந்தத்தட்டிலே போட்டாள் அப்போதும் அந்தத்தட்டானது உயர எழும்பாமலிருந்தது அதுகண்டு சத்தியபாமையும் விசாரப்பட்டு இனி என்ன செய்வேனென்று தன்னுடைய கையெறித்துக்கொண்டுகண்களிற் சலமானது தானாதானாய் வடியும் படியாகப் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினாள் அதுகண்டு சாட்பவதி காளிங்கி லக்ஷணை முதலான பட்டபுஸ்திரீகளும் பின்னுமுண்டான பதினேராயிரத்தொரு நூற்றிரண்டு தேவிமார்களும் மற்றுமுண்டான பிரசனங்களும் கோவென்று புலம்பி விசாரப்படத் தொடங்கினார்கள் அவர்களிற் சிலர் சத்தியபாமையை நிந்தித்தார்கள் சிலர் நாரதமுனிவரை நிந்தித்தார்கள், சிலர் ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவருடைய மாயாவிலாசமென் றெண்ணிக்கொண்டார்கள் நிந்தக் கோலாகலங்களையெல்லாம்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவரும் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்துக்கொண்டு இன்னம் இவர்களுடைய நினைவை அறிவோமென்று அந்தத்தட்டிலே தானே அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தார் அப்பொழுது அந்தப்புறத்திலிருந்த ஆதிலட்சுமியாகிய ருக்மணிதேவியாரும் இந்தச் சவிஸ்தாரமெல்லாம் தொழிமார்களால்கேள்விப்பட்டு வந்து தன்னுடைய சக்களத்தியான சத்தியபாமையை நிந்தித்து நாரதரீபண்ணினருக்குத் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியாருடைய தந்திரத்திற்குஞ்சந்தோஷப்பட்டு புன்சிரிப்புடனே அந்தச் சத்தியபாமை முதலான ஸ்திரீகளெல்லாரையும் அப்புறத்தே விலகியிருக்கச் சொல்லி தன்னுடைய மனதில் ஒரு பொருளை உத்தேசம்பண்ணிக்கொண்டு பின்பு நாரதமுனிவரை பார்த்து ஒய்முனீந்திரா உமக்கு என்புருஷனுக்குச் சரியான நிறையுள்ள மகாவிசேடமான பொருளைக் கொடுக்கிறேன் நீர் சுகமாய் வாங்கிக்கொண்டு போமென்று சொல்லி அந்த லோகமாதாவாகிய ருக்மணிதேவியாருஞ்சிரித்து ஒரு துளசிதளத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உச்சரித்து அநேகமாயிரங்கணக்கில்லாத கிரவியப் பொதிகளைப்போட்டு எழும்பாத அந்தத்தட்டின்பேரில் வைத்தாள் அதுகண்டு மகத்துக்குமகத்தாகவும் அணுவுக்கு அணுவாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுஞ்சிரித்து அந்தத்துளசிதளம் தமக்குப்பிரீதியான படியால் சத்தியபாமை முதலான தேவிமார்களுக்கு முன் ருக்மணிதேவியானாமேன்மைப்படுத்தவும் நாரதமுனிவருடைய சுபதத்தையடக்கவும் திருவுளத்தில்தினைத்துதம்முடைய பலத்தையடக்கி தாம் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தட்டைமேலெழும்பச் செய்து துளசிதளமிருக்கின்ற தட்டைக்கீழாகச் செய்து விட்டார் அதுகண்டு அந்த ஸ்திரீகளெல்லாரும் ருக்மணிதேவியை மெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் அப்பொழுது ருக்மணிதேவியும் புன்சிரிப்புடனே அந்த துளசிதளத்தை டெடுத்து நாரதமுனி

வருடையகையிற்கொடுத்திப்போய்வாருமென்றுசொல்லி அந்தநாரத
 ருக்குநமஸ்காரம்பண்ணி அனுப்பிவிட்டு தன்னுடையபுருஷனை அழைத்
 துக்கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனைக்குப்போய்விட்டாளா துகண்டுசத்
 தியபாமைமுதலான தேவிமார்கள் விசனப்பட்டு நாமெல்லாரும் நம்பியி
 ருக்க அந்தருக்மணிதேவிவந்து ஏதோகுதுபண்ணி நமதுபுருஷனை அ
 ழைத்துக்கொண்டுபோனாள் நம்முடைய பாக்கியபிப்படி யிருந்துவிட்
 டதென்றுசொல்லிக்கொண்டார்கள் நாரதமுனிவரு மந்தத்துளசிதளத்
 தைவாயில்போட்டுக்கொண்டிதம்முடையஸ்தானத்திற்குப்போய் விட்
 டார். கேட்டிரொஜெனமேஜெயமகாராஜாவெயென்றுசொல்லி அப்பா
 லீசத்தியபாமைவீட்டில்நடந்த சவிஸ்தாரத்தைச் சொல்லுகின்றார் கே
 ளுண்மயராஜேந்திரா அப்படிச்சத்தியபாமையும் நாரதரைப்பார்த்துஐ
 யாநீர்பூர்வத்திலொருதரம்வந்து மோசம்பண்ணினதுபோல இப்போ
 தும்ஏதோமோசம்பண்ணவந்திருக்கிறீர் நல்லது எல்லாந்தெரியுமென்
 னுசொல்லி தன்னுடைய அரண்மனைக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோ
 னாள்பொழுதுசப்பிரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் பவளித்துக்கொண்டு ஸ்
 தாம்பரத்திலால் முக்காடிட்டுக்கொண்டு குறுகுறுமென்று கொறுக்கை
 யிட்டு நித்திரைசெய்கிறதுபோலிருக்கின்ற அந்தகபடநாடகஞ்ஞாநிராவ
 தாரியான ஸ்ரீகுருஷணதேவரானவர் நாரதர்சொன்ன கபடவார்த்தைக
 ளெல்லாங்கேட்டுக்கொண்டிருந்துதனக்குள்ளேதானேசிரித்து அந்தநா
 ரதமுனிவர் சமீபத்திலவந்தபோது அதிகமாகக்கொறுக்கைவிட்டுச் சந்
 தேபுரண்டுநும்பிக் கண்ணைத்திறந்துபார்த்து ஒன்றுந்தெரியாதவரை
 ப்போல நாரதரோவந்தாரொன்று துடுக்கிட்டு மஞ்சத்தைவிட்டெழுந்தி
 ருந்து நமஸ்காரம்பண்ணிவருமையாவென்று நாரதரை அழைத்தொரு
 ரத்தீடத்தன்பேரில் உட்காரவைத்து அந்த நாரதருக்கு அர்க்கியபா
 த்தியமுதலான உபசாரங்களினற்பூசைபண்ணி அவனாவெருவாகத்தோ
 த்திரம்பண்ணிக்கொண்டாடினார் அதுகண்டு நாரதரும் தமக்குள்ளேதா
 னேசிரித்து சர்வாந்திரியாம்பான, இந்தபகவானுடையமகிமையைநம்
 மாலறியக்கூடுமோ நாமிவருடையமகிமையை யறியாமல் இவ்விடத்திற்
 குவந்துவெட்கப்பட்டோம்இந்தபகவான்எந்தயிடத்திலும்சர்வபரிபூர
 ணராய்வியாபித்தருப்பாரொன்றுதம்முடைய உள்ளத்திலெண்ணிக்கொ
 ண்டிசந்துமேரம் அவ்விடத்தில்பேசிக்கொண்டிருந்துபிற்பாடு அந்தச்ச
 த்தியபாமை ஸ்ரீகுருஷணதேவர் இவர்களிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொ
 ண்டிவெளியேவந்து அந்தநாரதரானவர் இன்னமற்றுமுண்டானதேவி
 மார்கள்வீட்டிலும் நுழைந்துபார்க்கையில் ஒருவீட்டில் சாப்பிடுகிறது
 ம் ஒருவீட்டில்பேசுகிறதும் ஒருவீட்டில் திருநாமந்தரித்துக்கொள்ளுகி
 றதும் ஒருவீட்டில்ஸ்நானம்பண்ணுகிறதும்அக அந்தத்தேவன்எந்த இ
 டத்திலும்வியாபித்து அந்தத்தேவிமார்களுடைய இருதயத்தில் நம்மு
 டையபுருஷன் நம்மைவிட்டுப்பிரிந்து எங்கேயும் போகிறதில்லையென்
 னுநினைத்திருக்கும்படி திருவிளையாடல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ
 குருஷணபகவானைப்பார்த்து நாம் இவருடையமகிமையை கொஞ்சமா

கிலும் யோசித்துப்பாராமல் இவரிடத்தில்வந்து கலகம் பண்ணவந்தோ
ம்மம்முடையகலகம் இங்கேசெல்லமாட்டாது வினாகவந்துவெட்கப்ப
ட்டோம் இனிமேல் இங்கேவரப்போகாதென்று நினைத்துக்கொண்டு ம
றுபடியும் தர்மமநந்தனருடைய யாகசாலைக்கு வந்துவிட்டார்.

கேட்டமரோஜெனமேஜெயமகாராஜாவே இப்பால் அந்தத்தம்பதி
கள் அறுபத்துநால்வரும் வெள்ளையானயின்பேரிலேமீக்கொண்டு தங்க
க்குடங்களிற் கங்காதீர்த்தத்தைவந்திக்கொண்டுமகாசம்பிரமத்துடனே
வந்துயாகசாலையிர்சேர்ந்து யானைகளைவிட் டிழிந்து அவரவர்கள்கொ
ண்டிவந்ததீர்த்தக்குடங்களை வேதவிபாச பகவானிடத்தில் ஒப்புவித்தார்
கள் அதுகண்டு அந்தவேதவிபாசபகவானும் அந்தந்தத்தங்கக்குடங்களை
பெல்லாம் மந்திர பூர்வகத்துடன் வாங்கி யாகசாலைக்குள்ளே வைக்கச்
சொல்லி ஒருபக்கத்தில் பதினெட்டுவகைமேளவாதீதியங்களும் தாமதா
மென்றுமுழங்கவும், ஒருபக்கத்தில் பிராமணர்களும் ரிஷிஸ்வரர்களும்
இருந்துக்கொண்டு வேதபாராயணம்பண்ணவும் இப்படிப்பட்டவை
புவத்துடனே அந்தவிபாச பகவானுனவர் பகதலப்பிரிய முனீந்திரரு
டையஉத்தாரப்படிக்கு தருமபுத்திரரையும் துளபதைதேவியையும்
அழைப்பித்து நல்லசபமுகூர்த்தத்தில் அவர்களிருவரையும் கீழ்க்குமு
கமாய்உட்காரவைத்து கங்காதீர்த்தத்தினுலிரண்டுபேருக்கும் ஸ்நானஞ்
செய்வித்துநல்லவஸ்திராபரணங்களினால் அவர்களை அலங்காரம்பண்ணி
கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளினால் சிங்காரித்து பிற்பாடுயாகசாலைக்குட்பிரவே
சித்து அங்கேஅத்திப்பலகையால்ஓராசனம்போடுவித்து அந்தஆசனத்
தின்பேரில் தர்மநந்தனைவைத்துளபதாசமேதராய் உட்காரப்பண்ணி
தர்மபுத்திரருக்குந் தெர்ப்பையினால் புவத்திம்போடுவித்து அந்தத்த
ர்மநந்தனருடைய கைரினால் சகலசமித்துகளையும் மந்திரபூர்வகத்து
டனேயாககுண்டத்திற்போடுவித்து அப்பால் அக்கினிதேவனைப்பிரார
த்தனைபண்ணி அந்தயாககுண்டத்தில்நிறுத்தி அநேகமாயிரம் நெப்ச்குட
ங்களையழைப்பித்துஅந்தநெய் முழுதும்யானைத் தும்பிக்கையிலிருந்
துசலம்பொழிகிறதுபோல தர்மமபுத்திரருடைய கையினால் அந்தஹோ
மகுண்டத்தில் பொழிவித்து பஞ்சதிரவியங்கள் நவதானியங்கள்முதலா
ன வஸ்துக்களையும் அந்த ஹோமகுண்டத்தில்ஏராளமாய் நிறைவித்து
வேதகோஷ்டமானது சமுத்திரகோஷ்டத்திலும் அதிகமாய்முழங்கப்ப
ண்ணுவித்து அந்தசமயத்தில்விபாசபகவானும்பகதலப்பிரியமுனீந்தி
ரனா அந்தயாகத்திர்குப் பிர்மமாவாக்கி வசிஷ்டர்முதலான பிர்மமரி
ஷிகள் ஒன்பதுபேரைச் சத்தகரிஷியர்களான ரித்துவீசர்களாகச்செய்
துசோமயாதிகளாய் ஆறுரிஷிகளையேற்படுத்திவைத்துதாம் புரோகித
ராகவு மிருட்டுனேசகாயமாயிருந்துக்கொண்டு அஸ்வமேதயாகத்திற்
குளத்தனைவிதத்தினால் ஹோமஞ்செய்விக்கவேண்டுமோ அத்தனைவித
த்தினாலும் அந்தசருமநந்தனருடையகையினால் ஹோமம்பண்ணுவித்
தார்கள் அப்பொழுது அக்கினிதேவனும்மகாசந்தோஷகரமாய் அந்த
ஹோமகுண்டத்திற்பிரவேசித்துவிளங்கினான் அந்தஹோமப்புகையா

னது ஆகாசமுமுதும்பாவிச் சொற்கலோகத்திலும்பொய்ப்புருந்தது
 அதுகண்டுதேவெந்திராததெவர்களுள்ளும்சந்தோஷமடைந்து ஆ
 காசவீதியில் வந்துநின்றார்கள்-இப்படிசகலவைபவங்களுடனே அந்தத்
 தீமந்தனரும்வியாசபகவானுடைய சொற்படிசூயாககுண்டத்திற் பி
 ராசிக்கின்ற அக்கினியில்சமித்துமுதலானவஸ்துக்களைபெல்லாம் ஆகு
 துபண்ணிவித்துபிற்பாடுவியாசபகவானுடையஉத்தரவின்பேரில் அஸ்
 வமேதக்குதிரையைவிமசேனனால் அழைப்பித்து அவிடத்திலொருகாட்
 டிமுருக்கமரத்தைதடழைப்பித்துஉதைச் சிற்பாசாரிகளால் இழைப்பித்
 து ரதமாகநிறுத்தி அந்தரதத்தைநடப்புப்ப அனைத்தகளினால்புசைப
 ண்ணியிப்பாடு ஏருக் தாராலாகியசயிற்றினால்அஸ்வத்தைஅந்தரதத்தில்
 கட்டிவைத்துஅதன்பிறகு அந்தஅஸ்வத்தைத்தீமந்தனரும்வேதமந்
 திரங்களுள்கந்தப்புப்ப அனைத்தகளாற்புசித்து இரண்டுகைகளையும் சி
 ரசின்பேரில் அஞ்சலியாகக்கூட்டிக்கொண்டு அந்த அஸ்வத்தைப்பார்த்து
 துடிஉத்தம அஸ்வமேதீ என்னுடையவிண்ணப்பத்தைக்கேள் அஃதெ
 ன்னவென்றால்நான் இந்தஹோமாக்கினியில் உன்னை ஆவாகனம்பண்
 ணிதேவர்களுக்குப்பிரீதியாய்அவிப்பாகக்கொடுத்து நான்பரிசுத்தனா
 கவேண்டும் அதுவல்லாமலும்நானுன்னுடையசகாயத்தினால் தீவ்யசரீர
 த்தைதப்பெற்றுக்கீர்த்திப்பிரதாபத்தையடையவேண்டும் இப்படிசெய்
 தால் நீயும்உன்னுடையஅஸ்வமேதத்தை இந்தஹோமாக்கினியில் பிரீதி
 பண்ணுவித்துவேறேதீவ்யசரீரத்தைப்பெற்று என்னைச்சும் அழிவில்
 லாதபதவியிற்செருவாய் ஆகஉடலாநீசந்தோஷமாக உத்தாரம்பண்ணி
 னால்நான் அப்படிசெய்துகொண்டுஇதுஉனக்குச் சம்மதமாயிருப்பதும்இ
 ல்லாததும் எனக்குத்தேவிக்கவேண்டும் ஓய்அஸ்வமேயென்றுசொல்
 லஅதுகேட்டுஅஸ்வமும்சந்தோஷப்பட்டுஇரண்டுசெவியும்அசைந்தா
 டமுன்னங்குலிரண்டையும்உயர எடுத்திக்கொண்டு பவளம்போற் பி
 ராசிக்கின்றவானைத்திறந்து ஏழாரங்கள்செய்து அதினுடையஇர
 ண்டிகாதினவழிகளிலும் அமித்தமானது குழில் குழிலென்றுதானாதா
 னாயாவடிந்தது அதினுடைய முகமலர்ச்சியானது பூரணச்சந்திரவி
 ம்பம்போற்பிரகாசித்தது- அதுகண்டுஅந்தச்சபையிலிருந்தஸ்ரீகிருஷ்
 ணபகவான் முதலானவர்களுள்ளாம் இது என்னகாரணமோவென்று
 சொல்லிக்கொண்டார்கள்- அந்தச்சமயத்தில் அங்கிருந்தநகுலராஜனான
 வன் அஸ்வலக்ஷணமும் அஸ்வத்தினுடையஇருதயமும் அஸ்வபாஷை
 யுமறிந்திருக்கின்றவனாதலால் அந்த அஸ்வத்தினுடையசகைகளெல்
 லாந்தெரிந்துசந்தோஷசித்தனாய் அந்தச்சபையைப்பார்த்துஓய்பிரீம்
 மரிஷிகளே- தேவரிஷிகளே-ராஜாக்களேஇந்த அஸ்வத்தினுடைய கருத்
 தைக்கேளுங்கள்-அஃதென்னென்றால், தீமந்தனரானவர் இந்தஅ
 ஸ்வத்தைவேண்டிமனுவுபண்ணிக்கொண்டகாரியத்தைப்பற்றிஇந்த அ
 ஸ்வமும்தீமந்தனைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு ஓய்தீமபுத்திராம
 காராஜாவேதேவரிசொன்னவார்த்தைஎனக்குச்சந்தோஷமாச்சதுஎன்
 னுடையவமிசமெல்லாம் புண்ணியமேலாகத்தைப்பெறுகின்ற காலமுல்

டாச்சுது ஆதலால் தேவரீர்தாமசப்படுத்தாமல் என்பேரின்றொபசெய்து
 இத்தகையோமருண்டத்திர்என்ன ஆவாகனம்பண்ணி தேவர்களுக்கு
 ப்பிரிதிபாய் அவிர்ப்பாகென்றொடுத்து என்னாட்சித்தந்திரித்தபுமண்ட
 வத்திர்க்கமாயிருந்து கிரீத்திப்பிரதிபுடைபடையுடைய நானும்சுவர்க்
 கலோகத்திற்குப்போய்ச்செருகென் கிரீப்போதுதிவ்வளவு உபகாரம்
 பண்ணிரட்சியுமைடாபென்று சொல்லினதென்றுசொல்லஅதுகேட்டு
 அந்தச்சபையி லிருந்தவர்களுெல்லாம்மிருந்தசந்தோஷத்தை யடைந்
 து நகுலனுடையசாமார்த்திபந்தைதப்புகின்றதுகொண்டாடினார்

அப்பொழுதுபுரிஞ்ஞயிணபகவானும் நகுலாஜனப்போய் தழு
 விக் கொண்டு ஓட்டமத்துது நீர்சகலபாணயிகளும் அறிந்திருக்கிறீர்
 ன்றுபரிகாசம்பண்ணினதுபோலக் கொண்டாடினார் அப்போது தர்ம
 நந்தனருந்தம்பிரபாகிப நகுலாஜனுடையவல்லபத்திற்குமெச்சிச் சந்
 தோஷிமடைந்துவிபாசபகவானுடைய உத்தாரப்படி அந்தஅனவத்திற்
 குனபதிபங்கொடுத்து அநேகவிதமாகப்பூசைபண்ணி நோத்திராமன்
 காரங்கன்செய்துபிர்பாபிஅந்த அன்வத்தைக் கண்டிக்கும்படியிமசெ
 னனைப்பார்த்து சைகையாகச்செலவுகொடுத்தார்-அந்தச்சமயத்தில் அ
 தினுடையதிருண்டிகாதிவியிந்ததுஅயிர்தமானதுகுடில் குடிலென்று
 கெகையாபவடிந்தது அதுகண்டு லீமசெனனும் மகாஉச்சாகத்துட
 னே எழுந்துநின்ற அந்தச்சபையிலிருக்கின்ற ரிஷிவர்க ளிடத்தி
 லும் புரிஞ்ஞயிணபகவாலிடத்திலும் தர்மநந்தனரிடத்திலும்உத்தரம்
 பெற்றுக்கொண்டு காட்டுமுருக்கமாத்தினுற்பண்ணினகத்திபையருவி
 க்கொண்டு அந்தஅனவத்தினுடையகிரிசிலைவத்த ஒருதாம் ஒங்கிவி
 னமாத்திரத்தில் அந்தஅனவத்தினுடையகிரிசானது அறுபட்டுப்பூயி
 யில்விழாமலும் உதிரம்வடியாமலும் அயிர்தம்வடியும்படி ஜீவ்வென்
 டுஆகாசவிதியிலெழும்பி புரிஞ்ஞயிணமூர்த்திபைக்கொண்டாடிக்கொ
 ண்டு சூரியமண்டலத்திந்தச் சம்பமாகப்போய்மார்பிசையாய்ப் போய்
 விட்டது அந்த அதிசயத்தைபெல்லாம் தேகணங்களும் ரிஷிகளும்
 களும் ராஜகணங்களுக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அந்த அன்வத்தினுடைய
 யபாக்கியந்தான் எப்படிப்பட்டதோவென்றுசொல்லிச் சந்தோஷிம
 டைந்தாரின் ஆகாசவிதியில் தேவனுத்தியும் திம்திம்மென்று முழ
 க்கிபது தேவர்களுக்கு சந்தோஷகாமாய் பாரிசாதபுட்பங்களை சலசல
 வென்றுவருஷித்தாரின் சந்தருவர்க்பாடினாரின்உரவரி ரம்பமே
 னனைக திலோர்த்தமை முதலான தேவத்திரீகளெல்லாம் நடனம்பண்
 னினார்கள். இத்திரைமுதலான தேவர்களெல்லாம் அவிர்ப்பாகம்வாக்
 கவிவண்டுமென்றசந்தோஷத்தினால் உச்சாகத்துடனே தேவதாமகோ
 த்சவங்களைபெல்லாம் நடத்திவிட்டு எக்கேயிஞ்சிப்போகின்றதோ வெ
 ன்று ஒருவர்க்கொருவர் முன்னிட்டிவந்து கண்களைச் சிமிட்டாமல் த
 ர்ப்புத்திரருடையபாகசாலையை நோக்கிக்கொண்டுநின்றார்கள் - பிர்மா
 ருத்திரன் முதலானவர்களும் அப்படியே எச்சரிக்கையாய்வந்துநின்றா
 ர் அப்போது பய-நாடசூத்திராவதாரியான புரிஞ்ஞயிண பகவானு

ம் தம்முடையபாகத்தைக்கொடாமல் எங்கே ஏமாத்திவிடுகிறார்களோ வென்று நினைத்து எல்லாருக்கு முன்னுதாபப்போய் அபீடங்களுக்குப்பா லாரிளுடனேயிருந்து மாசாக்கிரதையாய் தர்ம்மபுத்திரருடையமுகத் தையேபார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

கேட்டவரோ ஜெனமேஜையமகாராஜாவே அப்பால்தர்மபுத்திரரு டைய உத்தரவின்பேரிலந்தபாகசாலைக்குறடுவெழுநாக்கமரத்திலிருந் தக்காராலாகிய கயிற்றினால் கட்டியிருக்கின்ற அஸ்வத்திலுள்ள மாமிசத் தை விமசேனனால் துண்டித்துண்டமாய்வயிரம்போலும் பவளம்போ லும் புஷ்பம்போலும் துண்டித்து தர்மபுத்திரர்கையிற்கொடுக்க அவ ரும் அதுகளைவாங்கி விபாசபகவான்சொல்லுமே மந்திர பூர்வகத்துட னே வடவாழகாக்கினியைப்போல தகத்தகாயமாய் ஆகாசபரியந்தம் கொழுந் துவிட்டுப்பிரகாசித்துளளிகின்ற அக்கினியிற் போட்டுக்கொண் டிருந்தார் அக்கினிதேவனுமதுகளைமகாபரியமாய் ஏற்றுக்கொண்டு தம் முடையபக்கத்திலிருக்கும்பலாகச்சேர்த்தார் ரதூளிலிருந்து மகா தெ ய்வீசமானபரிமளமுண்டாச்சது அப்போதுதர்மநந்தனருமந்த அஸ் வத்தினுடையசரீரத்திலுள்ள எலும்புகளையுமப்புறம் சேதமாய்ப்போ கவொட்டாமல் துண்டித்து அக்கினியிற்போட்டுமுடிவில் சகலமுந்தே வதாப்பிரீதியாக்கிச்சவாகாவென்று ஹோமம்பண்ணினார் அந்தப்புகை யானது ஆராயமட்டாயெழும்பிச் சுவர்க்கபூமியுங்கடந்து அப்பால் பிரம்மலோகத்திலும்போய் நிறைந்தது அப்போது விபாசபகவானு ம்தர்மபுத்திரருடையகையினால் முறைமைப்படி சகலதேவர்களுக்கும் அந்தஅவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுக்கும்படி உத்தேசித்து தம்முடையச மீபத்திலிருக்கின்ற பகதலப்பிரியமுனிந்திரருடைய அனுமதியின்பே ரில் முதலாவது சாம்பவமூர்த்தியையழைக்கஅதுகேட்டு அவரும்மகா சந்தோஷகரமாய்சிவகணங்களுடனே புறப்பட்டு விக்കனேஸ்வரர்குமா ரஸ்வாமிநந்திகேஸ்வர்பிருங்கிரிஷி முதலானவர்களும் புடைசூழத்தக் கதாகரிஷிபவாகளுடராய்வந்துஅங்கே அக்கினிதேவன்வசத்திலிருக்கி றதம்முடையபங்காகியஅவிர்ப்பாகத்தைவியாசபகவானெடுத்துதர்ம்ம புத்திரருடையகையிற் கொடுப்பிக்க அதை அந்தச் சாம்பவமூர்த்தியு ள்சந்தோஷகரமாய்வாங்கிக்கொண்டு தர்ம்மபுத்திரரைப்பார்த்துஇந்த தர்மராஜாவானவர் எந்தநாளுஞ் சுகசிவிபாய்வாழ்ந்திருக்கக் கடவொன் றுஆசீர்வாதம்பண்ணிவிட்டு தம்முடையஇடமாகிய ஸ்ரீகயிலாசத்திற்கு எழுந்தருளிப்போனார், அப்பா லிரண்டாவது- ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை யழைத்து அவருக்குமந்தப்படியே அவிர்ப்பாகத்தைஎடுத்துத் தர்மபுத் திரருடையகையினால்சொடுப்பிக்க அதையவரும்வாங்கிக்கொண்டு சந் தோஷமாய்த்தர்மபுத்திரரைப்பார்த்துஇந்த தர்மநந்தனர் சதாகாலமு ம்பல்லாண்டாகவாழ்கூடவொன்று ஆசீர்வாதம்பண்ணியருளினார்- அப் பால்மூன்றாவதுசத்தியலோகநாயகரானபிரம்மதேவனாயழைத்துஅவ ர்பங்காகியஅவிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத் தர்மநந்தனருடைய கையினால் கொடுப்பிக்கஅதையவரும் வாங்கிக்கொண்டு ஆனந்தசித்தராய் தர்மபு.

த்திரைப்பார்த்து இந்த தர்மபுத்திரர் எந்நானுஞ் சிரஞ்சீவிபாயிருக்கக்
கடவொன்று ஆசீர்வாதம்பண்ணிவிட்டு தம் முடையஸ்தானமாகியபிரம்
லோகத்திற்கு அம்சவாகனநுடராய் எழுந்தருளிப்போனார் இந்தப்பிர
காரம் பிரம்மா-விஷ்ணு ருத்திரன் என்கிறமும்மூர்த்திகளுக்கும் அவிர்ப்
பாகங்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைபுத் தர்மநந்தனர்கை
க்கொண்டபின்புவிபாசபசவானுஞ்சந்தோஷித்து இத்திரன்முதலான்
அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும் முறைமைப்படி வரிசைக்கீரமமாயழைத்
து அவரவர்களுடையபங்கையெடுத்து அவரவர்களுக்குத்திருப்திபாகும்
படிதர்மபுத்திரருடையசையினற்கொடுப்பித்து அவர்களையெல்லாஞ் சந்தோஷ
கரமாயனுப்பிவிட்டுபிறகு-யக்ஷகர்- கின்னரர்- கருடகாந்தர்வ
ர், சித்தர் வித்திபாதரர்-பன்னகர்- அசுவனி தேவதைகள் ஏகாதசருத்திரர்
கள் துவாதசாதித்தர்கள் நவக்கிரகங்கள்-நவப்பிரம்மாக்கள் அஷ்டவசுக்
கள்முதலான்முப்பத்துபூக்கொடி தேவர்களையுமழைப்பித்து அவரவர்க
ளுடையபங்குப்பிரகார மவிர்ப்பாகத்தையெடுத்து தர்மபுத்திரருடைய
பகையினாலவர்களுக்குக்கொடுப்பித்து அவர்களையெல்லாஞ் சந்தோஷி
ப்படுத்தியனுப்பிவிட்டுபாசஞன்டத்தில் ஆவாகனமாயிருக்கின்றஅக்கி
னிபுருஷனையும் அதிகசந்தோஷப்படுத்தியனுப்பிவிட்டார் பிற்பாடு தர்
மபுத்திரரும்வெகுசந்தோஷத்தையடைந்துதன்னுடையபகையினால் அ
ஸ்வமேதயாகத்தைச்செய்துமுடித்துப் பரமபவுத்திர னாகப்பண்ணின
வேதவிபாசமுனிவனையும்பூசைபண்ணி அவருக்குப்பிரதக்ஷண நமஸ்கா
ங்கள் செய்து அந்தமுனிஸவருக்குத்தக்ஷணையாகத்தாமரசாட்சிசெய்கி
ன்ற பூமிமுழுதந்தானாவார்த்துக்கொடுத்து அவரைச் சந்தோஷப்படு
த்திவைத்துபிற்பாடுயாககிருதவிவிபராகிய பகதலப்பிரிய முனிந்திரனா
யும்பூசைபண்ணி அவருக்குப்பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள்செய்து அவருக்
குத்தக்ஷணையாகபத்துயானைகளும்இருபதுஅஸவங்களும் ஆயிரம்பா
ந்தங்கமுங்கொடுத்து அவரைச் சந்தோஷப்படுத்திவைத்துபிற்பாடு ரித்
து வீசர்களாகிய ஒன்பதுபேருக்கும் தக்ஷணையாகஒவ்வொருத்தருக்கு
ஐந்துயானைகளும் பத்து அஸவங்கள் கொடிவராக னிதுகளெல்லாங்கொ
டுத்தது அவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்துபிற்பாடு சோமபாதிகளா
றுபேருக்கும்தக்ஷணையாக எவ்வெழுயானைகள்பதினாறுகுதிகைகள் அறு
பதுபாரந்தங்கம் இந்தப்பிரகாரங்கொடுத்துஇவர்கள்மனை தச்சந்தோ
ஷப்படுத்திவைத்து பிற்பாடுமற்றரிஷிகளுக்கெல்லாம்தட்சணையாக ஒவ்
வொருபானை ஒவ்வொருகுதினாஐந்துபாரந்தங்கம் இந்தப்பிரகாரமாகக்
கொடுத்து அவர்களையெல்லாஞ்சந்தோஷப்படுத்தி அதிச்சிறிதுரிஷிஸ்
வர்களுக்குத்தட்சணையாகஒட்டசங்கள் தண்டிகைகள் கொடுத்து அதின்
பிறகுபிரமக்ஷத்திரியவைசிபகுத்திரர்களாகிய நான்குவருணத்தாரர்களுக்
கும்ஆசைதணியத்தக்கதாக அநேகதிரவியங்கள் ஆனகளுக்குதினாகள் தாசி
னங்கள் நவரத்தினங்கள் வராகங்கள் மோராக்கள் ஆபரணங்களும்பொ
தும்போதுமென்னத்தக்கதாகக்கொடுத்துத்தானம்பண்ணினான்-அப்
போதுதேவர்களெல்லாம் ஆகாசத்திலின்று தர்மபுத்திரரைப்பார்த்

தற்கொண்டாடி ஒய்தர்மநந்தனுடன் னுடையகீர்த்தியேகீர்த்தி உன்னு
 டைய பிரதாபமே பிரதாபம் உன்னுடைய தர்மமே தர்மம் உன்னுடைய
 பிரதிஷ்டையே பிரதிஷ்டை யென்று புகழ்ந்து பரிசாதபுஷ்பங்களைச் ச
 லசலவென்று வருஷித்தார்கள்-தேவதூதரும் தயிபும்திம்திமென்று முழங்
 கையது அப்போது சகலமான பேர்களுந் தர்மநந்தனாக் கொண்டாடி
 சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போது வியாசபகவானும் தர்மமராசாவைப்
 பார்த்து ஒய்தர்மநந்தனு நீர் நமக்குத் தக்ஷணையாகக் கொடுத்த பூயியெல்
 லாம் நமக்கென்ன செய்ய அந்தபூயி முழுதும் நீளாகக் கொண்டு அத
 ற்குத்தகுந்த விலையைக் கொடுமென்று சொல்ல, அது கேட்டு தர்மபுத்திர
 ரும் மகம்மேருவைப்போல திரவியத்தைக் கொண்டு வந்து குப்பலாய்ப்
 போட்டு இதைக் கைக்கொள்ளுஞ் சுவாமியென்று சொல்ல அது கண்டு வி
 யாசபகவானுஞ் சந்தோஷப்பட்டி தர்மநந்தனாக மெச்சிக் கொண்டாடி
 அவரிடத்தில்தான் திரவியத்தையெல்லாம் குந்தாதேவிக்குக் கொடுத்த
 துவிட்டார் அந்த அம்மாரும் அந்த திரவியங்களை யெடுத்துப் பிராமண
 ர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தது விட்டாள் இப்படியாக தர்மபுத்திரரும்
 அநேகமாயிரம்பேர்களுக்குத் தட்சணை கொடுத்து மூன்று அஸ்வமேத
 யாக பலனைப் பெற்று மகாசந்தோஷமாய் கருஷ்ண மூர்த்தியைப் பார்
 த்து அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி ஒய்ஜநார்த்தன ஒய்ஜகத்ரட்ச
 கா ஒய்ஜகநாதா ஒய்சுவாமீநானஸ்வமேதயாகஞ் செய்து முடிந்ததுங்கீர்
 த்திப்பிரதாபம்பெற்றதுந் தேவரீருடைய பரிபூரண கிருபையால் லல்ல
 வே வென்று வெகு வாசக் கொண்டாடி நமஸ்காரம்பண்ணினார் அப்போ
 து கிருஷ்ணபகவானும் புன்கிரிப்பாகச்சிரித்து தர்மராஜாவைப் பார்
 த்து ஒய்தர்மநந்தனு நீளே இப்படி நம்மைக் கொண்டாடுகிறீர் நம்மா
 லொரு காரியமும் நடக்கவில்லை எல்லாம் இந்த வியாசபகவானுடைய அ
 னுக்கிரகத்தினாலும் பூர்வநாராயண மூர்த்தியினுடைய கிருபையினாலு
 ம் உம்முடைய தர்மகுணத்தினாலும் நடந்ததென்று அந்தபகவான் சொ
 ல்ல அது கேட்டுச் சகலமான பேர்களுஞ் சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்
 போது தர்மநந்தனரும் ஆநந்தபரவசராய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னுடனு
 ம் மற்றுமுண்டான ராஜாக்களுடனுஞ் சற்றுநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்
 து பிற்பாடு சகலமான பேர்களை யுஞ் சந்தோஷகரமாய்ப் போசனம்பண்
 னுகிறத்திற்குவாருங்கொள்ளென்று போசனசாலைக்குள் அழைத்துக் கொ
 ண்டிப்போய் அவர்களுக்கெல்லாம் கைகால் சுத்திபண்ணிக் கொள்ளுகிறத்
 திற்குப்பண்ணீர் கொடுப்பித்து பிற்பாடு சகலபிராமணர்களுடனும் ரிஷி
 கணங்களுடனும் ராஜகூட்டங்களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் த
 ண்டநாயகர்களுடனும் திருதராட்டிரன் சஞ்சயன் விதுரன் முதலானவர்
 களுடனும் தேவாதிதேவனை-கிருஷ்ணபகவான் பலராமர் சாத்தகி-கரு
 தவர்மன் முதலான பாதவ வீரர்களுடனும் பிள்ளைகள்-பேரமார்த்தம் பிமா
 ர்களுடனும் தர்மபுத்திரரான வர்மகாசம் பிரமத்துடனே போசனம்பு
 ண்ண உட்கார்ந்தார்களுடையா ஜெனமேஜையமகாராஜாவே அஃதெப்

படியென்றால் பிஞ்சுந்தவெண்மையுமூன்றுமுழுவகமும் நாலுமுழி
களமுமுள்ள தலைவழியிலைகளைப்போட்டு அந்த இலைகளின்பேரில்சத்
த்சலந்தெளித்து பற்பாடுமுல்லையரும்புகள் போலவெண்மையுள்ளசன்
னசம்பா அரிசிசாதத்தைதப்பரிமாறி அந்த ச்சாதமாகிய வெள்ளியலைக்கு
ப்பொன்மலையாற் சிகரம்வைத்ததுபோல அந்தச்சாதத்தின்பேரில் துவ
ரம்பருப்பைப்போட்டு அரைப்படிபுத்துருக்குமெய்விட்டு அந்த இலைக
ளைச் சுற்றிலும் ஷட்சுவையாகிய அறுவகைப் பொரியலும் நான்குவ
கைச்சிறிகளும் இரண்டு வகை தப்பளமும் பதினெட்டு வகை பச்சடியும்
ஐந்து வகை உறுகாய்களும் அதுவல்லாமலும் பஞ்சகச்சாயமும் பணி
யாரவகைகளும் ஆமைவடைமுதலானதுகளும் நல்லருசிகரமான பழுவ
கைகளும் சீனிசர்க்கரை கற்கண்டு முதலானதுகளும் இளந்தோச்சலா
கியதயிரும்பரமான்யமும்பரிமாறச்செய்துசர்ம்மநந்தனரானவர் திரு
ஹ்ணபகவான்முதலானபேர்களைப்பார்த்து நீங்கெல்லாருஞ் சந்தோ
ஷிகரமாய்வேண்டினமட்டுக்கும் போசனம்பண்ணுங்கோளென்று உப
சாசமாகச்சொல்லி அவர் ஞாஞ்சுப்போசனம்பண்ணும்படிசெலவகொடு
த்து தாமமவர்களுடனே போசனஞ்செய்துபிர்பாடு இளநீர் நீர்மோ
க வெந்நீர் முதலானதுகளை விருப்பத்தின்படி அவரவர்கள் தாகத்திக்
குச்சாப்பிட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே எழுந்திருந்து பந்திரால் சகல
மானபேரும்கைகால்சத்திபண்ணிக்கொண்டுமகா ஆடம்பரமாய் முகம
ல்பட்டினாலாகிய திண்டிகளின்பேரில்பில்லைத்தலையணிகளின்பேரில் சா
ர்ந்துக்கொண்டு சுகந்தபுட்பபரிமளாதிகளையணிந்துக்கொண்டு கர்ப்பு
ரதாம்பூலம்போட்டுக்கொண்டு நாகசுரம்புள்ளாக்குழல்-துத்தி திருச்சி
ன்னம்சக்கீதமேளம்இதுமுதலான பதினெட்டுவிதவாத்திடங்கள்முழங்
கவும்வெண்பாகவிப்பாகொச்சகப்பாவிருத்தப்பா அகவர்பா முதலான
பலபாக்களையுமெடுத்திச்சக்கீதவித்துவான்சள்கலி பாணபைரவிசேதா
ரகௌளமுதலான முப்பத்திரண்டுவிதராகங்கள் லு மதுகளுக்கிசைந்த
தாளக்களிலுந்தொடுத்துயாழ் விண்கின்னரிமுதலானகருவிகளைக்கொ
ண்டுபாடவும் ரம்பை-பூர்வசி-திலோர்த்தன்மஞ்சுச்சரியான நாட்டியஸ்தி
ரீகெல்லாம் மகா அபிநயத்துடனே நாட்டியம்பண்ணவும் வேடிக்கை
பைப்பார்த்துக்கொண்டு மகாஉல்லாசமாயிருந்தார்கள்.

கேட்டமரோஜெனமேசெயமகாராசாவேஅப்போதுஅவ்விடத்திலு
ஒருகிரிப்பிள்ளைவந்து அந்தச்சபையிலிருக்கின்றவர்களைப்பார்த்து ஓய்
சபையார்களே இந்த தர்மநந்தனர்செய்துபுடித்தஅஸ்வமேத யாகமா
னது பூர்வகாலத்தில் சத்துப்பிரஸ்தனென்கிற முனிஸ்வரன் செய்த
பொரிமாதானத்திற்கு ஈடல்லஅஃதெப்படியென்றால் அந்தசத்துப்பிர
ஸ்தனும் அவன்பெண்சாதியும் பிள்ளையும்மருமகனும்ஒருவிதமாய்பவரீ
ணமிகழித்தபிரதமைமுதற்கொண்டு அமாவாசைபரியந்தம் தினந்தோ
றும்உதயகாலத்தில் எழுந்திருந்துவயல்களுக்குப்போய் குரியாஸ்தமா
னமாகிறபரியந்தம் பூமியிலுதிர்ந்துகிடக்கின்ற நெல்களைப் பொறு
க்கிக்கொண்டிவந்துசேர்த்துஇரண்டுமரக்காலானவுடனே அன்றையத்தி

னம் அந்தநெல்லையுலர்த்தி அரிசியாகக்குத்தி பிற்பாடு அந்தஅரிசியைபவ
றுத்தணாத்து மாவாக்கி அந்தமாவை ஐந்தபங்காக்கி அதிதிக்கு ஒருபங்
கைக்கொடுத்து மற்றநாலுபங்கை அந்தநாலுபேருஞ்சாப்பிட்டு அதின்
பிறகு அந்தப்படியேபட்சமட்டும் நெல்லைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வந்
துசேர்த்து உபவாசமிருந்து அந்தநெல்லைமுன் சொன்னபடியேமாவா
க்கி ஐந்துபங்காகப்படுத்தி ஒருபங்கை அதிதிக்குக்கொடுத்து மற்றநா
லுபங்கையெடுத்துத் தாங்கள்சாப்பிடுவார்கள் இந்தப்படி அந்தமுனிஸ்
வரன் நடந்து வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பட்சத்தினன்று சேர்த்த நெல்லை உ
லர்த்தி அரிசியாகக்கி வறுத்தணாத்தால்குறுணிமாவாச்சது அதை ஐந்துப
ங்காகப்படுத்தி ஒருபங்கு அதிதிக்குக்கொடுத்து அவனாயனுப்பிவிட்
டு பிறகு அந்தநாலுபேரும் வரிசையாய் உட்கார்ந்து இலைகளில் அந்த
பொரிமாவைபரிமாறிக்கொண்டார்கள் அந்தச்சமயத்தில் அவ்விடத்தில்
வேறே ஒரு அதிதிவந்தான் அவனாக்கண்டு சத்துப்பிரஸ்தமுனிவரும் எழு
ந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குத் தன்பங்குமாவைக்கொடுத்தா
ன் அதைவாங்கி அந்த அதிதியானவர்காப்பிட்டு பசிநீங்கவில்லையெயென்
றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்த முனிவனும் நானெங்கேபோ
வேனென்று விசாரப்படுமீப்போது அவனுடையபிள்ளைகண்டு ஓய்பிதா
வேநீரோன் விசாரப்படுகிறீர் நீர்விசாரப்படவேண்டா மிதோ என்னுடை
யபங்குமாவிருக்கின்றதென்று தன்பங்குமாவையுமெடுத்து அந்த அதி
திக்குக்கொடுத்தான் அதைச்சாப்பிட்டும் அந்த அதிதியானவர் இன்ன
மும் என்பசிதணியவில்லைபென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்த
முனிவனும் ஐயா அதிதியே இன்னமும் தேவாரூடைய பசிதீரவில்லைமென்று
சொன்னால் நான்எங்கேபோய் கேட்கிறதென்று விசனப்படுகையில் அ
தைக்கேட்டிருந்தருளுவதியான அவன்மருமகனும் ஐயா நீங்களேன் ஆ
லோசனைபண்ணுகிறீர் மிதோ என்பங்குமாவிருக்கின்றதென்று மாமனாரா
கிய சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனுக்குத்தேறுதல்சொல்லி தன்பங்குமாவையு
மெடுத்து அந்த அதிதியைகயிறகொடுத்தாள் அதைவாங்கி அந்த அதிதியா
னவர்காப்பிட்டுச்சந்தோஷமடைந்து சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைப்பார்த்
து ஓய்சத்தியசம்பன்னுதரீம்மகுளுளா நான்தரீம்மதேவன் நான் உன்னு
டைய இருதயத்தைச்சோதிக்க ஒரு அதிதியைப்போலவந்தேன் இப்போ
து உங்களுடையதயாளகுணத்தைச்சுண்டு மெச்சினென் நீங்களெல்லாரு
ம் இந்தச்சரீரத்துடனே இந்த தவ்விபவிமானத்திலேறிக்கொண்டு சுவர்க்
கலோகத்திற்குப்போங்கோள் இதோ விமானம்வந் திருக்கின்றதென்று
சொல்லி அந்த அதிதியானவர்மாய்கையாய்ப்போய்விட்டார் அப்போ
துதானேதேவேந்திரனுடையசாரதியாகியமாதலியானவன் ஒருதெய்வ
விமானத்தைக்கொண்டுவந்து அவர்களுக்குமுன்னே நிறுத்தி அந்தச்சத்
துப்பிரஸ்தமுனிவனைப்பார்த்து ஓய்ஐயா நீங்களெல்லாருமித்தவிமானத்
தின்மேலேறுங்கோளென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சத்துப்பிரஸ்தமுனிவ
னும்சற்றேறாம் ஆலோசனைசெய்து மாதலியைப்பார்த்து ஓய்தேவசா
ரதியே என்னுடையவார்த்தைபக்கேள் பூலோகத்திலிருக்கப்பட்ட பிர

ம்மகூதத்திரிபவைபகுத்திரொன்றுசொல்லப்பட்டநான்குவருணத்தா
 ர்களில் எவர்களாகிலும்ஒருவர் அவர்கள்செய்தபுண்ணியபலத்தினால்
 ய்வலோகத்திற்குவந்துசேர்ந்து அவ்விடத்திலுண்டான தேவதாசவுக்கி
 யங்களையனுபவித்துக்கொண்டுதேவரிஷிகளுடனேசுடிக் கொண்டுநக்
 கும்போதுசிறிதுநாளையில்தேவர்கள்வந்து நீங்கள்பண்ணின புண்ணிய
 மெல்லாமனுபவித்துத்தீர்ந்தது இனிமேல் பூலோகத்திற்குப் போங்க
 ளென்றவர்களைப்பிடித்துப் பலவத்காரமாய்தலைகீழாய்விழும்படி பூமி
 யிற்றள்ளிவிடுவார்களல்லவா ஆகையினால்படிப்பட்ட அற்பாலசுகத்தி
 ற்குநான்வரமாட்டேன் இன்னஞ்சிலகாலம்இவ்விடத்தில்தானேவானப்
 பிரஸ்தனாயிருந்துகொண்டிருவஞ்செய்து என்னைக்கும்அழிபாதபதவி
 யானபிரம்மலோகத்தைசுயடைகிறேன் ஆதலால் இந்தவார்த்தையெல்லா
 ந்தேவேந்திரனிடத்தின்போய்சொல்லென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மாத
 லியும்அப்படியேயந்தவிமானத்தைத்திருப்பிக்கொண்டுஅமராவதிபட்
 டணத்திற்குப்போயந்தவார்த்தையெல்லாந் தேவேந்திரனுடனே சொ
 ன்னான் அதுகேட்டுதேவேந்திரனும் சத்துப்பிரஸ்த முனிவனுடையவார
 த்தைதக்குமெச்சி அந்தமாதலியைப்பார்த்துஅப்படியானால் தர்மமதேவ
 னுடையசொல்லுச்சுப்பிசகுவரலாகுமோ நல்லது நீபோய் அந்தச்சத்
 துப்பிரஸ்த முனிவனைக்கூடும்பத்ததுடனேவிமானத்திலேறிக்கொண்டுச
 த்தியலோகத்திற்கொண்டுபோய்விட்டுவாவென்று செலவுசெய்ததனு
 ப்பினான் அதுகேட்டுமாதலியானவன் மறுபடியும்பூலோகத்திற்குவந்து
 சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைக்கண்டுதெண்டனிட்டியுடங்களுடையசுருத்
 தின்படியேமேகவர்னனாகிய தேவேந்திரன்செலவுகொடுத்தார் ஆதலா
 ல் தேவரீர்கூடும்பத்ததுடனே அதிசிக்கிரத்தில் இந்தவிமானத்தி லேறிக்க
 கொண்டு பிரம்மலோகத்திற்கு வாருங்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
 ச்சத்துப்பிரஸ்தமுனிவருஞ்சந்தோஷித்து பெண்சாதிபிள்ளை மருமக
 ள்இவர்களுடனேசுட அந்த விமானத்தின்பேரிலேறிக்கொண்டு சகல
 தேவகணங்களும் புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகச்சத்தியலோகத்திற்குப்
 போனார் அதுதெரிந்துசத்தியலோகவாசிகளாகிய தேவரிஷிகள் பிரம்ரி
 ஷிகள் ராசரிஷிகள் முதலானவர்களும்எதிரோவந்துசத்துப்பிரஸ்தமுனி
 வனாஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு மகாபவத்துடனே பிரம்மலோக
 த்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள் —அந்த இந்திரசாரதியா
 கியமாதலியும் அவர்களைக்கொண்டுபோய்பிரம்மலோகத்திலிட்டுவிட்டு
 விமானத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு மறுபடியும் அவர்க்கலோகத்திற்குப்
 போனான் கேட்டார்கள்ளோ சபையார்களே அந்தசத்துப்பிரஸ்தமுனிவ
 ன்தானம்பண்ணின்பொரிமாவில் ஓர் அனுமாத்திரம்என்சரித்தில் வி
 ழுந்தபடியினால் என்னுடையசரீரம்ஒருபுரம்பொன்னுச்சதுமற்றஒரு
 புறமும்எப்போதுபொன்னுகுமோவென்று தர்மபுத்திரர்செய்தியா
 கத்தைக்கேள்விப்பட்டிவந்தென்இந்தயாகத்தினால் என்னுடையசரீரம்
 பொன்னாகாமற்போச்சதுஆகையினால்அந்தச்சத்துப்பிரஸ்தமுனிவன்
 செய்ததானத்திற்குமுன்இந்ததர்மநிறைச்செய்ததானஞ்சரியல்லவெ

ன்றுசொல்லி அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது அங்கேகிடக்கிற எச்சிலைகள் பே
 ரில்விழுந்துபுரண்டு அதுகளால் ஒருபயனையும் பெறாமல்கடைசியில் ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவான் போசனம்பண்ணின இலேமேல்விழுந்துபுரண்டு இர
 ண்மிபுறமும்பொன்னாடுமறுபடியும் அந்தச்சபைக்குவந்து இந்ததர்ம
 நந்தனார்செய்ததானமுஞ் சரிதானென்றுசொல்லிப்போய்விட்டது அ
 துக்கேட்டு தர்மநந்தனரும் ஆச்சரியமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை
 பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணாதேவகிநந்தனாசபாலமர்த்தனா காளிங்கநிர்த்
 தனாகம்சசம்மாரா பக்தவச்சலாபரமதயளா கோபிசாரமணா கோவிந்தா
 யாதவகுலேஸவரா அந்தக்கீரிப்பிள்ளைசொல்லிப்போன வசனத்தைநன்
 றுபுஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்தில்பசுபட்சிகள்சனசெந்துக்கள் முத
 லானசிவவதைசெய்துதர்மம்பண்ணுகிறதைப்பார்க்கிலும் தபோவிர
 தமாரிக்கமே உத்தமமென்றுதோற்றுகின்றதல்லவோ அதல்லாமலும் பூ
 ர்வகீதில் அகஸ்திபமாமுனி வரும் அன்னதானம்பண்ணி அதனால் வரும்
 மகிசையைப்பெற்றார் திலீபன் மாந்தாதாமுதலான மஹாராசாக்களெ
 ல்லாரும் அன்னதானம்பண்ணி அதனால்மகிமைபயடைந்தார்கள் ஆ
 கையினால் பூலோகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட யா+ங்கள்எவ்வகைப்பட்டதா
 னதர்மங்கள் செய்கிறதைப்பார்க்கிலும்அன்னதானஞ்செய்கிறதே முக்கி
 ய்மாய்க்காணுகின்றது இதுவல்லாமல் எந்ததானங்களிலும் அன்னதான
 மேயதிகமென்றும், அன்னதாதா சுகீபவா, வென்றுசர்வத்திரசாதாரண
 மாய்ச்சொல்லுகின்றார்கள் அல்லதுஒருகாலத்தில் இலக்ஷம்பிராமணர்க
 ளுக்கு அன்னதானஞ்செய்விக்கும்போதுபேரிகையானதுசற்றேஒருநி
 மிஷம்அடிபடும் அப்படிக்கிருக்கநாம்இந்த அஸ்வமேதயாகஞ்செய்ய
 த்தொடங்கினதான்முதல் இதுபரியந்தமும்ராத்கிரியுப்ப்கலும்உடைவி
 டாமல்அநேகமாயிரம்பேரிகைகள் அடிபட்டு முழங்கிக்கொண்டேயிரு
 ந்ததுநம்முடையயாகத்திற்குவந்த நான்குவர்ணத்தார்களி லெவர்களு
 ம்போசனபக்ஷணங்களின லும்வஸ்துவாகனங்களினாலும் திருப்தியடை
 யாமற்போனவர்களில்லை சகலமானபேர்களுந் திருப்தியடைந்தார்கள்
 இப்படிக்கெல்லாந்தேவரூடையகிருபாகடாக்ஷத்தினால்ஒரு விக்கினமு
 மில்லாமல் நிர்விக்கினமாய்நடந்தயாகத்தை அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது
 மகாஅற்பமாகச்சொல்லிப்போன காரணமென்ன அதுமெய்யானகீரி
 ப்பிள்ளைதானோ அல்லதுஏதாகிலும் ஒருமுன்னிலையினால் மாயாவடிவமா
 ய்வந்தகீரிப்பிள்ளையோ இதுகளையெல்லாம்விவரமாய் என்னுடையசந்
 தேகந்திரும்படிசொல்லுமையாவென்றுகேட்க அதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்
 ணமூர்த்தியுந். தர்மநந்தனரைப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துச் சந்
 தேதம்முடையனானதிருஷ்டியினாலேயோசித்து ஐயா, தர்மநந்தனாஇ
 ப்போது இந்தமகாசபையில் அச்சமில்லாமல்வந்து நீர்செய்தயாகத்
 தை அற்பமாகச்சொல்லிப்போனகீரிப்பிள்ளையை ஆவென்றுகேட்பீரா
 கில்அதைச்சொல்லுகிறேன் அஃதெப்படியென்றால்பூர்வகாலத்தில்செ
 மதக்கினியென்பவர்முன்வகித்திருந்த கோபத்தைவிட்டு சாந்தகுணத்
 தைவகித்துக்கொண்டிருந்தகாலத்தில் ஒருநாள் அவருடைய தகப்பனாரு

கீகுத்திவசம்வந்தது அன்றையதினம் ஒருபசுவினுடையபாலேப்பாத்திர
 த்தில்கறந்துக்கொண்டுவந்து ஓரிடத்திற் பத்திரப்படுத்திவைத்திருக்க
 ம்போது அதுதெரிந்துகொபதேவனும் அவருடையபொறுமையைச்
 சோதிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஒரு மனிகளைப்போல்வந்து அந்தப்
 பாலேக் குப்புறப்பூயியிற்கவிழ்த்துவிட்டான் அதுகண்டு அந்த செமதக்
 கினியென்பவர்கோபித்துக்கொள்ளாமல் சாந்தமாயிருந்துவிட்டார் அ
 துதெரிந்து அவருடையபிதூர்த்தேவதைகளுக்கொபங்கொண்டுநீவிபர்த்
 தமானசிரார்த்தம்பண்ணபடியினால் கீரிப்பிள்ளையாகக்கடவாயென்று
 சாபமிட்டார்கள் அதுகேட்டு அந்தசெமத்தக்கினியும்பயந்து அந்தப்பி
 தூர்த்தேவதைகளுக்கும்மஸ்காரம்பண்ணிஐப்பாபிதூர்த்தர்களே இந்தச்சா
 பம்எந்தகாலத்தில் விமோசனமாகுமென்றுகேட்கஅதுகேட்டு அவர்க
 ளும் அவனைப்பார்த்துபூலோகத்தில் எவர்களானாலும்பண்ணினமகாதா
 னைகளைக்கண்டு அற்பதானமென்றுசொல்லிநிங்குப்பாயானால் அந்தநா
 ளில் இந்தச்சாபவிமோசனமாகி உன்னுடையகீரிப்பிள்ளைரூபம் போ
 மென்றுசொல்லிப்போனார்கள் ஆகையினால் அந்தக் கீரிப்பிள்ளையான
 அ இந்தமகாசபையின்பயப்படாமல்வந்து பொரிமாதானம் பண்ணின
 பிராமணனுடைய தர்மத்திற்கு இந்தபாகஞ் சரியல்லவென்றுநிந்தனை
 செய்து தன்னுடையசாபத்தை விமோசனம்பண்ணிக்கொண்டுபோய்
 விட்டதென்றுசொல்லியருளினார் அதுகேட்டுதர்மபுத்திரருஞ்சந்தே
 கர்த்தீர்த்தமகாசந்தேஷித்தையடைந்தார் மற்றமுண்டான பேர்களு
 ன்சம்சயந்தீர்த்துஜனந்தமாயிருந்தார்கள்,

கேட்டோஜெனமேஜெயபூபாலகா இப்படிதர்மம் புத்திரரானவ
 ரீமகாசம்பிரமத்துடனே அஸ்வமேதயாகத்தைச்செய்து முடித்துசகல
 மானபேர்களுக்கும்நிதிபாகும்படிஅபரிமிதமாக தகஷணைகள்போ
 சனகீர்த்தியங்கள் முதலான சர்வஉபசாரங்களுஞ் செய்து முடிந்தபின்பு
 அந்தத்தர்மந்தனமானவர்துளைபதா தேவிட்டனும் தம்பிமார்களு
 டனும் பந்துசனங்களுடனும் எழுந்துநின்று மகாபயபத்தி வினயத்
 துடனே பகதலப்பிரியமுனிந்திரர் வேதவியாசர் மார்க்கண்டேயர்நார
 தர்வசிஷ்டர்முதலாக யாகத்திற்குவந்த நிஷியஸ்வரர்களுக் கெல்லாஞ்சா
 ஷ்டாங்கமாகமஸாரஞ்செய்தா ரதுகண்டு அவர்களெல்லாஞ்சந்தே
 ஷமடைந்துஒரு முகமாய்நின்று வேதமந்திரங்களைச்சொல்லி இந்ததர்
 மபுத்திரர்எப்போதும் சகலசவுக்கியராய்தேவப்பிராமண விசுவாசராய்
 மந்திரிபிரதானிகளுடனும் புத்திரபவுத்திர களத்திராதிநிதேகிதர்களுட
 னும் அபிவிர்த்தபுண்டாக்கசீவியாய் வாழ்ந்திருக்கக் கடவெனன்றுஆ
 சீர்வாதஞ்செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும்ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்
 துக்கொண்டுதர்மம்புத்திரர்முதலான ராஜாக்களிடத்திலுஞ்செலவுபெற்
 துக்கொண்டு அந்தமுனிஸ்வரர்களெல்லாரும் தங்கள் தங்களுடையஆசீர்
 மத்திற்குப்போனார்கள் பகதலப்பிரியமுனிந்திரரும் அந்தப்படியே அவ
 ர்களிடத்திலெல்லாஞ் செலவுவாங்கிக்கொண்டு திருப்பாற்கடல் மத்திய
 மாகியதேவததீர்த்தத்திற்குப்போய்விட்டார் அப்பால்இவ்விடத்தில்கிராம

பிரதிஷ்டைசெய்யுற்படி நினைத்துநீந்திரகாசன் - வீரவர்ம்மன்மயூரத் தி
வசன் - தாமரை ததுவசன் அம்சத் திதசன் - நீலத் துவசன் - எவ்வர்ணகவ
ன் அனுசாநுவன் மேகவர்ணன் முதலான ராஜாக்களும் தம்பிபார்களும்
திருதராஷ்டிரனும் விதூசஞ்சபர்களும் மகாசர்வாலங்கிருதராய் புறப்ப
ட்டிரதாநுடர்களாய் நடக்கவும் குந்திதேவிதேவகிதேவி துளபதைசு
பத்தினை நுக்மணிசத்தியபாமை முதலான ஸ்திரீஜனங்களெல்லாரும் நவர
த்தமயமானாதங்களிலெறிக்கொண்டு நடக்கவும் பப்பிரவாகன் விஸவகே
துமேசவர்ணன் சயிந்தவனுடைய குமாரனான விருதசந்திரன் பிரத்தியு
மனன் அந்நிருத்திரன் முதலான குமாரவர்க்கங்களெல்லாங்கு தினைகளின்
பேரிலெறிக்கொண்டு நடக்கவும், அதிற்சிநிதுயாதவதுகளை எல்லாம் ம
த்தங்களின் பேரிலெறிக்கொண்டு நடக்கவும் மற்றுமுண்டான தண்ட
நாயகர்களேசெனாதிபதிகள் பிரதானிகள் மந்திரிகாமந்திரிகள் தளவாய்க
ள் அக்குமாரணநாயகர்கள் இவர்களெல்லாம் வண்டிகளிலும் தண்டிகைக
ளிலும் ஏறிக்கொண்டு நடக்கவும் காலால்களெல்லாம்பட்டாக்கத்திகள் ஈ
ட்டிகள் வல்லபங்கள் முதலான ஆயுதங்களை வாயினிடமாகப் பிடித்துக்
கொண்டு அணிவகுத்தாற்போலவரிசைவரிசையாய் நடக்கவும் இப்படிப்
பட்டசகலசம்பிரமத்துடனே தர்ம்மபுத்திர மகாராஜாவானவர் ஸ்ரீகுருஷி
ணமூர்த்தியுடனும் பலராமருடனும் ரதாநுடராய்புறப்பட்டு நால்வ
கைச்சேனைகளையும் புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாகதண்டுவிட்டு நடக்கும்
போது வெண்கலப்பேரிகைகள் செய்பேரிகைகள் டமாக்கள் தப்பட்டை
கள்கிடுகுளக்காளை நாகசுரம்புள்ளாங்குழல்பூரிதவளச்சங்கு மணித்தாள
ம்மல்லரி முதலான பதினெட்டுவிதவாத்திபங்களும் தாமிரமென்று மு
ழக்கவும் அரம்பையூர்வச முதலான தேவதாஸ்திரிகளைப்பார்க்கிலும் அதி
கருபலாவண்ணியமுள்ள அநேகமாயிரம்நாடகசாலைப்பெண்கள்கும் ப
ல்கும்பலாய்வந்து தர்ம்மபுத்திரமகாராஜாவுக்கு முன்பாகநின்றுமகா அ
பிநயத்துடனே பரதாட்டியம்பண்ணிக்கொண்டுவரவும் - காந்தர் வஸ்தி
ரீகளிலும் அதிகசாமர்த்தியமான ஸ்திரீஜனங்கள் அந்ததர்ம்மபுத்திரருக்கு
முன்னேவந்து நின்று தம்புருபாழ்கின் னரிவீணை ராவணஸ்தம் முதலான
கருவிக்கைமீட்டிக் கொண்டு யாவருக்குஞ்சந்தோஷ முண்டாகும்படிவா
ணசங்களை பாடிக்கொண்டேவரவும் - பாட்டகர்களெல்லாருங் கும்பல்
கும்பலால்வந்து தர்ம்மநந்தனைப்பார்த்து ஓய்அஸ்தினை புளோஸவராகுந்
திக்கையா அகண்டதவீரபராக்கிரம ஆதர்ம்மபுத்திராவென்று புசுழ்ந்து
கொண்டாடவும் திருச்சின்னங்களின் ஓசையானது பூர்வத்தில்தர்ம்மநந்தப்
பாமல்பண்ணி ரண்டு வரடம் வனவாசமும் ஒருவருடம் அக்கியாதவாச
மும்செய்து முடித்தபிற்பாடு தர்ம்மமேசெயமென்று பதினெட்டுநாள்
பாரதயுத்தஞ்செய்து வீஷ்ணுரோணர்கிருபர் அஸவத்தாமர்கர்ணன்
சல்லியன் சயிந்தவன் பகதேந்தன் அலம்பன் துர்ச்சாதனன் விகர்ண
ன் முதலான மேட்டானமேட்டிகளாகிய சுத்தவீரர்களை யெல்லாம் ரண
க்களத்திற்கொன்று வீரலட்சுமியையடைந்து கீர்த்திபெற்ற கிரீட்டியா
பிய அர்ச்சுனராஜனுடைய தமயனாகிய வீராதி வீரர் வருகிறுமென்று

ம் அட்டிசைகளிலுமுள்ள ராஜாக்களை யெல்லாந் செயித்துப்பிதாவினு
 டையவார்த்தையைக்கடவாமல் ராஜசூயயாகம்பண்ணிமுடித்துப் பிதா
 வுக்குப்புண்ணியலோகங்கெடுத்த புண்ணியபுருஷர் வருகிறுரென்றும்
 துன்மார்க்காரானகலிபுருஷவம்சனாகியதுரியோதனன்செய்த இயிசைக
 ளையெல்லாந் சிரித்துக் கொண்டிருந்துகடைசியில்அந்த மகாபாலியா
 கியதுரியோதனனுனவன்எத்தனைகபடவஞ்சனைசெய்தபோதிலும்அது
 களையெல்லாம் நிவர்த்திபண்ணி தப்பியாகிய வீமசேனனுடையகையி
 னால்அவனைக்கொல்லுவித்த பராக்கிரமபுருஷர்வருகிறுரென்று வீராதி
 வீரரான அர்ச்சுனராஜனையனுப்பிக்காலகேய நிவாதகவசா ளென்கிற ஒ
 ன்பதுகோடிராஷ்சுவீரர்களை யெல்லாங் கொல்லுவித்து தேவேந்திரா
 திதேவர்களுடைய பயந்தீர்த்து நிர்ப்பயமாக்கிரகித்தமகானுபாவர்வ
 ருகிறுரென்று சகலசீவகோடிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களைப் போலிரு
 த்துஒருநாளாகிலும் துக்கப்பட வெட்டாமல்காப்பாற்று கின்றபரமத
 யாளர்வருகிறுரென்றும் பெரியோர்களிடத்தில்பயபக்தி விசுவாசமுள்
 ளவரான ராசநீதி வழுவாதவராகியுமிருந்து ராச்சிபபரிபாலனம் ப
 ண்ணப்பட்ட தேவபோகதுரந்தரீகர்வருக்கிறுரென்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ணப
 கவானுடையசகாயத்தினால் அஸ்வமேதக குதிரையைவிட்டுஅந்தக்குதி
 னையின்பிறகே மகாபராக்கிரமசாலியான அர்ச்சுனராசனையனுப்பி அ
 ங்க வங்க கலிங்க காளிங்க காஸமீரக காம்போச மிலேச்ச மலையாள
 பாஞ்சாலமச்ச பாண்டிய சோழ கர்னாடகமுதலானஐம்பத்தாறுதேசங்
 கள்தோறும் அஸ்வமேதக்குதிரையை நடத்துவித்து அங்கங்கேஎதிர்த்
 துவந்தசந்திரமகாராஜன்வீரவர்மன்முதலான மகாராஜாக்களை யெல்லா
 ந்செயித்துஅவர்களைக்கையினால்அபரிமிதமானகாணிக்கைகப்பங்களைப்
 பெற்றுக்கொண்டுஅவர்களையெல்லாந் தம்முடையவசம்பண்ணிக் கொ
 ண்டு மகாவைபவத்துடனே பகதலப்பிரீயமுனிந்திரர் வியாசர் வசிஷ்ட
 ர்முதலானமகாரிஷிகள் முன்னிலையில் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து முடி
 த்து பிரம் ஷுத்திரிய டைசிய சூத்திரர்களாகிய நான்கு வருணத்தார்க
 ளுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்க தட்சணைகள் கொடுத்து அன்னதானம்
 சொர்னதானம் பூதானம் கோதானம் கன்னிகாதானம் வஸ்திரதானமு
 தலான சோடச மஹாதானங்கள்பண்ணிகத்திலும் பரத்திலும்கீர்த்தி
 ப் பிரதிஷ்டையைப்பெற்ற தருமசொரூபனாகியஅஸ்திநு புரத்தைப்பரி
 பாலனம்பண்ணுகின்ற தர்மமபுத்திரமகாராஜாவானவர்வருகிறுரென்று
 ம், அஷ்டிசைகளுஞ் செவிடுபடும்படிமுழங்கவும், வெற்றிச்சங்குகளு
 ம் ஜெயம்ஜெயமென்றுமுழங்கவும், பொற்பிம்புக்காரர்கள் சேனைகளு
 க்குமுன்னே நின்று மகாதர்மக்கியானராகிய தர்மசொரூபர் பவனிவரு
 கிறார்விலகநிலிலுங்கொள்ளென்றுசந்தடிவிலக்கிக்கொண்டிவரவும் இரண்
 டுபக்கத்திலும் அனந்தமாய்ரம்பேர்கள்வரிசைவரிசையாய்நின்றுகொ
 ண்டு சர்ப்பூதீவெட்டிகள் பிடித்துக்கொண்டிவரவும் ஆகாசத்திலிருக்கி
 ன்றதேவேந்திராதிதேவர்கள் மகாசந்தோஷத்துடனே பாரிசாதபுட்ப
 ங்களைச் சலசலவென்று வருஷிக்கவும் குளிர்ந்தகாற்றுவிசவும் இப்படி

பட்டவைபவத்துணை தர்மநந்தனர் கிராமப் பிரதிஷ்டையாகப் பவ
 விவரும் ப்பாது சேனாவெள்ளங்கள் நடக்கின்ற அதிர்சியினால் புதியதி
 ர்ந்து கயி லாசபதியாகிய பரபரி - னுனவர் இமோர்ப்பருவதத்தில் உல
 க மாநாவாகிய உமையவளைத் திருநீ சலியாணஞ்செப்துகொண்டகாலத்
 தில் அகத்திபமுனிவரும் அந்தத்திருநீசலியாணத்திற்குப் பொதியமலை
 கையவிட்டுமுநீசருளிவந்தபோது உத்தரத்திசையான துதாழ்ந்ததுத்
 தணத்திசையானது எப்படியுயர்ந்துநின்றதோ அப்படியே பலநாளுக்கு
 ரிந்து முள்ளாடக்கூட்டங்கொண்டலாம் ஒரு முசமாய்த் திரண்டுநடக்கின்ற
 படியினால் அப்போது அஸ்திபுரமான துசந்தேதாழ்ந்துநின்றது அ
 ப்படித்தாழ்ந்துநின்றது எப்படியிருந்ததென்றால் முன்னால் அர்ச்ச
 னானுனவன் நரசமுனிவருடையவாக்கியத்தைக்கடவாமல் தீர்த்துபாத்தி
 னாபண்ணிகளுக்கையில் துவாரகாபுரிக்குவந்து சுபத்திரையைக்கண்டு க
 படசந்தியாசிட்டமாயிருந்து ஒருவரையுமறியாமல் சுபத்திரையைத்தி
 ருடிக்கொண்டு வந்து அஸ்திபுரஞ் சேர்ந்தபிறகு ஸ்ரீகருஷ்ணதேவர
 துமையினால் சலியாணம்பண்ணிக்கொண்டான் அதையெல்லாம்பலரா
 மர்சேஷிப்பட்டுக்கொபங்கொண்டு அந்தத் தன்மாரீக்கனாகிய அர்ச்ச
 னனின் என்னையறியாமல் சுபடசந்தியாசி வேடம்போட்டுக்கொண்டிருந்
 து என் தங்கையைத்திருடிக்கொண்டு போனான்ல்லவா அவனை நான் கொல்
 லாமல்லிதிறதில்லைபென்றமகா ஆர்ருஷிக்குடனே வந்துஎன்னுடை
 ய ஆயுதமாகியகலப்பையினால்இந்த அஸ்திபுரத்தைப் பேர்த்துச்சமு
 த்திரத்தில் தள்ளுகிறேனென்று சொல்லித்தம்முடையகலப்பையினுனி
 யை அஸ்திபுரத்துக்குமோட்டைவாசலிலாஸ்மினமத்திரத்தில் அந்தக்
 கொட்டையினுடையகிரமானது ஒருபுறந்தலை முாகத்தாழ்ந்தது அதி
 லே கருஷ்ண பகவானுங் கேள்விப்பட்டுவந்து சமாதானஞ் சொல்லிப
 லாமருடைய கொபத்தைத்தணித்தார் அதின்பிறகு அவருங்கொபந்த
 ணிந்து சாந்தமரீக்கலப்பையை பெரித்துக்கொண்டு துவாரகைக்குப்
 போனார் அந்த அஸ்திபுரம் எப்போதும்போல் சமமாய்நின்றது அப்
 படிதிப்போதும்சேனைகளாகியகலப்பையினால் தாழ்ந்தது இந்தவிதமா
 ய்தர்மநந்தனர் சருவாடம்பாத்துடனே கிராமப்பிரதிஷ்டைப்பண்ணிம
 துபடியும் நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் திரும்பி அஸ்திபுரத்திற்குப் பிர
 வேசித்து அரண்மனைக்குவந்துசேர்ந்துரத்திதவிட்டிழிந்துசகல ஆட
 ம்பரங்களையும் நிறுத்தி அவர்களையனுப்பிவிட்டுவிதுரஞ் சயர்களினால்
 சந்திரகாசன்முதலாகிய சசலமானராஜாக்களுக்கும்வெவ்வேறேவிடுதிக
 ளமர்த்திவைத்து தாம் தம்பிமார்களுடனும் ஸ்ரீகருஷ்ணபகவானுடனு
 ம் அரண்மனைக்குள்ளேபோனார் பிற்பாடுதர்மநந்தனருடமறுநாள் உதப
 த்திற்குமுன் எழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமான நித்தியகர்மானுஷி
 டானங்களைமுடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்கிருத பூசுதராய்ப் புறப்பட்டு
 தம்பிமார்கள் - குமாரவர்க்குங்கள் - மந்திரி - சாமந்திரிகள் - பிரதானிகள் - ப
 ரிவாசங்கள் - புடைகுழ்ந்து வரத்தக்க கொலுமண்டபத்திற்கு வந்து

சேர்ந்து ரதநகம்மாதனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்து கொள்வாயிருந்தார் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய நித்திய சுருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரத்துடனே புறப்பட்டு பலராமர்சாத்தகி முதலானபாதவவீரர்களுடனே கொலுமண்டபத்திற்கு வந்தசேர்ந்து தர்ம புத்திரனாகக்கண்டுசாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்போடுவிக்கிறதற்கு சிம்மாதனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்திருந்தார்மற்றுமுண்டானசந்திரகாசன் முதலான மகாராஜாக்களெல்லாரும் அவர்களுடையமந்திரிபிரதானிகளுடனெவந்து- தர்மநந்தனார் - பலராமர் - ஸ்ரீகிருஷ்ணசேவார் - இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி பிற்பாடு தர்மராஜாவையும் - ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையும் சூழ்ந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது சந்திரகாசன் முதலான மகாராஜாக்களெல்லாரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் - தர்மம்மபுத்திரனையும் பார்த்து- ஐயாலோசனாயசா-தர்மம்மபுத்திரா நாங்களெல்லாரும் உங்களுடைய அனுக்கிரகத்தினால் யாகதரிசனெண்ணி அதனால் நாங்கள் அநேகஞ்சென்மங்களில் அறிந்தும் அறிபாமலும்பண்ணிப்பாவங்களைபெல்லாம் போசுகடித்துக்கொண்டு புண்ணியபுருஷர்சளாய்கிருந்தார்த்தர்களானோம் எங்களுடைய வயிச்சத்தாரெல்லாரும் புண்ணியலோகத்தையடைந்தார்கள் அதற்குச்சம்சயபில்லை நாங்களில்விடத்திற்கு வந்து ஒருவருக்காலமாச்சுதே இதுவரையில் எங்களுடைய தேசமெல்லாம் எப்படியிருக்கின்றதோ ஆகலால் நாங்கள் எங்களுடையதேசத்திற்குப்போய்வருகிறோம் எங்களுக்குச்சந்தோஷமாய்ச் செலவுகொடுத்தனுப்புங்களென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருமெய்தானென்று தர்மநந்தனைப் பார்த்து ஐயாமாஜெந்திரா இவர்களெல்லாருந்தங்கள் தேசங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று கேட்கப்படியால் அவர்களுக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பிவையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்மநந்தனரும் அப்படியே நல்லதென்றுசம்மதித்துவெகுசந்தோஷத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின் பேரில் விதுரரஞ்சயர்களால் நவரத்திரீடங்கள் முதலான பூஷணவகைகளும் சால்வைகள் முதலான திவ்யிபவஸ்திரங்களும் வெகுவாயழைப்பித்துஅர்ச்சனராஜனுடைய கையினால்சந்திரகாசன் முதலான ராஜாக்களுக்கெல்லாம் வெகுமதிபண்ணிவித்து அவர்களுடையமந்திரி - பிரதானிகள் முதலான சகலசேனைகளும் போதும் போதுமென்றுசொல்லத் தக்கதாக நல்லவஸ்திராபரணங்களை வெகுமானம் பண்ணிவித்து அதுவல்லாமல் ஒவ்வொருராசாக்களுக்கு மூன்றுவெள்ளையான்களும் பஞ்சஸட்டிசங்கு களுமுள்ள ஐந்து உத்தமாஸ்திரங்களும் ஒருகனகதண்டிகையும் ஒருசோடு வச்சிராங்கியும் இந்தப்பிரகாரம் அந்தமகாராஜாக்களுக்கெல்லாம் வெகுமானம்பண்ணி அவர்களுடையபட்டபுதேவிளாகிய ராஜஸ்திரீகளெல்லாருக்கு மமாணிக்கத்தாழ்வடங்கள் - நவரத்தினசோலைகள் - முத்துரவுக்கைகள் - பச்சைக்கற்பாவாடைகள் - இதுகளெல்லாம் வெகுமானம் பண்ணி அதுவுமல்லாமல் - தண்டிகைகள் - வண்டில்கள் - மூடுபல்க்குள் முதலான வாகனங்களுக்கொடுத்து தர்மம்மபுத்திர மகாசந்தோஷத்துட

னேசகலம் எனவர்களுக்கும் பிரியவசனமாய் உபசரணைகள் சொல்லி அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்திவைத்து அவர்களைப்பார்த்து ஒம்மகாராஜாக்களே நீங்களெல்லாரும் கா புண்ணியவான்கள் மகாவிரபராத்திரமசாலிகள் அப்படிப்பட்ட உங்களை யெல்லாம் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமை யினால் நாங்கள் கண்டோம் நீங்கள் எங்கள் பேரில் கிருபைவைத்துப் போய் வாருங்கள் என்று சொல்லிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினார்.

அவர்களும் வெகுசந்தோஷத்தையடைந்து தங்கள் தங்கள் மந்திரி பிரதானிகளுடனே கூடிக்கொண்டு தர்மநந்தனருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கும் பலபத்திராராமருக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி- வீமார்ச்சுனர் முதலானவர்களுக்கும் வந்தனைபண்ணி- குந்திதேவி-தேவகிதேவி இவர்களினுடனும் நமஸ்காரஞ்செய்து இவர்களெல்லாரும் சுசீவியாய் போய்வாருங்கொண்டு செலவுகொடுத்தனுப்ப அப்படியே சந்திரகாசன் முதலான மகாராஜாக்களெல்லாரும் அவ்வர்களுடைய வாகனங்கள் பேரிலேறிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடனே அஸ்திபுரத்தையடைந்து புறப்பட்டு நடந்தார்கள்- குமுத்துவதி-பிரபாவதி-சண்பகாவதி-முதலான ராஜஸ்திரீகளெல்லாரும்- குந்திதேவி-தேவகிதேவி முதலானவர்களுக்கெல்லாம் வந்தனைவழிபாடுகள் செய்து அவர்களிடத்திற் செலவுவாங்கிக்கொண்டு கனகதண்டிகைகள் மூடுபல்லாக்குகள் முதலானவாகனங்கள் பேரிலேறிக்கொண்டு தங்கள் தங்களுடைய புருஷர்களுக்கும் பின்னாக நடந்தார்கள் இப்படி சகலதேசத்து ராஜாக்களும் வெண்கலப்பேரிகை ஜெபபேரிகை நாகசுரமுதலான பதினெட்டு வகைமேளவாத்தியங்களும் தாம் தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக அஸ்திபுரத்தையடைந்து புறப்பட்டு நடந்து வெவ்வேறு தண்டிகளாய்ப்பிரிந்து அவாவர்களுடைய பட்டணங்களிற் போய்ச்சேர்ந்தார்கள் இப்பால் அஸ்திபுரத்தில் தர்மபுத்திரமகாராஜாவானவர் தமது தங்கையாகிய துர்ச்சைலைக்கும் அவள்குமாரனாகிய விருதசந்திரனுக்கும் ஆடையாபரணங்கள் ஆணைகள் குதிரைகள் முதலானவஸ்துக்களெல்லாம் வெகுமானமாகக் கொடுத்தவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் இனிமேல் சுகமாய் உங்களுடைய சிந்தை சத்திற்குப் போய்ச்சிப்பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து இவ்விடத்திற்கும் சுபாசபங்களுக்கு வரப்போக இருக்கோளென்று செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டார் அவர்களும் கிருஷ்ணபகவான் தர்மநந்தனார் முதலானவர்களிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய சிந்தை சத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்து சுகமாயிருந்தார்கள் அப்போது பப்பிரவாகனுட்கித்திராங்கதையும் உலுவசியும் அஸ்திபுரத்திற்கு நேரே அர்ச்சுனராசனிடத்திலிருந்து சுசீவியாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்களும் அவாவர்களுடைய தேசந்திற்குப் போய்விட்டபின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சாத்தகி- பலராமர் முதலான பாசவவீரர்களுடனே யின்னையும் ஒருமாதவகாக்கும் அஸ்திபுரத்தில்தர்மபுத்திரரிடத்தில்தானே சகலவடிவக்கருடனே யிருந்து பிரகு ஒருநாள்தப்பங்காளுனவர் தர்மநந்தனரைப்பார்த்து

து ஓய்தர்ம்மநந்தனாங்கனெல்லாம் இவ்விடத்திற்கு வந்துநேமிநாளா
 ச்சுதே அவ்விடத்தில் துவாரகாபுரியில்வசுதேவர்மாத்திரம் ஒண்டியாயி
 ருக்கிறோபட்டணம் எப்படியிருக்கின்றதோதேரியாது நான்இங்கே
 தானேயிருந்துவிட்டால் அவ்விடத்திற்குகாரியபாகத்தென்படிநட்கு
 ம்அங்கும் இங்குமாயிருக்கவேண்டியது ஆகையினால் இன்றையத்தின
 ம் எங்களுக்குத் துவாரகாபுரிக்குப்போகும்படி செலவுகொடுத்தனுப்பி
 வையுமென்றுசேட்க அதுகேட்டு தர்மநந்தனரும் கிருஷ்ணமூர்த்தி
 யைப்பார்த்து ஐயா லோகநாயகா தேவரீர் இன்னஞ்சிலநா ளிவிடத்தி
 லிருக்கலாகாதோ ஆனாலும் இன்றையத்தினமாத்திரம் இருக்கோளெ
 ன்றுசொல்ல அதுகேட்டுஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்ம்மநந்தனைப்பா
 ர்த்து ஓய் தர்மசுதேபா நாம்இங்கேயிராமல் எங்கேபோகிறோம் பத்
 துநாள்பொறுத்து மதுபய்யும்வருகிறோம் இன்றையதினம் நல்லநா
 ளாயிருக்கிறபடியினால் எங்களுக்குச்சந்தோஷகரமாய்ச் செலவுகொடு
 த்தனுப்புமென்று பிரியவசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு தர்மநந்தன
 ரும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலபத்
 திரராமர் முதலானவர்களுக்கெல்லாம் போசனகர்த்திடங்களைச்சம்பிர
 மமாய்நடப்பித்தந்தமதுசம்பியாகிய அரிச்சுனனுடையகையினு லவர்
 களைபெல்லாம்நல்ல வஸ்திராபரணங்களை லலங்காரம் பண்ணுவித்து
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்குத் தேவகிதேவிபார்முதலான
 ஸ்திரீசனங்களுக்கும்நேகமான உபகரணங்கள்சொல்லி அவர்களைபெல்
 லாம்பிரியவசனங்களினால்சந்தோஷப்படுத்திவைத்துநீங்கனெல்லம்சுக
 சிவிபாய் துவாரகாபுரிக்குப் போய்வாருங்கோளென்று செலவுகொடு
 த்துதர்ம்மநந்தனர்முதலான சுகலமானபேர்களும் ஆஸ்தானத்தைவிட்
 டுஎழுந்திருந்தார்களப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தர்ம்மநந்தனார்
 முதலான பாண்டவர்களிடத்திலும்குந்திதேவிகாந்தாரி துரோபதாதே
 வி முதலானஸ்திரீசனங்களிடத்திலும்நாங்கள் துவாரகைக்குப்போய் வரு
 கின்றோமென்று பிரியவசனமாகச்சொல்லிசெலவுபெற்றுக்கொண்டு தர்
 ம்மநந்தனர்முதலானசுகலமான பேர்களும்ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்திமுதலா
 நவர்களுக்கும்வழிவிதிப்படி பின்னெதொடர்ந்ததடங்க கிருஷ்ணதேவ
 ரும் பலபத்திரர் சாத்தக-கிருதவர்ம்மன் முதலான வீரர்களுடனேம
 காசந்தோஷமாய்ரதத்திலேறி கொண்டுநடந்தார் அப்போது தேவகி
 தேவி நாக்மணிதேவி சத்தியபாமாமுதலான ஸ்ரீகனெல்லாரும் குந்தி
 தேவிகாந்தாரி துரோபதாதேவி சுபத்திராதேவிமுதலான ஸ்திரீசனங்
 களிடத்தில்செலவுவாங்கிக்கொண்டு எனகதண்டிகையிலும் முத்துப்பல்ல
 க்கிலும்நறிக்கொண்டு அந்தஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்முதலான யாதவவீரர்
 களுக்கும்பின்னாகநடந்தார்கள் ஆப்படி கிருஷ்ணபகவானும் பலராமச
 மேதராயாதவர் வீரர்களுடனேஅஸ்திரபுரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுமகா
 சம்பிரமத்துடனே தர்மபுத்திரர் முதலானவர்களும் பின்னே நடந்
 துவர ஒருதுரோசனையாகிய இரண்டுகாழிகைதூரம் நடந்து அப்பால்
 ஒருவர்க்குமாராவர் வந்தனைமஸ்காரங்களை ஆதரித்துக்கொண்டு இந்த

மட்டு நிலிலுங்கோள் நிலிலுங்கோள் நீங்கள்வரவேண்டாம் நாங்கள்
 போய்வருகிறோமென்று தர்ம்மநந்தனர்முதலானவர்களிடத்தில் செல
 வுபெற்றுக்கொண்டு நடந்துதுவாரகாபுரிக்குப்போய்சேர்ந்து அவ்வி
 டத்தில் கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திரராமரும் வேடிக்கையாய் தர்
 ம்மநந்தனர்செய்த யாகவிநோதங்களை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொ
 ண்டிசுகசீவியாய்நிற்கார்கள் அப்பால் அவ்விடத்தில்தர்ம்மபுத்திரரான
 வர்- தம்பிமார்ள் பிள்ளைகள் பேரன்மார்கள் மந்திரி- பிரதானிகள் சா
 மந்திரிகள் முதலான சகலசேனைகளுடனும்பேய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்
 முதலானவர்களைப்பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டுமதுபடியும் அஸ்தி
 னுபுரத்திற்கு வந்துகொலுமண்டபத்திலிருந்த சிம்மாசனத்தின் பேரில்
 உட்கார்ந்து தம்பிமார்கள் முதலான சகலசேனைகளும் புடைசூழ்ந்திரு
 க்கத்தக்கதாகக் கொலுவில்ருந்து தர்ம்மமேசெயமென்று சத்காலமும்
 தர்ம்மத்தையே சிந்தித்துக்கொண்டுதம்முடையபட்டணத்தின்மாதமு
 ம்மாரிபொழிந்து பயிர்ப்ச்சைகள் நன்றாய் விளைந்து பதலானிடங்களு
 மபிவிர்த்தியாய்ப் பட்டணத்திலுண்டான சகலகுடிசைகளுஞ் செழித்து
 எந்தக்காலத்திலும் துக்கமில்லாமல் நித்தியமக்களசுகபோசனங்களுட
 னேவழ்ந்துதர்ம்ம மெதிதப்பாமல் நடந்துவரும்படி செய்வித்துமா
 தாபிதாக்களைப்போல் சகலசனங்களையும் பொஷித்துக்கொண்டு தம்மு
 டையபட்டணத்தில் கலிபுருஷன் தொடராமல் தானதர்ம்மங்களையும் ந
 டப்பித்து வீமார்ச்சனர் முதலான தம்பிமார்களுடனே சுகசீவியாயி
 ருந்து அஸ்திநுபுரத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்-
 டேட்டரோசென மேசெயமஹாராசாவே பிர்ம்மக்ஷத்திரிய வைசிய
 சூத்திரர்களென்கிற நால்வகைச்சாதிபாகிய எந்தச்சாதயிற் பிறந்தவர்
 களானாலும் மிகுந்த இழிவான பஞ்சமருலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும்
 மகாபஞ்சபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் ஒருதாம் ஸ்ரீகிருஷ்ண
 வென்றுதியானம்பண்ணி வேதஸாரமான இந்த அஸ்வமேதபர்வமாகி
 யதிவ்விபசரித்தீர்த்தில் ஒருசுலோசமாகிலும் ஒருசொல்லாகிலும் ஒரு
 அக்ஷரமாயினும் பப்பக்தவிசுவாசத்துடனிருந்து எழுதினாலும் படித்
 தாலும் ஒருவர்படிக்கக்கேட்டாலும் அவர்கள் முற்பிறப்பிற் செய்து
 ள்ளமகாபாதகங்களுல்லாம்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களாய்க்காசியில் கங்காந
 தியில் இலக்ஷ்மீராமணர்களுக்கு அன்னதானம்பண்ணிபலனையும் மா
 லுபடிபால்கறங்கின்ற இலக்ஷங்கோதானம்பண்ணிபலனையும் ரோடி
 கோதானம்பண்ணி பலனையும் மூன்றுகோடி அஸ்வதானம்பண்ணி
 ன்பலனையும் ரோடிபிராமணர்களுக்குப்பூமிதானம்பண்ணி பலனை
 யும்பெற்று ஸ்ரீமன்மகாலட்சுமிநாயகாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய
 பாதார விந்தங்களுக்கிசைந்த அந்தரங்கபக்தி யுடையவர்களாய் இகத்தி
 ல்சகலசபகந்தோஷ சவுக்கியங்களும் புத்திரமித்திரர் களத்திராதி களு
 ம் தனானக உஸ்துவாகனாதிகளும் ஆயிராரோக்கியங்களும் உண்டாயி
 ருந்து பரத்திலும் தேவதாசம்போக சவுக்கியங்களை அனுபவித்துத்தீர்
 ந்து முடிவில் சாலோக சாய்ப் சாரூப மென்கிற மூன்று பதவிகளு

கிருமேலானநாலாம்பகவிபாகிய சாயுச்சியபதவிபப் பெறுபார்களை
இதற்குச் சந்தேகமில்லை கேட்டமோசெனமேசெய மஹாசாகாவே
யென்று செயமுனிந்திரர் சொல்லியருளினார்.

அந்தத்திவ்வியசரித்திரத்தை நாமும்உங்களுக்குக்

உருபையினுற்சொன்னோமென்று

குதபுராணிகர்

சௌனகாதி மஹாநிஷிகளுக்குச்

சொல்லியருளினார் என்றவாறு.

அஸ்வமேதபர்வம்

முற்றுப்பெற்றது.

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P O
RAMNAD DIST.

$$\frac{L \ 32}{5} \times$$

LIBRARY
MAY 10 1906
UNIVERSITY OF CHICAGO

✓

250

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P. O.
TAMILNADU DIST.

30
28 1/2
11875

Endg 25 1269

